ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟ ΜΕΓΑ

ΕΝ Ω ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ
ΑΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ
ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Προσετέθη δὲ καὶ ἡ τῶν Ἐγκαινίων τῇ Ναῇ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν ἐν Βενετείᾳ ἔκδοσιν. Ἔτι δὲ καὶ τὰ Ἀποσολοευάγγελα καὶ ἄλλα πλεῖστα εἰς τὴν Νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν τῶν Ἱερέων.

Τὰ Πάντα εὐρύθμως καὶ κρείττονί τινι τάξει, ἢ ἐν τοῖς προεκδοθεῖσιν Εὐχολογίοις ἐκτεθέντα.

Νῦν πρῶτον τυπωθὲν, πολλῶν τε σφαλμάτων ἐκκαθαρθὲν καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθέν.

Ἐν τῷ τῆ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσαντινουπόλεως
Τυπογραφείῳ. Ἔτει 1803

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
17633

Ἡμεῖς οἱ κατὰ τὸν ὑψηλὸν προσκυνητὸν Ὁρισμὸν ἀποκατασταθέντες Συνοδικῶς Προσάτας τῆς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τυπογραφίας δηλοποιοῦμεν ὅτι τὸ παρὸν Εὐχολόγιον Συνοδικῇ ψήφῳ ἐκ πολλῶν παροραμάτων τε καὶ σφαλμάτων ἐκκαθαρθὲν, ἐφανίσθη ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου Ἀρχόντος Ἰατροῦ Βασιλείου. τοῦ καὶ Ἐφόρου τῆς Τυπογραφίας ταύτης. Καὶ ὡς μὴ περιέχον τι ἐναντίον τῇ ἁγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πολιτικῇ διοικήσει ἐκρίθη ἄξιον ἐκδόσεως καὶ ἐλευθέρας πωλήσεως ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, ἅτε δὴ ἐσφραγισμένον πρὸς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν.

ᾳ ω γ'. Αὐγούστου ιδ'.

Καλλίνικος Ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Σκαρλάτος Καλλιμάχης Μέγας Διερμηνεὺς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας.

Ὁ Ἐφέσου Μακάριος. Ὁ Κυζίκου Ἰωακείμ.

Ὁ Μίτυλας Λογοθέτης Ἀλέξανδρος Μάνος.

Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ Κωνσταντῖνος Νέγρης.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.

Ἦγεν πῶς ὑπηρετῆ ὁ Διάκονος μετὰ τῦ Ἱερέως, ὅτε τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳτε, ἢ τῇ Λειτεργίᾳ, Συντεθεῖσα παρὰ τῦ Ἁγιωτάτυ, ἢ Οἰκεμενικῦ Πατριάρχυ Κυρίυ Φιλοθέυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΙΣτέον, ὅτι ὁ Διάκονος, ἐδέποτε ἄλλοτε ἐνδύεται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἢ τῷ Ὄρθρῳ, εἰμὴ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Σαββάτων, ἢ τοῖς Ὄρθροις τῶν Κυριακῶν τῦ ὅλυ ἐνιαυτῦ. Ὁμοίως ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, ἢ τοῖς Ὄρθροις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, ἢ Θεομητορικῶν. Ὡσαύτως ἐνδύεται ἢ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς. ἢ ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Ἁγίας ἢ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ τῦ Εὐαγγελισμῦ, ἢ ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ τῶν Ἁγίων Παθῶν, ἢ ἁπαξαπλῶς, εἰς πάντας τὺς Ἑσπερινὺς τὺς ἔχοντας Εἴσοδον. Ὁμοίως ἢ τὺς Ὄρθρυς, καθ' ὃς ψάλλεται μεγάλη Δοξολογία. Καὶ εἰς πάσας τὰς Λειτεργίας τῦ ὅλυ ἐνιαυτῦ, εἴπερ βάλλεται λειτεργεῖν.

Διάταξις τῆς Ἀγρυπνίας.

ΤΟῦ καιρῦ ἐπιστάντος τῦ Μεγάλυ Ἑσπερινῦ δηλονότι, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, ἢ ποιῦσι Μετανοίας γ'. εἰς τὴν Εἰκόνα τῦ Δεσπότυ Χριστῦ, πάντων τῶν Ἀδελφῶν καθημένων. Ὁμοίως ποιῦσι ἢ εἰς τὴν τῆς Θεοτόκυ Εἰκόνα Μετανοίας γ'. Εἰς τὴν μέσην μίαν, ἢ εἰς τὺς Χορὺς πρὸς μίαν. Εἶτα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερατεῖον. Καὶ λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτῦ ὁ Διάκονος, ἢ τὸ Ὠράριον, ἢ προσκυνήσας κατὰ ἀνατολὰς γ'. προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καί φησιν· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἶτα ἐνδύεται ἑκάτερος τὰς οἰκείας στολάς. Τῦτο νῦν ἐχ' ὕτω γίνεται, ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς μόνος προσκυνεῖ, ἢ μόνος ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον ἢ Φελώνιον, ἢ ἄρχεται θυμιᾶν, Ἀναγνώστ, ἢ Εὐταξίς τὴν λαμπάδα κατέχοντος, ἢ τὸ Κελεύσατε ἐκφωνήσαντος. Καὶ προπορευομένυ αὐτῦ μετὰ λαμπάδος, θυμιᾷ ὁ Ἱε-

ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ὡς σύνηθες, ἐκ τῶν θυρῶν ἐξερχόμενος, ἢ ἐκφωνήσαντος τῷ Εὐταξίᾳ ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν τὸ, Κελεύσατε, πάντες ἀνίστανται. Θυμιάσας δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξέρχεται ἢ εἰς τὸν Νάρθηκα, ἢ θυμιάσας καὶ ἐκεῖσε, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὡραίων πυλῶν, ἢ ἐκφωνεῖ μετὰ μέλους τὸ Κύριε εὐλόγησον. Καὶ θυμιάσας πάλιν τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται διὰ τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἢ θυμιῶν τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ, ἢ ὁμοουσίῳ, ἢ ζωοποιῷ, ἢ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. ὁ Προεσὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ψάλλει τὸν Προοιμιακόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλείσας τὰ Ἅγια Θύρια, ἵσταται ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Βήματος. Ὅταν δὲ ἄρξωνται ψάλλειν τὸ, Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, ἐξέρχεται μετὰ τοῦ Κανονάρχου, ἢ ποιοῦσι μετάνοιαν εἰς τὴν μέσην μίαν, ἢ ἔτως ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸν ἴδιον τόπον. ὁ δὲ Κανονάρχης λέγει τοὺς στίχους, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Ὅταν δε ψάλλωσι τὸ, Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς, ἢ λέγει τὰς εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ, ἱστάμενος ἀσχετὴς ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἢ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν. Ὁ δὲ Διακονος ἐνδύεται εἰς τὸ γ'. Ἀντίφωνον τοῦ Ψαλτηρίου, ἢ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν. εἰ δ' ἐκ ἔστι στιχολογία, ἐνδύεται, τοῦ Προοιμιακοῦ λεγομένου, ἢ λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν. Ταῦτα μὲν ἕτω γίνεται, Ἀγρυπνίας ὔσης, εἰδὲ μή ἐστιν Ἀγρυπνία, ἐδὸν τοιοῦτο γίνεται· ἔτε μετανοίας ποιοῦσιν, ἔτε θυμιᾷ πρῶτον ὁ Ἱερεὺς, ἔτε τα ἅγια Θύρια ἀνοίγονται· ἀλλ' ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἀσχετὴς, ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον, ἐκφωνεῖ, τὸ, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ὁ Προεσὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, λέγει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, χύμα· ἢ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, ἱστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, τὴν μεγάλην Συναπτήν, τὸ, Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ἢ τὰ λοιπά. Ἰσέον ὅτι τὰ ἅγια Θύρια ἀδέποτε ἀνοίγονται, εἰμὴ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ἔτε θυμιᾷ μόνον ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὰς εἰσόδους πάσας, ἤγουν τῶν Ἑσπερινῶν, τῆς Λειτουργίας, ἢ τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, Ὡσαύτως ἀνοίγεται ἢ ἀπὸ τοῦ, Προσέλθετε, μέχρι συμπληρώσεως τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἰσέον ὅτι, εἰμὴ Φορέσῃ ὁ Διακονος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐνδύεται ψαλλομένου τοῦ γ'. Ἀντιφώνου τοῦ Ψαλτηρίου, εἰ ἔστι στιχολογία· εἰδὲ μή, τοῦ Προοιμιακοῦ ψαλλομένου, ὡς εἴρηται. ἐνδύεται δὲ ἕτω. Ποιεῖ

μετά-

μετάνοιαν τῷ Προεσῶτι, καὶ εἰσέρχεται διὰ τῆς πλαγίας εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, ἔνθα εὑρίσκει τὸν Ἱερέα ἑσταμενον· προέρχεται γὰρ ἕτος. Καὶ λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτῦ ὁ Διάκονος, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησιν· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὡραρίῳ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὸ λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, παντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἕτως ἐνδυόμενος αὐτὰ ὁ Διάκονος, πληρεμεν τε τῆς σιχολογίας, ἐξέρχεται, καὶ ἵσαται εἰς τὸν συνήθη τόπον, καὶ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν, τὸ, Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν· καὶ τὰ λοιπά· καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἕτω ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἕ ψαλλομένυ, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, καὶ θυμίαμα βαλὼν, πρώσεισι τῷ Ἱερεῖ, ἐντὸς ὄντι καὶ αὐτῷ τῦ ἁγίυ Βήματος, καὶ φησιν· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὸ, λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὸ, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα, καὶ ὑποσρέψας, τίθησι τὸν Θυμιατὸν, καὶ περιμένει ἐκεῖσε. Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ, Δόξα, καὶ νῦν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελώνιον, καὶ γίνεται Εἴσοδος. Λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, καὶ θυμίαμα βαλὼν, καὶ αἰτήσας εὐλογίαν, ὡς εἴπομεν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεῖ διὰ τῦ βορείυ κλίτυς, καὶ ἀνοιγομένων τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ προπορευομένων Ἀναγνωστῶν δύο μετὰ λαμπάδων, καὶ μετ' αὐτὸς τῦ Διακόνυ μετὰ τῦ Θυμιατῦ, ἐξέρχεται ὄπισθεν καὶ ὁ Ἱερεὺς, κεχαλασμένον ἔχων τὸ Φελώνιον, καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον· ἔνθα οἱ μὲν Ἀναγνῶσαι τιθέασι τὰ Μανεάλια εἰς τὸ μέσον τῦ Ναῦ παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἵσαται καντάντικρυ τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Ἵσαται δὲ καὶ ὁ Διάκονος ἐκ δεξιῶν τῦ Ἱερέως μικρὸν ἐκ πλαγίυ, καὶ κύψας μικρὸν, κρατῶν καὶ τὸ Ὡράριον αὐτῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει μυσικῶς, ὅσον μόνον ἀκέειν τὸν Ἱερέα· τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει μυσικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην· Ἑσπέρας, καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας. καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ἀνίσανται, καὶ λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα, δεικνύων ἅμα καὶ πρὸς ἀνατολὰς, μετὰ τῦ Ὡραρίυ, κρατῶν αὐτὸ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός· Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἁγίαν Εἴσοδον. καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ κατὰ ἀνατολὰς, λέγων· Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίωνσυ Κύριε. Εἶτα ὁ Διάκονος ἀπέρχεται, καὶ θυμιᾷ

τὴν

τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τὴς Βασιλείας. καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἡσύχῳ Φωνῇ· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. οἱ Ἀδελφοί· Τὴν τιμιωτέραν. καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς ἡσύχως· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. καὶ λέγουσιν οἱ Ἀδελφοὶ, Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον. ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἀνοίξας τὰ Ἅγια Θύρια, χαλάσας τε τὸ Φελώνιον, ἱσαμένῳ τῷ Διακόνῳ ἔξωθεν ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸ Ὡράριον κρατοῦντος συνήθως, λέγει τὴν Ἀπόλυσιν ταύτην. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Εἰ δὲ Δεσποτικὴ Ἑορτή ἐστι, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν καταλλήλως τῇ Ἑορτῇ. εἰ δὲ μεγάλου τινὸς Ἁγίου μνήμη, ἐκφωνεῖ ἐν τῇ Ἀπολύσει καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα. Εἰ μέντοι ἐστὶ Λιτὴ, μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεῖ, καὶ λαμπάδων προπορευομένων, καὶ γίνεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς προεγράφη ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰ μὲν Ἀγρυπνία ἐστὶ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἀναγνώσεως, εὐθὺς ὁ Προεξῶς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς λέγει τὸν Ἑξάψαλμον· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν Ἀγρυπνία, ἔνι δὲ Κυριακὴ, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Ἰσέον ὅτι ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, ἔξω τῶν Ἁγίων Θυρῶν γίνεται ἡ Μεγάλη Ἐκτενὴς, καὶ ὁ Ἱερεὺς ἱσάμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ποιεῖ Ἐκτενῆ μεγάλην· Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην. καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον μ΄. καὶ γίνεται Ἀπόλυσις, καὶ τίθεται Ἀνάγνωσις. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, ἀνοίξας τὸ Βημόθυρον μόνον, ἐκφωνεῖ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, καὶ οἱ συνήθεις Ψαλμοὶ, καὶ πάλιν τὸ Τρισάγιον. ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ, τούτων ψαλλομένων, τό, τε Ἱεράτειον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξερχόμενος ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους, καὶ τοὺς Ἀδελφοὺς, καὶ τὸν Νάρθηκα. ἐκφωνεῖτε καὶ εἰς τὰ δύο Τρισάγια, μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τό, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις. Ὀφείλουσι δὲ ἔχειν ἀκριβῶς οἱ ψάλλοντες καὶ ὁ θυμιῶν, ἵνα ὅταν λέγῃ τὰς Ἐκφωνήσεις, εὑρίσκονται ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ. μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι ἅπαντα τὸν Ναὸν, πληρωθῆναί τε καὶ τὰ συνήθως ψαλλόμενα Τροπάρια, ἔνδοθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος, Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ, Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι. καὶ εὐθὺς ὁ Προεξῶς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς λέγει τὸν Ἑξάψαλμον. Ὅταν δὲ ἄρξηται τοῦ, Κύ-

ρις ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μȣ, ἐπερχεται ὁ Ἱερεὺς, ἡ ἵσαται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἀσχεπὴς, ἡ λέγει μυσικῶς τὰς ἑωθινὰς Εὐχάς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τȣ̃ Ἑξαψάλμȣ λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν· ἡ ὕτω ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος, ἡ ἡ λοιπὴ Ἀκολȣθία, ὡς σύνηθες. Εἰς ἑνὸς δὲ ἑκάστȣ συμπλήρωσιν Καθίσματος, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν, ἡ ἐκφωνεῖ, εἰς μὲν τὸ πρῶτον Κάθισμα· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἡ σȣ̃ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἡ ἡ δύναμις. Εἰς δὲ τὸ β'. Ὅτι ἀγαθὸς ἡ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον ἡ τὸν Ἀμωμον· Ὅτι ἠυλόγηται, ἡ δεδόξασαι τὸ πάντιμον ἡ μεγαλοπρεπές σȣ ὄνομά σȣ.

Τῶν δὲ Ἀναβαθμῶν ψαλλομένων, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἐντὸς τȣ̃ Ἁγίȣ Βήματος, ἡ εὐλογήσαντος τȣ̃ Ἱερέως τὸ Στοιχάριον, ἐνδύεται τȣ̃το ὁ Διάκονος συνήθως. ὁμοίως ἡ ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, ἡ Φελώνιον. ἡ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς Ἑορτῆς, ἢ τῆς Κυριακῆς. ἡ μετὰ τȣ̃το λέγει ὁ Διάκονος· Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Καὶ Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Καὶ ψάλλεται τὸ, Πᾶσα πνοή. ἡ ὁ Διάκονος· Σοφία ὀρθοί, ἀκȣ́σωμεν τȣ̃ Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ. Ὁ δὲ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ εὐθὺς ἐπιφέρει, ἐκ τȣ̃ κατὰ (τὸν δε) Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ τὸ Ἀνάγνωσμα. ἡ ὁ Λαός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι. ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν. ἡ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Οὗ πληρωθέντος, ψάλλȣσιν οἱ Ἀδελφοὶ, Ἀνάσασιν Χριστȣ̃ θεασάμενοι, εἰ ἔστι Κυριακὴ δηλονότι, ἡ τὸν Πεντηκοστὸν μετὰ μέλȣς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς χαλάσας τὸ Φελώνιον, ἡ βαστάζων τὸ Ἅγιον Εὐαγγελιον ἔμπροσθεν τȣ̃ σήθȣς, ἐξέρχεται, ἡ ἵσαται εἰς τὴν μέσην τȣ̃ Ναȣ̃, ἡ ὁ Ἀναγνώστης, ἢ ὁ Εὐταξίας ἵσαται δεξιόθεν ἀυτȣ̃, κατέχων Μανδήλιον μετὰ λαμπάδος ἡμμένης, ἡ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς τȣ̃ Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ παρὰ τῶν Ἀδελφῶν συνήθως. Ἐν ἄλλῃ δὲ Ἑορτῇ ὃ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, εἰμὴ μόνον ἐν Κυριακῇ. ὃ πληρωθέντος, ψάλλονται τὰ συνήθη Τροπάρια. Καὶ ἐξερχόμενος ὁ Διάκονος, ἵσαται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ἡ λέγει μεγαλοφώνως· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σȣ, ἡ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σȣ, ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σȣ ἐν ἐλέει, ἡ οἰκτιρμοῖς. Ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, ἡ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σȣ τὰ πλέσια. πρεσβείαις τῆς Παναχράντȣ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, ἡ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας. δυνάμει τȣ̃ τιμίȣ ἡ ζωοποιȣ̃ Σταυρȣ̃. προσασίαις τῶν τιμίων ἐπȣρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων. Καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. ἡ ὕτως ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ἐ-

λέει

λέει, ἢ οἰκτιρμοίς, ἢ Φιλανθρωπία.

Τῶν δὲ Κανόνων ψαλλομένων. ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐξέρχεται, ἢ ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ Χορῷ, εἰς τὸν συνήθη τόπον. Ὁ δὲ Διάκονος λαβὼν πρότερον εὐλογίαν ἐπὶ τῷ θυμιάματι, θυμιᾷ πρῶτον τὸ Ἱερατεῖον ἅπαν. εἶτα ἐξέρχεται διὰ τῆ βορείᾳ κλίτες, ἢ χαράττει Σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ἢ θυμιᾷ πρῶτον τὰς Εἰκόνας τὰς ἐν τῷ δεξιῷ μέρει ἰσαμένας πάσας, ἢ ἀπέρχεται εἰς τὸν Ἅγιον τῆς Μονῆς, ἢ χαράξας ἐν αὐτῷ Σταυρὸν, στρέφεται πρὸς δυσμάς. Καὶ στὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆ Ναῷ, χαράττει Σταυρὸν, ἢ ἀπέρχεται, ἢ θυμιᾷ πρῶτον τὴν Εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ σασίδιον τῆ Προεσῶτος ἰσαμένην, εἶτα τὸν Προεσῶτα, ἢ καθεξῆς τὰς Ἀδελφὰς τῆ δεξιῆ Χορῆ.

Μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι πάντας τὰς χορὰς, ἵσταται εἰς τὸ μέσον τῆ Χορῆ, ἢ βλέπων πρὸς νότον, ποιεῖ Σταυρόν. Θυμιῶν δὲ, προσκυνεῖται παρ' ὧν θυμιᾷ, ἢ ἀντιπροσκυνεῖ μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι τὸν Σταυρὸν, ἀπέρχεται εἰς τὸν δεξιὸν Χορὸν, ἢ θυμιάσας ἐκεῖ τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, θυμιᾷ ἢ τὰς Ἀδελφὰς, ἄνωθεν ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν Εἰκόνων, ἢ ἀπερχόμενος ὡς πρὸς τὰς ὡρείας πύλας, προσκυνούμενος ὁμοίως, ἢ ἀντιπροσκυνῶν μικρόν. Πληρώσας δὲ κἀκεῖνον τὸν Χορὸν, πάλιν ἵσταται εἰς τὸ μέσον, βλέπων πρὸς ἄρκτον, ἢ ποιῶν Σταυρὸν, ἐξέρχεται εἰς τὸν Νάρθηκα. Καὶ θυμιάσας κἀκεῖσε πάντας, εἰσέρχεται διὰ τῶν Ὡραίων Πυλῶν, ἢ χαράξας Σταυρὸν κατὰ ἀνατολὰς, θυμιᾷ τὸν Προεσῶτα. Καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον χαράττει Σταυρὸν, ἢ θυμιάσας τὰς ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται, ἢ ὑποτίθησι τὸν Θυμιατὸν, ἢ ἐξερχόμενος προσκυνεῖ μικρὸν τὸν Προεσῶτα μακρόθεν, ἢ ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ'. Ὠδῆς, λέγει ὁ Διάκονος· Ἔτι, ἢ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης. Καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὴν ἔκτην, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἐκτενῆ μικρὰν, ἰσάμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπὴς, ἢ ἐκφωνεῖ· Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Εἰς δὲ τὴν ὀγδόην, ποιεῖ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ, τῷ Προεσῶτι, ἢ εἰσέρχονται ἐντὸς τῆ Βήματος, ἢ ἐνδύονται συνήθως. τῆς δὲ ὀγδόης πληρωθείσης, ψάλλει ὁ Διάκονος μεγαλοφώνως· Τὴν Θεοτόκον, ἢ Μητέρα τῆ Φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ

Καὶ εἰσχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. εἰδὲ μὴ. ψάλλει τὴν ἀρχὴν τῦ Εἱρμῦ τῆς Θ'. τῆς Ἑορτῆς. ἢ ἅτως ἐξερχόμενος ὁ Ἱερεὺς, ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ πάντας συνήθως, ἢ ὑποστρέψας, ἵσταται ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ. μετὰ δὲ τὴν Θ'. ποιεῖ ὁ Διάκονος μικρὰν Συναπτήν. Καὶ Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὲ αἰνέσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπεσι· τῆς δὲ Δοξολογίας ἀρχομένης, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐντὸς τῦ Ἁγίε Βήματος. Ὁ δὲ Διάκονος, ταύτης πληρωθείσης, λέγει· Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. ἢ τὰ λοιπά. ἢ εὐθὺς λέγει ὁ Ἱερεύς· εἰρήνη πᾶσι. ὁ Διάκονος· τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. ἢ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς· Κύριε Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν. ἢ ἐκφωνεῖ· Σὸν γάρ ἐσι τὸ ἐλεεῖν, ἢ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεός. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε. ἢ ψάλλεται τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τὸς Βασιλεῖς. Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. ἢ ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα. εἶτα πάλιν λέγει· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. ἢ γίνεται Ἀπόλυσις. Εἰ μὲν ἐσι Κυριακή· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντε αὐτῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ἢ πανευφήμων Ἀποστόλων, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, ἢ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς ἢ φιλάνθρωπος. Εἰ δὲ ἐσι Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἡ μεγάλε Ἁγίε μνήμη, δίδοται ἢ τὸ ἅγιον ἔλαιον ἄτω. Πάντων συναγομένων πλησίον τῆς Εἰκόνος τῦ προσκυνήματος, ἢ ψαλλόντων, ὁ μὲν Διάκονος θυμιᾷ κύκλω, ἀπὸ τῦ Προεσῶτος ἀρξάμενος, πρῶτον θυμιάσας τὴν Εἰκόνα τῦ Ἁγίε, Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἱσάμενος πλαγίως τῆς Εἰκόνος, κατέχων ἄλειπτρον, χρίει τὸς προσιόντας ἐν τῷ μετώπῳ, ἢ εὐλογεῖ. Ὅταν δὲ χρισθῶσι πάντες, Ἐκφωνεῖ· Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ἢ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν. ἢ Ἵλεως, ἵλεως γενῦ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. ἢ ἐλέησον ἡμᾶς· ἢ ἐκφωνεῖ· Ἐλεήμων γὰρ ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Καὶ κρατῦντος τῦ Διακόνε τὸ Ὡράριον, ὡς ἔθος, λέγει ὁ Ἱερεὺς, χαλάσας τὸ Φελώνιον, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Δέσποτα Κύριε Ἰησῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆς πανυπερευλογημένης, ἐνδόξε, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἢ Ἀειπαρθένε Μαρίας, Ζήτει ταῦτα εἰς τὴν Λιτήν.

Κατὰ δὲ τὴν Ἑορτὴν τῶ Εὐαγγελισμῶ, τῶν Βαΐων, ἢ τῆς Λαμπρᾶς Κυριακῆς τῶ Πάσχα, γίνονται ἔξω τῆς Μονῆς, ἢ γίνεται ἐν αὐταῖς ὁμοίως τῇ προγραφείσῃ Λιτῇ· γίνονται ἁγιασμοὶ τῶν Φώτων, ἢ ἐφ' ἑσπέρας, ἢ πρωΐ, ἢ κατὰ τὴν πρώτην τῶ Αὐγούστου, ἔνθα ὁ Διάκονος βασάζων τὸν Σταυρὸν ἐξέρχεται τῶ Ἱερέως ἐφεπομένου, ἢ θυμιᾷ ὁ Διάκονος· λέγει δὲ μόνον ἐν ταῖς εὐχαῖς· Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ παντα, καθὼς ἐστιν ἔθος, ἢ ἐν τοῖς Τυπικοῖς εἰσὶ γεγραμμένα. Τέλος τῆς Διαταξεως τῆς Ἱεροδιακονίας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ

Εὐχὴ Πρώτη. Κεφ. Β'.

ΚΥριε οἰκτίρμων ἢ ἐλεήμων, μακρόθυμε, ἢ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ἢ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τῶ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. διότι μέγας εἶ σὺ, ἢ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ἢ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, ἢ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, ἢ παρακαλεῖν, ἢ σῴζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ β'.

ΚΥριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ, ἢ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν, καὶ ἀναμάρτητον, ἢ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις ἢ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ γ'.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἢ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, ἢ μὴ κατασχύνῃς

σχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας σου τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν Κύριε πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θελημά σου. Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ δ'.

Ὁ Τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις, καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα, καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εὐχ έ.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀχράντῳ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος. Ἔλεει, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ς'.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνῃ, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὰ σύμπαντα· ὁ καὶ τὰ ἐγκώσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην Βασιλείαν, διὰ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ὁδοποιήσας ἡμῖν, καὶ τῆς ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος, ἀπὸ παντὸς ἐκκλίναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, ὑμνεῖν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ζ'.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν Ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, Σελήνην δὲ, καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· Ὁ

κατα-

χατ. ξ. σας ἡμας τὲς ἁμαρτωλὲς, καὶ ἐπὶ τῆς παρέσης ὥρας, προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σε ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν Ἑσπερινήν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν. Αὐτὸς φιλάνθρωπε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σε, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχε δὲ ἡμῖν τὴν παρεσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιέσαν νύκτα εἰρηνικήν. Ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός. Ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβε νυκτερινε, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένε· καὶ δὸς τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν καταυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τε ὀνόματός σε, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανυσωμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος· δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ παντὸς τε Λαε σε· ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκε ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι. Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρεμένε δὲ τε Προοιμιακε Ψαλμε, λέγει αὐτὲς, ἢ ὁ Διάκονος, εἰ ἔξιν.

ΕΝ εἰρήνῃ τε Κυρίε δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τε σύμπαντος Κόσμε, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τε Θεε Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε ἁγίε Οἴκε τέτε, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβε Θεε εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τε δεῖνος) τε τιμίε Πρεσβυτερίε, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τε Κλήρε καὶ τε Λαε, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τε Παλατίε, καὶ τε στρατοπέδε αὐτῶν, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τὲς ποδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκέντων ἐν αὐταῖς, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰ-

ρην-

ρηνικῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνυ, καὶ ἀνάγκης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξυ, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ, καὶ Ἀειπαρθένυ Μαρίας. Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν. Εἶτα τὸ Κάθισμα, τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

Καὶ μετὰ τὸ Κάθισμα. λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ. Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Ἕπεται τὰ ςιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδυ.

Ἑσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας αἰνῶμεν, εὐλογῦμεν, εὐχαριςῦμεν, καὶ δεόμεθά συ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν συ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εὐλογεῖ τὴν Εἴσοδον, καὶ λέγει ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί. τὸ, Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, βαλὼν τὴν συνήθη μετάνοιαν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον δίστιχον. Εἰ δέ ἐστι Σάββατον Ἑσπέρας, λέγει τὸ, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. ςιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἱερεύς

ρεὺς πρὸς δυσμάς. δεδεμένας ἔχων τὰς χεῖρας, ἵσταται πεπιμένων τὴν πλήρωσιν τὸ Προκειμένε. Εἶτα βάλλει Μελάνοιαν, ἡ ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτῆ. Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον, λέγει ὁ Διάκονος, ἐκ ἔξιν.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἡ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον γ'.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σε, ἐπάκουσον, ἡ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τε Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τε δεῖνος) ἡ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, ἡ ἀειμνήστων Κτητόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, ἡ ὑπὲρ πάντων τῶν προανκπαυσαμένων Πατέρων, ἡ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, ἡ ἀπανταχῆ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, ἡ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τε Θεε, τῶν Ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορέντων, ἡ καλλιεργέντων ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ πανσέπτῳ Ναῷ τέτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, ἡ ὑπὲρ τε περιεσῶτος Λαε, τε ἀπεκδεχομένε, τὸ παρὰ σε μέγα ἡ πλέσιον ἔλεος. Ὁ Λαός· Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

ΟΤι ἐλεήμων, ἡ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Καὶ ὁ Λαὸς τὸ, Καταξίωσον Κύριε. Ὁ Διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. Ἀντιλαβε, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν. τελείαν. Ὁ Χορός. Παράσχε Κύριε. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην, ἡ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, ἡ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ, ἡ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τε Κυρίε αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, ἡ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τε Φοβερε Βήματος τε Χριστε αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντε, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξε, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ Ἀειπαρθένε Μαρίας.

Καὶ

Καὶ ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Εὐχὴ τῆς Κεφαλικλισίας.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ Φοβερῷ καὶ Φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας· οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν. ὃς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν. Εἶτα λέγει Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶθ' ἕτω ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ καθ' ἡμέραν Ἁγίου, λιτανεύσεως ἐν τῷ Νάρθηκι, τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου προπορευσμένων μετὰ λαμπάδων, καὶ Θυμιατοῦ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. καὶ μετὰ ταῦτα, λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχῃ ταῦτα. Εἶθ' ὁ τύχῃ ὁ Ἱερεύς.

ΣΏσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προσασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν Ἁγίων καὶ

ων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης· τῆς Ἁγίας (τῆς Μονῆς) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· ἱκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἐ ά. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Εἶτα πάλιν ὁ β'. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἢ Ἐπισκόπου, (τοῦ δεῖνος,) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος· καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε, καὶ καταπονουμένης, ἐλεοῦς Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης, καὶ κατασάσεως τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας, καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων, καὶ διακονούντων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν· Ὑπὲρ τῶν ἀποκεκοιμημένων, καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων, ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· Ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶς Πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων· Ὑπὲρ ἀναῤῥύσεως τῶν αἰχμαλώτων· καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων, καὶ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ, εἴπωμεν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην, καὶ πᾶσαν Πόλιν, καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· Ὑπὲρ τοῦ ἔλεως, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τὸ Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τὸ Κύριε ἐλέησον γ'.

Εἶτα μνημονεύει ὧν θέλει ζώντων, καὶ τεθνεώτων. Ἔπειτα

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν Δέσποτα

ἐπὶ

ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ πάντων κλινόντων τὰς κεφαλὰς, καὶ ἐπὶ γῆς κεκυφότων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων, Δυνάμεων ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ. Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος,) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀπόδιωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν Κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶτα ἀρχόμεθα τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου, καὶ ψάλλοντες, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ἐπάδοντες καὶ τοὺς τυχόντας στίχους αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον.

Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, λέγοντες αὐτὸ ἐκ γ'. Ὁ δὲ Κείλαρίτης προτίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ Ἄρτους ε'. Ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ Τραπέζῃ. Ὡσαύτως καὶ σάμνιον μεστὴν οἴνου τοῦ καλλίστου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν Ἄρτον ἕνα ἐπὶ χεῖρας, Καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ Σταυρόν.

Ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

ΚΎριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε Ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πενταχισχιλίους χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς Ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ. καὶ εἰς τὸν Κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγομεν· Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἕως τοῦ, Οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπελθὼν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, βλέπων πρὸς δυσμάς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Εὐλογία Κυρίου ἐλθοῦ ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰσέον δὲ, ὅτι ὁ εὐλογηθεὶς Ἄρτος, ἐστὶν ἀλεξητήριον παντοίων κακῶν, ἐὰν μετὰ πίστεως λαμβάνοιτο.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Κεφάλαιον Γ'.

ΕΥ'λογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς Τρισαγίου, τῆς Παναγίας Τριάδος. τοῦ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα τὰ Τροπάρια· Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου. Δόξα, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Καὶ νῦν. Προσασία Φοβερά. Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Καὶ εὐθὺς Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἐξάψαλμον μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ Φόβου Θεοῦ, ὡς αὐτῷ λαλοῦντες ἀοράτως, καὶ δυσωποῦντες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Μετὰ

Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς Ψαλμὰς, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ Ὄρθρου, ἱσάμενος ἀσκεπὴς ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Εὐχὴ α'.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβάλλοντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τῇ προσχυνεῖν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωήν· καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἐσῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης, πάντοτε σοὶ λατρεύοντας, αἰνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ β'.

ΕΚ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προσάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς, δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμὸν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου, συνέτισον ἡμᾶς. σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι Κύριε τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου. εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἁγίασον τὴν κληρονομίαν σου. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχ γ'.

ΕΚ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προσάγματά σου. δίδαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον. ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον ἐν τῇ σφραγῖδι τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. δὸς ἡμῖν τὸν ὄρθρον, καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοὶ τὰς ἐωθινὰς ἀναπέμπωμεν εὐχάς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ δ'.

ΔΕσποτα ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰτὼν, ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ διανάστη-

σας

σας πρὸς δοξολογίαν, ἢ ἱκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δυσωπέμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας σε εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς ἢ νῦν προσκυνέντάς σε, ἢ κατὰ δύναμιν εὐχαριστέντάς σοι· ἢ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς Φωτὸς ἢ ἡμέρας, ἢ κληρονόμους τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν. μνήσθητι Κύριε ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σε, ἢ παντὸς τοῦ Λαοῦ σε, τῶν συμπαρόντων, ἢ συνευχομένων ἡμῖν, ἢ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῇ, τῶν ἐν θαλάσσῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σε, δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἢ βοηθείας, ἢ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σε ἔλεος. Ἵνα σεσωσμένοι ψυχῇ τε ἢ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παῤῥησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστόν, καὶ εὐλογημένον ὄνομά σε, τοῦ Πατρὸς ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ε.

Ἀγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀάναος, Πάτερ ἅγιε, θαυμαστοποιὲ, παντοδύναμε, ἢ παντοκράτορ, πάντες σὲ προσκυνοῦμεν, ἢ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη, ἢ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν, ἢ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι Κύριε τῶν σῶν ἱκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐωθινὰς δεήσεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σε, ἢ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσῃς, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σε. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἀγρυπνούντων, ἢ ψαλλόντων εἰς δοξαν σὴν, ἢ τοῦ μονογενοῦς σε Υἱοῦ, ἢ Θεοῦ ἡμῶν, ἢ τοῦ Ἁγίου σε Πνεύματος. Γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς ἢ ἀντιλήπτωρ. πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας, εἰς τὸ ὑπερουράνιον ἢ νοερόν σε θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ς'.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διαπαντὸς πρὸς σὲ ἀποβλέπωμεν τὸν Σωτῆρα, ἢ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ὅτι διανέπαυσας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, ἢ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, ἢ ἔσησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου ὀνόματός σε. Διὸ δεομεθά σε Κύριε, δὸς ἡμῖν χάριν ἢ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, ἢ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν φόβῳ ἢ τρόμῳ, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σε. Μνήσθητι Κύριε ἢ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σὲ βοώντων, ἐπάκουσον αὐτῶν, ἢ ἐλέησον, ἢ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους ἢ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, ἢ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

μῶν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. Εὐχὴ ξ'.

Ὁ Θεὸς ἡ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, ἡ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, ἡ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας· ἡ δίδαξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, ὅτι προσεύξασθαι καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ἐὰν μὴ σὺ Κύριε τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὁδηγήσῃς ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴτι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθὸς, κραταιὸς, ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ ἐν σοὶ ἡ ὕμνησις ἡμῶν διαπαντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον ἡ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ η'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥᾳθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, ἡ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἁγίᾳ, τοῦ ἡ ἐν νυκτὶ ἐπάρῃ τὰς χεῖρας ἡμῶν, ἡ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας· ἡ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυποκριτον. εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους, ἡ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις· ἡ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀφράστου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι ἠυλόγηται τὸ πανάγιόν σου ὄνομα, ἡ δεδόξασαί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ θ'.

Λάμψον Δέσποτα Φιλάνθρωπε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας φῶς ἀκήρατον, ἡ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. ἔνθες ἡμῖν ἡ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν. πάντα τὰ πρὸς εὐαρέσησιν τὴν σὴν φρονοῦντες, ἡ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς, ἡ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ

Εὐχὴ ἰ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἁμαρτημάτων, καὶ ἐξομολογήσεως, τὴν τῶ Προφήτε Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς Δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε, ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἀδηλα, καὶ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας. καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στερέωσας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῶ σωτηρίου σε γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις. Ἔλεει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τῶ μονογενεῖ σου Υἱῶ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ιά.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῷ θελήματι, σὲ δεόμεθα καὶ σὲ ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων, τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς. ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων. καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ιβ'.

Αἰνῶμεν, ὑμνῶμεν, εὐλογῶμεν, καὶ εὐχαριστῶμέν σοι ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιὰν τῆς νυκτὸς, καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ Φῶς τῆς ἡμέρας. ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν. λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου. Φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ὅτι παρὰ σοί ἐστιν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου Φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς

ἡμῶν.

ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.
Ὑπὲρ πλεόντων. ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνως. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἶτα τὸ Τροπάριον τῆς Κυριακῆς, εἴπερ τύχοι, ἐκ δευτέρου· ἔπειτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, εἴπερ ἐστὶν ἑορτάσιμος.

Εἰ δ' ὄν, τὸ ά. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἡ συνήθης εἰρμολογία.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς εἰρμολ. ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὸν τὸ κράτος. Μετὰ τὴν β'. εἰρμολογίαν.
Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἐκφώνως. Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια.

Ἐκφωνεῖ. Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἡ Ὑπακοή. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον Ἀνάστασιν. Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, τὸ, Πᾶσα πνοή. Καὶ μετὰ τοῦτο,

Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι. Καὶ λέγει τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, εἴπερ τύχοι Κυριακή. Εἶθ' ἕτως. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Καὶ ὁ Ν'.

Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ Διάκονος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων· καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. προσασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

Δυνά-

Δυνάμεων ἀσωμάτων. τῶ τιμίω ἐνδόξω Προφήτη Προδρόμω, ϗ Βαπτιστῆ Ἰωάννη. τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ϗ πανευφήμων Ἀποστόλων. τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ Καλλινίκων Μαρτύρων. Καὶ τὰ λοιπὰ τάττων, ὡς ὠ τῇ Λιτῇ γέγραπται. Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ἐλέει, ϗ οἰκτιρμοῖς, ϗ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων.

Τῷ Ἀναστασίμω, Σταυροαναστασίμω, Τῆς Θεοτόκου, Καὶ τῷ Μηναίω.

Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, ϗ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κάθισμα τῷ Μηναίω.

Ἀφ' ς'. Συναπτή. Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς. Τὸ Κοντάκιον, ϗ ὁ Οἶκος.

Καὶ Ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Συναξαρίου. Ἀφ' θ'. ᾠδῆς. Συναπτή.

Ἔτι, ϗ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν.

Εἶτα τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός. Τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰ ἑορτάζεται. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. δ'.

Καὶ Ἀναστασιμὰ δ'. Λέγομεν ϗ στίχους δύο.

στίχ. ά. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη. Λέγομεν τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς ἦχον β'. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ϗ τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας τοῦ ᾅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος. ἐμφανίσας δὲ ἑαυτὸν Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, ϗ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ παρὸν Τροπάριον λέγεται εἰς τὸν ά. ἦχον, εἰς τὸν δ'. ϗ εἰς τὸν πλ. δ'. εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς, τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Τροπάριον τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν· ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, ϗ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα

Εἶτα λεγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχη, τὴν Ἐκτενῆ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν.
Ἔτι δεομεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων κτιτόρων.
Ἔτι δεομεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.
Ἐκφώνως. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.
Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.
Ὅτι Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν. ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
Ἐκφώνως. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΚΥριε Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν Κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἁγίων, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς. καὶ εἴτε ἡμάρτομεν ἑκουσίως. ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια, καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου Ἐκφώνως. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς.

Εἶτα Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστός. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Καὶ ἡ α΄. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Γινομένη ἔτως ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει.

ΜΕλλων ὁ Ἱερεὺς τὴν Θείαν ἐπιτελεῖν Μυσταγωγίαν, ὀφείλει προκαθημένως μὲν κατανύγμενος εἶναι μετὰ πάντων, καὶ μὴ ἔχειν τι κατά τινος, καὶ τὴν καρδίαν δὲ, ὅση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρῆσαι λογισμῶν· ἐγκρατεύεσθαί τε μικρὸν ἀφ' ἑσπέρας· καὶ ἐγρηγορικῶς μέχρι τοῦ τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπισάντος, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν συνήθη με-

τάσιαν, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ· ἡ συνάμα τῷ Διακόνῳ, ποιεῖσιν ὁμοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν προσκυνήματα τρία. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα. Καὶ ποιήσαντος τοῦ Ἱερέως Εὐλογητὸν, ἄρχεται λέγειν ὁ Διάκονος τὸ, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ, Τρισάγιον. μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Εἶτα λέγουσι τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· Δόξα, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Ἔπειτα ἀπέρχονται εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες·

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνασου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ. ὅλον τὸ Τροπάριον.

Εἶτα ἀσπάζονται τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, Λέγαντες τὸ Τροπάριον· Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή. ὅλον.

Ἀσπάζονται τὰς λοιπὰς Δεσποτικὰς Εἰκόνας.

Εἶτα κλίνοντες τὴν κεφαλὴν, λέγουσι ταύτην τὴν Εὐχήν.

Κύριε ἐξαπόστειλον τὴν χεῖράσου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατακρίτως παρασὰς τῷ Φοβερῷ σου Βήματι, τὴν ἀναίμακτον Ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ποιοῦσι καὶ εἰς τὰς Χεῖρας προσκυνήματα, ἀνὰ ἕν. Καὶ ἕτως ἀπέρχονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον, λέγοντες τὸ, Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ τὰ λοιπ. Ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιοῦσι προσκυνήματα γ'. ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ ἀσπάζονται τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἕκαστος, τὸ Στιχάριον αὐτοῦ, καὶ ποιοῦσι προσκυνήματα γ'. πρὸς ἀνατολὰς, λέγοντες καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Εἶτα προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ ὁ Διάκονος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ Στιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ·

Ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑποχωρεῖ καθ' ἑαυτὸν ὁ Διάκονος, εἰς ἓν μέρος τοῦ Ἱερατείου, καὶ ἐνδύεται τὸ Στιχάριον, εὐχόμενος ἕτως.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν Ὡράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ· Τὰ δὲ ἐπιμάνικα ἐπιθέμενος ταῖς χερσὶν,

ἐν μὲν τῷ δεξιῷ, λέγει·

Ἡ δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ, λέγει·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, εὐτρεπίζει τὰ Ἱερά. Τὸν μὲν Ἅγιον Δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ μέρει τῷ ἀριστερῷ, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ· ἢ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Καὶ ὁ Ἱερεὺς δὲ ἅπαξ ᾠδύσεται. Λαβὼν τὸ Στιχάριον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, ἢ προσκυνήσας τρίτον κατὰ ἀνατολὰς, ὡς εἴρηται, σφραγίζων αὐτὸ, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ᾠδύσεται αὐτὸ, λέγων·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου, ἕως τέλους.

Εἶτα λαβὼν τὸ Ἐπιτραχήλιον, ἢ σφραγίσας, περιτίθεται αὐτὸ, λέγων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα, τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥραν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην, λέγει περιζωννύμενος·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

Τὰ δὲ Ἐπιμάνικα, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Εἶτα λαβὼν τὸ Ὑπογονάτιον, ὁ ἔσι Πρωτοσύγγελος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιότητά τινα, ἢ εὐλογήσας αὐτὸ, ἢ ἀσπασάμενος, λέγει·

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου Δυνατὲ, τῇ ὡραιότητί σου, ἢ τῷ κάλλει σου, ἢ ἔντεινε, ἢ κατευοδοῦ, ἢ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας, ἢ πραότητος, ἢ δικαιοσύνης· ἢ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὰ Φελώνιον, ἢ εὐλογήσας ἀσπάζεται, λέγων ἅπαξ·

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, ἢ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται· πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμήν.

Εἶτα

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὴν Πρόθεσιν, ψάττουσι τὰς χεῖρας, λέγοντες·

Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ Θυσιαστήριόν σου Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου, ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Καὶ ἕτως ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει. Εἶτα προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς Προθέσεως ποιήσαντες, λέγουσιν ἕκαστος τό·

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. Καὶ τὸ,

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθείς· τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν. δόξα σοι.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα·

Καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν Προσφοράν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν Ἁγίαν Λόγχην· Καὶ σφραγίζων μετ' αὐτῆς τρίτον ἐπάνω τῆς σφραγίδος τῆς Προσφορᾶς, λέγει·

Εἰς ἀναμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τρίτου. Καὶ εὐθὺς πήγνυσι τὴν Λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγίδος, καὶ λέγει ἀνατέμνων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Καὶ ὡς ἀμνὸς ἄμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, ἕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος.

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη.

Ἐν δὲ τῷ κάτω· Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;

Ὁ δὲ Διάκονος ἐνορῶν εὐλαβῶς τῇ τοιαύτῃ τελετῇ, λέγει κατὰ μίαν ἑκάστην ἀνατεμήν·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· κρατῶν καὶ τὸ Ὡράριον ἐν τῇ χειρί.

Μετὰ ταῦτα, λέγει· Ἔπαρον Δέσποτα.

Καὶ

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐμβαλὼν τὴν Ἁγίαν Λόγχην ἐκ πλαγίου τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς Προσφορᾶς, ἐπαίρει τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγων οὕτως·

Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ θεὶς αὐτὸν ὕπτιον ἐν τῷ Ἁγίῳ Δίσκῳ, εἰπόντος τοῦ Διακόνου·

Θῦσον Δέσποτα. Θύει αὐτὸν σταυροειδῶς, οὕτω λέγων.

Θύεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Καὶ στρέφει τὸ ἕτερον μέρος ἐπάνω, τὸ ἔχον τὸν Σταυρόν. Νύττων δὲ αὐτὸ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς Λόγχης, ἐπιλέγει·

Εἷς τῶν στρατιωτῶν Λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνιξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθον Αἷμα, καὶ Ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐγχέει τῷ Ἁγίῳ Ποτηρίῳ ἐκ τοῦ νάματος ὁμοῦ, καὶ τοῦ ὕδατος, εἰπὼν πρότερον πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἁγίαν ἕνωσιν. Καὶ εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων.

Εὐλογημένη ἡ ἕνωσις τῶν Ἁγίων σου· πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν πρώτην σφραγίδα, λέγει·

Εἰς τιμὴν, καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι Κύριε τὴν Θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου Θυσιαστήριον.

Καὶ αἴρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ Ἁγίου Ἄρτου πλησίον τῆς μέσης αὐτοῦ, λέγων·

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ, περιβεβλημένη πεποικιλμένη. Εἶτα λαβὼν β'. σφραγίδα, λέγει.

Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Καὶ αἴρων μίαν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, πλησίον αὐτοῦ, ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως. Ἔπειτα λέγει·

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, Προφητῶν, Μωσέως καὶ Ἀαρὼν, Ἠλιοῦ, Ἐλισσαίου. Δαβὶδ, καὶ Ἰεσσαὶ, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Προφητῶν.

Καὶ τίθησι δευτέραν μερίδα ὑποκάτω τῆς πρώτης εὐτάκτως.

Εἶτ'

Εἶτ' αὖθις λέγει.

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου, καὶ Παύλου, τῶν ιβ'. καὶ ὁ. καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Καὶ ἕως γίθησι τὴν τρίτην μερίδα ὑποκάτω τῆς δευτέρας.

Τελειῶν τὴν πρώτην τάξιν. Εἶτα λέγει·

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Καὶ αἴρων δ'. μερίδα, γίθησιν αὐτὴν πλησίον τῆς ά. μερίδος, ποιῶν δευτέραν ἀρχήν. Εἶτα πάλιν λέγει·

Τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῶν Ἁγίων Μεγάλων Μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ αἴρων πέμπτην μερίδα, γίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς ά. τῆς ἴσης ἀρχῆς τῆς δευτέρας τάξεως. Ἔπειτα λέγει.

Τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὁσίων.

Καὶ ἕως αἴρων ἕκτην μερίδα, γίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς β'. μερίδος, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς β'. τάξεως.

Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει·

Τῶν Ἁγίων, καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου, καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος, καὶ Ἑρμολάου, καὶ πάντων τῶν Ἁγ. Ἀναργ.

Καὶ αἴρων ζ'. μερίδα, γίθησιν αὐτὴν ἄνω, ποιῶν γ', ἀρχὴν καὶ τάξιν. Εἶτ' αὖθις λέγει·

Τῶν Ἁγίων, καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας,) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ γίθησιν ὀγδόην μερίδα ὑποκάτω τῆς ά. εὐτάκτως.

Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις λέγει·

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. (Εἴπερ λέγεται ἡ Λειτουργία αὐτοῦ.)

Εἰ δὲ λέγεται τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τότε μνημονεύει. Καὶ ἕτως αἴρων καὶ τὴν ἐνάτην μερίδα, γίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλήρωσιν.

Εἶτα λαβὼν τρίτην σφραγίδα, λέγει.

Μνήσθητι Δέσποτα φιλάνθρωπε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τοῦ

Ἐπι-

Ἐπισκόπε ἡμῶν (τε δεινος,) τε τιμίε Πρεσβυτερίε, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, ἡ παντὸς Ἱερατικε τάγματος, (τε δεινος) Καθηγεμόνε, τῶν Ἀδελφῶν, ἡ συλλειτεργῶν ἡμῶν, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὡς πρεσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, πανάγαθε Δέσποτα.

Καὶ αἴρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τε Ἁγίε Ἄρτε. Εἶτα μνημονεύει ἡ ὧν ἔχει ζώντων καθ' ἕνεμα, ἡ ἔτως αἴρων τὰς μερίδας, τίθησιν αὐτὰς ὑποκάτω.

Ἔπειτα λαβὼν ἕτερον σφραγίδα λέγει·

Ὑπὲρ μνήμης ἡ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Εἶτα μνημονεύει τε χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, ἡ ἑτέρων ὧν θέλει Κεκοιμημένων κατ' ἕνεμα.

ἡ τελευταῖον ἐπιλέγει ἔτως·

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναςάσεως ζωῆς αἰωνίε, τῶν τῇ σῇ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων Ὀρθοδόξων Πατέρων, ἡ Ἀδελφῶν ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Κύριε

Καὶ αἴρει μερίδα. Ἔιτα ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ Θυμιατήριον, ἡ θυμίαμα βαλὼν ὡ αὐτῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα.

Καὶ εὐθὺς ὁ αὐτός· Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τε Θυμιάματος·

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξόμενος εἰς τὸ ὑπερεράνιόν σε Θυσιαςήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τε Παναγίε σε Πνεύματος.

Ο Διάκονος· Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιάσας τὸν Ἀςερίσκον, τίθησιν ἐπάνω τε Ἁγίε Ἄρτε, λέγων·

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀςὴρ ἔςη ἐπανω ὅ ἦν τὸ Παιδίον.

Ο Διάκονος· Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ο Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ πρῶτον Κάλυμμα, σκεπάζει τὸν Ἅγιον Ἄρτον σὺν τῷ Δίσκῳ, λέγων·

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, ἡ περιεζώσατο.

Ο Διάκονος· Τε Κυρίε δεηθῶμεν. Κάλυψον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ δεύτερον Κάλυμμα, σκεπάζει

τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγων.

Ἐκάλυψεν Οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστὲ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Σκέπασον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ Κάλυμμα ἤτοι τὸν Ἀέρα, σκεπάζει καὶ ἀμφότερα, λέγων·

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν Κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸν Θυμιατὸν, θυμιᾷ τὴν Πρόθεσιν, λέγων ἐκ τρίτου, τὸ,

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐν ἑκάστῃ λέγει.

Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦσιν εὐλαβῶς ἀμφότεροι, ἐκ γ'.

Ἔπειτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, λέγει·

Ἐπὶ τῇ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον.

Καὶ μετὰ τοῦτο ποιεῖ Ἀπόλυσιν ἐκεῖσε, λέγων οὕτω.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, Δέσποτα εὐλόγησον.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Ἱερεὺς, οὕτω λέγων. εἰ μὲν ἐστι Κυριακή.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. εἰδ' οὔ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰ δὲ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λέγει·

Βασιλείου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Ὁ Διάκονος. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν· εἶτα ἀπέρχεται καὶ θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν· Ἐν τάφῳ σωματικῶς, καὶ τὸν Ν'. Ἐν ᾧ θυμιάσας, τὸ, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ὅλον, εἰσέρχεται αὖθις εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ θυμιάσας τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν αὖθις καὶ τὸν Ἱερέα, τὸν μὲν Θυμιατὸν ἀπο-

τίθη-

τίθησιν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ· αὐτὸς δὲ προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, ἢ στάντες ὁμοῦ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι, ἢ λέγοντες. Βασιλεῦ Οὐράνιε. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Δίς.
Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. Ἅπαξ.
Εἶτα ἀσπάζονται, ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· ὁ δὲ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὑποκλίνας ὁ Διάκονος τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν ἢ τὸ Ὡράριον ταῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει.
Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ. Δέσποτα Ἅγιε εὐλόγησον.
Καὶ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἶτα ὁ Διάκονος.
Εὔξαι ὑπὲρ ἐμοῦ Δέσποτα Ἅγιε.
Ὁ δὲ Ἱερεύς· Κατευθύναι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος.
Μνήσθητί μου Δέσποτα Ἅγιε. Ὁ δὲ Ἱερεύς.
Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Καὶ ὁ Διάκονος ἀπὼν. Ἀμήν, ἢ προσκυνήσας ἐξέρχεται, ἢ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κατέναντι τῶν Ἁγίων Θυρῶν, προσκυνεῖ μετ' εὐλαβείας τρίτον, λέγων καθ' ἑαυτὸν, τό. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις.
Καὶ μετὰ τοῦτο ἄρχεται λέγειν. Εὐλόγησον Δέσποτα.
Καὶ ἄρχεται ὁ Ἱερεύς.
Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, ἐν οἷς τιθέναι εἰώθαμεν τό, τε Ἅγιον Ποτήριον τὴν Σφραγῖδα τῆς Θεοτόκου, ἢ τίνος ἕνεκεν ἐννέα Μερίδας, ἢ ὀκτὼ, ἢ ἑπτὰ τιθέμεθα.

Ἄφασον τῷ ὄντι ἢ ἀκατάληπτον τὸ τῆς φρικτῆς ἢ ἱερᾶς τελετῆς Μυστήριον ἢ αὐταῖς ταῖς ὑπερτάταις δυνάμεσι τὸ γὰρ αὐτὸ πανακήρατον τοῦ Κυρίου Σῶμα ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἢ αὐτοπρεπῶς δεξάτοις αὐτῷ θρόνοις ἐφεζόμενον, ἐντρόμως τε, ἢ ἐμφόβως κεκαλυμμέναι ταῖς πτέρυξι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λειτουργῶσι. τοῦτ' αὐτὸ καθ' ἑκάστην ἐπὶ γῆς τοῖς γηΐνοις ἡμῖν δρᾶται τελούμενον. ἀλλ' ἐπειδὴ ἅτως ὁ τοῦτο τελῶν ἢ τελούμενος Ἰησοῦς, δι' ἣν ἀνυπέρβλητον πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην ἔχων ἀεὶ διατελεῖ, Ἄνθρωπος γενέσθαι ἠυδόκησε, ἢ κατὰ πάντα τοῦ ἡμετέρου Φυράματος, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, κεχοινώνηκε, τρόπος τούτου τῆς Θείκῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως ἄρρητος, τέλειος γενόμενος Ἄνθρωπος, ἢ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε τῇ Σαρκὶ, ἢ τῇ Θεότητι· ἢ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἢ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος· ἢ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν Οὐρανὸν, μετὰ τὸ παθεῖν, ἢ ἀνασῆναι αὐτὸν, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος μεθ' ἡμῶν ἐπηγγείλατο εἶναι, σωματικῶς καθ' ἑκάστην διὰ τῆς ἱερᾶς Τελετῆς μέλλων τελεισθαι. Διά τι τοῦτο ἢ σημάναι διὰ λόγου τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα ὡς Υἱὸς ἢ Λόγος τοῦ ὁρατοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, δι' ἄκραν αὐτοῦ ἀγαθότητα ἡμῖν ἐνετείλατο σοφίαν ἢ σύνεσιν χαριζόμενος. Τοιγαροῦν αὐτῷ θαρρῶντες, τὰ περὶ αὐτοῦ ὡς οἷόν τε σαφηνίζομεν, ἅτως ἀρχόμενοι.

Δεξιὰ μέρη τοῦ Ἁγίου Ἄρτου λέγεται, ἐν οἷς ὲ τίθεται τὸ Ἅγιον Ποτήριον. Καὶ γὰρ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Προθέσει ὁ Ἱερεὺς θύων τὸν Ἄρτον ποιεῖ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὃς διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ μακροθυμίαν, ἢ συγκατάβασιν, οὐκ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὄπισθεν τοῦ Παναγίου Σώματος αὐτοῦ εἶχε τὸν Σταυρὸν, ὃν ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ διὰ τῆς Ἁγίας Λόγχης λέγων τὸ, Σταυρωθέντος σου Χριστέ. ἢ ἅτος μὲν ἐστὶν ὁ ἀληθῶς ἐνοούμενος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ἕτερος, ὁ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καθορώμενος, ὲ κεῖται γεγονὼς εἰς δήλωσιν τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλ' εἰς τιμὴν μόνον, ἢ διορισμὸν τοῦ ἁγιασθησομένου τοιούτου Ἄρτου. Διὸ καὶ παρὰ γυναικῶν, ἢ ἀρτοποιῶν τῷ τύπῳ τῆς ξυλίνης σφραγίδος πρὸ τοῦ ὀπτηθῆναι τὸν ἄρτον ἐντυποῦται, οἵτινες ὐδ' ὅλως εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Μυστηρίου συντελοῦσιν. ὅθεν τὰ ἄνω μέρη τοῦ ἄρτου. τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, τὸν παρὰ γυναικῶν, ἢ ἀρτοποιῶν ἀποτελούμενον. ἐστὶ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ Παναγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ. τὰ δὲ ἕτερα, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, ὃν πεποίηκε διὰ τῆς Λόγχης ὁ Ἱερεὺς, τυγχάνει τὰ ὄπισθεν. Τούτων δὲ ἅτω διωρισμένων, πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι τὰ ἐν οἷς ὲ τίθεται τὸ Ἅγιον Ποτήριον μέρη εἰσὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, τὰ δὲ λοιπὰ, ἐν οἷς κεῖται τὸ Ἅγιον Ποτήριον, ὑπάρχει τὰ ἀριστερά. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος τίθεμεν τὴν μερίδα τῆς Παναγίας, καθ' ὃ ἢ τὴν λόγχευσιν ποιοῦμεν, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· Εἰς δὲ τὸ λοιπὸν, τίθεμεν τὰς λοιπὰς μερίδας τῶν Ἁγίων· ἅς ὲ πλείους, ὐδ ἐλάτ-

τους,

τες ἀλλ' ἐννέα τιθέμεθα κατὰ μίμησιν τῶν ἐρανίων Ταγμάτων. Ὥσπερ γὰρ ἐκεῖσε κατὰ τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, εἰς ἐννέα τάγματα πάσα τέτων ϛρατιὰ διήρηται· οὕτω κἀνταῦθα θεσπρεπέσατα· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τυγχάνων διατελεῖ Ἰησες. Εἰς τρεῖς δὲ τάξεις, ἵν', ὡς αὐτὸς πάλιν ἐν τῷ περὶ ἐρανίε Ἱεραρχίας ἕκτῳ ἑβδόμῳτε ϗ ὁδῷ Κεφαλαίῳ εἰς τρεῖς ἀφορίζει τριαδικὰς διακοσμήσεις πάσας τὰς ἐρανίες Ἱεραρχίας, ὅλην εὐτάκτως ἕξῃ τὴν μίμησιν.

Αὕτη δὲ ἡ τάξις, ἣν ἐν τῷ παρόντι ἐσημειώσαμεν, εἴωθε γίγνεσθαϗ ϗ ἐν πᾶσι τοῖς Ἱεροῖς Μοναϛηρίοις τῦ Ἁγίε Ὄρες, ἅτινα σῴζεσιν ἀπαραλλάκτως τὰς παραδεδομένας τάξεις ὑπὸ τῶν πάλαϗ Ἁγίων Πατέρων, ὡς οἱ ἐκεῖσε παραγεγονότες ἐπιμαρτύρονταϗ. Εἰ δὲ ϗ ἐν τοῖς πρότερον τυπωθεῖσιν Εὐχολογίοις τἐναντίον τῆς παρύσης τάξεως ϗ Ἑρμηνείας καθοράταϗ, ἐ χρὴ ἀποδέχεσθαϗ τᾶτο, ὡς ϗ παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησιας ἀποβληθεῖσα ἡ τοιαύτη Διαταξις. ἡ δὲ παρῦσα ἐτικυρωθεῖσά τε, ϗ βεβαιωθεῖσα.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τᾶ παντὸς Κόσμε τὸν Κύριον ἡμῶν ϗ Θεὸν Ἰησᾶν Χριϛὸν ἐξαποϛειλας Σωτῆρα ϗ λυτρωτὴν, ϗ εὐεργέτην, εὐλογῆντα ϗ ἁγιαζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Προθεσιν ταύτην, ϗ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουρανιόν σε Θυσιαϛήριον. μνημόγευσον ὡς ἀγαθὸς, ϗ Φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων ϗ δι' ἃς προσήγαγον, ϗ ἡμᾶς ἀκαταχρίτως διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερεργίᾳ τῶν Θείωνσε Μυϛηρίων· Ὅτι ἡγίασαϗ, ϗ δεδόξασαϗ τὸ πάντιμον, ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τᾶ Πατρὸς ϗ τᾶ Υἱᾶ, ϗ τᾶ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καϗ ἀεὶ, καϗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο' Ἱερεύς· ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο' Χορός. Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ο' Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος Κόσμυ, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τῦ Θεῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ Φόβυ Θεῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπυ ἡμῶν (τῦ δεῖνος) τῦ τιμίυ Πρεσβυτερίυ, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τῦ Κλήρυ, καὶ τῦ Λαῦ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τῦ Παλατίυ, καὶ τῦ στρατοπέδυ αὐτῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνυ, καὶ ἀνάγκης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης, ἀοξυ, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ, καὶ Ἀειπαρθένυ Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτὺς καὶ ἀλλήλυς, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Ο' Χορός· Σοὶ Κύριε.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορός. Ἀμήν.

Καὶ

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον παρὰ τῶν Ψαλτῶν, ἡ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τῦ Ἀντιφώνυ· ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας μεθίσαται ἐκ τῦ τόπυ αὐτῦ, ἡ ἀπελθὼν ἵσαται ἐνάπιον τῆς Εἰκόνος τῆς Θεοτόκυ, βλέπων πρὸς τὴν Εἰκόνα τῦ Χρισῦ, κρατῶν ἡ τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός.

Εὐχὴ Ἀντιφώνυ α'.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ᾧ τὸ κράτος ἀνείκαστον, ἡ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, ᾧ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, ἡ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν συ ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ἡ ἐπὶ τὸν Ἅγιον Οἶκον τῦτον, ἡ ποίησον μεθ' ἡμῶν, ἡ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη συ, ἡ τοὺς οἰκτιρμούς συ.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῦ Ἀντιφώνυ, ἐλθὼν ὁ Διάκονος, ἡ σὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ἡ προσκυνήσας, λέγει·

Ἔτι, ἡ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξυ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι σὸν τὸ κράτος, ἡ σῦ ἐσιν ἡ Βασιλεία, ἡ ἡ δύναμις, ἡ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὁμοίως παρὰ τῶν Ψαλτῶν τὸ β'. Ἀντίφωνον.

Ὁ δὲ Διάκονος ὁμοίως ποιεῖ, ὡς ἡ ἐν τῇ προτέρᾳ Εὐχῇ.

Εὐχὴ Ἀντιφώνυ β'.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν συ, ἡ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν συ· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας συ Φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τῦ Οἴκυ συ· Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ συ δυνάμει, ἡ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἔ'τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξυ.

Καὶ προσκυνήσας εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἀγαθὸς ἡ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Εὐχὴ

Εὐχὴ Ἀντιφώνε γ'.

Ὁ Τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνες ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δισὶ, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σε τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένε δὲ τε τρίτε Ἀντιφώνε παρὰ τῶν Ψαλτῶν, ἢ τῶν Μακαρισμῶν, ἐάν ἐσι Κυριακὴ, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ἑάντες ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ποιοῦσι προσκυνήματα τρία. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ. Καὶ ἔτως ἐξελθόντες διὰ τε βορείε μέρες, προπορευομένων αὐτῶν λαμπάδων, ποιοῦσι τὴν μικρὰν Εἴσοδον· Καὶ ἑάντες ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κλίνουσιν ἀμφότεροι τὰς κεφαλάς. Καὶ τε Διακόνε εἰπόντος ἡρέμα·

Τὸ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδε.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδε. Μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα, καὶ στρατιὰς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, Εἴσοδον Ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῆς Εὐχῆς δὲ τελεσθείσης, λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα, δεικνύων πρὸς ἀνατολὰς τῇ δεξιᾷ. κρατῶν ἅμα καὶ τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σε, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶθ' ἔτως ἀπέρχεται πρὸς τὸν Ἡγούμενον ὁ Διάκονος, καὶ ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ πάρεσιν· εἶθ' ἑαυτὸν, ἀσπάζεται τοῦτο ὁ Ἱερεύς. Πληρωθέντος δὲ τε τελευταίε Τροπαρίε, εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ στὰς ἔμπροσθεν τε Ἱερέως, ἀνυψοῖ μικρὸν τὰς χεῖρας, καὶ δεικνύων τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει μεγαλοφώνως. Σοφία ὀρθοί.

Εἶτα προσκυνήσας αὐτός τε, καὶ ὁ Ἱερεὺς κατόπισθεν αὐτε. εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα· καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθησι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, οἱ δὲ Ψάλται λέγουσι τὰ συνήθη Τροπάρια. καὶ ὅτε ἐπωσι

πωσι τὸ ὕστερον λέγει ὁ Διάκονος·

Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν. Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορός· Ἀμήν.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου. Μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος· Ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· Ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· Ὁ δοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ σῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον. Ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου. καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγουσι καὶ αὐτοὶ, ὅ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, τὸ Τρισάγιον, ποιοῦντες ὁμοῦ καὶ προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Κέλευσον Δέσποτα. Καὶ ἀπέρχονται ὡς τὴν καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἀπερχόμενος.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ο δὲ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἄνω Καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆ Τρισαγίῳ, ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, λέγει·

Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης· Τὸ Προκείμενον τῆ Ἀποστόλῳ. Καὶ ὁ Διάκονος αὖθις· Σοφία. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης τὸν Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας. Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν·

Καὶ τῆ Ἀποστόλῳ πληρωθώτος, λέγει ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη σοι· Καὶ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀλληλούϊα, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Τῆ δὲ Ἀλληλούϊα, ψαλλομένῳ, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ Θυμιατήριον, καὶ τὸ θυμίαμα, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ καὶ λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν Ἱερέα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἔλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονοῦντες, καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ Διάκονος τὸ Θυμιατήριον ἀποθέμενος, ἔρχεται πρὸς τὸν Ἱερέα, καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, κρατῶν καὶ τὸ Ὡράριον σὺν τῷ Ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ ἱεροῖς ἰοῖς δακτύλοις, δηλονότι ὡς ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε.)

Ὁ δὲ Ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε) δώη σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ, δυνάμει πολλῇ εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος εἰπὼν τὸ Ἀμὴν, καὶ προσκυνήσας μετ' εὐλαβείας τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, αἴρει αὐτό· Καὶ ἐξελθὼν διὰ τῶν Ἁγίων Θυρῶν, προπορευομένων αὐτῷ λαμπάδων, ἔρχεται, καὶ ἵσταται ἐν τῷ Ἀμβωνι, ἢ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἱσάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς, Ἐκφωνεῖ· Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου

Εἰρή-

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ ὁ Διάκονος.

Ἐκ τῆ κατὰ (τόνδε) Ἁγίᾳ Εὐαγγελίᾳ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ πληρωθώτος τῆ Εὐαγγελίᾳ, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον ὁ Ἱερεύς·

Εἰρήνη σοι τῷ Εὐαγγελιζομένῳ.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἕως τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον τῷ Ἱερεῖ· Καὶ σὰς ὡ τῷ συνήθη τόπῳ, ἀρχεται ἔτως.

Ὁ Διάκονος· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον γ'.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σε, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. Εὐχὴ τῆς Ἐκτενῆς ἱκετείας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῆ ἐλέους σε· καὶ τὰς οἰκτιρμούς σε κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σε. τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεομεθα ὑπερ τῆ Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τῆ δεῖνος) τῆ τιμίᾳ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, καὶ πασης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀειμνήστων Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχῆ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς εἰρήνης, ὑγειας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τῆ Θεῆ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων· καὶ ὑπὲρ τῆ περιεστῶτος Λαῆ, τῆ ἀπεκδεχομένε τὸ παρὰ σοῦ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Οἱ Πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεός.
Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ Κατηχουμένων πρὸ τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἕνωσον αὐτοὺς τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἐξαπλοῦ τὸ Εἱλητὸν ὁ Ἱερεύς.

ΚΑΙ Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε, Μήτις τῶν Κατηχουμένων· ὅσοι Πιστοί.
Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν ά. Μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ Εἱλητόν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παρασῆναι καὶ νῦν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων. πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ ἱκεσίας, καὶ Θυσίας ἀναιμάκτους, ὑπὲρ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, ἐφ' ἕξῆς εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπτως ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε

ὼ παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ· ἵνα εἰσακούσῃ ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ο Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν β΄.

Πάλιν, καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δεησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· καὶ δῷς ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν, προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς. δὸς αὐτοῖς παντοτε μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ο Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Σοφία. Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅπως ὑπὸ τὴν κράτησιν σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορὸς· Ἀμήν.

Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς καθ' ἑαυτὸν, τῇ Χερουβικῇ ᾠδῇ.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λατρεύειν σοι Βασιλεῖ τῆς δόξης. τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα, καὶ φοβερὸν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις Δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἄμετρον σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας Ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. ὁ μόνος Ἅγιος, καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συ-

νειδήσεως πονηρας ᾗ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τὸ Ἁγίε σε Πνεύματος, ἀνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παρασῆναι τῇ Ἁγία σε ταύτῃ Τραπέζῃ, ᾗ ἱερεργῆσαι τὸ Ἅγιον, ᾗ ἄχραντόν σε Σῶμα, ᾗ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, ᾗ δέομαί σε, μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σε· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ᾗ ἀναξίε δόλε σε τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, ᾗ προσφερόμενος, ᾗ προσδεχόμενος, ᾗ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ᾗ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ᾗ τῷ παναγίῳ, ᾗ ἀγαθῷ, ᾗ ζωποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωθέσης δὲ τῆς εὐχῆς, λέγουσι ᾗ αὐτοὶ τὸν Χερουβικὸν ὕμνον. Εἶτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, ᾗ Θυμίαμα βαλὼν, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ· Καὶ λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, ᾗ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον. ᾗ τὸν Ἱερέα. Λέγει δὲ ᾗ τὸν Πωτικοσὸν, ᾗ Τροπάρια καταυκτικὰ ὅσα ᾗ βούλεται, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως. Καὶ ἀπέρχονται ὡ τῇ Προθέσει, προπορευομένε τοῦ Διακόνε. Καὶ θυμιάσας τὰ Ἅγια, καθ' ἑαυτὸν εὐχόμενος τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Ἔπαρον Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ αὐτοῦ, λέγων·

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια ᾗ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα τὸν Ἅγιον Δίσκον λαβὼν, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ Διακόνε κεφαλῇ μετὰ πάσης προσοχῆς, ᾗ εὐλαβείας, ἔχων ἅμα ὁ Διάκονος ᾗ τὸν Θυμιατὸν ἀνὰ τῶν δακτύλων. Αὐτὸς δὲ τὸ Ἅγιον Ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβὼν, ἐξέρχονται διὰ τοῦ βορείε μέρες, προπορευομένων αὐταῖς λαμπάδων. Καὶ περιέρχονται τὸν Ναὸν, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς, ᾗ λέγοντες·

Πάντων ἡμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰσελθὼν δὲ ὁ Διάκονος ᾄδει τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἵσαται ὡ τοῖς δεξιοῖς. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως εἰσελθεῖν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Διάκονος.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σε ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς πρὸς αὐτόν.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σε ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, ᾗ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς ἀποτίθησι τὸ Ἅγιον Ποτήριον ὡ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ· Τὸν δὲ

Ἅγιον

Ἅγιον Δίσκον λαβὼν ἀπὸ τῆς τῦ Διακόνυ κεφαλῆς, ἀποτίθησι ἐν αὐτὸν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, λέγων·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τῦ ξύλυ καθελών.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς. Ὡς ζωηφόρος ὡς Παραδείσυ ὡραιότερος.

Εἶτα τὰ μὲν Καλύμματα ἄρας ἀπό τε τῦ Ἱερῦ Δίσκυ, ἐν τῦ Ἁγίυ Ποτηρίυ τίθησιν ὡ ἑνὶ μέρει τῆς Ἁγίας Τραπέζης· τὸν δὲ Ἀέρα ἀπὸ τῶν τῆς Διακόνυ ὤμων, ἐν θυμιάσας, σκεπάζει δι' αὐτῦ τὰ Ἅγια, λέγων·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ. Εως τῦ, Κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ λαβὼν τὸν Θυμιατὸν ἐκ τῶν Διακόνυ χειρῶν.

θυμιᾷ τὰ Ἅγια τρὶς,

Ἔτα λέγει ὁ Διάκονος, Ἁγάθυνον Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Τότε ἀνοίσεσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν συ μόσχυς.

Καὶ ἀποδὺς τὸν Θυμιατὸν, ἐν χαλάσας τὸ Φελώνιον, κλίναϑ τε τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον·

Μνήσθητί μυ ἀδελφὲ, καὶ συλλειτυργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος, πρὸς αὐτόν.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης συ ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτῦ.

Εἶτα ὁ Διάκονος ὑποκλίνας ἐν αὐτὸς τὴν κεφαλὴν, κρατῶν ἅμα ἐν τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὔξαι ὑπὲρ ἐμῦ Δέσποτα Ἅγιε. Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, ἐν δύναμις ὑψίσυ ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος· Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτυργήσει ἡμῖν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ αὖθις ὁ αὐτός· Μνήσθητί μυ Δέσποτα Ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· Μνησθείησυ Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτῦ, πάντοτε, νῦν, ἐν ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπιπὼν ὁ Διάκονος τὸ, Ἀμήν· Καὶ ἀσπασάμενος τὴν τῦ Ἱερέως δεξιὰν, ἐξέρχεται, ἐν σὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγων·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ, ἐν τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, ἐν Φόβυ Θεῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνυ, ἐν ἀνάγκης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τῆς Προσκομιδῆς μετὰ τὴν ὡ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ

τῶν Θείων Δώρων ἀπόθεσιν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· Καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι Δῶρά τε, καὶ Θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου τὸ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, Φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βήματος, τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ο Ἱερεύς· ΕΚΦΩΝΩΣ.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν. Ο Χορός·

Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς προσκυνήσας τρὶς, ἀσπάζεται τὰ Ἅγια ὕστως ὡς εἰσὶ κεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς· Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου. τρίς.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Διάκονος συμπροσκυνεῖ, ὡ ᾧ ἵσταται τόπῳ, ἀσπάζεται τὸ Ὡράριον αὐτοῦ, ἔνθα ἐστὶ Σταυρὸς τύπος καὶ ὕστως ἐκφωνεῖ·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν Σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ο Ἱε-

Ο Ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν Δώρων κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν.

Ο Λαὸς τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Σταθῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· Προσσχῶμεν τὴν Ἁγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ο Χορός. Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐπάρας τὸν Ἀέρα ἀπὸ τῶν Ἁγίων, ἀποτίθησιν ὡς ἐνὶ τόπῳ, λέγων. Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ο δὲ Διάκονος προσκυνήσας, ἐξέρχεται ὡς τῷ Ἁγίῳ Βήματι· ἢ λαβὼν Ῥιπίδιον ἢ τὸν ἀέρα, ῥιπίζει τὰ Ἅγια εὐλαβῶς.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Η Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ο Χορός. Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου. Ο Ἱερεύς. Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Ο Χορός· Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστὶ προσκυνεῖν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Ο Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ἄξιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν, σὺ καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν, ὑπὲρ τούτων ἁπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγονυιῶν. εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς Λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, Ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μεταρσια, πτερωτά.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ο Χορός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. εὐλογημένος ὁ ἐρχό-

ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννὰ ὁ ὢν εἰς τοὺς ὑψίστους.

Ἐνταῦθα πάλιν λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Ἀσπερίσκον ἐκ τῆς Ἁγίας Δίσκου, ποιεῖ Σταυρῷ τύπον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν ἀποτίθησιν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΕτὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, βοῶμεν, καὶ λέγομεν. Ἅγιος εἶ καὶ παναγιος, σὺ καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ παναγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου· Ὃς τὸν Κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· Ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ αὐτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ, καὶ ἀχράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσὶν, εὐχαριστήσας, καὶ εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

ΛΆβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Τοῦτο δὲ λεγομένου, δεικνύει τῷ Ἱερεῖ ὁ Διάκονος τὸν Ἅγιον Δίσκον, κρατῶν καὶ τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς. Ὁμοίως καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεὺς τὸ, Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, συνδεικνύει καὶ αὐτὸς τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Εἶτα Μυστικῶς ὁ Ἱερεύς.

Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

ΠΊετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορός· Ἀμήν· Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΕμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως τῆς εἰς Οὐρανοὺς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας. Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

ΤᾺ σα ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, κατάπεμψον τὸ Πνεῦ-

μάσθ τὸ Ἅγιον ἐΦ' ἡμᾶς, ἢ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

Καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθησι τὸ Ῥιπίδιον, ἢ ἔχεται εἰσύτερον τῷ Ἱερεῖ, ἢ προσκυνῆσιν ἀμΦότεροι τρὶς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας τραπέζης, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτὸς ἢ λέγοντες τὸ Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Εἶτα τὸ, Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σθ Πνεῦμα σίχ Καρδίαν καθαραν. Πάλιν τὸ αὐτό. σιχ. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τῦ προσώπθ σθ. Καὶ αὖθις τὸ αὐτό.

Εἶτα, Δόξα. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πασόΦες τὲς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἢ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας Φιλάνθρωπε δόξα σοι. Καὶ νῦν. τὸ,

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμερίζεν ἔθνη ὁ Ὕψιστος, ὅτε τῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλισε, ἢ συμΦώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Εἶτα τὴν κεΦαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος, ἢ δεικνύων σὺν τῷ Ὡραρίῳ τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγει μυστικῶς·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀνισάμενος, σΦραγίζει τρὶς τὰ Ἅγια Δῶρα, λέγων·

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τῦτον, τίμιον Σῶμα τῦ Χριστῦ σθ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ αὐτός·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει·

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τῦτῳ, τίμιον Αἷμα τῦ Χριστῦ σθ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος δεικνύων μετὰ τῦ Ὡραρίθ ἀμΦότερα τὰ Ἅγια, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμΦότερα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμΦότερα τὰ Ἅγια, λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σθ τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. ἀμὴν ἀμήν. Καὶ τὴν κεΦαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος τῷ Ἱερεῖ, ἢ εἰπὼν τὸ,

Μνήσθητί μθ Ἅγιε Δέσποτα τῦ ἁμαρτελῦ.

Ἵσταται ἀ ὧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, ἢ λαβὼν τὸ Ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ Ἅγια, ὡς ἢ τὸ πρότερον·

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ὥστε γενέσθαι τοις μεταλαμβάνεσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄΦεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τῦ Ἁγίου σθ Πνεύματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατα-

χριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κύκλῳ, καὶ μνημονεύει ὧν βούλεται Ζώντων, καὶ τεθνεώτων. Ὁ Ἱερεύς. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Διάκονος (ἐὰν εἷς ᾖ ὁ ἱερεύς.) μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν Κεκοιμημένων· Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ παντων σου τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. καὶ μνήσθητι πάντων τῶν Κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπιδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων, καὶ Φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν· Δὸς αὐτοῖς Κύριε εἰρηνικὸν τὸ Βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ σεμνότητι.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἔν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς τὴν Θύραν σὰς, λέγει·

Τοῦ δεῖνος τοῦ Πατριάρχου, Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου·

Ὅς τις ἂν ᾖ. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὁ Διάκονος (ἐὰν εἷς ᾖ ὁ ἱερεύς.) μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν Ζώντων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Μνήσθητι Κύριε τῆς Πόλεως, ἐν ᾗ παροικοῦμεν, καὶ πάσης Πόλεως, καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι Κύριε πλεόντων. ὁ-

δοιπο-

δοιπορέντων, νοσέντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορέντων ἢ καλλιεργέντων ἐν ταῖς ἁγίαις σε Ἐκκλησίαις, ἢ μεμνημένων τῶν παήτων, ἢ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέησε ἐξαπόστειλον. ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, ἢ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, ἢ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΚΑὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τῦ μεγάλυ Θεῦ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος λαβὼν καιρὸν παρὰ τῦ Ἱερέως, ἢ ἐξελθὼν, ἢ στὰς ὡ τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες.

Ἔτι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, ἢ ἁγιασθέντων τιμίων Δώρων.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, ἢ ὑπερουράνιον, ἢ Νοερὸν αὐτῦ Θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, ἢ τὴν Δωρεὰν τῦ Ἁγίυ Πεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΣΟὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, ἢ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, ἢ παρακαλοῦμεν, ἢ δεόμεθα, ἢ ἱκετεύομεν, καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σε, ἢ Φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς, ἢ πνευματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαρᾶ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίυ κοινωνίαν, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν,
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν, ὁδηγόν. Συγγνώμην, ἢ ἄφεσιν.
Τὰ καλὰ ἢ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.
Τὴν ἑνότητα τῆς Πίστεως, ἢ τὴν κοινωνίαν τῦ Ἁγίυ Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς ἢ ἀλλήλους, ἢ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα

ΕΚ-

ΕΚΦΩΝΩΣ. Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Ὁ Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν Δέσποτα τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον. τοὺς νοσοῦντας ἴασαι· ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίου Κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματος σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμᾶς παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Διάκονος ζώννυται τὸ Ὡράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς.

Εἶτα προσκυνεῖ ὁ Ἱερεὺς, ὁμοίως καὶ ὁ Διάκονος ὡ ὧ ἐστὶ τόπῳ, λέγοντες μυστικῶς τρίς· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Ὅταν δὲ ἴδῃ ὁ Διάκονος τὸν Ἱερέα ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἁπτόμενον τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν. Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ὑψῶν τὸν Ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ.

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος ἐσέρχεται εἰ τῷ Ἁγίῳ Βήματι, καὶ σὰς ἐκδεξιῶν, τοῦ Ἱερέως κρατοῦντος τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγει·

Μέλισσον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον. Ὁ δὲ Ἱερεὺς μερίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα, μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας, λέγει·

Μελίζεται, ϗ διαμερίζεται ὁ Ἀμνὸς τȣ̃ Θεȣ̃, ὁ μελιζόμενος, ϗ μὴ διαιρȣ́μενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, ϗ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τȣ̀ς μετέχοντας ἁγιάζων.

Καὶ ὁ Διάκονος δεικνύων σὺν τῷ Ὡραρίῳ τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Πλήρωσον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν τὴν ἄνω κειμένην Μερίδα, ποιεῖ σὺν αὐτῇ Σταυρὸν ἐπάνω τȣ̃ Ἁγίȣ Ποτηρίȣ, λέγων.

Πλήρωμα Ποτηρίȣ. Πίςεως, Πνεύματος Ἁγίȣ.

Καὶ ȣ̃τως ἐμβάλλει εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον. Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Καὶ δεχόμενος τὸ Ζέον, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, λέγων·

Εὐλογημένη ἡ Ζέσις τῶν Ἁγίων σȣ, πάντοτε, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐκχέει τὸ ἀρκȣ̃ν ςαυροειδῶς ἔνδον τȣ̃ Ἁγίȣ Ποτηρίȣ, λέγων.

Ζέσις Πίςεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίȣ. Ἀμήν.

Καὶ ἀποθέμενος τὸ Ζέον, ἵςαται μικρὸν ὄπισθεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν μίαν Μερίδα τȣ̃ Ἁγίȣ Ἄρτȣ, λέγει.

Τὸ τίμιον ϗ πανάγιον Σῶμα τȣ̃ Κυρίȣ, ϗ Θεȣ̃, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃ μεταδίδοταί μοι, (τῷ δεῖνι) Ἱερεῖ, εἰς ἄφεσίν μȣ ἁμαρτιῶν, ϗ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ κλίνας κάτω τὴν κεφαλὴν, προσεύχεται λέγων·

Πιςεύω Κύριε, ϗ ὁμολογῶ. Καὶ, Τȣ̃ δείπνȣ σȣ τȣ̃ μυςικȣ̃ σήμερον.

Καὶ τελευταῖον τό·

Μή μοι εἰς κρῖμα, ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν Ἁγίων σȣ Μυςηρίων Κύριε, ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς ϗ σώματος.

Καὶ ȣ̃τω μεταλαμβάνει τȣ̃ ἐν χερσὶ μετὰ φόβȣ, ϗ πάσης ἀσφαλείας.

Εἶτα λέγει· Ὁ Διακονος πρόσελθε.

Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος, ποιεῖ μετάνοιαν εὐλαβῶς αἰτῶν συγχώρησιν· ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν τὸν Ἅγιον Ἄρτον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ, ϗ ἀσπασάμενος ὁ Διάκονος τὴν μεταδιδȣ̃σαν αὐτῷ χεῖρα, λαμβάνει τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγων·

Μετάδος μοι Δέσποτα τὸ τίμιον ϗ Ἅγιον Σῶμα τȣ̃ Κυρίȣ, ϗ Θεȣ̃, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει.

(Τῷ δεῖνι) Ἱεροδιακόνῳ μεταδίδοται τὸ τίμιον, ϗ Ἅγιον, ϗ ἄχραντον Σῶμα τȣ̃ Κυρίȣ, ϗ Θεȣ̃, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃, εἰς ἄφεσιν αὐτȣ̃ ἁμαρτιῶν, ϗ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ

Καὶ ἀπέρχεται ὄπισθεν τῆς Ἱερᾶς Τραπέζης, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἢ προσεύχεται, ὡς ὁ Ἱερεύς.

Εἶτα ἀνασὰς, ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις μετὰ Καλύμματος τὸ Ἅγιον Ποτήριον, ἢ μεταλαμβάνει τρίτον ἐξ αὐτοῦ, ἢ ἕτω τάτε ἴδια χείλη, ἢ τὸ Ἱερὸν Ποτήριον τῷ ὠ χερσὶ Καλύμματι ἀποσπογίσας, καλεῖ τὸν Διάκονον, λέγων· Διάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος ἔρχεται, ἢ προσκυνεῖ ἅπαξ, λέγων·

Ἰδὼ προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ. Καὶ τὸ, Πιστεύω Κύριε, ἢ ὁμολογῶ, ἕλον. Καὶ λέγει ὁ Ἱερεύς· Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Διάκονος, (ὁ δεῖνα) τὸ τίμιον, ἢ Ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, ἢ Θεοῦ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, ἢ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταλαβόντος δὲ τοῦ Διακόνου, λέγει ὁ Ἱερεύς·

Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων σου, ἢ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, ἢ τὰς ἁμαρτίας σου περιχαθαριεῖ.

Τότε λαβὼν τὴν Ἁγίαν Δίσκον ὁ Διάκονος, ἐπάνω τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου ἀποσπογίζει τῷ Ἁγίῳ Σπόγγῳ πάνυ καλῶς, ἢ μετὰ προσοχῆς ἢ εὐλαβείας σκεπάζει τὸ Ἅγιον Ποτήριον τῷ Καλύμματι, ὁμοίως ἢ ἐπὶ τὸν Ἅγιον Δίσκον ἀνατίθησι τὸν Ἀστέρα, ἢ τὰ Καλύμματα.

Εἶτα ἐπιλέγει τὴν τῆς εὐχαριστίας Εὐχὴν ὁ Ἱερεύς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Δέσποτα Φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι ἢ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου ἢ ἀθανάτων Μυστηρίων. Ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδὸν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ Φόβῳ σου τὸς πάντας, Φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς, ἢ Ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου ἢ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ ἕτως ἀνοίγουσι τὴν Θύραν τοῦ Ἁγίου Βήματος, ἢ ὁ Διάκονος προσκυνήσας ἅπαξ, λαμβάνει τὸ Ποτήριον μετὰ εὐλαβείας, ἢ ἔρχεται εἰς τὴν Θύραν ἢ ὑψῶν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, δείκνυσιν αὐτὸ τῷ Λαῷ, λέγων·

Μετὰ Φόβου Θεοῦ, πίστεως, ἢ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸν Λαὸν, ἐπιλέγων Ἐκφώνως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, ἢ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ἐπιστρέφουσιν ὅ, τε Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἢ ὁ μὲν Διάκονος λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· Ὕψωσον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ τρὶς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Ὑψώ-

Ὑψωθητι ἐπὶ τὺς Οὐρανὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σε.
Εἶτα λαβὼν τὸν Ἅγιον Δισκον, τίθησιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῦ Διακόνε. καὶ ὁ Διάκονος λαβὼν αὐτὸν μετὰ εὐλαβείας, θεωρῶν ἔξω πρὸς τὴν Θύραν, ὐδὲν λέγων, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸν· ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, καὶ ἐπισραφεὶς πρὸς τὴν Θύραν, ὁρᾷ τὸν Λαὸν, λέγων μυσικῶς.
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ Ἐκφώνως· Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Διάκονος, καὶ σὰς ὡ τῷ συνεθει τόπω, λέγει.

ΟΡθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπερανίων, καὶ ζωοποιῶν, Φρικτῶν τῦ Χρισῦ Μυσηρίων, ἀξίως εὐχαρισήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαΦύλαξον ἡμᾶς.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν εἰρηνικήν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

ΟΕὐχὴ Ὀπισθάμβωνος, ἐκφωνεμένη παρὰ τῦ Ἱερέως ἔξω τῦ βήματος.

Εὐλογῶν τὺς εὐλογῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σε Φύλαξον· ἁγίασον τὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τῦ Οἴκε σε· σὺ αὐτὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σε δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σε δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σε, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σε. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐσι καταβαῖνον ἐκ σῦ τῦ Πατρὸς τῶν Φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαρισίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ταύτης δὲ τελεσθείσης, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται διὰ τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ ἀπελθὼν ὡ τῇ Προθέσει, λέγει τὴν παρῦσαν Εὐχήν.

Εὐχὴ λεγομένη ὡ τῷ συσέιλαι τὰ Ἅγια μυσικῶς.

ΟΠλήρωμα τῦ Νόμυ, καὶ τῶν ΠροΦητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων Χρισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν Πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χα-

ρᾶς

ρᾶς ϗ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς. Εὐλογία Κυρίȣ ἐφ' ὑμᾶς. Εἶτα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ὁ Λαός. Δόξα ϗ νῦν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Διάκονος εἰσελθὼν ϗ αὐτὸς διὰ τȣ̃ βορείȣ μέρȣς, συςέλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβȣ ϗ πάσης ἀσφαλείας, ὥςε μηδέντι τῶν ἄγαν λεπτοτάτων ἐκπεσεῖν ἢ καταλειφθῆναι, ϗ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας ἐν τῷ συνείθει τόπῳ. ϗ λέγει τὰς εὐχαριςηρίȣς Εὐχὰς τῆς Μεταλήψεως ἄχρι τέλȣς.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐξελθὼν, δίδωσι τῷ Λαῷ τὸ Ἀντίδωρον. Εἶτα εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, ἀποδύεται τὴν Ἱερατικὴν ςολὴν, λέγων· Νῦν ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον, Καὶ τὰ λοιπά. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον, ϗ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα τὸ Τροπάριον τȣ̃ Χρυσοςόμȣ.

Η Τȣ̃ ςόματός σȣ καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν Οἰκȣμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ θησαυρȣ̀ς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόςομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριςῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον. ιβ'. Δόξα, ϗ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν. Καὶ προσκυνήσας, ϗ εὐχαριςήσας τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, ἐξέρχεται.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Σημείωσαι, ὅτι αὕτη ἡ Θεία Λειτȣργία τȣ̃ Μεγάλȣ Βασιλείȣ, ȣ̓ λέγεται πάντοτε, ἀλλ' ἐν καιροῖς τεταγμένοις, ἤγȣν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσακοςῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἐν τῇ Ἁγίᾳ ϗ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἐν τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἐν τῇ Παραμονῇ τῆς τȣ̃ Χριςȣ̃ ἡμῶν Γεννήσεως, ϗ τῶν Φώτων ϗ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑορτασίμῳ τȣ̃ Ἁγίȣ Βασιλείȣ. Ἡ Ἑρμηνεία δὲ, ϗ ἡ Διάταξις ταύτης τῆς Ἱερȣργίας, ἡ αὐτή ἐςι τῇ τȣ̃ Ἁγίȣ Ἰωάννȣ τȣ̃ Χρυσοςόμȣ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς Κόσμȣ, τὸν Κύριον ἡμῶν, ϗ Θεὸν Ἰησȣ̃ν Χριςὸν ἐξαποςείλας, Σωτῆρα, ϗ λυτρωτὴν, ϗ εὐεργέτην, εὐλογȣ̃ντα ϗ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, ϗ πρόσδεξαι

αὐτὴν

αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουρανιόν σου Θυσιαστήριον, μνημονεύσον ὡς ἀγαθὸς, καὶ Φιλανθρωπος τῶν προσενεγκαντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον. καὶ ἡμᾶς ἀκατακριτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν Θείων σου Μυστηρίων. Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· ΕΚΦΩΝΩΣ

Ἐυλογημένη ἡ Βασιλεια τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων. Ὁ Χορός Ἀμήν.

Τὰ Εἰρηνικὰ, καὶ αἱ ἀποκρίσεις, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κυριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκοπου ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν Εὐσεβεστατων. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ σῷσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας, ἀχραντου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν. Εὐχὴ Ἀντιφώνου Πρώτου μυστικῶς.

Κυριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν Ἅγιον Οἶκον τοῦτον καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέησου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ Τυπικὰ, εἰ ἔστι Κυριακή Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν λέγει ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικὰ, εἰ δ' οὐκ ἔστι Διάκονος, λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεια, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ

Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Δευτέρου μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Καὶ ψάλλει ὁ Χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ Τυπικὰ, ἐὰν ἔσι Κυριακή. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει ὁ Διάκονος· ἐὰν δὲ ἐκ ἔσι, λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνως Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικὰ, ψάλλει ὁ χορὸς τὸ τρίτον Ἀντίφωνον, ἢ τοὺς Μακαρισμοὺς, ἐὰν ἔσι Κυριακή· ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Τρίτου μυστικῶς.

Ὁ Τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶ, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένου παρὰ τῶν Ψαλτῶν τοῦ τρίτου Ἀντιφώνου, ἢ τῶν Μακαρισμῶν, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ποιοῦσι, καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ εἴρηται.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν Οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιὰς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, Εἴσοδον Ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Εὐχὴν ὁ τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, καὶ ὁ Χορὸς, τὰ αὐτὰ καὶ ποιοῦ-

σι, ἢ λέγουσιν, ὡς ὠ τῇ τῦ Χρυσοσόμυ Ἱερυργία.

Εὐχὴ τῦ Τρισαγίυ, ἣν ὁ Ἱερεὺς μυσικῶς λέγει.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνύμενος, ἢ ὑπὸ τῶν Χερυβὶμ δοξολογύμενος, ἢ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίυ Δυναμεως προσκυνύμενος· Ὁ ἐκ τῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· Ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν ἢ ὁμοίωσιν, ἢ παντί συ χαρίσματι κατακοσμήσας· Ὁ δοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, ἢ σύνεσιν, ἢ μὴ παροῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέλων ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τὺς ταπεινὺς ἢ ἀναξίυς δύλυς συ, ἢ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ σῆναι κατωώπιον τῆς δοξης τῦ Ἁγίυ συ Θυσιαστηρίυ, ἢ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, ἢ δοξολογίαν προσαγειν. Αὐτος Δέσποτα πρόσδεξαι ἢ ἐκ στοματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον. ἢ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί συ. Συγχώρησον ἡμῖν παν πλημμέλημα ἑκυσιον τε, ἢ ἀκύσιον. Ἁγίασον ἡμῶν τας ψυχὰς, ἢ τὰ σώματα· ἢ δος ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πασας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκυ, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπεμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῳ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Γαύτης τῆς Εὐχῆς τελεσθείσης, ἢ τὰ Χορῦ ψάλλοντος, τὸ Δόξα, ἢ νῦν. ὅ τε Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος ψάλλυσι τὸ Τρισάγιον, ἢ τὰ λοιπὰ ποιῦσιν, ὡς ὠ τῇ τῦ Χρυσοσόμυ Λειτυργίᾳ.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης ψυχῆς, Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός συ.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυσικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δύλων, ἢ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῦ ἐλέυς συ· ἢ τὺς οἰκτιρμύς συ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, ἢ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν συ, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρα σοῦ μεγα ἢ πλύσιον ἔλεος.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ·

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν ἢ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεομεθα ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπυ ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερέων.

Ἔτι δεομεθα ὑπὲρ τῶν μοναχίων, ἢ ἀοιδίμων.

Ἔτι

Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.
Ε'τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ο'Τι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τὰ αὐτὰ ὁ Διάκονος, καὶ ἀνταῦθα, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων, ὡς καὶ τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ λέγει.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι. Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ
Ἀποκαλυψῃ αὐτοῖς. Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ Ἁγίᾳ αὐτοῦ.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ. Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων πρὸ τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν Οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν. ποίησον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς Ἁγίας σου Ἐκκλησίας. καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Ἐφωνησιν ὁ Ἱερεὺς ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν κατὰ τὸ σύνηθες.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ο'σοι Κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε. Μή τις τῶν Κατηχουμένων ὅσοι Πιστοί.
Ε'τι, καὶ ἔτι, ὲν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν πρώτη, μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ Εἰλητὸν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Σὺ Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον· σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. σὺ ἱκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα ἀπαταχρίτως ἑστῶτες ἐνώπιον τῆς ἁ-

γίας

για, δόξης σε, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. δὸς Κύριε καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σε.

Εὐχομένε τοῦ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ Εἰρηνικὰ,

καὶ ἔστιν, ἔξω τοῦ Ἁγίε Βήματος.

Ἔτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ. σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι Σοφία Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν Εὐχὴ πιστῶν δευτέρα, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς,

Ὁ Θεὸς ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, ὁ σώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σε κατανώπιον τῆς Ἁγίας δοξης σε, λατρεύειν τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίε σε Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην. καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίε σε Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

Εὐχομένε τοῦ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικὰ ἔξω τοῦ Ἁγίε Βήματος ὡς καὶ πρότερον, καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικὰ, λέγει Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτες σε πάντοτε Φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ καὶ ταῦθα καὶ λέγεσι, καὶ ποιοῦσιν, ὅ τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμε Λειτουργίᾳ.

Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ Χερουβικοῦ ᾠδῆς.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν, ἢ λατρεύειν σοι Βασιλεῖ τῆς δόξης. τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ Φοβερὸν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις Δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρον σε Φιλανθρωπίαν ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτε Θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ Θρόνε Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος Ἅγιος, καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγα-

θὸν,

θὸν, ἡ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, ἡ ἀχρεῖον δοῦλόν σε ἡ καθάρισόν με τὴν ψυχὴν, ἡ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· ἡ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τῦ Ἁγίυ σε Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παρασῆναι τῇ Ἁγίᾳ σε ταύτῃ Τραπέζῃ. ἡ ἱερουργῆσαι τὸ Ἅγιον, ἡ ἄχραντόν σε Σῶμα, ἡ τὸ τίμιον Αἷμα· Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτῦ αὐχένα, ἡ δέομαί σε, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σε ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμῦ τῦ ἁμαρτωλῦ, ἡ ἀναξίυ δούλυ σε τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, ἡ προσφερόμενος ἡ προσδεχόμενος ἡ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ. ἡ τῷ παναγίῳ ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ ἡ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ταῦθα ὁ τε Ἱερεὺς, ἡ ὁ Διάκονος τὰ αὐτὰ, ἡ ποιῦσι. ἡ λέγυσιν ὡς ὡ τῇ τῦ Χρυσοστόμυ Ἱερυργίᾳ. ἡ τελειωθώντων τῶν Εὐχῶν, ἡ τῇ μεγάλης Εἰσόδυ, ὁ Διάκονος ἔρχεται ὡ τῷ συνήθη τόπῳ, λέγων·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων.

Ὑπὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ. Ὑπὲρ τῦ ἐυσθῆναι ἡμᾶς.

Εὐχὴ τῆς Προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ὡ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν Θείων Δώρων ἀπόθεσιν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, ἡ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδὸς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν ἐπουράνιων μυστηρίων ἀποκάλυψιν· σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ὡ τῇ δυνάμει τῦ Πνεύματός σε τῦ Ἁγίυ. Εὐδόκησον δὴ Κύριε, τῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνυς τῆς καινῆς σε Διαθήκης, λειτυργὺς τῶν Ἁγίων σε Μυστηρίων. προσδέξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τῦ ἐλέυς σε· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, ἡ ἀναίμακτον Θυσίαν, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ἡ τῶν τῦ λαῦ ἀγνοημάτων· ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ Ἅγιον, ἡ νοερόν σε Θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, ἀντικαταπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τῦ Ἁγίυ σε Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἡ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρειαν ἡμῶν ταύτην, ἡ πρόσδεξαι αὐτὴν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα Νῶε τας θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὁλοκαυτωσεις, Μωσέως ἡ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας Σαμυὴλ τὰς εἰρηνικὰς ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν Ἁγίων σε Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρειαν. οὕτω ἡ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν

τῶν

τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα ὡ τῇ χρηστότητί σε Κύριε· ἵνα καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν, ἢ Φρονίμων οἰκονόμων, ὡ τῇ ἡμέρᾳ τῇ Φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σε τῆς δικαίας.

Ὁ Διάκονος ὡς ὡ τῇ τῶ Χρυσοστόμε Λειτουργία.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν. Συγγνώμην ἢ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Τὰ καλὰ ἢ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σε Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ὡ ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν

Ὁ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν, ἢ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον. Ὁ Ἱερεὺς προσκυνεῖ τρὶς, λέγων μυστικῶς.

Ἀγάπησόν με Κύριε ἡ ἰσχύς μου· Κύριος στερέωμά μου.

Καὶ ἀσπάζεται τὰ Ἅγια ὡς ἐστὶ κεκαλυμμένα.

Ὁ δὲ Διάκονος περιπτύσσεται τὸ Ὡράριον αὐτοῦ, ἢ προσκυνεῖ τρὶς, ἢ ἐπισυνάπτει. Ἐκφώνως.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ὡ σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς τό. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Καὶ μετὰ συμπλήρωσιν τοῦ Ἁγίου Συμβόλου λέγει ὁ Διάκονος Ἐκφώνως·

Σταθῶμεν καλῶς, Στῶμεν μετὰ Φόβου, Πρόσχωμεν τὴν Ἁγίαν Ἀναφορὰν ὡ εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορός. Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἢ Πατρὸς, ἢ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ Χορός· Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερὺς. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Ἄξιον ἢ δίκαιον ἐστὶ προσκυνεῖν Πατέρα, Υἱὸν, ἢ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον ἢ ἀχώριστον.

Ο' Ἱερὺς κλινόμενος, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ ὢν Δέσποτα, Κύριε, Θεὲ, Πάτερ, παντοκράτορ, προσκυνητὲ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σε, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σε προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν, καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας σε, ἀκουστὰς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σε; ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σε ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Κύριε Οὐρανῦ, καὶ γῆς, καὶ πάσης κτίσεως ὁρωμένης τε, καὶ ἐχ ὁρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ Θρόνου δόξης καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, τῦ μεγάλυ Θεῦ καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς σὲ τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινὸς, πρὸ αἰώνων, σοφία, ζωὴ, ἁγιασμὸς, δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, παρ' ἧ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς υἱοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, καὶ πηγὴ τῦ ἁγιασμῦ, παρ' ἧ πᾶσα κτίσις λογική τε, καὶ νοερὰ, δυναμουμένη σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν ἀΐδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δῶλά σά. σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγον ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Χορός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σε. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίυ, Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Κἀνταῦθα ὁ Διάκονος τὰ αὐτὰ ποιεῖ, ὡς ὡ τῇ τῦ Χρυσοστόμυ Λειτυργίᾳ.

Ἐπεύχεται μυστικῶς ὁ Ἱερεύς.

Μετὰ τέτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ ὡς ἀληθῶς καὶ πανα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

νόμος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν. Πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῇ ὁ Θεὸς τιμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγελάμενος αὐτῷ. ἀλλὰ παρακέσαντα σὲ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, τὸν κτίσαντος αὐτὸν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε ταῖς οἰκείαις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σου, ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. Οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος ὃ ἐποίησας ἀγαθὲ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργα χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφήτας ἐξαπέστειλας, ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἁγίων σου τῶν καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστησάντων σοι. ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στομάτων τῶν δούλων σου τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν, νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν. Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, καὶ ἐκ Παρθένου Ἁγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν. Ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενής σου Υἱὸς, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ Κόσμῳ τούτῳ, δῷς προσάγματα σωτηρίας, ἀποσῴσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων. προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ, λαὸν περιούσιον, Βασίλειον Ἱεράτευμα ἔθνος ἅγιον· καὶ καθαρίσας ἐν ὕδατι καὶ ἁγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατεχόμεθα πεπραμμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ κατελθὼν διὰ

τῦ Σταυρῦ εἰς τὸν ᾅδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὀδύνας τῦ θανάτυ, ϗ ἀνασὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ϗ ὁδοποιήσας σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καθότι ἐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς Φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν Κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ᾖ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· ϗ ἀνελθὼν εἰς τὺς Οὐρανὺς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης συ ἐν ὑψηλοῖς· ὃς ϗ ἥξει ἀποδῶναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῦ. κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίυ αὐτῦ Παθυς, ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν κατὰ τὰς αὐτῦ ἐντολάς. μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἑκύσιον ϗ ἀοίδιμον, ϗ ζωοποιὸν αὐτῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδυ ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τῦ Κόσμυ ζωῆς λαβὼν ἄρτον ἐτὶ τῶν ἁγίων αὐτῦ ϗ ἀχράντων χειρῶν, ἀναδείξας σοι τῷ Θεῷ ϗ Πατρὶ, εὐχαριςήσας εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας.

Ο' Ἱερεὺς ἄϊρων τὴν δεξιὰν αὐτῦ δεικνύει τὸν Ἅγιον Δίσκον, λέγων Ἐκφώνως·

Ε"Δωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ Μαθηταῖς ϗ Ἀποςόλοις, εἰπών·

Λάβετε Φάγετε, τῦτό μυ ἐςὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ο' Χορὸς ψάλλει, Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς, ϗ ὁ Διάκονος, τὰ αὐτὰ κράνταῦθα, ὡς ὠ τῇ τῦ Χρυσοςόμυ.

Ο' δὲ Ἱερεὺς μυςικῶς·

Ὁμοίως ϗ τὸ ποτήριον ἐκ τῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλυ λαβὼν, κεράσας, εὐχαριςήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας

Καὶ ἄϊρων τὴν δεξιὰν δεικνύει ὁμοίως μετ' εὐλαβείας τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγων Ἐκφώνως·

Ε"Δωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ Μαθηταῖς ϗ Ἀποςόλοις, εἰπών·

Πίετε ἐξ αὐτῦ πάντες τῦτό ἐςι τὸ Αἷμά μυ τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, ϗ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ο' Χορὸς ψάλλει, Ἀμήν.

Ο' Ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυςικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄ"ρτον τῦτον ϗ τὸ Ποτήριον τῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, ϗ τὴν ἐμὴν Ἀνάσασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι ἓν Δέσποτα ϗ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτῦ Παθημάτων, τῦ ζωοποιῦ Σταυρῦ τῆς τριημέρυ Ταφῆς τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναςάσεως, τῆς εἰς Οὐρανὺς Ἀνόδυ, τῆς ἐκ δεξιῶν σῦ τῦ Θεῦ, ϗ Πατρὸς Καθέδρας, ϗ τῆς ἐνδόξυ ϗ Φοβερᾶς αὐτῦ Παρυσίας.

ΕΚΦΩΝΩΣ Ο' Ἱερεύς.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν, κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ο' Χορὸς ψάλλει τό. Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ο' Ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, εὔχεται μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο Δέσποτα Πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν· οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαῤῥοῦντες προσεγγίζομεν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ Ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Ἅγιε Ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ, καὶ ἁγιάσαι, καὶ ἀναδεῖξαι.

Ο' Διάκονος ὑποτίθησι τὸ Ῥιπίδιον, ὅπερ ἐκράτει, ἢ Κάλυμμα, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ Ἱερεῖ καὶ προσκυνοῦσιν ἀμφότεροι τρὶς, ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ εὐχόμενοι καθ' ἑαυτούς τό,

Ο' Θεὸς ἱλάσθητί μοι. Λέγουσι μυστικῶς τρίς.

Κύριε, ὁ τὸ Παναγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν.

Καὶ τό. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Δόξα. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ζήτει Φύλ. 49.

Καὶ νῦν. Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε. Ζήτει ὡς ἄνω.

Εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος δείκνυσι τῷ Ὡραρίῳ τὸν Ἅγιον Ἄρτον, καὶ λέγει μυστικῶς·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀνισάμως σφραγίζει τὰ Ἅγια Δῶρα, λέγων μυστικῶς·

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ Τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ο' Διάκονος. Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Ο' δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει·

Τὸ δὲ Ποτήριον τοῦτο αὐτὸ τὸ Τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ο' Διάκονος· Ἀμήν.

Ο' Ἱερεύς· Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς. Ο' Διάκονος· Ἀμήν.

Καὶ

Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος δεικνύων μετὰ τοῦ Ὡραρίου τὰ Ἅγια ἄμφω, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμφότερα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν μετὰ τῆς χειρὸς ἀμφότερα τὰ Ἅγια. λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Ἀμὴν. Ἀμὴν. Ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὁ Διάκονος ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ καὶ εἰπὼν τὸ.

Μνησθητί μου Ἅγιε Δέσποτα τοῦ ἁμαρτωλοῦ

Μεθίσταται ὢν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, λαβὼν καὶ τὸ Ῥιπίδιον αὖθις ὡς πρότερον. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ἡ Μᾶς δὲ πάντας τοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς Ἄρτου, καὶ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας. ἑνώσαις ἀλλήλοις εἰς ἑνὸς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν. καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα. ποιήσαις μετασχεῖν τοῦ Ἁγίου Σώματος. καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου ἀλλ' ἵνα εὕρωμον ἔλεον καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων Προπατόρων, Πατέρων Πατριαρχῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων Κηρύκων Εὐαγγελιστῶν Μαρτύρων Ὁμολογητῶν Διδασκάλων καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ὃν πίστει τετελειωμένου. Ὁ Ἱερεὺς ΕΚΦΩΝΩΣ

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης. ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας

Ὁ Χορὸς ψάλλει. Ἐπὶ σοὶ χαίρει. Ὁ Διάκονος θυμιᾷ γύρωθεν τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὰ Δίπτυχα τῶν τε Ζώντων καὶ Κεκοιμημένων ὧν βούλεται μνημονεύει Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὔχεται μυστικῶς

Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ τῶν Ἁγίων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων. τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου. Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὧν θέλει Ζώντων καὶ Τεθνεώτων, καὶ ὑπὲρ μὲν Ζώντων λέγει

Ὑπὲρ σωτηρίας ἐπισκέψεως ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) Ὑπὲρ δὲ Τεθνεώτων, λέγει

Ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ ἀφέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) ὃν τόπῳ φωτεινῷ ἔνθα ἀπέδρα λύπη, καὶ στεναγμὸς, ἀνάπαυσον αὐτὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν. Μυστικῶς τὴν Εὐχήν.

Καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι σοῦ

δεό-

δεόμεθα. μνήσθητι Κύριε τῆς Ἁγίας σου Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτὴν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν Ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι Κύριε τῶν τὰ Δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς Ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων· Ἄμειψαι αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου καὶ ἐπουρανίοις χαρίσμασι. Χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ ἐπουράνια· ἀντὶ τῶν προσκαίρων, τὰ αἰώνια· ἀντὶ τῶν φθαρτῶν, τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν παρθενίᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι Κύριε τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπλῳ ἀληθείας· ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτοὺς· ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα· ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιάν· κράτυνον αὐτῶν τὴν Βασιλείαν· ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη· τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην· λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε πάσης ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας, καὶ τῶν ἐν Παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ στρατεπέδου. Τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον· τοὺς πονηροὺς, ἀγαθοὺς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι Κύριε τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων· καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ· τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον· τὰ νήπια ἔκθρεψον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμυθήσου· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισύναγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ σύναψον τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλευθέρωσον· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· χηρῶν προστήθι· ὀρφανῶν ὑπεράσπισον· αἰχμαλώτους ῥῦσαι· νοσοῦντας ἴασαι· τῶν ἐν βήμασι, καὶ ἐξορίαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ περιστάσει ὄντων· μνημόνευσον ὁ Θεὸς, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου εὐσπλαγχνίας· καὶ τῶν ἀναπώντων ἡμᾶς, καὶ τῶν μισούντων, καὶ τῶν ἐντειλα-

μέ-

μόνων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλούσιόν σου ἔλεος πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ὧν ἡμεῖς ἐκ ἐμνημονεύσαμεν διὰ ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον ὁ Θεὸς, ὁ εἰδὼς ἑκάστου τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ· Σὺ γὰρ εἶ Κύριε ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων Σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμήν· ὁ τῶν νοσούντων ἰατρός. Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ· ὁ εἰδὼς ἕκαστον, καὶ τὸ αἴτημα αὐτοῦ· οἶκον· καὶ τὴν χρείαν αὐτοῦ. Ῥῦσαι Κύριε τὴν Πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν Πόλιν καὶ Χώραν ἀπὸ λιμοῦ λοιμοῦ καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΝ πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος·) ὃν χάρισαι ταῖς Ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ὑγιῆ εἰρήνην σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λογον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος λέγει πρὸς τὴν θύραν σάς.

ΤΟῦ δεῖνος Πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου, (ὅστις ἂν ᾖ,) καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ Ἅγια Δῶρα ταῦτα. καὶ τῶν λοιπῶν μέχρι τοῦ Καὶ πάντων καὶ πασῶν. Καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει· Καὶ παντων καὶ πασῶν.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

ΜΝήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λογον τῆς σῆς ἀληθείας, Μνήσθητι Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. Συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ὑπ Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος· καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς, τῶν κυκλούντων τὸ Ἅγιόν σου Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὑπ τῇ χρηστότητί σου Κύριε ἐπιφάνηθι ἡμῖν ὑπ τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς· εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρους τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου· Παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν Ἐθνῶν· τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπανασάσεις ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου, Υἱὸς Φωτὸς καὶ Υἱὸς ἡμέρας ἀνέδειξας· Τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν·

Ἐκφώ-

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπιστρέφει πρὸς τὴν Θύραν, καὶ εὐλογῶν, λέγει ἐκφώνως·

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ἡμῶν. Καὶ ὁ Διάκονος ἐξέρχεται, εἰ ἔστιν· εἰ δ' ὄν, ὁ Ἱερεὺς, καὶ σὰς ὡ τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες. Ἔτι, καὶ ἔτι, ὲν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ὡ τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων. Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ προσδεξάμενος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ δίδαξον ἁγιωσύνην ἐπιτελεῖν ὲν Φόβῳ σου. Ἵνα ὲν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σου. ἑνωθῶμεν τῷ Ἁγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ὲν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γανόμεθα Ναὸς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ναὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μηδόλως ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν Φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ σωματι. ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνειν Ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅπως ὲν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε Κύριε.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. Τὴν ἑνότητα τῆς Πίστεως.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολ-

μᾶν

μᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ο' Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν, . ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΟΤι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ο' Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ο' δὲ Ἱερεὺς εὐχεται.

ΔΕσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἁγίασον, Φρούρησον, ἀνδυνάμωσον, ὀχύρωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόσωσον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκαταχρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν. ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΧΑ'ριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ο' Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΠΡόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ο' Διάκονος· Πρόσχωμεν. Ο' Ἱερεύς· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα τῆς Μεταλήψεως τελεωθείσης, καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς ἁρθώτων Τραπέζης, Ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς.

ΕΥ'χαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀκατάισχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ο' Διάκονος

Ορθοὶ μεταλαβόντες τῶν Θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὀπισθάμβωνος. Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου· καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σε. Εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου· τοῖς Ἱερεῦσι· τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ὠ τῷ συνάξει τὰ Ἅγια.

Ἥνυσα, καὶ τετέλεσμαι, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς Οἰκονομίας Μυστήριον· ἔχομεν γὰρ τοῦ Θανάτου σου τὴν μίμησιν, εἴδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκηράτου σου τρυφῆς, ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον. Χάριτι τοῦ ἀναρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἐὰν ἐστὶν ἡ μεγάλη Πέμπτη, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, καὶ Κοινωνικὸν τοῦτο κατ' ἦχον πλ. β'.

Τὸ Δεῖπνόν σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Εἰ δὲ ἐστὶ τὸ μέγα Σάββατον ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ τοῦτο, εἰς ἦχον πλ. α.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ Φόβου, καὶ τρόμου· καὶ μηδὲν γηΐνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω. Ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν Κυριευόντων, προέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· Προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης

ἀρχῆς ἡ Ἐξουσίας τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον, Ἀλληλούϊα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Πρωτιμιακοῦ εἰρηνευθέντος, μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ, Πρὸς Κύριον.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείησοι, καὶ τί προσθείησοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικίαμου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. Πολλὰ παῴκησεν ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην. Ἡμὴν εἰρηνικός. Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῴῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυσταξήσῃ ὁ Φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυσταξεῖ, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ Φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος Φυλάξει σε. Κύριος σκεπάσει σε ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος Φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ Φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. Κύριος Φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἐγὼ Φάνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηνικοῖς μου εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ Φυλαί, Φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τοῦ Ἰσραήλ. τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβασίαις σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ὠδὴ

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σὲ ἦρα τὰς ὀφθαλμάς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδανώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδάνωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. χειμάρρους διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Δόξα.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιὼν, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων· ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς, ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θερίσουσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης· ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος, ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις. Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι. Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πολεμήσαι ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πολεμήσαι ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκτηναν οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· ὁ Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι, ἐξηράνθη. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες, εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. Δόξα.

Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ, ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. Ὡ, δὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου· Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ

τὴν μητέρα αὐτῦ, ὡς ἐνταπεδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΜΝήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, εὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν αἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθίσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ· ἡτοίμασα λύχνιν τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΙΔὲ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥραν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἁερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ Ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν. ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΙΔὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα γ'. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἑσπερινὸν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Μηναίου τὰ τρία, εἰς δ'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ Σταυροθ. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ὥραν

ἐχ εὑρεθῇ Τριῴδιον, λέγε τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ᾗ τὰ λοιπά

Στιχηρὰ Ἰδιόμελον, ἦχος α.

Τ' Ἠν πνευματικὴν ἀδελφοὶ, ἀναλαβόντες νηστείαν, τῇ γλώσσῃ μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια· μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον, ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες, τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα τοῖς ἔργοις βοήσωμεν τῷ Χριστῷ· ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

ΠΑνεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, ἐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν, Παραδείσου πύλαι, ᾗ ἔντος γεγόνατε, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ᾗ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα στιχ. ἦχ. ὁ αὐτός. ΠΑνεύφημοι Μάρτυρες.

ΝΗστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς, πάθη χαλεπώτατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καταμαρκάνσαν, ᾗ ἀθέσμους πράξεις, πράττειν ἀνισχύσαν, ᾗ νοῦν πρὸς Οὐρανὸν ἀναπέμψασαν, ᾗ τὴν συγχώρησιν προξενέσαν, ὧν ἡμάρτομεν, δωρεμένην, ἐκ Θεοῦ οἰκτίρμονος. Ὅμοιον.

Α Πάντα τὸν βίον μου αἰσχρῶς, δαπανήσας Κύριε μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει κράζω. Πάτερ ἐπέρανε ἡμάρτηκα, ἱλάσθητι. σῶσόν με, ᾗ μὴ ἀπώσῃ με, ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα, ᾗ ἀθέοις, ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἕτερα στιχ. προσόμοια, ἦχ. δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

ΔΙδυμοι κατάνυξιν, ᾗ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, ᾗ τὸν βίον διόρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ σώματος, νῦν βεβυθισμένῳ, ᾗ μεμαχρυμένῳ, ἐκ σοῦ Θεοῦ Παμβασιλεῦ, ᾗ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι· ᾗ σῶσόν με τὸν ἄσωτον διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον.

ΜΩσῆς ὁ θεσπέσιος, διὰ νηστείας τεθέατο, καθαρθεὶς τὸν ποθούμενον· τοῦτον ἔν ζηλώσασα ταπεινὴ ψυχή μου, σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν, ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, δίδοντα σοι τὴν ἄφεσιν, ᾗ ἵλασμὸν ᾗ τὴν λύτρωσιν, θεωρήσῃς ὑπάρχοντα ἀγαθὸν ᾗ φιλάνθρωπον.

Δόξα, ᾗ νῦν. Θεοτοκ. Εἴσοδος. Προκείμενον. ἦχ. δ'.

Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

στιχ. Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ζ'. ϛ.

ΝΩε ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, ᾗ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νωε, ᾗ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ᾗ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ᾗ αἱ γυναῖκες τῶν

υἱῶν

ῃῶν αὐτȣ̃ μετ' αὐτȣ̃ εἰς τὴν Κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τȣ̃ κατακλυσμȣ̃. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, ϗ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν. ϗ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, ϗ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, ϗ ἀπὸ τῶν θηρίων ϗ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Δύο δύο εισῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν Κιβωτὸν, ἄρσεν ϗ θῆλυ, καθὰ ἐνετειλατο αὐτῷ ὁ Θεός. Προκείμενον ἦχ. πλ. α'.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τȣ̃ Λαȣ̃ αὐτȣ̃.

στίχ. Εἶπεν αφρων ἐν καρδίᾳ αὐτȣ̃.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. θ'. ιβ'.

ΥΙὲ, ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ ϗ τῷ πλησίον σȣ· ἐὰν δὲ κακὸς αποβῇς, μόνος ἀντλήσεις τὰ κακά. Υἱὸς πεπαιδευμένος, σοφὸς ἔσται τῷ δὲ ἄφρονι, διακονῷ χρήσεται. ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, ȣ̃τος ποιμανεῖ ἀνέμȣς. ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πτερωτά. ἀπέλιπε γὰρ ὁδȣ̀ς τȣ ἑαυτȣ ἀμπελῶνος, τȣ̀ς δὲ ἄξονας τȣ̃ ἰδίȣ γεωργίȣ πεπλάνηται. Διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρȣ ϗ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ αφρων ϗ θρασεία ϗ ἐνδεὴς ἄρτȣ γίνεται. ἢ ȣ̀κ ἐπίσταται αἰσχύνην. Ἐκαθίσεν ἐπὶ θύραις τȣ̃ ἑαυτῆς οἴκȣ ἐπὶ δίφρȣ ἐμφανὴς ἐν ταῖς πλατειαις προσκαλȣμένη τȣ̀ς παριόντας ὁδὸν. τȣ̀ς κατευθύνοντας ἐν ταις ὁδοῖς αὐτῶν ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρόσμε, ϗ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγȣσα· Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε ϗ ὕδατος ἀλοτῆς γλυκερȣ πίετε ὁ δὲ ȣ̀κ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτȣ̃ ὄλλυνται ϗ ἐπὶ πέταυρον ᾅδȣ συναντᾷ. Ἀλλὰ ἀποπηδήσον μὴ ἐγχρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτην. ȣ̃τω γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλοτριον, ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίȣ ἀπόσχȣ, ϗ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, ϗ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἶτα τὸ, Κατευθυνθήτω. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτȣργία τῶν Προηγιασμένων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΤΗ, ἁγίᾳ ϗ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ὅτε μέλλει ὁ Ἱερεὺς ποιῆσαι Προηγιασμένην, ἐν τῇ Προσκομιδῇ τῆς Κυριακῆς, ποιεῖ ὡς σύνηθες· ϗ μετὰ τὸ περικόψαι τὸν πρωτον Ἄρτον, ϗ θῦσαι ϗ κοντῆσαι, περικόπτει ϗ τȣ̀ς ἑτέρȣς Ἄρτȣς, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ, Εἰς ἀναμνησιν· Ὡς προβατον· ϗ τὸ Θύεται ϗ τὸ, Εἷς τῶν στρατιωτῶν εἶθ' ȣ̃τως ἐγχέει ἐν τῷ ἁγίῳ

Ποτη-

Ποτήριῳ οἶνον, ὕδωρ, καὶ λέγων τὰ συνήθη, καὶ συγκαλύπτει αὐτὸ μετὰ τῶν ἱερῶν Καλυμμάτων, καὶ θυμιᾷ, λέγων τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως· καὶ ὅτως ἄρχεται τῆς Θείας Λειτουργίας, καὶ ἐκπληροῖ αὐτὴν ὡς ἔθος.

Ὅτε δὲ μέλλει σφραγίσαι τὸν Ἄρτον, λέγει· Ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, ἐνιχῶς· ὡς εἰς ἐστιν ὁ Χριστός· οὐχ ὥς τινες ἀμαθῶς λέγουσι· τὸν Ἄρτον τοῦτον· καὶ ὅτε μέλλει ὑψῶσαι· ὑψοῖ ὅλους ὁμοῦ· καὶ μελίζει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον Ἄρτον, καὶ τίθησι τὴν Μερίδα ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ καὶ ἐγχεῖ καὶ τὸ Ζέον, ὡς ἔθος. Εἶτα λαβὼν τὴν ἁγίαν Λαβίδα μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, βάφει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Αἵματι· τῇ δὲ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβάνει ἕκαστον Ἄρτον, καὶ εἰσφέρει τὴν ἁγίαν Λαβίδα μετὰ τοῦ ἁγίου Αἵματος βεβαμμένην, καὶ ἐγγίζει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Ἄρτῳ σταυροειδῶς ἐν τῷ μέρει, ἐν ᾧ ἐχαράχθη ὁ Σταυρὸς ὑπὸ τὴν ψιχα, καὶ ἀποτίθησι τοῦτον ἐν τῷ ἈρτοΦορίῳ. Εἶτα λαμβάνει καὶ τὰς ἑτέρας καὶ ποιεῖ ὡσαύτως εἰς ἕνα ἕκαστον, καὶ συνέλλει αὐτὰς πάντας ἐν τῷ ἈρτοΦορίῳ. Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς ε�ύχεται ὡς σύνηθες, καὶ μεταδίδοται ὡς σύνηθες, καὶ ἐκπληροῖ τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν κατὰ τὸ διατεταγμένον.

Ὅτε δὲ μέλλει ἱερουργῆσαι Προηγιασμένην, εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἱερατείῳ ἐνδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολὴν· σφραγίζων καὶ ἀσπαζόμενος μόνον· μηδὲν δὲ ἐπιλέγων, εἰμὴ· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν, εἰς ἓν ἕκαστον τῶν ἐνδυμάτων· καὶ λαβὼν ὁ Διάκονος κάμπτει, ἐξέρχεται· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός· καὶ εὐθὺς ὁ Ἐκκλησιάρχης τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ λέγεται ὁ Προοιμιακὸς ψαλμός· ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, λέγεται ἡ Συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν σιχολογεῖται τὰ, Πρὸς Κύριον γινομένων καὶ μετανοιῶν εἰς τὸ· Ἀλληλούϊα. Ἐν ἑκάστῳ δὲ Ἀντιφώνῳ γίνεται Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου· καὶ ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως. Ἀρξαμένης δὲ τῆς σιχολογίας, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐν τῇ ἁγίᾳ Προθέσει, καὶ λαβὼν τὸν προηγιασμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ ἈρτοΦορίου, τίθησιν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πολλῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, βαλὼν καὶ εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον οἶνον, καὶ ὕδωρ συνήθως σταυρῶν, καὶ μηδὲν λέγων· καὶ λαβὼν θυμίαμα θυμιᾷ τὸν Ἀσπερισκον καὶ τὰ Καλύμματα καὶ περικαλύψας αὐτὰ, μηδὲν ὅλως λαλῶν, μήτε Εὐχὴν τῆς Προθέσεως, κἂν καὶ ἔνιοι εὑρηται, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ, Διὰ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων. Προηγιασμένη γὰρ ἐστὶ καὶ τετελειωμένη αὕτη ἡ Θυσία. Μετὰ δὲ τὸ Κάθισμα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν στίχον τοῦ Ἰδιομέλου τῆς ἡμέρας, καὶ ἐσω-

μφ

μων εἰχ. ί. ἢ δευτερᾶμεν τὸ Ἰδιόμελον, εἶτα τὸ Μαρτυρικόν, τὰ τρία προσόμοια τῆ Τριῳδίᾳ, ἢ τὰ γ'. τῆ Μηναίᾳ, δευτερεύοντες τὸ ἓν. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον· Εἴσοδος ἄνευ Εὐαγγελίᾳ.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ἦγεν εἰς τὴν Εὕρεσιν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῆ Ἱερομνᾳ, τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῆ Εὐαγγελισμῆ ἢ τῆ μεγάλῃ Ἑβδομάδι, τότε εισοδεύει μετὰ τὸ Εὐαγγελίᾳ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία ὀρθοί. τὸ. Φῶς ἱλαρόν. Ὁ Διάκονος. Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Προκείμενον. Καὶ τὴν Γωεσιν. Τὸ δεύτερον Προκείμενον.

Καὶ μετὰ τοῦτο Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· Κελεύσατε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν τῇ δεξιᾷ χειρὶ Θυμιατὸν ἢ μανικάλιον μετὰ κηρῶν, ἵστατο ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἢ σφραγίζων Σταυρὸν, λέγει· Σοφία ὀρθοί. Φῶς Χριστῆ φαίνει πᾶσι. Ὁ Ἀναγνώστης Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Καὶ ἡ παροιμία. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη σοι. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ· Σοφία.

Ὁ Ψάλτης, τὸ. Κατευθυνθήτω. εἰχ. ά. Κύριε ἐκεκραξα πρὸς σέ.
εἰχ. β'. Θῆ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου.
εἰχ. γ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, ποιοῦμεν μετανοίας γ'.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, ἢ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, τὸ, Νῦν αἱ δυνάμεις. ἡ Εὐχὴ τῆ Χερουβικῆ ὁ λέγεται, ἀλλὰ θυμιῶν ὁ Ἱερεὺς, λέγει τὸν Ν'. ἢ μετὰ τὴν πρόοδον τῶν Ἁγίων Δώρων, πληρουμένου τῆ, Νῦν αἱ Δυνάμεις, βάλλομεν Μετανοίας τρεῖς. ἀσκεπεῖς ὄντες. αἴρει δὲ ὁ Ἱερεὺς τὰ Καλύμματα ἐκ τῶν Ἁγίων Δώρων, ἢ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τοῦ Ἀέρος. Ὅταν δὲ μέλλῃ ὑψοῦσαν τὸν Ἅγιον Ἄρτον, ὁ μόντοι ἀνακαλύπτει τὰ Ἅγια, ἀλλ' ἔτι κεκαλυμμένων τῶν Θείων ὄντων Δώρων, εισάγει ὁ Ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δεξιὰν πολλῷ, ἢ ἅπτεται τοῦ Θείου Ἄρτου μετ' εὐλαβείας ἢ Φόβου Λέγοντος τοῦ Διακόνου. Πρόσχωμεν.

Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Τὰ Προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος.

ΗΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ο Διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ Προοιμιακός. μετὰ δὲ τὸν Προοιμιακὸν, λέγει τὰ Εἰρηνικά.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.
Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμοῦσαι.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

ΕΚΦΩΝΩΣ Ο ΙΕΡΕΥΣ·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός Ἀμήν. Εἶτα ἀναγινωσκομένων τῶν Ψαλμῶν, λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὰς Εὐχάς. Εὐχὴ Ἀντιφώνου Πρώτη.

Κύριε οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· Εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιόν σου· διότι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια. Σὺ εἶ θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιόν σου. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ Μετὰ τὸ, Δόξα Πατρὶ. Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου. Ο ΙΕΡΕΥΣ. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κρατος ἢ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεια, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορός Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Δευτέρου.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλεγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεικειάν σου, Ἰατρὲ ἢ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμόνα θελήματος σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· ἢ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν ἢ ἀναμαρτητον ἢ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ Μετὰ τὸ, Δόξα Πατρί Ἔτι, ἢ ἔτι ὀν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμον. Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. Ο ΙΕΡΕΥΣ· ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι ἀγαθὸς ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομον, τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο Χορός Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Τρίτου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἢ ἀχρείων δούλων σου, ὀν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ἢ προσκυνητὸν ὀνομά σου ἢ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· Ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· Καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, ἢ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν ἢ ποιεῖν ὀν πᾶσι τὸ θελημά σου. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Μετὰ τὸ, Δόξα Πατρί Ἔτι, ἢ ἔτι, ὀν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμον. Ἀντιλαβοῦ, σῷτον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. Ο ΙΕΡΕΥΣ. ΕΚΦΩΝΩΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν ἢ σῴζειν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομον, τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Καὶ ὁ Διάκονος θυμιᾷ κατὰ τὴν τάξιν. Καὶ ἡ Εἴσοδος μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

Ἑσπέρας, ἢ πρωΐ, ἢ μεσημβρίας, αἰνοῦμον εὐλογοῦμον εὐχαριστοῦμον, ἢ δεόμεθα σου Δεσπότα τῶν ἁπάντων, Φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἢ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων

τῶν θνρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν. Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Μετὰ τοῦτος δὲ τὸ Χορὸ τὸ Τροπαρίον. λέγει ὁ Διάκονος. ἡ ὁ Ἱερεύς, Ἐκφώνως. Σοφία. Ὀρθοί. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Προκείμενον. καὶ τὴν Γώσιν. καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν ταύτης, κρατῶν ὁ Ἱερεὺς τὴν λαμπάδα μετὰ τὸ Θυμιατήριον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει Ἐκφώνως. Σοφία. Ὀρθοί· Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει καὶ τὴν Παροιμίαν.

Μετὰ δὲ τὸ, Κατευθυνθήτω, λέγει ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεός.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. Ὁ Ἱερεύς, ΕΚΦΩΝΩΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι — Οἱ Πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. — Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς. — Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ. — Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Εὐχὴ Κατηχουμένων περὶ τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Κτίσης καὶ δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ἐπιβλέψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου· καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ· ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὅσοι Κατηχήμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχήμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχήμενοι προέλθετε· Μήτις τῶν Κατηχεμένων. ὅσοι Πιστοί.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ταῦτα μόνα λέγονται μέχρι τῆς τρίτης, τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος. Ἀπὸ δὲ δὲ τῆς δ'. τῆς Μεσονηστίμου, μετὰ τὸ ἐπεῖν τὸ. Ἵνα καὶ αὐτοὶ,

Λέγονται καὶ ταῦτα τὰ Διακονικὰ παρὰ τῷ Διακόνῳ.

Ὅσοι Κατηχήμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχήμενοι προέλθετε.

Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε· Εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα. τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν. καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐποίξῃ αὐτὸς, καὶ ἀδυναμώσῃ. Φωτίσῃ αὐτὸς Φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας. Καταξιώσῃ αὐτὸς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῷ λουτρῷ τῆς παλιγγενεσίας τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν. καὶ τῷ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας. Ἀναγεννήσῃ αὐτὸς δι' Ὕδατος καὶ Πνεύματος Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς Πίστεως.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτὸς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἐν ἐκτῇ τοιμήν.

Σῶσον. ἐλέησον. ἀντιλαβοῦ. καὶ διαφύλαξον αὐτὸς ὁ Θεός.

Οἱ πρὸς τὸ Φωτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων.

Ἐπίφανον Δέσποτα τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένους καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι. Καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτὸς ἐν τῇ Πίστει· ἐνίσχυσον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον. τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ὁ ἁγιασμὸς. ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ. καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν. καὶ ἀεὶ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε· Ὅσοι Κατηχήμενοι προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχεμένων· Ὅσοι Πιστοί· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Ἕως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς δ'. τῆς Μεσονηστίμου. Εὐχὴ Πιστῶν Πρώτη μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς, ὁ τὴν ζωοποιὸν τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μετασήσας Σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις

τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸ ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας. Καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἅγνισον ἡμῶν τὰ χείλη τὰ αἰνοῦντά σε Κύριε· τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα· πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διανοίαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον. Σοφία.

Ο' Ἱερεύς ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο' Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν Δευτέρα μυστικῶς.

Δέσποτα Ἅγιε, ὑπεράγαθε δυσωπούμενός σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ Μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους Στρατιᾶς Οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα· ὧν τὴν μεταλήψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· Ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, Υἱοὶ φωτὸς, καὶ ἡμέρας γενώμεθα. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον. Σοφία.

Ο' Ἱερεύς. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορός· Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται τὸ, Νῦν αἱ Δυνάμεις Καὶ γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον λέγει

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων, καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ο' Τῶν ἀῤῥήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεὸς παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς

σοφί-

σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι· ὁ τὴν διακονίαν τῆς λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ θέμενος ἡμᾶς τὸς ἁμαρτωλὸς διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς ἀόρατε βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγαλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τὸς ἀναξίος δούλους σου τὸς τῷ ἁγίῳ τούτῳ θυσιαστηρίῳ ὡς τῷ χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς σου υἱὸς, καὶ θεὸς ἡμῶν διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται μυστηρίων. καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ· ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, πεφωτισμένῃ καρδίᾳ τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες ἁγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἑνωθῶμεν αὐτῷ τῷ χριστῷ τῷ ἀληθινῷ θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰποντι· Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ· ὅπως ἐνοικήσαντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατήσαντος τοῦ λόγου σου κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκαταχρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον θεὸν πατέρα, καὶ λέγειν.

Ο Λαὸς τό. Πάτερ ἡμῶν. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Ο Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ο Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ο δὲ Ἱερεὺς κλινόμενος, ἐπεύχεται.

Ο θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὀμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου καὶ φύλαξον αὐτόν· καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκαταχρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑτεκλίναμεν κεφα-

λὰς ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. ΕΚΦΩΝΩΣ
Α'ριτι, ἡ οἰκτιρμοῖς, ἡ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο' δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

ΠΡόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, ἡ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ἡ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, ἡ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών ἡ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματος σου, ἡ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, ἡ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν, ὅ, τε Ἱερεὺς, ἡ ὁ Διάκονος, προσκυνοῦσι τρὶς, λέγοντες· Ο' Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ο' δὲ Ἱερεὺς, ἐπικαλυμμένων ἤδη τῶν Θείων Δώρων, βαλὼν τὴν χεῖρα, ἅπτεται τοῦ ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας, ἡ φόβου πολλοῦ, ἡ λέγοντος τοῦ Διακόνου· Πρόσχωμεν.

Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς. Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα ἀνακαλύψας αὐτὰ, ἐκπλήσσει τὴν μεταλήψιν τῶν Θείων Δώρων. Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης, ἡ τῶν Ἁγίων Λειψάνων ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς ἀφθύτου Τραπέζης, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς.

ΕΥ'χαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχε ἡμῖν ἀγαθοῖς, ἡ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ Ἁγίου Σώματος ἡ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ· ἡ δεόμεθά σου Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου· ἡ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν Ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς ἡ σώματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ο'ρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἡ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ο'τι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν, τῷ Πατρὶ ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Ἱερεύς· Ἐν εἰρήνῃ προελθωμεν. Ο' Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Εὐχὴ Ὀπισθάμβωνος ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

ΔΕ'σποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, ἡ πολλὴν ἀγαθότητα ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς παντεπτους ἡμέρας ταύτας· πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν ἡ σωμάτων· πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν· πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡ-

μερῶν

μερῶν πλάκας χειρίσας τὰ Θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου ἡμῖν Ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι. τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλᾶσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, ἢ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι ἢ τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ηὐλόγηται, ἢ δεδόξασται τὸ πάντιμον, ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ Ἅγια, μυστικῶς.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας ἢ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἢ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορὸς λέγει τοὺς Ψαλμοὺς, τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον.

Καὶ τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν ὡς σύνηθες. Εἶτα ἐξελθὼν, ἢ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δίδωσι τὸ Ἀντίδωρον.

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ

Τῇ Πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως τοῦ Παιδίου αὐτῆς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ'σποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, ἢ πᾶσαν μαλακίαν· αὐτὸς ἢ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δούλην σου (τήν δε) ἴασαι, ἢ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται. ὅτι κατὰ τὸν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ λόγον, ἐν ἀνομίαις συνελήφθημεν, ἢ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου. Φύλαξον ταύτην, ἢ τὸ παρὸν Νήπιον, ὃ ἔτεκε. σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἢ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἢ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, ἢ ὡς βρέφος ἀναδειχθείς· αὐτὸς ἢ τὴν παροῦσαν δούλην σου, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν Παιδίον, ἐλέησον, ἢ συγχώρησον τὰ ἑκούσια ἢ

τὰ ἀκάθαρτα αὐτῆς πτοήσματα· καὶ διαφύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τῆς διαβολῆς τυραννίδος καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν Νήπιον διατήρησον ἀπὸ πάσης φαρμακείας ἀπὸ πάσης χαλεποτητος, ἀπὸ πάσης ζήλης τῆς ἀντικειμένης, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ἡμερινῶν τε καὶ νυκτερινῶν. ταύτην δὲ διατήρησον ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρά σου, καὶ δὸς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν. καὶ τῇ ἐμπυρεύσει καθαρὸν, καὶ τὰς πόνους θεράπευσον. καὶ ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν ψυχῆς τε καὶ σώματι δώρησαι καὶ δι' Ἀγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν, ταύτην περίθαλψον, καὶ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων πνευμάτων Ναὶ Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μελαχίας, ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας, καὶ ἐλέησον αὐτὴν, καὶ τὸ βρέφος, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τῆς σωματικῆς ῥύπου. καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων σπλαγχνικῶν ἀνοχλήσεων, καὶ ἔξαιρον αὐτὴν διὰ τῆς ταχινῆς σου ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν Νήπιον ἀξίωσον προσχυνῆσαι τὸν ἐπίγειον Ναὸν ὃν ἡτοίμασας, δοξολογεισθαι τὸ ὄνομα σου τὸ ἅγιον Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ Κυρίᾳ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας κατελθεῖν ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης Φύσεως, συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇδε) τῇ τεξάσῃ σήμερον, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ καταχυριεύσατε αὐτῆς διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου δεόμεθα, καὶ θαῤῥοῦντες διὰ τῆς ἀνεξικακίας σου Φιλανθρωπίας, Φοβῷ βοῶμεν πρὸς τὸ τῆς Βασιλείας σου ἅγιον ὄνομα Ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇδε,) καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ Παιδίον, καὶ τοῖς ἁψαμένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐνθάδε εὑρισκομένοις πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας, πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ παντων τῶν Ἁγίων σου.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΦΡΑΓΙΣΑΙ ΠΑΙΔΙΟΝ.

Λαμβανων ὄνομα τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς Γωνήσεως αὐτῦ.

Ἱστέον δὲ ὅτι τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν Γώνησιν, προσάγεται ὡ τῷ Ναῷ τὸ Βρέφος παρὰ τῆς Μαιας, ἢ ἵσαται πρὸ τῶν πυλῶν τῦ Ναῦ Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριὰς, σὺν τῷ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐσιν ἡ Βασιλέα. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, ἢ τῦ Ἁγίυ τῆς Μονῆς Ὁ δὲ Ἱερεὺς σφραγίζει αὐτῦ τὸ μέτωπον, τὸ ϛομα, ἢ τὸ ϛῆθος. Καὶ λεγει τὴν Εὐχήν. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὲ δεόμεθα ἢ σὲ παρακαλῦμεν. σημειωθήτω τὸ φῶς τῦ πρωσώπυ σε ἐπὶ τὸν δῦλόν σε (τόν δε), ἢ σημειωθήτω ὁ Σταυρὸς τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ ἐν τῇ καρδιᾳ, ἢ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῦ, εἰς τὸ Φυγειν τὴν ματαιότητα τῦ Κόσμυ, ἢ πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐπιβελὴν τῦ ἐχθρῦ, ἀκολυθεῖν δὲ τοῖς προσάγμασί σε· ἢ δὸς Κύριε ἀνεξάρνητον μεῖναι τὸ ὀνομά σε τὸ ἅγιον ἐπ αὐτὸν, συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐθετῳ τῇ ἁγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ. ἢ τελειύμενον διὰ τῶν φρικτῶν Μυςηρίων τῦ Χριςῦ σε. ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σε πολιτευσάμενος, ἢ φυλαξας τὴν σφραγίδα ἄθραυςον, τύχῃ τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε· Χάριτι, ἢ φιλανθρωπίᾳ τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, μεθ ἧ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ἀνὰ χεῖρας λαβὼν τὸ Παιδίον, ἵσαται ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τῦ Ναῦ, ἢ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκυ, ἢ ποιεῖ Σταυρὸν τύπον, λέγων. Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σῦ γαρ.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ γεννηθὼ Βρέφος, ἐὰν ἄρα ἢ ἀσθενῶν μὴ θηλάζῃ. ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀφορᾷ, ἐχρὴ περιμένειν, ὥς τινες κακῶς φασι, τὴν ἕ τὴν, ἢ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἢ ὕτω βαπτίζειν αὐτό· ἀλλὰ ἢ ὡσα ἢ ἐγεννήθη, μόνον ἀποπλυθῆναι, ἢ εὐθὺς βαπτισθῆναι, ἵνα μὴ τελευτήσῃ ἀφώτιςον. Λί γὰρ πώτε μῆνας ἐχυμουσαι. ἐ τύχῃ ἀπό τινος πληγῆς τὸ ἔμβρυον ἐκτρῶσαι, φόνυ δίκην κατὰ τὺς Νόμυς, ἢ τὺς Κανόνας ὠέχονται. πολλῷ μᾶλλον, τὸ κρίμα δεῖ ἐκφεύγειν τῶν γονέων, ἵνα μὴ ἀφώτιςα τελευτῶσιν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ

Μετὰ Τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Τῇ δὲ Τεσσαρακοςῇ ἡμέρᾳ, πάλιν προσάγεται τῷ Ναῷ ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι, ἔτυν ἀρχὴν λαβεῖν, τῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Προσάγεται δὲ παρὰ τῆς Μητρὸς, ἤδη κεκαθαρμένης, ἢ λελυμένης ὕτης, παρόν-

ρόντος ἢ τῶ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τῦτο κατὰ τὸ Βάπτισμα.

Ὁ δὲγε Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριὰς· σὺν τῷ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Εἶτά τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τὸ τυχὸν, ἢ τῦ λαχόντος Ἁγίυ. Δόξα, ἢ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων. Καὶ κλινάσης αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ἅμα τῷ Βρέφει, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τῦ Σταυρῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἀπτόμενος τῆς κεφαλῆς αὐτῦ, λέγει τὴν Εὐχήν. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ Πατὴρ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ὁ πᾶσαν Φύσιν λογικήν τε ἢ ἄλογον, διὰ τῦ λόγυ συ δημιυργήσας· ὁ πάντα ἐξ ὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών· σὲ δεόμεθα, ἢ σὲ παρακαλῦμεν ἢν τῷ σῷ θελήματι διέσωσας δῶλην συ (τὴν δε) καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, ἢ ἀπὸ παντὸς ῥύπυ, προσερχομένην τῇ Ἁγίᾳ συ Ἐκκλησίᾳ ἵνα ἀκαταιρίτως ἀξιωθῇ μετασχεῖν τῶν ἁγίων συ Μυςηρίων.

(Ἰσέον, ὅτι, ἐὰν εὑρίσκεται ὡ τοῖς ζῶσι τὸ Βρέφος, ἀναγινώσκεται ἕως ὧδε ἡ Εὐχὴ, εἶτα ἐκφώνως· Ὅτι ἁγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος Θεός.)

Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθὸν Παιδίον, εὐλόγησον, αὔξησον, ἁγίασον, συνέτισον, σωφρόνισον. καλοφρόνισον, ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτὸ ἢ ἔδωξας αὐτῷ τὸ Φῶς τὸ αἰσθητὸν, ἵνα ἢ τῇ νοητῇ καταξιωθῇ Φωτὸς ἐν καιρῷ ᾧ ὥρισας ἢ συγκαταριθμηθῇ τῇ ἁγίᾳ συ ποίμνῃ, διὰ τῦ μονογενῦς συ Υἱῦ, μεθ' ὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι, Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εὐχὴ εἰς τὴν Μητέρα τῦ Παιδὸς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τῦ γένυς τῶν ἀνθρώπων, παραγενῦ ἢ ἐπὶ τὴν δῶλην συ (τὴν δε,) ἢ κατάξιωσον αὐτὴν διὰ τῶν εὐχῶν τῦ τιμίυ Πρεσβυτερίυ, καταφυγεῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ συ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, τῆς εἰσόδυ τῦ Ναῦ τῆς δοξης συ· ἢ ἀξίωσον αὐτὴν μεταλαβεῖν τῦ τιμίυ Σώματος ἢ Αἵματος τῦ Χριςῦ συ. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ῥύπον τῦ σώματος, ἢ τὸν σπίλον τῆ ψυχῆς, ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν· ὅπως ἀξιωθεῖσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ Ναῷ συ δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον ὄνομά συ, τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸ παιδίον, ὅπερ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων, ἐπεύχεται.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις, Βρέφος τῷ Νομικῷ Ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμυ ἢ ἁγίας συ Μητρὸς, ἢ ἐν ταῖς

ἀγκάλας τῦ δικαίυ Συμεὼν βασαχθείς· αὐτὸς Δέσποτα παντοδύναμε, ἡ τὸ προσαχθὸν τῦτο βρέφος, ἐμφανισθῆναί σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, εὐλόγησον, ἡ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡ σοὶ εὐάρεσον αὔξησον, ἀποσοβῶν ἀπ' αὐτῦ πᾶσαν ἐναντίαν δύναμιν, διὰ τῆς σημειώσεως τῦ τύπυ τῦ Σταυρῦ συ, σὺ γὰρ εἶ ὁ Φυλάσσων τὰ Νήπια Κύριε· ἵνα καταξιωθὲν τῦ Ἁγίυ Βαπτίσματος, τύχῃ τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Βασιλείας συ, Φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς ἁγίας, ἡ ὁμοουσίυ, ἡ ἀδιαιρέτυ Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, ἡ εὐχαριστία, ἡ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ συ Πατρὶ, ἡ τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ διὰ τῦ μεγαλοφωνοτατυ τῶν Προφητῶν Ἡσαΐυ προκαταγγείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένυ Σάρκωσιν τῦ μονογενῦς συ Υἱῦ ἡ Θεῦ ἡμῶν, ὃς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, εὐδοκίᾳ σῦ ἡ συνεργείᾳ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, διὰ τὴν ἡμῶν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ἀμέτρῳ εὐσπλαγχνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιάσας καταδεξάμενος, ἡ κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν Νόμῳ ἁγίῳ συ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῦ καθαρισμῦ, τῷ Ἱερῷ προσαχθῆναι ἠνέσχετο· ἀληθὴς νομοθέτης ὑπάρχων, ἡ ὢν ἀγκάλας τῦ δικαίυ Συμεὼν βασαχθῆναι κατεδέξατο. ὅπερ Μυστήριε τὴν προτύπωσιν ἐν τῷ προλεχθέντι Προφήτῃ διὰ τῆς λαβίδος τῦ ἄνθρακος δηλωθεῖσαν ἐπέγνωμεν, ὅ ἡ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν· αὐτὸς ἡ νῦν ὁ Φυλάσσων τὰ Νήπια Κύριε, εὐλόγησον τὸ Παιδίον τῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι ἡ ἀναδόχοις αὐτῦ· ἡ καταξίωσον αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ ἡ τῆς δι' ὕδατος ἡ Πνεύματος ἀναγεννήσεως συγκαταριθμῆσον αὐτὸ τῇ ἁγίᾳ συ ποίμνῃ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπικεκλημένων τῷ ὀνόματι τῦ Χριστῦ συ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ἡ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷς, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν· τῷ Πατρὶ ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν ἡ ἀεὶ ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (Ἰσέον ἔτι αἱ δύω αὗται εὐχαὶ, ὡς ἔοικαν, ἀναβιβάσκονται ἀξακλίτυς ὄλος περὶ τῶν Μ'. ἡμερῶν τῦ παιδίυ.)

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Παιδίον, σχηματίζει Σταυρὸν μετ' αὐτῦ πρὸ τῶν πυλῶν τῦ Ναῦ, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δῆλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεί.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ ὡ τῷ Ναῷ, λέγων·

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν συ, προσκυνήσω πρὸς Ναὸν ἅγιόν συ.

Καὶ

Καὶ εἰσέρχεται ὡ τῷ μέσῳ τῦ Ναῦ, λέγων·
Ἐκκλησιάζεται ὁ δῦλος τῦ Θεῦ.
Εἶτα λέγει· Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ πρὸ τῶν πυλῶν τῦ Θυσιασηρίυ, λέγων·
Ἐκκλησιάζεται ὁ δῦλος τῦ Θεῦ.
Καὶ εἰσάγει αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον Θυσιασήριον, εἰ μὴ εἴη ἄῤῥων. εἰδὲ θῆλυ, ἕως τῶν ὡραίων πυλῶν, λέγων τὸ, Νῦν ἀπολύεις.
Καὶ μετὰ ταῦτα τίθησιν αὐτὸ παρὰ τὰς Θύρας τῦ Θυσιασηρίυ. Καὶ ἕτως ὁ Ἀναβοχος προσκυνήσας γ'. λαμβάνει αὐτὸ, ἡ ἐξέρχεται. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ ὡς ἔθος Ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΟΤΑΝ ΑΠΟΒΑΛΗΤΑΙ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. Τρισάγιον. τὸ. Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, ἡ Θεοτοκίον. Εἶτα.

Τοῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκυ ἡ Ἀειπαρθένυ Μαρίας, ἡ ἐν φάτνῃ ὡς βρέφος ἀνακλιθείς· αὐτὸς τὴν παρῦσαν δῆλην σε (τήνδε) σήμερον τὴν ἐν ἁμαρτίαις εἰς φόνον περιπεσῦσαν ἑκυσίως, ἢ ἀκυσίως, ἡ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλλομένην, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος· ἡ συγχώρησον αὐτῆς τὰ ἑκούσια ἡ τὰ ἀκούσια πταίσματα· ἡ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης τῦ διαβόλυ μηχανεσγίας· ἡ τὸν ῥύπον καθαρὸν, τὺς πόνυς θεράπευσον, τὴν ῥῶσιν ἡ εὐρωσίαν τῷ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς φιλάνθρωπε δώρησαι· ἡ δι' Ἀγγέλυ φωτεινῦ ταύτην περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων δαιμόνων. Νῦ Κύριε ἀπὸ νόσυ ἡ μαλακίας, ἡ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τῦ σωματικῦ ῥύπυ ἡ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων ἀνοχλήσεων σπλαγχνικῶν· ἡ ἔξαζον αὐτὴν διὰ τῆς πολλῆς σε ἐλεημοσύνης ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι· ἡ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς περίκειται· ὅτι ἐν ἁμαρτίαις ἐκυήθημεν ἡ ἐν ἀνομίαις, ἡ διὰ ῥύπυ πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σε Κύριε, ἡ μετὰ φόβυ βοῶμεν ἡ λέγομεν· Ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανῦ, ἡ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, ἡ συγχώρησον τῇ δῆλῃ σε (ταύτῃ) τῇ ἐν ἁμαρτίαις φόνῳ περιπεσῦσῃ ἑκυσίως ἢ ἀκυσίως, ἡ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένῃ, ἡ πάντας τὺς εὑρισκομένυς, ἡ ἁψαμένυς αὐτῆς κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος. ὡς ἀγαθὸς, ἡ φιλάνθρωπος Θεὸς ἐλέησον, ἡ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἐξυσίαν ἀφίναι ἁμαρτίας, ἡ ἀνομίας, πρεσβείαις τῆς παναγνῦ σε Μη-

τρὸς,

τρὸς καὶ παντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων. Ἀμήν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Θείων Πατέρων.

Περὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

Ο' μζ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Κανὼν, φησίν· Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, τὸν κατὰ ἀλήθειαν ἔχοντα Βάπτισμα, ἐὰν ἄνωθεν βαπτίσῃ, ἢ τὸν μεμολυσμένον παρὰ τῶν ἀσεβῶν μὴ βαπτίσῃ, καθαιρείσθω, ὡς γελῶν τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸν τοῦ Κυρίου θάνατον, μὴ δακρίνων Ἱερέας ψευδοϊερέων.

Τὰ αὐτὰ ὁ καὶ τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου, Ν'. δατάττεται.

Ο' δὲ μθ'. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα βαπτίζειν, κατὰ τὸν τοῦ Κυρίου παρεγγυᾶται λόγον· ἀλλὰ μὴ εἰς τρεῖς Ἀνάρχους ἢ τρεῖς Υἱοὺς, ἢ τρεῖς Παρακλήτους. εἷς γὰρ ὁ ἄναρχος Πατὴρ, διὰ τὸ ἀναίτιον, καὶ εἷς ὁ Υἱὸς, διὰ τὴν ἄῤῥητον γέννησιν, καὶ εἷς ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀγεννήτου Ἐκπόρευσιν. Οἱ δὲ μὴ οὕτω ποιοῦντες Ἐπίσκοποι, ἢ Πρεσβύτεροι, ἐπιτιμίαν ὑφίστανται τὴν καθαίρεσιν.

Ο' δὲ ν'. τρία Βαπτίσματα μιᾶς μυήσεως ἐπιτελεῖν, τρεῖς δηλαδὴ καταδύσεις ἐν ἑνὶ Βαπτίσματι, καὶ ἑκάστη τῶν καταδύσεων, ἓν ὄνομα τῆς ἁγίας ἐπιλέγειν Τριάδος, ἀλλὰ μὴ ἓν Βάπτισμα εἰς τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου διδόμενον· ἤτοι ἅπαξ καταδύειν τὸν βαπτιζόμενον, καὶ εἰς τὴν μίαν καταδυσιν τὸν τοῦ Κυρίου ἐπιβημίζειν θάνατον, ὡς ἡ παραπληξίας γέμουσα τῶν Εὐνομιανῶν αἵρεσις ὑποτίθεται. ἢ καὶ ὁ ζ'. τῆς β'. Συνόδου Κανὼν μέμνηται· οὐ γὰρ εἶπεν ὁ Κύριος· Εἰς τὸν θάνατον μου βαπτίσατε· ἀλλὰ πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸν δὲ μὴ οὕτω δρῶντα Ἐπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον, τῇ ἀφαιρέσει ζημιοῖ τῆς Ἱερωσύνης.

Ἀλλὰ γὰρ ὁ θ'. Κανὼν τῆς Οἰκουμενικῆς β'. Συνόδου, ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἐξ αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας, ἀριδήλως νομοθετεῖ· Εἰς δύο γὰρ μοίρας ἅπαντας διελὼν, τοὺς μὲν Μύρῳ χρίεσθαι, τοὺς δὲ ἀναβαπτίζεσθαι διωρίσατο. Ἀρειανοὺς μὲν τοῦ, καὶ Μακεδονιανοὺς, καὶ Σαββατιανοὺς, καὶ Ναβατιανοὺς, τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς Καθαροὺς, καὶ Ἀριστεροὺς, καὶ Τεσσαρεσκαιδεκατίτας, εἴτουν Τετραδίτας, καὶ Ἀπολλιναριστὰς, ἐπείπερ ἐξίσης ἡμῖν τῷ θείῳ τελοῦνται Βαπτίσματι, οὐκ οἴεται δεῖν τούτους ἀναβαπτίζειν· ἀλλὰ μετὰ τὸν τῆς σφετέρας αἱρέσεως ἔγγραφον ἀναθεματισμὸν τῷ ἁγίῳ χρίειν Μύρῳ κελεύει, τὸ τε μέτωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὰς ῥίνας, τὸ στόμα τε, καὶ τὰ ὦτα, καὶ σφραγίζοντας, λέγειν· Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Εὐνομιανοὺς γε μὴν, τοὺς εἰς κατάδυσιν βαπτιζομένους μίαν, καὶ Μοντανιστὰς, τοὺς καλουμένους Φρύγας, καὶ Σαβελλιανοὺς τοὺς διδάσκοντας τὴν Υἱοπατρίαν, καὶ τοὺς παραπλησίους τούτοις, ὡς οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἀβαπτίστων Ἑλλήνων, ἀληθείας δικαζούσης, δακειμένους, τῇ Καθολικῇ προσιόντας Ἐκκλησίᾳ, ἱερῶς κελεύει βαπτίζεσθαι. ἢ γὰρ ὅλως οὐκ ἐβαπτίσαντο, ἢ βαπτισάμενοι, οὐ κατὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας ἐσημάνθησαν· ταῦτά τοι καὶ ὡς ἀφώτιστοι τοῖς

θεί-

θείοις Πατράσι λογίζονται.

Ο' δὲ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ μή. καὶ τῷ ἐπουρανίῳ χρίεσθαι Μύρῳ τοὺς Φωτιζομένους θεσπίζει. τοῦτο γὰρ ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἁγιαζόμενον, τοὺς χριομένους ἁγιάζει, καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Χριστοῦ καθίστησιν, εἰ μὴ τὸ τοῦ βίου ἠμελημένον, καὶ ἡ τῶν ἔργων φαυλότης ἡμᾶς ταύτης ἀλλοτριώσειε.

Ο' δὲ ς'. τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου· τῶν γυναικῶν τὰς ἐγκύμονας οὐκ ἀπείργει βουλομένας βαπτίσασθαι· οὐ γὰρ κοινωνεῖ ταύταις τοῦ Φωτίσματος καὶ τὸ ἔμβρυον, μήπω πρὸ τῆς φύσεως δεξάμενον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ προαίρεσιν. καὶ χείρονος. οὐδὲ οἷόν τε περιεργάσασθαι, ὅπως ἔχωσι διαθέσεως. τὰ δέ γε νήπια τῶν Ἀναδόχων κατατιθέμενα, καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς Φωτιζόμενα, τῆς θείας κοινωνοῦσιν ἐλλάμψεως.

Ο' δὲ ς'. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· ἡ κατηχουμένη γυνὴ, φησὶν, εἰ κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ βαπτισθῆναι προέθετο, τὰ κατ' ἔθος αὐτῇ συμβαίναν, εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ὑπερτιθέσθω τὸ φώτισμα.

Ο' δὲ α'. αὐτοῦ· εἰ παιδίον κατηχούμενον, ἢ καὶ ἀνὴρ, τῆς ἱερᾶς τελουμένης Θυσίας, προσελθὼν ἀπονήρως τῶν θείων μεταλήψεται Δώρων, ἀγνοοῦντος τοῦ Ἱερέως εἶναι τοῦτον κατηχούμενον, εὐθὺς βαπτιζέσθω· ὑπὸ γὰρ Κυρίου προσκέκληται.

Ο' δὲ δ'. τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου· κἂν χωρισμὸν, φησὶν ὑπομείνωσι τινὲς τῶν κατηχουμένων, ἐπιτιμηθέντες πταισμάτων ἕνεκα καὶ μέλλωσι τελευτᾶν, βαπτιζέσθωσαν, καὶ μὴ ἀμέτοχοι τῆς χάριτος τῶν ἀνθρωπίνων ἀποδημείτωσαν.

Ο' δὲ β'. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· Κατηχούμενον Δαιμονῶντα. πρὶν ἢ τοῦ ἀκαθάρτου Δαίμονος καθαρθῆναι, κωλύει βαπτίζεσθαι. ἀθέμιτον γὰρ τὸν παρασχόντα ἑαυτὸν τῷ πονηρῷ Δαίμονι εἰς ἐνοίκησιν τῇ πρὸς τὰ φαῦλα ῥοπῇ, καὶ τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὑποδέχεσθαι, μὴ τελείως ἀπαλλαγέντα τοῦ σκοτεινοῦ καὶ πονηροῦ Πνεύματος. Εἰ δὲ ἡ τελευτὴ τούτῳ ἐπισταίη, κελεύει βαπτίζεσθαι, ἵνα μὴ κενὸς ἐξέλθῃ τοῦ βίου, καὶ ἀμέτοχος τῆς θείας χάριτος.

Ο' δὲ δ'. εἰδὲ μὴ ὑπὸ Δαίμονος, φησὶν, ὁ Κατηχούμενος ἐνοχλεῖται, ἀλλ' ὑπὸ νόσου τῶν φρενῶν ἐξεκρούσθη, ὡς μηδὲ ἀποκρίνεσθαι οἷός τε, ἀφῃρημένος καὶ τὴν φθογγήν. ἀλλ' ἐπεὶ ἔδειξεν ἐκ προαιρέσεως τὴν πίστιν ἀσπάζεσθαι, ἐκεῖνος εἰς τοὺς Κατηχουμένους καταταγεὶς, ἀναμφιβόλως βαπτίζεται.

Ο' δὲ ριά. τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου· ἡ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, φησὶ, χορηγουμένη Χάρις ἡμῖν, οὐ μόνον τῶν ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐνίησιν, εἰς τὸ μηκέτι ἁμαρτάνειν ἡμᾶς, εἰ μὴ διὰ ῥαθυμίαν ἑκόντες. τὰ τῆς ἁμαρτίας ἡσπασάμεθα· τοὺς δὲ μὴ οὕτω φρονοῦντας, τῷ ἀναθέματι παραπέμπει.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ.

ΛΥ'ει ὁ Ἱερεὺς τὴν ζώνην τοῦ μέλλοντος Φωτισθῆναι, καὶ ἀποδύει, καὶ ὑπολύει αὐτόν. Καὶ ἵστησιν αὐτὸν κατὰ Ἀνατολάς. Μονοχίτωνα. Λυσόζωνον. Ἀσκεπῆ. Καὶ ἀνυπόδετον. Ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω. Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ γ'. Καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στῆθος, ἐκ τρίτου.

Καὶ

Καὶ ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων.

Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν καταξιωθέντα φυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου διαφυλαχθῆναι. Ἀποσκύσον ἀπ' αὐτοῦ τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, καὶ ἔμπλησον αὐτὸν τῆς εἰς σὲ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης· ἵνα γνῷ, ὅτι σὺ μόνος Θεὸς ἀληθινός, καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δὸς αὐτῷ ἐν πᾶσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοι φυλαξαι· ὅτι ἐὰν ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Γράψον αὐτὸν ἐν βίβλῳ ζωῆς σου· ἕνωσον αὐτὸν τῇ ποίμνῃ τῆς κληρονομίας σου· δοξασθήτω τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ Κυρίου καὶ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν ἐν ἐλέει διαπαντὸς, καὶ τὰ ὦτά σου τοῦ ἀκούειν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτοῦ. Εὐφράνον αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ γένει αὐτοῦ ἵνα ἐξομολογήσηται σοι, προσκυνῶν καὶ δοξάζων τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ὕψιστον. καὶ αἰνέσῃ σε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δυναμις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σόν ἐστιν ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀφορισμὸς α'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν Κόσμον, καὶ κατασκηνώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλῃ τυραννίδα· καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξέληται ὁ ἐπὶ ξύλου τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν Ἡλίου σκοτισθέντος, καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγομένων, καὶ σωμάτων Ἁγίων ἀνισταμένων. ὃς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον, καὶ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι σὲ τὸν διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δείξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τάξαντος τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φρουρεῖν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι. Κατ' ἐκείνου σε ὁρκίζω τοῦ περιπατήσαντος ὡς ἐπὶ ξηρᾶς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, καὶ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· ὁ τὸ βλῆμα ξηραίνει ἀβύσσου, καὶ ἡ ἀπειλὴ τήκει ὄρη. Αὐτὸς γὰρ καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν. Φοβήθητι. ἔξελθε καὶ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου καὶ μὴ ὑποστρέψῃς, μηδὲ ὑποχωρήσῃς εἰς αὐτὸ μηδὲ συναντήσῃς τούτῳ, ἢ ἐνεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτὶ, μὴ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὥρᾳ, ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τὸν ἴδιον ταρτάρου, ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέ-

ρας τῆς Κρίσεως· Φοβήθητι τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐπιβλέποντα ἀβύσσους. ὃν τρέμουσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Κατ' ἐκείνου γάρ σε ὁρκίζω, τὸν περιπατοῦντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων τοῦ ποιοῦντος τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πῦρ φλέγον. ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου. Ὅτι δεδόξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορισμὸς β'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ Φοβερὸς καὶ ἔνδοξος, ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων αὐτὸς ὁ προορίσας σοι Διάβολε, τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων αὐτοῦ δούλων κελεύει σοι, καὶ πάσῃ τῇ συνεργῷ σου δυνάμει, ἀποσῆναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁρκίζω σὲ πάμπονηρον καὶ ἀκάθαρτον, καὶ μιαρὸν, καὶ ἐβδελυγμένον, καὶ ἀλλοτριον πνεῦμα, κατὰ τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· τοῦ εἰποντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι, ἔξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν δύναμιν· τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι τοῦ ἐπιταξαντός σοι κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν, εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων εἰσελθεῖν· Φοβηθητι τὸν Θεὸν ᾧ τῷ προσαγματι ἡ γῆ καθ' ὑδάτων ἐστήριχται· Τὸν κτίσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σταθμῷ καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, καὶ θάντα ἄμμον θαλάσσης ὅριον, καὶ ὃν ὕδατι σφοδρῷ τρίβων ἀσφαλῆ. Τὸν ἁπτόμενον τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται· τὸν ἀναβαλλόμενον Φῶς ὡς ἱμάτιον· τὸν ἐκτείναντα τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· τὸν θεμελιώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ὃ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέοντα αὐτὸ ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Ἔξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένου· Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους Πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος, καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς Φοβερᾶς· ἥξει γὰρ, καὶ ὁ χρονιεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σὲ, καὶ τὴν σύνεργόν σου δύναμιν κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς, παραδοὺς

εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκωληξ ὁ ἀκοίμητος καὶ τὸ πῦρ ὁ σβέννυται. Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορισμὸς γ'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Σαβαὼθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ Διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ δίωξον αὐτὰ, καὶ καθάρισον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου καὶ τῇ ὀξείᾳ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ, συντρίψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ταχει καὶ δὸς αὐτῷ νίκας κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων· ὅπως τοῦ παρὰ σοῦ ἐλέους τυγχάνων, καταξιωθῇ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, καὶ δοξάζοι ἀναπαύῃ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ὢν Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ δοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου· εἶτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἁμαρτίας μὴ παριδὼν, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ Κόσμου· αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, προσδέξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον. Διάνοιξον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ αὐγάσαι ἐν αὐτῷ τὸν Φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σύζευξον τῇ ζωῇ αὐτοῦ Ἄγγελον Φωτεινὸν ὁδηγοῦντα αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς, τὸ στόμα τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στῆθος, λέγων

Ἔξελασον ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα κεκρυμμένον καὶ ἐμφωλεῦον αὐτοῦ τῇ καρδίᾳ. Καὶ λέγει τοῦτο ἐκ γ'.

Πνεῦμα πλάνης πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρείας, καὶ πάσης πλεονεξίας πνεῦμα ψεύδους, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ διαβόλου. Καὶ ποίησον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἁγίας ποιμνης τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ κληρονόμον τῆς Βασιλείας σου· ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος καὶ φυλάξας τὴν σφραγῖδα ἄθραυστον, καὶ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχῃ τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλο-

εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷσε Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Καὶ ἀποδυομένῳ, καὶ ὑπολυομένῳ τῷ βαπτιζομένῳ, ἀποτρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ δυσμὰς ἃ ὧ τὰς χεῖρας ἔχοντα. καὶ λέγει γ'.

Ἀποτάσσῃ τῷ Σατανᾷ καὶ πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ λέγεται ἐκ γ'. Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕκασον ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ εἰ ἔστιν ὁ βαπτιζόμενος βάρβαρος, ἢ παιδίον καὶ λέγει· Ἀποτάσσομαι. Καὶ ὅτε εἴπῃ γ'. ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον.

Ἀπεταξω τῷ Σατανᾷ; καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος· Ἀπεταξάμην· καὶ ὅτε εἴπῃ τρὶς λέγει ὁ Ἱερεύς

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἔμπτυσον αὐτῷ· καὶ τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ Ἀνατολὰς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεύς γ'.

Συντάσσῃ τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος, λέγων· Συντασσομαι. ἐκ γ'. εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεύς.

Συνεταξω τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην καὶ πάλιν λέγει·

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ; καὶ λέγει· Πιστεύω αὐτῷ. ὡς Βασιλεῖ. καὶ Θεῷ. καὶ λέγει τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Καὶ ὅτε πληρώσῃ τὸ Ἅγιον Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ γ'. τὸ Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀποκρινομένῳ καθ' ἕκασον τῷ Κατηχουμένῳ, ἢ τῷ Ἀναδόχῳ, ὡς εἴρηται. Ἐρωτηθέντος δὲ τρὶς, καὶ ἐκ τρίτου ἀπόντος τὸ Ἅγιον Σύμβολον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐκ τρίτου.

Συνεταξω τῷ Χριστῷ; Καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξαμην. καὶ λέγει ὁ Ἱερεύς· Καὶ προσκύνησον αὐτῷ καὶ προσκυνεῖ λέγων.

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον. Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκαλεσαι τὸν δοῦλόν σου (τὴν δὲ) πρὸς τὸ ἅγιόν σου Φώτισμα. καὶ καταξιωσον αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χαριτος τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον καὶ πλήρωσον αὐτὸν τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δυναμεως εἰς ἕνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ᾖ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς Βασιλείας. Εὐδοκίᾳ καὶ χαριτι τοῦ μονογενοῦς σου

Τῷ

Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

Εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀλάσσων τὴν Ἱερατικὴν στολὴν λευκὴν, καὶ Ἐπιμανίκια, καὶ ἁπτομένων πάντων τῶν κηρῶν. λαβὼν Θυμιατὸν, ἀπέρχεται ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, καὶ θυμιᾷ κύκλω. καὶ ἀποδοὺς τὸν Θυμιατὸν προσκυνεῖ.

Εἶτα λεγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς, ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κοσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ιορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὑπὲρ τῶν νῦν προσερχομένων τῷ ἁγίῳ Φωτίσματι, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν Φωτὸς, καὶ κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν σύμφυτον, καὶ κοινωνὸν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ Φοβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο, λυτρὸν τῆς παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ Εὔσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεὸς ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπισάμενος μόνος· σὺ γὰρ εἶ πρᾶγμα ἀφανὲς ὠνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμὲ, μὴ βδελύξῃ με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ ἀλλὰ παρίδε μοι τὰ παραπτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα εἰς μετάνοιαν καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπίλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἁγίασον ὁλοτελῆ τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ, καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελόμενος καὶ ταύτην παρέχων πίσει τῇ ἠρτημένῃ τῆς σῆς ἁφάτου Φιλανθρωπίας αὐτὸς ὡς δοῦλος ἁμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μὴ δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος, μὴ ἀποστραφείην τεταπεινωμένος· ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου Μυστηρίου τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου· καὶ μόρφωσόν σου τὸν Χριστὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγεννᾶσθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ χαθείης ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν φύτευμα ἀληθείας ἐν τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ

Ἀπο-

Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. καὶ μὴ ἐκτίλῃς· ὅπως προκόπτοντος αὐτοῦ ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζηται καὶ δι' αὐτοῦ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ. ἀλλὰ τὸ, Ἀμὴν, καθ' ἑαυτὸν λέγει.)

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. (τρίς.) Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα. τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν Κτίσιν. καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν Κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος· σὲ δοξάζει Σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ Ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ Φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροί σε προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἑστῶτα. καὶ περιϊπτάμενα φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου γενόμενος. οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν κηρύττομεν τὸν ἔλεον οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, Παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου. πᾶσα ἡ Κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα. καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνετρίψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (τρίς.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν ἁγιασμοῦ δῶρον. ἁμαρτημάτων λυτήριον νοσημάτων ἀλεξιτήριον. δαίμοσιν ὀλεθρίον. ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσματί σου· ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐπεκαλεσάμην τὸ θαυμαστὸν, καὶ ἔνδοξον, καὶ φοβερὸν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ

Καὶ σφραγίζει, ἐμφυσῶν τὸ ὕδωρ, τρίτον, Καὶ εὐχεται, λέγων:
Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν συμείωσιν τῦ τιμίυ Σταυρῦ συ πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. (γ'.) Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐναντία ἢ ἀφανῆ εἴδωλα, ἢ μὴ ὑποχρυβήτω τῷ ὕδατι τύτῳ δαιμόνιον σκοτεινὸν μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομενῳ δεόμεθά συ, πνεῦμα πονηρὸν, σκότωσιν λογισμῶν, ἢ ταραχὴν διανοίας ἐπάγον. Ἀλλὰ σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἀναδειξον τὸ ὕδωρ τῦτο, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἁγιασμῦ, καθαρισμὸν σαρκὸς ἢ πνεύματος, ἄνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμάτων. Φωτισμὸν ψυχῶν, λυτρὸν παλιγγενεσίας, ἀναχωνισμὸν πνεύματος ὑποθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας πηγὴν ζωῆς. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε Λύσασθε ἢ καθαροὶ γινεσθε· Ἀφελετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· Σὺ ἐχαρισω ἡμῖν τὴν ἄνωθεν ἀναγέννησιν, δι' ὕδατος ἢ Πνεύματος. Ἐπιφανηθι Κύριε τύτῳ, ἢ δὸς μεταποιηθῆναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζομενον, εἰς τὸ ἀποθεσθαι μὲν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρομενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπατης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νεον τὸν ἀναχαινόμενον κατ' εἰκόνα τῦ κτίσαντος αὐτον· ἵνα γενόμενος σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τῦ θανάτυ αὐτῦ διὰ τῦ Βαπτίσματος, κοινωνὸς ἢ τῆς ἀναστασεως γενηται. ἢ φυλαξας τὴν δωρεὰν τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, ἢ αὐξησας τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως ἢ συγκαταριθμηθῇ τοῖς πρωτοτόκοις, τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν Οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ ἢ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῷ. Ὅτι σοὶ πρέπει δόξα, κράτος τιμὴ ἢ προσκύνησις. ἅμα τῷ ἀνάρχῳ συ Πατρὶ, ἢ τῷ παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρηνη πᾶσι Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ τῦ Ἐλαίυ ἀγγεῖον γ'. Καὶ σφραγίζει τρίτον τῦτο, ἤτοι τὸ Ἔλαιον, βασκαζόμενον ὑπὸ τῆ Διακόνυ, ἢ ἐπόντος τῦ αὐτῦ.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ τοῦ Νωε περιστερὰν ἀποστειλας, καρφος ἐλαίας ἔχουσαν ἐπὶ τῦ στοματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τῦ κατακλυσμῦ ἢ τὸ τῆς χάριτος Μυστήριον, δι' ἐκείνων προτυπώσας ἢ τῆς ἐλαίας τὸν καρπὸν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἁγίων συ Μυστηρίων χορηγήσας. Ὁ δι' αὐτῦ ἢ τὺς ἐν νόμῳ Πνεύματος Ἁγίυ πληρώσας, ἢ τὺς ἐν χάριτι τελειῶν αὐτὸς εὐλόγησον ἢ τῦτο τὸ Ἔλαιον, τῇ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ, ἢ ἐπιφοιτήσει τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος, ὡς τε γενεσθαι αὐτὸ χρισμα ἀφθαρσίας, ὅπλον δικαιοσύνης, ἀνα-

καινι-

καὶ ἁγιασμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριομένοις πίστει, ἢ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ εἰς δόξαν σήν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ψάλλων τὸ Ἀλληλούϊα τρὶς σὺν τῷ, Λαῷ ποιεῖ Σταυροὺς γ'. μετὰ τοῦ Ἐλαίου ὡ τῷ ὕδατι. Εἶτα Ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ φωτίζων, καὶ ἁγιάζων πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τοῦ Ἐλαίου, καὶ ποιεῖ Σταυρὸν τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων, λέγων·

Χρίεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ στῆθος, καὶ τὰ μετάφρενα.

Εἰς μὲν τὸ στῆθος, λέγει. Εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Εἰς τὰς ἀκοάς· Εἰς ἀκοὴν πίστεως.

Εἰς τὰς πόδας· Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά μου.

Εἰς τὰς χεῖρας· Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με.

Καὶ ὅτε χρισθῇ ὅλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ὀρθὸν αὐτὸν κατέχων καὶ βλέποντα κατὰ Ἀνατολὰς, καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός. Ἀμήν. καὶ τοῦ Υἱοῦ. Ἀμήν. καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰκάδη προσρήσει, καταγων αὐτὸν, καὶ ἀναγων. Καὶ μετὰ τὴν Βάπτησιν νίπτεται ὁ Ἱερεὺς, ψάλλων σὺν τῷ Λαῷ·

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι μακάριος ἀνήρ. Καὶ τὸν λοιπὸν Ψαλμόν.

Τοῦτο δὲ λέγεται γ'. Καὶ ὠδύων αὐτὸν τὰ ἄμφια. λέγει.

Ἐνδύεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται Τροπάριον, εἰς ἦχον πλ. δ'.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸ ἀνδύσαι αὐτὸν, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει Φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν καθαρσιν ἐν τῷ Ἁγίῳ ὕδατι καὶ τὸν θεῖον ἁγιασμὸν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι· ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοφώτιστον δι ὕδατος καὶ Πνεύματος· καὶ τὴν τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος· αὐτὸς Δέσποτα παμβασιλεῦ εὐσπλαγχνε· χάρισαι αὐτῷ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου, καὶ παντοδυναμου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μεταληψιν τοῦ ἁγίου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. βεβαίωσον ἐν τῇ Ὀρθοδοξῳ Πίστει. ῥῦσαι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ καὶ τῷ σωτηρίῳ σου Φόβῳ, ἐν ἁγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διατήρησον. ἵνα ἐν παντὶ ἔργῳ, καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν σοι, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται Βασιλείας.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, χρίει τὸν Βαπτισθέντα τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν Σταυρὸν τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τοῦ στόματος, καὶ τῶν δύο ὤτων, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, λέγων·

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν. Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Ἀναδόχου καὶ τῆς Βρεφους σχῆμα κύκλου. καὶ ψάλλουσιν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα ἐκ γ'. Εἶτα τὸ Προκείμενον ἦχ. δ'. Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου. στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐτις Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ς'. γ'.

Ἀδελφοὶ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν· Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ συμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη ἵνα κα-

τοργη-

ταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας τῶ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. Εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἅπαξ ἀπέθανεν· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κή. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίσασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν. Εἶτα Ἐκτωὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑπτὰ, πάλιν φέρουσιν αὐτὸ ὡς τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τὸ ἀπολῦσαι. Καὶ λύει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ σάβανον, καὶ τὴν ζώνην, λέγων τὰς Εὐχὰς ταύτας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος τῷ δόλῳ σου δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀναγεννήσεως αὐτῷ χαρισάμενος· Αὐτὸς Δέσποτα Κύριε, τὸν Φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀναυγάζειν διαπαντὸς εὐδόκησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως αὐτοῦ ἀνεπιβούλευτον ἐχθροῖς διατήρησον· τὸ τῆς ἀΦθαρσίας ἔνδυμα ὃ περιεβάλετο, ἀῤῥύπωτον ἐν αὐτῷ καὶ ἀμόλυντον διαΦύλαξον· ἄθραυστον ἐν αὐτῷ τὴν πνευματικὴν σΦραγῖδα τῇ χάριτί σου διατήρησον· ἵλεως αὐτῷ τε καὶ ἡμῖν γενόμενος, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Ὅτι ἠὐλογήται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας τὴν ἐρανίων ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοΦώτιστον δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων ἄΦεσιν αὐτῷ δωρησάμενος, ἐπίθες αὐτῷ τὴν χειρά σου τὴν

χρα-

κραταιὰν, ἢ φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἄσυλον τὸν ἀῤῥαβῶνα διαφύλαξον· ἢ ἀξίωσον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἢ εἰς τὴν σὴν εὐαρέσκειαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἐνδυσάμενος σὲ τὸν Χριστὸν ἢ Θεὸν ἡμῶν σοὶ ὑπέκλινε σὺν ὑμῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν· ὃν διαφύλαξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμεῖναι κατὰ τῶν μάτην ἔχθραν φερομένων κατ' αὐτοῦ ἢ ἡμῶν. τῷ δὲ σῷ ἀφθάρτῳ στεφάνῳ μέχρι τέλους νικητὰς πάντας ἀνάδειξον. Ὅτι σὸν ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σῴζειν· ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σοῦ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ τῶν τοῦ Συμεὼν Θεσσαλονίκης Κεφ. ξή.

Μετὰ τὴν ζ' ἡμέραν ἀπολύεται τὸ Βρέφος, ἢ τὸ ἀπόλυσμα ἐν ἰδιάζοντι ἢ καθαρῷ τόπῳ δεῖ χεθῆναι. ἀλλὰ ἢ τὰ ἄμφια ἐν οἷς ἐν ταῖς ἑπτὰ εἴλησε τὸ Βρέφος ἡμέραις ἰδιαζόντως ἀποπλῦναι ὀφείλει.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῇ Εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς λογικῆς ἢ σώματος εὐπρεποῦς κατασκευάσας αὐτὸν ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυπηρετῆσαι τῇ λογικῇ ψυχῇ Κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θεὶς ἢ ἐν αὐτῇ τὰς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας μὴ παρεμποδιζούσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξὶ τὴν κεφαλὴν ὀροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, ἢ πάντα τὰ μέλη αὐτῷ χρησίμως ἐμφυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων εὐχαριστῇ σοι τῷ ἀριστοτέχνῃ. Αὐτὸς Δέσποτα ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντειλάμενος ἡμῖν πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν· τὸν προσελθόντα δουλόν σου (τόν δε) ἀπαρχὴν ποιήσασθαι, κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ εὐλόγησον ἅμα τῷ αὐτοῦ Ἀναδόχῳ· ἢ δὸς αὐτοῖς πάντα μελετᾶν ἐν τῷ νόμῳ σου ἢ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν. Ὅτι ἐλεήμων ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς Κολυμβήθρας, διὰ τῆς

σῆς ἀγαθότητος, ἁγιάσας τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας εὐλόγησον τὸ παρὸν νήπιον ἢ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἡ εὐλογία σου καταβήτω. Καὶ ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ Δαβὶδ τὸν Βασιλέα εὐλόγησον ἢ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε,) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὅπως προκόπτων ὂν ἡλικίᾳ ἢ πολιᾷ γήρως, δόξαν σοι ἀναπέμψῃ ἢ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων

Κείρεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα μνημονεύει τοῦ Ἀναδόχου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ὅτι ἐλεήμων ἢ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Καὶ γίνεται, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσις.

Εὐχαὶ, ἤτοι Ἐξορκισμοὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων, ἢ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν

Ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἢ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ τῶν πυρίνων ταγμάτων δημιουργὸς ἢ τῶν αὔλων Δυνάμεων τεχνουργὸς, ὁ τῶν ἐπουρανίων, ἢ τῶν ἐπιγείων τεχνίτης ὃν εἶδον οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται ὃν φοβεῖται, ἢ τρέμει πᾶσα ἡ Κτίσις· ὁ τὸν τραχηλιάσαντα ποτὲ Ἀρχιστράτηγον ἢ τὴν τούτου λειτουργίαν παρακοῇ ἀθετήσαντα ῥήξας ἐπὶ τὴν γῆν, ἢ τοὺς συναποστάτας αὐτῷ Ἀγγέλους δαίμονας γινομόνους, εἰς σκότωσιν βυθοῦ ταρταρώσας· δὸς τὸν ἀφορκισμὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τελούμενον, φόβῳ γενέσθαι αὐτῷ τῷ προηγουμένῳ τῆς πονηρίας ἢ πάσαις ταῖς φαλαγξὶν αὐτοῦ ταῖς συνεκπεσούσαις αὐτῷ ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας ἢ τρέψον αὐτὸν εἰς φυγὴν ἢ ἐπίταξον αὐτῷ. ἢ τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ ἀναχωρῆσαι παντελῶς ἵνα μήτι βλαβερὸν κατὰ τὴν ἐσφραγισμένην εἰκόνα ἐργάσηται ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰσχὺν οὗτοι οἱ ἐσφραγισμένοι κραταιότητος, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὀφέων ἢ σκορπίων, ἢ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Σοῦ γὰρ ὑμνεῖται ἢ μεγαλύνεται ἢ παρὰ πάσης πνοῆς ἐν φόβῳ δοξάζηται τὸ Πανάγιον Ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἢ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν

ἢ τοῦ

καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. τῶν αὐτῶν. Τῶν Κυρίων δεηθῶμεν.

Ἐξορκίζω σε τὸν ἀρχέκακον τῆς βλασφημίας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνταρσίας καὶ αὐτουργὸν τῆς πονηρίας. Ἐξορκίζω σε τὸν ἐκριφέντα ἐκ τῆς ἀνωφωτοφορίας, καὶ σκοτῳ βυθῷ καταισχυνθέντα διὰ τὴν ἔπαρσιν. Ἐξορκίζω σε, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκπεσοῦσαν δύναμιν τῆς σῆς ἀκολουθούσης προαιρέσεως. Ὁρκίζω σε πνεῦμα ἀκάθαρτον κατὰ τοῦ Θεοῦ Σαβαὼθ, καὶ πάσης στρατιᾶς Ἀγγέλων Θεοῦ, Ἀδωναΐ, Ἐλωΐ, Θεοῦ παντοκράτορος, ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε.) Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ πάντα λόγῳ κτίσαντος, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων ἀῤῥήτως, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντος· τοῦ τὴν ὁρατὸν καὶ ὁρατὴν Κτίσιν δημιουργήσαντος, καὶ τοῦ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον πλασουργήσαντος· τοῦ νομῳ πρότερον φυσικῶς ταῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Ἀγγέλων ἐπισασίᾳ φυλάξαντος· τοῦ ὕδατι τὴν ἁμαρτίαν καταλύσαντος ἄνωθεν, καὶ τὰς ὑπ' Οὐρανὸν ἀβύσσους ἀναξομώσαντος, καὶ γίγαντας ἀσεβήσαντας καταφθείραντος, καὶ πύργον τῶν βεβήλων καταισείσαντος, καὶ γῆν Σοδόμων καὶ Γομόῤῥων πυρὶ καὶ θείῳ τεφρώσαντος, ἔμαρτυς καπνὸς ἀκοίμητος ἐξατμίζεται· τοῦ ἐράβδῳ πέλαγος ῥήξαντος, καὶ Λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περάσαντος, καὶ τύραννον Φαραὼ, καὶ στρατὸν θεομάχον εἰς αἰῶνα τοῖς κύμασι καταλύσαντος τῆς ἀσεβείας πόλεμον· τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκλαλήτως, καὶ σῴας τὰς σφραγῖδας τῆς ἁγνείας φυλάξαντος· τοῦ πλύναι βαπτίσματι τὸν Παλαιὸν ἡμῶν ῥύπον εὐδοκήσαντος, ὃν ἡμεῖς διὰ τῆς παραβάσεως ἐπεσπασάμεθα. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ βαπτισθέντος ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τύπον ἡμῖν ἀφθαρσίας ἐν ὕδατι κατὰ χάριν παρεχομένου, ὃν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν κατεπλάγησαν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν βλέπουσαι μετριάσαντα, ὅτε ὁ ἄναρχος Πατὴρ τὴν ἄναρχον γέννησιν τοῦ Υἱοῦ ἀπεκάλυψε, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ κατάβασις τῆς Τριάδος ἕνωσιν ἐμαρτύρησεν. Ὁρκίζω σε κατ' ἐκείνου τοῦ ἄνεμον ἐπιτιμήσαντος, καὶ κλύδωνα θαλάσσης πραΰναντος, τοῦ σίφη δαιμόνων ἐκδιώξαντος, καὶ κόρας ὀμμάτων ἀπὸ μήτρας λεπούσας πυλῳ τυφλοῖς ἀναβλέψαι ἐναρμόσαντος, καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ γένους ἡμῶν διάπλασιν ἀνακαινίσαντος, καὶ ἀλάλοις τὸ λαλεῖν ἀνεγείραντος, τοῦ σίγματα λέπρας ἀποσμήξαντος, καὶ νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀναστήσαντος, τοῦ μέχρι ταφῆς τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος, καὶ τὸν ᾅδην ἐγέρσει σκυλεύσαντος, καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀνάλωτον τῷ θανάτῳ κατασκευασαν-

τις.

τος. Ὁρκίζω σε κατὰ τȣ̃ Θεȣ̃ τȣ̃ Παντοκράτορος, τȣ̃ τῇ Θεοπνεύστῳ Φωνῇ τȣ̀ς ἀνθρώπȣς ἐμπνεύσαντος, ἢ τοῖς Ἀποστόλοις συμπράξαντος, ἢ πᾶσαν τὴν Οἰκȣμένην εὐσεβείας πληρώσαντος. Φοβήθητι, Φύγε, δραπετεύσον, ἀναχώρησον δαιμόνιον ἀκάθαρτον, ἢ ἐναγὲς, καταχθόνιον βύθιον ἀπατηλὸν ἀμόρφον. θεατὸν δι' ἀναίδειαν, ἀθέατον διὰ τὴν ὑπόκρισιν ὅπȣ ἂν τυγχάνῃς, ἢ ἀπέρχῃ ἢ αὐτὸς εἶ ὁ Βεελζεβȣ̀λ, ἢ κατασείων, ἢ δρακοντοειδὴς, ἢ θηριοπρόσωπος· ἢ ὡς ἀτμὶς ἢ ὡς καπνὸς φαινόμενος, ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἑρπετὸν, ἢ ὡς πετεινὸν, ἢ νυκτόλαλον, ἢ κωφὸν ἢ ἄλαλον, ἢ ἐκφοβȣ̃ν ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ σπαράσον, ἢ ἐπιβȣλεῦον· ἢ ἐν ὕπνῳ βαρεῖ ἢ ἐν νόσῳ ἢ ἐν μαλακίᾳ, ἢ ἐν γέλωτι ῥέμβον, ἢ δακρυα φιλήδονα ἐμποιȣ̃ν, ἢ λάγνον, ἢ δυσῶδες, ἢ ἐπιθυμητικὸν ἢ ἡδονικὸν, ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐρωτομανὲς, ἢ ἀστρομαγικὸν, ἢ ἐνοικηματικὸν, ἢ ἀναιδὲς, ἢ φιλόνεικον, ἢ ἀκαταστατον ἢ τῇ σελήνῃ συναλλοιȣ̃μενον, ἢ χρονῷ τινὶ συντρεπόμενον ἢ ὀρθρινὸν, ἢ μεσημβρινὸν, ἢ μεσονυκτικὸν, ἢ ἀωρίας τινὸς ἢ αὐγῆς, ἢ αὐτομάτως συνήντησας, ἢ ἐπέμφθης ὑπὸ τινος, ἢ προσεπήλασας ἄφνω ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν ποταμῷ ἢ ὑπὸ γῆς ἢ φρέατος ἢ κρημνȣ, ἢ ἐκ λακκȣ, ἢ λίμνης, ἢ καλαμῶνος, ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίȣ, ἢ ἀκαθάρτȣ ἢ ἄλσȣς ἢ δρυμῶνος, ἢ δένδρȣ, ἢ ὀρνέȣ, ἢ βροντῆς ἢ ἐκ στέγης λȣτρȣ· ἢ ἐν κολυμβήθρᾳ ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήματος εἰδωλικȣ̃, ἢ ὁθεν ἴσμεν, ἢ ȣ̀κ ἴσμεν, ἢ γνωστὸν, ἢ ἄγνωστον, ἢ ἐξ ἀπερισκέπτȣ τόπȣ μερίσθητι, ἢ ἀπαλλάγηθι. Αἰσχύνθητι τὴν εἰκόνα τὴν χειρὶ Θεȣ̃ πλασθεῖσαν, ἢ μορφωθεῖσαν. Φοβήθητι τȣ̃ σαρκωθέντος Θεȣ̃ τὸ ὁμοίωμα, ἢ μὴ ἐγκρυβῇς εἰς τὸν δȣ̃λον τȣ̃ Θεȣ̃ (τȣ̃ δε) ἀλλὰ ῥάβδος σιδηρὰ ἢ κάμινος πυρὸς, ἢ τάρταρος, ἢ ὀδόντων βρυγμὸς, ἄμυνα τῆς παρακοῆς σȣ περιμένει. Φοβήθητι, φιμώθητι, φύγε μὴ ὑποστρέψῃς, μὴ ὑποκρυβῇς μεθ' ἑτέρας πονηρίας πνευμάτων ἀκαθάρτων ἀλλὰ ἀπέλθε εἰς γῆν ἀνυδρὸν, ἔρημον, ἀγεώργητον, ἣν ἄνθρωπος ȣ̀κ οἰκεῖ, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ, ὁ δεσμεύων πάντας τȣ̀ς βασκαίνοντας, ἢ ἐπιβȣλεύοντας τῇ αὐτȣ̃ εἰκόνι, ἢ σειραῖς ζόφȣ ταρταρώσας εἰς μακρὰν νύκτα ἢ ἡμέραν σὲ πάντων τῶν κακῶν πεπειραμένον, ἢ ἐφευρετὴν διάβολον ὅτι μέγας ὁ φόβος τȣ̃ Θεȣ̃ ἢ μεγάλη ἡ δόξα τȣ̃ Πατρὸς, ἢ τȣ̃ Υἱȣ̃, ἢ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος. Εὐχὴ ἑτέρα, τȣ̃ αὐτȣ̃.

Ὁ Θεὸς τῶν Οὐρανῶν, ὁ Θεὸς τῶν φώτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἀγγέλων τῶν ὑπὸ τὴν σὴν ἰσχὺν, ὁ Θεὸς τῶν Ἀρχαγγέγων τῶν ὑπὸ τὸ σὸν κρατος Θεὸς ὁ τῶν ἐνδόξων Κυριοτήτων ὁ Θεὸς τῶν Ἁγίων, ὁ Πατὴρ τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃ ὁ τὰς δεσμευθείσας τῷ θανάτῳ ψυχὰς λύσας, ὁ τὸν

προσηλωθέντα ἀνθρωπον τῷ σκότει διὰ τὴν μονογενῆς σου Υἱὸν Φωτίσας ὁ λύσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, ἡ πᾶν βαρος ἀποσκευάσας, ὁ πᾶσαν τὴν προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ ἀΦ' ἡμῶν χωρίσας. Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀπαθανατίσας ἡμᾶς τῷ θανάτῳ σου, καὶ δοξάσας ἡμᾶς τῇ δόξῃ σου, ὁ ἐξ ἀνθρώπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγείρας τῇ σῇ χαρισαμένος, ὁ παντα δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διὰ τοῦ Σταυροῦ σου βασάσας, ὁ τὸ σώτηριμμα ἡμῶν ἀναλαβὼν, καὶ ἰασάμενος Κύριε, ὁ ὁδοποιήσας ἡμῖν ὁδὸν εἰς Οὐρανὸς καὶ Φθορὰν εἰς ἀΦθαρσίαν μετασκευάσας. Εἰσάκουσόν μου πόθῳ καὶ Φόβῳ κεκραγότος πρὸς σε, ὃ τὰ ὄρη τῷ Φόβῳ τήκονται σὺν τῷ στερεώματι τῆς ὑπ' Οὐρανὸν ὃ τῇ δυνάμει ἄλαλοι στοιχεῖων ψυχαὶ Φρίττουσι τηροῦσαι τὰς ἑαυτῶν ὁρμὰς διὰ ὃ τὸ πῦρ τὸ τῆς ἐκδικήσεως οὐχ ὑπερβήσεται ὅρους τοὺς ταχθέντας αὐτῷ, ἀλλ' ἀναμένει σύνον τὴν σὴν βουλήν· δι' ὃν πᾶσα ἡ Κτίσις ὠδίνει συνάζουσα συναγωγοῖς ἀλαλήτοις, εἰς χεῖρας μένειν ἐπιταχθεῖσα· ὃν πᾶσα Φύσις δυναντία πέΦευγε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ στρατιὰ δεδάμασται, καὶ διάβολος πέπτωκε, καὶ ὁ Φις πεπάτηται, καὶ δρακων ἀνήρηται· δι' ὃν τὰ ἔθνη ὁμολογήσαντά σε ἐΦωτίσθησαν, καὶ ἐκραταιώθησαν ἐν σοὶ Κύριε· δι' ὃν ζωὴ πεΦανέρωται· ἐλπὶς ἔδρυται, ἡ πίστις κεκράτηται, τὸ Εὐαγγέλιον κεκήρυκται· δι' ὃν ἄνθρωπος ἐκ γῆς ἀναπέπλασται, πιστεύσας ἐν σοί. τίς γάρ ἐστιν ὡς σὺ Θεὸς Παντοκράτωρ, διὸ δεόμεθά σου Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τῶν ἐλεῶν προσκύνιε, καὶ ὑπερύψιε, τὸν πρὸς σὲ ἐλκυσθότα ἐπὶ τῷ ἁγίῳ ὀνόματί σου, καὶ τῶν ἠγαπημένου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ παντοδυνάμου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος πρόσδεξαι. ἀποσόβησον ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πᾶσαν μαλακίαν, πᾶσαν ἀπιστίαν, πᾶν πνεῦμα ἀκάθαρτον, σπαραχτικὸν, καταχθόνιον πύρινον, δυσωδιακὸν, ἐπιθυμητικὸν, Φιλόχρυσον, Φυλάργυρον, τυΦωνικὸν, πορνικὸν, πᾶν δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκοτεινὸν, ἄμορΦον, ἀναιδὲς Ναὶ ὁ Θεὸς, ἀπέλασον ἀπὸ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) πᾶσαν ἐνέργειαν τοῦ διαβόλου, πᾶσαν μαγείαν, πᾶσαν Φαρμακείαν, εἰδωλολατρείαν, ἀστρομαντίαν, ἀστρολογίαν, νεκρομαντείαν, ὀρνεοσκοπίαν, ἡδυπάθειαν, ἔρωτα, Φιλαργυρίαν, μέθην, πορνείαν, μοιχείαν, ἀσέλγειαν ἀναίδειαν, ὀργὴν, Φιλονεικίαν, ἀκαταστασίαν, καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν πονηράν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐμΦύτευσον ἐν αὐτῷ τὸ Πνεῦμά σου τὸ εἰρηνικὸν, ὅπως Φρυάσσομενος ὑπ' αὐτοῦ, ποιήσῃ καρπὸν πίστεως, ἀρετῆς, σοΦίας, ἁγνείας, ἐγκρατείας, ἀγάπης, χρηστότητος, ἐλπίδος, πραότητος, μακροθυμίας, ὑπομονῆς, σωΦροσύνης, συνέσεως· ὅτι σὸς ἐπικέκληται δοῦλος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πιστεύων εἰς τὴν ὁμοούσιον Τριάδα, συμμαρτυρόντων Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων,

ᾠδῆς

ἀδόξων Κυριοτήτων, καὶ πάσης ἐρανίε στρατιᾶς σὺν τούτῳ φύλαξον τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τῆ Χρυσοστόμε, εἰς τὰ αὐτά. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ λυτρωσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆ διαβόλε, ἐῦσαι τὸν δῆλόνσε (τόν δε) ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πνευμάτων ἀκαθάρτων. ἐπίταξον τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασί τε καὶ δαίμοσιν, ἀποσῆναι τῆς ψυχῆς καὶ τῆ σώματος τῆ δήλε σε (τῆ δε) καὶ μὴ ἐμμένειν, μηδὲ ἐγκρύπτεσθαι ἐν αὐτῷ. Φυγαδευθείησαν τῷ ὀνόματί σε τῷ ἁγίῳ, καὶ τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ, καὶ τῆ ζωοποιῆ σε Πνεύματος, ἀπὸ τῆ πλάσματος τῶν χειρῶν σε. ἵνα καθαρισθεὶς ἀπὸ πάσης ἐπηρείας διαβολικῆς, ὁσίως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσῃ ἀξιόμενος τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ, καὶ Θεῆ ἡμῶν μεθ' ἧ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τῆ αὐτῆ. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Πᾶσιν ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, καὶ δυνάμει ῥήματος ἐκδιώξας τὸν λεγεῶνα, ἐπιφάνηθι καὶ νῦν διὰ τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ ἐπὶ τὸ πλάσμα, ὃ κατ' εἰκόνα σε ἐποίησας, καὶ ἐξελῆ αὐτὸ καταδυναστευόμενον ὑπὸ τῆ ἀντικειμένε· ἵνα ἐλεηθὲν, καὶ καθαρισθὲν, ἀναπαήσῃ τῇ ἁγίᾳ σε ποίμνῃ, καὶ Φυλαχθῇ ναὸς ἔμψυχος τῆ Ἁγίε Πνεύματος, καὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων Ἁγιασμάτων. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ, μεθ' ἧ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τῆ αὐτῆ. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ἐπικαλέμεθά σε Δέσποτα Θεὲ Παντοκράτωρ, ὕψιστε, ἀπείρασε, εἰρηνικὲ Βασιλεῦ, ἐπικαλέμεθά σε τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. ἐκ σῆ γὰρ ἀνεφύη καὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἡ Ἀρχὴ, καὶ τὸ Τέλος. ὁ δῶς τοῖς ἀνθρώποις ὑπακόειν τετραποδα, καὶ ἄλογα ζῶα, ὅτι σὺ ὑπέταξας αὐτὰ Κύριε· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σε τὴν κραταιὰν, καὶ τὸν βραχίονά σε τὸν ὑψηλὸν καὶ τὸν ἅγιον, καὶ ἐπισκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα σε τῆτο. καὶ κατάπεμψον αὐτῷ Ἄγγελον εἰρηνικὸν, Ἄγγελον κραταιὸν, ψυχῆς καὶ σώματος Φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει, καὶ ἀπελάσει ἀπ' αὐτῆ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον δαιμόνιον· ὅτι σὺ Κύριος μόνος, ὕψιστος, παντοκράτωρ, εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶ-

νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα, τȣ̃ αὐτȣ̃ Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν

ΤῊν θειαν τε ἡ ἁγίαν ἡ μεγάλην ἡ Φρικτὴν, ἡ ἄπεκτον ὀνομασίαν ἡ ἐπίκλησιν ποιȣ̃μεν πρὸς τὴν σὴν ἐξέλασιν ἀποςάτα ὡσαύτως ἡ ἐπιτίμησιν εἰς τὴν σὴν ἐξολόθρευσιν Διαβολε. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἄναρχος ὁ Φοβερὸς, ὁ ἀόρατος τῇ ȣ̓σίᾳ ὁ ἀνείκαςος τῇ δυνάμει, ἡ ἀκαταλήπτος τῇ Θεοτητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἡ παντοκράτωρ Δεσπότης, ἐπιτιμήσει σοι Διαβολε· ὁ ἐκ τȣ̃ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα εὐπραγῶς λόγῳ ȣ̓υςησάμενος ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ προσκαλȣ́μενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης ἡ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς Κύριος τῶν Δυνάμεων ὄνομα αὐτῷ. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ ὑπὸ τῶν ἀναριθμήτων ȣ̓ρανίων Ταγμάτων πυρίνων Φόβῳ λειτȣργȣ́μενος ἡ ὑμνȣ́μενος ἡ ὑπὸ πλήθȣς χορῶν Ἀγγελικῶν ἡ Ἀρχαγγελικῶν τρόμῳ προσκυνȣ́μενος, ἡ δοξαζόμενος Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τιμώμενος ὑπὸ τῶν κύκλωθεν παρεςώτων Δυνάμεων ἡ Φρικωδεςάτων Ἐξαπτερύγων, ἡ πολυομματων Χερȣβὶμ, ἡ Σεραφὶμ, τῶν τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν ταῖς δυσὶ πτέρυξι σκεπόντων διὰ τὴν ἀθεώρητον αὐτȣ̃ ἡ ἀνεξιχνίαςον Θεότητα, ἡ ταῖς δυσὶ πτέρυξι τȣ̀ς ἑαυτῶν πόδας καλυπτόντων, εἰς τὸ μὴ κατακαυθῆναι ἐκ τῆς ἀῤῥήτȣ δόξης, ἡ ἀκατανοήτȣ μεγαλειότητος αὐτȣ̃ ἡ ταῖς δυσὶ πτέρυξι πετομένων, ἡ τὸν Οὐρανὸν πληρȣ́ντων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῶν τὸ, Ἅγιος Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ πλήρης ὁ Οὐρανὸς ἡ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτȣ̃. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε ὁ ἐκ τȣ̃ κόλπȣ τȣ̃ Πατρικȣ̃ καταβὰς ἐξ Οὐρανȣ̃ Θεὸς Λόγος ἡ διὰ τῆς ἐκ Παρθένȣ Ἁγίας, προσκυνητῆς, ἀφράςȣ ἡ ἀχράντȣ σαρκώσεως ἀνεκλαλήτως φανεὶς ἐν τῷ Κοσμῷ τȣ̃ σῶσαι αὐτὸν ἡ τῇ αὐθεντικῇ αὐτȣ̃ δυνάμει ῥίψας σε ȣ̓ρανόθεν, ἡ ἀπόβλητον παντὶ δείξας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ εἰπὼν τῇ θαλάσσῃ σιώπα, πεφίμωσο, ἡ τῷ κεκεύσματι εὐθέως ἐκόπασεν. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τῷ ἀχράντῳ πτυέλῳ πηλὸν ποιήσας, ἡ τὸ ἐλλεῖπον μέλος τῷ ἐκ γενετῆς τυφλῷ διαπλάσας, ἡ τὸ φῶς χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε ὁ τὴν θυγατέρα τȣ̃ Ἀρχισυναγώγȣ λόγῳ ζωοποιήσας, ἡ τῆς Χήρας τὸν υἱὸν ἐκ ςόματος τȣ̃ θανάτȣ ἀφαρπάσας, ἡ τῇ ἰδίᾳ Μητρὶ ὁλόκληρον ἡ ὑγιῆ αὐτὸν χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν τετραήμερον ἄσηπον, ὡς μὴ θανόντα, ἡ ἄσπιλον εἰς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ἀναςήσας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ διὰ τȣ̃ ῥαπίσματος τὴν κατάραν καταργήσας ἡ διὰ τῆς λόγχης τῆς ἀχράντȣ πλευρᾶς αὐτȣ̃ τὴν

τὸν

τὸν Παράδεισον Φυλάττεσαν Φλογίνην ῥομφαίαν ἀνασείλας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ διὰ τῦ ἐμπτύσματος τῦ τιμίυ αὐτῦ χαραχτῆρος πᾶν δάκρυον ἐκ παντὸς προσώπυ ἐκμάξας. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ πήξας τὸν Σταυρὸν εἰς σήριγμα ἢ σωτηρίαν Κόσμυ, εἰς πτῶσιν δὲ σὴν, ἢ πάντων τῶν ὑπὸ σὲ Ἀγγέλων. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ δὲ φωνὴν ἐν τῷ Σταυρῷ αὐτῦ, ἢ τὸ καταπέτασμα τῦ Ναῦ ἐσχίσθη, ἢ αἱ πέτραι διερράγησαν, ἢ τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν, ἢ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες ἀνέστησαν. Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε, ὁ θανάτῳ θάνατον θανατώσας, ἢ ζωὴν τῇ Ἐγέρσει αὐτῦ τοῖς ἀνθρώποις χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ καταβὰς εἰς τὸν ᾅδην, ἢ τὰ μνημεῖα αὐτῦ ἐκτινάξας, ἢ παντας τὺς ἐν αὐτῷ κατεχομένυς δεσμίυς ἐλευθερώσας, ἢ πρὸς ἑαυτὸν ἀναλαβόμενος· ἐν οἱ πυλωροὶ ἰδόντες ἔφριξαν, ἢ ἀγωνίᾳ τῦ ᾅδυ κρυβέντες ἐξέλιπον. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ πᾶσι τὴν Ἀνάστασιν αὐτῦ χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ εἰς Οὐρανὺς ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Πατέρα αὐτῦ, ἢ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλωσύνης ἐπὶ θρόνυ δόξης καθήμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ πάλιν ἐρχόμενος μετὰ δόξης ἐπὶ τῶν νεφελῶν τῦ Οὐρανῦ μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων αὐτῦ, κρῖναι ζῶντας ἢ νεκρύς. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ἢ σκώληκα τὸν ἀκοίμητον, ἢ σκότος τὸ ἐξώτερον ἑτοιμάσας σοι εἰς αἰώνιον κόλασιν. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος Διάβολε, ὃν παντα φρίσσει ἢ τρέμει ἀπὸ προσώπυ τῆς δυναμεως αὐτῦ, ὅτι ἄσχετος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ σοὶ ἀπειλῆς αὐτῦ. Αὐτὸς ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος Διάβολε διὰ τῦ Φοβεροῦ αὐτῦ ὀνόματος. Φρίξον, τρόμαξον, Φοβήθητι, ἀναχώρησον, ἐξολοθρεύθητι, Φυγαδεύθητι, ὁ πεσὼν ἐρανόθεν, ἢ σὺν σοὶ πάντα τὰ πονηρὰ πνεύματα. πᾶν πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα ἀσελγείας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα νυκτερινὸν, ἢ ἡμερινὸν, μεσημβρινόν τε, ἢ ἑσπερινον. πνεῦμα μεσονυκτιχὸν, πνεῦμα Φανταστιχὸν, πνεῦμα συναντιχὸν, εἴτε χερσαιον, εἴτε ἔνυδρον, εἴτε ἐν ἄλσοις, εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν Φάραγξιν, εἴτε ἐν διόδοις ἢ τριόδοις, ἐν λίμναις, ἢ ἐν ποταμοῖς, ἐν οἴκοις, ἐν αὐλαῖς, ἢ ἐν βαλανείοις παρατρέχον, ἢ βλάπτον, ἢ ἀλλοιῦν τὸν νοῦν τῦ ἀνθρώπυ. συντόμως ἀναχωρήσατε ἀπὸ τῦ πλάσματος τῦ δημιεργῦ Χριστῦ τῦ Θεῦ ἡμῶν, ἢ ἀπαλλάχθητε ἀπὸ τῦ δόλυ τῦ Θεῦ (τῦ δε,) ἀπὸ τῦ νοὸς, ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων, ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν ὑγιῆ ἢ ὁλόκληρον, ἢ ἐλεύθερον, ἐπιγινώσκοντα τὸν ἴδιον Δεσπό-

τὴν

τὴν, καὶ δημιουργὸν τῶν ἁπάντων Θεὸν, τὸν ἐπισυναγοντα τὰς πεπλανημένας, καὶ διδοντα αὐτοῖς σφραγῖδα σωτηρίας διὰ τῆς γεννήσεως καὶ ἀναγεννήσεως τῆ θείῳ Βαπτίσματος εἰς τὸ καταξιωθῆναι αὐτὸν τῶν ἀχράντων καὶ ἐπουρανίων, φρικτῶν αὐτῆ Μυστηρίων καὶ ἑνωθῆναι τῇ αὐτῆ ποίμνῃ τῇ ἀληθινῇ εἰς τόπον χλόης κατασκηνώσεως καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκτρεφόμενον καὶ ὑπὸ βακτηρίας τῆ Σταυρῆ ποιμαντικῶς καὶ ἀσφαλῶς ὁδηγούμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις καὶ μεγαλοπρέπεια σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτῆ Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτῆ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε΄. Ἀντὶ τῆ Χερουβικῆ, λέγομεν Τὸ Δεῖπνόν σου τὸ μυστικόν. Ἐρχομένων τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἀπὸ τῆς προθέσεως ἐπὶ τὴν μέσην Τράπεζαν. Βαστάζοντος τὸ Πρωτοϊερέως τὸ Μῦρον μετὰ τὸ ἁλαβάστρου κεκαλυμμένου μετὰ τὸ Δυσκοκαλύμματος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Μυστηρίων Καὶ ὀψικευομένου ὑπὸ τῶν Διακόνων ὤθω κἀκεῖθεν, βαστάζοντων Ριπίδια ζυγὰς ζ΄. Προηγουμένου καὶ τὸ Δεμεστίκου, καὶ τῶν Διακόνων μετὰ λαμπάδων. Καὶ ὅτε ἔλθωσιν ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν τὰ μὲν δύο Ριπίδια εἰσέρχονται κατὰ τὸ σύνηθες Τὰ δὲ ἄλλα ζευκτὰ ἵστανται ἕως τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀπὸ τῶν Ἁγίων Θυρῶν ὤθεν κἀκεῖθεν. Ὁ δὲ Πρωτοϊερεὺς κρατῶν τὸ Μῦρον, ἐκδέχεται τὸν Πατριάρχην πρὸ τῶν Ἁγίων Θυρῶν μετὰ τὸ Μύρου. Καὶ ἐρχόμενος ὁ Πατριάρχης, λαμβάνει ἐξ αὐτοῦ τὸ Ἀλαβαστρον καὶ τιθησιν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης κατωθεν τοῦ δευτέρου Ποτηρίου. Καὶ ὅτως εἰσέρχονται κατὰ τὸ λοιπὸν τὰ Ἅγια. Εἶθ' ὅτως ὁ ὢν τῶν Ἀμβωνι Διάκονος λέγει· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι Καὶ ἕξῆς τὰ ἑλεῆ τοῦ μεγάλου Θεοῦ Ὁ μὲν ὢν τῶν Ἀμβωνι Διάκονος ἵσταται σιγῶν. Ὁ δὲ Πατριάρχης ἀνέρχεται ὢν τῇ τῆς Ἁγίας Τραπέζης κρηπίδι, καὶ ἀποσκεπάζει τὸ Ἅγιον Μῦρον, καὶ σφραγίζει αὐτὸ γ΄.

Ἐπιλέγων μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε τοῦ ἐλέους, καὶ Πατὴρ τῶν Φώτων, παρ' οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον δίδοται, παράσχου ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις χάριν εἰς τὴν διακονίαν τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ζωοποιοῦ Μυστηρίου ὡς ἔδωκας Μωϋσεῖ τῷ πιστῷ σου θεράποντι, καὶ τῷ δούλῳ σου Σαμουὴλ, καὶ τοῖς Ἁγίοις σου Ἀποστόλοις καὶ κατάπεμψον τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τοῦτο τὸ Μῦρον. Ποίησον αὐτὸ Χρίσμα βασιλικὸν, Χρίσμα πνευματικὸν, ζωῆς Φυλακτήριον, ἁγιαστικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἔλαιον ἀγαλλιάσεως τὸ προοδεῦσαν μὲν ἐν Νόμῳ ἐχλαμψαν δὲ ἐν καινῇ Διαθήκῃ. Ἐν ᾧ ἔχρισαν Ἱερεῖς τε, καὶ Ἀρχιε-

ρεῖς, Προφήτας, καὶ πάντας τοὺς διὰ λιτῆς παλιγγενεσίας ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῶν καθεξῆς Ἐπισκόπων, καὶ Πρεσβυτέρων ἀναγεννηθέντας ἕως τῆς σήμερον. Ναὶ Δέσποτα Θεὲ Παντοκράτορ ἀνάδειξον αὐτὸ τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, καὶ σφραγῖδα τελεσποιὸν, ἀντυπεσαν τοῖς τὸ θεῖον σου λιτρὸν δεχομένοις τὴν θείαν σου ὁμοίωσιν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀνθρώπους σου γνησίους οἰκείους καὶ πολίτας, δούλους σου, καὶ παιδίσκας, καὶ ἁγιασμένους ψυχῇ καὶ σώματι, ἀπηλλαγμένους πάσης κακίας, καὶ πάσης ἁμαρτίας λελυτρωμένους· τῇ περιβολῇ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθάρτου σου δόξης ἐπιγινώσκεσθαι διὰ τῆς ἁγίας ταύτης σημειώσεως ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως· καὶ φοβερὸς πᾶσιν ὑπάρχειν τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις δαίμοσιν· ἵνα ὦσι Λαὸς περιούσιος, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, ἐσφραγισμένοι διὰ τοῦ ἀφθάρτου σου Μυστηρίου τούτου, καὶ τὸν Χριστόν σου ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν φέρεσιν εἰς κατοικητήριον σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς Εἰρήνη πασι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ἔτι εὔχεται ὁ Πατριάρχης.

Οἱ τῷ Θεῷ τῶν ὅλων καὶ Βασιλεῖ, τὸν αὐχένα τῆς καρδίας εὐχαριστοῦντες ἐκλίναμεν, ἀνθ' ὧν ἀναξίους ὄντας ἡμᾶς διακόνους γενέσθαι τῶν θείων σου τούτων κατηξίωσας Μυστηρίων· καὶ τὸν ἔλεον κηρύττομεν ὃν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως ἐξέχεας, δέξασθαι τὸν ἁγιασμὸν παρὰ σοῦ ὡς Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς ἐκτεύομεν διότι Μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομα τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ᾧ σύμπας ὁ Κόσμος εὐωδιάζεται ἄσος ὁρατὸς καὶ ὅσος ἀόρατος. Σὺ γὰρ προσκυνητὸς ὑπάρχεις καὶ δεδοξασμένος καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας, καλύπτει αὐτὸ Καὶ τότε προτρεπὲς ὁ ὢν τῷ Ἀμβωνι Διάκονος, λέγει· Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες Τὰ δὲ Ῥιπίδια ἵστανται μέχρι τοῦ, Πληρωθήτω. Ὅτε δὲ μέλλουσιν ἐξέρχεσθαι τὰ Ἅγια, ἱσταμένου τοῦ Πρωτοϊερέως ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Λαμβάνει ὁ Πατριάρχης τὸ Μύρον, καὶ ἐπάγει καὶ δίδωσιν αὐτῷ τῷ Πρωτοπαπᾷ Καὶ ἔκτοτε ἀποκλείουσι καὶ τὰ Ῥιπίδια καὶ ἄδουσι καὶ οἱ Διάκονοι, καὶ ἀπέρχονται, καθὼς ἦλθον μετὰ τῶν Ῥιπιδίων. Καὶ ἐμβάλλεται παρὰ τοῦ Πρωτοπαπᾶ τὸ ὠὸν τῷ Ἀλαβάστρῳ Μύρου εἰς τὸ ἀ-

γείον ὥθα ὧι τὸ Ναάρδιον. Τὴν δὲ σύνταξιν τῆς τελετῆς τοῦ ἁγίου Μύρου εὑρήσεις σεξοδικώτερον παρὰ τῷ Συμεὼν Θεσσαλονίκης κεφ. οά. οβ. καὶ ογ.

Ἡ δὲ ὕλη τοῦ Μύρου, ἔχει ὕτως.

Εἰς ματσᾶκα Ἐλαίου ιβ'. καὶ Οἴνου ὅσα μέτρα ἱκανά εἰσιν ἐπὶ τὸ βράζεσθαι μετὰ τοῦ Ἐλαίου ὥστε εἶναι ὑποκάτω τοῦ Ἐλαίου τὸν Οἶνον πάντοτε καὶ μὴ ἐκκαίεσθαι τὸ Ἔλαιον. Κόρου, λίτρας β'. Ξυλοβαλσάμου, λίτρας γ'. Ἐχινάνθης, λίτρας β'. Πεπέριος, λίτρας έ. Σμύρνης, λίτρας δ'. Στύρακος, λίτραν ά. Πιπέρεως μακροῦ, λίτρας β'. Ξυλοκασσίας, λίτρας γ'. Φύλλου Ἰνδικοῦ, λίτρας γ'. Καρποβαλσάμου, λίτρας β'. Κυπέρεως, λίτρας ε. Μιτζόκοκκα, λίτρας γ'. Κελτικοῦ, λίτραν ά. Κασσίας μελαίνης, λίτρας β'. Καρυοφύλλων λίτρας γ'. Κάγχρεων, λίτρας β'. Κιννα μώμου, λίτρας ς'. Ἀσσάρου, λίτρας β'. Μάκαρος, λίτραν ά. Τερεβίνθης, λίτρας ς'. Πετίτου, λίτρας ς'. Μυροβαλάνου, λίτρας β'. Σαμψύχου, λίτραν ά. Λαδάνου, λίτρας έ. Λιβάνου, λίτρας έ Στάχυος, λίτραν ά Τζιντζιβέρεως, λίτρας δ'. Ζυτωμπᾶ. λίτρας β'. Βοτάνης ξανονικῆς ταύτης ἀκέρου, λίτρας β'. Ἐλαφίου, λίτρας β'. Ἀριστολοχίας, λίτραν ά. Ἴρεως, λίτραν ά. Βόχου, λίτραν ά. Ξυλαλόης, λίτραν ά. Βαλσαμελαίου, ὅσον δίδωσιν ἡ εὐπορία· ὃν ᾧ καὶ Μόσχου ἑξάγια β'.

Καὶ ταῦτα περὶ τοῦ ἡμετέρου Μύρου.

Τὸ δὲ πιστικὸν Μῦρον, ὅπερ ὁ Μωϋσῆς πρῶτος παρὰ Θεοῦ κελευσθεὶς ἐποίησε διὰ τὴν τῶν Ἀρχιερέων χρίσιν, καὶ τῶν Ἱερέων. περὶ οὗ οἶμαι καὶ Δαβὶδ λέγει ὡς Μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών· ὅπερ ἦν συντεθειμένον ἐξ εἰδῶν τεσσάρων, Σμύρνης, Ἄνθους Κιννα μώμου, εὐώδους Ἴρεως, Καλάμου εὐώδους, καὶ Ἐλαίου. Πιστικὸν δὲ εἴρηται, ἢ Μυστικόν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἀνθρώπους ἐπισήμους σοφοὺς ἔσησω, ἐργάζεσθαι αὐτό, καὶ μόνον ὁ Μωϋσῆς μυστικῶς τοῦτο διαταξάμενος. τὸ δὲ Ἀλάβαστρον, ἀγγεῖον ὑέλινον ἐστιν ἄνευ λαβῆς πεποιημένον τινός. ὃ δὴ Βυκίον ἑτέρως λέγεται.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ, Καὶ ἔσαι τὰ ἐλεη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἐξελθόντες δύο Διάκονοι ἐκ τοῦ Ἁγίου Βήματος, λαμβάνουσι τὸν μέλλοντα χειροτονεῖσθαι Διάκονον, ἑστῶτα ὡ τῇ Σολέᾳ, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, κυκλοῦντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρὶς, ψάλλοντες, καὶ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες. Εἶτα προσερχόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ, Σφραγίζεται γ'. τὴν κεφαλήν. Καὶ κελεύει ἀποζώσασθαι τοῦτον, καὶ ἀρθῆναι τὸ μανδύλιον. Εἶτα ἐρείδει ὁ χειροτονούμενος τὸ μετωπον αὐτοῦ τῇ Ἁγία Τραπέζῃ, καὶ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν. Καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου ἐκφωνήσαντος τὸ, Πρόσχωμεν· Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ἐπικειμένην τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τοῦ χειροτονουμένου, Ἐκφωνεῖ·

Ἡ Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Ὑποδιάκονον, εἰς Διάκονον. εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Καὶ ψάλλεται εὐθὺς τὸ Κύριε ἐλέησον ἐκ γ'. παρὰ τῶν ὠ τῷ Βήματι, καὶ παρὰ τῶν ἐκτός. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει γ'. τὴν αὐτοῦ κεφαλήν. καὶ τοῦ Διακόνου ἐπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην εὔχεται ὕτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ προγνώσει σου τὴν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος χορηγίαν καταπέμπων ἐπὶ τοὺς ὡρισμένους ὑπὸ τῆς σῆς ἀνεξιχνιάστου δυνάμεως, λειτουργοὺς γενέσθαι, καὶ ἐξυπηρετεῖσθαι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις· αὐτὸς Δέσποτα, καὶ τοῦτον ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν τῆς Διακονίας λειτουργίαν, ἐν πάσῃ σεμνότητι διατήρησον, ἔχοντα τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. δώρησαι δὲ αὐτῷ τὴν χάριν, ἣν ἐδωρήσω Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρί σου ὃν καὶ ἐκάλεσας πρῶτον εἰς τὸ ἔργον τῆς Διακονίας σου· καὶ καταξίωσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον οἰκονομῆσαι τὸν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος δεδωρημένον αὐτῷ βαθμόν. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολὺ παῤῥησίαν ἐν τῇ πίστει τῇ εἰς σέ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκοῦσαι τοὺς συμπαρόντας Διακόνους, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. καὶ τῆς σωτηρίας.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας καὶ σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Διακόνου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἀσπίλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Διακονίαν χαρίσηται τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον

Καὶ ἅπαντων ῥυσθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται ὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τῇ ἀφθάρτῳ σου Φωνῇ τοῖς Ἀποστόλοις σου θε-

σπίσας

σπίσας τὸν τῆς Διακονίας νόμον, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον τοιοῦτον ἀναδείξας, καὶ πρῶτον αὐτὸν κηρύξας τοῦ Διακόνου πληροῦντα ἔργον, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ σου· Ὅστις θέλει ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσῳ ὑμῶν Διάκονος. Σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν κατηξίωσας τὴν τοῦ Διακόνου ὑπερεσελθεῖν λειτουργίαν πλήρωσον πάσης πίστεως, καὶ ἀγάπης, καὶ δυνάμεως, καὶ ἁγιασμοῦ, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ὁ γὰρ ἐν τῇ ἐπιθέσει τῶν ἐμῶν χειρῶν ἀλλ' ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν δίδοται χάρις τοῖς ἀξίοις σου, ἵνα καὶ ἕτερος πάσης ἁμαρτίας ἐκτὸς γενόμενος, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεώς σου ἀμέμπτως σοι παραστῇ, καὶ τὸν μισθὸν τὸν ἀδιάψευστον τῆς σῆς ἐπαγγελίας κομίσηται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, περιτίθησι τὸ Ὡράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὴν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων· Ἄξιος. Καὶ ψάλλεται συνήθως τρίτον τὸ, Ἄξιος, παρὰ τῶν τοῦ Βήματος, καὶ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν. Εἶτα ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ἅγιον Ῥιπίδιον, λέγων ὁμοίως· Ἄξιος. Καὶ ἀσπάζονται αὐτὸν πάντες οἱ Διάκονοι· Ὁ δὲ τὸ Ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίου τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν Ἁγίων. Καὶ ὁ ἕτερος Διάκονος ἵσταται ἔξω τοῦ Βήματος ὡς τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὸν τῆς Μεταλήψεως καιρὸν, πρῶτος τῶν ἄλλων ὁ χειροτονηθεὶς μετέχει τῶν θείων Μυστηρίων, καὶ λέγει τὰ Διακονικὰ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· ἤγουν, τὸ, Ὀρθοὶ μεταλαβόντες.

Ταῦτα δὲ γίνονται, ὅταν γίνεται Λειτουργία τελεία. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὡς ταῖς Προηγιασμέναις γίνεται, ἰστέον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποτεθῆναι τὰ Προηγιασμένα ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, πρὶν ἀπῆναι τὸν Διάκονον· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν. Προσάγεται ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι, καὶ γίνεται ἡ τάξις τῆς Χειροτονίας, ὡς ἔφημεν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Χερουβικὸν ὕμνον, ἵσταται ὡς τῇ Σολέᾳ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Πρεσβύτερος· Καὶ ἐξερχόμενοι δύο Διάκονοι, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἑκατέρωθεν μέρους, καὶ Φέρουσιν αὐτὸν ἄχρι τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ἐκεῖ δὲ ἀπολύουσιν αὐτὸν οἱ Διάκονοι, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος, καὶ ὁ δεύτερος, καὶ κυκλοῦσι τρὶς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλοντες καὶ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὅ κν ψάλλωσι τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, καθῆται ἔμπροσθεν τῆς ἁγί-

ἁγίας Τραπέζης ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς θρονίον, ἢ ἐκεῖ, ὅπου κυκλῶσι γύρωθεν, ὅταν ἔρχωνται ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, ποιοῦσι μετάνοιαν, ἢ ὁ χειροτονούμενος ἀσπάζεται τὸ γόνυ τοῦ Ἀρχιερέως, ἐπάνω τοῦ Ὠμοφορίου.

Εἶτα ἀνιστάμενος ὁ Ἀρχιερεὺς, προσέρχεται αὐτῷ ὁ χειροτονούμενος, ἢ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρ' αὐτοῦ· Καὶ ἐρείσας τὸ μέτωπον τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, κλίνει ἢ ἀμφω τα γόνατα. Καὶ ἐκφωνοῦντος τοῦ Διακόνου Πρόσχωμεν. εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔχων ἢ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπικειμένην αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ.

Ἡ Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα ἢ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Διάκονον εἰς Πρεσβύτερον. εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγουσι τὸ· Κύριε ἐλέησον γ'. οἱ ὠτὸς τοῦ Βήματος, ἁμοίως ἢ οἱ Ψάλται. Πάλιν ὁ σφραγίσας αὐτὸν γ'. ἢ τὴν χεῖρα ἔχων ἐπικειμένην τοῦ Διακόνου ἐπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος ἢ ἀτελεύτητος, ὁ πάσης Κτίσεως πρεσβύτατος ὑπάρχων, ὁ τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πρεσβυτέρου τιμήσας τοὺς ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἀξιωθέντας ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἢ τοῦτον ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, ἢ ἀκλινεῖ τῇ πίστει εὐδόκησον ὑποδέξασθαι τὴν μεγάλην ταύτην χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἢ τελεῖον ἀνάδειξον δοῦλόν σου, ἐν πᾶσιν εὐαρεστοῦντά σοι, ἢ ἀξίως πολιτευόμενον, τῆς δωρηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς προγνωστικῆς δυνάμεως μεγάλης ταύτης Ἱερατικῆς τιμῆς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Πρωτοπαπᾶς λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας, ἢ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) Ἱερωσύνης ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτοῦ.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) τοῦ νῦν προχειριζομένου Πρεσβυτέρου, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον ἢ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην χαρίσηται τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην εὔχεται οὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐν δυνάμει, καὶ ἀνεξιχνίαστος ἐν συνέσει, ὁ θαυμαστὸς ἐν βουλαῖς, ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· αὐτὸς Κύριε καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας τὸν τοῦ Πρεσβυτέρου ὑπεισελθεῖν βαθμὸν, πλήρωσον τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δωρεᾶς, ἵνα γένηται ἄξιος παρεστάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σου, κηρύσσειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας σου, ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου, προσφέρειν σοι δῶρα καὶ θυσίας πνευματικὰς, ἀνακαινίζειν τὸν λαόν σου διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας· ὅπως καὶ αὐτὸς ὑπαντήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, δεξηται τὸν μισθὸν τῆς ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ οἰκείου τάγματος ἐν τῷ πλήθει τῆς ἀγαθότητός σου. Ὅτι αἰνῶ σε, καὶ δοξάζω τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, ἀνίσησιν αὐτὸν, καὶ φέρει τὸ ὄπισθεν τοῦ Ὡραρίου αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ μέρους, λέγων· Ἄξιος. Εἶτα ᾠδύων αὐτὸν τὸ Φελώνιον ἐκφωνεῖ καὶ αὖθις τὸ· Ἄξιος. Καὶ ψάλλουσιν αὐτὸ οἱ τοῦ Βήματος· καὶ οἱ Ψάλται. Καὶ ὕστερον ἀσπάζεται τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους· Καὶ ἀπερχόμενος, ἵσταται μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ἀναγινώσκων τὸ Κοντάκιον.

Καὶ ὁ Διάκονος ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, λέγων τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὅτε δὲ τελειωθῶσι τὰ Ἅγια, καὶ μέλλει εἰπεῖν· Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσι, Προσερχόμενος ὁ χειροτονηθεὶς, ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων οὕτω·

Λαβὲ τὴν παραταθήκην ταύτην, καὶ φύλαξον αὐτὴν, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅτε παρ' αὐτοῦ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι αὐτήν.

Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μεθίσταται, ὡς ὧδε πρότερον ἵστατο τόπῳ. τὰς μὲν χεῖρας θεὶς ἐπάνω τῆς Ἁγίας Τραπέζης· καθ' ἑαυτὸν δὲ λέγων τὸ, Κύριε ἐλέησον, καὶ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν· Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις. τότε ὁ χειροτονηθεὶς, ἀποδίδωσι τὸν ἅγιον Ἄρτον, καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως μεταλαμβάνει πρῶτος τῶν ἄλλων, καὶ λέγει καὶ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Κατὰ τὴν Ἑρμηνειαν τῦ Πανιερωτάτυ Μητροπολίτυ Νυσσης Κυρίυ Μητροφάνες.

Τῶν Ἱερέων, ἢ Διακόνων παρὰ τῦ πρώτυ τῶν Ἀρχιερέων εὐλογίαν λαβόντων, εἰσέρχονται ὠ τῷ Βήματι, ἢ ὠδύονται τὰς Ἱερατικὰς αὐτῶν Στολάς. Ἑνὸς δὲ τῶν Ἱερέων Προσκομιδὴν ποιεμένυ, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι μετὰ τῦ τρικηρίυ, ποιῦντες μετάνοιαν τῷ Ἀρχιερεῖ. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς κατερχόμενος τῦ Θρόνυ, ἵσταται ἔμπροσθω τῶν ἁγίων Πυλῶν, λαμβάνων καιρὸν, ὡς σύνηθες. Ἐρχομένυ δὲ ὠ τῷ μέσῳ τῦ Ναῦ, ἢ ὠ τῷ ἑτοιμασθῆτι τόπῳ καθεζομένυ· ἔρχονται οἱ δύο Συλλειτουργοὶ Ἀρχιερεῖς, ποιῦντες ἔμπροσθω αὐτῦ σχῆμα μετανοίας, ἢ ἕτως εἰσέρχονται ὠ τῷ Βήματι, ἢ ὠδύονται τὰ Ἀρχιερατικὰ αὐτῶν Ἀμφια. Ἔρχεται δὲ ἢ ὁ Ὑποψήφιος, λαμβάνων παρὰ τῦ Ἀρχιερέως εὐλογίαν· ἢ εἰσερχόμενος ὠ τῷ Βήματι, ὠδύεται ἢ αὐτὸς Ἐπιτραχήλιον, ἢ Φελώνιον. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνισάμενος, ὠδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν Στολήν. Εἶθ' ἕτω προσκαλῦνται οἱ Διάκονοι τὸς Ἀρχιερεῖς, ἢ Ἱερεῖς, ἐξελθεῖν τῦ Βήματος. Τύτων δὲ ἐξερχομένων, ἵστανται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ὅθεν, ἢ ὅθω, πλησίον τῦ Ἀρχιερέως. Τῦ δὲ Ὑποψηφίυ ὠ τῷ Βήματι ὄντος, ἢ τῦ Ἀετῦ προετοιμασθῆτος, ἢ ἔμπροσθω τῶν ἁγίων Πυλῶν τεθῆτος, εἰσέρχονται δύω Διάκονοι διὰ τῆς μέσης Πύλης, ἢ ἐξάγοντες τὸν Ὑποψήφιον, τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ὠ ταῖς χερσὶ κρατῦντα. αὐτὸν μὲν ἱστῶσιν ἐπάνω τῦ Ἀετῦ· τῶν δὲ Διακόνων τὸ, Πρόσχωμεν, ἐκφωνῦντων, ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγαλῃ τῇ φωνῇ.

(Ὁ δεῖνα) Ἐλέῳ Θεῦ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος,) οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν ὐρανῦ ἢ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, ἢ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τῦ Θεῦ, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεῦ ἀληθινῦ, γεννηθέντα ὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' ἧ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τὺς ἀνθρώπυς, ἢ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν, ἢ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίυ, ἢ Μαρίας τῆς Παρθένυ ἢ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίυ Πιλάτυ, ἢ παθόντα, ἢ ταφέντα. Καὶ ἀνασάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τὺς Οὐρανὺς, ἢ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας ἢ νεκρύς. ἧ τῆς βασιλείας ὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ, ἢ Υἱῷ συμπροσκυ-

νόμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Πρὸς τούτοις σέργω καὶ ἀποδέχομαι τὰς ἁγίας πανσέπτους καὶ Οἰκουμενικὰς ἑπτὰ Συνόδους, αἵτινες ἐπὶ Φυλακῇ τῶν ὀρθῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων συνηθροίσθησαν, καθομολογῶν τὲς ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθέντας καὶ διορισθέντας σέργειν καὶ Φυλάττειν ὅρους καὶ κανόνας καὶ τὰς ἁγίας διατάξεις, ὅσαι τοῖς ἱεροῖς καὶ Θεηγόροις Πατράσιν ἡμῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τόπους διετυπώθησαν, πάντας ἓς ἀποδέχονται συναποδεχόμενος, καὶ ἓς ἀποστρέφονται συναποστρεφόμενος, προσέτι καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην ὁμολογῶ διαφυλάττειν, καὶ κατ' ἐδένα τρόπον ἐναντία αὐτῇ φρονεῖν διὰ βίου παντὸς, ἑπόμενος κατὰ πάντα, καὶ ὑποτασσόμενος αὐτῷ μοι τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Σεβασμιωτάτῳ μοι Αὐθέντῃ καὶ Δεσπότῃ, τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, προσεπαγγελόμενος ἐν Φόβῳ Θεοῦ, καὶ Θεοφιλεῖ γνώμῃ τὴν ἐγχειρισθεῖσάν μοι ἄνωθεν ποίμνην ἰθύνειν ἀπάσης ὑπολήψεως πονηρᾶς, καθαρὸν ἐμαυτὸν διατηρῶν, ὁπόσην μοι περίεστι δύναμις. Ἐπὶ δὲ τούτοις ὑπόσχομαι καὶ ὅσα περ κέκτηται προνόμοια ὁ Πατριαρχικὸς καὶ Οἰκουμενικὸς θρόνος διαφυλάττειν πάντα ἀπαρεγχείρητα ὦ πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ μου. Καὶ ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· (Ὁ δεῖνα) Ἐλέῳ Θεοῦ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος,) οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέταξα.

Καὶ λαμβάνουσι τὸ Εὐαγγέλιον παρ' αὐτοῦ, καὶ τιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Οἱ δὲ Διάκονοι προσφέρουσιν αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, λέγοντες τὸ, Κέλευσον, κελεύσατε, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος διὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος προχειρίζεται σε Μητροπολίτην τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος.) Οἱ δὲ Ψάλται λέγουσιν· Εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ ἀσπάζεται αὐτὸς μὲν τὴν χεῖρα αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τοῦτον ὡς τῷ μετώπῳ, καὶ τοῖς ὤμοις, ὡσαύτως καὶ οἱ δύο Συλλειτουργοί. Εἶτα πάλιν στρέφεται καὶ ἵσταται ὡς τῷ Ἀετῷ. Δύο δὲ τῶν πρώτων Ἱερέων, λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ προσφέρουσι τῷ Ἀρχιερεῖ, λέγοντες τὸ, Κελεύσατε· ὡς καὶ οἱ Διάκονοι.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς πάλιν εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἔσω μετὰ σοῦ, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Οἱ Ψάλται· Εἰς πολλὰ ἔτη.)

Καὶ

Καὶ πάλιν ἀσπάζονται αὐτὸν οἱ Ἱερεῖς Ἀρχιερεῖς, ὡς ἡ πρότερον. Εἶτα ἐσέρχονται ὡ τῷ Βήματι, ἡ ὠδύεται ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολήν. Ἄρχονται δὲ τῆς Ἱερᾶς Λειτουργίας· ἡ αὐτὸς ἐκ ἐξέρχεται ὡ τῆ Εἰσόδῳ. Δίδονται δὲ κηρία πᾶσι τοῖς ὡ τῷ Ναῷ Ἱερομόναις τε, ἡ Λαϊκοῖς. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ἡ Ἅγιος Φῶς, λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Ἱερεῖς παρ' ἑκάτερα, ἡ ἀγαγόντες αὐτὸν διὰ τῆς Ὡραίας πύλης, καλοῦσι τὸν Ἀρχιερέα κλίνοντες, ἵστανται ὡ τῷ μέσῳ τῆς Ναῦ· ἡ κελεύουσιν αὐτὸν, λέγοντες, Κέλευσον, Κέλευσατε, Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε.

Φθασάντων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ὡραίαν Πύλην, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν οἱ Συλλειτουργοῦντες τῷ πρώτῳ Ἀρχιερεῖ Ἐπίσκοποι, ἡ περιάγουσιν αὐτὸν, κυκλοῦντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρίς, ἡ ψάλλοντες τὰ συνήθη τροπάρια, τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες. Καὶ τὸ, Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός. ἡ τὸ, Ἡσαΐα χόρευε.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ πρῶτος Ἀρχιερεὺς ἀνίσταται εἰς τὴν κρηπίδα τὴν πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἡ προσάγεται τάττω παρὰ τῶν προκειμένων Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, ἡ κλίνει ἀμφότερα τὰ γόνατα, ἡ τίθησι τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης συνηρμοσμένας ἐπ' ἀλλήλας ἐφ' αἷς ἡ τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἐπερείδει μετ' εὐλαβείας. Τοῦ δὲ Ἀρχιερέως ἐπιθέντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονεῖσθαι μέλλοντος τό, τε Ὠμοφόριον, ἡ τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἔρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους, ἡ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην ὡ ᾧ γέγραπται, Εἰ μὴ Πατριάρχης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, ταῦτα·

Ψηφῷ ἡ δοκιμασίᾳ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, ἡ Ἀρχιεπισκόπων, ἡ Ἐπισκόπων. Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα·

Ψηφῷ ἡ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, ἡ τῶν Ὁσιοτάτων Πρεσβυτέρων.

Ἡ Θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, ἡ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν Θεοφιλέστατον Πρεσβύτερον, Ἐπίσκοπον τῆς Θεσσώου Πόλεως (τῆς δε.) εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ ψάλλουσιν οἱ τοῦ Βήματος, ἡ οἱ ἐκτὸς, τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἐπιδιδόμενου τοίνυν τοῦ τοιούτου χάρτου τῷ Ἀρχιερεῖ, ἡ τοῦ Χαρτοφύλακος, ἡ τοῦ Ἀρχιδιακόνου λέγοντος τὸ Προσχωμεν· ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκων τὰ γεγραμμένα ἐς ἐπήκοον τῶν περιεστώτων ἡ πάντων φωνούντων τὸ, Κύριε ἐλέησον, ὡς προδεδήλωται, ἀναπτύσσει μὲν Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, ἡ ἐπιτιθησι μὲν κεφαλῇ ἡ τῷ τραχήλῳ τοῦ Χειροτονουμένου, συνεφαπτομένων ἡ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Εἶτα ποιῶν Σταυρὸς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, αὐτὸς, ἡ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα, εὔχεται οὕτω.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν διὰ τοῦ πανευφήμου σου Ἀποστόλου Παύλου, βαθμῶν, ἡ ταγμάτων τάξιν, εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, ἡ λειτουργεῖν τοῖς σεπτοῖς ἡ ἀχράντοις σου Μυστηρίοις ἐν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἡ τοῦτον τὸν ψηφισθέντα, ἡ ἀ-

ξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγὸν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν Ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν, καὶ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ χαριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας· ὡς ἔχρισας τοὺς Βασιλεῖς· ὡς ἡγίασας τοὺς Ἀρχιερεῖς· καὶ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον, καὶ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἄγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ, καὶ ὑπακοῦσαι σοι αὐτοῦ. Ὅτι ἡγίασαί σου τὸ Ὄνομα, καὶ δεδόξασαί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν. Λέγει ἓις τῶν Συγχειροτονούντων, Ἀρχιερέων, λεπτῇ Φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι τὰ Διακονικὰ ταῦτα·

ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Ἐπισκόπου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρῃζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας, καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Καὶ τούτων λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῇ τοῦ Χειροτονουμένου κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, Εὔχεται οὕτω.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπου Φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπανεγκεῖν ἰσίαν, τῇ σῇ οἰκονομίᾳ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκάλους καταστήσας, τὸν σὸν ἐπέχοντας Θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοι Θυσίαν, καὶ

προσφορὰν ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· Σὺ χρισὸν καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποίησον γνήσιον μιμητὴν σου τοῦ ἀληθινοῦ ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου· ὁδηγὸν τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν κόσμῳ· ἵνα καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρούσης ζωῆς, παρασῇ τῷ βήματί σου ἀκαταισχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λήψεται ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ εὐαγγελίου σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, ἀμήν, αἴρει τὸ εὐαγγέλιον καὶ τίθησιν εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ ἅπτως ἐπιτίθησι τῷ χειροτονηθέντι τὸ ὠμοφόριον, λέγων· Ἄξιος. ὁμοίως καὶ ὁ κλῆρος λέγει τὸ αὐτό. Εἶτα τὸν χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ χειροτονήσας καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι, καὶ τῆς συνήθους εὐφημίας τελεσθείσης, ἀνέρχονται εἰς τὸ σύνθρονον. καθεζόμενος πρῶτος ὁ χειροτονηθεὶς ἑρμηνεύει εἰς τὸν ἀπόστολον. καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ χριστοῦ μεταλαμβάνει. Αὐτὸς καὶ τῷ χειροτονήσαντι, καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ
Ἐπὶ προχειρήσει ἡγεμόνος.

Παραγίνεται ὁ ἀρχιερεὺς ὡ τῇ μονῇ. καὶ εἴ περ βέλεται λειτουργῆσαι, ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, καὶ γίνεται εὐλογητός. τρισάγιον. τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν μονὴν ἁγίου, δόξα, καὶ νῦν. θεοτοκίον. Εἶτα προσφέρεται ὁ ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν τῆς μονῆς ἱερομονάχων ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιερέως ἅπτως.

Προσφέρεται ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερομόναχος (ὁ δεῖνα) καὶ ὑποψήφιος χειροτονούμενος τοῦ λαβεῖν τὰς ἁγίας εὐχὰς, καὶ ἀνθρονιασθῆναι εἰς ἡγούμενον καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας μονῆς, (τῆς δεῖνος.)

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν, βοᾷ ὁ ἀρχιερεύς·

Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, χειροτονοῦσα, καὶ συνεπιζουσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως· Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἐπικειμένην τὴν χεῖρα, ἐπεύχεται ἅπτως·

Ὁ θεὸς, ὁ διὰ παντὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας προνοούμενος, ὁ καὶ τὴν λογικὴν ταύτην ποίμνην ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς ἓν συναγαγών. Αὐτὸς δέσποτα τῶν ἁπάντων τῇ ἀμέτρῳ σου φιλανθρωπίᾳ ἄμεμπτον τὸν δοῦλόν σου διατήρησον, τὰς σὰς ἐντολὰς ἀδιαλείπτως φυλάττοντα, πρὸς τὸ μὴ ἀπολεσθαι ἐξ αὐτῆς ἓν πρόβατον, καὶ ὑπὸ λύκου ἐναντίου φθαρῆναι·

καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν ηὐδόκησας καταξιῶσαι ἐπ' αὐτῆς Ἡγούμενον, ἄξιον ἀνάδειξον τῆς σῆς ἁγαθότητος, καὶ πάσαις ταῖς ἀρεταῖς διακόσμησον· διὰ τῶν ἰδίων ἔργων ἁγαθὸν τύπον τοῖς ὑπ' αὐτὸν γονόμενον, ὥστε αὐτὸς ζηλωτὰς αὐτοῦ γενέσθαι, τῆς ἀμέμπτου αὐτοῦ πολιτείας· καὶ σὺν αὐτῷ ἀκαταιχρίτως στῆναι τῷ Φοβερῷ σου Βήματι.

Ἐκφώνως. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα.

Καὶ εὐθὺς ἐκ τῶν Ἱερέων λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου (τοῦ δεῖνος,) καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ νυνὶ προχειριζομένου (τοῦ δεῖνος) εἰς Ἡγούμενον καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τοῦ δεῖνος) τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ κατασκέπῃ διαφυλάξῃ τὴν αὐτοῦ ἀδελφότητα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ ἀνάδειξον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τὸν Καθηγούμενον ταύτης τῆς σεβασμίας Μονῆς πιστὸν καὶ φρόνιμον οἰκονόμον τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος λογικῆς ποίμνης, ποιοῦντα ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου, καὶ ἄξιον τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας γενόμενον.

Ἐκφώνως. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ.

Καὶ ὠθρονιάζει αὐτὸν μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ δίφρου, καὶ ἐπαίρων τὸ παλλίον αὐτοῦ, τίθησιν αὐτῷ ἄλλο καινὸν, καὶ λέγει·

Ἐνθρονιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ὁ Ἱερομόναχος εἰς Ἡγούμενον καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος.) Καὶ ὑψοῦσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐκ γ'. λέγοντες· Ἄξιος, ἄξιος, ἄξιος·

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἐπίσκοπος τὸν Ἡγούμενον, καὶ ὅλοι οἱ Καλόγεροι, καὶ παραδίδει ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, λέγων

Λάβε ταύτην τὴν βακτηρίαν, ἐφ' ᾧ χειριζόμενος, τὸ ποίμνιόν σου κυβερνήσεις, ὅτι καὶ λόγον μέλλεις ἀποδοῦναι ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ ἐν

ἡμέ-

ἡμέρᾳ Κρίσεως.

Καὶ πολυχρονᾶται, ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὁ Ἡγέμων, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ,

Εἴτ' ἐν προχειρίσει Ἐκκλησιάρχου, ἢ Οἰκονόμου Μονῆς, ἢ Κελλαρίτου.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν. Τρισάγιον. Τροπάριον τῦ Ἁγίου τῦ ὠ τῷ Ναῷ, καὶ Θεοτοκίον. Ὁ Διάκονος λέγει· Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὔχεται ἔτω.

ΣΕ' ἱκετεύομεν πολυεύσπλαγχνε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν ἀλάθητον καὶ ἀνεξερεύνητον, καὶ ἀνερμήνευτον ἔπιδε ἐπὶ τὸν δῦλόν σου (τὸν δε) τὸν προχειριζόμενον ἀφ' ἡμῶν τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναξίων δύλων σου εἰς διακονίαν τῦ Ἐκκλησιάρχου τάγματος, καὶ μετὰ Φόβου Θεοῦ ὡν πάσῃ ἰσχυϊ ἀγογγύστως ἐν ὑπομονῇ ἐν ὑπακοῇ καταξίωσον διακονεῖν. σὺ γὰρ μείζονας ἀπέφηνας τὺς διακονῦντας, ἢ διακονεμένους καὶ Δέσποτα Κύριε δὸς αὐτῷ καλῶς τὸ ἐπίταγμα ὑπερβῆσαι, ἵνα τῦ μισθῦ τῶν Φρονίμων καὶ πιστῶν οἰκονόμων τύχῃ, καθὼς διὰ τῦ Εὐαγγελίου λέγεις. Ὅτι ἡγίασαι καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τῦ Πατρὸς καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς εὔχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ Μέγας, καὶ Θαυμαστὸς, ὁ αἰώνιος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων, ὁ διὰ τῆς ἀῤῥήτου καθόδου τῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τῆς ἐπιφοιτήσεως τῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ὑποδείξας ἡμῖν τὰς εἰς σωτηρίαν ὁδὺς· Αὐτὸς καὶ νῦν δέομεθά σου Κύριε, ἐπίπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν δῦλόν σου (τὸν δε) τὸν προσελθόντα εἰς ἔργον διακονίας, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τῦ Ἁγίου σου ὀνόματος, ἐνίσχυσον αὐτὸν Δέσποτα. ἐνδυνάμωσον ἀνέλλιπῆ. ἵνα ἐν ὑπομονῇ καὶ καρτερίᾳ πολλῇ τῦ Φόβου σου ἐξυπηρετησάμενος τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, καὶ οἰκονομεῖν πᾶσι τοῖς τὸ Ἅγιόν σου ὄνομα Φοβουμένοις, τύχῃ τῆς μερίδος τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας, καὶ ἀντιλήψεως καὶ μὴ ἐκπέσῃ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν· ἀλλ' εὕρῃ χάριν, καὶ ἔλεος ἐνώπιόν σου διαπαντὸς διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Χριστοῦ σου. Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ

Εἰς Διακονίαν Ἐκκλησιαστικήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἡ ἀμεταμέλητος τοῖς χαρίσμασιν· ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἁγίᾳ, ἡ συναγαγὼν τοὺς δούλους σου εἰς τὴν ἐπουράνιον ταύτην πολιτείαν. Αὐτὸς συνεργὸς αὐτῶν γενόμενος, ἐνδυνάμωσον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον εἰς τὸ διακονεῖν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, αὔξων αὐτὸν ἐκ δικαίων πόνων, δωσόμενον ἑκάστῳ καιρὸν πρὸς εὐαρέσησιν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἡμῶν δὲ τὰς ψυχὰς ῥύθμισον πρὸς πᾶσαν εὐταξίαν, ἡ κατάσασιν εἰρηνικὴν, εἰς τὸ ἀνασχέσθαι ἀλλήλων ἐν ταπεινώσει ἀληθινῇ ἡ ἀνυποκρίτῳ, χαρισάμενος πᾶσιν ἡμῖν τὴν ἐπουράνιόν σου Βασιλείαν. Ἐλέει ἡ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου ἡ Θεοῦ, ἡ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ.

Προσαγόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰ μὲν κοσμικός ἐστι μετὰ ἱματίου, ἀσκητὴς· εἰ δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου. Καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Καὶ κείρεται παρ' αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγοντος.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐπιφωνούντων καθ' ἑκάστην ἐπίκλεισιν τῶν συμπαρόντων, τὸ, Ἀμήν.

Εἶτα τέλεον ὑπό τινος, εἰς Κληρικοῦ κείρεται σχῆμα. Καὶ οὕτω πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ προσάγεται. Καὶ αὐτὸς λαμβάνων Φελώνιον ὠφυδίσκει. Καὶ τρίτον τὴν τοῦτου κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα, ἡ εὔχεται οὕτω.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἔκλεξαι τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ἡ ἁγίασον αὐτόν, ἡ δὸς αὐτῷ μετὰ πάσης σοφίας ἡ συνέσεως, τῶν θείων σου λογίων τὴν μελέτην ἡ ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, διαφυλάττων αὐτὸν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ. Ἐλέει ἡ οἰκτιρμοῖς ἡ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δίδοται τῷ Ἀναγνώστῃ Βιβλίον Ἀποστολικόν· Καὶ ὀλίγον ἀναγινώσκων, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εἰρήνην.

Εἰδὲ Ψάλτης ἐστὶ, λέγει ἀπὸ τοῦ Ψαλτηρίου Προκείμενον.

Εἰδὲ εἰσὶ ἡ πλείονες οἱ Χειροτονούμενοι Ἀναγνῶσαι, χειροτονοῦνται ὁμοῦ, ἡ λέγε-

ται ἡ Εὐχὴ πληθυντικῶς.
Ἰστέον, δὲ, ὅτι, ὅτε οὐκ ἔστι Λειτουργία, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ψάλλεται τὸ, Βασιλεῦ Οὐράνιε, Τρισάγιον, Παναγία Τριὰς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστίν.
Καὶ λέγομεν τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα γίνεται ἡ Ἀκολουθία, ὡς προεγράφη.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Τοῦ Ἀρχιερέως καθεζομένου ἐπὶ τῆς ὡραίας Πύλης, πρὸ τοῦ ἄρξασθαι τῆς Λειτουργίας. Προσάγεται τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Ὑποδιακονος εἰ μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ Φελωνίου, εἰ δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου. Κελεύει δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ Φελώνιον, ἢ τὸ Μανδύον, καὶ ἐνδύσασθαι Στοιχάριον, καὶ ζώσασθαι κομισθῆναι δὲ Χερνιβόξεστον, καὶ μανδύλιον.
Εἶτα σφραγίζων τρὶς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα, τοῦ Διακόνου λέγοντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διαιρῶν ἑκάστῳ ὧν ἐξελέξω τὰ χαρίσματα· ὁ τάγματα διάφορα τῇ Ἐκκλησίᾳ σου δωρησάμενος, καὶ βαθμοὺς Λειτουργίας καταστησάμενος ἐν αὐτῇ, πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἁγίων σου· καὶ ἀχράντων Μυστηρίων· οὗ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ προγνώσει ὁρίσας καὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, ἄξιον εἶναι τοῦ ὑπηρετεῖν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· Αὐτὸς Δέσποτα ἀκατάγνωστον αὐτὸν ἐν πᾶσι διαφύλαξον. καὶ δὸς αὐτῷ ἀγαπᾶν εὐπρέπειαν Οἴκου σου· παρεστάναι ταῖς θύραις τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου σου· ἀναπτειν λύχνον σκηνώματος δόξης σου. καὶ φύτευσον αὐτὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ὡς Ἐλαίαν κατάκαρπον, καρποφοροῦντα καρπὸν δικαιοσύνης, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου ἐν καιρῷ τῆς παρουσίας σου, τῆς τῶν εὐαρεστησάντων σοι ἀπολαῦσαι ἀμοιβῆς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δεχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μανδύλιον, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ Χειροτονουμένου. Ὁμοίως δίδωσιν αὐτῷ καὶ τὸ Χερνιβόξεστον. Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ νίπτεται. Λέγων καὶ τὸ, Ὅσοι πιστοὶ, τρίς. Καὶ οὕτω λαμβάνων εὐλογίαν, ἀπερχόμενος, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ λέγει τὸ, Τρισάγιον Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. τὸ, Κύριε ἐλέησον, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. Καὶ εἴτι ἄλλο δόξει αὐτῷ εἰπεῖν μυστικῶς. Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ὅταν θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, πάλιν νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ Λεκανίδιον, ὅπερ φέρει ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι. Εἰσοδεύει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Εἴσοδον, πάντων ἐξόπισθεν, κρατῶν καὶ τὸ Χερνιβό-

ξεσον, ἢ τὰ ἑξῆς. Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, εἰσέρχονται ὅλοι εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον πλὴν αὐτὸς μένει ἔξω, ἕως εἰς τὸν συνήθη τόπον. Οὕτω γίνεται, ἢ ἔτι εἰσὶν οἱ Χειροτονούμενοι πολλοὶ, τῆς Εὐχῆς ὑπαλλασσομένης πρὸς τὰς πολλάς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΑΡΧΑΡΙΟΝ ΡΑΣΟΦΟΡΟΥΝΤΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὲ ἐστὶν Τροπάριον, ἦχος πλ. β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου ῥυσάμενος τὸν δοῦλόν σου ἐκ τῆς ματαίας τοῦ Κόσμου ζωῆς, ἢ καλέσας αὐτὸν εἰς τὸ σεμνὸν τοῦτο ἐπάγγελμα. ἀξίωσον ἵνα αὐτὸν ζῆσαι ἀξίως ἐν τῇ Ἀγγελικῇ ταύτῃ πολιτείᾳ ἢ Φύλαξον αὐτὸν ἐκ τῶν παγίδων τοῦ Διαβόλου, ἢ καθαρὰν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, ἢ τὸ σῶμα διατήρησον ἕως θανάτου ἢ Ναὸν ἅγιον σου γενέσθαι καταξίωσον· συνέτισον αὐτὸν μνημονεύειν σου διαπαντὸς ἢ τὴν τῶν σῶν προσταγμάτων ταπείνωσιν, ἢ ἀγάπην, ἢ πραότητα δώρησαι αὐτῷ· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἢ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἰς τὸν ζυγόν σου Δέσποτα τὸν σωτήριον, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τὴν δοῦλην,) ἢ καταξίωσον αὐτὸν ἐν τῇ ποίμνῃ συνταγῆναι τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἔνδυσον αὐτὸν ἁγιασμοῦ στολήν· σωφροσύνῃ περίζωσον τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· πάσης αὐτὸν ἐγκρατείας ἀνάδειξον ἀγωνιστήν. ἐν αὐτῷ ἢ ἐν ἡμῖν τὴν τῶν πατρικῶν σου χαρισμάτων τελείαν δωρεὰν ἐναπομένειν ἀξίωσον πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἢ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἢ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα χειροτεῖ αὐτὸν Σταυροειδῶς, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἢ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ

Λέγων ἐκ τρίτου τὸ. Ἀμήν. Καὶ ὠδύει αὐτὸν χιτῶνα, ἢ Καμιλαυχίαν, μηδὲν ἐπιλέγων. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἤτοι τοῦ Μανδυάτου.

Μετὰ τὸ κρατηθῆναι τὸ μικρὸν, ἢ ἄρξασθαι τὰς Ἀδελφὰς τῶν Ὡρῶν, εἰσφέρει ὁ Ἐκκλησιάρχης τὸν μέλλοντα ἀποκαρῆναι, ἢ ποιεῖ γυροκλισίας ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἢ εἰς τὰς Χορὰς ἀνὰ μίαν, εἶτα τῷ Ἡγουμένῳ. Καὶ τότε ἐξελθὼν

ὡ τῷ Νάρθηκι, ἀποτίθεται τὰ συνήθη ἱμάτια. Καὶ ἀρξαμένης τῆς θείας λειτουργίας, ἵσταται ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν πυλῶν ἄζωστος, ἀνυπόδετος, ἢ ἀσκευής. Ψαλλομένων δὲ τῶν Ἀντιφώνων, μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας εἰς τὸ, Δόξα. Εἰς δὲ τὸ, ἢ νῦν, ψάλλεται Τροπάριον, ἦχος α.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἀγκάλας Πατριχὰς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν, κατηνάλωσα βίον. εἰς πλῆτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτῆρ, νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε ὠ κατανύξει κραυγάζω· Ἥμαρτον Πάτερ, εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἢ ἐνώπιόν σου.

Τότε δὲ ψαλλομένῳ γ'. ἐσάγεται παρὰ τῦ Ἐκκλησιάρχου ὁ Ἀδελφὸς, ποιῶν κατὰ τρεῖς τόπους γονυκλισίας τρεῖς, μέχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Καὶ ἀναστὰντα κατηχίζει αὐτὸν ὁ Ἡγούμενος, ὅτως.

Ἄνοιξον τὰ τῆς καρδίας σου ὦτα, Ἀδελφὲ, ἢ ἄκουσον τῆς φωνῆς τῦ Κυρίου, λεγούσης· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες, ἢ πεφορτισμένοι ταῖς ἁμαρτίαις, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ἢ μάθετε ἀπ' ἐμῦ, ὅτι πρᾳός εἰμι, ἢ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· ἢ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Νῦν ἓν τὴν προσήκουσαν ἀπόκρισιν πρὸς ἑκάστην τῶν Ἐρωτήσεων μετὰ φόβου ἢ χαρᾶς ἀπόδως τῷ Θεῷ· Ἀσφαλῶς ἓν γίνωσκε, ὅτι αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ὑμῶν μετὰ τῆς Παναμώμητου αὐτῦ Μητρὸς ἢ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων αὐτῦ, ἐνταῦθα πάρεσιν ἐνωτιζόμενος τὰ παρὰ σοῦ ἐκτορευόμενα λόγια· ἵνα ὅταν ἔλθῃ κρῖναι ζῶντας ἢ νεκρὺς· ἀποδῶσῃ σοι, ἃ καθ' ὃ μέλλεις συνταγῆναι ἢ καθομολογῆσαι· ἀλλὰ καθ' ὃ ἂν φυλάξῃς ἃ ὁμολογήσεις. Νῦν ἓν εἰ ἐν ἀληθείᾳ προσέρχῃ τῷ Θεῷ μετὰ προσοχῆς ἀποκρίνου ἡμῖν, πρὸς ἃ μέλλεις ἐπερωτᾶσθαι.

Ἐρώτησις. Τί προσῆλθες Ἀδελφὲ προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, ἢ τῇ ἁγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις Ποθῶν τὸν βίον σῆς ἀσκήσεως τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τῦ Ἀγγελικῦ Σχήματος, ἢ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις Ναὶ τῦ Θεῦ συνεργοῦντος τίμιε Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς.

Οὕτως καλὸν ἔργον ἢ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐὰν ἢ τελειώσῃς. τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται ἢ πόνῳ κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις. Ἐκεσίᾳ σου τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ τῦ Θεῦ συνεργοῦντος. τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Μή ἔκτινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχὶ τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ, ἢ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, ἢ σωφροσύνῃ, ἢ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σώζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν τῷ Προεστῶτι, ἢ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλῖψιν, ἢ ξενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κατήχησιν.

Βλέπε Τέκνον, οἵας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Ἄγγελοι γὰρ πάρεισιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν ἢ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑφηγοῦμαί σοι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ᾗ κατὰ μίμησιν ἡ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδείκνυται, διαμαρτυρόμενος, ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαί σε, ἢ ὧν περ δέον ἐκφυγεῖν. Ἰδοὺ γὰρ προέθου Τέκνον, τὸ προσελθεῖν, ἢ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. εἰ δὲν βέλει Μοναχὸς γενέσθαι, πρὸ πάντων καθαρισον σεαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος, ἐπιτελῶν ἁγιωσύνην ἐν Φόβῳ Θεοῦ. Κτῆσαι ταπεινοφροσύνην, δι' ἧς κληρονόμος γένῃ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Ἀπόθου τῆς βιωτικῆς συνηθείας τὸ θρασος. Ὑπακοὴν ἔχε πρὸς πάντας. Ἀγόγγυσος ἔσο ἐν ταῖς ἐπιτασσομέναις σοι διακονίαις. ἐν τῇ εὐχῇ καρτερικός. ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις μὴ κατόκνει. ἐν πειρασμοῖς μὴ ἀθύμει. ἐν τῇ νηστείᾳ μὴ ἐκλύου. Γίνωσκε δὲ, ὅτι διὰ προσευχῆς ἢ νηστείας δεῖ ἐξιλεώσασθαί σε τὸν Θεόν. ἐν ταῖς ἀσθενείαις μὴ ὀλιγώρει. ἐπιτήρει δὲ τοὺς πονηροὺς λογισμούς· ὁ γὰρ μέλλει παύσασθαι ὁ ἐχθρὸς, ὑποβάλλων σοι μνήμην τοῦ προτέρου βίου, ἢ μῖσος πρὸς τὴν ἀρετὴν πολιτείαν. Χρὴ δὲν σε ἀρξάμενον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπαγούσης ἐπὶ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, μὴ γραφῆναι εἰς τὰ ὀπίσω· ὁ γὰρ εὔθετος ἔσῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Μὴ δὲν προτιμήσῃς τι τοῦ Θεοῦ. Μὴ ἀγαπήσῃς μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, μήτε ἀδελφὸς, μήτε τινὰ τῶν ἰδίων, μήτε σεαυτὸν ἀγαπήσῃς ὑπὲρ τὸν Θεόν. Μὴ τὰς βασιλείας τοῦ Κόσμου, ἢ ἀνάπαυσιν οἵαν δήποτε ἢ τιμήν. Μὴ πτωχείαν ἀποσραφῇς, μὴ κακοηχίαν, μὴ ἐξουδένωσιν ἀνθρώπων,

μήτε

μήτε τι ἄλλο, ὃ νομίζεις εἶναι δυσχερές, ἢ κωλυθῆς τρέχειν ὀπίσω τῦ Χριστῦ· ἀλλ' ἀεὶ ἐνοπτριζόμενος τὰ ὧν ἐλπιδι τῶν κατὰ Θεὸν ζώντων ἀγαθά, ἢ τὸς ἀπ' αἰῶνος λογιζόμενος Μάρτυρας, ἢ Ὁσίυς, οἳ πολλοῖς ἱδρῶσι, ἢ πόνοις, ἢ μυρίοις αἵμασι, ἢ θανάτοις ταῦτα ἐκτήσαντο. Νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστῦ. ὃς πλέσιος ὢν ἐλέει, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, γενόμενος καθ' ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς πλυτήσωμεν τὴν Βασιλείαν αὐτῦ. Καὶ δὴ ἓν ἢ ἡμᾶς μιμητὰς γενέσθαι αὐτῦ, ἢ δι' αὐτῦ πάντα ὑπομεῖναι, προκόπτοντες ἐν ταῖς αὐτῦ ἐντολαῖς, ἡμέρας ἢ νυκτός. Αὐτὸς γὰρ ὁ Κύριος εἶπεν· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μυ ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, ἢ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτῦ, ἢ ἀκολυθείτω μοι· ὅπερ ἐστὶ, παρεσκευασμένον ἀεὶ εἶναι μέχρι θανάτυ πρὸς πᾶσαν ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῦ ἐντολῶν. Καὶ γὰρ πεινᾶσαι ἔχεις, ἢ διψῆσαι, ἢ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναί τε, ἢ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναι, ἢ διωχθῆναι, ἢ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, χαῖρε φησὶν, ὅτι ὁ μισθός συ πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ἐν Χριστῷ Ἰησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα πάντα ἕτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τῦ Θεῦ, ἢ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσῃ μέχρι τέλυς ζωῆς, χάριτι Χριστῦ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τῦ Θεῦ συνεργῦντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Πανοικτίρμων ἓν Θεὸς ἢ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτῦ ἀνεξιχνίαστε ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ ἢ ἀγάπῃ θερμῇ. ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔγγονα αὐτῆς, ἢ ἐπιλήσομαί σε ὁ ἢ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, ἢ τῇ προθέσει σε ἐπιβαλὼν τὴν παρ' αὐτῦ δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῦ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, ἢ ἐπαγκαλίσαιτο, ἢ ὑπερασπιεῖ, ἢ γάρ τοί σοι τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπυ ἐχθρῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐτονίας χορηγὸς, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρείας συναγωνισής. συγχοιταζόμενος, συνανισάμενος, γλυκαίνων, ἢ εὐφραίνων σε τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τε Ἁγίυ αὐτῦ Πνεύματος, ἀξιῶν σε ἢ τῆς μερίδος τῶν Ἁγίων ἢ Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίυ, Εὐθυμίυ, Σάββα, ἢ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἐπὶ δὲ Γυναικῶν.

Τῆς Ἁγίας Πρωτομάρτυρος Θέκλης, Εὐπραξίας, Ὀλυμπιάδος, ἢ τῶν σὺν αὐταῖς, μεθ' ὧν ἢ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὃν

Χριστῷ

Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα κλίναντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τίθησιν ὁ Ἱερεὺς ἐπάνω αὐτοῦ τὸ σχηματολόγιον, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην εἰς ἐπήκοον πάντων.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀξίους εἶναι νομοθετήσας τοὺς τὰ βιωτικὰ πάντα καταλιπόντας, καὶ συγγένειαν, καὶ φίλους, καὶ ἀκολουθήσαντάς σοι, πρόσδεξαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἀποταξάμενον πᾶσι τούτοις, κατὰ τὰς ἁγίας ἐντολάς σου. καὶ ὁδήγησον αὐτὸν ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, προσπίπτοντά σοι ἀμετεωρίτως· τείχισον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὸ μὴ δύνασθαι ἐνεργεῖν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν μηχανήν. ὑπομονὴν αὐτῷ δωρούμενος, πρὸς τὸ εὐαρεστεῖν σοι διαπαντός. πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὅτι ἁγιάσθητω, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς καὶ καταφυγὴ πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ὁ διαφόρους ὁδοὺς σωτηρίας ἡμῖν ὑποδείξας, διὰ τῆς ἀνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου· πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἀπολιπόντα τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ ἑαυτὸν προσενέγκαντα σοι τῷ Δεσπότῃ, θυσίαν ζῶσαν εὐάρεστον. περίελε ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὰς ἀλόγους προσλήψεις· ἵνα τῇ ἀφαιρέσει τῶν ἀνακαθήτων τριχῶν, συναποβάλληται καὶ τὰς ἀλόγους ἐνθυμήσεις τε καὶ πράξεις, καὶ ἀξιωθῇ ἀναλαβεῖν τὸν ζυγόν σου τὸν χρηστὸν, καὶ τὸ ἐλαφρόν σου Φορτίον, καὶ ἆραι τὸν Σταυρὸν, καὶ ἀκολουθῆσαί σοι τῷ Δεσπότῃ. διατήρησον αὐτὸν εἰς τὸν σὸν ἁγιασμὸν· καὶ δώρησαι αὐτῷ προθεσμίαν ἀγαθὴν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἁγίων σου ἐντολῶν. συναριθμῶν αὐτὸν ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου. Χάριτι, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει.

Ἴδὲ ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι ἀδείς σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος.

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Λάβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό. Τρίς.

Καὶ ἐπιδόντος αὐτῷ τὸ ψαλίδιον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Ἴδὲ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι συντάσσῃ τίνι προσέρχῃ, καὶ τίνι ἀποτάσσῃ.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐκ τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κεφεύει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς σταυροειδῶς, λέγων.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Εἶτα ᾠδεῖ αὐτὸν τὸ ἱμάτιον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, εἰς νέκρωσιν σώματος καὶ ἀνακαίνισιν πνεύματος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) καλύπτεται περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον, τὸν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς ἔνδυσιν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδύεται τὰ σανδάλια εἰς ἑτοιμασίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸν ἀρραβῶνα τῆ μεγάλη καὶ Ἀγγελικῆ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῆ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτῆ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰσάγαγε τὸν δοῦλόν σε (τὸν δεῖνα) εἰς τὴν πνευματικήν σε αὐλήν, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτὸν τῷ λογικῷ σε ποιμνίῳ. Κάθαρον αὐτῆ τὸ φρόνημα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῆς κοσμικῆς ἀπάτης τῆ βίου τούτου καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ σαυρώσασιν ἑαυτὸν τῷ βίῳ διὰ τὴν Βασίλειαν σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Ποιμὴν καὶ Ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εἰ μὴ ἔστι Λειτουργία λέγονται τὰ Εἰρηνικὰ ταῦτα, καὶ τὸ Ἀποστολοευαγγέλιον καὶ δίδοται τῷ ἀποχαρίτι κηροὺς, καὶ τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ Σταυρός. Καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμός.

Ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τῆ Ἀδελφῆ ἡμῶν (τῆδε,) καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτῆ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀμεμπτως, ἀκαταιρέτως, καὶ ἀνεμποδίστως διανῦσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆ μοναχικῆ Σχήματος, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διαγεν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα. τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας. ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

σίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα Κεφ ς'. 10.

Ἀδελφοὶ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ Διαβόλου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,

ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης. Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ. Ἀλληλούϊα. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ί. 37.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν Πατέρα ἢ Μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν Υἱὸν, ἢ Θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε.) Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις

Καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Καὶ τὸ κηρίον ἀπτόμενον, λέγων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, ψάλλοντες τὸ Ἰδιόμελ. ἦχ. ά.

Ἐπιγνῶμεν ἀδελφοὶ, τῇ μυσηρίᾳ τὴν δύναμιν. τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας πρὸς τὴν πατρικὴν ἑστίαν ἀναδραμόντα ἄσωτον Υἱὸν, ὁ πανάγαθος Πατὴρ προϋπαντήσας ἀσπάζεται, καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, καὶ μυσικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, τῷ τε θύσαντι Φιλανθρώπῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰσέ-

Γ'σέον, ὅτι, ὁ τοιοῦτος Μοναχὸς ὀφείλει προσκαρτερεῖν ὡ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμέρας πώτε, σχολάζων ἀπὸ παντὸς ἔργου, πλὴν Ἀναγνώσεως, εἰ ἐπίσαται.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἀ'Φ' Ἑσπέρας εἰσφέρονται τὰ ἱμάτια τῶ μέλλοντες λαβεῖν τὸ Ἅγιον Σχῆμα ὡ τῷ Ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ. ἢ ἀποτίθεται ὡ τῷ θαλασσιδίῳ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον ψάλλεται ὁ Καιὼν, ἔ ἡ ἀκροστιχίς.

Εὐδόκιμον τέλος εὐδοκίμῳ μοι Χριστὲ παράσχου.

Ὦδὴ ά. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ἐπὶ τὴν σὴν, Φιλανθρωπίαν δραμόντα Χριστὲ, τῶν τῷ Ἁγίῳ Σχήματι νῦν προσερχόμενον, ψυχικῇ διαθέσει, ἢ γνώμῃ Φιλαρέτῳ Σῶτερ ὑπόδεξαι.

Παρεισελθεῖν, τὸν σὸν χρηστόν με ζυγὸν ἀγαθὲ, ἢ τὸ Φορτίον αἴρειν ἀξίωσον, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, τὸν Φόρτον ἀΦανίζων ὡς πολυέλεος.

ΔιαΦυγεῖν, τῆς ἁμαρτίας τὸν ὄλισθον, ἀπὸ τοῦ νῦν εὐδόκησον, τῶν πεπραγμένων μοι, ἀμετρήτων πταισμάτων, τὰς ῥύπους ἐξαλείΦων δρόσῳ τῆς χάριτος.

Ὁ δι' ἡμᾶς, σάρκα Φορέσας, ἢ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς εὔσπλαγχνος καταδεξάμενος, σαρκικῶν μολυσμάτων, καθαρίσον Οἰκτίρμον τὸν προσιόντα σοι. Θεοτοκίον.

ΚαταΦυγὴν, ἢ προσασίαν ἢ σκέπην τε, περιΦανῆ πλουτήσαντες, οἱ Θεοτόκον σε, Παναγία Φρονοῦντες, τῆς θείας ἐποπτείας καταξιούμεθα.

Ὦδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἰλάσθητι Χριστὲ τῷ σοὶ προσερχόντι, οἰκέτῃ, ἢ τοῦτον τὴν πολιτείαν, τῶν Ὁσίων καταξίωσον, εὐσεβῶς ἢ δικαίως πολιτεύεσθαι.

Μετάθεσιν ζωῆς ἢ μεταποίησιν, τὸ Σχῆμα τὸ θεῖον τοῦτο παράσχου, ἢ πταισμάτων καθαρτήριον. τῷ σοὶ προσερχομένῳ πιστῷ δόλῳ σε.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς ὁ μὴ βουλόμενος, ἀνθρώπων τὸν θάνατον Ἐλεήμον, τὸν σὸν δοῦλον σοὶ προσπίπτοντα, τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων συναρίθμησον.

Νῦν θέλοντα τὴν σὴν ὁδὸν πορεύεσθαι, ἢ βίον ἑλέσθαι τὸν σταυροΦόρον προσδεξάμενος καθάρισον, τῶν προτέρων πταισμάτων με Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Τῆς Εὔας τὴν ἀρὰν Ἁγνὴ διέλυσας, τεκοῦσα τοῖς πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ἀδαπάνητον πηγάσαντα, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου Μητροπάρθενε.

Κάθε

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ θέλοντες ἔρχεσθαι, φησὶν ὀπίσω μου, προθύμως ἀρνήσασθε τὰς κοσμικὰς ἀφορμὰς, γονεῖς τοὺς γεννήσαντας, τέκνα τε καὶ γυναῖκας, ἀδελφούς τε καὶ φίλους, χρήματα καὶ οἰκίας, συγγενεῖς τε καὶ δούλους, καὶ δέξασθε ἀξίωμα τῶν Ἀποστόλων μου. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπιστρέφοντα δέξαι με, Λόγε Θεοῦ τὸν Ἄσωτον ὡς πάλαι, καὶ ὡς τὸν Τελώνην, μόνε φιλάνθρωπε.

Λυτρωτὴς ἡμῶν γέγονας, διὰ Σταυροῦ τὸν Κόσμον ἀγοράσας· διό σοι προσπίπτω· ῥύσαί με Δέσποτα.

Σημειωθέντα χάριτι, καὶ φωτισμῷ τῆς σῆς θεογνωσίας, λογικῆς σου ποίμνης, δεῖξόν με πρόβατον.

Ὁ ἐγείρας τὸν Λάζαρον, ἐκ τῶν νεκρῶν· κἀμὲ τὸν νεκρωθέντα, ἁμαρτίας κέντρῳ, ζώωσον Δέσποτα. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη πάναγνε, Μῆτερ Θεοῦ τῇ σῇ με προστασίᾳ, καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, φρούρησον Δέσποινα. Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὑπακοῇ σου Χριστὲ· τὴν ἡμετέραν ὡς Θεὸς ἔλυσας, παρακοὴν, καὶ τῆς Βασιλείας τὴν εἴσοδον ἡμῖν, διὰ μετανοίας καὶ πίστεως ἔδειξας.

Διατελέσαντα· ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν βλέπων με, τῇ προσοχῇ, τῆς ἐπιμελείας ἐπίστησον Χριστὲ· τῆς δικαιοσύνης ἐνδύσας με θώρακα.

Ὁ διὰ πίστεως, πάλιν τοκίας τε λουτροῦ πλύνας με, προγονικῆς, ἀρᾶς νῦν δακρύων ἀπόπλυνον πηγαῖς· καταῤῥυπωθέντα δεινοῖς παραπτώμασι.

Κατακαμπτόμενον· καὶ νενευκότα με πρὸς γῆν Δέσποτα, τῷ ἐπαχθεῖ, καὶ θανατηφόρῳ πταισμάτων φορτίῳ· τῇ σῇ ζωηφόρῳ χειρὶ ἐπανόρθωσον. Θεοτοκίον.

Ἴσος ὑπάρχων Πατρὶ, κατὰ τὴν ἄναρχον μορφὴν γέγονας, ἴσος ἡμῖν, ἐξ ἀπειρογάμου γενόμενος Μητρός· ἧς ταῖς ἱκεσίαις Θεάνθρωπε σῷσόν με.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴ παρίδῃς τὸ πλάσμα σου Δέσποτα· ἀλλὰ τοῦ Σταυροῦ σου τῇ χάριτι σῷσόν με, καὶ τῷ τιμίῳ Αἵματι, ὃ ἐκ θείας Πλευρᾶς σου ἐκένωσας.

Ὡς μὴ ὄντα τὸ πρότερον ἔπλασας, οὕτως ἀπολλύμενον ταῖς ἁμαρτίαις μου, ἀναζητήσας σῷσόν με, ὡς ποιμὴν ἀγαθός τε καὶ εὔσπλαγχνος.

Μακαρίων ἐλπίδων μεθέξειν με, τῶν ἀποκειμένων πᾶσι τοῖς ἀξίοις σου, ὧν τὴν ζωὴν μιμήσασθαι, καταξίωσον μόνε φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ὁ χερσὶν ἀκηράτοις μορφώσας με, πάλιν ἀνεμόρφωσον ἀχρειωθέντα δεινῶς, ἐκ τῆς γαστρός σου Δέσποινα, προσλαβών με τελείως ὡς εὔσπλαγχνος.

Κοντάκιον. Ἀγκάλας πατρικάς. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἰθύνας πρὸς σὲ, τὰς ὁδούς μου Ἀγαθὲ καὶ τὴν καρδίαν μου, ἀνακαινώσει Θείου Πνεύματος, παλαιωθέντα ἀνάπλασον, τῆς ἁγιωσύνης τῷ κάλλει καλλωπίσας βοῶντά σοι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χειρὸς δεξιᾶς, τῆς ἐμῆς ὡς ἀγαθὸς ἐπιλαβόμενος, πρὸς πολιτείαν σοι εὐάρεστον, εὐθυποροῦντα ἀνάδειξον, καὶ πρὸς τελειότητα βίου, ἀναβαίνειν βοῶντά σοι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥαθύμως τὸ πρὶν, διεξάγων τὸν ἐμὸν βίον ὁ δείλαιος, σοὶ τῷ Δεσπότῃ νῦν προσέρχομαι, σῇ πεποιθὼς ἀγαθότητι, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μόνῃ, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοι εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱστίῳ Σταυροῦ, καὶ ταῖς αὔραις τοῦ σεπτοῦ καὶ Θείου Πνεύματος, πρὸς τὸν λιμένα καθοδήγησον, τοῦ σοῦ ἐνδόξου θελήματος, καὶ πρὸς Οὐρανῶν κληρουχίαν, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Θεὸν, καὶ τοῦ Κόσμου λυτρωτὴν Πάναγνε τέτοκας· ὃν νῦν δυσώπει τὴν εὐπρέπειαν, τῶν ἀρετῶν καὶ Φαιδρότητα καὶ τὴν τῆς ἀσκήσεως χάριν ἀμφιάσαι τοὺς ψάλλοντας. εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Τρόπαιον ἡμῖν, κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον δέδωκας· ἐν ᾧ καταβάλλομεν τὰ ἐκείνου μηχανήματα, καὶ πονηρὰ Φρυάγματα κράζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔδωκας ἡμῖν, τὸ δύνασθαι τὴν χάριν, ἀνανεοῦσθαι τοῦ Βαπτίσματος, δι' ἐξαγορεύσεως, διὰ βίου καθαρότητος, διὰ δακρύων χύσεως, καὶ διὰ μετανοίας γνησιωτάτης Φιλάνθρωπε.

Πάθη τῆς σαρκὸς, τῷ νῷ καθυποτάξαι, δι' ἐγκρατείας καὶ ἀσκήσεως, παράσχου τοῖς δούλοις σου· διὰ τρόπων βελτιώσεως, δι' ἀποχῆς τοῦ χειρονος, καὶ τῆς ἀδιαλείπτου τῶν ἐντολῶν σου τηρήσεως.

Ἄνωθεν ἡμῖν, τῆς σῆς Υἱοθεσίας, τοὺς χαρακτῆρας ἀνακαίνισον, τοῦ Θείου σου Πνεύματος, ἐνεργείᾳ τε καὶ χάριτι, ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, τέχνῃ Φιλανθρωπίας καὶ ἀνεικάστου χρηστότητος. Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τὰς σειρὰς, τὰς τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον, τοῦ τῷ θείῳ Σχήματι προσιόντας ἱλαρότητι, καὶ εὐλαβείᾳ Πάναγνε, πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ ἐρηρεισμένον Φυλάττουσα.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀξίως τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ ἁγίου Σχήματος, πολιτεύεσθαι Λόγε Θεοῦ

παρά-

παρασχόμοι τὸν τῆς ἁμαρτίας μου ζυγὸν, καὶ τὰς βολὰς, τῶν παραπτωμάτων, τῇ σῇ θείᾳ χάριτι, ἐξάλειψαι πολυέλεε.

Σωτὴρ ὡς καλόμενος διάσωσόν με δέομαι, καθαρᾷ σοι καρδίᾳ τὸν προσερχόμενον, καὶ τὸ τῆς κακίας μου βάρος, περιελὼν; ὡς μόνος Οἰκτίρμων, συμπαθῶς ἀνάπαυσον, ὡς ὑπερσχὼν Παντοδύναμε.

Χρισὸς νῦν χαρίζεται, χρησὸς γε ὢν καὶ εὔσπλαγχνος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι θεῖα χαρίσματα, τοῖς προσερχομένοις τῷ θείῳ, πανευλαβῶς, τῆς χάριτος θρόνῳ. δωρεὰν χρησότητος, ἀκήρατα παρεχόμενος.

Ὁ ἔχων συντρέχουσαν τῇ σῇ βολῇ τὴν δύναμιν, ὑπηρέτας ἀξίους ἡμᾶς ἀναδειξον, τῷ Εὐαγγελίῳ σου Λόγε, καὶ τὰς πρὸς σὲ, συνθήκας πληρώσαι, εὐχαῖς τῶν Ἁγίων σου, Ζωοδότα καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Ἰόν σου τὸν εὔσπλαγχνον Παναμωμε δυσώπησον, τὸν πιστῶς προσιόντα τῷ θείῳ Σχήματι, πρὸς τὸ τῆς ἀσκήσεως Θάσαι, πανευλαβῶς, πολύευκτον τέλος. σὲ γὰρ τὴν παναχράντον, ἀντιλήπτορα κεκτήμεθα.

Προσόμοια, ἦχος, ὁ αὐτός. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πίστει προσερχόμενον πρὸς σὲ, Δέσποτα, τῆς σῆς ἐπὶ τρίβους, δικαιοσύνης με, σῶσας καθοδήγησον ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ δεινῶς πεπτωκότα με, καὶ κατιδὼν μόνον, πλῆθει τῶν πταισμάτων μου Σῶτερ ἀνόρθωσον. σῇ γὰρ πεποιθὼς συνεργείᾳ, τὴν Ἀγγελικὴν πολιτείαν, ταύτην ἐπεισέρχομαι Φιλάνθρωπε.

Ἔχων τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἁμαρτωλῶν ὁ μὴ θέλων, Χριστὲ τὸν θάνατον, δι᾽ ἀφάτου ἔλεους ἀλλὰ μετανοίαν, τοῖς πίστει χαρισάμενος, τοῖς ἐπεγνωκόσι. τὴν ὑπὲρ κατάληψιν οἰκονομίαν σου, δέξαι προσιόντα προθύμως. Σχήματι τῷ θείῳ καὶ σῶσον, τῇ Φιλανθρωπίᾳ σου προσπίπτοντα.

Δόξα

Τείχος ὑπερβύσομαι ἐν σοὶ, τὸ τῆς ἁμαρτίας μου Σῶτερ, καὶ λυτρωθήσομαι σὺ γὰρ ἀνταπέδωκας τὸ ἐμὸν ὄφλημα, καὶ τιμῆς με ἠξίωσας αἰσχυνόμενον τὸν τῆς ἀγαθότητος ἐπιδεικνύμενος, πλέτον καὶ τὴν τῆς εὐσπλαγχνίας ἄβυσσον πηγάσαι θελήσας, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε Φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πάντων προσατεύεις ἀγαθή.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τῆς Εἰσόδου γινομένης τὸ Εὐαγγέλιον, ἀπὸ βάλλει ὁ μέλλων λαμβάνειν τὸ Ἅγιον Σχῆμα, τὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καλύμμα, καὶ τὰ ὑποδήματα ποσὶ καλλίγια. καὶ ποιήσας μετανοίας γ'. ἵσασαι Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τὰ παρόντα Ἀντίφωνα. Ἦχ. δ'.

Θέλων δάκρυσιν ἐξαλείψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου διὰ μετανοίας εὐοδῶσαί σοι ἀλ-

λ' ὁ ἐχ-

λ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. Κύριε πρὸν εἰς τέλος ἀπόλλωμαι σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προσερέχων, τῷ λιμένι τούτῳ διασώζεται, ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρείῳ τούτῳ θεραπεύεται, δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε πρὸν εἰς τέλος.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς σου ποίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ πηγῇ τῇ μυστικῇ τῆς ἀναγεννήσεως, Υἱοθεσίαν λαβὼν καὶ ἀπολύτρωσιν, ὦ ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, καὶ ὦ παραπτώμασιν ἐκδαπανήσας Ἀγαθὲ νῦν κραυγάζω σοι· δάκρυων μετανοίας πηγήν μοι δώρησαι. καὶ ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, παντοδύναμε Σωτὴρ καὶ πολυέλεε.

Ἁλη ἁμαρτημάτων περιέχει με Σωτὴρ, καὶ μηκέτι φέρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ· ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· χαῖρε ἡ μόνη πρεσβεία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια; πῆ ἐστιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; οὐχ ἰδοὺ ταῦτα βλέπομεν χῆν καὶ σποδόν; τί ἐν κοπιῶμεν εἰς μάτην; τί δὲ οὐκ ἀρνούμεθα Κόσμον, καὶ ἀκολουθῶμεν τῷ κράζοντι; ὁ θέλων πορευθῆναι ὀπίσω μου, ἀναλαβέτω τὸν Σταυρόν μου καὶ ζωὴν κληρονομήσει τὴν αἰώνιον. εἴκ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου.

Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

εἴκ. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς. Ζήτει αὐτὸ ἄνωθεν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν, καὶ κλαύσωμεν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Κύριε Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη Ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος. καὶ τὰ Ἀγκάλας πατρικάς.

Εἶτα

Εἶτα ἐπερωτᾷ αὐτὸν, ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Ἐρώτησις. Τί πρόσῆλθες ἀδελφὲ, προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἁγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς·

Οὕτως καλὸν ἔργον καὶ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐὰν καὶ τελειώσῃς. τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, καὶ πόνῳ κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις. Ἐκδέχεσαι τῇ γνώμῃ προσέρχεσθαι τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Μὴ ἔκτινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχὶ, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ἀποτάσσῃ τῷ Κόσμῳ, καὶ τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου.

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ;

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σώζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπομονὴν τῷ Προεστῶτι, καὶ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλῖψιν, καὶ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, καὶ σωφροσύνῃ, καὶ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἡ Κατήχησις.

Βλέπε τέκνον, οἵας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Ἄγγελοι γὰρ πάρεσιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑποδείγματα ἔνεστι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ᾗ κατὰ μίμησιν ἡ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδέδεικται, διαμαρτυρόμενος ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαι σε, καὶ ὧν περ δέον ἐκφυγεῖν. Ἡ ἀποταγὴ τοίνυν ἐδῶν ἄλλο ἐστὶ, κατὰ τὸν εἰπόντα, εἰμὴ διὰ Σταυροῦ, καὶ θανάτου ἐπαγγελία. Γίνωσκε οὖν ἀπὸ τῆς παρούσης ἡ-

μέρας σαυρῶσθαι, ἢ νεκρῶσθαι τῷ Κόσμῳ, διὰ τῆς τελειοτάτης ἀποταγῆς. Ἀποτάσσῃ γὰρ γονεῦσιν, ἀδελφοῖς, γυναικὶ, τέκνοις, πατράσι, συγγενείαις, ἑταιρείαις, Φίλοις, συνήθεσι, τοῖς Κόσμῳ θορύβοις Φρονήμασι, κτήσεσιν, ὑπάρξεσι, τῇ κενῇ ἡδονῇ τε καὶ δόξῃ· καὶ ἀπαρνεῖσαι ὁ μόνον τὰ προκειμένα, ἀλλ' ἔτι καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, κατὰ τὴν Φωνὴν τοῦ Κυρίου, τὴν λέγουσαν· Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Εἰ δὲν ἀληθῶς ἀκολουθεῖν αὐτῷ μέλλεις, καὶ εἰ ἀψευδῶς κληθῆναι αὐτοῦ μαθητὴς ἐπιποθεῖς, ἑτοιμάσθητι ἀπὸ τοῦ παρόντος, μὴ πρὸς ἄνεσιν, μὴ πρὸς ἀμεριμνίαν, μὴ πρὸς τρυφὰς, μὴ πρός ἄλλό τι τῶν ἐπὶ γῆς τερπνῶν τε καὶ ἀπολαυστικῶν ἀλλὰ πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς, πρὸς ἐγκράτειαν σαρκὸς πρὸς κάθαρσιν ψυχῆς, πρὸς πτωχείαν εὐτελῆ, πρὸς πένθος ἀγαθὸν πρὸς πάντα τὰ λυπηρὰ καὶ ἐπίπονα τῆς χαροποιοῦ κατὰ Θεὸν ζωῆς. Καὶ γὰρ πεινάσαι ἔχεις, καὶ διψῆσαι, καὶ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναί τε καὶ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναί τε καὶ διωχθῆναι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα παντα παθῇς χαῖρε, φησὶν, ὅτι πολὺς ὁ μισθός σου ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὑπάρχει Χαρᾷ ἐν χαῖρε, καὶ ἀγαλλιάσει ἀγαλλιῶ, ὅτι σήμερον ἐξελέξατό σε, καὶ διεχωρισε Κύριος ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἐν Κόσμῳ ζωῆς καὶ ἔθετο ὡς ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν τῇ παρασάσει τῆς Μοναδικῆς τάξεως, ἐν τῇ στρατείᾳ τῆς Ἀγγελοειδοῦς ζωῆς, ἐν τῷ ὕψει τῆς ἐρανομιμήτου πολιτείας. Αὐτῷ ἀγγελικῶς λατρεύειν, αὐτῷ ὁλοκλήρως δουλεύειν· τὰ ἄνω Φρονεῖν, τὰ ἄνω ζητεῖν. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχει Ω" τῆς καινῆς κλήσεως. ὦ τῆς δωρεᾶς τοῦ μυστηρίου. Δεύτερον βαπτισμα λαμβανεις σήμερον Ἀδελφὲ, τῇ περισσίᾳ τῶν τοῦ Φιλανθρώπου Θεοῦ δωρεῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν σὺ καθαίρῃ, καὶ Υἱὸς Φωτὸς γίνῃ, καὶ αὐτὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν συγχαίρει μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Ἀγγέλων ἐπὶ τῇ σῇ μετανοίᾳ, θύων σοι τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ἀξίως λοιπὸν τῆς κλήσεως περιπατησον· ἀπαλλάγηθι τῆς τῶν ματαίων προσπαθείας τὴν πρὸς τὰ κάτω ἕλκουσάν σε ἐπιθυμίαν, ὅλον σεαυτοῦ τὸν πάθον μετάθες πρὸς τὰ ἐράνια μηδόλως στραφῇς εἰς τὰ ὀπίσω· ἵνα μὴ γένῃ σήλη ἁλὸς, ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Λὼτ· ἢ ὥσπερ κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐμετὸν ἐπιστρέφων, καὶ πληρωθῇ ἐπὶ σὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· Ὅτι οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ στραφεὶς εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Καὶ γὰρ ἐὰν ἔσι σοι μικρὸς ὁ κίνδυνος, ἐπαγγελλομένῳ νῦν παντα τὰ προειρημένα

Φυλάττειν, ἔπειτα κατολιγωρῆσαι τῆς ἐπαγγελίας· ἢ ἢ πρὸς τὸν πρότερον βίον ἐπαναδραμεῖν, ἢ τῦ πατρὸς χωρισθῆναι, ἢ τῶν συνασκεμένων ἀδελφῶν, ἢ μόνοντα, ἢ καταφρονητικῶς ζῆσαι τὰς ἡμέρας σε, Ἐπεὶ βαρυτέρας ἕξεις τὰς εὐθύνας παρὰ τὸ πρὶν, ἐπὶ τῦ φοβερῦ ἀπαραλογίστε Βήματος τῦ Χριστῦ, ὅσῳ πλείονος χάριτος ἀπολαύσης ἄρτι. Καὶ καλόν σοι ἦν, ὡς τὸ λόγιον, μὴ εὔξασθαι, ἢ εὔξασθαι καὶ μὴ ἀποδῶναι. Μηδὲ πάλιν νομίσῃς, ὡς διὰ τῦ προλαβόντος χρόνε τῆς ἐνταῦθά σε διατριβῆς, ἱκανῶς ἠγωνίσω πρὸς τὰς ἀοράτες δυνάμεις τῦ ἐχθρῦ· ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τῦ δεῦρο διαδέξονταί σε μείζονες ἀγῶνες τῆς πρὸς αὐτὸν παλης. Ἰσχύει δὲ κατὰ σε ἐδαμῶς, πεφραγμένον εὑρίσκων, τῇ τε πρὸς τὸν ὁδηγῆντα σε κραταιᾷ πίστει καὶ ἀγάπῃ, καὶ τῇ πρὸς πᾶσαν ὑπακοὴν καὶ ταπείνωσιν εὐθύτητι. Διὰ τῦτο ἀπέχω ἀπὸ σῦ ἀνηκοΐα, ἀντιλογία, ὑπερηφανία, ἔρις, ζῆλος· φθόνος, θυμὸς, κραυγὴ, βλασφημία, λαθροφαγία, παῤῥησία, μερικὴ φιλία, περπερία, φιλονεικία, γογγυσμὸς, ψιθυρισμὸς, ἐπίκτησις ἰδιάζεσα οἰκτρῦ πράγματος, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τῆς κακίας εἴδη δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τῦ Θεῦ ἐπὶ τὲς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ῥιζῶν ἄρχεται ἐν αὐτοῖς ὁ τῶν ψυχῶν φθορεύς. Μᾶλλον δὲ ἀντ' αὐτῶν κτῆσαι τὰ πρέποντα Ἁγίοις, φιλαδελφίαν, ἡσυχίαν, ἐπιείκειαν, εὐλάβειαν, μελέτην τῶν θείων λογίων, ἀνάγνωσιν, τήρησιν καρδίας ἐκ ῥυπαρῶν λογισμῶν, ἐργασίαν τὴν κατὰ δύναμιν, ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν μέχρι θανάτε, ἐφ' ᾧ Πατρὶ τὰς συνθήκας σε ἔδωκας πρῶτον, καὶ τελευταῖον ἐξαγγελίαν τῶν τῆς καρδίας σε κρυπτῶν, καθὼς αἱ θεῖαι ὑποθῆκαι διαγορεύεσιν. Ἐβαπτίζοντο γάρ φησιν, ἐξομολογέμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα πάντα ἔτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τῦ Θεῦ, καὶ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσῃ μέχρι τέλες ζωῆς, χάριτι Χριστῦ;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τῦ Θεῦ συνεργῆντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Πανοικτίρμων ἓν Θεὸς καὶ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτῦ ἀνεξιχνίαστε ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ καὶ ἀγάπῃ θερμῇ. ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐγὼ ἐπιλήσομαί σε· ὁ καὶ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, καὶ τῇ προθέσει σε ἐπιβαλὼν τὴν παρ' αὐτῦ δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῦ ἐντολῶν, ἐπιλαβοῖτο, καὶ ἐπαγκαλίσαιτο, καὶ ὑπερασπιεῖ, καὶ γένοιτό σοι τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπε ἐχθρῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐτονίας χορη-

γὸς,

γὸς, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρείας συναγωνιστὴς, συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων, καὶ εὐφραίνων σου τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος, ἀξιῶν σε καὶ τῆς μερίδος τῶν Ἁγίων καὶ Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἶτα σφραγίζει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κεφαλὴν τοῦ Κατηχουμένου γ'. καὶ μετὰ τὸ κατασφραγίσαι, λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ στραφεὶς κατὰ ἀνατολὰς, λέγει

Ὁ Ὢν Δέσποτα παντοκρατορ, ὕψιστε Βασιλεῦ τῆς δόξης ὁ μετὰ τοῦ ζῶντος καὶ ἐνυποστάτου σου Λογου, καὶ τοῦ παρὰ σοῦ ἐκπορευομένου Πνεύματος τῆς ἀληθείας, κυριεύων πάσης Κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου· ὁ Θεὸς ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ τῇ τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος ἀκαταπαύστως, ᾧ παρεστήκασι χίλιαι χιλιάδες, καὶ μύριαι μυριάδες ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων στρατιαι. Σὺ εἶ τὸ Φῶς, τὸ Φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κοσμον, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἁγιας Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πασης ἐπουρανίου σου Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπίβλεψον ἱλέῳ ὄμματι ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ δούλου σου, ὅς τις συνέθετο, καὶ καθωμολόγησεν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων, συνάψων τῷ δωρηθέντι αὐτῷ ἐκ προγόνων χαρίσματι τῆς Υἱοθεσίας, καὶ τῆς Βασιλείας σου διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ μοναδικὸν τοῦτο καὶ Ἀγγελοειδὲς ἐπάγγελμα. κατάστησον τετελειωμένον ἐπὶ τὴν ἀκρότομον καὶ πνευματικὴν πέτραν τῆς εἰς σὲ πίστεως ἐνδυνάμωσον αὐτὸν ἐν τῷ κρατει τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἔνδυσον αὐτὸν τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σαρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκρατορας τοῦ σκοτους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας. Περίζωσον τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας καὶ ἔνδυσον αὐτὸν θώρακα δικαιοσύνης, καὶ ἀγαλλιασεως, καὶ ὑπόδησον τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Σόφισον αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἐν ᾧ δυνήσεται πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι, καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμά σου, ἀντιλαμβανόμενος τοῖς ἀλαλήτοις τῆς καρδίας αὐτοῦ στεναγμοὶς. Συναρίθμησον αὐτὸν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, ἵνα γένηται σκεῦος ἐκλογῆς σου, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας σου, υἱὸς Φωτὸς καὶ ἡμέρας, σοφίας, δικαιοσύνης, ἁγιασμοῦ, ἀπο-

λυτρώ-

λυτρώσεως, κατασκεύασον αὐτὸν ὄργανον, ἐναρμόνιον, ψαλτήριον τερπνὸν τῦ Ἁγίε Πνεύματος· ὅτως ἀντεῦθεν μετὰ προκοπῆς ἀπεκδυσάμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρέμενον κατὰ τὴν φιλήδονον ἀπάτην τῦ πολυμόρφε ὄφεως ἀνδύσηται τὸν Νέον Ἀδὰμ τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ Στερέωσον αὐτὸν, πάντοτε τὰ σίγματα, καὶ τὸν Σταυρὸν τῦ Ἰησῦ βαστάζειν ἐν τῷ σώματι αὐτῦ, δι' ὧν αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐσταύρωται, καὶ αὐτὸς τῷ Κοσμῳ. Μόρφωσον ἐν αὐτῷ ἀρετὴν ἀληθινὴν ἅγιον, καὶ μὴ ἀρέσκειαν ἀνθρώπων, ἢ αὐταρέσκειαν, ἐν τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ Φιλαδελφίαν, καὶ τὴν ὑπακοήν. Χαρίτωσον αὐτὸν ἀγρυπνέντα, ἐργαζόμενον, καθεύδοντα, ἀνιαμενον, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀγγελικῶς, ἐνοπτρίζεσθαί σε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ προσκυνεῖν σε τὸν μόνον ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεὸν, εἰς χαρὰν αὐτῦ ἀνεκλάλητον Ὅτι σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ ἐξουσία καὶ σοὶ πρέπει πάτα δοξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίε διηθῶμεν.

Ἅγιε Κύριε τῶν Δυνάμεων, ὁ Πατὴρ τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, εὐλόγησον τὸν δῦλόν σε, ὃν προσεκαλέσω εἰς τὸν πνευματικόν σε νυμφῶνα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν εἶναί σε ὅσιον δῦλον σοφισον αὐτὸν, ἐπίχειε αὐτῷ σὴν παρὰ τῦ ἡγεμονικῦ σε Πνεύματος χαριν καὶ σύνεσιν ἐνίσχυσον αὐτὸν εἰς τὸν κατὰ τῦ ἀοράτε ἐχθρῦ πόλεμον τὰς ἐκ τῆς σαρκὸς ἐπαναστάσεις τῇ χρατουρᾷ δυναμει σε κατάβαλε Δὸς αὐτῷ εὐχρεστεῖν σοι εἰς αἴνεσιν καὶ δοξολογιαν ἀδιάλειπτον. εἰς ὕμνες εὐκαίρες εἰς εὐχὰς εὐπροσδεκτες, εἰς βελὴν ὀρθὴν, εἰς καρδίαν ταπεινὴν, εἰς πρᾶξιν ζωῆς· καὶ πραότητος, καὶ ἀληθειας. Καταξίωσον αὐτὸν εὐαρεστεῖν σοι ἐν πραότητι, ἐν ἀγαπῃ, ἐν τελειότητι. ἐν ἐπισκήψη, ἐν ἀνδρεία, καὶ προσφέρειν σοι ὕμνες, καὶ δοξολογίας, καὶ εὐχὰς, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Τέλειωσον αὐτῦ τὴν ζωὴν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἵνα δι' ἀδιάσατον, καὶ ἀκυλίδωτον τὴν εἰς σὲ ἕνωσιν καταξιωθῇ τῆς ἐπερανιε σε Βασιλειας· Χαριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπία τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, μεθ' ἅ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει.

Ἰδὲ ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἑστηκεν ἐνταῦθα παρεσι Βλέπε, ὅτι ἐδεὶς σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τῦτο τὸ Σχῆμα Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθεσεως θέλεις τὸν ἀρραβῶνα τῦ Μεγάλε καὶ Ἀγγελικῦ Σχήματος.

Ἀπό-

Ἀπόκρισις. Ναὶ, τίμιε Πατερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς.

Λάβε τὸ ψαλίδιον, ἡ ἐπίδος μοι αὐτό· Τρίς.

Καὶ ἐπιδόντος αὐτῷ τὸ ψαλίδιον τῷ Ἡγεμόνι, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεύς·

Ἰδὲ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι συντάσσῃ, τίνι προσέρχῃ, ἡ τίνι ἀποτάσσῃ,

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡγεμόνος, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, ἡ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κειρεύει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς σταυροειδῶς, λέγων.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Εἶτα ᾄδει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα δικαιοσύνης, ἡ ἀγαλλιάσεως τοῦ μεγάλου ἡ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον, τοῦ μεγάλου ἡ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς στολὴν ἀφθαρσίας ἡ σεμνότητος, ὃν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται τὸ Κουκούλιον τῆς ἀκακίας εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸν ἀνάλαβον, ὃν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀναλαμβάνων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων, ἡ ἀκολουθῶν τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, ὃν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδύεται τὰ σανδάλια εἰς ἑτοιμασίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸ μέγα καὶ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ἐνδυσώμεθα δὲ αὐτὸ, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος δ'.

ΕΝδύσασθε χιτῶνα τῆς σωτηρίας, ζώσασθε τὴν ζώνην τῆς σωφροσύνης, δέξασθε τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοὺς πόδας τοὺς νοητοὺς ὁπλίσατε τῆς εὐχρατείας τοῖς ὅπλοις, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ δὲ Εὐχαὶ ἃς λέγει ὁ Ἱερεὺς εἰσὶν αὗται. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ταῖς παραγγελίαις σου καὶ ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασί σου καὶ ἄφατος ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ σου ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἁγίᾳ καὶ ἀγαγὼν τὸν δοῦλόν σου εἰς τὴν πνευματικήν σου ζωήν, δὸς αὐτῷ βίον εὐσχήμονα, πολιτείαν ἐνάρετον, καὶ ἀκατάγνωστον, ἵνα ἐν ἁγιασμῷ πολιτευσάμενος, ἄσπιλον διατηρήσῃ ὅπερ τῇ δυνάμει σου ἐνεδύσατο Σχῆμα. τῷ μὲν χιτῶνι τὴν δικαιοσύνην ἀμπεχόμενος. τῇ δὲ ζώνῃ τὴν ἐγκράτειαν τοῦ σώματος, καὶ τὴν σωφροσύνην ἐν ἑαυτῷ περιφέρων. τῷ δὲ κουκουλίῳ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου θέμενος· τῷ δὲ ἀναλάβῳ, τῷ Σταυρῷ, καὶ τῇ πίστει κατακοσμήσας· τῷ δὲ περιβολαίῳ, στολὴν ἀφθαρσίας θωρακιζόμενος· τοῖς δὲ σανδαλίοις ἵνα ἐπιβῇ τῇ ὁδῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας ὅπως γένηται φοβερὸς τοῖς ὑπεναντίοις, ἀνάλωτος τοῖς πολεμίοις, πάσης ἡδονῆς καὶ αἰσχίστης ἐπιθυμίας ἀλλότριος. Ὑπακοὴν παιδευόμενος, ἐγκράτειαν μετερχόμενος, τῷ τῆς ἀσκήσεως στοιχῶν κανόνι, ἵνα ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς γεραίρῃ τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῖς ἴχνεσι κατακολουθῶν τοῦ μεγάλου Προφήτου Ἠλιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, ἵνα φθάσας τὸ μέτρον τῆς τελειότητος, τὸν δρόμον τελέσῃ, τὴν πίστιν τηρήσῃ, καὶ ἀνδύσηται τὴν τῶν Ἀγγέλων ἀφθαρσίαν, καὶ συναριθμηθῇ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ, καὶ τύχῃ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παρασάσεως, καὶ ἀκούσῃ τῆς μακαρίας φωνῆς Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου· ἧς καὶ ἡμᾶς κληρονόμους γενέσθαι ἀξίωσον ὁ Θεὸς τῇ σῇ ἀγαθότητι. Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρή-

Εἰρήνη πάσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε) Ζήτει Φύλ. 138.

Εἰδὲ ἐκ ἔστι Λειτουργία, λέγονται τὰ παρόντα Εἰρηνικὰ, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δε) καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καὶ ἀνεμποδίσως διανῦσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ μοναχικοῦ Σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ὧν ἐγκρατείᾳ καὶ ἀσκήσει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν πάσης κοσμικῆς ἐπιθυμίας, καὶ τῆς πρὸς τὰς κατὰ σάρκα συγγενεῖς προσπαθείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ, καὶ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν ὑψηλότερον τῶν τοῦ Κόσμου Φρονημάτων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διάγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Τὰ δὲ λοιπὰ ἕως τοῦ Εὐαγγελίου ζήτει Φύλ. 138.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ ί. 37.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὁ φιλῶν Πατέρα, ἢ Μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ἐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν Υἱὸν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ἐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, ἐκ ἔστι μου ἄξιος. Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ δεχόμενος Προφήτην εἰς ὄνομα Προφήτου, μισθὸν Προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς

Δια-

διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τῦ διδάσκειν ἢ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τέλυς ζήτει Φύλ. 139.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΚΟΥΚΟΥΛΙΣΑΙ.

ΠΟλυέλεε Κύριε, ὁ δωρησάμενος τῷ δήλῳ σε, διὰ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Ἀγγελικῦ Σχήματος, τὸ Κεκάλυον, εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίυ, ἀναφαίρετον ἐκ τῆς αὐτῦ κεφαλῆς τὴν τοιαύτην χάριν σε διατήρησον, συνέχων ἢ συνθάλπων τὸ τῆς διανοίας αὐτῦ ἡγεμονικὸν ἐξ ἐναντίων προσβολῶν ἀπαρασάλευτον. ὅπως τὴν τῦ πονηροτάτυ ὄφεως, τῦ τηρεῖν αὐτῦ τὴν πτέρναν συγχωρηθέντος, καταπατῶν κάραν, πρὸς σὲ τὴν Φοβερὰν ἢ μόνην κεφαλὴν τῶν ἁπάντων τὸς νοητὸς αὐτῦ ὀφθαλμὸς αἴρῃ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Φωτισμὸς ἢ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΤΟ᾽ν πυρίνῃ κεφαλῇ τὴν ἰδίαν κεφαλὴν σοὶ τῷ ἀοράτῳ, ἢ μόνῳ σοφῷ Θεῷ ὑποκλίναντα, Δέσποτα, εὐλόγησον, καθαγίασον, ὑπερφρόνησον ἐκ πάσης ἐπιβλαβῆς ἐπηρείας ὁρατῆς τε ἢ ἀοράτυ. ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤΙ σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ ἐξυσία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ σοὶ πρέπει δόξα τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Λέγει ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΝ εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων τῦ δήλυ τῦ Θεῦ (τῦ δεῖνος) ἢ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε ἢ ἀκούσιον, τοῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς δωρήσηται αὐτῷ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἢ καιρὸν μετανοίας, τοῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε ἢ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνυ, ἢ ἀνάγκης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.
Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν παροῦσαν Εὐχήν. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Ζήτει Φύλ. 156.
Καὶ ψάλλει τὸ, Τρισάγιον. Τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν.
Καὶ τὸν Ν'. Ψαλμὸν, ἢ τὰ παρόντα Τροπάρια, ἦχος πλ β'.
Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησαν ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ δὲ Ἐξομολογούμενος λέγει·
Ἥμαρτον Κύριε, συγχώρησόν μοι. Καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Ὁ Ἱερεύς. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.
Ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Ναθαν. Φύλ. 155.
Εἶτα κλίνων τὰ γόνατα, ἢ ἄνω τὰς χεῖρας ἔχων λέγει·
Πάτερ Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ, ἢ τῆς γῆς, ἐξομολογοῦμαί σοι πάντα τὰ κρυπτὰ, ἢ Φανερὰ τῆς καρδίας ἢ διανοίας μου, ἃ ἔπραξα ἕως τῆς σήμερον. Διὸ ἄφεσιν αἰτῶ παρὰ σοῦ τοῦ δικαίου, ἢ εὐσπλάγχνου Κριτοῦ, ἢ χαρίν τοῦ μηκέτι ἁμαρτάνειν. Τότε ὁ Πνευματικὸς ἱλαρᾷ τῇ Φωνῇ λέγει·
Ἀδελφὲ, δι' ὃ ἦλθες πρὸς τὸν Θεὸν, ἢ πρὸς ἐμὲ, μὴ αἰσχυνθῇς· ὃ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ὧν ᾧ ἴσασιν.
Καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Πνευματικὸς εἰς πάντα τὰ ἁμαρτήματα.
ἢ μετὰ τὸ ἐρωτῆσαι καταλεπτῶς, λέγει ταῦτα·
Τέκνον μου πνευματικὸν, ὁ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἐξομολογούμενος, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς ἢ ἁμαρτωλὸς ἐκ ἰσχύω ἀφιέναι ἁμάρτημα ἐπὶ τῆς γῆς εἰ μὴ ὁ Θεός· διὰ δὲ τὴν Θεόλεκτον Φωνὴν ἐκείνην, τὴν μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάσασιν γενομένην πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, λέγουσαν· ἄντινων ἀφῆτε, ἢ τὰ ἑξῆς· εἰς ἐκείνην ἢ ἡμεῖς θαῤῥοῦντες λέγομεν ὅσα ἐξεῖπες τῇ ἐμῇ ἐλαχίστῃ ταπεινότητι, ὅσα ἐκ ἐφθασας εἰπεῖν. ἢ κατ' ἄγνοιαν, ἢ κατὰ λήθην, οἷον δήποτε. ὁ Θεὸς συγχωρήσοι σοι, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ συνάπτει ἢ ταύτην τὴν Εὐχήν.
Ὁ Θεὸς ὁ συγχωρήσας Δαβὶδ διὰ Νάθαν τοῦ Προφήτου τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι ἁμαρτήματα, ἢ Πέτρῳ τὴν ἄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, ἢ Πόρνῃ δακρυσάσῃ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πόδας, ἢ Τελώνῃ, ἢ Ἀσώτῳ· αὐτὸς ὁ Θεὸς συγχωρήσοι σοι διὰ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ πάντα, ἢ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι· ἢ ἀκατάκριτόν σοι παραστήσοι ἐν τῷ Φοβερῷ αὐτοῦ βήματι περὶ δὲ τῶν ἐξαγορευθέντων ἐγκλημάτων μηδὲ μίαν φροντίδα ἔχων, πορεύου εἰς εἰρήνην.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ ΟΝΤΩΝ.

Καὶ ἑαυτὸς ὅρκῳ δεσμόντων.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα δεσμὸν ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σῷ Πάθει διαῤῥήξας, καὶ ἐμφυσήσας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν σῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰπών· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἄντινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίονται αὐτοῖς· ἄντινων κρατῆτε, κεκράτηνται. σὺ Δέσποτα διὰ τῶν Ἁγίων σε Ἀποστόλων ἐχαρίσω τοῖς κατὰ καιρὸν ἱερουργοῦσιν ἐν τῇ Ἁγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ γῆς ἀφίναι τὰς ἁμαρτίας, καὶ δεσμεῖν, καὶ λύειν παντὸς σύνδεσμον ἀδικίας. Δεόμεθα οὖν καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ παρεσηκότος ἐνώπιόν σε, ἐπιχορήγησον αὐτῷ τὸ σὸν ἔλεος, διαῤῥήσων αὐτοῦ τὸν δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν, εἴτι ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὀλιγωρίᾳ ἐλάλησεν, ἢ ὑπὸ μικροψυχίας ἔπραξεν, εἰδὼς τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν καὶ ὡς Φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης, πάντα τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα συγχώρησον αὐτῷ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, ὁ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάπαυσις τῶν πεπτωκότων, καὶ τὸν δοῦλόν σε τοῦτον ἐλευθέρωσον ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῶν ἁμαρτημάτων. Ὅτι δεδεξασταί σε τὸ Πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞ ΕΠΙΤΙΜΙΩΝ ΛΥΟΜΕΝΩΝ.

Εὔσπλαγχνε Κύριε, ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε, ὁ διὰ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα διαῤῥήξῃ τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῶν πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὰ δεσμὰ τῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας πεπεδημένων, καὶ χαρίσῃ αἰχμαλώτοις ἄφεσιν· Σὺ Δέσποτα καὶ τὸν δοῦλόν σε (τὸν δεῖνα) τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐλεύθερωσον τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ δεσμοῦ. καὶ δώρησαι αὐτῷ ἀναμαρτήτως ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ προσιέναι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μετὰ παῤῥησίας καὶ καθαρᾶς συνειδότος αἰτεῖν τὸ παρὰ σοῦ πλέσιον ἔλεος. Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ

Δαεὶ.

Δαβὶδ, ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν, ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τῷ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετάνοιαν προσευχὴν δεξάμενος· Αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σε (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα, ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σε φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφιεὶς ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε, ὁ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· καὶ ὡς ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τὰ ἁμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσύνη σε ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σε ἀμέτρητον. εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσεις, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἑτέρα Εὐχή.

ΚΎριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνὲ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ δοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῆς· Αὐτὸς Δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γενόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων. Καὶ εἴ τι ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν Κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν. ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν, ἢ ὅρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Δεσπότης τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα, καὶ τὸν ὅρκον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ Δέσποτα φιλάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΗ.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς θείας ἐντολὰς τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις δοὺς, εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τοῖς πεπτω-

κόσι τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἐξ ἐκείνων αὖθις ἡμᾶς λαβόντες τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρῆσαί σοι τέχνον πνευματικὸν εἴ τι ἂν ἔπραξας ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἑκούσιον ἢ ἀκούσιον, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμ.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ

Εἰς πᾶσαν Ἀρὰν καὶ Ἀφορισμὸν, εἰς Τεθνεῶτα, ἀναγινωσκόμεναι παρὰ Ἀρχιερέως ἢ ἐξ ἀνάγκης, παρὰ Πνευματικοῦ Πατρὸς, εἰ ὁ πάρεξιν Ἀρχιερεύς.

Γ'σέον δὲ, ὅτι αἱ παροῦσαι Εὐχαὶ ἀναγινώσκονται οὕτως. Ἐν μὲν τῇ Προσκομιδῇ ἀναγινώσκουσι ταύτας μετὰ κατανύξεως πάντες οἱ μέλλοντες ἱερουργεῖν Ἱερεῖς· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, ἐξελθόντων τῶν Ἱερέων ἔξω τοῦ Βήματος, καὶ ἱσαμένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ ταύτας μεγαλοφώνως μετὰ κατανύξεως καὶ δακρύων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς γῆς, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καλλος, καὶ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον καὶ Οὐράνιον κτῆμα εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σοῦ προσάγματος, καὶ μεταβαλόντα τῆς εἰκόνος, καὶ μὴ φυλάξαντα· καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἀῤῥητόν σου τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ Θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεσθαι, καὶ διαλύεσθαι· ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι· Διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ τοῦ Παναγίου, καὶ ἐμουσίου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων. Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνεξικακος, καὶ εἴ τε ὑπὸ κατάραν Πατρὸς, ἢ Μητρὸς, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, εἴτέ τινα τῶν Ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ καὶ ῥᾳθυμίᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτὸν δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου. καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατάταξον. Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς Ἁγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν δοὺς ταύτην, ὥστε τῶν ἁ-

μαρτη-

μαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, ἢ εἰπὼν, ὅσα ἂν δήσωσι, ἢ λύσωσιν, ἵνα ὦσι δεδεμένα, ἢ λελυμένα. Δι' αὐτῶν δὲ ἢ εἰς ἡμᾶς, εἰ ἢ ἀναξίως, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεὰν Φιλανθρώπως διαβιβάσας, λῦσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σε (τὸν δεῖνα) τῆ ψυχικῆ ἢ σωματικῆ ἁμαρτήματος, ἢ ἔσω συγχεχωρημένος, ἢ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου, ἢ Ἀειπαρθένου σε Μητρὸς, ἢ πάντων σε τῶν Ἁγίων Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα. Τὸ Κυρίε δεηθῶμεν.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας, ἢ τῇ σῇ χάριτι τὴν τοῦ δεσμεῖν, ἢ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, μετὰ τὴν ἁγίαν σου ἐκ νεκρῶν τριήμερον Ἐξανάστασιν, τοῖς σοῖς Ἁγίοις Μαθηταῖς ἢ ἱεροῖς Ἀποστόλοις δωρησάμενος ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι ἢ ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῇ δέσωσι ἢ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῇ λέλυντω, διάδοχος ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς, ἢ ἀναξίους δούλους σου, τῆς αὐτῆς ταύτης παρὰ σοῦ ὑπεραγίας δωρεᾶς τε, ἢ χάριτος, τῇ ἀφάτῳ σου Φιλανθρωπίᾳ καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε ἢ ἡμᾶς ὅτω δεσμεῖν τε, ἢ λύειν τὰ ἐν τῷ Λαῷ σου συμβαίνοντα. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, ἢ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι) εἴτι ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε· ἢ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἥμαρτε, λύσας αὐτῷ ἢ τὸν ἐπικείμενον μοι ἐξ ὧν δήποτε τρόπων δεσμὸν, ἐν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησε ἢ εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, εἴτε παρ' ἄλλου τινὸς, φθόνῳ, ἢ συνεργίᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτον ὑπέστη ὀλίσθημα. εὐδόκησον ὡς μόνος ἀγαθὸς, ἢ πολυέλεος τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ Φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς, ἢ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΠΕΤΩΣ ΟΜΝΥΟΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς ἢ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τῆς τῶν ἀνθρώπων Φύσεως τὸ εὐάλωτον, ἢ ἀσθενὲς ἐπισάμενος ἢ τοὺς τῶν ἐνοικούντων ἡμῶν διαλογισμοὺς σαφῶς ἐπιγινώσκων, τὰς ἐκ προπετείας ἡμῖν γινομένας ἐνθυμήσεις, ἀμνησίκακος ὢν, παριδεῖν καταξίωσον, ἢ τοῖς προσλήψει ὄρκου συσχεθεῖσι συγχώρησον· σὺ γὰρ ἐπίσασαι τὰ κρύφια τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Δέομεθά σου, συγγνώμην αὐτοῖς τε, ἢ ἡμῖν διὰ τὴν σὴν ἀρρήτου ἀγαθότητα παράσχου. Ὅτι ἀνυμνήται σου τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ

τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΙΑΡΟΦΑΓΗΣΑΝΤΩΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ ὢν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ ἔπαινος τῦ Ἰσραὴλ χλῖνον τὸ ὦς σε, καὶ ἐπάκεσον ἡμῶν δεομένων σε, καὶ παράσχε συγγνώμην τῷ σῷ οἰκέτῃ (τῷ δε) μιαροφαγήσαντι, καὶ γευσαμένῳ κρεῶν ἢ τοίων ἐν βρωμάτων μὴ καθαρῶν, ὧν τὴν βρῶσιν ἀπηγόρευσας ἐν Νόμῳ ἁγίῳ σε τούτων δὲ ἀβελήτως μετασχόντι συγχώρησον, καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἀκαταχρίτως μεταλαβεῖν τῶν φρικτῶν Μυστηρίων τῦ τιμίυ Σώματός τε, καὶ Αἵματος τῦ Χριςῦ σε· ὅπως ἁγιασθείη τῦ λοιπῦ πάσης ἀκαθάρτυ μεταλήψεως καὶ πράξεως, ὡς ἐντρυφῶν τοῖς θείοις σε Μυστηρίοις, καὶ ἀπολαύων τῆς ἁγίας σε καὶ μυστικῆς Τραπέζης, καὶ τῶν ἀθανάτων Μυστηρίων, καὶ διαφυλαττόμενος σὺν ἡμῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ, αἰνῶν, καὶ δοξάζων τὸ Ὄνομά σε τὸ ὕψιστον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῦ. Ὅτι σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΙΣΧΡΩΝ ΛΟΓΙΣΜΩΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός μυ, ὃ ἐν χερσὶν οἱ κλῆροί μυ, ἀντιλαβοῦ μυ, κατὰ τὸ ἔλεός σε, καὶ μὴ ἐάσῃς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μυ, μὴ δὲ τῷ θελήματι ἐπακολυθῆσαι τῆς ἐπιθυμίας σαρκὸς κατὰ τὸ πνεύματος· πλάσμα σόν εἰμι· μὴ παρίδῃς ἔργον χειρῶν σε. μὴ ἀποσκαφῇς· οἰκτειρον, ἀλλὰ μὴ ἐξυδαίωσῃς, μηδὲ ὑπερίδῃς με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον τὸν σκεπαστήν μυ Θεόν· ἴασαι τὴν ψυχήν μυ, ὅτι ἥμαρτόν σοι· σῶσόν με ἕνεκεν τῦ ἐλέυς σε. ὅτι ἐπὶ σὲ ἐπεῤῥίφην ἐκ νεότητός μυ. αἰσχυνθήτωσαν οἱ ζητοῦντες με ἐξῶσαι ἀπὸ σῦ, διὰ πραξεων ἀσέμνων, διὰ λογισμῶν ἀπρεπῶν, δι' ἐνθυμήσεων ἀσυμφόρων. Ἀπέλασον ἀπ' ἐμοῦ πᾶσαν ὑπαρίαν, καὶ κακίας περίσσευμα· ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, μόνος ἰσχυρὸς, μόνος ἀθάνατος, κατὰ πάντα ἔχων τὴν δυνασείαν ἀνείκαξον· καὶ διὰ σοῦ δίδοται πᾶσιν ἡ κατὰ τῦ Διαβόλυ καὶ τῆς αὐτῦ κρατίας ἰσχύς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΟΡΝΕΙΑΣ.

Ο Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ Λαῷ, ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σε, καὶ μὴ δῷς ἀνθρώπῳ, καὶ δαίμονι κοινωνίαν. ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι· σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν δούλων σε· ἐγκαίνισον αὐτοὺς τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι· ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ· καὶ πάσης ἐνεργείας τοῦ ἀντικειμένου λυτρωσάμενος, παράσχου τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῶν ἐπουρανίων σε καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων ἀξίωσον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης, ἰσχύς μου, καὶ βοήθεια, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῇ· σὺ σῴζεις ἐν καιρῷ θλίψεως· σῶσόν με, ὅτι εἰσῆλθόσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. ἐπεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἀπὸ προσώπου ἐχθρῶν καταδυναστεύοντος. ὅτι κατεδίωξε τὴν ψυχήν μου, καὶ κατέπάτησεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· ὅλην τὴν νύκτα πολεμῶν ἐθλιψέ με. Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με ἐκ χειρὸς παρανομούντος, καὶ ἀδικοῦντος, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι· ὅτι φόβος θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. ἕως τίνος κεκράξομαι Κύριε, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ μου; βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος, καὶ οὐ μὴ σώσῃς; ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ Κύριε καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ τῆς δόξης σου. ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ὑπέστρεψε ἡμῶν; Κύριε δίκασον τοὺς ἀδικοῦντάς με· μὴ ἔστω ὡς ἄνθρωπος ὑπτιῶν, καὶ ὡς ἀνὴρ μὴ δυνάμενος σῴζειν. Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τοῦ ὑπνῶσαι, καὶ εἰς ὠφνιαζόμενον.

Πολυΰμνητε Κύριε, ἀχείρατε, ἀμόλυντε, μόνε ἀναμάρτητε, κάθαρόν με τὸν δούλόν σου ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. καὶ ἄσπιλον ἀνάδειξον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ἁγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. ἵνα ἀνανήψας ἐκ τῆς ὁμίχλης τῶν ἀκαθάρτων φαντασιῶν τοῦ διαβόλου, καὶ παντὸς πειρασμοῦ, καταξιωθῶ καὶ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ προσελθεῖν, καὶ ἀπογεύσασθαι τῶν φρικτῶν σου, καὶ φοβερῶν Μυστηρίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ

εἰς τοὺς

εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΠΑΣΑΝ ΑΡΡΩΣΤΙΑΝ.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ἰατρὲ ψυχῶν ἠ σωμάτων, ὁ ταπεινῶν ἠ ἀνυψῶν ὁ παιδεύων ἠ πάλιν ἰώμενος τὸν ἀδελφόν ἡμῶν (τὸν δεῖνα) τὸν ἀσθενῦντα ἐπίσκεψαι ἐν τῷ ἐλέει σε. Ἔκτεινον τὸν βραχίονά σε τὸν πλήρη ἰάσεως ἠ θεραπείας ἠ ἴασαι αὐτὸν ἐξανίεις ἀπὸ κλίνης ἠ ἀῤῥωστίας. ἐπιτίμησον τῷ πνεύματι τῆς ἀσθενείας ἀπόςησον ἀπ' αὐτῦ πασαν πληγὴν, πᾶσαν ἀλγηδόνα πᾶσαν μάσιγα, πάντα πυρετὸν ἢ ῥῖγος ἠ εἴ τίς ἐν αὐτῷ πλημμέλημα ἢ ἀνόμημα, ἄνες ἄφες, συγχώρησον διὰ τὴν σὴν Φιλανθρωπίαν Ναὶ Κύριε Θεὸς τῦ πλάσματός σε, ἐν Χρις῵ Ἰησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' ἁ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἠ ἀγαθῷ ἠ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἠ ἀεὶ ἠ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ, ΕΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ.

Πείημα Εὐθυμίε Μοναχῦ Συγγέλε.

Ὠδὴ ἀ ἦχος πλ. β. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Πῶς με θρυνήσω τὸν βίον τὸν ἐυπαρὸν ἠ τὰ πλήθη Δέσποινα τῶν ἀμετρων με κακῶν; τι δὲ ἐξαγγελῶ σοι Ἁγνή; ἀπορῶ ἠ δειλιῶ. ἀλλὰ βοήθει μοι

Ἠθῶν ἀπάρξομαι λέγειν τὰ πονηρὰ, ἠ δεινά με πταίσματα ὁ ταλαίπωρος ἐγώ; οἴμοι, τι γενήσομαι λοιπὸν ἀλλὰ Δέσποινα κἀμὲ πρὸ τέλες οἴκτειρον

Πᾶσαν ὁδὸν παρωδεύσας ἁμαρτιῶν, σωτηρίας Ἄχραντε, τρίβον εὗρον ὐδαμῶς ἀλλὰ σοὶ προσέρχω ἀγαθὴ, μὴ παρίδῃς ἐκ ψυχῆς μετανοῦντά με.

Τῷ μὲν θανάτῳ τὴν ὥραν διηνεκῶς, ἐννοῶ Πανάχραντε ἠ τὸ βῆμα τὸ φρικτὸν, συνηθείᾳ ὅλως δὲ κακῶν, δελεαζομαι δεινῶς ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν ἀγαθῶν ὁ Φθορεύς με νῦν καθορῶν, γυμνὸν ἀπροσάτευτον, ἠ μακρὰν ἀπὸ Θεῦ, γεγονότα θείων δωρεῶν, καταπίνειν με ὁρμᾷ Δέσποινα πρόφθασον. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ψυχὴν ἐμόλυνα αἰσχρῶς, Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων,

ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· ἢ πῦ λοιπὸν πορευθῶ, ἀπογνώσει ὅλος συνεχόμενος;
Τὸ κατ' εἰκόνα σε Ἁγνὴ, κατεσπίλωσα εἶμοι, ὑψηλόφρονι γνώμῃ, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· ἢ πῦ λοιπὸν πορευθῶ, ἀλλὰ σπεῦσον Παρθένε βοήθει μοι.
Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν βροτοῖς ὁ τὰ ἄθεσμα πράξας, γεννηθεὶς ἐν τῷ βίῳ ὥσπερ ἐγὼ Ἁγαθὴ, ἀσελγείας τῶν δεινῶν· τὸ γὰρ Θεῖον Βαπτισμα ἐμόλυνα.
Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν, Παναγία Παρθένε, σὺ βοήθησον τάχει· Οὐρανὸς γὰρ ἢ ἡ γῆ, καταβεῶσι πικρῶς, τῶν ἀμέτρων πραξεων τὰ ἄτοπα.

Ὠδὴ δ'. Χρισός με δύναμις.

Ἀγγέλων τάγματα ἢ τὰ στρατεύματα, Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις τῦ σῦ Υἱῦ. Φρίττουσι τὸ κράτος Ἁγνή· νῦν δὲ ἐγὼ ἀπογνωσθεὶς, ἀφοβίᾳ περιέχομαι.
Ἔξεστι ἅπασα ἡ γῆ ἢ ἔφριξε, καθορῶσα δεινῶς τε ἢ πονηρῶς, πραττοντα τὰ ἄτοπα, ἢ τῦ Υἱῦσε τὴν πολλὴν, εὐσπλαγχνίαν καταπλήττοντα.
Ναὸν ἐμόλυνα κακῶς τῦ σώματος, ἢ Ναὸν τῦ Κυρίε, ὃν περ βροτοὶ, τρέμοντες εἰσέρχονται· ἐγὼ δὲ οἶμοι ἀναιδῶς, εἰσπορεύομαι ὁ ἄσωτος.
Μὴ δείξῃς Δέσποινα, μὴ δειξῃς ξένον με, ξενωθέντα τῆς σκέπης τῦ σῦ Υἱῦ, ὅλως ἢ ἀναξιον· ἀλλὰ ἀποπλυνον καὶμὲ, ἐκ τῦ ῥύπε τῶν πταισματων με.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θειω Φέγγει σε Ἁγαθε.

Ἀδὰμ παρέβη μὲν ἐντολὴν, μίανσε Παρθένε τῦ Υἱῦ ἢ ἐξορία ὑπέπεσε· πῶς δέ με θρηνήσω πταισμάτων ἄβυσσον, ἐγὼ ὁ ἀπροσάτης ἢ παραβάτης Θεῦ.
Φθορεὺς μὲν πάλαι ἀναφανεὶς, ἢ ἀδελφοκτόνος Κάϊν. πρὶν ἀπὸ Θεοῦ κεχατήραται· τί δὲ ἢ ποιήσω ἐγὼ ὁ πάντολμος. ψυχὴν γὰρ ἀποκτείνας, νῦν ἐκ αἰσχύνομαι.
Ἡ σαῦ ἐζήλωσα τὸν δεινὸν, ἐν γαστριμαργίᾳ ἢ τρυφῇ. ψυχὴν ἢ σῶμα ἐμόλυνα, μέθῃ ἢ λαγνείᾳ ῥυπώσας βίον με· ἢ τίς λοιπὸν μὴ κλαύσῃ ἐμε τὸν αθλιον;
Ἰῷ θειῷ Φέγγει σε Ἁγαθὴ, ἴασαί με πάθη τῆς ψυχῆς, ἃ ὁ Φθορεύς μοι ἐνέσπειρε. ῥῦσαι με τῆς τότε αἰσχμαλωσίας πικρᾶς. γελᾷ γὰρ καθορῶν με νῦν ἀπροσάτευτον.

Ὠδὴ ς'. Τῦ βίε τὴν θάλασσαν.

Ὁ Βίος με ἄσωτος, ἡ ψυχή με ῥυπαρὰ, ἢ ἡ ζωὴ πανάθλος· τὸ δὲ σῶμά με ὅλον ἐν τοῖς κακοῖς, δεινῶς κατεσπίλωσα· διὸ σπεῦσον Παρθένε, ἢ βοήθει μοι.
Τὸ τέλος ἐφέσηκε, ἢ ὃ φέρω Ἁγαθὴ, τὸ συνειδὸς ἐλέγχει με. παρισᾷ γάρ μοι πράξεις τὰς πονηρὰς, ἢ βίε τὸ ἄσατον, ἢ τὸ βῆμα πτοεῖμαι τῦ

Υἱῆσθ Ἁγνή.

Σαρκός μθ τὴν πύρωσιν, ποταμὸς ὁ τῆ πυρὸς, ὁ Φοβερὸς ἢ ἄσβεσος, ἀναμένει Παναχραντε ἀληθῶς, ἢ σκώληξ ἀκοίμητος. ἀλλὰ ῥῦσαί με τέτων ταῖς πρεσβείαις σθ.

Σὺν τρόμῳ συνέχομαι, ἢ πτοῆμαι Ἀγαθὴ, τῆ πονηρῆ τὰ ἔνδρα. πρὸ τῆ τέλες γὰρ τρύζει μοι ὁ Φθορεὺς, ὀδόντας κατέχων με, ὡς αἰχμάλωτον ὄντα ἢ γυμνὸν ἀρετῶν. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβολον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπταπλάσιον τὴν Φλόγα μοι ἐξέκαυσε, τὴν τῶν παθῶν ὁ δόλιος, ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλον θανατοῖ· ἀλλ' ἄρδευσον ῥείθροις τῶν ἐμῶν, δακρύων Μῆτερ τῆ Θεῆ, ἢ μὴ ἀπώσῃ με.

Συμπνιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων μθ, μή με ἐάσῃς Δέσποινα· ἢ γὰρ βλέπων με ἀπογνόντα ὄντα ἀγαθὴ, γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρός. ἀλλὰ αὐτή σθ χρατκιᾷ χειρὶ ἀνάσχησον.

Φοβερὸν μὲν τὸ κριτήριον ταλαίπωρε, ψυχή μθ ἢ ἀναίσθητε, ἢ ἡ κόλασις ἀτελεύτητός τε ἢ Φρικτή· ἀλλ' ὅμως νῦν πρόσπεσον Μητρὶ, τῇ τῆ Κριτῆ σθ ἢ Θεῆ, ἢ τί ἀπέγνως σαυτήν;

Ἐπὶ σὲ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μθ. ἀνέθηκα ὁ ἄσωτος· μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμῆ τὸ πρόσωπόν σθ νῦν. μὴ σπλάγχνα Φιλάνθρωπα τὰ σὰ, κλείσῃς μοι Μῆτερ τῆ Θεῆ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ἐσκοτίσθην ὁ ταλαίπωρος Παναχραντε, τῷ πλήθει τῶν ἀμέτρων κακῶν, ἢ ἠλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ ὄμμα ἢ τὸν νᾶν. διό με Φωτός σθ ταῖς αὐγαῖς, πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θᾶττον εισάγαγε.

Ὠδὴ ἡ. Ἐκ Φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῆς Τριαδος τὸν ἕνα Θεὸν ἡ τέξασα, ἢ ἀγκάλαις βασάσασα Μητροπάρθενε, σβέσον τῶν παθῶν, τὴν πυρίφλογον κάμινον, ἢ δακρύων ῥείθροις, ἀπόπλυνον ψυχήν μθ.

Παρεσίαν θανάτῳ Φρίττω Παναχραντε, ἢ τὴν κρίσιν ἐκείνην ὅλως ὀ δεδοικα· πράττειν δὲ κακὰ ὐδὲ ὅλως ἀφίσαμαι. οἰκτειρον ἢ σῶσον, πρεσβείαις σθ πρὸ τέλες.

Στοναγμὸς ἀσιγήτες Δέσποινα δώρησαι, ἢ δακρύων πηγήν μοι. ἵνα ἐκπλύνω μθ, πταίσματα πολλὰ, ἢ ἀνίατα τραύματα· ὅπως ἐπιτύχω, ζωῆς τῆς αἰωνίε.

Τῶν κακῶν μθ τὰ πλήθη σοι ἐξαγόρευσα. ὡς ὐδεὶς γὰρ ἐν Κόσμῳ ἄλλος παρώργισα, Δέσποινα Θεὸν, τὸν Υἱόν σθ ἢ Κύριον· τέτῳ μθ ἐν τάχει, κατάλλαξον εὐχαῖς σθ.

Μη με ςήσῃς ὀν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὁ Φύσει εὐσπλαγχνος ἀλλὰ σῆς Μητρὸς ταῖς πρεσβείαις ἐλέησον, ϗ τοῖς δεξιοῖς σȣ, μὲ σύνταξον προβάτοις. Ὠ, δὴ θ Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰ Δὲ προσέρχομαι σοι Πανάχραντε. Φόβῳ πολλῷ ϗ πόθῳ τὴν ἰσχὺν ἐπιςάμενος τῆς πολλῆς πρεσβείας ἐγὼ ὁ δȣ̃λός σȣ μέγιςα γὰρ ἰσχύει ὦ Παντεύλογητε, δέησις Μητρὸς πρὸς τὸν Υἱόν. σπλάγχνοις γὰρ κάμπτεται.

Χορὸς παράλαβε Ἀρχαγγέλων τε, ϗ τὴν πληθὺν τῶν ἄνω Στρατευμάτων ϗ Πρόδρομον. Ἀποςόλων δήμȣς ϗ Προφήτας τε Μάρτυρας, ϗ Ὁσίȣς, Ἱερομάρτυρας, ϗ πρεσβείαν ποίησον Ἁγνὴ, ὑπὲρ ἐμȣ̃ πρὸς Θεόν.

Καὶ νῦν, ϗ τότε τὴν σὴν βοήθειαν. εὕρω Ἁγνὴ ὀν ᾗ ὅταν ἐκλείπῃ τὸ πνεῦμά μȣ, τῶν δαιμόνων θᾶττον λυτρȣμένη με. ῥῦσαι τῆς τυραννίδος τȣ́των Πανάχραντε ϗ μή με ἐάσῃς ἀγαθὴ, παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κριτὴν οἰκτίρμονα ϗ Φιλάνθρωπον, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδέχομαι Ἁγνὴ, μὴ ὑπερίδῃς με ἀλλ αὐτόν μοι ποίησον εὐΐλατον, ςῆσαι ἐκ δεξιῶν με τότε Πανύμνητε. τȣ̃ ἀχράντȣ βήματος αὐτȣ̃ εἰς σὲ γὰρ ἤλπισα.

Ἀρχαὶ Ἀρχάγγελοι Κυριότητες, ϗ Σεραφὶμ. Δυνάμεις, Ἐξȣσίαι, ϗ Ἄγγελοι, Θρόνοι, πολυόμματοις σὺν τοῖς Χερȣβὶμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον Τόκον σȣ σέβοντες, σὲ Παρθενομήτωρ εὐλαβῶς ἀεὶ δοξάζομεν.

Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐςίν. Καὶ εὐθὺς· Καὶ ὑπὲρ τȣ̃ καταξιωθῆναι.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τȣ̃ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ιά. 22.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἔχετε πίςιν Θεȣ̃. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὡς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τȣ́τῳ ἄρθητι, ϗ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· ϗ μὴ διακριθῇ ὀν τῇ καρδίᾳ αὐτȣ̃, ἀλλὰ πιςεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔςαι αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ Διὰ τȣ̃το λέγω ὑμῖν πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιςεύετε, ὅτι λαμβάνετε, ϗ ἔςαι ὑμῖν. Καὶ ὅταν ςήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα ϗ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ὀν τοῖς Οὐρανοῖς ἀφῇ τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέȣς, ζωῆς εἰρήνης.

Καὶ ὑπὲρ τȣ̃ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὅτι ἐλεήμων, ϗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἡ Εὐχὴ τȣ̃ Ὁσίȣ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννȣ τȣ̃ Δαμασκηνȣ̃. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησȣ̃ Χριςέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξȣσίαν ἀνθρώ-

ποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς ϗ φιλάνθρωπος, πάριδε πάντα τὰ ὀν γνώσει ϗ ἀγνοίᾳ πλημμελήματα, τὰ ἑκούσια, ϗ τὰ ἀκούσια, τὰ ὀν ἔργῳ, ϗ λόγῳ, ϗ κατὰ διάνοιαν, ϗ ἀκατακρίτως τὸν δοῦλόν σου τοῦτον καταξίωσον, μεταλαβεῖν τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ϗ ἀθανάτων σου Μυστηρίων· μὴ εἰς βάρος ϗ κόλασιν, ϗ προσθήκην ἁμαρτημάτων· ἀλλ' εἰς ἁγιασμὸν, εἰς φωτισμὸν, εἰς καθαρισμὸν, εἰς στηριγμὸν, εἰς ἀῤῥαβῶνα ζωῆς αἰωνίου, ϗ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας, εἰς τεῖχος ϗ βοήθειαν, ϗ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς ἐξάλειψιν τῶν αὐτοῦ πλημμελημάτων, ϗ δόξαν τοῦ κράτους σου. πρεσβειαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν τιμίων ἐπουρανίων νοερῶν αὔλων Δυναμεων ἀσωματων, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΓΙΝΟΜΕΝΗ
ΕΠΙ ΜΝΗΣΤΡΟΙΣ
ΗΓΟΥΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, τοῦ Ἱερέως ἑστῶτος ἐν τῷ Ἱερατείῳ, παρίστανται οἱ μέλλοντες ζεύγνυσθαι πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν. Ὁ μὲν Ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ Γυνὴ ἐξ εὐωνύμων. Ἀπόκεινται δὲ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας Τραπέζης δακτύλιοι αὐτῶν δύω. χρυσοῦς, ϗ ἀργυροῦς· Ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀπονεύων πρὸς τὰ δεξιά· ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερὰ, συνεῖγυς ἀλλήλων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν αὐτῶν νεονύμφων ἐκ γ'. ϗ δίδωσιν αὐτοῖς κηροὺς ἁπτομένους· ϗ εἰσάξας αὐτὰς ἔνδον τοῦ Ναοῦ, θυμιᾷ σταυροειδῶς, ϗ λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς Ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ὀν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου ϗ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) ϗ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ (τῆς δε) τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, ϗ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους, ϗ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, ϗ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆ φυλαχθῆναι αὐτὲς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆ εὐλογηθῆναι αὐτὲς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆ διαφυλαχθῆναι αὐτὲς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίῳ δεηθῶμεν.
Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσηται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίῳ δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνε.
Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.
Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Ὁ ΙΕΡΕΥΣ·

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν μεγαλοφώνως.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἑνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἀῤῥήκτον· ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμες αὐτὲς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὲς δύλες σε τύτες, ὁδηγῶν αὐτὲς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.
Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνησευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον Ἁγνὴν, εὐλόγησον τὰ Μνῆσρα, καὶ ἕνωσον, καὶ διαφύλαξον τὲς δύλες τύτες ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.
Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὲς δακτυλίες τὲς ἐν τῷ Δισκελίῳ, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ ἀνδρὶ τὸν χρυσῆν, καὶ λέγει αὐτῷ.

ΑΡραβωνίζεται ὁ δῦλος τῆ Θεῆ (ὁ δεῖνα) τὴν δύλην τῆ Θεῆ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῆ, καὶ τῆ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τρὶς.

Ποιῶν Σταυρὸν μετὰ τῆ δακτυλιδίε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ.

Εἶτα καὶ τῇ γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυρῆν.

Ἀῤῥαβωνίζεται ἡ δύλη τῆ Θεῆ (ἡ δεῖνα) τὸν δῦλον τῆ Θεῆ (τὸν δε) εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῆ, καὶ τῆ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί. Τρὶς.

Καὶ ὁ-

Καὶ ὅταν ἅπτη εἰς ἕκαστον τρὶς, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τῦ δακτυλιδίυ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἢ ἐπιτίθησιν αὐτὰς ὡ τεῖς δεξιοῖς αὐτῶν δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλίδια τῶν Νεονύμφων ὁ Σύντεκνις.

Ο' δὲ Ιερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ παιδὶ τῦ Πατριάρχυ Ἀβραὰμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, εὐλογήσας νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα ἢ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀρραβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας. Αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Ἀρραβῶνα τῶν δύλων συ (τῦ δε) ἢ (τῆς δε) ἢ σύριζον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λόγον. Βεβαίωσον αὐτὸς τῇ παρὰ σῦ ἁγίᾳ ἑνότητι. σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιύργησας ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἢ παρὰ σῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν ἢ διαδοχὴν τῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸς ὦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν συ. ἢ τὴν ἐπαγγελίαν συ ἐπὶ τὺς δύλυς συ, τὺς πατέρας ἡμῶν εἰς καθ ἑκάστην γενεὰν ἢ γενεὰν τὺς ἐκλεκτύς συ, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δύλόν συ (τὸν δε) ἢ τὴν δύλην συ (τὴν δε·) ἢ σύριζον τὸν Ἀρραβῶνα αὐτῶν ἐν πίστει ἢ ὁμονοίᾳ, ἢ ἀληθείᾳ, ἢ ἀγάπῃ. σὺ γὰρ Κύριε ὑπέδειξας διδόσθαι τὸν Ἀρραβῶνα, ἢ σηρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίυ ἐδόθη ἡ ἐξυσία τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ διὰ δακτυλιδίυ ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος διὰ δακτυλιδίυ ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Θαμαρ. διὰ δακτυλιδίυ ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐράνιος, οἰκτίρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν Υἱὸν αὐτῦ. Δότε γάρ φησι. δακτυλίδιον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτῦ, ἢ θύσαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, φαγόντες εὐφρανθῶμεν. Αὕτη ἡ δεξιά συ Κύριε τὸν Μωϋσῆν ἐρατοπέδευσεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. διὰ γὰρ τῦ λόγυ συ τῦ ἀληθινῦ οἱ Οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, ἢ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη, ἢ ἡ δεξιὰ τῶν δύλων συ εὐλογηθήσεται, τῷ λογῳ συ τῷ κραταιῷ ἢ τῷ βραχιονί συ τῷ ὑψηλῷ. Αὐτὸς ὦν ἢ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τέτο εὐλογίαν ἐράνιον, ἢ Ἄγγελος Κυρίυ προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν ἢ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα. ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενὴς, ἢ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

Εἰ μὲν βέλονται ὡ ταὐτῷ σεφανωθῆναι, εἰσέρχονται ὡ τῷ Ναῷ μετὰ κηρῶν ἀπτομένων· Προπορευομένυ τῦ Ἱερέως μετὰ Θυμιατῦ, ἡ ψάλλοντος τὸν Ψαλμὸν ἕτως. Ὁ δὲ Λαὸς ὡ ἑκάσῳ στίχῳ Λέγει τό.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Μακάριοι πάντες οἱ Φοβέμενοι τὸν Κυριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῦ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὰς πόνες τῶν καρπῶν σε φάγεσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν. δόξα σοι

Μακάριος εἶ, ἡ καλῶς σοι ἔσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνή σε ὡς ἄμπελος εὐθυνῦσα ἐν ταις κλίτεσι τῆς οἰκίας σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Οἱ Υἱοί σε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν ἡ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερεσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν. δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις Υἱὸς τῶν Υἱῶν σε εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει· Εὐλογημένη ἡ Βασιλεια τῦ Πατρός.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίῳ δεηθῶμεν Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος Κόσμυ

Ὑπὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ. Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπυ ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν δύλων τῦ Θεῦ (τῦ δε) ἡ (τῆς δε) τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμυ κοινωνίαν, ἡ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τῦ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τύτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας. τοῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁράσει υἱῶν καὶ θυγατέρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεχνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχραντε.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Ἐκφωνως ὁ Ἱερεύς.

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄχραντος, καὶ πάσης Κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τὴν πλευρὰν τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν, Αὐξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς, καὶ ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἓν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· ἕνεκεν γὰρ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, καὶ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν· καὶ ὃς ὁ Θεὸς συνέζευξον, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· Ὁ τὸν θεραπόντα σου Ἀβραὰμ εὐλογήσας καὶ διανοίξας τὴν μήτραν Σάῤῥας καὶ πατέρα πλήθους ἐθνῶν ποιήσας· Ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ῥεβέκκᾳ χαρισάμενος, καὶ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας. Ὁ τὸν Ἰακὼβ τῇ Ῥαχὴλ συναψας, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας· Ὁ τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὴν Ἀσυνὲθ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιΐας αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, καὶ τὸν Μανασσῆν χαρισάμενος· Ὁ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, καὶ Πρόδρομον τὸν τόκον αὐτοῖς ἀναδείξας. Ὁ ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀειπάρθενον, καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς, καὶ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· Ὁ διὰ τὴν ἄφραστόν σου δωρεὰν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, ἵνα φανερώσῃς, ὅτι σὸν θέλημά ἐστιν ἡ ἔννομος συζυγία, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα· Αὐτὸς Δέσποτα Πανάγιε, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν οἰκετῶν σου, ὡς ἐκεῖσε καὶ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ σου ἐπισκοπῇ, εὐλόγησον τὸν γάμον τοῦτον, καὶ παράσχου τοῖς δούλοις σου τούτοις (τῷ

δεῖνι) ἢ (τῇ δεῖνι). ζωὴν εἰρηνικὴν, μακροημέρευσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ἀξίωσον αὐτοὺς ἰδεῖν τέκνα τέκνων, τὴν κοίτην ἀνεπιβούλευτον διατήρησον. Καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ Οὐρανοῦ ἄνωθεν, ἢ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς. Ἔμπλησον τοὺς οἴκους αὐτῶν σίτου, οἴνου, ἢ ἐλαίου ἢ πάσης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι ἢ τοῖς χρείαν ἔχουσι· δωρούμενος ἅμα ἢ τοῖς συμπαροῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, ἢ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμ. Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΕΥλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ μυστικοῦ ἢ ἀχράντου γάμου ἱερουργὸς, ἢ τοῦ σωματικοῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, ἢ τῶν βιωτικῶν ἀγαθὸς οἰκονόμος· Αὐτὸς ἢ νῦν Δέσποτα ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἢ θέμενος αὐτὸν ὡς Βασιλέα τῆς Κτίσεως, ἢ εἰπὼν, οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. ἢ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἀδὰμ, εἶπε· τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστῶν μου, ἢ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνὴ, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα, ἢ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, ἢ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ἢ οὓς ὁ Θεὸς ἔζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· Αὐτὸς ἢ νῦν Δεσπότα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κατάπεμψον τὴν χάριν σου τὴν ἐπουράνιον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους (τὸν δεῖνα) ἢ (τὴν δεῖνα.) ἢ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρὶ ἢ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικὸς, ὅπως βιώσωσι κατὰ τὸ θέλημά σου. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραὰμ, ἢ τὴν Σάῤῥαν. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ, ἢ τὴν Ῥεβέκκαν. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακὼβ, ἢ πάντας τοὺς Πατριάρχας. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰωσὴφ, ἢ τὴν Ἀσυνεθ. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσέα, ἢ Σεπφόραν. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν, ἢ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ κιβωτῷ. Διαφύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν

Ἰω-

Ἰωνᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῦ Κήτους. Διαφύλαξον αὐτὸς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸς Ἁγίους τρεῖς Παῖδας ἐκ τῦ πυρὸς, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον ἐρανόθεν. ἢ ἐλθοι ἐπ' αὐτὸς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχων ἡ Μαχαρία Ἑλένη, ὅτε εὗρε τὸν τίμιον Σταυρόν. Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῦ Ἐνὼχ, τῦ Σὶμ, τῦ Ἠλία. Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν Ἁγίων σε Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς ἐρανόθεν τὸς στεφάνους. Μνημόνευσον ὁ Θεὸς ἢ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτὸς γονέων· ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῶν δούλων σε τῶν Παρανύμφων· τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην. Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῦ δούλυ σε (τῦ δε) ἢ τῆς δούλης σε (τῆς δε) ἢ εὐλόγησον αὐτούς. Δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεχνίαν, ὁμόνοιαν ψυχῶν ἢ σωμάτων. Ὕψωσον αὐτὸς ὡς τὰς κέδρους τῦ Λιβάνυ, ὡς ἀμπελον εὐκλήματῦσαν. Δώρησαι αὐτοῖς σπέρμα σάχυος, ἵνα πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, ἢ σοὶ εὐάρεστον· ἢ ἴδωσιν υἱὸς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης αὐτῶν· ἢ εὐαρεστήσαντες ἐνώπιόν σε, λάμψωσιν ὡς φωστῆρες ἐν ἐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' ἧς δόξα, κράτος, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, ἢ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν· διὰ τὸ ὅτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· Αὐτὸς ἢ νῦν Δέσποτα ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σε ἐξ ἁγίυ κατοικητηρίυ σε ἢ ἅρμοσον τὸν δούλόν σε (τόν δε) ἢ τὴν δούλην σε (τήν δε,) ὅτι παρὰ σῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτὸς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτὸς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σὲ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὰ Στέφανα, στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δοῦλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τῦ Θεῦ (τήν δε) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος.

Τῦτο δὲ λέγει ἐκ τρίτε ποιῶν σχῆμα Σταυρῦ.

Εἶτα σέφει ἡ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δέλη τῦ Θεῦ (ἡ δέλη) τὸν δέλον τῦ Θεῦ (τὸν δε) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἡ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίε Πνεύματος.

Καὶ τῦτο τρὶς, ὁμοίως. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτὰς, λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ ἡ τιμῇ σεφάνωσον αὐτάς.

Εἶτα τὸ Προκείμενον τῦ Ἀποσόλε, ἦχος πλ. α'.

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν σεφάνες ἐκ λίθων τιμίων. Ζωὴν ἠτήσαντό σε, ἡ ἔδωκας αὐτοῖς. Ὁ Ἀπόσολος.

Πρὸς Ἐφεσίες Ἐπισολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε'. 20.

Ἀδελφοὶ, εὐχαριςεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, τῷ Θεῷ ἡ Πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεῦ. αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ. ὅτι ὁ ἀνὴρ κεφαλή ἐσι τῆς γυναικὸς, ὡς ἡ ὁ Χριςὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· ἡ αὐτός ἐσι Σωτὴρ τῦ σώματος. ἀλλ' ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριςῷ. ὕτω ἡ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς ἡ ὁ Χριςὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λετρῷ τῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἡ παραςήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τί τῶν τοιύτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία ἡ ἄμωμος. ὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. ὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει ἡ θάλπει αὐτὴν, καθὼς ἡ ὁ Χριςὸς τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τῦ σώματος αὐτῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῦ, ἡ ἐκ τῶν ὀσέων αὐτῦ. ἕνεκεν τύτε καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτῦ ἡ τὴν μητέρα, ἡ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῦ, ἡ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυςήριον τῦτο μέγα ἐςίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριςὸν, ἡ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν ἡ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαςος τὴν ἑαυτῦ γυναῖκα ὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν. ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. α'.

Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, ἡ διατηρήσεις ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφαλ. β'. 1.

Τῇ, καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· ἡ ἦν ἡ Μήτηρ τῦ Ἰησῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ ἡ ὁ Ἰησῦς, ἡ οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑσερήσαντος οἴνε, λέγει ἡ Μήτηρ τῦ Ἰησῦ πρὸς αὐτόν. οἶνον

ἐκ ἔ-

ἐκ ἔχουσι Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι, κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγενημένον. (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι; Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως.
Καὶ μνημονεύειν ὧν θέλει. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδεῖξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· Αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα) οὓς εὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν γήρει πίονι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.
Τὴν ἡμέραν, πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.

Ἄγγελον, εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς. Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Καὶ ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεὺς, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ στερεώσας τὴν Οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ. Ἐκφώνως.

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'. πρῶτον τῷ ἀνδρὶ, καὶ αὖθις τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, τοῦ Συντέκνου κρατοῦντος ὄπισθεν τοὺς Στεφάνους, στρέφει ὡς ὢν σχήματι κύκλου.

Καὶ ψάλλει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα Τροπάρια, εἰς ἦχον πλ. ά.

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν. Ἕτερα, ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα; Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους. Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει.

Μεγαλύνθητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακὼβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ὡ

Καὶ ὠ τῷ τῆς Νύμφης, λέγει·

ΚΑὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σαῤῥα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ραχὴλ εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τὰς ὁρὰς τῦ Νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας· εὐλόγησον καὶ τὰς δούλας σου τούτους, τὰς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ἀνάλαβε τοὺς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατήρων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ο Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὔχεται ὁ Ἱερεύς.

Ο Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριὰς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. Εἶτα εἰσέρχονται, καὶ εὔχονται αὐτοῖς. Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τῦ Ἱερέως, τελεία Ἀπόλυσις.

Ο διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Θεοσέπτων Βασιλέων, καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης, τῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεήσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς. Καὶ τὰ ἑξῆς.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΛΥΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῦ ἰδιαυτοῦ τὸν Στέφανον εὐλογήσας, καὶ τοὺς παρόντας Στεφάνους ἐπιτίθεσθαι παραδοὺς, τοῖς νομῷ γάμου συναπτομένοις ἀλλήλοις, καὶ μισθὸν ὥσπερ ἀπονέμων αὐτοῖς τὸν τῆς σωφροσύνης, ὅτι ἁγνοὶ πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ νομοθετηθέντα γάμον συνῆφθησαν· Αὐτὸς, καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόντων Στεφάνων, τοὺς συναφθέντας ἀλλήλοις εὐλόγησον καὶ τὴν συνάφειαν αὐτῶν ἀδιάσπαστον διατήρησον. Ἵνα εὐχαριστῶσι διαπαντὸς τῷ παναγίῳ ὀνόματί σου τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱοῦ, καὶ τῦ Ἁγίου Πνεύ-

ματος

ματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σύμφωνα καταντήσαντες οἱ δοῦλοί σου Κύριε, καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐκτελέσαντες τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γάμου, καὶ συλλέλοντες τὰ κατ' αὐτὸν σύμβολα, δόξαν σοι ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΠΕΡΙ ΔΙΓΑΜΟΝ.

Κεφάλαιον Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ Δίγαμος ὁ σεφανῶτος, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμάτω μὴ μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἔτη δύο· ὁ δὲ Τρίγαμος, πέντε.

Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ Μακαρίου Νικήτα Μητροπολίτου Ἡρακλείας, ἐξ ὧν ἠρωτήθη παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου.

Ἡ μὲν ἀκρίβεια τοὺς Διγάμους οὐκ εἴωθε σεφανοῦν, ἡ δὲ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας συνήθεια, τὰ τοιαῦτα οὐ παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῖς Διγάμοις καὶ Τριγάμοις τοὺς νυμφικοὺς Στεφάνους ἐπιτίθησι, καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε παρὰ τοῦτο ἀνεκλήθη· πλὴν ἕνα ἢ δεύτερον χρόνον τῆς Θείας μεταλαγχάνουσι Κοινωνίας. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἱερολογήσαντα τούτους Πρεσβύτερον, συνδεῖπνεῖν αὐτοῖς οὐ νενόμισται, κατὰ τὸν ζ' Κανόνα τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΓΑΜΟΝ.

Εὐλογητὸς κατὰ τὸ ἔθος. τὸ Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα Συναπτή.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας.
Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) καὶ (τῆς δεῖνος) καὶ τῆς ἐν Θεῷ σχέσεως, καὶ συμβιώσεως αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
Ὑπὲρ τοῦ συζῆσαι αὐτοὺς καλῶς ἐν ὁμονοίᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.
Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις.

Εἶτα· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διῃρημένα συναγαγὼν εἰς ἑνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς αὐτοῖς ἄῤῥηκτον· ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς

δούλους

δέλους σου τούτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖναν,) ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον Ἁγνήν, εὐλόγησον τὰ μνήστρα· καὶ ἕνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὰς δακτυλίους, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἀνδρὶ τὸν χρυσοῦν, τῇ δὲ Γυναικὶ τὸν ἀργυροῦν, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρί.

Ἁρραβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἐκ τρίτου. Ὁμοίως καὶ τῇ Γυναικί.

Ἁρραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει ὁ Σύντεκνος τὰ δακτυλίδια.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων φειδόμενος, καὶ πάντων προνοούμενος, ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντων τὴν γνῶσιν ἔχων, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας συγχώρησον τῶν σῶν ἱκετῶν, καλῶν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν. παρέχων αὐτοῖς συγγνώμην παραπτωμάτων, ἁμαρτιῶν ἱλασμὸν, συγχώρησιν ἀνομιῶν ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων. ὁ εἰδὼς τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ πλάσας καὶ δημιουργὸς, ὁ Ῥαὰβ τὴν πόρνην συγχωρήσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, μὴ μνησθῇς ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἀγνοίας ἐκ νεότητος· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεταί σοι; ἢ ποία σὰρξ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου; σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀναμάρτητος, ἅγιος, πολυέλεος, πολυεύσπλαγχνος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. σὺ Δέσποτα οἰκειωσάμενος τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖναν) ἕνωσον τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ· δώρησαι αὐτοῖς τοῦ Τελώνου τὴν ἐπιστροφὴν, τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τοῦ Λῃστοῦ τὴν ἐξομολόγησιν· ἵνα διὰ μετανοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ τὰς ἐντολάς σου ἐργαζόμενοι, καταξιωθῶσι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ οἰκονόμος πάντων,

ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑψωθεὶς ἐπὶ τοῦ τιμίου ἢ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τὸ καθ' ἡμᾶς διαῤῥήξας χειρόγραφον, ἢ τῆς δυνάσειας τοῦ διαβόλου ῥυσάμενος ἡμᾶς, ἱλάσθητι ταῖς ἀνομίαις τῶν δούλων σου. ὅτι τὸν καύσωνα ἢ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς σαρκὸς τὴν πύρωσιν μὴ ἰσχύοντες βασάζειν, εἰς γάμου δευτέραν κοινωνίαν συνέρχονται, καθὼς νομοθετήσας διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, εἰπὼν δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, τὸ, Κρεῖσσον ἐν Κυρίῳ γαμεῖν, ἢ πυροῦσθαι. Αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος ἐλέησον ἢ συγχώρησον, ἱλάσθητι, ἄφες ἄφες τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος. ἀδεὴς γάρ ἐσιν ἁναμάρτητος, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐσὶν, ἢ χωρὶς ῥύπου, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκα φορέσας ἀναμαρτήτως, ἢ τὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρησάμενος ἀπάθειαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούντων, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, ἢ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν διὰ τὸ ἴσως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. Αὐτὸς ἢ νῦν Δέσποτα ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, ἢ ἁρμοσον τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἢ τὴν δούλην σου (τήνδε)· ὅτι παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ σεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σοῦ ἐσιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν τὰ Στέφανα, σέφει τὸν Νυμφίον, λέγων·

Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐκ τρίτου. Ὁμοίως σέφει ἢ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα,) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ τοῦτο τρίς. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς, λέγων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξῃ ἢ τιμῇ σεφάνωσον αὐτούς.

Εἶτα τὸν προγεγραμμένον Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
εἰς Φύλλ. 172. ἔπειτα ταῦτα.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.
Καὶ μνημονεύει ὧν θέλει. εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.
Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. καὶ σοὶ τὴν δόξαν.
Εἶτα τὴν Εὐχήν. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ. Φύλλ. 173.
Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεύς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον, εἰρήνης, πιστόν. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς,
Χριστιανὰ τὰ τέλη. Τὴν ἑνότητα τῆς Πίστεως.
Ὁ Ἱερεύς. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας.
Ὁ Χορός. τὸ. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.
Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεύς,
καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ σερεώσας τὴν Οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν σέφανον παντῶν τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'. πρῶτον τῷ ἀνδρὶ, καὶ αὖθις τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, στρέφει ὡς ὢ σχήματι κύκλου καὶ ψάλλει· Ἡσαΐα χόρευε. Καὶ ἕτερα τροπάρια, ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες. Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους. Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τῇ Νυμφίῳ, λέγει.
Μεγαλύνθητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακὼβ πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὢ τῷ τῆς Νύμφης, λέγει·
Καὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σαῤῥᾶ, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ῥεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ῥαχὴλ εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλ. Φύλ. 175

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὔχεται ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία. Φύλ. 175.

Εἶτα εἰσέρχονται καὶ εὔχονται αὐτοῖς, καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία Ἀπόλυσις.

Ὁ Διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν, Φύλ. 175.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ψαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ Ἱερέων, συναχθώτων ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ πρώτῃ τῶν Ἱερέων, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά. Τὸ, Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. ὁ Ν'.

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς. Εὐχὴ ἐλαίου, ψαλμὸς Ἀρσενίου.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἱλαρύνων ἀεὶ, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ Φαραὼ ἐν ἐλαίῳ πιστὲς· αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίου προσιόντας σοι.

Ὑπάρχει σοῦ τῆ ἐλέους Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα γῆ. ὅθεν Ἐλαίῳ θείῳ σου σεπτῷ οἱ χριόμενοι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτοῦμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμόν σου τὸν ἱερὸν Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοῖς, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεσι, πάντας σΦραγίδι σου ἐλέησον. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος. Ἀγνὴ πλωτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου ἀεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ὅπως

ἀπαύ-

ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστὸς, ἢ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἔλεως, τῷ ἀσθενοῦντι δεινῶς, δὸς Χριστὲ τὴν χάριν σου ἄνωθεν.

Ἐλαίας καρφος ποτὲ, πρὸς ἀνοχὰς κατακλυσμοῦ θεία σε, δείξας ἐοπῇ Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Λαμπάδι θεία φωτὸς, ἐν τῷ ἐλέει σου Χριστὲ φαίδρυνον, τὸν ἐν τῇ χρίσει ἢ νῦν, πίστει τοῦ Ἐλέους σου σπεύδοντα. Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, ἢ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λῦσον τοῦ νοσοῦντος πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμανικῶν.

Ὡς θεῖος ποταμὸς, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας Οἰκτίρμον, δείξον τοῦ σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα ῥεῖθρα, ἢ πάντας ἴασαι. βλῦσον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, ἢ πλύνον ἅπαντας. σοὶ γὰρ ἀεὶ προσρέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὁ Ἰατρὸς ἢ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ λυτρωτής τε ἢ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὅλων Δέσποτα ἢ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τῷ νοσοῦντί σου δέλῳ, οἰκτειρον ἐλέησον, τὸν πολλὰ ἐπταικότα, ἢ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστὲ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θείαν σου δύναμιν. Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα.

Ἀδιάφθορον ὡς μῦρον Σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι, ἢ Κόσμον καθαίρων, οἰκτειρον, ἐλέησον τὸν τῇ θείᾳ πίστει σε, μώλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Ἱλαρότητι σφραγίδος τοῦ σοῦ ἐλέους, νῦν τὰς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας σῶν δέλων, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον πείσον, πάσης ἐναντίας δυνάμεσιν.

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας, ἱερουργὸς ἐνθέως σε, ἢ τούτων ἐντεύξει, ἢ χρίσει Ἐλαίου σε, φιλάνθρωπε σῴζεσθαι, σῶσον σῷ ἐλέει τὸν κάμνοντα. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Ἁγνὴ Παρθένε Παναγία, σκέπη στερρὰ ἢ φύλαξ, λιμήν τε ἢ τεῖχος, κλίμαξ ἢ προπύργιον. ἐλέησον οἰκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ ἢ μόνην κατέφυγον. Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὑπάρχων Ἀγαθὲ, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐλέησον Ἐλεήμον, σοῦ τῷ θείῳ ἐλέει, τὸν κάμνοντα ὡς εὔσπλαγχνος.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστὲ, ἢ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγίδος σου θείῳ τύπῳ.

ἁγι-

ἁγιάσας ἀφραξως, χειρί σε πάντας ἴασαι.

Ἀφάτῳ σε σοργῇ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος τὰς τῦ μύρυ, διὰ Πόρνης ἀλείψεις, οἰκτείρησον τὸν δῦλόν σε. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Ἁγνὴ, ὑπεράγαθε Δέσποινα, ἐλέησον τὺς τῷ θείῳ, χριομένυς Ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην σε. Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετα.

Λοῦσε, ὁ δι' Ἐλαίυ δείξας Φιλάνθρωπε, ὃν Βασιλεῦσι τὴν χείσιν, καὶ Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σφραγισμῷ σε, καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο, τῦ ἐπ' ἀλείψει ὠθέῳ, σεσημειωμένε Σῶτερ αἰσθήσει, ἀλλ, ὃν σκέπῃ, περιτείχισον τῦτον τῆς δοξης σε.

Ὄρεξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψυς Φιλάνθρωπε, καὶ σῦ τὸ Ἔλαιον Σῶτερ, ἁγιάσας δίδε τῷ σῷ οἰκέτῃ, εἰς ὑγείαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Πέφηνας, ὃν τῷ Θεῷ σε Οἴκῳ κατακαρπος, Μήτηρ τῦ Κτίσε ἐλαία, δι ἧς πλήρης ὤφθη Κόσμος ἐλέυς. ὅθεν σῷζε, πρεσβείων ἐπαφῇ σε τὸν καμνοντα. Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλέυς πηγὴ ὑπάρχων Ὑπεράγαθε, τὺς πίσει θερμῇ, ἐλέῳ τῷ ἀφάτῳ σε, προσπεσόντας εὔσπλαγχνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακωσεως, καὶ τὰς αὐτῶν νόσυς ἀράμενος, παράσχε τὴν θείαν χαριν ἄνωθεν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ὃν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σε, Σῶτερ μόνος Θεὸς, πάντων ἰατρεύων πάθη τε τῶν ψυχῶν, καὶ σωματων τα συντρίμματα, καὶ τὸν ὃν νόσοις πάσχοντα αὐτὸς θεραπεῦων ἴασαι.

Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίῳ χείσει, πάντων τὰς κεφαλὰς δίδε εὐφροσύνης τύτῳ τὴν χαρμονὴν, τῷ τὸν ἔλεον ζητῦντί σε τῆς ἀπολυτρώσεως, Χρ. σὲ τῷ πλησίῳ ἐλέει σε Κύριε.

Ξίφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων Σῶτερ σῦ ἡ σφραγίς. πῦρ δὲ ἀναλίσκον παθη τὰ τῶν ψυχῶν, Ἱερέων ταῖς ὀντεύξεσιν. ὅθεν πισῶς ὑμνῦμέν σε οἱ δεδεγμένοι τὴν ἴασιν. Θεοτοκίον

Σὺ τὸν κρατῦντα ὃν τῇ δρακὶ τὰ πάντα, Μήτερ Θεῦ, ἔνδον ὃν κοιλίᾳ σχῦσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράσως σωματωσασα, ὑπὲρ τῦ καμνοντος, ἐξιλεωσαι τῦτον δεόμεθα. Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετασας Δανιήλ.

Πάντας ἐλέησον Σωτὴρ, κατὰ τὸ μέγα σε καὶ Θεῖον ἔλεος διὸ συννήχθημον ἅπαντες, μυσικῶς διατυπόμενοι, τῶν οἰκτιρμῶν σε τὴν ῥοπὴν χρίσμα προσάγοντες, δι' Ἐλαίυ πίσει σῷ δόλῳ. ὃν καὶ ἐπισκεψαι.

Ῥάθρεις

Ῥεύθροις τῦ ἐλέους σου Χριστὲ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν Ἱερέων σου, πλύνον ὡς εὔσπλαγχνος Κύριε, τὰς ὀδύνας καὶ τὴν κάκωσιν, καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφοράς, τῦ ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένε, ὅπως δοξάζῃ σε σωθεὶς εὐχαρίστως, Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ἐλπῆς, καὶ ἱλαρότητος ἔλαιον, θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγραφεσι Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τὸν πιστῶς ἀεὶ κραυγάζοντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἔνδοξον ὡς ἐφάνη Ἁγνὴ, ἡ φύσις εἰλήφε τὸν θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτές. διὸ χαίρων σε φαιδραῖς, καταξεφόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνεμεν πανύμνητε Δέσποινα.

Ὦ, δὴ θ΄. Λίθος ἀχειροτμήτος ὄρες.

Νεῦσον ἐρανόθεν Οἰκτίρμον, δεξόν σε τὸ ἔλεος πᾶσι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν, καὶ τὴν ἰσχύν σε τῷ προσιόντι σοι, διὰ τῦ θείε Χρίσματος, τῶν Ἱερέων σε Φιλάνθρωπε.

Ῥόδον παναγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον, Ἔλαιον ἐροπῇ σε ἐνθέῳ, ὑπὲρ μετόχες ὅπερ προσήλειφας, καὶ τυπικῶς μετεδωκας, λυτρῦ τῦ θείε τοῖς μετέχεσιν.

Οἰκτειρον ἐλέησον Σῶτερ, ῥῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τῦ πονηρῦ τὲς σὲς οἰκέτας ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι θείᾳ ἐξιώμενος. Θεοτοκίον.

Γόμνες καὶ δεήσεις Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δέλων, ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων καὶ ἀλγηδόνων ταῖς ἱκεσίαις σε, τὸν δι ἡμῶν παναχράντε, τῇ θείᾳ σκέπῃ σε προσῤῥέχοντα. Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερεβίμ. Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς· Ἐν ἐλέῳ Ἀγαθὲ, ἐπίβλεψον σῷ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῷ σε τῷ ἁγίῳ σήμερον, χρίσαι θείῳ ἐλαίῳ νοσῦντας τὲς δέλες σε. Εἰς τὲς Αἴνες εἰχ. προσόμοια, ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημ.

Ἔδωκας τὴν χαριν σε, διὰ τῶν σῶν εὐδιαλλάκτε, Ἀποστόλων Φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ ἁγίῳ σε, θεραπεύειν πάντων, πληγάς τε καὶ νόσες. διὸ ἐλαίῳ σε πιστῶς, τὸν προσιόντα καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, ἁγίασον, ἐλέησον, παντοίας νόσε καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτε σε, καταξίωσον Κύριε.

Βλέψον Ἀκατάληπτε, ἐξ ἐρανόθεν ὡς εὔσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σε, σφραγίσας Φιλάνθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις, Ἐλαίῳ σε θείῳ, τὸν προσδραμόντα σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτῦντα πταισματων ἄφεσιν καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τε σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζῃ σε, μεγαλύνων τὸ κράτος σε.

Χρίσα τῦ Ἐλαίου σε, ὁ Ἱερέων Φιλάνθρωπε, ἐπαφῇ τὲς οἰκέτας σε, ἁγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ζυγὸν, κάθαρον, ἔκπλυνον Σωτὴρ, ὁ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι, τὲς πόνες παραμύθησον, τὰς περισάσεις ἐκδίωξον, ὁ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων ὁ εὔσπλαγχνος. Δόξα, ὁ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νῦν μὲ καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις· ὁ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέε Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυνασείαν σε, ὁ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σῳζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σε.

Τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σῦ ἐξιν. Τροπάριον. ἦχος δ'.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριςὲ, ταχείαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχυσι δέλοις σε· λύτρωσαι νοσημάτων, ὁ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τῦ ὑμνεῖν σε, ὁ δοξάζειν ἀπαύσως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ εὐθὺς τὴν Συναπτὴν ὁ Διάκονος, ἢ ὁ ἀ. τῶν Ἱερέων.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ.

Ὑπὲρ τῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἔλαιον τῦτο τῇ δυνάμει ὁ ἐνεργείᾳ ὁ ἐπιφοιτήσει τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ δέλυ τῦ Θεῦ (τῦ δόντος.) ὁ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτῦ, ὁ ὑπὲρ τῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι αὐτὸν ὁ ἡμᾶς.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ.

Εἶτα λέγει ὁ ἀ. τῶν Ἱερέων τὴν Εὐχὴν τῦ Ἐλαίυ ἀπώντι τῆς Καμδήλας. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ ἐν τῷ ἐλέει ὁ τοῖς οἰκτιρμοῖς σε ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν ὁ τῶν σωμάτων ἡμῶν· Αὐτὸς Δέσποτα ἁγίασον τὸ Ἔλαιον τῦτο, ὡς τε γενέσθαι τοῖς χριομένοις ἐξ αὐτῦ, εἰς θεραπείαν ὁ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθυς, μολυσμῦ σαρκικῦ ὁ πνεύματος, ὁ παντὸς κακῦ· ἵνα ὁ ἐν τύτῳ δοξασθῇ σε τὸ πανάγιον ὄνομα, τῦ Πατρὸς ὁ τῦ Υἱῦ, ὁ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ὁ ἀεὶ, ὁ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τῶν Ἱερέων, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριςὲ, ταχείαν τὴν ἄνωθεν δεῖ-

ξον ἐ-

ξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύσως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

ΤΗ̃ς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι. ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· ἱλάσθητι μόνε, ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

ΤῊν ψυχήν μου Κύριε ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἤγειρας πάλαι· ἵνα κράζω σεσωσμένος, Οἰκτίρμον δός μοι Χριστὲ τὴν ἴασιν.

ΩΣ τοῦ Κυρίου Μαθητὴς ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὴν παῤῥησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης· ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε. πρῶτον σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν. ὅθεν σὲ πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε. Ἦχος γ'.

ΕΝ τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου, ὑπὲρ Λαοῦ σου· ἔσωσας τοὺς ἀθῴους ἐκ τοῦ θανάτου διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος. Ἦχος γ'.

ΜΈγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ Οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν. καὶ ἐν σταδίῳ θαῤῥύνας τὸν Νέστορα. οὕτως ἅγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος γ'.

ΑΘλοφόρε ἅγιε καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παρασχῇ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ἦχ. πλ. δ'.

ΑΤιοι Ἀναργυροι καὶ Θαυματουργοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν. Ἦχος β'.

ΤᾺ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος, καὶ Φίλος Χριστοῦ. Ἦχος β'.

ΠΡεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Προκείμενον, ἦχος ά. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί. στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόστολος.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσ. Κεφ. ε. 10.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προφήτας, οἳ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας. τὴν ὑπομονὴν Ἰώβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδατε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν Οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν, τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὒ ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἀλληλούϊα· ἦχος πλ. δ'. Ἔλεον καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.

Εὐαγγέλιον, Α'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ί 25.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν· ἐν τῷ Νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιῶν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰερειχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν, οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες αὐτὸν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ Ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι

αὐτοῦ

αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν τούτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Καὶ ἡ Εὐχή Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, Ἅγιε Ἁγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἁγίασον τὸ Ἔλαιον τοῦτο· καὶ ποίησον αὐτὸ χριομένῳ τῷ σῷ δούλῳ (τῷ δε) εἰς τελειαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, εις Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ἰστέον, ὅτι τινὲς μὲν τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς Ἐκφωνήσεως, Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν. Τινὲς δὲ ἕως τέλους.

Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς ὁ Φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεος σοῦ τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ Φωτίζων τοὺς τυφλοὺς, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατεῤῥαγμένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε Ἔλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ Φῶς τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· τοῖς δεξαμένοις δε αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἱοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος· καὶ ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου. ἐπεὶ οὐκ ηὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν Ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποίμνιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον· καθαρίσας ἡμᾶς ἐν Ὕδατι, καὶ ἁγιάσας ἐν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. Αὐτὸς Δέσποτα Κύριε, δὸς χαριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου. καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἑκάστην γενεὰν καὶ γενεὰν εὐαρεστήσασί σοι. οὕτω ποίησον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς Διαθήκης αὐτοῦ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἐπὶ τὸ Ἔλαιον τοῦτο ὃ περιεποιήσατο τῷ τιμίῳ αὐτοῦ Αἵματι· ἵνα ἀπεκδυ-

σάμε-

σαμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριστὸν, διὰ τῆς χρίσεως τῦ ἁγιασμῦ τῦ μέλλοντος Ἐλαίυ ἐπάγεσθαι. Γένοιτο Κύριε τὸ Ἔλαιον τῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ἔλαιον, ἁγιασμῦ, ἔνδυμα βασιλικὸν, θώραξ δυνάμεως παυσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τύτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὦσι τοῖς ὑπεναντίοις καὶ λάμψωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίωνσυ, μὴ ἔχοντες σπῖλον ἢ ῥυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίυς συ ἀναπαύσεις καὶ δεξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, Σὸν γαρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σῴζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ μονογενεῖσυ Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷσυ Πνεύματι. Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῦ Ἁγίυ Ἐλαίυ, καὶ χρίει τὸν ποιῦντα τὸ Εὐχέλαιον, Λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΠΑτερ Ἅγιε ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆσυ Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτυ λυτρύμενον· ἴασαι καὶ τὸν δῦλόν συ (τὸν δε) ἐκ τῆς περιεχύσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθωείας, καὶ ζωοπείησον αὐτὸν, διὰ τῆς χάριτος τῦ Χριστῦσυ πρεσβείας τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ καὶ Ἀειπαρθένυ Μαρίας, δυνάμει τῦ τιμίυ καὶ ζωοποιῦ Σταυρῦ, προσασίως τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τῦ τιμίυ ἐνδόξυ Προφήτυ Προδρόμυ καὶ Βαπτισῦ Ἰωάννυ, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἁγίων καὶ Ἰαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανῦ, Κύρυ καὶ Ἰωάννυ. Παντελεήμονος, καὶ Ἑρμολάυ, Σαμψὼν καὶ Διομήδυς, Μωκίυ, καὶ Ἀνικήτυ, Θαλαλαίυ, καὶ Τεύφωνος, τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ' ἑνὸς ἑκάστυ τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ ἀπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ Ἐλαίῳ τὸν νοσῦντα. Γ'σέον δὲ, ὅτι ὁ Ἀπόστολος παρὰ τῦ Διακόνυ λέγεται.

Προκείμενον, Ἦχος β'. Ἰσχύς μυ καὶ ὕμνησίς μυ ὁ Κύριος.

στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίυς Ἐπιστολῆς Παύλυ τὸ Ἀνάγνωσμα. ΚΕΦ. ιέ. ι.

ΑΔελφοὶ, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ, τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων

βασ-

βασάζων, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ· Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς, καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν, καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'. Τὰ ἐλέη σου Κύριε.

Εὐαγγέλιον Β'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ιθ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἰερειχώ. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος· Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἔμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἰδοὺ, τὰ ἡμίσια τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τὸν Κύριον δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης Κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπερίοριστον πέλαγος· Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προσωνίων καὶ θυμάτων Θεὸς, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι· ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου, καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ τὸ Ἔλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς

σῆς δω-

σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα, ἢ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἢ ἴασαι αὐτὸς ἐν τῷ πλήθει τῦ ἐλέυς συ. Ναὶ Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων ἢ Φιλάνθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τῦ ἀνθρώπυ ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τῦ ἁμαρτωλῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι ἢ ζῆν αὐτὸν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας Θεὸς ὤν, ἢ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα συ· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ἐκ ἦλθον καλέσαι δικαίυς, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολωλυμένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας, ἢ εὑρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι, τὸν ἐρχόμενον πρός με, ὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην τοὺς τιμίυς συ πόδας δάκρυσι βρέξασαν μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὁτάκις ἂν πέσῃς, ἔγειραι, ἢ σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι χαρὰ γίνεται ἐν Οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοεῦντι. Αὐτὸς ἔπιδε εὐσπλαγχνε Δέσποτα ἐξ ὕψυς ἁγίυ συ, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ἢ ἀναξίοις δούλοις συ, ἐν χάριτι τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἢ κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν συ (τὸν δε) τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, ἢ προσιόντα σοι πίστει, ἢ πρεσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ συ Φιλανθρωπίᾳ, εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον, ἢ καθαρὸν αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, ἢ ἀεὶ συμπαρὼν αὐτῷ, διαΦύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιώμασί συ, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ· ἵνα ἢ ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ παναγιον ὄνομά συ

ΣΟὶν γαρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, ἢ σῴζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ συ Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος γ΄.

Κύριος Φωτισμός μυ ἢ Σωτήρ μυ.

εἰχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μυ. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίυς Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλυ τὸ Ἀνάγνωσ. ΚεΦ ιβ΄. 27.

ΑΔελΦοὶ, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστῦ, ἢ μέλη ἐκ μέρυς. Καὶ ὃς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλυς, δεύτερον ΠροΦήτας, τρίτον Διδασκάλυς, ἔπειτα Δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες ΠροΦῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχυσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύυσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. ἢ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁ-

δὸν ὑ-

δὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον Καὶ ἐὰν ἔχω Προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μυ, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μυ ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν· Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· Πάντα στέγει πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον Γ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ί. ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων, καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποχειρίζων τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σε ἐπὶ τὸ Ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χριομένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σε, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμὸν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας, καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναὶ Κύριε, τὴν ἰατρικήν σου δύναμιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξαποστείλον, ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετὸν, πρᾶυνον τὸ πάθος καὶ πᾶσαν λαθοῦσαν ἀσθένειαν ἀπο-

δίωξον. Γενῆ ἰατρὸς τῆ δέλῃ σε (τῆ δε·) ἔξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς ἢ χρονίας κακώσεως· σῶον ἢ ὁλόκληρον χάρισαι αὐτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ σε, εὐαρεστοῦντα ἢ ποιοῦντα τὸ θέλημά σε.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν ἢ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.

στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμ. Κεφ. ς'. 16.

Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, ἢ ἐμπεριπατήσω· ἢ ἔσομαι αὐτοῖς Θεὸς, ἢ αὐτοὶ ἔσονταί μοι Λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, ἢ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· ἢ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς. Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, ἢ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς Υἱοὺς, ἢ θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντες, ἀγαπητοὶ, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Δ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ἡ. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην ἢ πυρέσσουσαν. Καὶ ὑψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἢ ἀφῆκαν αὐτὴν ὁ πυρετός· ἢ ἠγέρθη, ἢ διηκόνει αὐτῷ. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλοὺς, ἢ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, ἢ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν. Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, ἢ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, ἢ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Ἕτερος δὲ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, ἢ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, ἢ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους,

Καὶ ὑπὲρ

Καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.
Ἐκφώνως, ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός.
Ὁ Διάκονος· Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, εὔσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, καὶ πλήσιος ἐν ἀγαθότητι ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐπισκεψάμενος ὑμᾶς διὰ τῶν Ἁγίων σῦ Ἀποστόλων, Ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τῦ Λαῦ θεραπεύεσθαι· Αὐτὸς καὶ τὸ Ἔλαιον τῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτῦ χριομένοις εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσυ καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σῦ σωτηρίαν. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά συ παντοδύναμε, τῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρὸς, ἀγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δῦλόν συ (τόνδε,) ἔξεγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέυς τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτὸν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς συ· ἀπόδιωξον ἀπ' αὐτῦ πᾶσαν ἀῤῥωστίαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα ἐξαναστὰς τῇ χειρί συ τῇ κραταιᾷ δυλεύσῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτυ φιλανθρωπίας, ὑμνῶμέν καὶ δοξάζωμέν σε τὸν ποιῆντα μεγαλα καὶ θαυμαστὰ ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ὁ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος πλ. α'. Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς.
στίχ. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίυς Β'. Ἐπιστολὴ Παύλυ τὸ Ἀναγνωσ. Κεφ α'. 8.

Ἀδελφοὶ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὡς τε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τῦ ζῆν· Ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τυ θανάτυ ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τὺς νεκρύς· Ὃς ἐκ τηλικύτυ θανάτυ ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ῥύσεται· Συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. α'.
Τὰ ἐλέη συ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Εὐαγγέλιον, Ε'. ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κέ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵτινες λαβῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον

εἰς ἀπάντησιν τῦ Νυμφίου. Πάντες δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν Φρόνιμοι καὶ αἱ πάντες μωραί· Αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον ἔλαιον μεθ' ἑαυτῶν· αἱ δὲ Φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν, Χρονίζοντος δὲ τῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκαθεύδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς Φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ Φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν. πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ Νυμφίος καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατὴρ καὶ τῶν χειμαζομένων λιμήν, καὶ τῶν νοσούντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἱλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς καὶ εἰπών· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἀντινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίωνται αὐτοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀνάξιον δούλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεσιν ἡδονῶν συγκυλινδόμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς Εὐαγγελικῆς Φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοψεὶ τὸ πρόσωπον

τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς Θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου Μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου Φιλανθρωπίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς. Αὐτὸς ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ Φωνῇ τῆς δεήσεως μου, καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴασιν δώρησαι· παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἁψάμενος τῆς Πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει σοι. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε) παράσχου ἰατρείαν, καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης Φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλησίον σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔχεται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὑρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς. Σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις ὁ ἐλθὼν, καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου οὐδεὶς εὑρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου· ἀλλὰ πᾶν σῶμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου. διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῇς Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε'. 22.

Ἀδελφοὶ, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια. κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν, σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοὶ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ

Πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βασάζετε καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τῆ Χριστῆ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον ς'. ἐκ τῆ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ ιέ. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγατήρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπεν· ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς. Καὶ ὑπὲρ τῆ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις

Ὁ Διάκονος· Τῆ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βασάζων, ἐν τῷ μώλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τῆ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις δοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἱμορροούσης δωδεκαετῆ ἔσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τῆ χαλεπῆ δαιμονίᾳ ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆ· ὁ τὸν Τελώνην τῷ λόγῳ δικαιώσας, καὶ τὸν Λῃστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῆ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος ὁ τὰς ἁμαρτίας τῆ Κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας· Σὲ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ἀγαθότητί σου· αὐτὸς ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς τὰς ἁμαρτίας τῆ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) τὰ πλημμελήματα αὐτῆ τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει, καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν

νυκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ πατρὸς, ἢ μητρὸς ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰςίασον, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυνον, ἢ ἀφῇ κατεμαλακίσθη, ἢ γεύσει κατεπόρνευσον, ἢ ἐν οἱᾳδήποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ ἀπηλοτριώθη θελήματος, καὶ τῆς σῆς ἁγιότητος· ἔτι ἥμαρτον αὐτός τε καὶ μεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ αμνησίκακος Θεὸς καὶ Φιλάνθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἐῶν αὐτὸν καὶ ἡμᾶς εις τὸν ῥερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθριους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναὶ Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε,) πάριδε ὡς ἀμνησίκακος Θεὸς τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ ςόμα αὐτου τῆς σῆς αινέσεως πλήρωσον· τὰ χείλη αὐτοῦ ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου σου κατεύθυνον· πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διὰ τῶν Ἁγίων σου Ἀποςόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔςαι δεδεμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔςαι λελυμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. καὶ πάλιν· Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίονται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατήτε, κεκράτηνται· καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρεῖδες τὴν δέησιν αὐτοῦ· οὕτω κἀμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ γὰρ εἶ Κύριε Ἰησοῦ Χριςὲ, ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας· τῇ σῇ αγαθότητι καὶ Φιλανθρωπίᾳ, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν· καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιςροφῇ τῶν πεπλανημένων, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· Καὶ σοὶ τὴν δόξαν αναπέμπομεν σὺν τῷ αναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμήν. Ὁ Διακονος· Προκείμενον, ἦχος δ'. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλεγξῄς με. ςίχ. Ἐλεησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής ειμι. Ὁ Ἀπόςολος.

Πρὸς Θεσσαλον. Α'. Ἐπιςολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσ. Κεφ. έ. 14.

Ἀδελφοὶ, παρακαλῶ ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ατάκτους, παραμυθεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντεχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μή τις κακὸν αντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε διώκετε τὸ ἀγαθὸν καὶ εἰς ἀλλήλους, καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, αδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριςεῖτε. τοῦτο γὰρ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ εἰς ἡμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε· προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάν-

τα δὲ

τα δὲ δοκιμάζοντες, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Εὐαγγέλιον, Ζ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. θ'. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολούθει μοι, καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει, καὶ πίνει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες, Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύσας, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ Λαῷ, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Σὺ γὰρ Κύριε ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαβὶδ, καὶ Νινευίταις, καὶ τοῖς πρὶν, καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Λῃστὴν καὶ βλάσφημον διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον διὰ μετανοίας προσδεξάμενος Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τὸν καὶ Ἀπόστολόν σου ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου, καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς, καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Διόπερ καὶ ἡμεῖς ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρροῦντες, δεόμεθά σου, καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν. καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερομένην

σου καὶ

σοι ἢ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε) ἢ εἴτι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν, ἢ ὅρκῳ παρεπίκρανε ἢ ὠρκομότησε, παρακαλῶμέν σε, ἢ δεόμεθα σου, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτῷ ὁ Θεὸς, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ, ἢ τὰς ἁμαρτίας, ἢ τὰ ἐν γνώσει ἢ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ αὐτοῦ ἢ εἴτι τῶν ἐντολῶν σου παρέβη, ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς σαρκα Φορῶν, ἢ τὸν Κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, ἢ οὐχ ἁμαρτήσει. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος. ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. σὺ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, ἢ ζωῆς ἀΦθάρτου κληρονομίαν ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ἢ τῷ παναγίῳ ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον. ἢ λαβὼν ὁ προϊσάμενος τῶν Ἱερέων τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν εἰς τὴν κεΦαλὴν αὐτοῦ, ἢ τιθέασιν ἐπ' αὐτῷ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς· ὁ δὲ προϊσάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοΦώνως.

Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν

ΒΑσιλεῦ Ἅγιε εὐσπλαγχνε ἢ πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ, ἢ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρεψαι ἢ ζῆν αὐτόν· ὁ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεΦαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις ἢ αἰτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄΦεσιν ἁμαρτιῶν ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν ἢ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ Ἁγίῳ Εὐαγγελιῳ τούτῳ, ὃ οἱ Συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεΦαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) ἔκτεινον ἢ δέομαι σὺν αὐτοῖς. ἢ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην, ἢ ἀμνησικακόν σου Φιλανθρωπίαν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ΠροΦήτου σου Νάθαν, μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν, ἄΦεσιν δωρησάμενος, ἢ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος· Αὐτὸς ἢ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ πλημμελήμασι πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου Φιλανθρωπίᾳ. παρορῶν αὐτοῦ παντα τὰ παραπτώματα Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἢ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀΦιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω ἢ τὸ ἔλεός σου. ἢ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπάζεται τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἢ μνημονεύει αὐτόν.

εἶτα ψάλλυσι, Δόξα. ἰδιόμελον.
Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες. Καὶ νῦν. Νεῦσον παρακλήσεσι.
Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Καὶ βάλλει μετάνοιαν ὁ ποιήτας τὸ Εὐχέλαιον, λέγων.
Εὐλογεῖτε Πατέρες Ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Τρίς.
Καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν ἢ συγχώρησιν, ἀπέρχεται, εὐχαριςῶν τῷ Θεῷ.

Εὐχὴ τῦ Ἁγιωτάτυ Πατριάρχυ Καλλίςυ εἰς τὰ Ἐγκαίνια τῦ Θέυ Ναῦ.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Κτίσιν μόνῳ τῷ Λόγῳ δημιυργήσας, ἢ εἰς τὸ εἶναι παραγαγών. ἀῤῥήτοις δὲ λόγοις ποικίλως ταύτην διαμορφώσας· ὁ τὸ ἐπιφερόμενον ἐπ' αὐτῇ σὸν Πνεῦμα συσείλας, ἢ τὸ ἡλιακὸν τῦτο φῶς ἐπ' αὐτὴν ἐκχέας εἰς ταύτης τὸν ἐγκαινισμόν· ὁ τῷ Θεράποντί συ Μωσεῖ ἐμπνεύσας ἔπαινόν τινα ἐξαίρετον προσθεῖναι τῇ ἀρίςει συ δημιυργίᾳ, ἢ εἰπεῖν, Ἰδεῖν σε τὸ Φῶς ὅτι καλὸν, ἢ ἡμέραν τῦτο καλέσαι ὅπερ δὴ ἢ ἡμεῖς ὁρῶντες, ἢ τὸν Φαεινότατον τῦτον ἥλιον, ἐγκαινίζοντα καθ' ἑκάσην τὴν Κτίσιν, σὲ τὸν τῆς ὄντως ἡμέρας δοξάζομεν Ἥλιον, ἢ τὸ Φῶς συ τὸ ἀνέσπερον· ὁ διὰ τῦ Υἱῦ συ ἡμῖν ἀντειλάμενος, ἐγκαινισθῆναι τὴν ἡμετέραν Φύσιν τῷ Ἁγίῳ συ Πνεύματι, ὥςτε ἢ διὰ τῆς δωρεᾶς ταυτης τὰς δικαίας ἐκλάμψειν κατὰ τὸν ἥλιον· Σὲ δεόμεθα, ἢ σὲ παρακαλῦμεν τὸν Πατέρα τῦ Λόγυ, τὸν Κύριον ἢ Θεὸν ἡμῶν, ἐπειδὴ τῇ ἀΦάτῳ συ Φιλανθρωπίᾳ, ἢ τῷ ἀμετρήτῳ συ ἐλέει ἡ Κτίσις τὸν ἐγκαινισμὸν ἐδέξατο, ἢ ὁ παλαιὸς Νόμος εἰς τύπον τῆς νέας Διαθήκης ὢν τῇ παρὰ τῷ Σινᾷ ὄρει τῇ θεοπτείᾳ, ἢ ἐν τῇ Βάτῳ ἐκείνῃ τῇ θαυμαςῇ ἢ ὢν τῇ τε μαρτυρίᾳ σκηνῇ, ἢ ὢν τῷ τῦ Σολομῶντος ἐκείνε περικαλλεςάτῳ Ναῷ, ἱλέῳ ὄμματι ἐπιβλέψον ἐΦ' ἡμᾶς τὰς ἁμαρτωλὰς, ἢ ἀναξίως δούλας σε. τὰς κατοικῦντας τῦτον τὸν ἐρανομήκη, τὸ τῆς Οἰκυμένης κράγμα, τὸ θυσιαςήριον τὸ ἀληθινὸν τῆς σῆς ἀῤῥήτυ δόξης, ἢ κατάπεμψον τὸ παναγίον συ Πνεῦμα ἐΦ' ἡμᾶς, ἢ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σε, ἢ κατὰ τὸν Θεῖον Δαβὶδ ἐγκαίνισον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πνεῦμα εὐθὲς, ἢ πνεύματι ἡγεμονικῷ ςήριξον ἡμᾶς. ἢ τοῖς μὲν Βασιλεῦσιν ἡμῶν τρόπαια, ἢ νίκας κατὰ τῶν ὁρατῶν ἢ ἀοράτων ἐχθρῶν δώρησαι. ἡμῖν δὲ ὁμόνοιαν ἢ εἰρήνην. τοῖς δὲ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην, τὸν τε Ναῦ ἐγκαινισμὸν ἔρωτι θείῳ ποιησαμένοις διὰ σπεδῆς, ἄΦεσιν τῶν πλημμελημάτων παράσχε· δώρησαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἔγειρον αὐτὸς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σε· χάρισαι αὐτοῖς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς δωρεᾶς τε Ἁγίε σε Πνεύματος· ἵνα

ἀνα-

ἀκαταχρίτως προσκυνῶσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστὸν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σε. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ, εἰς Ἐγκαίνια Ναοῦ.

Προκόπιε Λόγε, καὶ Υἱὲ μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, Θεὲ ἀληθινὲ, Δημιουργὲ πάσης Κτίσεως αἰσθητῆς τε, καὶ νοητῆς· ὁ ταύτην τὴν Κτίσιν πανσόφως καθωραΐσας· ὁ τὴν ἐπάνω τῆς γῆς ὑγρὰν καὶ διαλελυμένην τῶν ὑδάτων Φύσιν, εἰς μίαν συναγωγὴν, καὶ συνάθροισιν ἀγαγὼν, καὶ τῷ Θείῳ σε Πνεύματι, τῷ ἐπάνω τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένῳ· τὴν γῆν πᾶσαν κατακοσμήσας, καὶ τὸν Κόσμον ἅπαντα ἐγκαινίσας· ὁ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐκείνην τεχνικῶς κατασκευάσας διὰ Μωσέως καὶ Πνεύματί σε Ἁγίῳ ἐγκαινίσας αὐτήν· ὁ τῷ σοφῷ Σολομῶντι προσάξας οἰκοδομῆσαι οἶκον ἅγιον, καὶ περιφανῆ τῆς σῆς ἀφράστε καὶ ἀνεκδιηγήτε δόξης, καὶ τοῦτον ἐγκαινίσας τῷ Πνεύματί σε τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῆς ἐπικαλύψασης αὐτὸν τότε δόξης καὶ χαριτος τοῦ Ἁγίου σε Πνεύματος, πάντας τοὺς τῆς Γερουσίας ἐκείνης τῶν Ἰουδαίων θεατὰς γενέσθαι παρασκευάσας· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἀναρχε Λόγε καὶ Υἱὲ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ἵνα καὶ ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καταπέμψῃς τὴν χάριν τοῦ Παναγίου σε Πνεύματος, καὶ τὸν νῦν ἐγερθέντα Ναὸν εἰς σὴν δοξολογίαν καὶ ἔπαινον ἐνιδρύσῃς· καὶ ἐνδυναμώσῃς, φυλάττων αὐτὸν ἕως τῆς τῶν αἰώνων συντελείας, καὶ τῷ Πνεύματί σε τῷ Ἁγίῳ τοῦτον ἐγκαινίσας, ὡς ἂν ἐν αὐτῷ τὰς ἀναιμάκτους θυσίας προσφέροντές σοι, μέτοχοι γενώμεθα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐγκαινισθέντος ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν ἡγεμονικὸν ἐνιδρύοντος· καὶ παρέχοντος μυστικῶς τὰς νοερὰς θυσίας διὰ τῆς καθάρσεως τοῦ νοὸς, προσφέρειν σοι τῷ Δεσπότῃ Θεῷ εἰς δόξαν, καὶ τιμὴν τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρός σε, καὶ σοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ σε Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τὴν ἐν Βενετίᾳ τῆς Οὐγκροβλαχίας, τὴν κατὰ τὸ ᾳψγ'. ἔτος.

Ὀφείλει τοιγαροῦν ὁ ταχθεὶς Ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῷ Ἐγκαινιασμῷ, νὰ προσέξῃ νὰ προετοιμασθοῦν τὰ σκάφος ἤθη ὅπου εἶναι διατεταγμένα εἰς ἀπαρτισμὸν, καὶ συμπλη-

συμπλήρωσιν τῆς καθιερώσεως, καὶ τοῦ Ἐγκαινιασμοῦ, τὰ ὁποῖα εἰσὶ ταῦτα.

Κηρίον καθαρὸν, δράμια 400. Μαστίχη, Σμύρνα, Ἀλώη, Θυμίαμα Ῥετζίνη καὶ Λάδανος ἀνὰ δράμ 20. τὸ καθέν. Χύτραι καιναὶ, ἤγουν τζουκάλια καινούρια 2. Χαρτία ἱκανά. Σχοινίον λεπτὸν ἱκανόν. Μάρμαρον τετριμμένον πολλὰ ψιλον, λίτρα μία. Λείψανα Ἁγίων Μαρτύρων. καὶ Θήκη μικρὰ ἀργυρά. Ἅγιον μῦρον. Σάβανον λινὸν πήχ. 10. Μανδύλια καινὰ 2. Νίτρα λευκὰ ἤγουν μαρμαροσάπουνα 4. Σπόγκος καινὸς, ἤγουν σφογγάρι καινούργιον 1. Ὑφάσματα λινὰ τετράκοχα 4.

Τὰ ὁποῖα τίθενται εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς Ἁγίας Τραπέζης, κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιστῶν, τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστὰς τετυπωμένους ἔχοντα, ἢ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· ἢ ἀντὶ τούτων, χαρτία τέσσαρα ἔχοντα γεγραμμένα τὰ τῶν Ευαγγελιστῶν ὀνόματα.

Βυκίον Οἰνάνθης, ἢ Ῥοδοστάμου καὶ οἴνου πλῆρες.

Κατασάρκιον τῆς ἁγίας Τραπέζης κατὰ τὸ μῆκος αὐτῆς, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος παρηρτημένους ἔχον εἰς τὰς τέσσαρας ἄκρας σχοίνους λεπτούς.

Ἀντιμίνσια ὅσα τῷ Ἀρχιερεῖ δοξει. καὶ Κανδήλα καινή.

ΠΡὸ τοῦ παραγενέσθαι δὲ τὸν Ἀρχιερέα ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαινίζεσθαι Ναῷ, προπέμπεται ὁ ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν, καὶ θεωρεῖ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλα τὰ ἔνδον τοῦ Ναοῦ, εἰ καλῶς ἡτοίμασται.

Τῇ δὲ ἐρχομένῃ ἑσπέρᾳ ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναὸν, καὶ καταρτίζει ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς. καὶ τιθέντων τούτων ἔνδον τοῦ Δισκαρίου, καὶ ἄνωθεν τοῦ Ἀστερίσκου τιθέντος, καὶ καλυφθέντων μετὰ τοῦ Ἀέρος. ἢ Βλατίου Καλύμματος Ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητόν. Τρισαγιον. Παναγία Τριάς. Πατερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια Ἦχος δ'.

ΟΙ Μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν. στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος β'.

ΑΘλοφόροι Κυρίου. μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ἱκετεύσατε σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτηρ.

ΤΟὺς Μάρτυρας Χριστοῦ ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται. καὶ πάντες προσέλθωμεν πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως. οὗτοι βρύουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν. οὗτοι φαλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Καὶ τὸ

Καὶ τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς Φύσεως, τῷ Φυτουργῷ τῆς Κτίσεως, ἡ Οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε τὰς Θεοφόρους Μάρτυρας. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων θεῖος χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τῷ Εὐαγγελίῳ ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργῳ τῷ Σωτῆρος τὰ ῥητὰ ἐπληρώσατε. ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ ᾅδου κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεῳχθεῖσαι, ἐκλείσθησαν. ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις τὰς εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανεν. ἡ σφαγὴ ὑμῶν ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα. τοὺς Ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε, τῷ Θεῷ σεφαννηφόροι παρίσασθε· πρὸς ὃν ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Καὶ Ἀπόλυσις.

Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ ἅγια λείψανα, ὡς προείπομεν, εἰσφέρει ταῦτα μετὰ τοῦ Κλήρου ὠ ἑτέρῳ ὠθρονιασμῷῳ Ναῷ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἢ τίθησιν αὐτὰ ὠ τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ. Καὶ ἅπτει Κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός. Ψάλλεται δὲ λυχνικὸν ἢ παννυχὶς εἰς τὸν Ναὸν, τὸν ἀποδεξάμενον τὰ λείψανα τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε ἁγιελόντων, μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχονται ὠ τῷ μέλλοντι ὠθρονιασθῆναι Ναῷ, ἢ τελειται Ἑσπερινὸς ἢ Ἀγρυπνία.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι ταῦτα τελειται, εἰ μὲν ἐστὶν ὠθρονιασμοῦ Ναός. εἰ δ' ἐκ ἔστι, τηνικαῦτα ἡ ἅπασα Ἀκολεθία γίνεται ὠ τῷ Νέῳ Ναῷ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, τὸ ά. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν στιχ. ἡ. ψάλλομεν στιχ. ἰδιόμελα, τῶν Ἐγκαινίων δ'. ἢ τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου δ'. Τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς Νόμος, ἢ καλῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ Νέα τιμασθαι δι' Ἐγκαινίων ἐγκαινίζονται γὰρ Νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὡς φησιν Ἡσαΐας, ἅς τινας ὑπολιπτέον τὰς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισαμένας ἢ πῆξιν λαμβανέσας βάσιμον τῷ Θεῷ. διὸ ἢ ἡμεῖς τὰ παρόντα ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Ὁ αὐτός.

Ἐγκαινίζεσθε ἀδελφοὶ ἢ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος. πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν. πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βρῶσιν μισήσαντες. ἢ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγωμεν. ἕως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, ἕως τιμᾶται ἡ τῶν ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἔθου πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ, προαιώνιε Λόγε. ἐθεμε-

λίωσε

λίωσας γὰρ αὐτὴν ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως διὸ ἡ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχεσά σε τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων ἀτρέπτως γενόμενον Ἄνθρωπον. Εὐχαριστοῦντες ἓν ἀνυμνοῦμέν σε, λέγοντες· σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἡ ἐπ' αἰῶνα, ἡ ἔτι Βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τῶ ἁγιασμῶ δοτῆρα δοξάζομεν δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Δόξα, τῶ Ἁγίω. Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸν Ἐγκαινισμὸν τελοῦντες τῶ πανιέρω Ναῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, ἡ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· ἡ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ λειτουργουμέναις ὑπὸ πιστῶν μυστικαῖς ἡ ἱεραῖς τελεταῖς· ἡ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου τὰς ἀναιμάκτους, ἡ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, ἡ τὸ μέγα ἔλεος. Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ Θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐναντίον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, ἡ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανόν, ἡ εἶπε Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, ἡ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ Οὐρανὸς ἡ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ Οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν ἡ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δεησίν μου Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκοῦσαι τῆς δεήσεως ἡ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον. Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον ἡμέρας ἡ νυκτὸς, εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν εἶπας. Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακοῦσαι τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας ἡ νυκτος. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, ἡ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ὃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τοπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ Οὐρανῷ, ἡ ποιήσεις ἡ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Ἰεζεκιὴλ. τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. μγ'. 27.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης ἡ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, ἡ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, ἡ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· ἡ αὕτη ἦν κεκλεισμένη· Καὶ εἶπε Κύριος πρός με ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται.

ἐκ ἀνοιχθήσεται, ἢ ἁδεὶς ὁ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς. Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς. Καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ Ἡγούμενος ἔστος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ Φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον ἢ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ Οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ γ'. 19.

Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ Οὐρανοὺς ἐν Φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν. νέφη δὲ ἐρρύη δρόσον. Υἱέ, μὴ παραρρυῇς· τήρησον δὲ ἐμὴν βελὴν, ἢ ἔννοιαν, Ἵνα ζῇ σὴ ψυχὴ, ἢ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ. Ἔσαι δὲ ἴασις ταῖς σιαγόσι σου, ἢ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου· ὁ δὲ πούς σου ὁ μὴ προσκόψῃ ἐὰν γὰρ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις. Καὶ ὁ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. Ὁ γὰρ Κύριος ἔσαι ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, ἢ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὐποιεῖν ἐνδεῖ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, ἢ αὔριον δώσω σοι, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· ὁ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ τὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα ἢ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι σὲ ἐργάσηται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὁμοίδια, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίοις ὁ συνεδρεύει. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Εἶτα ἡ Ἑκτενὴ, ὡς σύνηθες. Εἰς τὸν στίχον στίχος Ἦχ. ά.

Ἐγκαινίζει ἐγκαινίζει ἡ νέα Ἱερουσαλὴμ· ἥκει γάρ σοι τὸ Φῶς, ἢ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ᾠκοδόμησε. τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐτελείωσε. τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε τὸ φωτίζον, ἢ σκιάζον, ἢ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν Ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, ἢ ὁλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε. ὅτε δὲ εὐδόκησας Σωτὴρ τὸν τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναίμακτες θυσίας, τὰ πέρατα τῷ Κόσμῳ προσφέρει τῇ δόξῃ σου. πάντων γὰρ δεσπόζων τὰ πάντα ἁγιάζεις τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. στίχ. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών. Ἦχ δ'.

Ἐγκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ ἢ ζωηρύτῳ Αἵ-

ματι

ματι, τῆς ἀχράντȣ ϗ ἀκηράτȣ πλευρᾶς, τȣ̃ σαρκωθέντος ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένȣ Χριςȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν. διὸ ἀθροισθεῖσαι τῶν πιςῶν αἱ χορεῖαι δοξάσωμεν τὸν Πατέρα. ϗ Υἱὸν, ϗ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατȣ̃σαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, τȣ̃ Ἁγίȣ τῆς Μονῆς. Καὶ νῦν. τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος γ'.

ΠΡὸς ἑαυτὸν ἐπανάγȣ ἄνθρωπε, γενȣ̃ καινὸς ἀντὶ παλαιȣ̃, ϗ ψυχῆς ἑόρταζε τὰ Ἐγκαίνια. ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός. τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδȣ̀ γέγονε τὰ πάντα καινά. τȣ̃το τῇ ἑορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιȣ́μενος. ȣ̃τως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος. ȣ̃τω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Νῦν Ἀπολύεις. Ἀπολυτίκιον, Ηχος δ'.

ΩΣ τȣ̃ ἄνω ςερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, ϗ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τȣ̃ ἁγίȣ Σκηνώματος τῆς δόξης σȣ Κύριε· κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ϗ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύςως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκȣ, ἡ πάντων ζωὴ ϗ Ἀνάςασις.

Δόξα, τȣ̃ Ἁγίȣ Καὶ νῦν. Ὡς τȣ̃ ἄνω ςερεώματος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολȣθία τῆς Ἀγρυπνίας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τῶν Ἐγκαινίων, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ τῆς Μονῆς ϗ πάλιν τῶν Ἐγκαινίων. Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προςαχθὸν μυςικῶς.

ΤΟῦ μαρτυρίȣ τὴν σκηνὴν Χριςὸς παρέδειξε ϗ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο, ϗ Ναὸν ἐγκαινίζει Σολομὼν ἐν θυσίαις. ἡμεῖς δὲ πρὸς τὴν νέαν Ἱερȣσαλὴμ, τῇ πίςει καταφεύγοντες Δαβιτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς. αἰτȣ́μενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Σοφίας ἀῤῥήτȣ Δημιȣργὸς, κατεσκεύασας θρόνον τȣ̀ς Οὐρανȣ́ς τὴν γῆν δ' ὑποπόδιον, τῶν ποδῶν σȣ ἐκάλεσας. Καὶ τὸν Ναόν σȣ τȣ̃τον, ὃν εὐδόκησας Κύριε, ἐν τῷ ὀνόματί σȣ, κτισθῆναι εἰς δόξαν σȣ, τȣ̃τον ᾑρετίσω, εἰς τὴν σὴν κατοικίαν, ἀκȣ́ειν τὰς δεήσεις τῶν ἐν αὐτῷ εἰσιόντων. ἐν ᾧ πίςει βοῶμέν σοι· Δέσποτα Χριςὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν κατάπεμψον, τοῖς προσκυνȣ̃σιν ἐν πίςει τὴν δόξαν σȣ. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΤΩ, οἴκῳ σȣ Κύριε, πρέπει ἁγίασμα. ἐν τȣ́τῳ γὰρ τὸ ὄνομα, τὸ σὸν Φιλάνθρωπε, ἐνθέως δοξάζεται. ὅθεν σὺν τῷ Προφήτῃ ἐκβοῶμέν σοι πί-

σει· σῦ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, νῦν ἐγκαίνισον πάντας, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε. Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ ά. Ἀντίφωνον τῦ δ'. Ἦχος. Εὐαγγέλιον τῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου. Ὁ Πεντηκοστός. Δόξα. Ταῖς τῦ σῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. τὸ Ἰδιόμελον τῦ Ἁγίου. Οἱ Κανόνες, τῶν Ἐγκαινίων μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς'. καὶ τῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου εἰς ἡ. Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγονται οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀνασάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. τῶν Ἐγκαινίων εἰς δ'. καὶ τῦ Ἁγίου εἰς δ'. Καταβασία τῆς ἡμέρας. Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ Στύλῳ καθοδηγῶν τὸ πρότερον τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος Χριστὲ, ὧν Σιὼν κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν. ᾄσωμεν ᾇσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναὸν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν. ὧν ᾧ συμφώνως ᾄσωμεν, ᾇσμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ Νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλωπίζεται, ἀ δεσποτικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι. ᾄσωμεν ᾇσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας Υἱὸν καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα. Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν τῦ Χριστὲ Πνεύματι. χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Θεμελιόνσε Χριστὲ, ἡ Ἐκκλησία ἀρρήκτῳ ἔρωτι ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ σέφετται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Ἀνέδειξας Ἀγαθὲ τὴν χειροποίητον Σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου οἰκονομικὸν οἰκητήριον. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος. Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν. Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προ.

Τὰ πάντα ἐφώτισε, τῇ παρουσίᾳ Χριστοῦ, τὸν Κόσμον ἀνεκαίνισε, Πνεύματι Θείῳ αὐτοῦ ψυχαὶ ἐγκαινίζονται. Οἶκος γὰρ ἀνετέθη νῦν εἰς δοξαν Κυρίου ἔνθα μὴ ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν. Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Καὶ νῦν Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς τοῦ Οἴκου σου Ἄχραντε.

ὑλο-

εὐλογημένη Ἁγνή, Παρθένε Πανύμνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σὲ Θεοτόκε, αἰτεμένσε τὸ πρεσβεύειν τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκοθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρῳ, Αἵματι ἐαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως κραυγάζουσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χρίσιν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ Λαοῦ τὸ πολύτιμον Μύρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀορατως λαμβάνουσα. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, ἡ μετὰ τόκον ὄφθης Παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρε σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν. Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ Θεόπτῃ, Μωϋσῇ διαγράφων, Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας σὺ τάξεσιν Οὐρανίοις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπεκαλέσαμεθα· σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄχυρον ἡμῶν ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα. Ὠδὴ ς'. Θυσιασθείς.

Τοῦ καλλους ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε νῦν τῆς Ἐκκλησίας ἡ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξε, ἐκ δουλείας, ῥυσθεισῶν διὰ τοῦ Πνεύματος Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ Φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειωθεῖσαν ἡ σκιαζει, ἁγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, σεφανεται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, ἡ διαδήματι, τῆς βασιλείας ἐγκαλωπίζεται. Θεοτοκίον.

Ὦ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα ἐκ ἐσωχώρησε. Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα

τοὺς πι-

τοὺς πιστούς. ὃν ᾧ ἑστῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν Γόνος φησὶ καθυπογράφων· ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρὸς ἐν ἀληθείας χάριτι, ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες, Οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Εἶτα τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ Καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν ἡ καμιναία φλὸξ ἐδείχθη ποτέ. νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικὸν, ἁγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῇ Θεοδόχῳ ταύτῃ νέᾳ σκηνῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παστάδι ταύτῃ βασιλικῇ καὶ συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον Θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δεσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, ὥσπερ νύμφη ἐστολίσατο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, ἐκβοῶντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀνέδειξε παράδεισον νοητὸν, τὴν νέαν ταύτην σκηνὴν τὴν φέρουσαν, κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἄναρχον ἄτμητον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον ἐν Ὑποστάσεσι τρισὶ, σέβοντες ψαλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὦ, ἡ θ'. Λίθος ἀχειροτμήτως ὄρους.

Δεῦτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλαίοις ὄμμασι νοὸς, τῆς τοῦ Βασιλέως Θυγατρὸς τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λαμπυσαν, κατανοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τὴ λαυγῆ, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· σὲ ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου. ἄλλον γὰρ πλὴν σοῦ οὐκ οἶδα, εἰ μὴ σὲ τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν, πάλαι ψυχὴν προθεμένην ἐπιγνόσει μεγαλύνουσαν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου. ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρας, τῆς Εὔας πάντες Ἀγνὴ ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν εὑράμεθα· ἐν τῇ κυήσει σου ἀνύμφευτε. Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκετίσθητε.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, ἐγκαίνισον Φιλάνθρωπε, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πίστει τὰ ἱερὰ Ἐγκαίνια, τοῦ Οἴκου σου τοῦ πανσέπτου, ἐπιτελέντων Κύριε, ἐν ᾧ τὰς προσευχὰς ἡμῶν τῶν προσκυνούντων σε Σῶτερ, ὥσπερ θυσίαν προσδέχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν εἰχ. δ'. καὶ ψάλλομεν εἰχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερὸς καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως Φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, Φωτοφόρος Οἶκος· καὶ νέμει ἐν Κόσμῳ ταφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον, βλυσάνει ῥεῖθρα χάριτος, θαυμάτων βρύει καὶ νάματα, καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Ἐστραψαν ἡ ἄνωθεν Φωτοφανὴς αὐγὴ λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα Φωτίζουσα. Πιστῶς ἐν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, Ἀνάστασιν πάντες, καὶ Ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θείαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἵλεων εὕρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον

Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκῆπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάραντες, ἀσφαλῶς φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θείᾳ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἁγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσι. Δευτερεύοντα τὸ πρῶτον. Δόξα τοῦ ἐπινικίου Ἅγιε. Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Ἐπὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρικῶν ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγηγερμένῳ.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἰσέ-

Ἰστέον ὅτι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ὄρθρου μικρὸν ἡσυχάσαντες, συναθροίζονται πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Διακόνου, καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ νέῳ Ναῷ, κἀκεῖ ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ φέρουσι πάντα τὰ προετοιμασθέντα εἴδη τοῦ Ἐγκαινιασμοῦ. Καὶ τότε δὴ, τό, τε Κηρίον, καὶ τὰ τῆς κηρομαστίχης εἴδη ταῦτα, Μαστίχην, Σμύρναν, Ἀλώην, Θυμίαμα, Ῥετζίνην, καὶ Λάδανον, ἀνὰ εἴκοτι δραχμὰς ἕκαστον τῇ χύτρᾳ ἐγχέαντες, ἐνδιδόασιν αὐτὴν τῷ πυρί. Καὶ μετὰ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον αὖθις τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρὸς, τοῦ μὴ ἀποψυχρανθῆναι ὅλως τὰ ἐν αὐτῇ, διὰ τὴν ῥηθησομένην χρείαν· ὡσαύτως καὶ τὴν ἑτέραν χύτραν πληρώσαντες ὕδατος, παρατιθέασι τῷ πυρὶ, τοῦ γενέσθαι θερμὸν εἰς ἔκπλυσιν τῆς θείας Τραπέζης.

Εἶτα δὲ τὴν Ἁγίαν καταβιβάσαντες Τράπεζαν, περιδεσμοῦσι τὰ χαρτία εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χείλους δάκτυλον ἕνα. Ἔπειτα εἰσφέροντες τὸ τετριμμένον μάρμαρον, ἀναγεμίζουσιν ἔσωθεν τὸν γύρον τῶν χαρτίων, ἵνα μὴ ῥεύσῃ ἡ Κηρομαστίχη. Τὸ δὲ Σάβανον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τὸ κατασάρκιον τῆς Τραπέζης, καὶ τὰ τέσσαρα ὑφάσματα, καὶ τὰ Ἀντιμίνσια. τό, τε ἅγιον Μῦρον, καὶ ἡ θήκη τῶν Ἁγίων Λειψάνων, ἔν τινι ταῦτα πάντα τοῦ βήματος ἀποτίθενται τόπῳ καὶ ἕκαστον ἐν καιρῷ τῷ ἀνήκοντι λαμβανόμενον τίθεται ὅπου ἂν ᾖ χρεία. Εἶτα λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ποιεῖ Προσκομιδήν. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὸν Ναὸν, ἐν ᾧ τὰ Ἅγια ἐτέθησαν Λείψανα κἀκεῖ τοίνυν τὴν ἅπασαν Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, ποιεῖ εὐλογητόν. Καὶ εὐθὺς ἄρχονται τοῦ Ψαλμοῦ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα γίνεται μικρὰ συναπτὴ, καὶ λέγει

Ὁ Διάκονος: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφωνεῖ.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ ἀψευδὴς ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις σου, ὁ χαρισάμενος τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, καὶ τὸν δρόμον τῆς εὐσεβείας τελέσαι, καὶ τὴν πίστιν ἀληθοῦς ὁμολογίας φυλάξαι· Αὐτὸς Δέσποτα Πανάγιε, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις παρακλήθητι, καὶ χάρισαι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, μέρος καὶ κλῆρον ἔχειν μετ' αὐτῶν ἵνα μιμηταὶ αὐτῶν γενόμενοι, καταξιωθῶμεν τῶν ἀποκειμένων αὐτοῖς ἀγαθῶν. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυ.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων

σου κα-

σε κατεύθυνον, καὶ ὧν πᾶσιν εὐαρεστεῖν ἡμᾶς τῇ σῇ ἀγαθότητι κατάξίωσον.

Ἐκφώνως.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σε εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς ἵνα θεία γένηται Λειτουργία καὶ ὡ τῷ Ναῷ ἐκείνῳ, ὡ ᾧ τὰ ἱερὰ ἐτέθησαν Λείψανα. Εἶτα αἴρει αὐτὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἁγίου Δίσκου καὶ προπορευομένων τῶν Ἱερέων καὶ Κληρικῶν μετὰ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων σὺν τῷ λαῷ μετὰ λαμπάδων Φαεινῶν, παραγίνονται μετὰ λιτῆς ὡ τῷ μέλλοντι ἐγκαινίζεσθαι Ναῷ, ψάλλοντες τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς. Ἀποστόλων καύχημα. Μαρτύρων ἀγαλλίαμα ὧν τὸ κήρυγμα Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Καὶ φθάσαντες ἔρχονται γύρωθω τοῦ Ναοῦ, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος ἀ.

Ἐγκαινίζε ἐγκαινίζε ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἤχει γάρ σε τὸ Φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ᾠκοδόμησε. τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐξερέωσε. τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε τὸ Φωτίζον καὶ σηρίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν Ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὁλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε. ὅτε δὲ εὐδόκησας Σωτὴρ τοὺς τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ Κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σε. πάντων γὰρ δεσπόζων τὰ πάντα ἁγιάζεις τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι. Ἦχος πλ. β'.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς Νόμος, καὶ καλῶς ἔχων μᾶλλον δὲ τὰ Νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων. ἐγκαινίζονται γὰρ Νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὡς φησιν Ἡσαΐας ἄστινας ὑπολῃπτέον τὰς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθιδρυμένας, καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ παρόντα ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. ἀ.

Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρικῶν. Ὅρα ὄπισθω Φύλλ. 210.

Ὅταν πάλιν φθάσωσιν ἔμπροσθω τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθενται τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τετραπόδου.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Κύριε

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.
εἰχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.
Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β'. 11.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. Καὶ ψάλλομεν τό, Ἀλληλούϊα. εἰχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. ις'. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ Πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Καὶ πάλιν ἔρχονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ μετὰ τῶν ἁγίων Λαμπάνων, ψάλλοντες τὴν γ'. ᾠδὴν τοῦ Κανόνος. καὶ ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, λέγουσι τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλ.

Ἀπανεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.
εἰχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπανεχθήσονται.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. θ'. ι.

Ἀδελφοὶ, εἶχε μὲν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια· Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων, Χρυσῆν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην παντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ, ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Ἀλληλούϊα, ἦχος γ'. στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι. 38.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τινά. Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστασα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν, εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασα τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· Αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Καὶ πάλιν πορεύονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ ψάλλοντες τὴν α'. Ὠδὴν τοῦ Κανόνος

Ἐρχόμενοι πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, Ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεύς.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλουσι τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος γ'.

Ὁ Ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως οἰκοδομήσας τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῇ κατεύθυνον τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ προσδέξαι λαὸν ἐν πίστει βοῶντάσοι σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν δὲ τῷ ψάλλεσθαι τὸ εἰρημένον Τροπάριον, ἀποτίθεται ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ Ἅγια Λείψανα ὡ τῷ ἑτοιμασθέντι τετραπόδιῳ, ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ,

ἡ ἔτως ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεύς

Ὁ Θεὸς ἡμῶν Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ὁ διὰ τοῦ καταπετάσματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐγκαινίσας ἡμῖν τὴν τῶν προπατόρων Ἐκκλησίας τῶν ἐν Οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων τὴν εἴσοδον ἔνθα ἦχος ἑορταζόντων, καὶ φωνὴ ἀγαλλιάσεως· Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τὸν Ἐγκαινισμὸν ἐπιτελοῦντας τοῦ σεβασμίου Ναοῦ (τοῦ δεῖνος,) εἰς σύμβολον τῆς ἁγιωτάτης σου Ἐκκλησίας, τοῦτ' ἔστιν, αὐτοῦ τοῦ σκήνους ἡμῶν, ὅπερ καὶ Ναόν σου καὶ μέλη Χριστοῦ σου, διὰ τοῦ Παναγίου Ἀποστόλου Παύλου, ὀνομάσας κατηξίωσας, καὶ τοῦτον τερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀσάλευτον, καὶ δεδοξασμένον ἐν σοί· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν αὐτῷ αἰνέσεως καὶ δοξολογίας ἀκαταγνώστως προσάγειν τῇ δόξῃ σου, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, ὃν ἐπιγνώσει, καὶ πάσῃ αἰσθήσει καὶ προσκυνοῦντάς σε ἐν Φόβῳ σου, τῶν θείων δειχθῆναι ἀξίους οἰκτιρμῶν εὐπροσδέκτους τε τῇ σῇ ἀγαθότητι γενέσθαι τὰς δεήσεις ταύτας, ἃς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ προσάγομεν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδου.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταρτίσας ἐν Οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιὰς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ οἱ Ψάλται μετὰ τῶν Κληρικῶν, τῶν πυλῶν κεκλεισμένων, ψάλλουσι τὸ παρὸν, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἑτέρων δὲ ἀντιφωνούντων ἔσωθεν τοῦ Ναοῦ.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

Ἡμεῖς πάλιν ἔξωθεν ἀντιφωνοῦμεν.

Κύριος κραταιὸς ἡ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Κύριος τῶν Δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ταῦτα δὲ ψάλλονται ἐκ γ'. ἡ εὐθὺς ὁ Ἀρχιερεὺς ἄρας τὰ Ἅγια Λείψανα μετὰ τοῦ δίσκου, ἡ τίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἡ σφραγίζει τρὶς τὰς πύλας μετ' αὐτῶν τῶν Λειψάνων· ἡ τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, ἡ πάντων εἰσερχομένων, ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον, ἦχος δ'.

Ὡς τοῦ ἄνω σερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, ἡ τὴν κάτω συναπτεδείξας ὡραιότητα τοῦ Ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε, κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ἡ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ ἡ ἀνάστασις.

Καὶ εἰσερχομένων τοῦ τε Ἀρχιερέως, ἡ τῶν Ἱερέων ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, ἀποτίθενται τὰ Ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς θήκην. ἡ τούτοις ἐπιχέεται Ἅγιον Μύρον, ἡ ἀσφαλίζουσι ταῦτα μετὰ πάσης ἀσφαλείας, ἡ προσοχῆς μεγάλης, ἡ λέγουσιν ἐκ γ'. τὸ,

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἡ ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασιν Ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τὸ σπείρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ Λείψανα αὐτῶν· ἐν τοῖς Ἁγίοις Οἴκοις σου, ἡ καρπὸς ἰαμάτων βλασάνειν· Αὐτὸς Δέσποτα ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Λειψάνων ἐν τῷ σεπτῷ Οἴκῳ σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσφορὰν ἐν αὐτῷ θυσίαν· ἡ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀνταμείψιν παρέχων ἡ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἡ ἡ δύναμις, ἡ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ πάντα ποιῶν ἡ πραγματευόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, πρόσδεξαι ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου τὰς δεήσεις, ἡ ἱκάνωσον ἡμᾶς ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας εἰς τὸ ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινισμὸν ἐπιτελέσαι τοῦ Ναοῦ τούτου τοῦ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν ἡ τὴν σὴν δοξολογίαν οἰκοδομηθέντος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (δεῖνος) ἡ τὴν ἔφοδον τῆς ἐν αὐτῷ ποιῆσαι τραπέζης.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἡ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ

ἡ τῷ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. Εἰσφέρουσι καὶ ἐκχέουσι τὴν κηρομαστίχην ὡ μέσῳ τοῦ Φωτὸς, καὶ συνεφαρμόζουσι τὰ χαρτία, καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς τραπέζης, καὶ τιθέασι ταύτην ἐπὶ τοῦ κίονος. Εἶτα ψάλλουσι τὸν ρμδ'. Ψαλμὸν, εκ γ'.

Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ, καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς Βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου, λαλήσουσι. τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς Βασιλείας σου. Ἡ Βασιλεία σου, Βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποχειρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Καὶ ξεμώνης τῆς ἀπορρευσάσης κηρομαστίχης, καθαιρουμένου τοῦ τόπου, ἐφ' ὃ ἔρρευσε, λέγουσι τὸν κβ'. Ψαλμόν.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· ἐν τόπῳ χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσαν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ ἢ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ φοβηθήσομαι κακὰ ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὕτη με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με· ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεύς, λέγων.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ εὐθὺς φέρουσι τὸ σαβανον, καὶ περιτιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἔπανω τῶν ἀρχιερατικῶν Ἀμφίων, ἔμπροσθεν μὲν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἕως ποδῶν· ὄπισθεν δὲ ἀπὸ τῶν μασχάλων πρὸς τὴν ῥάχιν δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων φερόμενον, καὶ δεσμούμενον μετὰ ζώνης· τῆς μὴ φαίνεσθαι τὰ Ἱερατικὰ Ἀμφια. ὡς δὲ τοῖς βραχίοσι περιτυλίσσονται τὰ δύο χαμαὶ Μανδήλια, δεσμούμενα καὶ αὐτὰ μετὰ ζώνης καὶ ἔτω σολισαμένου τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται πεύκιον· καὶ προσκεφάλαιον ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος.

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς γόνυ κλίνει καὶ εὔχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος καὶ ἀΐδιος, ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών· ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ θρόνον ἔχων τὸν Οὐρανὸν τὴν δὲ γῆν ὑποπόδιον· ὁ τῷ Μωϋσῇ πρόσταγμα δοὺς καὶ ὑπογραμμὸν, τῷ δὲ Βεσελεὴλ Πνεῦμα σοφίας ἐνθεὶς· καὶ ἱκανώσας αὐτοὺς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τοῦ μαρτυρίου Σκηνῆς, ἐν ᾗ λατρείας δικαιώματα ἦν· τῆς ἀληθείας εἰκόνες καὶ προχαράγματα· ὁ τῷ Σολομῶντι πλάτος καὶ χῦμα καρδίας δωρησάμενος· καὶ δι' αὐτοῦ τὸν πάλαι Ναὸν ἀνασήσας· τοῖς Ἁγίοις δὲ καὶ Πανευφήμοις σου Ἀποστόλοις τὴν ἐν Πνεύματι λατρείαν, καὶ τῆς Σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἐγκαινίσας τὴν χάριν, καὶ δι' αὐτῶν τὰς Ἁγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ τὰ θυσιαστήρια σου Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐν πάσῃ τῇ γῇ κατεφύτευσας, εἰς τὸ προσάγεσθαι σοι τὰς ἱερὰς καὶ ἀναιμάκτους Θυσίας· ὁ καὶ τοῦτον τὸν Ναὸν νῦν εὐδοκήσας ἐπ' ὀνόματι οἰκοδομηθῆναι τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) πρὸς δόξαν σήν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτὸς ἀθάνατε μεγαλόδωρε Βασιλεῦ μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι· καὶ μὴ βδελύξῃ ἡμᾶς πλήθει πεπολυσμένους ἁμαρτιῶν, καὶ μὴ βεβηλώσῃς τὴν διαθήκην σου διὰ τὴν ἡμετέραν ἀκαθαρσίαν. ἀλλὰ πάρισθι καὶ νῦν τὰ παραπτώματα ἡμῶν· καὶ ἐνίσχυσον ἡμᾶς καὶ ἱκάνωσον τῇ χάριτι καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος, ἐκτελέσαι ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινιασμὸν τοῦ Ναοῦ τούτου· καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ Θυσιαστηρίου ποιή-

σασθαι τὴν καθιέρωσιν· ἵνα ἐν τούτῳ εὐλογοῦντές σε ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ μυσικαῖς λατρείαις, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν διαπαντὸς μεγαλύνωμεν. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ κατάπεμψον τὸ Παναγιόν σου Πνεῦμα, τὸ προσκυνητὸν καὶ παντοδύναμον καὶ ἁγίασον τὸν Οἶκον τοῦτον πλήρωσον αὐτὸν Φωτὸς ἀϊδίου· αἱρέτισον αὐτὸν εἰς κατοικίαν σήν· ποίησον αὐτὸν σκήνωμα δόξης σου· κατακόσμησον αὐτὸν τοῖς θείοις σου καὶ ὑπερκοσμίοις χαρίσμασι. κατάπαυσον αὐτὸν λιμένα χειμαζομένων ἰατρεῖον παθῶν, καταφυγὴν ἀσθενῶν, δαιμόνων φυγαδευτήριον ὥν τῷ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους ἐπ' αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν δέησιν τῶν ἐν φόβῳ σου καὶ εὐλαβείᾳ ἐν αὐτῷ εἰσιόντων. καὶ ἐπικαλεμένων τὸ παντιμον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου. ὅσα ἂν αἰτήσωνταί σε καὶ σὺ ἀκούσεις ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, καὶ ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς Φύλαξον αὐτὸν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀσάλευτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ Θυσιαστήριον Ἁγίων Ἁγίων ἀναδειξον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, δόξασον αὐτὸν ὑπὲρ τὸ κατὰ νόμον ἱλαστήριον, ὡσε τὰς ἐν αὐτῷ τελουμένας Ἱερουργίας εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον καταντᾶν, καὶ τὴν χάριν ἡμῶν κομίζειν τῆς σῆς ἀχράντου ἐπισκιάσεως. Θαρρῶμεν γὰρ οὐκ εἰς τὴν τῶν ἡμετέρων ἀναξίων χειρῶν ὑπουργίαν ἀλλ' εἰς τὴν σὴν ἄφατον ἀγαθότητα. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθ.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποταξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ τῶν συνόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθ.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πασης Πόλεως, Χώρας.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγιας, ἀχράντου.

Ἐκφω-

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις τοῖς ὑπὲρ σὲ ἀθλήσασι τιμίοις Μάρτυσιν ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα ἐρχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ λαβὼν τὰ Νίτρα, σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ῥίπτει αὐτὰ εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν Σταυροειδῶς. καὶ φέρουσι τὰ Σίτλα, ἤγουν τὰ ἀσπεῖα τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, πεπληρωμένα ὕδατος χλιαροῦ, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἁγιάσας τὰ ῥεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου διὰ τῆς σωτηριώδους σου ἐπιφανείας· Αὐτὸς καὶ νῦν καταπέμψον τὴν χάριν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τὸ παρόν σου Θυσιαστήριον, καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο, πρὸς ἁγιασμὸν καὶ τελείωσιν τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπιχέει τὸ ὕδωρ τρὶς ἐπὶ τῆς Τραπέζης, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος μετὰ τῶν ἐπιτεθέντων Νίτρων ἀποσμήχει τὴν τράπεζαν, εἶτα ἐκμάσσει αὐτὴν μετὰ τοῦ καινοῦ σπόγγου, τὸν δὲ Κίονα ἅτε μὴ δυνάμενος τοῖς χερσὶν ἀποσμῆξαι, ἐκπλύνει τε, καὶ ἐκμάσσει μετὰ τοῦ σπόγγου.

Ἐν δὲ τῷ γίνεσθαι ταῦτα, λέγεται ὁ πγ'. Ψαλμός.

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσατο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε, Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί. Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. εἰς τὸν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι κρεῖσσον ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος, καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ

Κύριος

Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ. Ψάλλουσι δὲ τοῦτον πάντες, ἕως ἂν τελέως ἀποσμήξει αὐτὴν, καὶ ἀποπλύνῃ. Καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει λέγων.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν δὲ Ἱερέων πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως ἱσαμώων, καὶ τὰ Ἀντιμίνσια ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς Τραπέζης ἐπιτιθώτων, λαμβάνει ὁ Ἀρχιερεὺς Βικίον Οἰνάνθης, καὶ Ῥοδοσάμου, καὶ Οἴνου πλήρες, καὶ ἐπιχέων πλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ἐκμάσσει αὐτὴν μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, λέγων·

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Λέγεται δὲ τοῦτο ἐκ γ'. εἶθ' ἕτω καὶ τὸν λοιπὸν τοῦ Ψαλμοῦ. Εἶτα δοξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θεὸν, λέγων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λαμβάνει ἀγγεῖον Μύρου καθαροῦ πεπληρωμένου, ἢ μετὰ Ἐλαίου διὰ σπάνιν μεμιγμένου, καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέων τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, λέγει τρὶς τὸ Ἀλληλούϊα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος. Καὶ διὰ αὐτοῦ ποιεῖ Σταυροὺς τρεῖς, μεσον ἕνα, καὶ δύο ἑκατέρωθεν. Καὶ ἀποδιδοὺς τὸ ἀγγεῖον τοῦ Μύρου, ἀλείφει τῇ χειρὶ ἀπὸ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. ποιεῖ δὲ καὶ Σταυροὺς εἰς τὸν Κίονα τῆς Τραπέζης δι' αὐτοῦ, λέγων τὸν ρλβ'. Ψαλμόν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὡς δρόσος Ἑρμὼν, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα λέγει· Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξασοι Ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξασοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμ.

Ἐκμασσομένης δὲ τῆς Τραπέζης μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, ταῦτα παρὰ τῶν Ἱερέων αὖθις μετατιθωται. Εἶτα δὴ ταῖς τέσσαρσι τῆς Τραπέζης γωνίαις τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἐπιτιθέασιν, ἢ ἀντ' αὐτῶν τὰ χαρτία προσκολλῶντες ταῦτα μετὰ τῆς Κηρομαξίχης. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λαμβάνει τὸ λεγόμενον κατασάρκιον, ὃ τῇ Τραπέζῃ ἐφαπλοῦται, δεσμοῦνται δὲ Σχοινίοι Σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης εἰς τὸν Κίονα, ᾧ ὅσῳ δὲ ταῦτα γίνεται, λέγεται ὁ ρλά'. Ψαλμός.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραΰτητος αὐτοῦ. Ὡς ὤ-

μασε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, ἢ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, ἢ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθίσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ καταπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θυραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Καὶ τότε πληρωμάτων, λέγει ὁ Ἀρχιερεύς.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταῦτα νιπτόμενος τὰς χεῖρας ὤν τινι ἀγγέῳ καινῷ, ἢ ὠ τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδόλως ἐκχυθῆναι ἔξωθεν ὐδὲ ῥανίδα μίαν, μετὰ μεγάλης εὐλαβείας καὶ προσοχῆς, μανδυλίῳ τε καινῷ ταύτας ἐκμάσσων, λαμβάνει τὸν ἐπωφόριον, ἤτοι τὸ ἅπλωμα τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἧς παρ' αὐτοῦ ἐφαπλωμένης, λέγεται ὁ μβ'. Ψαλμός.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Καὶ ἕτω δεξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων·

Δόξα σοι ἁγία Τριὰς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δοξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν.

Ἐφα-

Ἐφαπλοῖ ὁ Ἀρχιερεὺς τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίνσια, θάτερον θατέρῳ ἐπιτιθέμενος. Εἶτα ἐφαπλοῖ καὶ τούτοις τὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιμίνσιον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τίθησι τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ γίνεται ἀσπασμός.

Εἶτα θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον, καὶ ὅλον τὸν Ναόν.

Λέγεται δὲ ὁ κέ Ψαλμὸς ἅπαξ, ἕως ὅ ἀποθυμιάσῃ ὁ Ἀρχιερεύς.

Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφροὺς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστι, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα Ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην Λύτρωσαί με Κύριε καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἀρχιερέα, εἷς τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ Ἀρχιερέων, ὄπισθεν ἐπακολουθῶν βαστάζων τὸ τοῦ Μύρου ἀγγεῖον, καὶ ποιῶν Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου εἰς ἕνα ἕκαστον Κίονα, καὶ πᾶσαν τὸν Ναόν. Συμπληρουμένης δὲ τῆς θυμιάσεως, καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, δοξάζουσιν οὕτω.

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμῳ καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφωνεῖ Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεύς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς Ποιητὴς, ὁ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελικῆς ἐν οὐρανῷ λειτουργίας τὴν τῆς ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συνήσαμενος. Σὺ Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, ἐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ, τῆς σῆς ἀγαθό-

τητος

τητος. ὁ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἐδωρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν τὴν ὐν σαρκὶ τῦ Μονογενῦς σε Παρουσίαν, ὃς ἐπὶ γῆς ὤφθης, καὶ λάμψας τοῖς ὐν σκότει Φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν Θυσίαν, καὶ γέγονε τῦ Κόσμυ παντὸς Ἱλαστήριον, κοινωνὸς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναστάσεως ποιησάμενος, καὶ ἀναληφθεὶς εἰς ὐρανὸς, ὠνέδυσε τοὺς ἑαυτῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλυς, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψους, ἥτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σῦ τῦ Θεῦ, καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· δι' ὗ γανόμενοι δυνατοὶ ὐν ἔργῳ καὶ λόγῳ Βάπτισμα παρέδωκαν Υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἵδρυσαν θυσιαστήρια, ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας καὶ νόμυς· ὧν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, καὶ δεόμεθά σε, εὔσπλαγχνε, τὸν πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν ἀκοδομηθέντα τοῦτον Ναὸν τῆς θείας σε πλήρωσον δόξης, καὶ τὸ παρὸν Θυσιαστήριον Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον. ὥστε καὶ ἡμᾶς παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς Φρικτῷ τῆς Βασιλείας σε Θρόνῳ, ἀκαταχρίτως λατρεύειν σοι, δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παντὸς τῦ Λαῦ σε ἀναπέμποντας, καὶ τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν τῇ σῇ προσφέροντας ἀγαθότητι, εἰς ἐκκσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίυ, εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς ἐκπλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης. Ὅτι ὑμνολογηταί σε τὸ πανάγιον ὄνομα, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς εὔχεται.

ΕΥ'χαριστῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἣν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς Ἁγίους σε Ἀποστόλυς, καὶ Ὁσίους ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας διὰ πολλὴν σε Φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀχρείων δούλων σε ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σε Δέσποτα πολυέλεε, πλήρωσον δόξης, καὶ ἁγιασμῦ καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο. ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ὐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτυς θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τῦ μεγάλυ Θεῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τῦ λαῦ σε, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Προκείμενον τῦ Ἀποστόλυ. Τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἁγίασμα Κύριε.

εἰς. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ γ'. 1.

Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ ι'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο τὰ Ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν. Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε. τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι. Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπολῶνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν μου. Ὁ Πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστι. καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάσαι αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρός μου. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατήρ μου ἓν ἐσμέν.

Εἶτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεῖ Κανδήλα καινὴ, καὶ Θρυαλλὶς, καὶ Ἔλαιον· καὶ αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ πληρῶν ἐλαίου τὴν Κανδήλαν, ἀνάπτει τὴν Θρυαλλίδα· καὶ ἀποτίθησι τῷ Ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ. Καὶ λοιπὸν ἀποτιθέμενος τό, τε Σαβανὸν, καὶ τὰ Μανδύλια, καὶ τὴν Ζώνην· ἐπιτρέπει ἐκκλησιαστικοῖς ὑπηρέταις, εἰσάγειν Κανδήλας, καὶ Κηροὺς, καὶ ἐγκοσμίζεται ὁ Ναός.

Τούτων δὲ γινομένων, Ψάλλεται Δόξα, τὸ ἰδιόμ. τοῦ Ἁγίου.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε σὲ τὸν ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριας. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ.

Τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τῶν Ἐγκαινίων, ἦχος δ'. Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος. Ὅρα φύλλ. 216. Εἶτα ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον.

Καὶ λέγεται τὸ. Κύριε ἐλέησον ἐκ γ'. Ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων, ἢ Φιλανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις ἢ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνευματι νῦν ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, ἢ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, ἢ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Ὁμοίως ἢ Ἀπόστολον, ἢ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, ἢ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἡ συνήθης Λειτουργία τελεῖται δι' ἡμερῶν ἑπτὰ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ. Τὰ δὲ Ἀντιμίνσια ἐπικείμενα ἐπὶ τῷ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἁπλώματι, μετὰ τὴν ζ'. ἡμέραν αἴρονται. ἢ λοιπὸν εἰς αὐτὰ οὐδεμία τις ἄλλη καθιέρωσις γίνεται, διὰ τὸ εἶναι ἡγιασμένα ἀλλὰ μόνον επιγράφονται οὕτω.

Θυσιαστήριον Θεῖον ἢ Ἱερουργηθὲν, τοῦ τελεῖσθαι δι' αὐτοῦ τὰς θείας Ἱερουργίας, καθιερωθὲν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου (δεῖνος) Κυροῦ (δεῖνος) ἐν ἔτει σωτηρίῳ Μηνί. Ἰνδικτιῶν. (δεῖνος,) ἢ δίδονται ὅπου ἂν ᾖ χρεία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Ἐπὶ Καθιερώσει Ἀντιμινσίων.

Τῶν Ἱερέων ἐπιθέντων τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίνσια, τούτοις ἐκ τῆς Οἰνάνθης τὸ ἀρκοῦν τρὶς ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέει, λεγομένου Ψαλμοῦ.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, ἢ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, ἢ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Τοῦτο δὲ τρίτον εἰπὼν, ἐπισυνάπτει ἢ τὰ ἑξῆς τοῦ Ψαλμοῦ. Καὶ δοξάζων λέγει. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λαμβάνων τὸ ἀγγεῖον τοῦ μεγάλου Μύρου, ἢ τοῦ Διακόνου εἰπόντος.

Πρόσχωμεν. Ποιεῖ δι' αὐτοῦ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα, ἢ ἑκατέρωθεν δύο, λεγομένου Ψαλμοῦ. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν, ἕως τέλους.

Καὶ δοξάζοντες, λέγει ὁ Ἀρχιερεύς.

Δόξα σοι Ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἶτα δίδοται τῷ Ἀρχιερεῖ Θυμιατήριον, ἢ θυμιῶν, λέγει· Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὔχεται ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτως.

Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ ἢ τῆς γῆς, ὁ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, ἢ ἀντίτυπον τῆς ἀγγελικῆς ἐν Οὐρανῷ λειτουργίας τὴν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συστησάμενος· Σὺ Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι ἢ νῦν δεομένους ἡμᾶς, οὐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν

ἀλλ' ἵ-

ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ τῆς σῆς ἀγαθοτητος· ὃ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἐδωρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν, τὴν ἐν σαρκὶ τῷ μονογενεῖ σε Υἱὸ Παρεσίαν, ὃς ἐπὶ γῆς ὠφθεὶς, καὶ λάμψας τοῖς ἐν σκότει Φῶς σωτηριας. ἀνήνεγκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, καὶ γέγονε τῷ Κόσμῳ παντὸς ἱλασήριον, κοινωνὸς ἡμᾶς τῆς ἰδιας Ἀναςάσεως ποιησάμενος, καὶ ἀναληφθεὶς εἰς Οὐρανὸς ἐκεδυσε τὸς ἑαυτῷ Μαθητὰς καὶ Ἀποςόλες, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψες. ἥτις ἐςὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, το ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, δι ὧν γενόμενοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, Βάπτισμα παρέδωκαν Υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέςησαν, ἵδρυσαν Θυσιαςήρια. Ἱερωσύνης ἔθαντο κανόνας καὶ νόμες, ὧν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παραδοσιν. προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, καὶ δεόμεθά σε εὔσπλαγχνε, τὸν πρὸς σὴν ὑμνῳδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναὸν τῆς θείας σε πλήρωσον δοξης, καὶ τὸ παρὸν Θυσιαςήριον, Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον, ὥς τε ἡμᾶς παρεςῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ Φρικτῷ τῆς Βασιλειας σε Θρόνῳ, ἀκατακρίτως δόξαν ἀναπέμπειν, καὶ τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν τῇ σῇ προσφέρειν ἀγαθοτητι, εἰς ἐκεσίων καὶ ἀκεσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίε εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατορθωσιν, εἰς πλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης. Ὅτι κυλόγηται σε τὸ παναγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμην.

Ὁ Ἀρχιερεύς. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

ΕΥ'χαριςοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἣν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τὸς ἁγίους σε Ἀποςόλες, καὶ ἐπὶ τὸς ὁσίες ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας διὰ πολλὴν σε Φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δόλων σε ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σε, Δεσποτα πολυέλεε, πλήρωσον δοξης, καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ χαριτος τὸ Θυσιαςήριον τοῦτο, ὥς τε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμακτες Θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μεγάλε Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, τοῦ μονογενοῦς σε Υἱοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ Λαοῦ σε, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα προσαγομένων τῶν Λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῇ Κιμωμασίχῳ, ἐπιχέει τούτοις ὁ Ἀρχιερεὺς Μύρον, καὶ ὠθέμενος αὐτὰ ὄπισθεν τοῦ Ἀντιμινσίε, ὡ τῇ ἑτοιμασθείσῃ θήκῃ, καὶ ἀσφαλισάμενος καλῶς, Εὔχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τῷ Κυ-

Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κ ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σῦ ἀθλήσασιν ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος τὸ σπείρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ λείψανα αὐτῶν ἐν τοῖς ἁγίοις Οἴκοις σῦ, κ καρπὸς ἰαμάτων βλαστάνειν· Αὐτὸς Δέσποτα, ὁ παντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπαρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Λειψάνων ἐν τόπῳ τῷ σεπτῷ Θυσιαστηρίῳ σῦ γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκαταιρέτως τὴν ἀναιμακτόν σοι προσενεγκεῖν ἐν αὐτῷ θυσίαν, κ δώρησαι ἡμῖν παντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων κ ἐν τόπῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τῦ ἁγίου ὀνόματός σῦ, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν. Ὅτι σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία κ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δοξα τῦ Πατρὸς κ τῦ Υἱῦ, κ τῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, κ ἀεὶ, κ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Ἐπὶ Σαλευθείσης Ἁγίας Τραπέζης.

Ὅταν μέλλῃ ἡ σαλευθεῖσα ἁγία Τράπεζα καθιδρυσθῆναι. Πρὸ τῆς Λειτουργίας, εὐτρεπίζεται παρὰ τῶν ἐπιτηδείως ἐχόντων εἰς τοῦτο, Κηρομάστιχον μετὰ τετριμμένου μαρμάρου ἐν χύτρᾳ καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιὰν Κηρομάστιχον τῆς σαλευθείσης ἁγίας Τραπέζης ξηρὰν, κ μὴ δύνασθαι πάλιν αὐτὴν ἐν αὐτῇ κατασχεθῆναι. Καὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης αἰρομένης, κ κατατιθεμένης, Εἰ μόνον φυλάττονται τὰ τῦ Ἐνθρονιασμῦ χαρτία ἐν τοῖς κίοσι σῶα κ ὑγιῆ, μένουσιν ἕτως. Εἰ δὲ διεφθάρησαν, ἀλλάττονται. Λαμβάνουσι γὰρ οἱ εἰς ταῦτα τεταγμένοι, χαρτία ἀπὸ πιττακίου, κ διπλοῦσιν αὐτὰ εἰς δύο, καθὰ κ ἐν τῷ Ἐνθρονιασμῷ, οὐκ ἐπίσης, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔσωθεν μέρος, ὀλίγον, τὸ δὲ ἔξωθεν, πλεῖον, ὡς τε ὑπερέχειν ἑκάστου κίονος ἕνα δακτυλον. Καὶ δεσμοῦσιν αὐτὰ μετὰ σφικώματος, ἄνω τρίτον, κ κάτω τρίτον. Καὶ ἕτως ἀντιφέροντες μιγνύουσι τὰ δύο ἄκρα τῦ σφικώματος, κ συνδέουσιν, ὥστε ἔμπροσθεν ἀποτελεῖσθαι σαυρὸν ἐν μέσῳ τῶν δύο. Εἶτα κατασφαλίζονται, ὡς ἂν ἵνα μὴ ἡ Κηρομάστιχος ἐκρυῇ κάτω διά τινος ὀπῆς. Καὶ ἕτω τῆς Λειτουργίας ἀρχομένης, Καὶ τῆς Εἰσόδου μετὰ τῦ Ἀρχιερέως γινομένης, Κομίζεται ἡ Κηρομάστιχος ζέουσα, κ ἐπιχεῖται τοῖς κίοσιν, ἕως ἂν πληρωθῆναι τὴν χείλωσιν. Μικρὸν δὲ αὐτῆς ψυχρανθείσης, ἐπιλαμβάνονται τῆς ἁγίας Τραπέζης ὅ τε Ἀρχιερεὺς, κ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ Ἱερεῖς ἕτεροι τινες τῦ Κλήρου, εἴπερ ἔη μεγάλη, κ τιθέασιν αὐτὴν ἐπὶ τὸν

χίονα, Ψάλλοντες τὸ, Ὑψώσατε ὁ Θεὸς μου ὁ Βασιλεύς μου. Εἶτα Δοξάζουσιν ἐν τῷ ζέεσθαι τὴν Κηρομάσιχον, Καὶ σπογγίζουσι τὴν Τράπεζαν, ψάλλοντες τὸ. Κύριος ποιμαίνει με. Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τούτου, Δοξάζουσι. Καὶ λέγει ὁ Ἀρχιερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ πιέζουσι ταῖς χερσὶ τὴν Τράπεζαν, ὥστε συναρμοσθῆναι ταύτην καλῶς. εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θυμιατὸν. θυμιᾷ κύκλωθεν αὐτήν.

Καὶ ἅπαξ ἔμπροσθεν αὐτῆς ἱσαμένου, λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου ἡ Συναπτή.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦδε,) καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Ἱερέων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸν Οἶκον τοῦτον καὶ τὴν ἐν αὐτῷ θείαν Τράπεζαν καθιδρυσθῆναι τῇ ἐπιφοιτήσει, δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγει ὁ Διάκονος τὴν Συναπτὴν, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ τὴν σὴν χάριν ἐπιχέοντι ἐπὶ τοὺς Ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους ἡμῶν Πατέρας, ὅτι ἠξίωσας διὰ τὴν πολλήν σου Φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δοῦλων σου ταύτην ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σου Δέσποτα παντοδύναμε, πλήρωσον δοξης, καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Ἁγιαστήριον τοῦτο, εἰς τὸ μεταποιεῖσθαι τοὺς ἐν αὐτῷ προσφερομένους σοι ἀναιμάκτους Θυσίας, τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ Λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἄρχονται οἱ Ψάλται τοῦ Τρισαγίου, καὶ τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας, ὡς σύνηθες.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Ἐπὶ Θεμελίῳ Ἐκκλησίας.

Τῶν Θεμελίων εὐτρεπισθέντων τοῦ μελλοντος ἀνεγείρεσθαι Ναοῦ, Παραγίνεται ἐκεῖσε ὁ Ἀρχιερεύς. Καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ τὸ Ὠμοφόριον αὐτοῦ, λέγει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριὰς, τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς θυμιᾷ τοὺς θεμελίους κύκλῳ Οἱ δὲ Ψάλται λέγουσι τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, εἰς οὗ τὸ ὄνομα ὁ Ναὸς μέλλει ἀνεγείρεσθαι. Καὶ ἕτερα Τροπάρια, οἷα βούλεται ὁ Προεστώς.

Εἶτα στὰς ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ ἅγιον πήγνυσθαι μέλλει Θυσιαστήριον, λέγει τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐρασθεὶς καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομηθῆναί σοι Ἐκκλησίαν· Αὐτὸς τοὺς τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσκομίζοντας ἔπιδε, καὶ τοῦ πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν ἀνοικοδομουμένου. ἢ κτιζομένου οἴκου ἐν πλήθει τῶν σῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἀνταμείψαι, καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας ἐνίσχυσον ἀβλαβεῖς διαφυλάττων. τὰ θεμέλια αὐτοῦ ἀῤῥαγῆ, καὶ ἀσάλευτα διατήρησον, καὶ τέλειον ἀναδείξον Οἶκόν σου. ὡς ἂν καὶ ἐν αὐτῷ πανευφήμοις ᾠδαῖς καὶ δοξολογίαις ἀνυμνοῦμεν σὲ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ποιεῖ Ἀπόλυσιν. Εἶτα λαβὼν ἕνα τῶν λίθων, καὶ χαράξας δι' αὐτοῦ Σταυρὸν, αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ τίθησιν αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ, λέγων.

Ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος, ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ.

Καὶ οὕτως οἱ Τεχνῖται τῆς οἰκοδομῆς ἄρχονται.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ,

Ἐν τῇ ἐκπλύσει τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

Μετὰ τὸ ψάλλειν τὴν Τριτέκτην, κατέρχεται ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης ἐν τῷ Μεσατωρίῳ ἤγουν τῷ Διακονικῷ. Καὶ εἰσέρχεται εἰς Ἅγιον Θυσιαστήριον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ δεξιοῦ, καὶ γίνεται ἡ ἔκπλυσις τῆς Ἁγίας Τραπέζης, οὕτως Ἱσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἐξέρχεται ὁ Χαρτοφύλλξ ἅμα τῷ Ὑπομνηματογράφῳ, καὶ τῷ Ἱερομνήμωνι, Προσδοποιούντων αὐτοῖς τῶν Νοταρίων καὶ καλοῦσι τοὺς Μητροπολίτας, καὶ Ἀρχιεπισκόπους. Καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἅγιον Θυσιαστήριον, μετὰ Φελωνίων. Καὶ προσκυνοῦντες τὸν Πατριάρχην, ἵστανται κύ-

κλῳ τῆς

χλω τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Διάκονοι. Θυμιᾷ δὲ πρῶτον ὁ Πατριάρχης τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει.

Εἶθ' ἕτω λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην τῆς Ἀπαμφιάσεως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ζωοποιῷ σε Θανάτῳ τὸν Θάνατον νεκρώσας, καὶ ἡμᾶς τῶν παθῶν τῆς ἁμαρτίας ἀνασήσας· Αὐτὸς καὶ νῦν κυκλοῦντας ἡμᾶς τῷ σωτηρίῳ τάφῳ τὸν τύπον καὶ διὰ τῆς ὀφειλομένης ἱερᾶς ὑπηρεσίας τὸν πόθον ἀφοσιωμένους, πρόσδεξαι κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ μυσικῷ δείπνῳ κοινωνοὺς λαβεῖν καταξίωσον, καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξίωσον, καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσεως, καὶ τῆς δόξης. Ὅτι παρὰ σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, Ἀπαμφιάζει τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Συλλαμβανομένων αὐτῷ καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, Πρεσβυτέρων τε, καὶ Διακόνων. Ψαλλόντων ὡ συντριβῇ, ἀνετῶς τὸν ν'. ἤγουν τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Εἶτα λέγουσι τὸν κέ. Ψαλμόν. Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Εἶτα τὸν πγ'. Ψαλμόν. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε. Ὧν δὴ Ψαλμῶν λεγομένων, Κομίζει ὁ Σκευοφύλαξ Μάσας τε καὶ Δισκάρια, τὰ κοινῶς λεγόμενα Τέσα, ὃ λέγεται Λεκάνη, καὶ ἀποστολίζεται ἡ Ἁγία Τράπεζα. Ἔπειτα φέρει ὁ Χαρτουλάριος Ὀρκιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον, Θερμάριον, καὶ λέγει.

Εὐλόγησον Δέσποτα. καὶ ἐπιχέει τοῦτο τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ.

Ἐκδίδονται δὲ παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοῖς Μητροπολίταις, καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ Πρεσβυτέροις, Ἐγχείρια λινὰ, καὶ μετὰ τούτων τρίζουσι τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. εἶτα διανέμουσι Σπόγγους, ἐπιχέων τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ ῥοδόσαγμα. Καὶ μετὰ τῶν Σπόγγων ἐκμάσσουσιν αὐτήν. εἶτα τίθεται τὸ κατὰ σάρκα. Καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ὠδηταὶ ᾠδύουσι, λέγοντος τοῦ Πατριάρχου τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων Θεὸς, ὁ διὰ ἄφατον ἀγαθότητα πρὸς λειτουργίαν τοῦ παναγίου καὶ ἀχράντου σου Θυσιαστηρίου, τὴν ἡμῶν ἀχρειότητα προσλαβόμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ καταξίωσον δεκτὴν γενέσθαι τὴν διακονίαν ἡμῶν τῶν ἀχρείων, ἣν ἐπὶ τῇ Ἁγίᾳ σου Τραπέζῃ ἐπιτελοῦμεν σήμερον μετὰ φόβου καὶ τρόμου παρεστῶτες αὐτῇ· καὶ κάθαρον ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπιτελεσθείσης ἐν αὐτῇ ἀχράντου πλύσεως, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀναλαθαίρων ἡμῶν πάσας τὰς αἰσθήσεις τῆς ὑποβάσης ἁμαρτίας, καὶ παρίστων ἡμᾶς

ἀμώ-

ἀμώμους καὶ ἀσπίλους τῇ φρικτῇ καὶ θείᾳ ἱερουργίᾳ τοῦ ζωοποιοῦ αἵματος σου καὶ τοῦ σώματός σου. τοῦ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀφθαρσίας ἐν τάφῳ κατατεθέντος, καὶ μετὰ δόξης ἀναστάντος τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ πηγὴν ἀκάνατον ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας τὸν πανάγιον τάφον ἡμῖν ἀποτελέσαντος. ἐν αὐτῷ γὰρ τοῦ θανάτου καταπατηθέντος, καὶ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τῆς ἁμαρτίας ἐξαφανισθέντος ὑπὸ τῆς σῆς θείκῆς ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, συνεζωοποιήθημεν, καὶ συνανεστημέν σοι, δοξάζοντές σε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρωθέντα καὶ ταφέντα. καὶ ἀναστάντα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ Ἀνάστασις, καὶ ἡ Σωτηρία, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα θυμιᾷ κύκλῳ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει μετὰ πηνίων. Καὶ ἕτω μεθίσαται, καὶ σημαίνει τοὺς Σπόγγους τῷ Λαῷ. Ἐξελθὼν δὲ πάλιν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, κατέρχεται διὰ τοῦ δεξιοῦ ἐμβόλου εἰς τὸν Νάρθηκα Καὶ τῶν Βασιλικῶν πυλῶν κεκλεισμενων ὄντων, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν Τετραπόδιον μετὰ αὐτοῦ.

Ἄνωθεν δὲ τοῦ Τετραποδίου, τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον.

Ἔνθεν δὲ κἀκεῖθεν, Μανουάλια. Εἶτα θυμιᾷ, καὶ σφραγίζει ὁ Πατριάρχης μετὰ πηνίων. Τὰ αὐτὰ δὲ πήγνυνται εἰς τὰ ῥηθέντα Μανουάλια. Καὶ μετὰ τοῦτο, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Πατριάρχης. Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Καὶ ἄρχεται τὸ Ἑσπερινὸν, καὶ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νηπτῆρος.

ΤΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ,

Ἧς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν.

Περὶ δὲ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἧς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν παλαιωθέντα ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὠδύεται πᾶσαν τὴν στολὴν αὐτοῦ. συνόντων αὐτῷ καὶ τῶν τοῦ Κλήρου Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων.

Καὶ πρῶτον θυμιᾷ σταυροειδῶς, Εἶτα περισυνάγει συνεργόντων αὐτῷ καὶ τῶν ὑπηρετῶν τὰ ἐπικείμενα τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ εἴτε παλαιὰ Ἄμφια, εἴτε κονιορτὸν, καὶ βάλλεσι ταῦτα ἐν ἀγγείοις καινοῖς.

Καὶ λοιπὸν γίνεται ἡ ἔκπλυσις καὶ ἡ ἀμφίασις, κατὰ τὸν τύπον τὸν γινόμενον κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἥτις καὶ ἀνωτέρω ἐγράφη, λεγομένων καὶ τῶν Εὐχῶν, καὶ τῶν Ψαλμῶν, ὡς ἐκεῖ διειλήπται.

Γίνεται δὲ Λειτουργία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ΕΥ-

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΨΥΧΗΝ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) παντὸς δεσμοῦ λῦσον· πάσης κατάρας ἐλευθέρωσον· ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων. Κέλευσον δὴ λυθῆναι Δέσποτα ὦν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου· καὶ καταπαῦσαι εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνὰς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων σου· διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ ἀῤῥήτῳ σου σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τοῦ χοὸς τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας εἰς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· ἐπεὶ δὲ τὴν ἐντολὴν παρέβη τοῦ σοῦ προσάγματος, μεταλαβὼν τῆς εἰκόνος καὶ ὁ Φυλάξας, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γάνηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν διάλυσιν ταύτην, καὶ τὸν ἄῤῥηκτον τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πνευμάτων, τῷ σῷ θελήματι ἀποτέμνεσθαι· καὶ τὸ μὲν σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλυέσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖθεν χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀνασάσεως· διὰ τοῦτο δεόμεθά σου τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρὸς καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος, ἵνα τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος διάλυσιν (τοῦ δεῖνος) ὦν ἀναπαύσει ποιήσῃς καὶ εἴ τι ὦν γνώσει, ἢ ὦν ἀγνοίᾳ προσήνεγκε τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἢ ὑπὸ καταραν γέγονεν Ἱερέως, ἢ τοὺς ἰδίους γονεῖς παρεπίκρανεν, ἢ ὅρκον παρέβη, ἢ φαντασίαις δαιμόνων καὶ γοητείαις αἰσχραῖς περιέπεσε, καὶ φθόνῳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος συγχώρησον, ὑπὸ τῆς σῆς ἀφάτου δυσωπούμενος ἀγαθότητος. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς, ἐπάκουσον ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ λῦσον τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τῆς ἀφορήτου ταύτης ὀδύνης, καὶ τῆς συνεχούσης αὐτὸν πικρᾶς ἀσθενείας· ἀνάπαυσον αὐτὸν, ἔνθα τῶν Δικαίων τὰ Πνεύματα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-

νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΥ.

Τὸ δὲ Σταυροπήγιον γίνεται ὅτως. Ἀναφέρεται τῷ Πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ναοῦ, ἢ γίνεται γραμμα προτρεπτικὸν πρὸς τὸν Ἔξαρχον αὐτοῦ, ἢ πρός τινα τῶν Ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι, ἢ καθιερωθῆναι ἢ τὸν Ναὸν τελεσθῆναι, ἐπὶ Σταυροπηγίῳ Πατριαρχικῷ. Κελευει δὲ γωέσθαι ἢ Σταυρὸν ξύλινον, Ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ Πατριαρχικοὶ Γραμματικοί.

Ἐν τῷ ἑνὶ μέρει ὅτως.

Σταυροπήγιον Πατριαρχικὸν, ἁγιασθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε.) ὂν τῇ Θεοσώστῳ Πόλει (τῇ δε) ὂν τῇ Ἐπαρχίᾳ (τῇ δε) ὂν τῷ ἰδίῳ θελήματι, παρὰ (τοῦ δε) τοῦ ἁγιωτάτου, ἢ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων Βασιλέων ἡμῶν (τῶν δε,) κατὰ (τὸν δε.) ὂν ἔτει (τῷ δε).

Καὶ πέμπεται ὁ Σταυρὸς, ὡ ᾧ ὁ Ναὸς μέλλει οἰκοδομηθῆναι.

Εἶτα ὁ προσδεξάμενος, ποιεῖ τὴν ἀνωθω Ἀκολουθίαν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ.

Ὅταν δὲ ποιήσῃ τὴν καθιέρωσιν, πήγνυσι ἢ τὸν Σταυρὸν ὄπισθω τῆς Ἁγίας Τραπέζης, εὐτρεπισθώτος τινὸς ἀνωφερῶς οἰκοδομήματος, λάκκον ἔχοντος, ἢ διὰ λίθων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁρᾶται ω τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Εὐχὴ ἐπὶ Σταυροπηγίου.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ προτυπώσας τὴν ῥάβδον τοῦ Μωϋσέως εἰς τὸν τίμιον ἢ ζωοποιὸν Σταυρὸν τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ. Κυρίε δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὲ· Αὐτὸς εὐλόγησον, ἢ ἁγίασον τὸν τόπον τοῦτον τῇ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ τοῦ τιμίου, ἢ ζωοποιοῦ, ἢ ἀχράντου ξύλου τοῦ Σταυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων, ἢ παντὸς ἐναντίου· Φυλάττων ἢ τὸν τόπον, ἢ τὸν οἶκον τοῦτον, ἢ τὰς ἐνοικούσας ψυχὰς τῶν ἐνταυθα κατοικόντων· πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἢ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὅτι ηὐλόγηται ἢ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τάξις γινομένη εἰς τὸ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον, ἢ Μέγαν Οἰκονόμον ἢ Πρωτοπρεσβύτερον.

Αὗται αἱ Χειροτονίαι, αἱ ἔξω τοῦ Βήματος, γίνονται οὕτω. Προσφέρεται ὁ Χειροτονουμένος, κελεύοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες τὸν Κέλευσον, κελεύσατε. Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε τὸν σοὶ προσφερόμενον.

Ὁ δὲ Πατριάρχης φορῶν Ἐπιτραχήλιον, καὶ Ὠμοφόριον, λέγει.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεταί σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας ἢ μέγαν Οἰκονόμον, ἢ ἄλλο τι.

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν. λεγόντων τῶν παρόντων τὸ,

Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Εἰ δὲ Μητροπολίτης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, λέγει.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεταί σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως, ἢ Οἰκονόμον ἢ ἄλλο τι. Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ οὐδέν τι πλέον. Εἰ βούλοιτο δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, λεγέτω καὶ τὰς εὐχὰς μόνον, ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀρχιδιακόνου εὐχέσθω μεγαλοφώνως.

ΔΕσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἀρχιδιακονίαν τῷ γένει ἡμῶν, τῇ ἀφάτῳ σου προμηθείᾳ δωρησάμενος. τοὺς αὐτὴν ἐνδυσαμένους διατάττειν, καὶ διακονεῖν ἐν τοῖς ὑποβεβηκοσιν ὑπουργοῖς τῶν Θείων σου Μυστηρίων Αὐτὸς ἔνδυσον τὴν χάριν ταύτην τῆς Ἀρχιδιακονίας τὸν παρόντα δοῦλόν σου, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν· καὶ κατακόσμησον αὐτὸν τῇ σεμνότητί σου, ἐν ἀρχῇ ἵστασθαι τῶν Διακόνων τοῦ Λαοῦ σου, καὶ ὑποδείγμα καλὸν αὐτὸν γενέσθαι τοῖς μετ' ἔπειτα. ποίησον ἐν γήρει πίονι φθάσαι καὶ δοξάζειν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Μεγάλου Οἰκονόμου λεγέτω τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομῶν καὶ τῇ κατὰ σάρκα σου Οἰκονομίᾳ τὴν σωτηρίαν ἡμῖν ἐργασάμενος· ὁ τὸν φρόνιμον οἰκονόμον καλῶς οἰκονομήσαντα ὡς οἰκοδεσπότης ἐπαινέσας, εὐλόγησον καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) εἰς Οἰκονόμον· καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτὸν καὶ ἐνίσχυσον, πρὸς τὸ πιστῶς καὶ φρονίμως, καὶ εὐαρέστως σοι οἰκονομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματά τε καὶ χρήματα ὅπως οὕτω ποιήσας, καὶ οὕτω διακονήσας, ἀξιωθῇ τῆς χαρᾶς τῶν τὰ τάλαντα καλῶς διακονησάντων· ἀποφύγῃ δὲ τῆς φρικτῆς ἐντροπῆς τε καὶ κατακρίσεως τοῦ τὸ τάλαντον ὀλιγώρως καταχώσαντος δοῦλου πονηροῦ. Εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογη-

μένης

μάνης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, τῶ Ἁγίε καὶ Πανευφήμε Ἀποστόλε καὶ γενναίε Μάρτυρος Βαρνάβα καὶ πάντων σε τῶν Ἁγίων Ὅτι ἡγίασαι καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμόν καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Πρωτοτρεσβυτέρε λεγέτω ταύτην.

ΔΕσποτα Κύριε Ἰησῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἱερωσύνην χαρισάμενος τῷ γένει ἡμῶν καὶ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς καὶ τιμῆς τὴν χάριν ἡμᾶς ἀνδυσάμενος, καὶ αὐτὸς ἱκανὸς εὐλαβεῖς καθισάμενος, τῦ ἱερατικῶς διατάττειν, καὶ διακονεῖν τοὺς ὑποβεβηκότας λειτουργοὺς τῦ μυστηρίε σε Αὐτὸς ἔνδυσον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα,) καὶ τῇ σεμνότητι κατακόσμησον αὐτὸν, τῦ ἐν ἀρχῇ ἵσασθαι τῶν Πρεσβυτέρων τῦ λαβεῖν καὶ καλὸν ὑποδειγμα τοῖς μετ' αὐτὸν γενέσθαι κατεξίωσον καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ ἀμέμπτε συνείδησε καλῷ τελέσαι τὸν βίον εὐδόκησον καὶ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς ἐλέησον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς σοφίας, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ
ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντος τῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῦ, Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σε. Εἶτα τῦ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον δ'. καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια, ἦχ. δ'.

ΤΗ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ὡς μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων μὴ ἀποστρέψῃς σὸς δέλους καινός· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

ΟΥ σιωπήσομεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυνασείας σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προέστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; ἐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σε. σὺς γὰρ δέλους σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος πλ. β'.

Ο Εἱρμός. Δίς.

ΗΤὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλε δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίσην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῷζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Α'νυμνῆμεν τὸν Υἱόν σε, Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν Πανάχραντε Δέσποινα· παντὸς κινδύνε ῥῦσαι τοὺς οἰκέτας σε.

Βασιλέων Προφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα καὶ προσασία τῷ Κόσμε Πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σε, τῶν ὀρθοδόξων Μαρία θεόνυμφε.

Δὸς Χριστέ με καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σὲ Τεκέσης πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐπὶ σε μὲν τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε σῶσον ταῖς πρεσβείαις σε, καὶ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκοῦσα ζωοδότην καὶ Σωτῆρα, σῶσον ταῖς πρεσβείαις σε, εὐλογημένη ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίσην τῶν ἁπάντων ἐν γαστρί σε, συλλαβοῦσα, Παρθένε Πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγε ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱλεών μοι τὸν Κριτὴν τε καὶ Υἱόν σε, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐπέργασαι Δέσποινα,

Καταχρεώς ἐκβοῶμέν σοι τὸ χαῖρε, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, ἐκδυσωπεῖντες πρεσβείαις σε σῴζεσθαι.

Λύτρωσαί με τῷ πυρὸς τῷ αἰωνίε, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννήτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωπεῖμεν Δέσποινα πανύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ ἱερᾷ σε σκέπῃ καταφεύγοντας.

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοκυήτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γεγένηται, ὁ πάντων Κτίσης ἐκ σοῦ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ναός σε Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἅμισθον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλες σε.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τοὺς σοὺς δούλες Παναγία Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σε, Παρθένε Θεοτόκε, τοὺς εἰς σὲ προσ-

ερχομένους

σρεχοντας καὶ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προσρέχων τῷ Ναῷσε Θεοτόκε, ὁ λαμβάνει ταχεως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος Ἄχραντε.

Ὑπὸ παντων δυσωπούμενος Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, ἱλάσθητί μοι διὰ τῆς Γεκούσης σε.

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἄνες ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε Κόσμου ἱλαστήριον Παρθένε. χαῖρε σάμνε καὶ λυχνία παγχρυσε, τοῦ θείου Μάννα καὶ Φωτος Θεονυμφε.

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριαδι, ἐκβοῶντες Φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τεύξασθαι.

Ὦ Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην τοῦ Κόσμου, καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ὄρους, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε Θεία Τράπεζα. ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρος σου, τῆς ἀχράντου, καὶ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέει τῷ Λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, σὸς δοῦλος Σῶτερ καλῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, Βαπτιστοῦ σου Προφήτου Πρόδρόμου τε, Χριστέ μου Σῶτερ, τὸν δοῦλόν σου φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, καὶ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέει τῷ Λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβεία τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τὸν δοῦλόν σου φύλαττε, ὡς προσασία τοῦ Κόσμου καὶ σήριγμα. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες Τριὰς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ ἀῤῥήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίσην τὸν ἴδιον Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πυλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀσχύνωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περισάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χρισιανῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Νῦν ἐπέσχε ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἁγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κρι-

τὴς

τῆς· ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κράζουσα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με.

Ναμασιν ἐπομβρίσας Χριστὲ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῆς Παρθένου σήμερον, ἐν τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ἐαντισμῷ, Φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε· καὶ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον ἦχος δ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β'. 11.

Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. καὶ πάλιν. Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία· ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον. Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. Ἀλληλουϊάριον. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε'. 1.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ. Ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο,

ᾧ δή-

ὧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.
Ἐν εἰρήνῃ τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῶ Ἁγίω Οἴκω τούτω.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεσάτων.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.
Ὁ Ἱερεύς· Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.
Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπεροχῆς Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικὸν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρῃζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξηται ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ἁγιασμοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεύς, Ἐκφώνως

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴ ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ, καὶ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις· ὁ πάσης Κτίσεως δημιουργὸς, ὁ Φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τηροῦσι τὰ σὰ πρόσταγματα, ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα. διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, ἐν φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδεματέμενος, ἀλλ' ὑγείαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς ἐργάσω καὶ νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς ἐκτήσω παρεσκεύασας λόγῳ ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταράττων, καὶ τὴν τοῦ βίου τούτου ἀλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, καὶ τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευ-

νάσας

νάσας κύματα. Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ. ὁ δοὺς ἡμῖν χιονοφεγγοφω-
τον φορέσαι στολὴν ἐξ ὕδατος τε καὶ πνεύματος, καὶ διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου
μεταληψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν καταπέμψον, τὸν ῥύ-
πον τῶν παθῶν ἀποσμηχούσαν. Ναὶ δεόμεθα ἐπίσκεψαι ἡμῶν ἀγαθὲ τὴν
ἀσθένειαν, καὶ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἐλέει σου
πρεσβείαις τῆς παναχράντου ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ Ἀγειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασί-
αις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφή-
του Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Α-
ποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἁγίοις μεγάλων
Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου Γρηγορίου
τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀ-
θανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἁγίου καὶ ἐν-
δόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Με-
γαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, τῶν ἁγίων καὶ Καλλινίκων Μαρ-
τύρων, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάν-
νου Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνι-
κήτου, Θαλαλαίου καὶ Τρύφωνος, τοῦ ἁγίου (τοῦ δε) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτε-
λοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Καὶ φύλαττε Κύριε τοὺς δούλους σου τοὺς πι-
στοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (γ'.) χαρίσαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν ὑγείαν,
καὶ τῇ δουλικῇ σου ταύτῃ τῶν Χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπι-
εικεῖς. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων
τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ καὶ Μοναχικοῦ ταγματος,
καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡ-
μᾶς, τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν περιεστώτων, καὶ τῶν δι' εὐλογους
αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι
ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ἀδελφῶν
ἡμῶν καὶ ἐλέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος.
Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωο-
ποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

ΚΛῖνον Κύριε τὸ ὖς σε, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ ὃν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλήσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου. διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως· καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὀρθίον· καὶ ψάλλων τό, Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου. ἐκ γ'.

Εἶτα ῥαντίζων σταυροειδῶς, λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον ἦχος β'.

ΤΩν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον Θεοτόκε Παρθένε, παροῦσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ὑμνοῦσί σε ἀχράντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρόν.

Ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ Λαός. Εἶθ' οὕτω ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν, καὶ τὴν Μονὴν μετὰ τοῦ Ἁγιασματος. Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον, ἦχ δ'.

ΠΗγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις· ὡς μείζων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀφθόνου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος· ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε· ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Δόξα.

ΝΕῦσον παράκλησεσι σῶν ἱκετῶν Παναμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα σὲ προσκαλούμενοι. σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια. χαρὰ. καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι. Ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς εἰρήνης, ὑγείας.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

ΜΕτὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες ὢν τῷ Λυτῆρι, Προπορευομένυ τῦ Ἱερέως, μετὰ λαμπάδων ϗ Θυμιατῦ. Ἡμῶν δὲ ψαλλόντων τὸ παρὸν Τροπάριον ἐκ τρίτυ Ἦχος πλ. δ'.

ΦΩνὴ Κυρίυ ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγυσα· δεῦτε λάβετε παντες Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φοβυ Θεῦ, τῦ ἐπιφανόντος Χριστῦ. Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Δίς.

ΣΗ'μερον τῶν ὑδάτων ἁγιαζεται ἡ φύσις, ϗ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, ϗ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον. Δίς.

ΩΣ ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ ϗ δυλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις Ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τῦ Προδρόμυ χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν Φιλανθρωπε. Δόξα, ϗ νῦν Ἦχος πλ. δ'.

ΠΡὸς τὴν φωνὴν τῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τῦ Κυρίυ, ἦλθες Κύριε μορφὴν δύλυ λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνὺς ἁμαρτίαν· εἰδόσαν σε ὕδατα ϗ ἐφοβήθησαν. σύντρομος γέγονον ὁ Πρόδρομος, ϗ ἔβοησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ ϗ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τῦ Κόσμυ τὴν ἁμαρτίαν. Ὁ Διάκονος. Σοφίᾳ.

Προφητείας Ἡσαΐυ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. λέ. 1.

ΤΑ δὲ λέγει Κύριος· εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος ϗ ἀνθείτω ὡς κρῖνον. Καὶ ἐξανθήσει ϗ ὑλοχαρήσει, ϗ ἀγαλλιάσονται τὰ ἔρημα τῦ Ἰορδάνυ, ϗ ἡ δόξα τῦ Λιβάνυ ἐδοθη αὐτῇ ϗ ἡ τιμὴ τῦ Καρμήλυ ϗ ὁ Λαός μυ ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίυ, ϗ τὸ ὕψος τυ Θευ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, ϗ γόνατα παραλελυμένα· παρακαλέσατε ϗ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ ἰσχύσατε ϗ μὴ φοβεῖσθε. ἰδὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδιδωσι, ϗ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει ϗ σῶσει ἡμᾶς Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, ϗ ὦτα κωφῶν ἀκύσονται. Τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος ϗ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγυλάλων· ὅτι ἐῤῥάγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ ϗ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη ϗ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται. ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνε-

Ὑπὲρ τȣ̃ Φωτισθῆναι ἡμᾶς Φωτισμὸν γνώσεως ϗ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τȣ̃το, ἁγιασμȣ̃ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς ϗ σώματος, ϗ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ γενεσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθ.

Ὑπὲρ τȣ̃ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτροπαιον πασης ἐπιβȣλῆς ὁρατῶν ϗ ἀοράτων ἐχθρῶν τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλȣ́ντων ϗ ἀρυομένων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθ.

Ὑπὲρ τȣ̃ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν ϗ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίςει τε, ϗ μεταλαμβάνȣσιν ἐξ αὐτȣ̃, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι ἁγιασμȣ̃ διὰ τῆς τῶν ὑδατων τȣ́των μεταλήψεως, τῇ ἀορατῳ ἐπιφανειᾳ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ εἰσακȣ̃σαι Κύριον τὸν Θεὸν Φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ϗ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πασης θλίψεως, ὀργῆς, ϗ ἀνάγκης, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. Ἀντιλαβȣ, σῶσον. Τῆς Παναγιας, ἀχραντȣ.

Τȣ́των λεγομένων, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυςικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΚΥρίε Ἰησȣ̃ Χριςὲ ὁ Θεὸς, ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ϗ τῆς ἀθανασίας, τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτὸς, ὁ ἐλθὼν εις τον Κόσμον τȣ̃ Φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σȣ Πνεύματι ϗ προσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην ϗ εὐχαριςίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαςοῖς σȣ μεγαλȣργήμασι, ϗ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σȣ οἰκονομίᾳ, ἐν ᾗ τὸ ἡμῶν ἀσθενὲς ϗ πτωχὸν περιβαλλόμενος Φύραμα, ϗ τοῖς τῆς δȣλειας μέτροις συγκατιὼν, ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεύς· ἔτι ϗ δȣλικῇ χειρὶ ἐν Ἰορδανῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδατων Φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος ϗ Πνεύματος ἀναγέννησιν, ϗ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταςήσῃς ἐλευθερίαν ȣ̃ τινος Θειȣ Μυςηρίȣ τὴν ἀναμνησιν ἑορταζοντες, δεόμεθά σȣ Δέσποτα Φιλάνθρωπε ῥᾶνον ϗ ἐφ' ἡμᾶς τȣ̀ς ἀναξίȣς δȣ́λȣς σȣ. κατὰ τὴν θειαν σȣ ἐπαγγελίαν ὕδωρ καθάρσιον Ὑπῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεὰν εις τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τȣ́τῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι ϗ τὴν εὐλογίαν σȣ δι αὐτȣ̃ ἡμῖν τε, ϗ παντὶ τῷ πιςῷ χαρισθῆναι Λαῷ σȣ, εις δόξαν τȣ̃

ἁγί-

ἁγίᾳ καὶ προσκυνητῷ σου ὀνόματος. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸ, Ἀμήν, τῷ Διακόνῳ ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἀπάρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριὰς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ὁράτε, ἀκατάληπτε, δημιουργὲ τῶν νοερῶν οὐσιῶν, καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον. λάμψον καὶ μοὶ τῷ ἀναξίῳ δέλῳ σου, φωτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνήσω τολμήσω τὴν ἄφατον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. εὐπροσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεξῶτα Λαὸν ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἁγιόν σου Πνεῦμα. ἀλλὰ συγχώρησον μοι ἀκαταχρίτως βοᾶν σοι, καὶ λέγειν καὶ νῦν ὑπεράγαθε. Δοξάζομέν σε Δέσποτα Φιλάνθρωπε, παντοκράτορ, προσκυνοῦμέν σε τὸν Κτίσην, καὶ δημιουργὸν τῶν παντός. Δοξάζομέν σε Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενὲς, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός. ὃν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ, νήπιόν σε εἴδομεν, ὃν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετ' ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὃν εἶδεν Περιστερᾶς τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ Κόσμος τῷ Φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ Κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ Φωτοειδεῖς Ἀστέρες τῇ Φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν Οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι ἐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βελῇ χειροθετήσαι. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεὸν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου ναματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ἐυθροις μυσικοῖς πᾶσα ἡ Κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέῳκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ Λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ

παλαι-

παλαιᾶ θρήνες ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τῇ σκότει ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ Κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγὲς πᾶσα ἡ Κτίσις ἀνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότου ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ μεγαλόφωνος τῶν ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ Βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώσπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν Οὐρανῶν ὠνησάμεθα. τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ Κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ Κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδόσαν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἶδόσαν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐσαφὴ εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς εἶδε Περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁραθέντα. τὸν Κτίσην σαρκωθέντα τὸν Δεσπότην ὡς δοῦλος μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ὡς σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νοεραῖ φωναῖς ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, Φῶς ἐκ Φωτὸς Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. Δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ὡς τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ ᾅδου σύνδεσμον ὡς τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ Κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ ἀνάξιος δοῦλός σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος συνεχόμενος φόβῳ, ὡς κατανύξει βοῶ σοι

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ γεγονυῖα φωνή.

Μέγας εἶ Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. (εκ γ'.) Σὺ γὰρ βουληθεὶς ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν Κτίσιν καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν Κτίσιν συναρμόσας, τέτρασι χειροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐσεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος· σὲ δοξάζει Σελήνη· σοὶ ὑπουργοῦσι τὰ Ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ Φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀ-

ναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροί σε προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἑστῶτα, καὶ περιπτάμενα φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης καταχαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχος τε καὶ ἀνένδεκτος ἦλθες ἐπὶ τοῖς γῆς μορφὴν δοῦλον λαβὼν ὃν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· ὁ γὰρ ἔφερες Δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἔλεους σου, θεασάσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. τὰς τῆς Φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ Κτίσις ὑμνησε σε τὸν Φανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφης· Σὺ καὶ τὰ Ἰορδανικὰ ῥεῖθρα ἡγίασας ἐρανισθὲν καταπέμψας τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα καὶ τῶν κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς ἐν, Φιλανθρωπε Βασιλεῦ, παρεσὶ καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (ἐκ γ'.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἀντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον· ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν εἴχων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' Ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγεννήσας τὴν παλαιωθεῖσαν Φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χειμάῤῥοι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν Λαόν σου ἐπότισας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς διὰ τοῦ Ἠλίου ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βααλ. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. (γ'.) Δὸς πᾶσι τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τοῖς τε χριομένοις, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν ὑγείαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν εὐλογίαν. Καὶ σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. (γ'.) Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ. ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἵνα καὶ διὰ σοῦ γειῶν καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων.

δοξάζηται σε τὸ πανάγιον ὄνομα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἱερεὺς κλινομένος εὐχεται.

Κλῖνον Κύριε τὸ ἓς σε καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ ὢν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγίασας τὰ ὕδατα καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σε, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε, καὶ ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγειαν ψυχῆς καὶ σώματος. Ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀναρχῳ σε Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον αὐτὸν καταγων ὡ τῷ ὕδατι καὶ ἀναγων. Ψάλλων καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον. ἐς ἦχον ἀ. τρίς.

ΕΝ Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σε Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα καὶ τὸ Πνεῦμα ὡς εἶδεν Περιστερᾶς ἐβεβαίου τὸ λόγου τὸ ἀσφαλὲς ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Καὶ ῥαντίζει τὸν Ναὸν, καὶ πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Καὶ εἰσερχόμεθα ὡ τῷ Ναῷ. ψάλλοντες Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β΄.

ΑΝυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος. ὃν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γυμνωθεὶς Ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ὡ τῷ Ἰορδάνῃ ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀχήρατος ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἀντλήσωμεν δὴ ὕδωρ μετ εὐφροσύνης, ἀδελφοί. ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου. Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΝΙΠΤΗΡΟΣ.

ΜΕτὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καθὼς ἐστιν ἠλλαγμένος, μετὰ λαμπάδων καὶ Θυμιατοῦ, ἔξω τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τῆς λεκάνης τοῦ Νιπτῆρος εὐτρεπισθείσης παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου. Ταχθώτων δὲ Ἀδελ-

φῶν

Φῶν. ιβ'. τῶν μελλόντων νιφθῆναι παρὰ τῦ Προεσῶτος. Ἐφ' ὧν ἐπάναγκες ἔ-νναι, τόν τε Πυλωρὸν, καὶ τὸν Οἰκονόμον. Συνεξερχόμεθα πάντες τῷ Ἱερεῖ, ψάλλοντες τὸν Ν'. Καὶ μετὰ τὴν τύτε συμπλήρωσιν, λέγομεν ἐκ τῦ Κανόνος τῆς μεγάλης Πεμπτης τὸν ε Ὠ, ἦν. Ὠ, δὴ ε. Ἦχος πλ. β'.

ΤΩ͂, συνδεσμῷ τῆς ἀγάπης συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων ἑαυτὸς Χριῷ ἀναθέμενοι, ὡραίως πόδας ἐξαπονίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ Ἰὸ ἀσχετον κρατῆσα καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινῶσα καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα Ὢ Σοφία, ὕδωρ νιπτῆρι βάλλει. ποδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσποτης.

Μαθηταις ὑποδεικνυει ταπεινώσεως, ὁ Δεσπότης τύπον. ὁ νεφέλαις δὲ τὸν Πολον περιβαλλων ζώννυται λέντιον, καὶ καμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας ἓ ὢν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων.

Εἶτα ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῦ Νιπτῆρος, ἦχος α.

Ὁ Λοντίῳ ζωσάμενος, καὶ νίψας τὰς πόδας τῶν Μαθητῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀπόπλυνον ἡμῶν τῆς ψυχῆς τὸν μολυσμὸν, καὶ περίζωσον ἡμᾶς συνδέσμῳ πνευματικῷ, τῦ ποιεῖν τὰς ἐντολὰς τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ἦχος β'.

Μεγαλης εὐεργεσίας ἀπολαύειν μέλλοντες πιστοὶ, εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ Νιπτῆρι προσδράμωμεν, ὃ σαρκὸς ῥῦπον ἀποπλύνοντος, τὰς ψυχὰς δὲ μυστικῶς ἁγιάζοντος. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, κλίνει ἑαυτὸν, καὶ ἰχνῶν ἅπτεται χοϊκῶν, πάσης ἐναντίας δυνάμεως, ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν. αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν ὁ ἀρίστην ὑψώσεως ὁδὸν ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ταπείνωσιν, σῶσον ἡμᾶς ἀγαθὲ ὡς Φιλάνθρωπος. Ἦχος γ'.

Ὁ Πέτρος ἠυλαβεῖτο νίψασθαι πόδας ἐκ τῶν ἀχράντων χειρῶν ὑφ' ὧν ἐπλασουργήθη ὁ Ἀδαμ. ἤκουσε δὲ εἰ μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ, καὶ τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐβόα σοι Κύριε· μὴ μόνον τὰς πόδας μου νίψῃς· ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. ὦ μεγίστων Δεσπότου δωρεῶν. κοινωνὸς ποιεῖται τῆς χάριτος τὸς ἑαυτῦ Μαθητὰς καὶ μέρος ἔχειν μετ' αὐτῶν ἐπαγγέλεται τὴν ἄῤῥητον δοξαν ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ Ποτηρίῳ ἔφησε, καινὸν αὐτὸ πίνειν μετ αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον ὡς ἐλεήμων καὶ Φιλανθρωπος. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ ὐσίᾳ, ἔργον δούλου ἀνέλαβε. λέντιον διεζώσατο. ὁ περιβαλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ὕδωρ ἔβαλεν εἰς Νιπτῆρα ὁ τὴν θαλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών. καὶ κάμψας τὰ γόνατα, ἤρξατο

τῦ

το νίπτειν τὰς πόδας τῶν Μαθητῶν, ἢ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. ὅτε ἓν ἔνιψε τὰς πόδας τῶν Μαθητῶν εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες, σημαίνων τὸν παραδιδόντα αὐτόν.

Εἶτα Συναπτὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Διακόνου.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι, ἢ ἁγιασθῆναι τὸν Νιπτῆρα τοῦτον, τῇ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν εἰς ἔκπλυσιν τοῦ ῥύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντου.
Ἐκφώνησις. Ὅτι σοῦ εἶ ἡ κάθαρσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. Ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἢ Θεὲ ὑπεράγαθε, ὁ ἀπρόσιτος τῇ Θεότητι, ὁ ὢν τῇ τοῦ δούλου μορφῇ, ὑπηρέτου σχῆμα ἀναλαβὼν ἢ εἰς ὑποτύπωσιν ταπεινώσεως σωτηρίου τοὺς τῶν Μαθητῶν σου πόδας ἀχράντοις χερσὶν ἀπονίψας, ἢ λεντίῳ ἐκμαξας· ἔπιδε ἢ νῦν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τῆς τοιαύτης σου συγκαταβάσεως μιμεμένους τὸ ὑπερώδοξον ἢ ἀξίωσον τοὺς τῆς σαρκὸς πολυσμοὺς ἀπονίψασθαι ἡμᾶς, ἢ τὸ τῆς ψυχῆς ῥυπῶδες διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου προσψαύσεως. Χαρίσαι ἡμῖν τὴν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος ἀόρατον ἐπιφοίτησιν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἢ τὰ σώματα ἀπὸ τοῦ τηροῦντος πτέρναν ὄφεως δολεροῦ, ἵνα καθαροὶ γενόμενοι, λατρεύωμέν σοι εὐπροσδέκτως, ἐπάνω ὄφεων ἢ σκορπίων ἢ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ διαβαίνοντες. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν μέτρα ταπεινώσεως ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ πανυψίσας συγκαταβάσει, ἢ τὸν ἔσχατον τῇ προθέσει, πρῶτον ἀναγορεύσας. Χαρίτωσον ἡμᾶς ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους διακονίᾳ, ὕψωσον ἡμᾶς

θεία ταπεινώσει, διατήρησον ἀρρύπωτες, νιπτομένες ἀεὶ δάκρυσι, καθαιρομένες τῷ φωτισμῷ τῆς καθαρτικῆς σε χάριτος. ἵνα εἰλικρινῶς σοι πάντοτε προσπίπτοντες, εὕρωμεν ἔλεον καὶ εἰσιτήριον ἐν τῷ φοβερῷ σε βήματι.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Λέγοντος τοῦ Ἱερέως. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς. Καθηνται οἱ μέλλοντες νιφθῆναι ὡς τοῖς προετοιμασθεῖσι σκάμνοις. Καὶ τοῦ Ἱερέως ἀρχομένου λέγειν τὸ ἀ. Εὐαγγέλιον τοῦ Νιπτῆρος. Ἴσταται ὁ Πρεσβὺς, ποιῶν ὡς περιέχει τὸ Εὐαγγέλιον. Ὅτε μὲν λέγει· Τίθησι τὰ ἱμάτια. Ἀποτίθησι καὶ αὐτὸς τὸν Μανδύαν. Ὅτε δὲ τὸ, Λαβὼν λέντιον διεζώσατο. Λαβὼν τὸ Σκέπανον, ζώννυσιν ἑαυτόν. Ὅτε δὲ, Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα. Βάλλει καὶ αὐτὸς ὕδωρ χλιαρόν. καὶ οὕθις λεγομένου τοῦ. Καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, Ἄρχεται καὶ αὐτὸς νίπτειν ἀπὸ τοῦ Πυλωροῦ, μέχρι τοῦ Οἰκονόμου, καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου ιβ'. καὶ ἐκμάσσειν ἑνὸς ἑκάστου τῶν νιπτομένων τοὺς πόδας, καὶ ἀσπάζεσθαι αὐτούς. Ὅτε δὲ ἔλθῃ εἰς τὸν Οἰκονόμον, τότε ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ λοιπὸν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος. Καὶ καθεξῆς πληροῖ τὸ τοιοῦτον Εὐαγγέλιον. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι. Καὶ ἄρχεται τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἁγίου Εὐαγγελίου. ΚΕΦ. ιγ'. 3.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος. Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει, εἰ μὴ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν. διὰ τοῦτο εἶπον· οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποζώννυται ὁ Ἡγούμενος τὴν σινδόνα, καὶ περιβάλλεται τὸν Μανδύαν· Καὶ καθώτος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱε-

ρεύς.

ρευς. Καὶ ὑπὲρ τῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τῦ Ἁγίυ Εὐαγγελίυ. Καὶ λέγει τὸ δεύτερον Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τῦ κατὰ Ἰωαννην Ἁγίυ Εὐαγγελίυ. Κεφ. ιγ'. 12.

ΤΩ, χαιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἔνιψεν ὁ Ἰησῦς τὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, ἢ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῦ, ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ Κύριος, ἢ ὁ Διδάσκαλος· ἢ καλῶς λεγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ ὃν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τὺς πόδας, ὁ Κύριος ἢ ὁ Διδασκαλος, ἢ ὑμεῖς ὀφειλετε ἀλλήλων νίπτειν τὺς πόδας. Ὑπόδειγμα γὰρ δεδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, ἢ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν λεγω ὑμῖν· ὐκ ἔστι δῦλος μείζων τῦ Κυρίυ αὐτῦ, ὐδὲ Ἀπόστολος μείζων τῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακαριοι ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτα.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός συ κονώσας ἑαυτὸν ἢ μορφὴν δύλυ λαβών· ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τυ σωτηριώδες, ἢ ζωοποιῦσά συ, ἢ ἑκυσίυ Πάθυς, συνδειπνῆσαι καταξιώσας τοῖς Ἁγίοις συ Μαθηταῖς ἢ Ἀποστόλοις, ἢ μετὰ τῦτο λαντίῳ περιζωσας σεαυτὸν ἢ νίψας τὺς πόδας τῶν Ἁγίων συ Μαθητῶν ὑπόδειγμα ταπεινοφροσύνης, ἢ ἀγάπης τῆς εἰς ἀλλήλυς δίδυς αὐτοῖς, ἢ εἰπών· Καθὼς ἐποίησα ὑμῖν, ὕτω ἢ ὑμεῖς ποιεῖτε εἰς ἀλλήλυς· Αὐτὸς ἢ νῦν, Δέσποτα, ὁν μεσῳ τῶν σῶν ἀναξίων δύλων, τῶν τῷ σῷ ὑποδείγματι ἐξακολυθησάντων γινόμενος, ἀπόσμηξον παντα σπῖλον, ἢ ῥυτίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ἵνα ἀπονιψάμενοι τὸν κολληθόντα ἡμῖν ἐκ τῶν παραπτωμάτων κονιορτὸν, ἢ τῷ λαντίῳ τῆς ἀγάπης ἐκμάξαντες, δυνηθῶμεν εὐαρεσεῖν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἢ εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν συ. ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, ἢ ἁγιαζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ συ Πατρὶ ἢ τῷ Παναγίῳ ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Καὶ χρίονται πάντες τὰς χεῖρας, ἢ τὰ πρόσωπα ἐκ τῦ νίμματος.

Εἶτα εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ναὸν· ψάλλοντες Τροπάριον ἦχ πλ. δ'.

ΝΙΦθέντες πόδας, ἢ προκαθαρθέντες μυσηρίῳ μεθέξει τῦ θείυ νῦν Χρισέσυ οἱ ὑπηρέται, ἐκ Σιὼν Ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανῆλθον ὑμνῦντές σε Φιλάνθρωπε.

ΟΡᾶτε ἔφης Φίλοι μὴ θροεῖσθε νῦν γάρ ἤγγικαν ὥρα, λιφθῆναί με χτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ σκορπισθησεσθε, ἐμὲ λιποντες, ὃς συνάζω κηρύξαι με Φιλανθρωπον.

Εἶτα

Εἶτα δίδεται τὸ Κατακλασόν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.
Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν, ψάλλοντες τὸ, Ὑψώσατε ὁ Θεός μου.
Καὶ μεταλαμβάνομεν Οἴνου μόνου. Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ὡς τοῖς Κελλίοις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, Ἑσπέρας, σημαίνει ταχύτερον, ἢ ποιεῖ Ἔναρξιν, ἢ λέγομεν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν εἰχ. ς'. ἢ ψάλλομεν εἰχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

ΠΑραδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαβίδ· ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ Ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο. Φησὶ γὰρ συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τὸ αὐτὸ Χρισῷ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, ἢ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι ἢ πάντες ἤρξαντο Φθέγγεσθαι, ξένοις ἐήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδαγμασι τῆς Ἁγίας Τριάδος.

ΤΟ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἦν μὲν ἀεὶ, ἢ ἔστι, ἢ ἔσται· οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ ἢ Υἱῷ συντεταγμένον, ἢ συναριθμούμενον ζωὴ ἢ ζωοποιεῖν, Φῶς ἐκ Φωτὸς προϊὸν αὐταγαθὸν, ἢ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, ἢ Υἱὸς δοξάζεται, ἢ παρὰ πάντων γινώσκεται. μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς Ἁγίας Τριάδος.

ΤΟ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Φῶς ἢ ζωὴ, ἢ ζῶσα πηγὴ νοερὰ, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως ἀγαθὸν, εὐθὲς, νοερὸν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταίσματα Θεὸς ἢ Θεοποιὸν, πῦρ ἐκ πυρὸς προϊὸν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφῆται ἅπαντες, ἢ Θεοῦ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων ἐσέφθησαν. ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς γλώσσας χαρισμάτων. Δόξα, ἢ Νῦν, Ἦχος πλ. β'.

ΒΑσιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, ἢ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, ἢ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ ἢ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, ἢ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, ἢ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.
Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

σίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς Λαοῖς τὴν δύναμίν σου.
σίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίε. σίχ. Καὶ ἔπτηξα νῦν ἠρξάμην.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὸ γόνυ ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἐπὶ τοῦ Βήματος μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· Ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνὺς· ἡνίκα τὸ σωτήριον ὑφίσατο Πάθος, παρέσχων ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχένος, καὶ γονάτων κλίσεσιν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁματημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς πολυέλεε καὶ Φιλάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε· ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὁ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χαρίτος αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἀκαταχρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν· τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν προσβεύσαν· δέξαι ἡμᾶς προσπιπτοντας σοι, καὶ βοῶντας τὸ, ἡμάρτομεν, ἐπὶ σὲ ἐπερείφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ παντὸς ἀπολογίας· ἀλλὰ θαρρήσαντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς· μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρως· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν· μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν

γῆν

γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι καὶ προσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σε. ἀντιθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σε τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. ἐπίβλεψον ἐξ ὕψες Ἁγίε σε Κύριε ἐπὶ τὸν Λαόν σε τὸν περιεσῶτα. καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλέσιον ἔλεος. ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σε. ἐῦσον ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τε διαβολε. ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς Ἁγίοις καὶ Ἱεροῖς νομοις σε. Ἄγγελω πιστῷ φύλακι παράκατάθε τὸν Λαόν σε. πάντας συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλειαν σε. δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζεσιν ἐπὶ σέ. ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τε Ἁγίε σε Πνεύματος. διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανας τε ἐχθρε. Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Ἄλογητος εἰ Δέσποτα Παντοκράτορ ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τε πυρὸς· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας καὶ προσεγγίσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτὸς ἐπάκεσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τε Λαε σε· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκόσια καὶ τὰ ἀκόσια ἁμαρτήματα· πρόσδεξαι τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ καταπέμψον τὸ πλῆθος τε ἐλέες σε καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σε ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σε. Τείχισον ἡμᾶς Ἁγίοις Ἀγγελοις σε· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σε· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σε. Φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σε· ἐῦσαι ἡμᾶς πάσης περισάσεως, πάσης ἐπιβελῆς τε ἀντικειμένε. Παράσχε δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν σὺν τῇ ἐτερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκάνδαλισον, ἀφάνταστον καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον. Τῆς Παναγίας, ἀκραντε. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Διάκονος. Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεός. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπά. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπαρχεις.

Εἶτα ὁ Διακονος Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώ-

τοις καὶ τὴν τὸ Παναγίου σου Πνεύματος δωρεὰν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρὼν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων. ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ τέτων χείλη πυρίνως σομώσας γλώσσαις, δι ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὡτίου δεξάμενοι, φωτὶ τῷ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν· καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἐν μιᾷ Θεότητι καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ ἓν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς ἐσίας καὶ τῆς Φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμετακίνητος χαρακτὴρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάριτος. διάνοιξον κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χείλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος· ἀλλ᾽ ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τέτων τὸ ἄμετρον. Ἰδοὺ γὰρ Φόβῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τὴν ἀπόγνωσιν ἀποῤῥίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν Κτίσιν ἀῤῥήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λιμήν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς. Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος· Πνεῦμα Φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπίσκιασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας μου στήριζον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας. Καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς Φθειρομένοις τῷ Κόσμῳ τούτῳ συναπατᾶσθαι τερπνοῖς· ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἰσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα, ὅτι περ ὅσα ἂν τις αἰτήσηται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναΐδιου Θεοῦ καὶ Πατρός. Διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα, ὅσα ἠύξαμην ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναὶ Κύριε, ὁ πασης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθὸς, ὅτι σὺ εἶ ὁ δίδους ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθὴς, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονὼς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνὸς, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχνως, ἱλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ Κύριε τῷ Λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ Οὐρανοῦ Ἁγίου σου· ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ

τῶν

τῶν πτερύγων σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· Οὐκ οἴδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἀλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπεταζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν Δέσποτα χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα, καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας. Προσδέξαι τὴν εὐχὴν πάντων ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγαθοῦ Βασιλείας.

Ἐπισυναπτει καὶ ταυτην.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βελους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν σάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν ἀπείρασες κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατανυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ Φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως Καθήλωσον ἐκ τοῦ Φόβου σου τὰς σαρκας ἡμῶν· καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόσησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ καὶ ἐπιθυμιαν βλαβεραν. διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐγηγερμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Εὐδοκίᾳ, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ἡ Ἀθανάτου βρύουσα ζωτικὴ, καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναΐδιος τῷ Πατρὶ δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ θανατου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλεῖθρα ᾅδου διαῤῥήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ Σῶμα δὸς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἀψαυσόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς Φρικτῆς ταύτης καὶ ἀνεκδιηγήτου Ἱερουργίας ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς ᾅδου καταβὰς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας καὶ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις ἄνοδον ἀναδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα θεοσθφ

δίλε-

δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλώνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς ὁ τοῖς ἐπειρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανεὶς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις. Σὺ δόξης ἀεννάου Κύριε, καὶ Πατρὸς ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητὲ, ἀΐδιον φῶς ἐξ ἀϊδίου φωτὸς Ἥλιε Δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν. Ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρί σου κατέχεις τὰ πέρατα, Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργὲ, συνιστάμενης τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως, ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἱστῶν, κατάγων εἰς ᾅδου, καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ, ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν, ὁ τοὺς θανάτου κέντρον πληγέντας ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς οὖν Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς Ἑορτῇ, τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν, καὶ παρουσίαν τοῦ Ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ Εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς, καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδάξας Θεολογίας. Ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ Ἑορτῇ, καὶ σωτηριώδει, ἱλασμοὺς μὲν ἱκεσίους ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ᾅδου καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. Καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως. ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ᾅδῃ ἐξομολόγησιν παῤῥησιάζονται προσφέρειν σοι· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπι-

Ἐπισυνάπτει ἡ ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἢ αἰώνιος, ὁ ἅγιος ἢ Φιλάνθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς ἢ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ σῆναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον ἢ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἢ παράσχου χάριν τῶ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσευχεῖσθαί σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, ἢ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν ὧν ἐποίησας, ἢ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι Κύριε τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, ἢ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· ἢ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ Φωτὸς, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ· ἢ μετὰ παῤῥησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν ἢ Φιλάνθρωπον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, ἢ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἁπάντων ἢ παντὸς, ἡ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων ἢ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια ἢ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας σοι χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον, ἢ ταῖς ἐξόδοις, αἳ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, ἢ τῆς ἀκηράτου ζωῆς διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμηνεύουσι, ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ ἡ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγὸς, ἢ τῶν βεβιωμένων ἁδέκαστος ἢ Φιλάνθρωπος κριτὴς, ἢ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης ἢ Κύριος, ὁ ἢ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς ἢ αἵματος, διὰ συγκαταβασιν ἄκραν, ἢ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἑκουσίως εἰς πεῖραν καταξῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἢ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτὸς, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν νομίμως αὐτεπάγγελτος βοηθὸς. Διὸ ἢ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν συμπάθειαν. Δέξαι ἐν Δέσποτα δεήσεις, ἢ ἱκεσίας ἡμετέρας, ἢ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἡμῶν, ἢ μητέρας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ τέκνα, ἢ ἔτι ἄλλο ὁμογενὲς ἢ ὁμόφυλον, ἢ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως αἰωνίου. Καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἢ τὰ ὀνόματα ἐν Βίβλῳ ζωῆς ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, ἢ Ἰσαὰκ, ἢ Ἰακὼβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς Βασιλείαν Οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἁγίας σου μονάς· συνίγερον ἢ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ὥρισας κατὰ τὰς ἁγίας σου ἢ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν ἔν Κύριε τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, ἢ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετάστασις λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρη-

ξότερα, ἡ θυμηδέστερα ἡ ἀνάπαυσις, ἡ χαρά. Εἰ δὲ καί τι ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν τε ἡ αὐτοῖς. διότι ἐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, ἐὰν μία ἡμέρα ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν· εἰμὴ μόνος σὺ ὁ ἐπὶ γῆς Φανεὶς ἀναμάρτητος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἔλεος τυχεῖν, ἡ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε ἡ αὐτοῖς ὡς ἀγαθὸς ἡ φιλάνθρωπος Θεὸς, ἄφες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια ἡ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει ἡ ἀγνοίᾳ τὰ προδήλα τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ· τὰ οὖν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναῤῥοφαῖς ἡ τοῖς κινήμασι. Καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν ἡ ἄνεσιν δώρησαι· ἡμᾶς δὲ τοὺς περιόντας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν ἡ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, ἡ παντὶ τῷ Λαῷ σου, ἡ ἐλέους σπλάγχνα ἡ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φρικτῇ ἡ φοβερᾷ σου Παρουσίᾳ, ἡ τῆς Βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

Ἐπισυνάπτει ἡ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἡ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτὸς, ἡ ἀναμέσον τῷ σκότους, ἡ τὸν Ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, Σελήνην δὲ ἡ Ἀστέρας, εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός. Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἡ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, ἡ τὴν ἑσπερινήν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτὸς φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἡ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, ἡ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, εἰρηνικήν. Ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτὸς, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἡ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἡ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Καὶ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγὲ ἵνα ἡ ταῖς κοίταις ἡμῶν καταυγόμενοι, μνημονεύωμέν ἡ ἐν νυκτὶ τοῦ Παναγίου Ὀνόματός σου ἡ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναῤῥώμεν, πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις, ἡ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, ἡ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον.

Τῆς Παναγίας ἀρχόντου Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς.

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν ἡ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δό-

ξαν

ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Καταξίωσον. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν. Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.
Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὔχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ κλίνας Οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σὺ γὰρ τῷ Φοβερῷ καὶ Φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, ὑπὸ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν. ὃς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ· ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ὠθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ· Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τὸ στιχηρὸν ἦχ. γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν. Ἰουδαῖοι γὰρ ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστὸς, ἀπιστίᾳ νοσήσαντες, θείκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θείου Φωτὸς οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, Θεολογούντων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ. μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ὃν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σαρκα ἐκκέχυται. Ἀποσόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν, τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήτλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἴδει τοῖς Μαθηταῖς, διανέμον τὰς γλώσσας εἰς ὑμνῳδίαν, καὶ δόξαν Θεοῦ. διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωπῶμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

στίχ.

στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀΦ' ὕψους Ἀπόστολοι. ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος, ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἣν ταῖς ξέναις Φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν ἀΐδιον Φύσιν τε καὶ ἁπλῆν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ. διὸ Φωτιαζόντες τοῖς ἐκείνων διδαγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, δυσωπηθέντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε Λαοί. τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν, συναΐδιον καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον. Μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες παντες λεγομεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας διὰ Υἱοῦ, συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν Κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τριὰς Ἁγία δόξα σοι. Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Παναγία Τριας. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν οὕτω.

Ὁ Ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπίνην προσλαβόμενος Φύσιν, καὶ θεώσας αὐτὴν, μετὰ δὲ ταύτης εἰς Οὐρανοὺς αὖθις ἀνελθών, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τοῦτο Φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβειαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου Ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων, Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κυρίου Θεοδώρου περὶ τοῦ, πῶς δεῖ θάπτειν τοὺς νεκρούς. Κεφάλ. νά. Ἐρώτησις.

Ἀπὸ ἀρχαίας ἐγχωρίου συνηθείας θάπτοντες λείψανα Ὀρθοδόξων εἰς τὰς κατὰ χώραν Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ζητῶ ἵν' μαθεῖν, εἰ ἔστι τοῦτο ἀποχρημάτιστον. Ἀπόκρισις.

Διαφορὰ μεγάλη ἐσὶν Ἐκκλησιῶν καθιερωθησῶν διὰ Ἐγκαινίων, ἀνοιξίων, ἢ ὠθρονιασμῶ, χρίσματί τε Μύρε Ἁγίε, ἢ ἀπιβέσει Ἁγίων Λειψάνων Μαρτυρικῶν, ἢ τῶν μὴ ἔτως ἁγιασθησῶν, ἢ εὐκτηρίων τόπων ἐπεχεσῶν. διὸ ὡ ἐκείνας μὼ, ὡ αἷς δηλονότι Μαρτυρικὰ Λείψανα τεθησαύριςαι, ἢ Ἁγίε Μύρε ἐπεσόλαβε χρίσμα, ἀνθρώπινον λείψανον εἶον δήποτῶν ἀ ταφήσεται, κατὰ τὸ β'. Κεφ. τῦ α'. Τίτλε, τῦ Βιβλίε τῶν Βασιλικῶν, τὸ λέγον· Μηδὲς ὡ Ἐκκλησίᾳ θαπτέτω νεκρόν· ἢ κατὰ τὸν ἔξωθεν αὐτῦ κάμωνος νόμον παλαιὸν, τὸν λέγοντα· Οὐκ ἔξεσι θάπτειν τινὰ ὡ Ἐκκλησίᾳ, ἐὰν δηλονότι Μάρτυρος ἐκεῖσε σῶμα ἀπόκηνται. Εἰς δὲ τὰς μὴ ἔτω καθιερωθώτας Ἁγίας Οἴκες, εὐκτηρίες κατωνομασμένες, ἀκινδύνως ἐνταφιασθήσεται λείψανα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ.

Τελευτήσαντος τινὸς τῶν Ὀρθοδόξων, εὐθὺς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγωῶν αὐτῦ ὁ Ἱερεύς. Καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον, ὡ ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἢ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, ἢ ἐπὶ τὸν Θυμιατὸν θυμίαμα, εὐλογᾶ συνήθως τὸν εὐλογητὸν Θεὸν, ἢ ἀρχονται οἱ συμπαρόντες τὸ, Ἅγιος ὁ Θεός. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐσιν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τῦ δέλε σε Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σῦ Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σε Κύριε, ὅπε πάντες οἱ Ἅγιοί σε ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον ἢ τὴν ψυχὴν τῦ δέλε σε, ὅτι μόνος ὑπαρχεις Φιλάνθρωπος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ καταβὰς εἰς ᾅδην, ἢ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς ἢ τὴν ψυχὴν τῦ δέλε σε Σῶτερ ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Ἡ Μόνη Ἁγνὴ ἢ Ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρεύσβευε τῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τῦ δέλε σε.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε ἐπάκεσον, ἢ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῦ κεκοιμημένε δέλε τῦ Θεῦ (τῦδε,) ἢ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε ἢ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ταξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλεη τῦ Θεῦ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἢ ἄφεσιν τῶν αὐτῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριςῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ ἢ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα. Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων ἢ πάσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, ἢ ζωὴν τῷ Κόσμῳ σε δωρησάμενος·

αὐτὸς Κύριε ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τῶ κεκοιμημένω δόλω σω (τῶ δε) ἐν τόπω φωτεινῶ ἐν τοπω χλοερῶ, ἐν τοπω ἀναψύξεως ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη λύπη ἢ στεναγμὸς παν ἁμαρτημα τὸ παρ' αὐτῶ πραχθὲν ἐν λόγω ἢ ἔργω ἢ διανοία ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἢ οὐχ ἁμαρτήσει. σὺ γὰρ μονος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπαρξεις· ἡ δικαιοσύνη σω δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ ὁ λόγος σω ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνασασις, ἡ ζωὴ, ἢ ἡ ἀνάπαυσις τῶ κεκοιμημένω δόλω σω (τῶ δε,) Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχω σω Πατρὶ ἢ τῷ Παναγίω, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σω Πνεύματι νῦν ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δοξα, ἢ νῦν. ἢ Ἀπόλ

Καὶ εἰ μω ἕτοιμα εἰσὶν ἅπαντα τὰ τῆ Ἐξοδίω, Εὐλογεῖ αὖθις ὁ Ἱερεὺς, ἢ ἀρχόμεθα ψαλλειν τὸ, Ἅγιος ὁ Θεὸς μετὰ Φόβε, ἢ πάσης κατανύξεως. Καὶ ἅραντες τὸ λείψανον ἀπερχόμεθα εἰς τὸ Ναόν· Προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ λαμπάδων, ἢ τὰ Διακόνω μετὰ Θυμιατῆ. Ὅταν δὲ ἔλθωσιν ω τῷ Ναῷ, τὸ μω λείψανον ἀποτίθεται ω τῷ Ναρθηκι, ἢ ἄρχονται.

Ὁ Κατοικῶν ἐν βοηθεία τῆ Ὑψίσω, ἐν σκέπη τω Θεῶ τῶ Οὐρανῶ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μω εἶ, ἢ καταφυγή μω, ὁ Θεός μω ἢ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, ἢ ἀπὸ λόγω ταραχώδες. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτῆ ἐπισκιασει σοι, ἢ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτῆ· ὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβε νυκτερινῶ ἀπὸ βέλες πετομένω ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκοτει διαπορευομένω, ἀπὸ συμπτώματος ἢ δαιμονίε μεσημβρινῶ. Πεσεῖται ἐκ τῶ κλίτες σω χιλιὰς, ἢ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σω, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σω κατανοήσεις, ἢ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μω· τὸν Ὕψιστον ἔθω καταφυγήν σω. Οὐ προσελεύσεταί πρὸς σὲ κακὰ, ἢ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σω. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῆ ἐντελεῖται περὶ σῶ, τῶ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σω. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σω. Ἐπὶ ἀσπίδα, ἢ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, ἢ καταπατήσεις λέοντα, ἢ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, ἢ ῥύσομαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μω. Κεκράξεταί πρός με, ἢ ἐπακούσομαι αὐτῆ· μετ' αὐτῆ εἰμὶ ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτὸν, ἢ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, ἢ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μω. Εἶτα γεγωνωτέρᾳ φωνῇ. Ἀμωμοι ἐν ὁδῷ Ἀλληλούϊα. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σω. Ἀλληλούϊα.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μω τῆ ἐπιθυμήσῃ τὰ χρίματά σω ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐνύ-

Ἐνύσαξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λογοίς σου.
Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύρια σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου Ἀλληλούϊα. Δόξα. καὶ νῦν. Ναὶ Ἀλληλούϊα.
Ὁ Διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε,) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιον τε καὶ ἀκούσιον Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται Τὰ ἐλεὴ τοῦ Θεοῦ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν ἐαυτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφωνεῖ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.
Καὶ μετὰ τοῦτο ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας στάσεως, εἰς ἦχον πλ. α.
Ἐν ἑκάστῳ δὲ τέλει τοῦ στίχου λέγομεν. Ἐλέησόν με Κύριε.
Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, σύνετίσον με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
Ὅτι ἐγνώσθην ὡς ἀσκὸς ὢν πάχνης, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
Ἀπὸ τῶν χρημάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα διʼ ἀνταμοιβήν.
Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
Δόξα. καὶ νῦν. Ἐλέησόν με Κύριε Κύριε.
Εἶτα γίνεται συναπτὴ ὡς καὶ πρότερον. καὶ ἔτως ἀρχόμεθα τῆς τρίτης στάσεως εἰς ἦχον πλ. δ. Καὶ ἐλέησόν με Ἀλληλούϊα.
Ἐπίβλεψον ἐπʼ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομα σου. Ἀλληλούϊα.
Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
Ἄρχοντες κατεδιώξαν με δωρεὰν καὶ ἀπὸ τῶν λογων σου ἐφοβήθησαν ἡ καρδία μου. Ἀλληλούϊα.
Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ

Καὶ εὐθύς. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

ΤΩν Ἁγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρω κἀγὼ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι, ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ καὶ σῷσόν με. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὁ Παλάμῃ ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ὀντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην. εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

ΕΙκὼν εἰμὶ τῆς ἀῤῥήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου, καὶ κατάταξον αὐτὸν ἐν Παραδείσῳ. ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες, τὸν κεκοιμημένον δοῦλόν σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα.

ΤΟ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς, καὶ θεῖον Πνεῦμα. Φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

ΧΑῖρε Σεμνὴ, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν· τὸ γὰρ γένος τῶν ἀνθρώπων εὕρατο τὴν σωτηρίαν διὰ σοῦ εὕροιμον Παράδεισον, Θεοτόκε Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Δόξα σοι ὁ Θεός. ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι. ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Τροπάρια, ἦχ. πλ. ἁ.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου, καὶ τοῦτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου καθὼς γέγραπται· παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήμματα αὐτοῦ, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὁ Ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεὸς, Υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸν Ν'. Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἕκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσι μέλος. Θεοφάνους.

Ὠδὴ

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

ΕΝ ἀρχαίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωπῶσί σε Χριστέ· ὃν ἐκ γῆς μετέστησας πιστὸν, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

ΚΑταχοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον ταπεινότητος ἐμῆ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διὸ, τὴν τῶ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

ΤΟῦ Παραδείσου πολίτην, καὶ γεωργὸν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας· παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἀπολὴν ἐξώρισας· διὸ, τὴν τῶ δούλου σου ψυχὴν Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας, Εὔαν τὸ πρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς, σάρκα περιβάλλεται· δι' ἧς, τῶ θανάτῳ τὴν ἰσχὺν Ἁγνὴ διέλυσαν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

ΝΟμίμως ἤθλησαν οἱ σοὶ, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες ἐκτενῶς, τῷ μεταξάντι πιστῶς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύσι.

ΠΑιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν, κωφώσας ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας, εὗρες καὶ διέσωσας.

Ρ'Εόντων ἄσατον Φθορὰν, τὸν πρὸς σὲ διαβάντα, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἄξιωσον Ἀγαθὲ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

ΟΥ'κ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τῶ θανάτῳ λύσαντα τὴν δύναμιν. Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα, ἦχος πλ. β'.

ΑΛηθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος, σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν Κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ εἰκήσωμεν, ὅπου ἐμῶ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν μετασάντα δοῦλόν σου ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ πρεσβείᾳ, μὴ καταπιεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

ΣΟφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελῶς.

Δέσποτα

Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Ἀ Χράντε δόξης σε, τυχεῖν ἀξίωσον, τὸν πρὸς σὲ μεταξάντα ἔνθα Χρισὲ, τῶν εὐφραινομένων ἐστὶν, ἡ κατοικία ἡ Φωτὴ, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Υ Μνοῦντα πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σε ὃν ἐκ γῆς προσελάβε τεκνον Φωτὸς, τοῦτον ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Δ Οχεῖον ἄχραντον, Ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν Παναγίαν Παρθενικὸν τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ Φέγγει σε Ἀγαθέ.

Ω Σ ὁλοκάρπωσις ἱερὰ, ἡ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης, οἱ Μάρτυρες Φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ ἡμῖν τὴν σωτηρίαν ἀεὶ βραβεύουσι.

Τ Η͂ς Οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Κύριε τὸν προκοιμηθέντα πιστὸν οἰκέτην σε, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ο Μόνος Φύσει ζωοποιὸς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως. ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τὸν τελειωθέντα τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε. Θεοτοκίον.

Ἰ Σχὺς ἡ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ. Δέσποινα τῷ Κόσμῳ γεννηθεὶς ἡ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου πυλῶν ῥυόμενος τοὺς πίστει σὲ μακαρίζοντας. Ὠδὴ ς'. Τῷ βίῳ τὴν θαλασσαν.

Σ Ταυρῷ προσηλέμενος, τῶν Μαρτύρων τὰς χορεὺς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμεμένους τὸ Πάθος σε Ἀγαθέ. διό σε δεόμεθα, τὸν πρὸς σὲ μεταξάντα νῦν ἀνάπαυσον.

Α Φράστῳ τῇ δεξῇ σε, ὅταν ἔλθῃς Φοβερῶς, κρῖναι τὸν Κόσμον ἅπαντα ἐν νεφέλαις εὐδοκήσον Λυτρωτὰ, Φαιδρῶς ὑπαντήσαι σοι, ὃν ἐκ γῆς προσελάβε πιστὸν δοῦλόν σε.

Π Ηγὴ ζωῆς πέφυκας ἐν ἀνδρείᾳ θείᾳ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τὸν δοῦλόν σου τὸν πρὸς σὲ, πιστῶς ἐκδημήσαντα, ἐν τρυφῇ Παραδείσῳ κατασκήνωτον. Θεοτοκίον.

Ε Ἰς γῆν ἀπεσταλμένον, παραβάντες τὴν Θεοῦ τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς Οὐρανὸν, ἐκ γῆς ἀνυψωθημεν. τὴν Φθορὰν τῷ θανάτῳ ἐκτινάξαντες. Ὁ Εἱρμός. Τῷ βίῳ τὴν θαλασσαν.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. οἱ βροτοὶ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι, ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν τὸ, Ἀλληλούϊα. Καὶ πάλιν τὸ, Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον.

Ὠδὴ ς'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Λυτρωθέντες τῷ σῷ Αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ἐραντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι τὴν σὴν, σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγήν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε, τὸν ἐν πίσει δὲ κοιμηθέντα, προσδέξαι τῇ σῇ, ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον Φυσήματι, θείῳ θεαρχικώτατε, τὸν μεταστάντα Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πάσης Κτίσεως Παναμωμε γέγονας, συλλαβοῦσα Θεὸν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἁγνὴ, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς Θεομήτορα. Ὠδὴ ζ'. Ἐκ Φλογὸς τοῖς.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδεξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ Ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηκῶς, ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους, Σῶτερ εὐδόκησον· πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μακαριζομεν πάντες σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐλπὶς Μαρτύρων χορεὺς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην

ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τὸν μεταςάντα Ἀγαθὲ πιςὸν ἀξίωσον.

ΛΑμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριςὲ τὸν πίςει μεταςάντα εὐδόκησον, τὴν ὐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων τέσῳ δωρέμενος, καὶ τῆς αἰωνίυ ἀξιῶν μακαριότητος.

Ο Ὢν τῇ Φύσει χρηςὸς καὶ εὔσπλαγχνος, καὶ θελητὴς ἐλέες εὐσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος, ὃν ἐκ τόπυ τότυ τῆς κακώσεως καὶ σκιᾶς τῦ θανάτυ, Σῶτερ μετέςησας, ἔνθα καταλάμπει συ τὸ Φῶς τυτον κατάταξον. Θεοτ.

ΣΚηνὴν ἁγίαν Ἁγνὴ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκαν σὲ τῦ νόμυ τῆς χάριτος· διὰ σὲ γὰρ ἄφεσιν δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις, διὰ τῦ Αἵματος, τῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαςρὸς Παναμωμε.

Ο Διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι. ὐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Καὶ τὰ ἑξῆς. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.

Ἀρχόμεθα τῶν ἰδιομέλων. Ἰωάννυ Μοναχῦ. Ἦχος α'.

ΠΟία τῦ βίυ τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος. ποία δόξα ἔσηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέςερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα. μία ῥοπὴ, καὶ τωῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. ἀλλ' ὐν τῷ Φωτὶ Χριςῦ τῦ προσώπυ συ, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς Φιλάνθρωπος. Ἦχος β'.

Ο Ἴμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τῦ σώματος. οἴμοι, τότε πόσα δακρύει, καὶ ὐκ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν. πρὸς τὺς Ἀγγέλυς τὰ ὄμματα ἐπῆρσα, ἄπρακτα καθικετεύει. πρὸς τὺς ἀνθρώπυς τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, ὐκ ἔχει τὸν βοηθῦντα. διὸ ἀγαπητοί μυ ἀδελφοὶ, ὐνοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταςάντι τὴν ἀνάπαυσίν παρὰ Χριςῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος γ'.

ΠΆντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα ὐκ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· ὐ παραμένει ὁ πλῦτος, ὐ συνοδεύει ἡ δόξα. ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηφάνισεν. διὸ Χριςῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐςὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Ἦχος δ'.

ΠΟῦ ἐςιν ἡ τῦ Κόσμυ προσπάθεια; πῦ ἐςιν ἡ τῶν παρασκαίρων Φαντασία; πῦ ἐςιν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; πῦ ἐσι τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ὐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι. Ἦχ. πλ. α'.

ΕΜνήσθην τῦ Προφήτυ βοῶντος, ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός. καὶ πάλιν κα-

τωθὲν

τῶν ὅσα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὅσα τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· ἆρα τίς ἐσι Βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρχήν μοι καὶ ὑπόστασις τὸ πλασουργόν σου γέγονε πρόσταγμα. Βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου με ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι Φύσεως. γῆθέν με τὸ σῶμα διέπλασας· δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. διὸ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος βαρύς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν πλασουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ὦ Παραδείσῳ τέθεικας καταρχειν σου τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθείς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς. διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτοῦσθαι τὴν ἀνάπαυσιν. Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα, Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἀδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. ὦ τοῦ θαύματος, τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε Μυστήριον, πῶς παρεδόθημεν τῇ Φθορᾷ, καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προσάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς.
Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Ἦχος πλ. β'. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Λῃσὴν τοῦ Παραδείσου Χριστὲ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοήσαντα, τὸ μνήσθητί μου προσπεργάσω· αὐτοῦ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον καὶ μὲ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

Ὁ Ζωῆς χορεύων, καὶ τῷ θανάτῳ, ἐν ταῖς αὐλαῖς Ἁγίων ἀνάπαυσον, ὃν προσελάβου ἐκ τῶν προσκλίτων· καὶ μνήσθητί μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ὁ Τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων, ἓ ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ ἡμῶν, τῶν θλιβομένων παραμυθία, ἀνάπαυσον ἐν χώρᾳ δικαίων, ὃν μετέστησας δοῦλόν σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Χριστός σε ἀναπαύσοι ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Παραδείσου ἀνοίξοι σοι, καὶ Βασιλείας δείξοι πολίτην, καὶ ἄφεσίν σοι δῴη, ὧν ἥμαρτες ἐν βίῳ Φιλόχριστε.

Μακάριοι οἱ

ΕΞελθωμεν ἡ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμνὰ ὀστέα ὁ ἄνθρωπος, σκωλήκων βρῶμα ἡ δυσωδία, ἡ γνῶμεν τίς ὁ πλοῦτος, τὸ κάλλος, ἡ ἰσχύς, ἡ ἡ εὐπρέπεια. Χαίρετε ἡ ἀγαλλιᾶσθε.

ΑΚούσωμεν τί κράζει ὁ παντοκράτωρ ἐν ταῖς ἐκζητοῦντες θεάσασθαι, τὴν φοβερὰν ἡμέραν Κυρίου. αὕτη γάρ ἐστι σκότος· πυρὶ γὰρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα. Δέξαι.

ΑΝάρχῳ ἡ γεννήσαντα, ἡ προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα; Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλαμπον, Πατρί τε ἡ Υἱῷ Πνεῦμα Ἅγιον. Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

ΠΩς ἐκ μαζῶν σου γάλα βρύεις Παρθένε, πῶς τρέφεις τὸν τροφέα τῆς Κτίσεως, ὡς οἶδεν ὁ πηγάσας ὕδωρ ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων, διψῶντι τῷ Λαῷ, καθὼς γέγραπται.

Προκείμενον, ἦχος γ'. Μακαρία ἡ ὁδὸς, ἣ πορεύῃ σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως. στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκραξόμαι ὁ Θεός μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολὴ Παύλου.

τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. δ'. ιγ.

ΑΔελφοὶ, ὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς ἡ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε ἡ ἀνέστη, οὕτω ἡ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, ὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἡ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' Οὐρανοῦ, ἡ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον. Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· ἡ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω ἡ προσελάβου Κύριε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε'. 24.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, ἡ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, ἡ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβεβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα ἡ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἡ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε ἡ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ, ἡ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου

ἐσί. Μὴ θαυμάζετε τῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκέσονται τῆς φωνῆς αὐτῦ. Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάσασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πραξαντες, εἰς ἀνάσασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτῦ ἐδέν· καθὼς ἀκέω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐσίν· ὅτι ὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ο' Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῦ δύλε τῦ Θεῦ.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τύτε, λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων, ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς τυχὼν, τὴν Εὐχήν.

Ο' Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Μεγαλοφώνως, πλησίον τῦ λειψάνε ἀπελθὼν, ὡσαύτως.

καὶ οἱ συμπαρόντες Ἱερεῖς ἅπαντες.

Γ'σέον δὲ, ὅτι λεγομένης ἑκάσης Αἰτήσεως παρὰ τῦ Διακόνε, ὡ ἔσω δὲ λέγεται ἡ Αἴτησις παρ' αὐτῦ, λέγει τὴν ἄνωθεν εὐχὴν ἕκαστος τῶν Ἱερέων κατὰ τὴν τάξιν αὐτῦ μυσικῶς πλησίον τῦ λειψάνε. Καὶ Ἐκφωνεῖ.

Ο'τι σὺ εἶ ἡ ἀνάσασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Νῦν δὲ παρὰ τῦ πρώτε τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ τῦ Ἀρχιερέως λέγεται μεγαλοφώνως, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμός.

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τῦ ξύλε σε νεκρόν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι, εὐχαριστῆντες Θεῷ. ὅτος μὲν ἐξέλιπε τῆς συγγενείας αὐτῦ, καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται, ἐκ ἔτι φρονῦντι, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθε σαρκὸς πᾶ νῦν συγγενεῖς τε καὶ Φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα ὃν περ. ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα

Ποῖος χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετὸς, ποῖος θρῆνος, ἐν τῇ παρέσῃ ἑορτῇ; δεῦτε ἴν ἀσπάσασθε τὸν πρὸ μικρῦ μεθ' ἡμῶν. παραδίδοται τάφῳ γὰρ, καὶ ὑπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται. πάντες συγγενεῖς τε καὶ Φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα ὃν περ, ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ἄρτι ἡ τῦ βίε πονηρὰ, λύεται πανήγυρις πᾶσα τῆς ματαιότητος. πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος. ὁ πηλὸς μεμελάνωται, τὸ σκεῦος ἐξέφυγε, ἄφωνον, ἀναίσθητον, νεκρὸν ἀκίνητον. ὃν περ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον εὐξώμεθα δῆναι, εἰς αἰῶνας τύτῳ τὴν ἀναπαυσιν.

Οἷα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐσὶν, ἄνθος καὶ ἀτμίς τε καὶ δρόσος, ἐωθινὴ ἀληθῶς·

δεῦτε

δεῦτε ἓν κατίδωμεν ἐπὶ τὸς τάφες τρανῶς. πῦ τὸ κάλλος τῦ σώματος; ἢ πῦ ἡ νεότης; πῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα ἢ ἡ μορφὴ τῆς σαρκός; πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος, πάντα ἠφανίσθησαν. δεῦτε, τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δακρυσι.

ΜΕγας ὁ κλαυθμὸς ἢ ὀδυρμὸς μέγας σναγμὸς ἢ ἀνάγκη, ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς. ᾅδης ἢ ἀπώλεια, ἡ τῶν προσκαίρων ζωὴ, ἡ σκιὰ ἡ ανύπαρκτος, ὁ ὕπνος τῆς πλάνης, ὁ ἀκκιροφάντασος, μοχθος τῦ βιυ τῆς γῆς. πόρρω ἐκφευξώμεθα Κοσμυ, ἅπαν τὸ ἁμάρτημα, ἵνα τὰ ἐρανια κληρονομήσωμεν.

ΒΛεποντες προκείμενον νεκρὸν, λόγον ἀναλάβωμεν πάντες, τῆς τελευταίας ἐοπῆς. ἔτος γὰρ παράγεται, ὥσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς. ὡσεὶ ἄνθος ἐξήνθησεν. ὡς χόρτος ἐτμήθη, ἐάκει σπαργανόμενος, γῇ καλυπτόμενος. ὃν περ ἀφανῆ λελοιπότες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δῦναι, εἰς αἰῶνας τότῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

ΔΕῦτε οἱ ἀπόγονοι Ἀδὰμ, ἴδωμεν εἰς γῆν βεβλημένον τὸν κατ' εἰκόνα ἡμῶν, ὅλην τὴν εὐπρέπειαν ἀπιβαλλόμενον, λελυμένον ἐν μνήματι, σαπρίᾳ σκωλήκων, σκότει δαπανώμενον, γῇ καλυπτόμενον. ὃν περ ἀφανῆ λελοιπότες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δῦναι, εἰς αἰῶνας τότῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

ΟΤε ἐκ τῦ σώματος ψυχὴ, μέλλει μετὰ βίας ἁρπάσθαι ὑπὸ Ἀγγέλων φρικτῶν, πάντων ἐπιλαθέται τῶν συγγενῶν ἢ γνωσῶν, ἢ φροντίζει τὰ μέλλοντα. κριτήρια σῆναι, τὰ τῆς ματαιότητος ἢ πολυμόχθυ σαρκός. δεῦτε τὸν Κριτὴν δυσωπῆντες, πάντες ἐπευξώμεθα, ἵνα συγχωρήσῃ Κύριος ἃ ἔπραξεν.

ΔΕῦτε ἐν τῷ τάφῳ ἀδελφοὶ, βλέψωμεν τὴν τέφραν ἢ κόνιν, ἐξ ἧς ἐπλάσθημεν. πῦ νῦν πορευόμεθα; τί δ ἐγεγόναμεν; ποῖος πόνης ἢ πλύσιος, ἢ ποῖος δεσπότης; ποῖος δὲ ἐλεύθερος; ἢ ἐχὶ πάντες σποδὸς; κάλλος, τὸ προσώπυ ἐσαπη. ἢ τὸ τῆς νεότητος ἅπαν, ἄνθος κατεμαραναν ὁ θάνατος.

Ο"Ντως ματαιότης ἢ Φθορὰ, πάντα τὰ τῦ βίυ ἡδέα ἢ τὰ περιδοξα. παντες γὰρ ἐκλείπομεν, πάντες θνῃξόμεθα. Βασιλεῖς τε ἢ ἄρχοντες, κριται ἢ δυνασαι, πλύσιοι ἢ πάνητες. ἢ πᾶσα Φύσις βροτῶν. νῦν γὰρ, οἱ ποτὲ ἐν τῷ βίῳ, ταφοις καταβεβλήνται ὡς περ, ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

ΠΑ'ντα τὰ τῦ σώματος νυνὶ, ὄργανα ἀργὰ θεωρῦνται, τὰ πρὸ μικρῦ κινητά. παντα ἀνωέργητα νεκρὰ ἀναίσθητα. ὀΦθαλμοὶ γὰρ κατέ-

δυσεν

δυσαν ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες ἡσυχάζεσι, ἡ ἀκοὴ σὺν αὐτοῖς, γλῶσσα τῇ σιγῇ συνεκλείσθη, τάφῳ παραδίδοται. ὄντως, ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα.

ΣΩζε τὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ, Μήτηρ τῦ ἀδύτυ Ἡλίυ, Θεογεννήτρια. αἴτησαι πρεσβείαις συ τὸν ὑπεράγαθον, ἀναπαῦσαι δέομεθα, τὸν νῦν μετασάντα, ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί. Θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον Παναμώμε αἰώνιον. Δόξα, ἡ νῦν. ἦχος πλ. β'.

ΟΡῶντές με ἀΦωνον ἡ ἄπνευ προκείμενον κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοὶ, ἀδελΦοὶ. ἡ Φίλοι, συγγενεῖς, ἡ γνωσοί. τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ἡμῶν ἐλάλυν. ἡ ἀΦνω ἐπῆλθέ μοι ἡ Φοβερὰ ὥρα τῦ θανάτυ. ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθέμενοί με, ἡ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· ἐκ ἔτι γὰρ μεθ ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τῦ λοιπῦ. εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπερχομαι, ἔνθα προσωποληψία ἐκ ἔσι δῆλος γὰρ ἡ δεσπότης ὁμῦ παρίσανται. Βασιλεὺς ἡ στρατιώτης, πλήσιος ἡ πένης ἐν ἀξιώματι ἴσῳ. ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων. ἢ δοξασθήσεται. ἢ αἰσχυνθήσεται. ἀλλ' αὐτῷ πάντας, ἡ δυσωπῶ ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμῦ προσεύξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ. ἵνα μὴ καταταγῶ κατὰ τὰς ἁμαρτίας μυ. εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνυ, ἀλλ' ἵνα με καταταξῇ, ὅπυ τὸ Φῶς τῆς ζωῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

ΠΡεσβείαις τῆς τεκύσης σε, Χριστὲ ἡ τῦ Προδρόμυ συ, Ἀποστόλων, ΠροΦητῶν Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, ἡ Δικαίων, ἡ πάντων τῶν Ἁγίων, τὸν κοιμηθέντα δῆλόν σε ἀνάπαυσον. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐσιν. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων. Καὶ τὰ ἕτερα. ἡ Αἴτησις παρὰ τῦ Διακόνυ, ἡ ἡ Εὐχὴ παρὰ τῦ Ἱερέως. Μετὰ δὲ τὴν ἘκΦώνησιν. Δόξα, ἡ νῦν. ἡ Ἀπόλυσις.

Ο Ἀνασὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντυ αὐτῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ἡ πανευΦήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων ἡ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, ἡ πάντων τῶν Ἁγίων, ἡ τὴν ψυχὴν τῦ ἐξ ἡμῶν μετασάντος δῆλυ αὐτῦ ἐν σκηναῖς δικαίων ταξαι, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀναπαῦσαι, ἡ μετὰ δικαίων συναριθμῆσαι, ἡ ἡμᾶς ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθὸς ἡ Φιλανθρωπος. Ἀμήν.

Αἰωνία συ ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε ἡ ἀείμνηστε ἀδελΦὲ ἡμῶν, ἐκ γ'.

Καὶ ἕτω ἄραντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν τάΦον, ψάλλοντες τὸ.

Ἅγιος ὁ Θεός. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ

Καὶ τίθεται τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἄρας χῶν μετὰ τῆς πτύελ, σαυροειδῶς ἐπιρρίπτει ἐπάνω τῆς λειψάνου, λέγων.

Τῆ Κυρίᾳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιχέει ἐπὶ τῷ λειψάνῳ καινὴλαν, ἢ τὴν τέφραν τῆς Θυμιατηρίας. Καὶ ἕτω καλύπτουσιν ὡς σύνηθες τὸν τάφον, ἐπιλεγομένων τῶν Τροπαρίων, ἤχου. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων. Καὶ τὰ ἑξῆς ἅπαντα, καὶ Ἀπόλυσις. Δόξα τῷ Θεῷ τῷ ἕτως οἰκονομήσαντι.

Γνῶθι δὲ, ὅτι ὁ τοιοῦτος Τύπος γίνεται καὶ ἐις κοιμηθείσας γυναῖκας, κἂν τινὲς ἐγκατέσπειραν τῷ Τύπῳ Ἀκολουθίαν ἰδίαν γυναικῶν καὶ παίδων· καὶ τεθαύμακα, πῶς ἐπελάθοντο τῆς τυπῶσαι καὶ εὐνούχων ἰδίαν Ἀκολουθίαν, ἢ Βασιλέων. Αὕτη δὲ ἡ Ἀκολουθία, ὡς ἀνωθεν εἴρηται, ψάλλεται καὶ ἐις γυναῖκας, καὶ ἐις παῖδας τῶν ὀρθοδόξων, ἀλλαττομένου μόνου τῆς ὀνόματος, ἀπότε ἀρσενικῆς ἐις θηλυκὸν, καὶ ἐχ ἕτερον. Τέλος τῆς Ἐξοδιαστικῆς τῶν Κοσμικῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ.

Ἐπειδάν τις τῶν Μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκδημήσῃ, ἐπεὶ δὲ δεῖ λέγεσθαι τὸ σῶμα αὐτῆς, ἀλλ' ἐδὲ ὁρᾶσθαι ὅλως γυμνὸν, ὁ εἰς τοῦτο τεταγμένος Μοναχὸς, ἀποσπογγίζει τὸ λείψανον μετὰ χλιαρῆς ὕδατος ἐν σπογγῳ. ποιῶν πρῶτον μετὰ τῆς σπόγγου Σταυρὸν ἐν τῷ μετώπῳ τῆς τελευτήσαντος, ἐν τῷ στήθει, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ ἐν τοῖς ποσὶ, καὶ τοῖς γόνασι, καὶ πλέον ἐδέν. εἶθ' ἕτω, φέρει καθαρὸν ἱμάτιον, καὶ ἐνδύει αὐτὸν, πρότερον ἐκβληθέντος τῆς παλαιοῦ, μηδαμῶς τὴν γύμνωσιν αὐτῆς θεασάμενος. μετὰ δὲ τὸ δύσασθαι, περιβάλλει αὐτῷ τὸ Κεκάλιον. εἰ μεγαλόσχημός ἐστι, περιθεὶς τὴν περικεφαλαίαν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς, καὶ καταβιβάσας αὐτὴν μέχρι τῆς σιαγόνος, ὥς τε μὴ ὁρᾶσθαι τὸ πρόσωπον τῆς λειψάνου. Εἶτα περιτίθησιν αὐτῷ τὸν Ἀνάλαβον εἰς τὴν ταξιν αὐτῆς, καὶ τὸ Παλλίον, καὶ περιζώννυσι Λῶρον, καὶ ὑποδύει αὐτῷ Σανδάλια καινά. εἶτα ἁπλῶται ὁ Μανδύας αὐτῆς πλαγίως, καὶ ἀνακεφίσαντες τὸ λείψανον ἐκ τῆς ψιαθίου, ἁπλοῦσιν αὐτὸν ὑποκάτω τῆς λειψάνου, ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. καὶ ἕτως ὁ ἐπὶ τῷ κηδεύειν τεταγμένος Μοναχὸς μετὰ μαχαίρας ἀποτεμὼν τὰ ἄκρα τῆς Μανδύου, τὰ ἐν τοῖς δυσὶ πλαγίοις, εἶτα διχῇ τὸ πᾶν διελὼν, καὶ διατρήσας τὸν Μανδύαν κατὰ τὰ πλάγια ἄκρα, καὶ τὸ τῆς εὐωνύμου μέρος, καὶ τὸ τῆς δεξιοῦ λώριον εἰς ἄλληλα διαβιβάζων, καὶ συνδέων ἀμοιβαδὸν, ἀποτελεῖ Σταυρὸς

τρεῖς.

τρεῖς, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τὰ σήθη. καὶ ἕτερον πρὸς τοῖς γόνασι, καὶ τῷ ὑπολειφθέντι μέρει τῶν δύο λωρίων δεσμοῖ τὰς πόδας αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ ταῦτα, προσκαλεῖται ὁ Ἐφημέριος. καὶ λαβὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ θυμίαμα ἐπὶ τὸν Θυμιατὸν βαλὼν, εὐλογεῖ συνήθως. καὶ ἀρχόμεθα τὸ Τρισάγιον Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὸς ἐστιν. Καὶ τὰ συνήθη Τροπάρια, ἦχος τὸ. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων. Καὶ τὰ λειτὰ ὁμοίως, καθὼς προγράφηται ὠ τῷ Ἐξουδιασικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἦχος ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἔρχονται οἱ Ἀδελφοὶ τὸ λείψανον, ἀποκομίζοντιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐὰν μὲν Ἱερεύς ἐστιν ὁ ἐκδημήσας ἀδελφὸς, τίθεται τὸ τοῦτο λείψανον ὠ τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· ἐὰν δὲ ἰδιώτης, ὠ τῷ Νάρθηκι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ἄσαι τὸν ἐξόδιον ὕμνον ἐπὶ τὸν κείμενον, ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης καὶ κρεμᾷ τὰς ζαρέκας ἐπὶ τὸν σιδηροῦν, ποιῶν σάσεις τρεῖς, καὶ ὕστω συνάγονται πάντες οἱ Ἀδελφοί. Καὶ διανέμει τούτοις κηρία ὁ Σκευοφύλαξ, καὶ ἅψαντες, καὶ τὸ Διακόνου τὸ, Εὐλόγησον Δέσποτα, ἐκφωνήσαντος. εὐλογεῖ ὁ Ἱερεύς. Καὶ ἀρχόμεθα τὸ, Ὁ κατοικῶν ὠ βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'.

στίχ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τροπάρια, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ βάθει Σοφίας. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμάνα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐτρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν Πιστῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ εὐθύς. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄμωμοι ὠ ὁδῷ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Καὶ στιχολογεῖται ἡ πρώτη κάθισις τοῦ Ἀμώμου, ἕως τοῦ, Σός εἰμι.

Εἰς δύο γὰρ κάθισεις ποιοῦμεν τοῦτον ὠταῦθα, ὠ ἑκάστῳ δὲ τέλει στίχου τῆς πρώτης κάθισεως ἐπιλέγομεν τὸ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον στίχον, ἦχος τὸ, Εἰς τὸν αἰῶνα ὁ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου. Ψάλλεται αὐτὸν, ἐκ γ'. Καὶ ὕστως ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἡ Εὐχὴ μυστικῶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας κάθισεως, ὕστω. Τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με. Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με. καὶ ὠ ἑκάστῳ τέλει στίχου. Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με.

Ὅταν δὲ ἀρχώμεθα τὸ, Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, ψάλλομεν τὸν Ψαλμὸν τοῦτον εἰς ἦχον γ'. εἰς δὲ τὸ τέλος ἑκάστου στίχου ἐπιλέγομεν. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου Κύριε, μνήσθητι τοῦ δούλου σου. Καὶ τὸν τελευταῖον στίχον, ἦχος τὸ, Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε. Καὶ εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Αἴτησις ὡσαύτως παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχὴ, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Τροπάριον, ἦχος πλ. α'.

Ἀνά-

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας. Ταῦτα πάντα ἀκριβῶς εὑρήσεις ὠ τῷ τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιασικῷ. Μετὰ δὲ τὸ Θεοτοκίον. τὸν Ν'. καὶ ἔτως ἀρχόμεθα τῶν Ἀντιφώνων. Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν δεήσεών, Κύριε σοὶ κράζω. Τοῖς ἐρημικοῖς ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, Κόσμου ἔστι τὸ ματαίου ἐκτός. Δόξα, καὶ νῦν.
Ἁγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ. διὰ τοῦτο ἑνοῦμεν, τῇ Τριάδι μονοκρατορίαν.

Εἶτα στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἁγία Θεοφάνους, Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τὸν μετασάντα ἀξίωσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι· τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν αὐτοῦ τὰ πταίσματα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν. Ὅμοιον.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος ἐδείς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰ μὴ σὺ μόνε ἀθάνατε. διὸ τὸν δοῦλόν σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χεροσασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὰ σὰ, Σῶτερ ἐπαγγέλματα· ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τέθεαται, καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη Δέσποτα· ὧν τῆς προσηνεστάτης μεθέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τὸν πρὸς σὲ μεταχωρήσαντα, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκ. Ὅμοιον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τῷ δούλῳ σου, τῷ σὲ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξαντι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσαντι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ. Ἀντίφωνον β'. Ἦχος β'.

Ἐν τῷ Οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτῆρ σῴσόν με σῇ ἐπιλάμψει.
Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ. καθ' ἑκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους τοῦ μετανοεῖν σοι. Δόξα, καὶ νῦν.
Ἁγίῳ Πνεύματι τὸ βασιλεύειν πάλαι, τὸ ἁγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν. Θεὸς γάρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ῥύμνι τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθελοῦσα δέ-

στοτα

σποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, ϗ νεκρῶν ἐξανάςασιν, θνητοῖς ἐδωρήσω. ὅθεν σȣ δεόμεθα, Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίςει τὸν πρὸς σὲ μεταςάντα, ϗ τȣ̃ γλυκυτάτȣ σȣ κάλλȣς, τȣ̃τον καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Ἵνα τȣ̀ς ἀνθρώπȣς κοινωνȣ̀ς, θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, Σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἑκȣ́σιον καταδεξάμενος. διὰ τȣ̃το δεόμεθα, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, μέτοχον ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σȣ, πίςει τὸν πρὸς σὲ μεταςάντα, ϗ τȣ̃ γλυκυτάτȣ σȣ κάλλȣς, τȣ̃τον καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Τρόμῳ τῷ Φρικτῷ ϗ Φοβερῷ, Βήματι τῷ σῷ παρεςῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ, ψῆφον ἀναμένȣσι τὴν σὴν δικαίαν Σωτὴρ, ϗ τὴν θείαν ἐκδέχονται, δικαιοκρισίαν. τότε Φεῖσαι Δέσποτα, Σῶτερ τȣ̃ δȣ́λȣ σȣ, πίςει τȣ̃ πρὸς σὲ μεταςάντος, ϗ τῆς ἀϊδίȣ τρυφῆς σȣ, ϗ μακαριότητος ἀξίωσον.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐ'ας τῆς προμήτορος Ἁγνὴ, σὺ τὴν ὀφειλὴν συλλαβȣ̃σα, Θεὸν ἐγέννησας, τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε ϗ τὴν ἀνάςασιν, τοῖς πιςοῖς χαριζόμενον, ϗ τῇ ἀθανάτῳ, δόξῃ ςεφανȣ̃ντά σε τȣ̀ς μεγαλύνοντας· ὃν νῦν δυσωπȣ̃σα μὴ παύσῃ, τȣ̃τον ἐν φωτὶ κατατάξαι, τῆς αὐτȣ̃ λαμπρότητος Θεόνυμφε.

Ἀντίφωνον Γ'. ἦχος γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, σὺ ἐξείλȣ ἐκ Βαβυλῶνος· κἀμὲ ἐκ τῶν παθῶν πρὸς ζωὴν ἕλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες δάκρυσιν ἐνθέοις, θερίζȣσι ςάχυας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα, ϗ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ ϗ Υἱῷ συναςράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ ϗ κινεῖται.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος γ'. Τῷ τύπῳ τȣ̃ Σταυρȣ̃ σȣ.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σȣ τὸν τίμιον, δι' ȣ̃ ζωὴ δεδώρηται, ϗ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίςει ϗ πόθῳ. σὲ ὑμνȣ̃σι μόνε πολυέλεε. διὸ βοῶμέν σοι Χριςὲ ὁ Θεός. τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐςὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σȣ τὴν Θεότητα. Ὅμοιον.

Ὁ Μόνος ἐλεήμων ϗ εὔσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον, ἀγαθότητος πέλαγος, ϗ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἣν ἐδημιȣ́ργησας· σὲ ἱκετεύομεν Χριςὲ ὁ Θεός· τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐςὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σȣ τὴν Θεότητα.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σȣ, ὡς Θεὸς ἐξανέςησας, τȣ̀ς ἐν τάφοις ὑπνȣ̃ντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντας. διὸ βοῶμέν σοι Χριςὲ ὁ Θεός· τὸν μεταςάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα

πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ὀν σοὶ, δοξάζειν σȣ τὴν Θεότητα.

Δόξα. ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

ΛΑμπάδα νοητήν σε βαστάζȣσαν τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλȣ̃σαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων ȣ̓σίας Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα. διὸ τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν ἢ Θεὸν, τὸν μεταστάντα ἐν τρυφῇ ἀναπαῦσαι, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἁγνὴ, δοξάζειν σε τὴν πανάμωμον.

Ἀντίφωνον Δ'. ἦχος δ'.

ΕΚ νεότητός μȣ πολλὰ πολεμεῖ με πάθη. ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβȣ̃, καὶ σῶσον Σωτήρ μȣ.

Οἱ μισȣ̃ντες Σιὼν, αἰσχύνθητε ἀπὸ τȣ̃ Κυρίȣ· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. Δόξα, ἢ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωȣ̃ται, ἢ καθάρσει ὑψȣ̃ται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μοναδι ἱεροκρυφίως.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

ΟΝτως φοβερώτατον, τὸ τȣ̃ θανάτȣ μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τȣ̃ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, ἢ τῆς συμφυΐας, ὁ φυσικώτατος δεσμὸς, θείῳ βȣλήματι ἀποτέμνεται. διό σε ἱκετεύομεν· τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σȣ Ζωοδότα φιλάνθρωπε.

ΥΠνος ἀναδεδεικται τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, σȣ̃ τεθέντος ἐν μνήματι τȣ̃ πάντων δεσπόζοντος, ἢ τὸ τȣ̃ θανάτȣ, κράτος λελυκότος· ἢ καταργήσαντος αὐτȣ̃, τὴν δυναστειαν τὴν πολυχρόνιον. διό σε ἱκετεύομεν· τὸν μεταστάντα κατάταξον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σȣ, ἐν Δικαίων λαμπρότησιν.

ΣΥ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας. ἢ ψυχῶν ἀπολύτρωσις. Πατρὶ ἢ προσήγαγες, δεδικαιωμένȣς, ἢ λελυτρωμένȣς, ἀναδεξάμενος ἡμῶν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον. ἢ νῦν ἐκδυσωπȣ̃μέν σε· τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ ἢ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα. ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

ΡΗ'σεσιν ἑπόμενοι, τῶν θεηγόρων πανάμωμε, Θεοτόκον φρονȣ̃μέν σε· Θεὸν γὰρ γεγένηκας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, τȣ̀ς αἰχμαλώτȣς τοῖς παραπτώμασι. διὸ νῦν δυσωπȣ̃μέν σε, τὸν μεταστάντα οἰκέτην σȣ, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγάσαι Πανάχραντε.

Ἀντίφωνον Ε'. ἦχος πλ. α'.

ΕΝ τῷ θλίβεσθαί με, Δαβιτικῶς ᾄδω σοι Σωτήρ μȣ· ῥῦσαί μȣ τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις. Δόξα, ἢ νῦν.
Αἰγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἓν ἐστὶν ἀψεύστως.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

ΑΙ'γλῃ τοῦ σοῦ προσώπου Χριστὲ, τὸν μεταστάντα ὡς οἰκτίρμων καταύγασον, σκηνώσας εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀναπαύσεως· ἐν κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς, Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος, ἔνθα τὸ φῶς σου, καθαρῶς ἐποπτεύεται καὶ προχέονται, αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμεναι, αἱ τῶν Δικαίων χορεῖαι περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν κατάταξαι, τὸν οἰκέτην σου παράσχου καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

ΨΑ'λλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογοῦντα τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, Οἰκτίρμον τὸν μεταστάντα ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σὲ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ Φιλάνθρωπον. διδοὺς ὡραιότητι, τοῦ σοῦ κάλλους ἐλλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκείας, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου, χορεύουσιν Ἄγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ' ὧν τῷ σῷ δούλῳ, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ὅπου τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰώνως, δικαιωθέντων τῷ σῷ, σωτηρίῳ Πάθει καὶ τῷ Αἵματι, δι' οὗ ἐξηγόρασας, τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τὸν πίστει κοιμηθέντα ἀνάπαυσον, ὡς Φιλάνθρωπος, συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῇ πεπολίτευσαι, Ἅγιος μόνος καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος. διὸ τῷ σῷ δούλῳ, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου καὶ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΝΟ'μῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην καὶ Βασιλέα Χριστὸν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμεθα, δωρεᾷ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε Θεομήτορα, κατάταξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου, σῳθέντες πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωμεν· αὐτὸν προσκυνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀντίφωνον ς'. ἦχος πλ. β'.

ΕΝ τῷ Οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου, αἴρω πρὸς σὲ Λόγε· οἰκτειρόν με, ναὶ ζῶσοι.

Ἐλεῖσον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὔχρηστα σκεύη σου, Λόγε·

Δόξα

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωσικὴ αἰτία, εἴτινι τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἔχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε· τὸν πρὸς σὲ Δέσποτα, μεταβεβηκότα, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητά καὶ ποθέμενα κατάτρεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν. σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χριστὲ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, Κόσμον ἠλευθέρωσας.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν ἀΐδιον πιστοῖς δέδωκας, ὧν ἦ κατάταξον, τὸν κεκοιμημένον, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως· τὰ τότε πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι· ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος· ἵνα διὰ πάντων, ὑμνῆται σου τὸ ὄνομα Χριστὲ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν Φιλανθρωπίαν σου.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες ἱκετεύομεν, τὸν πιστὸν δοῦλόν σου, τὸν πρὸς σὲ τὸν μόνον εὐεργέτην ἐκδημήσαντα, αὐτὸν ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου Φιλάνθρωπε· ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι. Θελητὴς ἐλέους. ὑπάρχεις γὰρ καὶ σῴζεις ὡς Θεὸς, ἧς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦφθης ἐνδιαίτημα, Θεοπρεπὲς Παναγία. Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε· βροτὸν ὁρώμενον, ἐν δυσὶν ἐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποσάσει δὲ· αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ Παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τόκον Φυλάξαντα· ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τῇ πίστει κοιμηθέντος ἐν Φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ Φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Ἀντίφωνον Ζ'. ἦχος βαρύς.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐκ πλάνης ἐπισρέψας, καὶ μὲ Σωτὴρ ζώωσον ἐξαίρων ἐκ λοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νησείας μετὰ δακρύων, ἔτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων· ἐξ ἧ σοφία, σύνεσις, Φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Στιχηρὰ προσόμοια ἦχος βαρύς. Καταφρονήσαντες πάντων.

Νεκρωμένος ὡράθης ἐπὶ Σταυρῷ, μόνε ἀθανατε, καὶ ὢν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ Φθορᾶς καὶ θανάτου τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος.

ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀχάνωτον, ἡ πηγὴ ἀγαθότητος, τὴν ψυχὴν τῦ σῦ δύλυ, τῦ ἐξ ἡμῶν μετασάντος ἀνάπαυσον. Ὅμοιον.

Τ Ὼ ἀκηράτῳ σε καλλει, ἡ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ἀκτῖσιν ἐλλάμπεσθαι τὸν πρὸς σὲ μετασάντα Ἀγαθὲ καταξίωσον, ἐν αὐλῇ φωτοχυσίᾳ τῆς ΦωτοΦανείας σε, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, ἡ Βασιλέα τῆς δόξης ἡ Κύριον. Ὅμοιον.

Ω Ἳ σ ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸν ἀνελλιπῆ πλησίας χρηστότητος τὸν πρὸς σὲ μετασάντα, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σε, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σε, ἐν τρυφῇ Παραδείσε, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὔσπλαγχνος. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ν Όμε τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γνόμενον. ὃ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σαυρωθεὶς ἐδικαίωσεν, ὡς ἓν ἔχουσα παῤῥησίαν ὡς Μήτηρ ἱκέτευε, τὸν Υἱόν σε τὸν εὔσπλαγχνον, τὴν ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τῦ εὐσεβῶς μετασάντος Πανύμνητε. Ἀντίφωνον Η'. Ἦχος πλ. δ'.

Ε Κ νεότητός με, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με. ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ Κύριε, τροπῶμαι τῦτον.

Οἱ μισῦντες Σιὼν, γαὴθήτωσαν δὴ πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος. συγκόψει γὰρ Χριστὸς αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων. Δόξα, ἡ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ, ὑμνῶμεν αὐτῷ ἡ τῷ Λόγῳ. στιχ. προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Ω Ἳ τῦ παραδόξυ θαύματος.

Β Ασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαΦαῖς, ἐρυθραῖς τὰς δακτύλυς σε αἱματώσας Δέσποτα. ἡ Φοινίξας σῷ Αἵματι. ἡ νῦν σὲ πίσει καθικετεύομεν, τοῖς πρωτοτόκοις σε συναρίθμησον. ἡ τῶν δικαίων σε, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τὸν μεταΦοιτήσαντα, πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον.

Ι Ἐραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σΦαγιασθεὶς ὡς ἀμνὸς προσΦορὰν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς Φθορᾶς ἐξαιρέμενος· τὸν μετασάντα ἓν ὡς Φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ κατάταξον, ἔνθα οἱ χειμαῤῥοι, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαὶ, τῆς ἀϊδιότητος, ἀναβλυσάνσιν. Ὅμοιον.

Β Άθει σοφίας ἀῤῥήτυ σε, ὁροθετεῖς τὴν ζωὴν, ἡ προβλέπεις τὸν θάνατον, ἡ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τὸν ἄνθρωπον. ὃν προσελάβε τοιγῦν κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἁ

γίων

γμων Φώτων σε, ἔνθα Φωνὴ, τῆς ἀγαλλιάσεως, ἢ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ ἢ Θεὸν, μητρικῇ παῤῥησίᾳ σε, ἐκτενῶς ἱκέτευε, καταταξαι τὸν δοῦλόν σε, ἔνθα χορεία ἡ ἀκατάλυτος, εὐφραινομένων ἢ εὐφημούντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ δικαιαζόμεναι, ἢ ὁ γλυκὺς ἦχος ἑορταζόντος, Θεογεννήτορα. Ὁ Διάκονος. Ἔτι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας ἢ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ ἐξ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, ἢ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, ἢ εἰπών μοι· ὅτι γῆ εἶ, ἢ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν, τὸ, Ἀλληλούϊα. Καὶ πάλιν τὸ, Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς.
Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Μνήσθητι εὐσπλαγχνε ἢ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Λῃστοῦ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἐκεῖ εὐφρανθήσονται, ἐν αὐτῷ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ἀσκήσει δουλεύσαντά σοι Χριστὲ, ἢ ὀρθοδοξίᾳ ἐπὶ τῆς γῆς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Ἐν πίστει ἢ ἐλπίδι θεοσεβῶς, ἢ ἀγάπῃ ζήσαντα ἐπὶ γῆς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεὸς, μετὰ τῶν Ἁγίων ὡς ἀγαθὸς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Χαίρετε ἢ ἀγαλλιᾶσθε.

Τὸν Κόσμον λιπόντα ἢ ἐν σεμνῇ, πολιτείᾳ ζήσαντα εὐσεβῶς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Δόξα.

Μίαν θεαρχίαν οἱ εὐσεβεῖς, ἐχόμενοι πίστεως ἐν τρισὶ, προσώποις δοξάζομεν εὐλαβῶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντες μακαρίζομέν σε Ἁγνή· ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες ἐν σαρκὶ, Θεὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Προκείμενον.

Μακαρία ἡ ὁδὸς, ἣν πορεύῃ σήμερον, ἀδελφὲ, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως. σιχ. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς Φῦλ. 274.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, λέγει ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ἡ Εὐχὴ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Ἱερέως, ἤγουν, Ὁ Θεὸς τῶν Πνευμάτων. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα προσόμοια, Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δῶμεν Ἀδελφοὶ τῷ θανόντι, κτλ.
Πάντα τῶν τοῦ σώματος νυνὶ, ὄργανα ἀργὰ θεωρῆντες, κτλ.
Ποῖος χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετός; ποῖος θρῆνος, κτλ.
Οἷα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστιν. ἄνθος καὶ ἀτμίς τε καὶ δρόσος, κτλ.
Ἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ, λύεται πανήγυρις πᾶσα, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου, κτλ.

Ζήτει πάντα Φύλλ. 276. καὶ καθεξῆς. Ἰδιόμ. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀστάραχον θάλασσαν τοῦ βίου διαδραμὼν, τῷ σῷ λιμένι προσέδραμε, τῇ πίστει ὁ μετασὰς. ἀλλ' ὦ τῇ σῇ γαλήνῃ καὶ ἀειζώῳ τρυφῇ, μετὰ τῶν Ἁγίων καθοδηγῶν αὐτὸν, ἀνάπαυσον Χριστὲ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου. Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀοίδιμος φωνὴ τοῦ θείου Δαβὶδ σήμερον πληρῶται; ἄνθρωπος λέγων, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. ὃν γὰρ πρὸ μικροῦ ἐβλέπομεν ζῶντα, καὶ λαλοῦντα, ἰδοὺ πρόκειται νεκρὸς ἀκίνητος ἄπνους· ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τῶν ἐνθάδε, ἐκεῖ ὅπου ὁ μισθὸς τῶν ἔργων ὑπάρχει, ἐκεῖ ὅπου ἡ χαρὰ πάντων τῶν Ἁγίων· μεθ' ὧν ἀνάπαυσον τὸν κεκοιμημένον ὁ Θεὸς, ὡς ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων· ὅπου τὸ φῶς σου καταλάμπει, πᾶσι τοῖς ἁγίοις, μόνε πολυέλεε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον Κύριε, σῶσόν με. Θεοτοκίον.

Ἐρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ

Καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν Ἀσπασμὸν, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα.
Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου.
Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταβὰς εἰς ᾅδην.
Καὶ νῦν. Ἡ μόνη Ἁγνὴ ϗ ἄχραντος Παρθένος.
Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς. Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων ϗ πάσης σαρκός. Ἐκφώνως· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, ϗ ἡ ἀνάπαυσις.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἶτα ἄραντες τὴν κλίνην μετὰ τοῦ λειψάνου, ἀπερχόμεθα εἰς τὸ κοιμητήριον, ψάλλοντες τὰ ἰδιόμελα, ἅπερ προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἤγουν, Ποία τοῦ βίου τρυφή, Καὶ τὰ ἕτερα πάντα.

Ἀποτίθεται δὲ τὸ λείψανον, ἕως ἂν ἀπέλθωμεν εἰς τὸ Κοιμητήριον, τρίς. Καὶ γίνεται ἡ Αἴτησις, ϗ ἡ Εὐχή. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τάφον, ἀποτίθεται μὲν τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς χοῦν λαβὼν μετὰ τοῦ πτύου, ἐπιῤῥίπτει ἐπάνω τῷ λειψάνῳ σταυροειδῶς, λέγων· τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, ϗ ἐπιχέει ϗ κανδήλαν, λέγων τὸ παρὸν Τροπάριον.

ΤΩ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου Φιλάνθρωπε, ὁ θάνατος νενέκρωται, ϗ ὁ ᾅδης ἐσκύλευται, ϗ οἱ πάλαι θανέντες, ἀναστάντες ὕμνον σοι προσέφερον. διὸ βοῷμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα. Καὶ οὕτω καλύπτουσιν ὡς σύνηθες τὸν τάφον, λέγοντες τὰ Τροπάρια ταῦτα ἦχος πλ. δ'.

ΓΗ χανοῦσα ὑπόδεξαι τὸν ἀπὸ σοῦ πλασθέντα, χειρὶ Θεοῦ τὸ πρότερον πάλιν δὲ ὑποστρέφοντα πρὸς σὲ τὴν τεκοῦσαν· τὸ γὰρ κατ' εἰκόνα ὁ Κτίστης προσελάβετο, σὺ δὲ ὑπόδεξαι τὸ ἴδιον.

ΚΑθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθα, ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ ᾅδου καλέσας τὸν Λάζαρον· οὕτω ϗ τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τοῦ ᾅδου ἔγειρον Φιλάνθρωπε.

ΠΝευματικοί μου ἀδελφοὶ, ϗ συνασκηταὶ, μή μου ἐπιλάθεσθε, ὅταν προσεύχησθε πρὸς Κύριον, ἀλλ' ὁρῶντές μου τὸν τάφον, μέμνησθέ μου τῆς ἀγάπης, ϗ ἱκετεύσατε Χριστὸν, ἵνα κατατάξῃ τὸ πνεῦμά μου μετὰ τῶν Δικαίων. Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς. Καὶ τὰ λοιπὰ καθεξῆς. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων ϗ πάσης σαρκός.
Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Δόξα, ϗ νῦν. ϗ Ἀπόλυσις.

Ποιοῦ-

Ποιῶμεν δὲ καὶ μετανοίας ιϛ'. ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος Ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅσοι ὑπάρχομεν ἐπὶ τῷ μνήματι, λέγοντες·

Ἀνάπαυσον Κύριε τὴν ψυχήν τοῦ δούλου σου. (τοῦ δε)

Καὶ ἕτως ἀπερχόμεθα ὡ τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑ.

Ἐπειδάν τις τῶν Ἱερέων ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, ἀπέρχονται τρεῖς Ἱερεῖς, καὶ καταβιβάζουσιν αὐτὸν τῆς κλίνης, καὶ τιθέασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ψιαθίῳ. καὶ ἐπεὶ δεῖ λέσθαι, γυμνοῦσιν παρὰ τῶν Ἱερέων, ἀποσπογγίζουσιν αὐτὸν μετὰ ἐλαίου καθαροῦ εἶτα ἐνδύουσιν αὐτὸν τὰ ἐξ ἔθους ἱμάτια· εἶτα τὴν Ἱερατικὴν στολὴν ἅπασαν, καὶ σχεπάζουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀέρος καὶ τιθέασι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ. εἶτα ἀπέρχονται οἱ Ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι τὰς Ἱερατικὰς στολὰς ὁ δὲ Προεσὼς ποιεῖ Εὐλογητόν.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων. στιχ. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε. Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος. Εἶτα ὁ Διάκονος μνημονεύει. καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις. Καὶ εὐθὺς αἴρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ λείψανον· καὶ φέρουσιν αὐτὸν ὡ τοῦ Νάρθηκος τοῦ Ναοῦ, καὶ τιθέασι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ, ὡς προέφημεν, καὶ τὰ μανσάλια σταυροειδῶς μετὰ λαμπάδων· καὶ ἄρχεται ὁ Ψάλτης τοῦ Ἀμώμου. εἶτα μνημονεύει ὁ Διάκονος, καὶ ἡ Εὐχὴ· καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορός. Ὁ παλαιὸς ἐκ μὴ ὄντων. Εἰκὼν εἶμι τῆς ἀῤῥήτου.

Οἱ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω Ἅγιοι καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένοι πάντες οἱ ἐν βίῳ. οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀραμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει. δεῦτε ἀπολαύετε ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ εὐφρανθῆτε.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου. Δόξα. Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον Χαῖρε Σεμνὴ ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρεθῆναι αὐτῷ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός.

Ὁ Ἱερεύς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Εἶτα τὸ Τροπάριον. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας.

Ταῦτα πάντα περιεγράφησαν ὡς τῷ τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιαστικῷ.

Εἶτα τὰς παρούσας Ἀναβαθμούς. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀντίφωνον Α'.

ΕΝ τῷ ἐρωτᾷ τὰς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σὲ Λόγε· οἰκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμῶν τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὔχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία, εἴ τινι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εὐδοκίᾳ ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο ἐχθρῶν πάλαισμα. οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ ψυχή, ὡς σφυρίον Λόγε. οἴμοι, πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία, ἰσοργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι καὶ Λόγῳ. Ἀντίφωνον Γ'.

ΟΙ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Εἶτα, προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Μακαρία ἡ ὁδὸς ᾗ πορεύῃ σήμερον.

Στιχ. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον αὐτὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν φύλλ. 274. Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει ὁ Διάκονος. Τῶν Κυρίων δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΔΕσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ἀποκτείνων καὶ ζωοποιῶν, ὁ κατάγων εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγων· σὺ τῇ σοφίᾳ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάλιν εἰς γῆν αὐτὸν ὑποστρέφεις, τὸ τῆς ψυχῆς χρέος ἀπαιτῶν. σὲ Ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,

ἡ ἀνάπαυσον αὐτὸν εἰς τὺς κόλπυς Ἀβραὰμ, ἡ Ισαὰκ, ἡ Ιακὼβ. ἡ δὸς αὐτῷ τὸν ςέφανον τῆς δικαιοσύνης συ, τὴν μερίδα τῶν σῳζομένων, εἰς τὴν δόξαν τῶν ἐκλεκτῶν συ· ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐκοπίασεν ἐν τῷ Κόσμῳ τύτῳ διὰ τὸ ὄνομά συ, λάβῃ πλυσίαν τὴν ἀνταπόδοσιν ἐν ταῖς μοναῖς τῶν Ἁγίων συ. Χάριτι, ἡ οἰκτιρμοῖς ἡ Φιλανθρωπίᾳ. Κάθισμα, ἦχος β'.

ΣΗμερον χωρίζομαι ἀπὸ τῆς συγγενείας μυ, ἡ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν μόνον ἀναμάρτητον· ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν συ ἀνάπαυσον. Εἶτα λέγομεν τὸν κβ'. Ψαλμόν. Ἐν ἑκάςῳ δὲ ςίχῳ λέγομεν τὸ Ἀλληλύϊα δίς. Ἀντίφωνον Α'.

ΚΥρίος ποιμαίνει με, ἡ ὐδέν με ὑςερήσει.
Εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.
Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαυσεως ἐξεθρεψέ με, τὴν ψυχήν μυ ἐπέςρεψεν.
Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβυς δικαιοσύνης, ἕνεκεν τυ ὀνόματος αὐτυ.
Ἐὰν γὰρ ἡ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτυ, ὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμυ εἶ.
Ἡ ῥάβδος συ, ἡ ἡ βακτηρία συ αὗταί με παρεκάλεσαν.
Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μυ τραπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.
Ἐλίπανας ἐν ἐλέῳ τὴν κεφαλὴν μυ, ἡ τὸ ποτήριόν συ μεθίσκον με ὡσεὶ κράτιςον.
Καὶ τὸ ἔλεός συ καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μυ.
Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν Οἴκῳ Κυρίυ, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Δόξα. Ἀλληλύϊα, Ἀλληλ. Καὶ νῦν. Ἀλληλύϊα, Ἀλληλ.

Εἶτα τὸ παρὸν Τροπάριον, ἦχος β'.

ΕΠειδὴ πάντες πρὸς τὴν αὐτὴν κατεπειγόμεθα μονὴν, ἡ τὸν αὐτὸν ὑποδυσόμεθα λίθον, ἡ αὐτοὶ κόνις μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα τῷ μεταςάντι τὴν ἀναπαυσιν παρὰ Χριςυ αἰτησώμεθα· τοιυτος γὰρ ἡμῶν ὁ βίος ἀδελφοὶ, τυτο ἐπὶ γῆς παιγνιον ὐκ ὄντας γενέσθαι, ἡ γενομένυς ἀναιρεθῆναι. ὄναρ ἐσμὲν ὐχ ἱςάμενον, ἡ φύσημα τι μὴ κρατύμενον, πτῆσις ὀρνέυ παρερχομενυ, ναῦς ἐπὶ θαλάσσης ἴχνος ὐκ ἔχυσα. διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ Κύριε τῆς ἀτελευτήτυ συ μακαριότητος καταξίωσον αὐτόν. Προκείμενον τυ Ἀποςολυ. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.
ςιχ. Ἡ ψυχὴ αὐτυ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Πρὸς Ῥωμαίυς Ἐπιςολῆς Παύλυ. Κεφ. ε'. 12.

ΑΔελφοὶ, ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπυ ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθε, ἡ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θανατος ἡ ὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπυς ὁ θανα-

τος

τος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν Κόσμῳ ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ Θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως. καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. Καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δώρημα. τὸ μὲν γὰρ κρῖμα, ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα, ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνὸς, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις. Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἰουδαίους πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπον αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα, ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὡς γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα, τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν

ἐκ τῦ θανάτυ εἰς τὴν ζωήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Εὐχαριστῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σῦ μόνον τὸ ζῆν, ἀθάνατε, καὶ ἡ δοξα ἀκατάληπτος, καὶ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος, καὶ ἡ Βασιλεία ἀδιάδοχος, καὶ ἐκ ἔστι προσωπολημψία παρὰ σοί. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις τὸ κοινὸν τῦ βίυ ἔταξας, τῦ ὅρυ τῦ βίυ πληρωθέντος. διὸ ἱκετεύομέν σε Κύριε, τὸν δῆλόν σε καὶ συλλειτυργὸν ἡμῶν γενόμενον (τὸν δεῖνα) τὸν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίυ κοιμηθέντα, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ ἀνάπαυσον· καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ λειτυργὸν αὐτὸν κατέστησας, ἕτω καὶ ἐν τῷ Οὐρανίῳ σε Θυσιαστηρίῳ ἀνάδειξον Κύριε. ἐπὶ ἀνθρώπων πνευματικῇ ἀξίᾳ καταχοσμήσας, ἐπὶ Ἀγγέλων τῆς δόξης ἀκατάκριτον προσδεξαι. αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτῦ ἐδόξασας, αὐτὸς καὶ τὴν ἔξοδον τῦ βίυ αὐτῦ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Ἁγίων σε Δικαίων, τὸ πνεῦμα αὐτῦ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων συναρίθμησον. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Ἀντίφωνον Β'. Ἐν ἑκάστῳ στίχῳ τὸ Ἀλληλούϊα δίς.

Τοῦ Κυρίυ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκυμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ Ὄρος τῦ Κυρίυ; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ Ἁγίῳ αὐτῦ;

Ἀθῷος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτῦ, καὶ ἐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίυ, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεῦ Σωτῆρος αὐτῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητύντων τὸν Κύριον, ζητύντων τὸ πρόσωπον τῦ Θεῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα Ἀλληλ.

Τροπάριον ἦχος δ'.

Ἐν πί-

ΕΝ πίστει, ἡ ἀγάπῃ, ἡ ἐλπίδι, ἡ πραότητι, ἡ ἁγνείᾳ, ἡ ἐν τῷ Ἱερατικῷ ἀξιώματι, εὐσεβῶς διέπρεψας ἀείμνηστε. διό σε ὁ προαιώνιος Θεὸς, ᾧ ἠ ἐδούλευσας, αὐτὸς καταταξοι τὸ πνεῦμά σε, ἐν τόπῳ φωτεινῷ ἡ τερπνῷ. ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, ἀντεύξῃ τε ἡ παρὰ Χριστῷ τῇ κρίσει τὴν ἄφεσιν, ἡ τὸ μέγα ἔλεος. Κάθισμα, ἦχος πλ. ά.

ΓΙνώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις γεγεννήμεθα· διό σε ἱκετεύομεν, τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωπος ἡ θνητὸς ἐν βίῳ ἔπραξε· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε Φιλάνθρωπε.

Προκείμενον. Μακάριος ὃν ἐξελέξω, ἡ προσελάβου Κύριε.

στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεάν.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολὴ Παύλου. Κεφ. ιέ 1.

ΑΔελφοὶ, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ ἡ παρελάβετε, ἐν ᾧ ἡ ἑστήκατε· δι' οὗ ἡ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰμὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ ἡ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν, ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, ἡ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα. Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ἡ ἐκοιμήθησαν. Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς Ἀποστόλοις πᾶσιν. Ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κἀμοί. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι, ὃ εἰμί. Καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα. Οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, ἡ οὕτως ἐπιστεύσατε. Ἀλληλούϊα. Μακάριος. ὃν ἐξελέξω

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ ς'. 35.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με, οὐ μὴ πεινάσῃ, ἡ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἡ ἑωράκατέ με, ἡ οὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει. ἡ τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ,

ἀλλὰ

ἀλλὰ ἀνασήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΚΥριε τῶν δυνάμεων, ἡ τῶν θλιβομένων παραμυθία, ἡ τῶν πονθύντων παράκλησις, ἡ πάντων τῶν ἐν ὀλιγοψυχίᾳ ἀντίληψις ὑπάρχων, σὺ τῷ πόνθει τὸ κοιμηθέντος συνεχόμενος, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ παραμυθήσας, πᾶν ἄλγος ἐγκείμενον ἐν καρδίᾳ αὐτῶν θεράπευσον· ἡ τὸν δεδλένα σε (τὸν δεῖνα) ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίᾳ κεκοιμημένον ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσον. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάπαυσις.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἐν ἑκάστῳ στίχῳ τὸ Ἀλληλούϊα δίς.

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε Κύριε τῶν δυνάμεων.

Ἐπιποθεῖ ἡ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.

Ἡ καρδία μου ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, ἡ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, ἧ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σε Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς σε, ἡ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ Οἴκῳ σε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοὶ, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπισὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς, ἡ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ Οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος ἡ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν ἡ δόξαν δώσει.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, Μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Δόξα. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλ. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλ.

Εἶτα τὰ Τροπάρια, ἦχος πλ. β'.

ΑΔελφοί μου ἀγαπητοὶ, μή μου ἐπιλάθεσθε, ὅταν ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ον. ἀλλὰ μνήσθητέ μου τοῦ πόθου καὶ τῆς ἀγάπης, μνήσθητε καὶ τῆς ἀδελφότητος, καὶ ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν, ἵνα με ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν Δικαίων ὁ Κύριος.

Αἰφνίδιος ἐπέστη ἐπ' ἐμὲ ὁ θάνατος, καὶ ἐχώρισέ με τῶν ἰδίων μου σήμερον· ἀλλὰ μεταστήσας με Χριστὲ, ὀν τόποις ἀναψύξεως ἀναπαυσον.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δοξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας Προκείμενον. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ὀν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

στιχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκραξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Επιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγ. Κεφ. ιέ. 20.

Ἀδελφοὶ, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὥς περ γὰρ ὀν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ὀν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἕκαστος δὲ ὀν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ὀν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν Βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί. ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν Βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ὀν πᾶσι.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος ἀνήρ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ς'. 40.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Τοῦτό ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς· ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱὸν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος, ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς Ἰωσὴφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβέβηκα; Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶθ' οὕτως οἱ Μακαρισμοὶ, εἰς ἦχον ϛ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακα-

Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

ΠΑλαι μὲν ὁ Ἀδὰμ γευσάμενος τῦ ξύλυ τῆς βρώσεως, τῦ Παραδείσυ ἐξωρίσθη, ὁ δὲ Λησὴς ἐν τῷ Σταυρῷ κρεμάμενος, Θεόν σε ὁμολογῶν, ὠ Παραδείσῳ εἰσῳκίσθη, ᾗ ἡμεῖς οἱ σῳθέντες τῷ Πάθει συ Δέσποτα, τὸν Λησὴν ἐκμιμέμενοι, ὠ πίσει ἐκβοῶμεν μνήσθητι ᾗ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ὠ τῇ Βασιλείᾳ συ.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

ΧΟῦν λαβὼν ἀπὸ γῆς ὁ πλάσας με, τὸ ἐμὸν σῶμα διέπλασε βυλήματι τῷ θείῳ, τὴν δὲ ψυχὴν ζωηφόρῳ Φυσηματι ἐμπνεύσας, ὠνεθηκε προσάγματι τῷ ἁγίῳ. ὅθεν τῇ Φθορᾷ τῆς ἁμαρτίας κακῶς ὑπαχθέντα με, ἀνεκαλέσω Φιλάνθρωπε, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὠ προσελάβυ μετὰ τῶν Ἁγίων συ.

Μακάριοι οἱ ἀθρηνητοι.

ΟΤαν ψυχὴ ᾗ σῶμα χωρίζεται, Φρικτὸν τὸ μυστήριον ᾗ Φοβερὸν τοῖς πᾶσιν. ἡ μὲν ψυχὴ θρηνῳδῶς πορεύεται, τὸ δὲ σῶμα καλύπτεται τῇ γῇ παραδοθέν ὅθεν ᾗ ἡμεῖς ἐπιγνόντες τὸ τέλος τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθασωμεν, ὠ δάκρυσι βοῶντες· μνήσθητι ᾗ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ὠ τῇ Βασιλείᾳ συ.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

ΤΙ' με θρηνεῖτε δεινῶς. ὦ ἄνθρωποι; τί μάτην θορυβεῖσθε; ὁ μετασὰς ἅπασι προσφθέγγεται ὁ θάνατος γέγονεν ἀνάπαυσις τοῖς πᾶσιν. ὅθεν τῆς Φωνῆς τῦ Ἰὼβ ἀκύσωμεν, λέγοντος· θάνατος ἀνδρὶ ἀναπαυσις ὑπαρχει· ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὠ προσελάβυ μετὰ τῶν Ἁγίων συ.

Μακάριοι ἐσὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Ο Πάνσοφος Παῦλος προηγόρευσε, σαφῶς τὴν μετάστασιν, τὸς πάντας διδάσκων, ὅτι νεκροὶ ἄφθαρτοι ἐγείρονται ἡμεῖς ἀλλαγησομεθα κελεύσματι τῷ θείῳ. ὅθεν Φοβερῶς ᾗ ἡ σάλπιγξ ἐκείνη ἠχήσει, τὸς ἀπ' αἰῶνος καθεύδοντας ἐξ ὕπνυ ἀναστήσει. ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς. ὠ προσελάβυ μετὰ τῶν Ἁγίων συ. Χαίρετε ᾗ ἀγαλλιᾶσθε.

Ο Μετασὰς, ᾗ ὠ τάφῳ κείμενος νεκρὸς, εὐδιάλλακτος τοῖς πᾶσιν ἀνακράζει· δεῦτε πρός με γηγενεῖς, θεασασθε τὸ καλλος τῦ σώματος μεμελανωμένον. ὅθεν ἐξ αὐτῦ ἐπιγνόντες ἀδελφοὶ τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθασωμεν ὠ δάκρυσι βοῶντες ἀνάπαυσον αὐτὸν ὁ Θεὸς. ὠ προσελάβυ μετὰ τῶν Ἁγίων συ. Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω Περφυῶς ὠ γαστρί σε Δέσποινα, ἀπορως συνέλαβες Θεὸν τὸν προαιώνιον, ᾗ ὠ σαρκὶ τεῦτον ἀπεκύησας, Θεόν τε ᾗ Ἄνθρωπον, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως. ὅθεν ᾗ ἡμεῖς Θεοτοκον σε εἰδότες γινώσκοντες, τῷ τεχθέντι ἐκ σῦ Θεῷ ὠ πίσει βοῶμεν· μνήσθητι ᾗ ἡμῶν Χριστὲ ὠ τῇ Βασιλείᾳ συ.

Προκείμενον. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

στίχ. Ἡ ψυχή αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιδ'. 6.

Ἀδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. καὶ ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ. καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει· καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ς'. 48.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μού ἐστιν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ Κοσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες πῶς δύναταί τοῦτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ Αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶτα τὸν Ν'. καὶ ὁ Κανών. Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. β'.

Κύματι Θαλάσσης.

Σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ πάντων Δεσπότῃ, Χριστῷ προσπίπτομεν, μετὰ δακρύων θερμῶν, τὴν ἐπιτάφιον ταύτην ἐν χλαυθμῷ ἀναβοῶντες ᾠδήν· τὸν πιστὸν οἰκέτην σου ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἰῆς ἐκ δεξιῶν σου, ἀξίωσον Λογε, ἁγίας στάσεως, μετὰ τῶν σῶν ἐκλεκτῶν τὸν ἐπ' ἐλπίδι θανόντα, ἀναστάσεως Φιλάνθρωπε, ἐκτενῶς δεόμεθα μετὰ Φωνῆς αἰνέσεως.

Ἐν τῇ Οὐρανίῳ, σεπτῇ Βασιλείᾳ, σὸν ἐκλεκτὸν, δῶλον Φαιδρῶς ἀγάλεσθαι, τὸν ἀπὸ γῆς μεταστάντα, καταξίωσον Φιλάνθρωπε, παρορῶν ὡς εὔσπλαγχνος, τὰ τῆς ψυχῆς ἐγκλήματα.

Οἶμοι ὡσεὶ χόρτος, ἡ δόξα τοῦ βίου, ὁμοῦ ἐξήνθησε, καὶ ἐξηράνθη εὐθύς.

πῦ ὢν τῷ τάφῳ ἀξία; πῦ μορφὴ, ἢ κάλλος ἐκεῖ; διὸ φεῖσαι Κύριε, τῦ δούλου σου ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Καταχρέως πάντες, ὑμνοῦμέν σε πόθῳ, Παρθένε ἄχραντε, Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, ὅτι ἀκοίμητον ἔχεις, τῆς πρεσβείας σου τὸ ὄμμα ἀεὶ, ἐκ πταισμάτων ῥῦσαι νῦν, ἡμᾶς κρίσεως θανάτου ἡμᾶς.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃν γῆ, ὃς οὐχ ἥμαρτε Λόγε διὸ δέησιν δέξαι, δι' ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἄνες ἄφες Σωτὴρ, τῦ σοῦ δούλου πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Καὶ τίς φιλάνθρωπος ὡς σὺ, Κύριε ἐλεήμων, συγχωρῶν ἁμαρτίας καὶ τοῖς ζῶσι καὶ νεκροῖς, κατ' ἐξουσίαν πολλήν; διὰ ταύτης, σῶζε καὶ τὸν δοῦλόν σου. Ἧς ἄνω κλήσεως Σωτὴρ, τὸν πιστῶς μεταξάντα, δεῖξον συγκληρονόμον, προσδεχόμενος αὐτοῦ, τὴν τελευταίαν εὐχὴν, τῶν δακρύων μόνε ἀναμάρτητε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ὄντως Δέσποινα ἡμῶν, Παναγία Παρθένε, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, ὃν ἐκύησας Θεὸν, τὸν μεταξάντα πιστῶς, Βασιλείας, ἄξιον γενέσθαι σοι.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεομεθα ὑπὲρ μακαρίας.

Καὶ τὰ λοιπά. Ὁ Ἱερεύς Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα, τροπάριον, ἦχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον. καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς ὡς εἶπεν ἡ γραφή. ὅτε τὸν Κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ ἐλιχήσωμεν. ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. διὸ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου. ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προσασίᾳ, μὴ καταπιεύσῃς με ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με.

Ὠδὴ δ'. Ἐν τῷ Σταυρῷ σου.

Οἱ ἡ κρίσις ἀνυπόστατος τῆς φρικτῆς ἀπειλῆς, ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τοὺς μεταξάντας μένει. ὅθεν ἐκτενῶς, τὴν ἄνεσιν πίστει Χριστῷ αἰτήσωμεν.

Ὡς μετανοίᾳ σοι ἀνάψαντα, τὴν λαμπάδα Χριστὲ, φαιδρῶς πρὸ τοῦ θανάτου, τὸν σὸν ἱκέτην Δέσποτα, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, τῷ νυμφῶνός σου τοῦ-

τον

τον Φαιδρῶς ἀξίωσον.

Ὅτε γυμνοῖς πάντα τὰ κρύφια, ἡ ἐλέγχεις Χριστὲ ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὧν προσελαβε Κύριε, φεῖσαι ἀγαθὲ, τῆς αὐτῶ μεμνημένος ἐξαγορεύσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάθῃ τῶν βοώντων σοι, ἐν κλαυθμῷ ἐκτενῶς, Ἁγία Θεοτόκε, τοῖς πᾶσι τὴν ἀναπαυσιν, εὑρεῖν Ἀγαθὴ, τὸν πιστόν σε οἰκέτην πρὸς τὴν μετάσασιν. Ὦ, δὴ ἐ. Θεοφανείας σε.

Ἐν τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν, ἡ ἐν τρυφῇ Οἰκτίρμον Παραδείσε, ὃν ἐν πίστει ἐξ ἡμῶν μετεσησας οἴκισον. σὺ γὰρ ἔθε πᾶσι Σωτὴρ ἡμῶν, τοῖς ἁμαρτανεσι βροτοῖς μετάνοιαν ἔνθεον, ὡς Δεσπότης, ἡ τὸν τῆς Βασιλείας σε ἀξίωσον.

Κατ' ἐξουσίαν ὡς Θεὸς, δεσποτικῶς ἐλεεῖς τὸ σὸν πλάσμα, ὃ τῷ νόμῳ ἀνθρωπίνῳ Κύριε, ὑπετάγης μόνε Φιλάνθρωπε. διὸ ἄνες ἄφες Σωτὴρ τῶ μετασάντος πίστει τὰς ἁμαρτίας, ἡ τὸν τῆς Βασιλείας σε ἀξίωσον.

Οὐδεὶς ἐκφεύξεται ἐκεῖ, τὸ φοβερὸν τῆς Κρισεώς σε Βῆμα, Βασιλεῖς δυνασαι ἅπαντες, σὺν τοῖς δούλοις ἅμα παρισαντα, ἡ φωνῇ Κριτῶ φοβερᾷ, τὺς ἁμαρτήσαντας Λαὸς, εἰς κρίσιν γεεννης καλεῖ, ἐξ ἧς Χριστὲ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σε. Θεοτοκίον.

Ἐκ σῦ τεχθεὶς ὁ Λυτρωτὴς, ὑπερφυῶς κατὰ Φύσιν ἀνθρώπων, ὃν Παρθόνε ἐκτενῶς ἱκέτευε, τὺ ῥυσθῆναι πάντας ἀνύμφευτε, κολάσεως ἡ δεινῶν, ἡ φοβερῶν τῶ ᾅδυ κολασηρίων, ἡ σῶσαι τὸν ἐξ ἡμῶν νῦν μετασάντα ἰσῶς. Ὦ, δὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχατη.

Θανατος ἡ τάφος, ἡ κρίσις ἡμᾶς ἀναμένει, σιλιτεύσα τὰ ἔργα πάντα. ἐξ ὧν τὸν δοῦλόν σε ῥῦσαι, Φιλάνθρωπε, ὃν μετέσησας.

Ἄνοιξον Σωτήρ μυ, τῷ μετασάντι δεόμεθά σε, τῶ ἐλέυς σε Χριστὲ τὴν θύραν, ἵνα χορεύῃ ἐν δόξῃ, μετέχων εὐφροσύνης τῶ κράτυς σε.

Λύτρωσον πτοισμάτων, τῷ σῷ ἐλέει Σωτὴρ, σὸν δοῦλον, ὃν μετέσησας νυνὶ ἐν πίστει. ὅτι ἐδεὶς δικαιῶται, ἐξ ἔργων ἀνθρωπίνων, Φιλάνθρωπε.

Νέκρωσις θανάτυ, ἡ κατάρας ἀναίρεσις, ὁ Κτίσης σαρκὶ ἐτέχθη Θεογεννήτορ, ἡ πάντας τὺς θανόντας σῴζει, ὡς ἀγαθὸς, ἡ Φιλανθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, ἡ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, ἡ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός.

Τὰ

Τὰ ἐλέη τῦ Θεῦ. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.
Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον.

ΑΙ'τὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας ϗ πλάσας τὸν ἄνθρωπον οἱ βροτοὶ ἓν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, ϗ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, ϗ εἰπών μοι· ὅτι γῆ εἶ, ϗ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. ὅπυ πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῦντες ᾠδὴν τὸ, Ἀλληλούϊα.

ΝΟυνεχῶς δυσωπῶ ἐπακύσατε. μετὰ μόνων γὰρ ταῦτα ϗ φθέγγομαι. δι' ἡμᾶς γὰρ τὸν θρῆνον ἐποίησα, ἴσως ἔχειν τινὰ πρὸς ὠφέλειαν. ἀλλ' ὅτε ταῦτα μελῳδήσητε, μνημονεύσατέ μυ τῦ ποτὲ γνωρίμυ· πολλάκις γὰρ ὁμῦ συνεισήλθομεν, ϗ ὧν εἴχῳ Θεῦ συνεψάλλομεν· Ἀλληλ.

ΑΝασάντες ἓν πάντες συναχθητε, ϗ καθίσαντες λόγον ἀκύσατε, Φοβερὸν ἀδελφοὶ τὸ Κριτήριον, ὅπυ μέλλομεν πάντες παρίσασθαι. ὐκ ἔνι ἐκεῖ δῦλος, ὐδὲ ἐλεύθερος. ὐδέ ἐστιν ἐκεῖ μικρὸς, ὅτε μέγας· ἀλλὰ πάντες γυμνοὶ παρισαμεθα. διὰ τῦτο καλὸν τὸ βοᾷν συνεχῶς τὸν Ψαλμόν·

Ἀλληλ.

ΣΥγχαμύμεθα πάντες τοῖς δάκρυσιν, ὅταν ἴδωμεν λείψανον κείμενον, ϗ ἐγγίζοντες πάντες ἀσπαζεσθαι, ἴσως δὲ ϗ τοιαῦτα προσφθέγγεσθαι· ἰδὺ ἀφῆκας τὺς φιλῦντάς σε ὐ λαλεῖς τῦ λοιπῦ μεθ' ἡμῶν φίλε; διὰ τί ὐ λαλεῖς ὡς ἐλάλεις ἡμῖν, ἀλλ' ὅτω σιγᾷς τῦ λαλεῖν μεθ' ἡμῶν;

Ἀλληλ.

ΤΙ' πικρὰ τῶν θνησκόντων τὰ ῥήματα, ἅπερ φθέγγονται ὅταν πορεύωνται; ἀδελφοὶ ἀδελφῶν ἐξορίζομαι. φίλυς πάντας ἀφῶ ϗ πορεύομαι. πῦ ἓν ὑπάγω ὐκ ἐπίσαμαι, ἢ πῶς μέλλω εἶναι ἐκεῖ ὐ γινώσκω, εἰ μὴ μόνον Θεὸς ὁ καλέσας με. ἀλλὰ μνείαν ποιεῖτέ μυ μετ' ᾠδῆς· Ἀλληλ.

ΑΡα πῦ αἱ ψυχαὶ νῦν ὑπάγυσιν; ἆρα πῶς νῦν ἐκεῖ συνδιάγυσιν; ἐπεθύμυν μαθεῖν τὸ μυςήριον, ἀλλ' ὐδεὶς ἱκανὸς διηγήσασθαι. ἆρα κἀκεῖνοι μνημονεύυσι τῶν ἰδίων αὐτῶν, ὡς ἡμεῖς ἐκείνων, ἢ ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐπελάθοντο, τῶν θρηνύντων αὐτὺς, ϗ ποιύντων ᾠδήν; Ἀλληλ.

ΣΥνοδεύσατε φίλοι τοῖς θνήσκυσι, ϗ σπυδῇ πρὸς τὸ μνῆμα προφθάσατε. ϗ ἐκεῖ νευσεχῶς ἀτενίσατε ϗ τὰς πόδας ὑμῶν εὐτρεπίσατε. πᾶσα ἡ νεότης διαῤῥεῖ, πᾶσα ἡλικία ἐκεῖ ἐμαράνθη, ἐκεῖ κόνις ϗ τέφρα ϗ σκώληκες, ἐκεῖ πᾶσα σιγὴ ϗ ὐδεὶς ὁ λαλῶν· Ἀλληλ.

ΙΔὺ νῦν θεωρῦμεν τὸν κείμενον, ἀλλ' ἡμῖν τῦ λοιπῦ μὴ προκείμενον. ἰδὺ δὴ ϗ ἡ γλῶσσα ἡσύχασεν. ἰδὺ δὴ ϗ τὰ χείλη ἐπαύσαντο. ἐῤῥώσθε φί-

λοι, τέκνα, σῳζεσθε ἀδελφοὶ, σῳζεσθε γνώριμοι· ἐγὼ γὰρ τὴν ὁδὸν μὲ πορεύομαι, ἀλλὰ μνείαν ποιεῖτέ μὲ μετ' ᾠδῆς. Ἀλληλ.

ΟΥδεὶς γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἀνέζησεν, ἵνα εἴπῃ ἡμῖν πῶς διάγεσιν, οἱ ποτὲ ἀδελφοὶ, ἢ τὰ ἔγγονα, τὰ ἐκεῖ προλαβόντα πρὸς Κύριον. διὸ πολλάκις ἀεὶ λέγομεν· ἆρα ἐσὶν ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀλλήλους, ἆρα ἐσὶν ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀδελφάς; ἆρα ἐσὶν ἐκεῖ ἐν τῷ ἅμα εἰπεῖν τὸν Ψαλμόν; Ἀλληλ.

ΥΠάγομεν ὁδὸν τὴν αἰώνιον, παρισάμενοι ὥσπερ κατάδικοι. κάτω νεύοντες ὅλοι τὰ πρόσωπα. πῦ τότε κάλλος; πῦ τὰ χρήματα; πῦ ἡ δοξα τότε ἡ τῦ βίυ τύτυ; ἐδὲν τύτων ἐκεῖ βοηθήσει ἡμῖν, εἰ μὴ λέγειν συχνῶς τὸν Ψαλμόν. Ἀλληλ.

ΤΑ ταράττῃ ἀκκίρως, ὦ ἄνθρωπε; μία ὥρα ἢ πάντα παρέρχεται. ἐ γὰρ ἔσιν εἰς ᾅδην μετανοια, ἐδ' ἔσιν ἐκεῖ λοιπὸν ἄνεσις. ἐκεῖ ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, ἐκεῖ γῆ σκοτεινὴ ἢ ζοφερὰ ὕλη ὅπυ μέλλω ἐγὼ κατακρίνεσθαι. ἐ γὰρ ἔσπευσα ὅλως τῦ λέγειν συχνῶς τὸν Ψαλμόν· Ἀλληλ.

ΟΥδὲ ἴτως ἔσιν εὑληθάρ;ητον, ὡς βροτὸν ἐκ βροτῦ χωριζόμενον. καὶ γὰρ χρόνον μικρὸν μ.ημονεύωμεν, ἀλλ' εὐθὺς τῦ θανάτυ λανθανόμεν, ὡς μὴ θανόντα τῦτον ἔχοντες. ἢ γονεῖς γὰρ τέκνων παντων ληθαργῆσιν, ἃ σπλάγχνων γαννήσαντες ἔθρεψαν, ἢ προσέπεμψαν δάκρυα μετ' ᾠδῆς Ἀλληλ.

ΥΠομνήσκω ὑμᾶς πρὸς τὸν Κύριον, ἀδελφοί μὲ ἢ τέκνα ἢ φίλοι μὲ, μή μὲ ἐπιλαθησθε ὅταν προσεύχησθε, δυσωπῶ ἱκετεύω ἢ δέομαι· μάθετε ταῦτα εἰς μνημόσυνον, ἢ θρηνήσατέ μὲ νυκτὸς ἢ ἡμέρας, ὡς Ἰωὶβ πρὸς τὲς Φίλυς, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, καθίσατε πάλιν εἰπεῖν· Ἀλληλ.

ΤΑ γὰρ πάντα ἀφέντες ὑπαγομεν, ἢ γυμνοὶ ἢ συγγνοὶ παρισάμεθα. τὸ γὰρ κάλλος ὡς χλόη μαραίνεται, ἀλλὰ μονον πλανώμεθα ἄνθρωποι γυμνὸς ἐτέχθης ὦ ταλαίπωρε γυμνὸς μέλλεις ἐκεῖ παρασῆναι πάντως. μὴ Φαντάζε βροτὲ ἐν βίῳ ποτὲ, ἀλλὰ μονον πάντοτε σπουδάζε μετὰ κλαυθμῦ· Ἀλληλ.

ΑΝ ἠλέησας ἄνθρωπε ἄνθρωπον, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ ἐλεῆσαί σε· κἂν τινι ὀρφανῷ συνεπόθησας, αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκεῖ τῆς ἀνάγκης· ἐὰν ἐν τῷ βίῳ γυμνὸν ἐσκέπασας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ σκεπασαί σε, ἢ ὁ Ψαλμὸς

Ἀλληλ.

ΠΟνηρὰ ἡ ὁδὸς ἣ ἀπέρχομαι, ἣ ἐδέ ποτε ἔτως ἐβάδισα· ἢ ἡ χώρα ἐκείνη ἀγνώριστος, ὅπυ ἐδεὶς ἐδαμὲ ἐ γνωρίζει με. Φρικτὸν ἰδέσθαι τὲς ἀπάγοντας, Φοβερὸν τὸν καλέσαντά με, τῆς ζωῆς ἢ θανάτυ δεσποζοντα

ἢ

ἢ καλέντα ἡμᾶς, ὅταν θέλῃ ἐκεῖ. Ἀλληλ.

Οἱ ἐκ χώρας τινὸς ἐκβαδίζοντες, ὁδηγέντων τινῶν προσδεόμεθα. τί ποιήσωμεν ὅπου ὑπαγόμεν, εἰς τὴν χώραν ὅπου ὁ γινώσκομεν; πολλῶν σοι τότε ὁδηγῶν χρεία· πολλῶν σοι τῶν εὐχῶν τῶν συνοδευόντων διασῶσαι ψυχὴν τὴν ταλαίπωρον ἕως Θάσαι Χριστῷ εἰπεῖν πρὸς αὐτόν. Ἀλληλ.

Ὑ Λικῶν τῶν παθῶν οἱ προκείμενοι, ἐκεῖ ἄνεσιν ὅλως ἐκ ἔχουσιν· ἐκεῖ μὲν Φοβεροὶ οἱ κατήγοροι, ἐκεῖ δὲ ἡ αἱ βίβλοι ἀνοίγονται. πῶ περιβλέψεις τότε ἄνθρωπε; ἢ τίς μέλλει ἐκεῖ βοηθῆσαί σοι τότε εἰμὴ ζῶν ἀγαθόν τι ἐποίησας, ἢ καλὸν τοῖς πτωχοῖς τι ἐποίησας; ᾄδων. Ἀλλ.

Ἡ Νεότης ἢ κάλλος τῶ σώματος, τῷ τῶ θανάτω μαραίνεται, ἢ ἡ γλῶσσα δεινῶς τότε φλέγεται, ἢ ὁ λάρυγξ ψυχῆς ἀναφλέγεται, ὀφθαλμῶν κάλλος τότε σβέννυται, κάλλος τὸ τῶ προσώπω ἀλλοιῶται ὅλον, κάλλος τὸ τῶ τραχήλω συντρίβεται, ἢ λοιπὸν ἡσυχάζει τῶ λέγειν συχνῶς. Ἀλληλ.

Ἡ Συχάσατε δὴ ἡσυχάσατε, τῷ κειμένῳ λοιπὸν ἠρεμήσατε, ἢ τὸ μέγα μυστήριον βλέψατε· Φοβερὰ γὰρ ἡ ὥρα· σιωπήσατε, ἵνα μετ' εἰρήνης ἡ ψυχὴ ἀπέλθῃ· εἰς ἀγῶνα γὰρ μέγαν συνέχεται, ἢ ἐν φόβῳ πολλῷ δυσωπεῖ τὸν Θεόν. Ἀλληλ.

Ἐ Γὼ μὲν εἶδον νήπιον θνήσκοντα, ἢ ζωὴν τὴν ἐμὴν ἐταλάνισα. ἐταράχθη γὰρ ὅλως ἢ ἔτρεμε, ἢ ὡς ἦλθεν ἡ ὥρα ἐβόησε· πάτερ βοήθει μοι, μῆτερ σῶσόν με· ἢ οὐδεὶς ἱκανὸς τότε βοηθῆσαι αὐτῷ, εἰμὴ μόνον ἐρῶντες μαραίνονται, ἢ ἐν τάφῳ θρηνοῦνται αὐτό. Ἀλληλ.

Ἆ Ρα πόσοι ἐξαίφνης ἡρπάγησαν, ἐξ αὐτῶν τῶν πασῶν ἐν τῷ μνήματι; ἢ ἐζεύχθησαν ζεῦξιν αἰώνιον, ἢ ἐποίησαν θρῆνον ἀδάπανον, ἢ τῶ νυμφῶνος ἐκ ἀνέσχησαν; ἀλλ' ὁμῶ ὁ γάμος, ὁμῶ ὁ ταφος, ἐμῶ ζεῦξις, ὁμῶ ἢ διάζευξις, ὁμῶ γέλως, ὁμῶ ἢ θρῆνος, ὁμῶ ἢ ὁ Ψαλμός· Ἀλληλ.

Σ Υγκαιμεθα μόνον ἀκόντες, ὅτι ἔσιν ἐκεῖ Φῶς αἰώνιον, ἐκεῖ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἢ ἐκεῖ ἡ τρυφὴ ἡ αἰώνιος, ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ Παράδεισος, ᾧ πᾶσα ψυχὴ τῶν Δικαίων χαίρει. συνεισέλθωμεν πάντες ἐν Χριστῷ ἢ ἡμεῖς, ἵνα ὕτω βοήσωμεν πάντες Θεῷ· Ἀλληλ. Θεοτοκίον.

Π Αναγία Παρθένε ἀνύμφευτε, ἡ τεκοῦσα τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, δυσωπῶ ἱκετεύω ἢ δεομαι, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ τὸν Κύριον, ὑπὲρ τῶ κοιμηθέντος δούλου σου ἄχραντε, ὅπως εὕρῃ ἐκεῖ ἄφεσιν πταισμάτων, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως πάναγνε· παῤῥησίαν γὰρ ἔχεις ὡς Δέσποινα, δυσωπεῖν τὸν Υἱόν σου ἐκάστοτε. Ἀλληλ.

Εἶτα

Εἶτα πάλιν τὸ Κοντάκιον. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Ἄφρασον θαῦμα.

Πυρὸς γεέννης, ἡ τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως, ὡς οἰκτίρμων λύτρωσαι Χριστέ, σὺν πίστει τανῦν προσελάβε δοῦλόν σου, ἡ μελῳδεῖν σοι παράσχου σῷ οἰκέτῃ. λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰς γῆν πραέων, ἡ Παραδείσου ἀπόλαυσιν, τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου πιστῶς ἐν τόπῳ σκηνῆς δόξης θαυμασῆς, ὁ Θεὸς καταξιώσας παράσχε μελῳδεῖν σοι· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολλὴ ἡ χρεία, ἀνάγκη δὲ ἀδιήγητος, ὧν γεέννῃ ἐσὶν ἀδελφοί. ἐκεῖ γὰρ ψυχαὶ σώματι μὲν φλέγονται, ἡ ὧν ὀδύνῃ δακρύοσι βοῶσαι· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιάκτως Θεὸν Μητέρα ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἄχραντε ἀγνὴ, ἡ ζῶντας ἀεὶ φρούρει πρεσβείαις σου, ἡ μετασάντας πιχρῶν βασάνων ῥῦσαι λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Ἔκστηθι φρίττων Οὐρανέ.

Ὦ ποία ὥρα φοβερὰ, τοὺς ἁμαρτάνοντας ἀναμένει ἀδελφοί· ὢ πῶς φόβος τοτε πῦρ καταφάγεται τὸ τῆς γεέννης. ἡ ἑρπετῶν καταπίεται ὁ ὄφις· διὸ Χριστὲ οἰκτίρμον Δέσποτα, ῥῦσαι φρικτῆς γεέννης, ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ὦ τῶν δικαίων τῆς χαρᾶς, ἧς ἀπολαύσιν ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτής. ἐκεῖ γὰρ ὁ νυμφὼν ἡτοίμασται, ἡ ὁ Παράδεισος, ἡ πᾶσα ἡ χριστὴ Βασιλεία. ὧν ἡ τοὺς σοὺς οἰκέτας εὐφραινομένους δεῖξον, μετὰ τῶν σῶν Ἁγίων, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίς ὑποσήσεται Χριστὲ, τῆς παρουσίας σου τὴν φρικώδη ἀπειλήν; ἐκεῖ ὁ οὐρανὸς εἰλίσεται ὥσπερ βιβλίον φρικτὸν ἡ πίπτουσι τὰ ἄστρα, τῷ φόβῳ κλονεῖται πᾶσα κτίσις, ἡ τὸ φῶς ἀλλοιοῦται. τότε φεῖσαι λόγε τῶν ἐνθα μεταστάντος.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐσωμάτωσας τὸν ὑπερφυῶς Ἀγνὴ, ὅτος ἐσὶν ὁ Κριτὴς, ἡ ζώντων ἡ νεκρῶν, ἡ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, ἡ σώζει τῶν βασάνων ὃς θέλει, ἡ μάλιστα τοὺς πόθῳ προσκυνοῦντας ἐν τύποις, αἰτὸν ἡ σὲ ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μὴ ἐποδύρου με Μῆτερ.

Μὴ ἐποδύρεσθε πάντες, οἱ ἐν πίστει θανόντες ὅτι Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέμεινε Σαρκὶ, ἡ Σταυρὸν ἡ Ταφὴν, ἀθανασίας Υἱὸς ἀπειργάσατο πάντας, βοῶντας πρὸς αὐτόν. μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου.

Ὡς ἐπ' ἐλπίδι θανόντες, ἀναστάσεως θείας, ἐν Χριστῷ πάντων ζωὴν εὐ-

ρή-

ρήκαμεν πιστοί. ἀλλὰ κρίσις πολλὴ ἐνταῦθα ἀδελφοί, ἡ ἑδεὶς ἐν ᾅδῃ λυτρῶται ἑαυτόν. ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ πάντων Χριστῷ δεήθητε.

Ἐν τῇ ἀγήρῳ σε δόξῃ, ἡ τρυφῇ Παραδείσε, τὸν ἐξ ἡμῶν μετασάντα νῦν τάξον Ἀγαθὲ, ὡς ὀρθοδοξίᾳ, ἡ μετανοίᾳ σοι προσδραμόντα ἐν πίστει, ἡ ποίησον αὐτὸν, ἐκλεκτὸν παραστάτην τῆς Βασιλείας σε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ζωῆς ὡς Μητέρα, Θεοτόκε Παρθένε, ὑπερφυῶς ἡ εὐσεβῶς ὑμνέμεν οἱ πιστοὶ διὰ σὲ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθνηκότες τὸ πρὶν, ἀθανατισθέντες εὑρήκαμεν ζωὴν, ἡ ἰδέ σοι τὸν ὕμνον ἀποπληρέμεθα. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴ ἐπόδυρε μὲ Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν. ἀναστήσομαι γὰρ ἡ δοξασθήσομαι, ἡ ὑψώσω ἐν „ δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεὸς τὰς ἐν πίστει ἡ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, ἡ ἔτι, Ἔτι δεόμεθα. Τὰ ἐλέη τῆ Θεῆ.

Ἡ Εὐχή, Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Νῦν ἀνεπαυσάμην, ἡ εὗρον ἄνεσιν πολλὴν, ὅτι μετέστην ἐκ φθορᾶς, ἡ μετετέθην πρὸς ζωὴν. Κύριε δόξασοι. Καὶ ὁ Λαὸς τὸ αὐτό.

σίχ. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτῆ.

σίχ. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν. σίχ. Καὶ ἡ ἀλήθεια τῆ Κυρίε μένει.

Καὶ καθ' ἕκασον σίχ. λέγει τὸ Ἐξαποστειλάριον. Εἶτα τὸ Θεοτοκίον.

Νῦν ἐξελεξάμην τὴν Θεομήτορα Κόρην, ὅτι ἐτέχθη ἐξ αὐτῆς Χριστὸς ὁ πάντων λυτρωτὴς, Κύριε δόξα σοι. Καὶ εὐθὺς οἱ Αἶνοι.

Καὶ τὰ στιχηρὰ ἤχος πλ. δ'. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον.

Θεοποιηθεὶς ἐν τῇ μετασάσει, τῷ ζωοποιῷ σε νῦν μυσηρίῳ πρὸς σὲ μεταβεβηκαν, ὁ Θεῖος λειτουργὸς σε δεξαι ἐν ταις χερσί σε τὴν ψυχὴν αὐτῆ ὡς σεσθίον, τάξον αὐτὸν ἐν ταις αὐλαις σε, τῶν Ἀγγέλων χορείαις, ἡ ἀνάπαυσον ὃν προσελάβε, τῇ προσαζει σε Κύριε, διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος

Δίς

Ἕνωσον τὸ μυσήριον τῆ θανάτε. ἐπισέρχεται γὰρ πᾶσιν ἐν ἀωρίᾳ, ἡ Φύσις λυμαίνεται, βία Πρεσβύτας αἴρει, Ἡγεμόνας, Γραμματεῖς, Διδασκάλες, τὲς ματαια Φρονέντας, Φθείρει Ἐπισκόπες, Ποιμένας. ἀλλα χαζωμεν μετα δακρύων τῇ προσάζει σε Κύριε, ὃν προσελάβε ἀνάπαυσον.

Ἐπολιτευμένος ἐν εὐσεβείᾳ, ἡ κεκοσμημένος ὁ Ἱερεύς σε, ὁ θύτης ἡ πρόπολος τῶν Θείων Μυσηρίων θείᾳ προσάζει σε μετῆλθε τῶν τῆ βίε θορύβων, ὃν περ ὡς Ἱερέα Σῶτερ προσδεξάμενος σῶσον, ἡ ἀνάπαυ-

σον μετὰ Δικαίων, ὃν προσελάβε τῇ προσάξεισε, διὰ τὸ μέγασε ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σῆ σπαρχωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴθ' ἔτω. Σοὶ δοξα πρέπει Κύριε ὁ Θεός. Δόξα σοι τῷ δείξαντι. Δόξα ὲν ὑψίσοις Θεῷ. καὶ μετὰ τὸ, Καταξίωσον Κύριε.

Τὰ παρόντα στιχηρὰ Ἰδιόμελα, τῆ Δαμασκηνῆ. Ἦχος α'.

Ποία τῆ βίε τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔσηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέσερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπὴ, καὶ ταῦτα πάντα θανατος διαδεχεται. ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριςὲ τῆ προσώπε σε, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς Φιλάνθρωπος.

στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑσερήσει.

Ἔργῳ Σωτὴρ με δεικνύεις, ὅτι σύ ἡ εἷ πάντων ἀνάσασις· λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέσησας· τοτε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ ᾅδε συνεταράχθησαν τοτε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι σε τὸ πλασούργημα. καὶ ὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς Φιλάνθρωπος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων προσάτις θερμὴ ἀνεδείχθης Θεογεννήτρια, πάντων σκέπη, κράτος τε, ἐκ Θεῆ τοῖς προσφύγοις σε, τοῖς ὐ ἀνάγκαις ἐπίκυρος, τοῖς αἰχμαλώτοις ταχεῖα λύτρωσις· σὲ γὰρ Χριςὸς κατὰ βαρβάρων, ἔθετο ἀμυντήριον. καὶ προασπισὴν, καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, ὡς τῶν ἀσθενῶν ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, καὶ τῆς εἰρήνης βραβευτήριον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Οἴμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τε σώματος, οἴμοι, τότε πόσα δακρύει, καὶ ὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν. πρὸς τὲς Ἀγγέλες τὰ ὄμματα ἐπεσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τὲς ἀνθρώπες τὰς χεῖρας ἐκτείνεσα, ὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. διὸ ἀγαπητοί με ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μετασάντι τὴν ἀναπαυσιν παρὰ Χριςῆ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μεγα ἔλεος.

στίχ. Πρὸς Κύριον ὡ τῷ θλιβεσθαί με ἐκέκραξα.

Δεῦτε ἴδωμεν πάντες θαῦμα ὑπὲρ νῦν, ὁ χθὲς συνὼν ἡμῖν, νῦν κεῖται νεκρός. δεῦτε γνῶμεν τί μετ' ὀλίγον, οἱ παραττόμενοι τελεύμεθα; πῶς οἱ τὰ μῦρα χριόμενοι, ἡδυπνόων κεῖνται ὀσφρᾶδιον. πῶς οἱ χρυσίῳ κοσμούμενοι, ἄκοσμοι κεῖνται καὶ ἄτρεπτοι; διὸ ἀγαπητοί με ἀδελφοὶ, ἐννοή-

σαντες

σαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταςάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριςȣ̃ αἰτησώμεθα.

ςίχ. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μȣ ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

ΣΩ΄ζȣ μάταιε βίε, σώζεσθε πάντες φίλοι, συγγενεῖς τε ϗ τέκνα. εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγω, ἣν ȣ̓δέ ποτε διώδευσα. ἀλλὰ δεῦτε μνησθέντες μȣ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης, συνακολȣθήσατε, ϗ τάφῳ παράδοτε τὸν πηλόν μȣ τȣ̃τον. ϗ τὸν ἔχοντα κρῖναι τὴν ταπεινήν μȣ ψυχὴν, σὺν δάκρυσι Χριςὸν ἱκετεύσατε, ὅπως με πυρὸς ἐξέληται τȣ̃ ἀσβεςȣ.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'Διόδευτε πύλη μυςικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, ϗ προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ ϗ Θεῷ, ἵνα σῴσῃ διὰ σȣ̃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος γ'.

Ι'Δȣ̀ κεῖμαι ἀγαπητοί μȣ ἀδελφοὶ, ὀν μέσῳ παντων, σιγηρὸς ϗ ἄφωνος· τὸ ςόμα ἤργησεν, ἡ γλῶσσα πέπαυται, ϗ τὰ χείλη κεκώλυνται· αἱ χεῖρες συνδέδενται, ϗ οἱ πόδες συμπλέκονται· ἡ μορφὴ ἠλοίωται, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσβεσθησαν, ϗ ȣ̓ κατανοȣ̃σι τȣ̀ς θρηνȣ̃ντας· ἡ ἀκοὴ ȣ̓ παραδέχεται, τῶν λυπȣμένων τὸν ὀλολυγμὸν, ἡ ῥὶς ȣ̓κ ὀσφραίνεται, τȣ̃ θυμιάματος τὴν εὐωδίαν· ἡ δὲ ἀληθινὴ ἀγάπη, ȣ̓δέ ποτε νεκρȣ̃ται. διὸ ἱκετεύω πάντας τȣ̀ς γνωςȣ̀ς, ϗ προσφιλεῖς μȣ, μνείαν ποιεῖτε μȣ, ὀν ἡμέρᾳ κρίσεως ἵνα εὕρω ἔλεος, ἐπὶ τȣ̃ Βήματος ἐκείνȣ τȣ̃ φοβερȣ̃.

ΠΑ΄ντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα ȣ̓χ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· ȣ̓ παραμένει ὁ πλȣ̃τος, ȣ̓ συνοδεύει ἡ δόξα. ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισαι. διὸ χριςῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· τὸν μεταςαντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐςὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία;

ςίχ. Ἦρα τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς μȣ εἰς τα ὄρη

Α'Νθρωποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος ταχὺς, ϗ βραχύς ἐςιν, ὃν τρέχομεν· καπνος ὑπαρχει ὁ βίος, ἀτμὶς ϗ τέφρα ϗ κονις μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα ϗ ὡς ἄνθος μαραινόμεθα. διὸ Χριςῷ τῷ ἀθανατῳ βοήσωμεν τὸν μεταςαντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐςὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

Λιμένα σε σωτηρίας ἔχομεν Θεοτοκε Παρθένε, οἱ ὀν τῷ πελάγει τȣ̃ βίȣ χειμαζόμενοι. διὸ πρεσβευε τῷ ἐκ σȣ̃ ἀσπορως σαρκωθέντι Θεῷ, ϗ ἀφράςως ὀνανθρωπήσαντι, σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

ΠΟῦ ἐςιν ἡ τȣ̃ Κόσμȣ προσπάθεια; πȣ̃ ἐςιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντα-

σία;

σία ; πᾶ ἐσιν ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ἄργυρος ; πᾶ ἐσι τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα ἢ ὁ θόρυβος, πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

στίχ. Εὐθράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.

Ἐπῆλθον ὁ θάνατος ὡς ἅρπαξ, ἐπῆλθον ὁ φθορεὺς ἢ καθεῖλέ με. ἐπῆλθε ἢ ἐκ ὄντα με ἔδειξεν· ἐπῆλθε, ἢ γῆ δὲ ὢν ὡς ἐκ ὢν κατάκειμαι. ὄντως ὄναρ, ὄντως φάσμα ἐσμὲν οἱ βροτοί. ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ ζωῇ.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἁγνὴ ἢ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· ἐγώ εἰμι γῆ ἢ σποδός. ἢ πάλιν κατονόησα ἐν τοῖς μνήμασι, ἢ εἶδον τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα, ἢ εἶπον· ἆρα τίς ἐσι Βασιλεὺς ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ Δικαίων τὸν δοῦλόν σου.

στίχ. Ἐσῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ὠ τῇς αὐλαῖς σου.

Σὺ εἶπας ὁ πιστεύων εἰς σὲ Χριστὲ, θάνατον ὐκ ὄψεται ἀλλ' ὡς ἐγὼ ἐκ φωτὸς ὢν φωτὶ φῶς ὑπάρχω, οὕτω λάμψετε ἢ ὑμεῖς ἐμοὶ ἐν τῇ δόξῃ μου. ἀληθὴς ὑπάρχων. Θεὸς γὰρ ἐλήλυθα σῶσαι, τοὺς ἐν ἀληθείᾳ ὀρθοδοξίᾳ με σέβοντας, ἕνα Κύριον Θεὸν, δίπλοῦν ταῖς Φύσεσι, σαρκὸς ἢ Θεότητος, ὧν ἡ ἢ ἄνες τὸν δοῦλόν σου ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωπῶμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημένη πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. β'.

Ἀρχή μοι ἢ ὑπόστασις, τὸ πλασθὲν σου γέγονε πρόσταγμα. βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε ἢ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δεδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θείᾳ σου ἢ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. διὸ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἐτίμησας εἰκόνι σου τὸ τῶν χειρῶν σου Λόγε πλάσθεν μα. ζωγραφήσας γὰρ ἐν ὑλικῇ μορφῇ τῆς νοερᾶς ἐσίας τὸ ὁμοίωμα· ᾗς ἢ κοινωνόν με κατέσησας, θέμενος ἐπὶ τῆς γῆς, κατάρχειν κτισμάτων ἐν αὐτεξουσίῳ· διὸ Σωτὴρ τὸν δοῦλόν σου ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

ΘΕὸν ἐκ σȣ̃ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη. διὸ ἀπαύςως σε ἀνυμνȣ̃ντες μεγαλύνομεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος βαρύς.

ΚΑτ' Εἰκόνα σὴν ϗ ὁμοίωσιν, πλαςȣργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σȣ τῶν κτισμάτων· Φθόνῳ δὲ διαβόλȣ ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σȣ παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν, εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιςρέφειν Κύριε, ϗ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

ςίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σȣ Κύριε.

ΛΥ'ει πᾶσαν λύπην ὁ θάνατος, μεταδοθεὶς ἐκ τȣ̃ Ἀδὰμ τῇ φύσει ἡμῶν, ϗ γὰρ φθαρτοὶ γεγόναμεν τῆς βρώσεως μετασχόντες· γνῶμεν ὅτι πλασθέντες ἐκ γῆς, πάλιν κόνις τέφρα γενησόμεθα, καθάπερ ἦμεν τὸ πρίν. διὸ μετὰ φωνῆς κλαυθμȣ̃ τὸν Κτίςην δυσωπȣ̃μεν, τῷ μεταςάντι ἄνεσιν, δωρηθῆναι ϗ τὸ ἔλεος. Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΕ' Θεοτόκε τεῖχος ἄῤῥηκτον, ϗ ἐλπίδα οἱ πιςοὶ κεκτήμεθα. διὸ μὴ παύσῃ Δέσποινα, πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν πίςει κοιμηθέντων σȣ δȣ́λων, ἄνεσιν αὐτοῖς γενέσθαι ἐν τῇ κρίσει, ὅταν καθήσῃ, ὁ Υἱός σȣ ϗ Θεός. τὴν φύσιν γὰρ αὕτη ἐπίςασαι, ὡς πᾶσιν ἁμαρτήμασιν, ὅτι νῦν συμπέφυρται· ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

ΘΡηνῶ ϗ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, ϗ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεȣ̃, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχȣσαν εἶδος. ὦ τȣ̃ θαύματος· τί τὸ περὶ ἡμᾶς τȣ̃το γέγονε μυςήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεȣ̃ προςάξει ὡς γέγραπται, τȣ̃ παρέχοντος τῷ μεταςάντι τὴν ἀνάπαυσιν. Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ, ϗ ἐκλείπει.

ΡΕυςοὶ πῶς γεγόναμεν ἄφθαρτον εἰκόνα φορέσαντες, ϗ ἐμφυσήματι θείῳ λαβόντες τὴν ἀθάνατον ψυχὴν, μικτοὶ γεγονότες ὡς γέγραπται; πῶς δὲ παρέβημεν Θεȣ̃ τὰς προςάξεις; ὦ τȣ̃ θαύματος· πῶς τῆς ζωῆς τὴν βρῶσιν ἀφέντες, βρῶσιν ἐφάγομεν τὴν πρόξενον θανάτȣ ϗ πικρᾶν; πῶς ἠπατήθημεν ςερηθέντες θείας ζωῆς; λοιπὸν ἐκβοήσωμεν· ὃν μετέςησας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σȣ κατασκήνωσον. Θεοτοκίον.

Η' Σκέπη σȣ Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρȣ́μεθα.

Ἔτε-

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει τοῖς ἀσώτως βιῶσιν ὁ θάνατος, βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γνόφος ἀφεγγὴς, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ Κριτὴς ἀσυμπάθητος. διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν, λέγοντες· Δέσποτα Χριστὲ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ἐφώνησεν ἡ σάλπιγξ, ὡς ἐξ ὕπνου νεκροὶ ἐξανίσανται, ζωὴν ποθοῦντες τὴν ἐράνιον δεξασθαι· ἤλπισαν εἰς σὲ τὸν Κτίσην καὶ Κύριον, μὴ κρίνῃς τοὺς δούλους σου. θνητὸς γὰρ ὁ ἀθανάτος, δι' ἡμᾶς ἐχρηματίσας. διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν, λέγοντες· Δέσποτα Χριστὲ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ἰδοὺ καὶ τὰ στοιχεῖα, Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀλλαγήσονται, καὶ πᾶσα Κτίσις ἀφθαρσίαν ἠμφίασαι· λέλυται φθορὰ, καὶ σκότος ἠφάνισαι ἐν τῇ παρουσίᾳ σου. μέλλεις γὰρ πάλιν ἔρχεσθαι μετὰ δόξης ὡς γέγραπται, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ καθὼς διεπραξατο. Δέσποτα Χριστὲ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Φανεὶς ἐκ τῆς Παρθένου, παρθενίας με λόγε ἀξίωσον. χοροὶ Παρθένων τὰς λαμπάδας ἀναψαντες, ψάλλουσιν εἰς σὲ, ποθοῦντες τὴν δόξαν σου, καὶ αὖθις συνεισέρχονται. ὥσπερ γὰρ εἰς ἐράνιον νυμφῶνα χορεύουσι. ταῖς Φρονίμοις παρθένοις Φαιδρῶς συνεισέλθωμεν. ἄναρχε Τριὰς, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν Δικαίων ἀνάπαυσον. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον καὶ φρικτὸν θεαμα, τοῖς πᾶσι γνωριζόμενον, τὴν εἰκονα τὴν νῦν ὁρωμένην, καὶ μηκέτι Φρονεῖτε τὰ πρόσκαιρα. σήμερον ψυχὴ χωρίζεται τοῦ σώματος, πρὸς αἰώνιον Κόσμον μεθισαμένη. εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγει, ἣν οὐδέ ποτε διώδευσε, καὶ εἰς Κριτὴν ἀπροσωπολήπτον ὅπου παρίστανται Ἀγγέλων τάγματα. Φοβερὸν γὰρ ἀδελφοί μου τὸ κριτήριον ἐκεῖνο, ὅπου πάντες γυμνοὶ παρασησόμεθα· οἱ μὲν αἰσχυνόμενοι, οἱ δὲ σεφανόμενοι. διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· ὅταν μέλλῃς ἑταζειν τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, φεῖσαι τοῦ δούλου σου, ὃν προσελαβου, Κύριε Φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Εἶτα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ, Τρισαγιον.

Εἶτα τὰ παρὸν, ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου, καὶ τοῦτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ παντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώ-

σει

σει Φιλάνθρωπε. Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει Φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Ἁγία, ἡ τῷ ἀφράστῳ φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Εἶτα· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἡ Εὐχή. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων

Ὁ Ἀσπασμός. καὶ ἀρχόμεθα τῶν τελευταίων, ἦχος δ'. Δεῦτε τελευταῖον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς προγράφησαν ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν Μοναχῶν εἶθ' ἕτω

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Ὁρῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνουν προκείμενον, κλαύσατε Φύλλ. 277.

Ἀπερχόμενοι δὲ εἰς τὸν τάφον, ψάλλουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸν παρόντας, Εἱρμὸν ἐκ τοῦ μεγάλου Κανόνος, ἦχος πλ. β'.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν. Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πρόσεχε Οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύι τῇ ἐμῇ.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος Ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Ἤκουσεν ὁ Προφήτης; τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη· ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθριζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καὶμὲ ἐν τοῖς προσταγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου· οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· Ἀλλὰ μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ὃν σέβονται ἀγγέλων δοξάζουσι, καὶ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ. πᾶσα πνοὴ καὶ Κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀσπά-

Α'Σπόρε συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος Μητρὸς ἀνάνδρε. ἄφθορος ἡ κύησις, Θεῦ γὰρ ἡ γέννησις καινοποιεῖ τὰς Φύσεις. διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὰ Τροπάρια. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν Κατάπαυσίν σε Κύριε. Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ἡ μονὴ Ἁγνὴ ἡ ἄχραντος Παρθένος. Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἴνηθες. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Καὶ κηδεύεται τὸ λάψανον, ἡ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

Χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἡ ἐπηρεαζόντων.

Εὐλογητὸς ὁ Ἱερεὺς, ἡ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ, Κύριε ἐλέησον τῆς προσευχῆς μου. τὸ, Κύριος ποιμαίνει με, ἡ ἐδώ με ὑστέρησεν. Κύριος φωτισμός μου, ἡ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; τὸ, Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, ἡ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. Τὸν Ν'. εἶτα, Μὴ καταπιεύσῃς με. Δέξαι μου τὴν δέησιν. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεύς· Ἔλεε, ἡ οἰκτιρμοῖς, ἡ Φιλανθρωπία,

Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον· εἰς τοὺς Ἀσωμάτους· εἰς τοὺς Ἀποστόλους· ἡ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε Λαοὶ ᾄσωμεν.

Ὁ Ποιητὴς ἡ Λυτρωτής μου ἡ Κύριος, ἡ τῶν πιστῶν βοήθεια, τάχυνον ῥῦσαί με, τοῦ παρόντος κινδύνου, ὁ δοῦλός σου βοᾷ σοι, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ τὴν ἡμῶν μόνος γινώσκων ἀσθένειαν, ἐκ τῆς παρούσης θλίψεως, ἡ τοῦ συνέχοντος, ἐλευθέρωσε προφθάσας, ἐξάρπασον ἡ σῶσον, Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου. Δόξα.

Ἀγγελικαὶ τάξεις ἀΰλων Δυνάμεων, σὺν Ἀποστόλοις Μάρτυσι καθικετεύσατε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην κινδύνων βαρυτάτων, ῥῦσαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν πιστῶν καταφυγὴ Ἀειπάρθενε, ἡ χραταιὰ βοήθεια ἡμῶν τῶν δούλων σου, τῆς παρούσης ἀνάγκης, τὸν δοῦλόν σου πρεσβείαις, λύτρωσαι Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὡς πάλαι Ἰακὼβ τὸν σὸν θεράποντα, ἐῤῥύσω τῆς τοῦ Ἠσαῦ βασκανίας, οὕτω ῥῦσαι τὸν ἱκέτην σου, τῆς παρούσης ἀνάγκης ὡς Φιλάνθρωπος.

Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἐπικαλοῦμαί σε, ἐν θλίψει ὑπάρχων ἡ ἀθυμίᾳ μὴ

παρί-

παρίδῃς με τὸν δȣ̃λόν σȣ ἀλλὰ σπεῦσον ϗ ῥῦσαί με ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος. ὁ μόνος οἰκτίρμων ϗ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σȣ, τὸν σὸν δȣ̃λον, οἰκτείρας ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Ἁγνὴ, Θεὸν ἱκέτευε, σὺν πᾶσιν Ἀγγέλοις ϗ Ἀποςόλοις, σὺν Προφήταις τε ϗ Μάρτυσιν, ἐκ κινδύνων τὸν δȣ̃λόν σȣ λυτρώσασθαι.

Εἶθ' ȣ̃τω τὸν Εἱρμόν. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Καὶ μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶτα.

Πρεσβεία θερμὴ, ϗ τεῖχος απροσμάχητον. ἐλέȣς πηγὴ. τȣ̃ Κόσμȣ καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, ϗ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προςατεύȣσα.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας.

Τῶ λαίλαπι, τῶν κινδύνων δεινῶς ῥιπιζόμενον, τὸν σὸν δȣ̃λον Δέσποτα, ϗ τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, νῦν κλυδωνιζόμενον, πρὸς γαληνότατον ὅρμον καθοδήγησον.

Οἱ θλίβοντες, τὸν σὸν δȣ̃λον Χριςὲ ἐπληθύνθησαν, ϗ γλῶσσαν ἠκόνησαν καθάπερ δίςομον μάχαιραν· ἴδε ȣ̃ν Φιλανθρωπε, ϗ ἐξ ἀδικȣ θανάτȣ τὸν σὸν δȣ̃λον λύτρωσαι.

Δόξα.

Ἀρχαγγελοι. Ἐξȣσίαι. Δυνάμεις, ϗ Ἄγγελοι, Ἀπόςολοι, Μάρτυρες, Ὅσιοι, Προφῆται, ϗ Δίκαιοι. πάντες δυσωπήσατε, ὑπὲρ τȣ̃ νῦν παναθλίως κινδυνεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε. τῶν ἀνθρώπων ἑτοίμη βοήθεια, τὰ αγρια κύματα. τῶν πειρασμῶν καταπραΰνον, ϗ τὸν ἐν τῇ σκέπῃ σȣ, καταφεύγοντα ἴασαι δȣ̃λον σȣ Δεσποινα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τȣ̃ Φωτὸς χορηγὸς

Ὁ Ἐζεκιȣ ποτὲ, ἀποπληρώσας τὰς εὐχὰς Κύριε, ϗ τὴν ἐμὴν πλήρωσον ἐν τάχει, ὁ μόνος ἀγαθὸς, ϗ σῷσον τὸν δȣ̃λόν σȣ ἐκ πάσης κακώσεως.

Ὁ δι' Ἀγγέλȣ χειρὸς τὸν κορυφαῖον Μαθητὴν Κύριε, ἐκ Φυλακῆς θείᾳ δυναςειᾳ ποτὲ ἐξαγαγὼν ῥῦσαι τὸν δȣ̃λόν σȣ δεινῶς κινδυνεύοντα. Δόξα.

Ἀγγελικαὶ ςρατιαὶ, τῶν Ἀποςόλων, Προφητῶν δῆμός τε, πανευκλεῶν Μαρτύρων, Ὁσιων, ὑπὲρ τȣ̃ ἐν δεινοῖς ὑπάρχοντος, ἅμα πρεσβείαν ποιήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Χριςȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃, τάχυνον ῥῦσαι τὸν πιςὸν δȣ̃λόν σȣ, τȣ̃ χαλεπȣ̃ ϗ δεινȣ̃ κινδύνȣ, τȣ̃ νῦν ἐπελθόντος ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ, ϗ ςόματι.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβυσσῳ πταισμάτων.

Ο Κητῴᾳ γαστρὸς λυτρωσάμενος, πάλαι τὸν Προφήτην σε Δέσποτα Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἵνα πίσει ἡ πηθῷ δοξάζῃ σε.

Δανιὴλ ὡς ἐῤῥύσω λεόντων Χριστὲ, ῥῦσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ καὶμὲ, τὸν σὸν οἰκέτην Δεσποτα, ἡ Φθορᾶς ἡ θανάτου ἀνάγαγε. Δόξα.

Κινδυνεύοντα σῶσον τὸν δοῦλόν σε, Σῶτερ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων δεήσεσι, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων τε, ἡ σοφῶν Μαθητῶν σε ἐντεύξεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδῃς δεινῶς χειμαζόμενον, ἡ ἐξαπορέμενον Κόρη τὸν δοῦλόν σε· ἀλλὰ συνήθως λύτρωσαι, προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σε Ἄχραντε.

Καὶ τὸν Εἰρμόν. Εἶτα οὕτω μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ.

Εἶτα λέγει τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Τὴν Θεοτόκον ἐκτενῶς νῦν προσδραμόντες, ἁμαρτωλοὶ ἡ ταπεινοὶ ἡ προσπεσόντες, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν ἀπλαχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σὸς δούλους κενούς· σὲ γὰρ ἡ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡς πάλαι τοὺς τρεῖς, ἐκ καμίνου τοῦ πυρὸς Παῖδας ἐῤῥύσω, ῥῦσαι Οἰκτίρμον τὸν οἰκέτην σε, ὡς ἀγαθὸς δυσωπεῖσθαι σε, τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης, ἡ τῆς Φλογώσεως Δέσποτα, τῶν ἀνυποίστων πειρασμῶν ὅπως δοξάζῃ σε.

Ὁ μόνος εἰδὼς, τὴν ἀσθένειαν Χριστὲ τὴν ἀνθρωπίνην, ὁ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι, τὰς παρακλήσεις Φιλάνθρωπε, ῥῦσαι τοῦ παρόντος κινδύνου, ἡ τὸν οἰκέτην σε ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀγγέλων πληθὺς, Ἀποστόλων Προφητῶν Μαρτύρων θείων, ἡ Προπατόρων θεῖος σύλλογος, τὸν ἀγαθὸν δυσωπήσατε, νῦν τὸν κοπετὸν μεταστρέψαι, εἰς χαρὰν τοῦ κραυγάζοντος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπὶς, ἡ βοήθεια πιστῶν Θεογενήτορ, σπεῦσον βοήθει τῷ οἰκέτῃ σε, χειμαζομένῳ ταῖς θλίψεσι πάντοθεν, ἡ ἀπορημένῳ, ἡ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχοντι, ἡ καταφεύγοντι εἰς σὲ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ὠδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Παῦλε ἡ Σῦλα τὰς εὐχὰς, ὡς ἐδέξω ἡ δεσμῶν τότε ἐῤῥύσω· ἡ ἡμῶν Ἐλεήμον τῶν ἀναξίων νυνὶ, βοώντων τὰς φωνὰς ἐπάκουσον, ἡ ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον, Φθορᾶς τε ἡ θανάτου.

Μὴ ἀ-

Μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, τῷ οἰκέτῃ σου Χριστὲ τὸ πρόσωπόν σου, ὅτι θλίβομαι ταχύ, ἐπάκουσόν μου Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαί με παρόντος κλύδωνος, δι' ἡμῶν βοᾷσι ὁ δοῦλός σου οἰκτίρμον. Δόξα.

Ταῖς ἱκεσίαις ὁ Θεὸς, τῶν ἀΰλων λειτουργῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων χορείας, καὶ Ἱερῶν Προφητῶν, Ὁσίων, Δικαίων ἁπάντων τε, ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον τῷ χαλεπῷ κινδύνῳ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδῃς τὸν σὸν οἰκέτην κινδύνοις ποντούμενον, καὶ τῇ κραταιᾷ σου προσφυγόντα νῦν σκέπῃ. Ὦδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Τὰ λυπηρὰ τοῦ σοῦ δούλου, τῷ παρόντος κινδύνῳ, τὴν ζάλην τὴν πολλὴν καὶ χαλεπὴν, μεταποίησον Δέσποτα, καὶ μετάστρεψον τέτε τὸ πάθος εἰς χαρὰν διηνεκῆ, ἵνα πίσει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Σῶσον τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, μὴ νικήσῃ οἰκτίρμον, τὸ πλῆθος τῶν ἀμετρων μου κακῶν· ἀλλὰ συνήθει ἐλέει σε, δι' ἡμῶν σοι κραυγάζει ὁ δοῦλός σου, σῶσον, καὶ ῥῦσαί με Χριστὲ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος. Δόξα.

Φείσαί μου Κύριε, φείσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖσε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, λειτουργῶν καὶ Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ἁπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ῥυσθῆναι κακώσεως τὸν δοῦλόν σου. Εἶθ' ἕτως· Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Πᾶσαν τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιὰν Δέσποινα καὶ Μῆτερ τοῦ Λυτρωτοῦ. Εἶτα μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶθ' ἕτω λαμβάνει θυμιατήριον, καὶ συναλείφει τὸν ἀσθενῆ.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχήν.

Πάτερ Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε, καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου. καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἐν ἀγαθοεργίαις ἀπαπληροῖ. Πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ

σοὶ τὴν

σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΩΝ

Εἰς ἀσθενῆ, ϗ μὴ ὑπνοῦντα.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ϗ αἰνετὸς, ϗ ἀκατάληπτος, ϗ ἀνεκδιήγητος, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον τῇ χειρί σου, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, ϗ τῇ Εἰκόνι τῇ σῇ τιμήσας αὐτὸν, Ἰησοῦ Χριστὲ, τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, ἐπιφάνηθι ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε,) ϗ ἐπίσκεψαι αὐτὸν ψυχῇ ϗ σώματι, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς πανενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ϗ Ἀειπαρθένου Μαρίας· τῶν ἁγίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου ϗ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν ϗ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ϗ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, ϗ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυριδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν· τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος ϗ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων ϗ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, Ὀνουφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, ϗ πάντων τῶν Ὁσίων· τῶν ἁγίων ϗ ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ ϗ Δαμιανοῦ, Κύρου ϗ Ἰωάννου, Παντελεήμονος ϗ Ἑρμολάου, Σαμψὼν ϗ Διομήδους, Θαλαλαίου ϗ Τρύφωνος, ϗ τῶν λοιπῶν· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε,) ϗ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ϗ δὸς αὐτῷ ὕπνον ἀνέσεως, ὕπνον σωματικὸν ὑγείας ϗ σωτηρίας, ϗ ζωῆς, ϗ ῥῶσιν ψυχῆς ϗ σώματος. ϗ ὡς ἐπεσκέψω ποτὲ Ἀβιμέλεχ τὸν θεράποντά σου ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀγρίππα, ϗ ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον παραμυθίας, τοῦ μὴ ἰδεῖν τὴν πτῶσιν Ἱερουσαλὴμ, ϗ τοῦτον κοιμίσας ὕπνον θρεπτικὸν, ϗ πάλιν τοῦτον ἀναστήσας ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ, εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγαθότητος. ἀλλὰ ϗ τοὺς Ἁγίους σου ἐνδόξους ἑπτὰ Παῖδας, ὁμολογητὰς ϗ μάρτυρας τῆς σῆς ἐπιφανείας ἀναδείξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ Βασιλέως ϗ ἀποστάτου, ϗ τούτους κοιμήσας ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα, δύο, ὡσεὶ βρέφη θάλποντα ἐν τῇ νηδύϊ τῆς αὐτῶν μητρὸς, ϗ μηδόλως ὑπομείναντα φθορὰν, εἰς ἔπαινον ϗ δόξαν τῆς

φιλαν-

φιλανθρωπίας σε, καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενεσίας, καὶ ἀνασάσεως πάντων. Αὐτὸς ὁ φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε,) καὶ δώρησαι αὐτῷ ὑγείαν, ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅτι παρὰ σοῦ ἐστι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον. σὺ γὰρ εἶ ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμούς. τὸ, Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. τὸ, Κύριε ἀσάκευσον τῆς προσευχῆς μου. Τὸν Ν'. Καὶ ὁ Κανών. Εἰς ἦχον πλ. β'.

Ὠδὴ α'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Δεῦτε συνάχθητε πάντες οἱ εὐσεβῶς, ἐν τῷ βίῳ ζήσαντες, καὶ θρηνήσατε ψυχὴν, ξωωθεῖσαν δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ δηλεύσασαν αἰσχροῖς δαίμοσι πάσῃ σπουδῇ.

Ἰανοῦν ὁ χρόνος μου ἅπας ὁ τῆς ζωῆς, ὡς καπνὸς παρέδραμε, καὶ παρέσηναν λοιπὸν, Ἄγγελοι πεμφθάντες ἐκ Θεοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν ζητοῦντες ἀσυμπαθῶς. Δόξα.

Ἰδοὺ ἐφέσηκεν ὄχλος τῶν πονηρῶν, πνευμάτων κατέχοντες, τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν, ἐγγραφὰς, καὶ κράζουσι σφοδρῶς, ἐκζητοῦντες ἀναιδῶς τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λοιπὸν πρὸς τίνα βοήσω; τίς μου κλαυθμὸν, ἐξ ὀδύνης δέξεται, καὶ καρδίας σωαγμόν; εἰμὴ σὺ πανάχραντε Ἁγνὴ, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν, καὶ πάντων ἁμαρτωλῶν. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Καλοί μου φίλοι καὶ γνωστοὶ, ἵνα τί ὀθρηνεῖτε; ἵνα τί ὀπωθεῖτε τὸν ποτὲ ἀγαπητὸν, καὶ φίλον καὶ ἀδελφὸν, νῦν δὲ ξένον, καὶ Θεοῦ καὶ πάντων ἡμῶν;

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, τὰς ἐμὰς καθορῶντες, πράξεις ἐλεγχομένας, ἐν τῇ σάθμῃ τοῦ ζυγοῦ, Χριστὸν τὸν πάντων Θεὸν, δυσωπεῖτε ἵλεων γενέσθαι μοι. Δόξα.

Μνησθέντες μου ἀγαπητοὶ, τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, τὸν Χριστὸν δυσωπεῖτε,

ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμὲ, τὸν δυσυχῆ τῆς ζωῆς, σεσηθώτα ἢ βασανιζόμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κλῖνον τὸ ὦς σε ἐπ' ἐμοὶ, τῇ Θεῷ με ἡ Μήτηρ, ἐκ τῆ ὕψες τῆς δόξης, τῆς πολλῆς σε ἀγαθὴ, εἰσάκεσον σεναγμῶν, τελευταίων, ἢ χείρά μοι ὄρεξον.

Ὠδὴ δ'. Χρισός με δύναμις.

Οἴμοι τὸν ἄτωτον, οἴμοι τὸν ἄθλιον, ὅτι χεῖρας ἐκτείνω πρὸς τὰς ἐμὰς, φίλας τε ἢ δάκρυα, ἐξ ὀφθαλμῶν με προχέω, ἀλλ' ὐδεὶς ὁ ἐλεῶν ἐμέ. Ἀγὼν ἐπέση μοι, ψυχῆς πανόλεθρος, ἢ τὰ ὄμματα ἐέπων πρὸς τῆ Θεῷ, φωτεινὲς Ἀγγέλες, ἐκβοῶ· μικρὸν ἐάσατέ με ζῆν, ἀλλ' ὐδεὶς ὁ εισακόων με.

Δόξα.

Ἐμὲ πωθήσατε, ἐμὲ θρηνήσατε, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι ἢ τῶν βροτῶν, πάντων οἱ φιλόχρισοι· ἀσυμπαθῶς γάρ με ἡ ψυχὴ ἐκ τῆ σώματος χωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, Δέσποινα, ἄρτι ἐλέησον, ψυχὴν ἀπορεμένην ἢ πρὸς τὴν σὴν σκέπην μόνην βλέπεσαν, ἢ μὴ παρίδης ἀγαθὴ, ἐκδοθῆναί με τοῖς δαίμοσι.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ Φέγγει σε Ἀγαθὲ.

Φῶς νοητὸν λάμψον ἐπ' ἐμοὶ, ἴδω σε Χρισὲ καὶ πρὸς βραχύ. ἐκ ἔτι γάρ σε θεάσομαι· νέφες γὰρ δαιμόνων, ἄφνω ἐπῆλθέ μοι, ἢ σκότος τῶν αἰσχρῶν με ἔργων καλύπτει με.

Σώζεσθε πάντες ἀγαπητοὶ, ἄσπλαγχνοι φανέντες ἐπ' ἐμὲ, τὸν δυσυχῆ ἢ πανάθλιον. πάντες γὰρ εἰ μίαν φωνὴν ἐφθέγξασθε, πρὸς τὸν ἐμὸν Δεσπην, σκότες ἐρρύσασθε.

Δόξα.

Σῴζε ὁ μέγα ἄρχων Θεῦ, Μιχαὴλ ὁ θεῖος ἀρχηγός. ἐκ ἔτι γάρ σε τὸ ἅγιον, ὄνομα καλέσω τῇ βοηθῆσαί μοι. σιγῶσι γὰρ με χείλη, ἢ γλῶσσα δέδεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῴζε ἢ σὺ ἄχραντε Ἀγνὴ, Μήτηρ τῇ Χρισῇ με ἢ Θεῷ. ἐκ ἔτι γὰρ τὴν Εἰκόνα σε, ἐξ ἐμῶν πταισμάτων βλέπω ὁ ἄθλιος· ἐσβέσθη γὰρ τὸ φῶς με, νυξ δέ μ' ἐκάλυψε.

Ὠδὴ ς'. Τῇ βίᾳ τὴν Θάλασσαν.

Κλίνατε τὸ ὦς ὑμῶν, ἀδελφοί με πρὸς ἐμὲ, ἢ προσηνῶς ἀκέσατε, ἐλεεινῶν ῥημάτων μικρὰν φθογγὴν, ἢ μὴ παρακύσητε, ἢ μισθὸν ἐκ Κυρίε πάντες λήψεσθε.

Ἴδὲ νῦν χωρίζεται, μετ' ὀδύνης ἡ ψυχὴ, ἐκ τῆ δεινῆ με σώματος· μὴ ἓν τὸ σῶμά με θάψητε ἐπὶ γῆς· ἐκ ἔσι γὰρ ἄξιον, ἀλλὰ σύραντες ἔξω κυσὶ ῥίψατε.

Δόξα.

Τί γαρ μοι τὸ ὄφελος, τὴν ψυχὴν ὢ Φοβερσῖς, κολασηρίοις σύρεσθαι,

τὸ δὲ σῶμά μϐ ψάλλεσθαι ὑΦ' ὑμῶν; ἐάσατε ἄταΦον, ὅπως Φάγωσι κύνες τὴν καρδίαν μϐ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γ'σως διερχόμενοι, ξένοι βλέποντες ὀσᾶ, ὑπὸ κυνῶν συρόμενα, καταυγάντες κράξϐσιν ἐκ ψυχῆς· βοήθησον Δέσποινα, τῇ ψυχῇ τϐ ἀθλίϐ τότϐ σώματος. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβολον μὲν τὴν κάμινον.

Ι'Δὲ σύραντες ἀπέσπασαν τϐ σώματος, δεινῶς ἄΦνω ἀθλίαν ψυχὴν, ἢ ἀπάγϐσι πρὸς Κριτὴν Φρικτὸν, ἢ Φοβερὸν. μνησθέντες μϐ ἓν ἀγαπητοὶ, τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμιλίας, μνείαν ποιεῖσθέ μϐ.

Ε'λεήσατέ με Ἄγγελοι παν'αγιοι, Θεῷ τϐ παντοκράτορος, ἢ λυτρώσασθε τελωνίων πάντων πονηρῶν· ἐκ ἔχω γὰρ ἔργον ἀγαθὸν, ἀντισταθμίζειν τὸν ζυγὸν τῶν Φαύλων πράξεων. Δόξα.

Α'ν ἐπανέλθητε πάναγιοι μϐ Ἄγγελοι, παραξῆναι βήματι Χριστϐ, γόνυ κλίναντες, ἐν κλαυθμοῖς βοήσατε αὐτῷ· ἐλέησον πάντων Ποιητὰ, ἔργον χειρῶν σϐ ἀγαθὲ, ἢ μὴ ἀπώσῃ ἐκ σϐ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π'ροσκυνήσαντες τὴν Δέσποιναν, ἢ ἄχραντον Μητέρα τϐ Θεϐ ἡμῶν, δυσωπήσατε, ὅπως κλίνῃ μεθ' ὑμῶν, ἢ κάμψῃ πρὸς αὐτόν· Μήτηρ γὰρ ἔσα, ἢ τροΦὸς εἰσακουσθήσεται. Ὠδὴ ή. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ν'ῦν σπάζατε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ, ἢ συνδακρύσατε· ἦλθε γὰρ δεινὴ ἐκ τῶν ἄνω ἀπόΦασις, χεῖράς μϐ δεθῆναι, ἢ πόδας ἐξωθῆναι.

Α'σχήσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ τὸν Φύλακα, τῆς ἀθλίας ζωῆς μϐ σπάζων κράζω πικρῶς· ἴδε μϐ δεσμῶν αἰωνίων τὴν κάκωσιν, ἢ μὴ ἀποκάμῃς, ὑπὲρ ἐμϐ πρεσβεύων. Δόξα.

Ε'πειδὴ ἐγνώμην δαίμοσιν ἔκδοτος, ἢ εἰς ᾅδου πυθμένα βίᾳ κατάγϐσιν, οἶδα ὅτι νῦν παντες μϐ ἐπελάθοντο· σὺ δὲ μνήσθητί μϐ ὦ Ἄγγελε Κυρίϐ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γᾶ Χριστϐ μϐ ἡ Μήτηρ πῶς ἐπελάθϐ μϐ; πῶς ἐκ ἔκαμψας σπλάγχνα τϐ ἐκκενώσαντος, Αἷμα ἐκ Πλευρᾶς, ἵνα σώσῃ ὃς ἔπλασεν; εἶμοι πῶς ἐκλείσθη τὰ σπλάγχνα τϐ Χριστϐ μϐ. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Θ Εῷ ἐκ ἔτι ἐγὼ μνησθήσομαι. ἐκ ἔνι γὰρ ἐν ᾅδῃ μνημονεύειν τὸν Κύριον. ἀλλ' ἐν σκότει δεινῶς καλυπτόμενος, κάθημαι περιμένων τὴν ἐξανάστασιν, πάντων τῶν βροτῶν ἀνακριθεὶς, εἰς πῦρ βληθήσομαι.

Θεὸς ἐκ ἔτι ἐμϐ μνησθήσεται, ἐδὲ πλήθυς Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὁμήγυρις. ΠροΦητῶν Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, πλήθη τε τῶν Μαρτύρων, πάντων Δικαίων τε· μόνος ἓν ἀντλήσω τὰ κακὰ, ἅπερ συνέλεξα.

Δόξα

Δόξα.

Θρηνήσατέ με νῦν ἡ πανθήσατε, ᾅδου πυθμὴν ἡ ἄβυσσος, ἡ σκώληξ ἡ τάρταρος· αἱ κολάσεις ἓν πᾶσι σωάζατε· μόνος γὰρ Χριστιανῶν, ἦχθην ὑμῖν, παραδοθεὶς τῷ τιμωρεῖσθαι πικρῶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοῦ ἡ Μήτηρ βλέψον εἰς ἄβυσσον, ἴδε ψυχὴν βασάνοις, ἐκδοθεῖσαν κολάζεσθαι, ἡ τὰ γόνατα κλίνασα, δάκρυσον· ἵνα ἐπικαμφθεὶς σου ταῖς παρακλήσεσιν, ὁ τὸ Αἷμα δοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀναπαλέσῃ με.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΔΙΣΚΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙΝΟΥ.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεύς. Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχεται ὁ Διάκονος λέγων·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεξάντων.
Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.
Ὑπὲρ πλεόντων.
Ἀντιλαβοῦ σῶσον.
Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.
Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα χρίει αὐτὰ τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ λέγων· Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ χρισθῆναι, ἡ ἁγιασθῆναι, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, Υἱὲ ἡ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ τὸ Ποτήριον τῆς καινῆς σου Διαθήκης ἁγιάσας, ἡ ἐπιδὲς αὐτὸ εἰς εὐφροσύνην πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ Αὐτὸς ἡ νῦν Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὸ Ποτήριον τὸ καινὸν τοῦτο, ἡ εὐλόγησον, ἡ ἁγίασον, ἡ τελείωσον, ἡ τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ παράσχου τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην ἡ τὴν ὁμόνοιαν ἥτις οὐδέποτε ἐκπίπτει. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ἡ ὁ Φωτισμὸς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ ἡ τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ

Καὶ σφραγίζει αὐτὰ τῇ χειρὶ λέγων·

Ἰδοὺ ἡγίασαι ἢ τετελείωται τὸ Ποτήριον τῆς σωτηρίας, ἢ ὁ Δίσκος τῆς ζωῆς τῆς καινῆς Διαθήκης ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

Ἑτέρα Ἀκολουθία εἰς Ἐγκαίνια Δίσκου ἢ Ποτηρίου, καινῶν ἢ ἀθίκτων.

Εἶτα. Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κατάπεμψον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τὸν Δίσκον τοῦτον τὴν Εὐλογίαν τῆς ἁγιαστικῆς δυνάμεώς σου Πνεύματος· ἵνα ἐν αὐτῷ σφαγιάσωμεν τὸν Ἀμνὸν, ἢ προσφέρωμεν τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου, τοῦ αἴροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, τὸ διαδιδόμενον τοῖς πιστοῖς, ὅπως μεταβῶσιν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, εὐδοκίᾳ, ἢ τῇ σῇ ἀγαθότητι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔπίτασον Κύριε ἐπὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο ἐκ τῶν ἀπεριγράπτων σου κόλπων τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ Κύριον, ἢ ζωοποιόν· ἵνα προσφέρωμεν ἐν τούτῳ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον, δι' οὗ ἐξήχεας ἔλεος ἐπὶ τῷ σῷ ποιμνίῳ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτημάτων τοῖς πιστεύουσι, ἢ ὁμολογοῦσι τὰ Παθήματά σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς χάριτος, ἢ σοὶ πρέπει δόξα σὺν τῷ Πατρί σου, ἢ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα χρίει τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λέγει· Ἰδοὺ ἡγίασαι ἢ τετελείωται ὁ Ἅγιος Δίσκος σὺν τῷ Ἁγίῳ Ποτηρίῳ τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πατρὸς, ἢ τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ, ἢ τῇ ἐπισκιάσει, ἢ ἐπιφοιτήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐπὶ Ἀνοίξει Ἐκκλησίας ἀπὸ Αἱρετικῶν βεβηλωθείσης. Παρασίῳ Πατριάρχου. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὲ δυσωποῦμεν τὸν ἵλεων ἢ εὐμενῆ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, εἰσάκουσον τῆς δεήσεως τῶν δούλων σου, ἢ εἴτις ἐξ αἱρετικῆς ἐγχειρίσεως προσετρίβη λώβησις τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, περίελε αὐτὴν ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος. Ὅπως ἀκαταγνώστως παρισάμενοι κατενώπιον τῆς Ἁγίας Δόξης σου, λειτουργεῖν ἐν αὐτῷ ἢ προσφέρειν σοι τὰς ἀναιμάκτους Θυσίας τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν λατρείας καταξιωθῶμεν, ἢ τυχεῖν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε

Κύριε. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ βεβηλωθώντος ὑπὸ Ἐθνῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ Αἱρετικῶν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Ναὸν τοῦτον ἀναδείξας εἰς κατοικητήριον σὸν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐν τῷ τιμίῳ χρίσματι, τῷ ἁγιάσαντι Προφήτας καὶ Ἀποστόλους. εἶτα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν βεβηλωθῆναι συγχωρήσας αὐτὸν, καὶ τὸ πανάμωμόν σου χρανθῆναι Θυσιαστήριον παρὰ τῶν ἀθέων ἐθνικῶν, οἷς τὸ πολυύμνητον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τῆς σῆς ἐγνώσκεται δόξης. Αὐτὸς πάλιν ἱλεῷ προσδεχόμενος ἡμᾶς ὄμματι μετὰ Πίστεως προσερχομένους εἰλικρινῶς, καὶ τὰς ἡμετέρας ἐξομολογουμένας ἁμαρτίας ἐν ἐπιγνώσει καὶ μετανοίᾳ. Θυσίας τε καθαρὰς καὶ ἀναιμάκτους ἀναφέρειν ἐν τούτῳ σοὶ θέλοντας, ἀπόσμηξον αὐτὸν τῆς ἐπιτριβείσης χηλίδος, καὶ τῆς προτέρας ἔμπλεων ἀναδείξον καθαρότητος, ὡς μόνος ὢν αὐτοκαθαρότης, καὶ ἐσιώδης ἁγιωσύνη μόνος τε δυνάμενος ἁγιάζειν τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπὶ σὲ, καὶ καθαρίζειν ὁλοτελῶς ἡμᾶς ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ παντὸς ἐνδοιασμοῦ καὶ ἀμφιβολίας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχὴ καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ὑπὸ Αἱρετικῶν καθυβρισθώτος, ὡαλλάττοντος μόνον τὸ Ἀρχιερέως ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου, καὶ λέγοντος ἔτω· Παρὰ τῶν ἐκταραξάντων καὶ σχισάντων τὴν Ἐκκλησίαν ἐν ἀθετήσει καὶ ὕβρει τῶν ἁγράντων Εὐαγγελίων, καὶ τῶν Ἀποστολικῶν, καὶ Πατρικῶν, καὶ Κανονικῶν παραδόσεων. Ἐπισυνάπτει ἄνωθω ἐξῆς ἀπὸ τοῦ, Αὐτὸς πάλιν ἱλεῷ προσδεχόμενος ἡμᾶς ὄμματι.

ΕΥΧΗ ἣν λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπὶ Ἱερουργήσαν καινὴν Εἰκόνα. Χρίει αὐτὴν τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ ὡ τοῖς τέσσαρσι μέρεσι, καὶ ἔτως εὔχεται ἔτα. Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Βασιλεῦ ἡμῶν παντοκράτορ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁρίσας τὸν δοῦλόν σου Μωϋσῆν, ἵνα ἱερουργήσῃ Εἰκόνα τῶν Χερουβὶμ ἐν τῇ Σκηνῇ τῇ ἁγίᾳ, καὶ ἡμεῖς Κύριε ἔτως ἐλάβομεν Εἰκόνα ἁγίαν εἰς μνήμην αὐτῶν. δεόμεθά σου Βασιλεῦ ἡμῶν, τοῦ ἀποσεῖλαι τὴν

χάριν τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος, ἡ τὸν Ἄγγελόν συ ἐπὶ τὴν Εἰκόνα ταύτην τὴν ἁγίαν· ἵνα γένηται (εἰς αὐτὴν εἴτις δεηθῇ) εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς δεήσεως αὐτῦ, διὰ τῆς χάριτος, ἡ ἐλεημοσύνης, ἡ σοργῆς τῦ μονογενῦς συ Υἱῦ, ἡ Φιλανθρώπυ Κυρίυ ἡ Θεῦ ἡ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σοὶ πρέπει τιμὴ, ἡ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ λεγομένη ὡ τὴ Εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθυς, ἐπὶ ἀνοίξει Ναῦ, ὡ ὃ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν πολλήν συ ἡ ἄφατον ἀγαθότητα καταξιώσας ὀνομασθῆναι τὸν Ναὸν (τὸν δε) τῆς σῆς ἀπροσίτυ ἡ ἀπερίγραπτυ σκήνωμα δόξης, διὰ τῆς τῦ Παναγίυ ἡ ζωοποιῦ συ Πνεύματος ἐνεργείας ἁγιασθέντα, νῦν δὲ διὰ τὴν τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων πληθύν, παραχωρήσας μολυνθῆναι τῦτον, ἀπὸ συμπτώματος βιαίυ θανάτυ γεγονότος εἰς ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα πλασθέντα σὴν, ἐξ ἐπηρείας τῦ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνυ διαβόλυ. Αὐτὸς παλιν διὰ τὸ πολὺ ἡ ἀμέτρητον ἔλεός συ, τὴν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἡ ἀχρείων δήλων συ αἰτήσιν προσδεχόμενος, ἐξ εἰλικρινῆς προσαγομένης σοι πίστεως, καθάρισον τὸν Οἶκον τῦτον, ἡ τὸ ὂν αὐτῷ Θυσιαστήριον, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος, ἡ τὴν προτέραν αὐτῷ χάριν ἐγκαίνισον εἰς δοξολογίαν ἀπρόσκοπον, εἰς προσφορὰν εὐπροσδεκτον τῆς ἀναιμακτυ θυσίας, εἰς δόξαν, ἡ ἔπαινον τῆς σῆς ἀγαθότητος Ναὶ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ μόνος Φύσει καθαρὸς ἡ πανάγιος, ὁ ἁγιάζων πάντα τῷ λόγῳ συ ἡ ἡμᾶς τὺς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ζητῦντάς σε, καθάρισον ἀπὸ παντὸς μολυσμῦ σαρκὸς ἡ πνεύματος, διαλογισμῶν ἀμφιβόλων, ἡ συνειδήσεως ἐξεταζύσης. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχὴ ἡ ἐπὶ ἀνοίξει Ναῦ, ὡ ὃ ζῶν ἄλογον κατὰ τὸν νόμον τὸν παλαι ἀκαθαρτον ἡ ἄθυτον, ἢ ἔθανεν, ἢ ἐγώνησεν.

Ἐναλλάσσοντος μικρὸν τῦ Ἀρχιερέως, ἀπὸ τῦ

Ἀπὸ συμπτώματος βιαίυ θανάτυ, ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνυ διαβόλυ.

Καὶ λέγοντος ἐπὶ μὲν τῦ διαφορήσαντος ἄλογυ ὄντα

Παραχωρήσας μολυνθῆναι τῦτον ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἄλογυ θανάτῳ ζῶα κατὰ τὸν πάλαι τὸν ἅγιον Νόμον ἀθύτυς ἡ ἀκαθάρτυς

ἔτι

Εἶτα ἐπιφέροντος τό. Αὐτὸς πάλιν διὰ τὸ πολύ. ἢ τὰ ἑξῆς.
Ἐπὶ δὲ τῦ γεννήσαντος ζώσ, ὕτω. Παραχωρήσας λολυνθῆναι τῦτο ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγυ γεννήσει ζώσ κατὰ τὸν πάλαι σου ἅγιον Νόμον ἀθύτυ ἢ ἀκαθάρτυ. Εἶτα ἐπισυνάπτοντος τό. Αὐτὸς πάλιν. Καὶ τὰ ἑξῆς ἕως τέλυς τῆς Εὐχῆς.

Τάξις Γινομένη, ὡ συμβῇ τι μιαρὸν οἷον δήποτε ἐμπεσεῖν εἰς Φρέαρ ὕδατος.

Χρὴ πρῶτον ἐξαντλῆσαι ἐκ τῦ Φρέατος κάδυς μ'. ἢ αὐτὸς ἐκχέειν ἔξω. εἶτα ἅψας ὁ Ἱερεὺς κηρὸς, ἢ λαβὼν θυμιατὸν, θυμιᾷ κύκλῳ τῦ Φρέατος. εἶτα βάλλει Ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, σαυροειδῶς, ἐκ τρίτυ. Καὶ ὕτω σαθὺς κατὰ ἀνατολὰς, ἐπεύχεται λέγων· Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιήσας, ὁ καθαρίζων ἐν ὀνόματί συ πάντα μολυσμὸν, ἢ ἀκαθαρσίαν, ἢ μετασκευάσας ἁγιάζων τὰ πάντα· Αὐτὸς ἢ νῦν Δέσποτα, ἐπίφανον ἐπὶ τῆς παρύσης ὥρας, διὰ τῦ τύπυ τῦ Σταυρῦ συ, ἢ καθάρισον τὸ Φρέαρ τῦτο ἐκ τῆς εὑρεθείσης ἐν αὐτῷ ἀκαθαρσίας, ἢ ἐκ τῦ ἐμπεπτωκότος ἐν αὐτῷ μυσαρῦ, ἢ κνωδάλυ, συγκαταβαίνων τῷ ἀτελεῖ τῆς διανοίας ἡμῶν, ἢ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν λογισμῶν, ἢ μὴ καταχρίνῃς ἡμᾶς τὰ καλὰ λίαν μὴ χωρῦντας, ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος, ἢ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τῦτο τῷ Πνεύματί συ τῷ Ἁγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἢ θαυμαστὸς, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνῃ, ἢ πλήσιᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὴν ἀνθρώπων ζωὴν, ὁ ἢ τὰ ἐγκόσμια ἡμῖν δωρησάμενος ἀγαθά συ· ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ Λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιήσας, ἢ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἐλισσαίυ ἅλατι θεραπεύσας, ὁ τῷ Ἀποστόλῳ συ Πετρῷ δι' ὀπτασίας νομοθετήσας, μηδὲν ἡγεῖσθαι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. Αὐτὸς Δέσποτα Φιλάνθρωπε καθάρισον τὸ ὕδωρ τῦτο, διὰ τῆς σημειώσεως τῦ τύπυ τῦ Σταυρῦ συ, ἀπὸ παντὸς μολυσμῦ ἢ ἁγίασον αὐτὸ τῷ Πνεύματί συ τῷ Ἁγίῳ, εἰς τὸ γονέσθαι αὐτὸ τοῖς ἐξ αὐτῦ μεταλαμβάνουσιν ἀῤῥύπωτον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογῶν, ἢ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τάξις Γινομένη, ἐὰ Συμβῇ τι μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον Οἴνου, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλου τινός.

Χρὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα αἴρεσθαι, καὶ ῥίπτεσθαι ἔξω. Καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον βαλεῖν τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλαιον. Τὸ δὲ κωνωθὲν ἀγγεῖον πλύνεσθαι ἔσωθεν, καὶ ἔξωθεν, καὶ τὸν Ἱερέα, λαβόντα Θυμιατὸν, θυμιάσαι τὸ πλυθὲν ἀγγεῖον ἔσωθεν· Καὶ βαλεῖν ὡ αὐτῷ Ὕδωρ ἀπὸ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ποιοῦντα Σταυρὸν τύπον, τρίτον. Εἶτα, βαλεῖν ὡ αὐτῷ τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλεον, καὶ θυμιάσαντα, ἐπεύχεσθαι ὕστως.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ἅγιε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ εὐσπλάγχνῳ ἐπιδημίᾳ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τῦ ἐχθρῦ καταργήσας, ὁ διασειλάμενος μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τῦ σῦ Ἀποστόλυ διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν, καὶ μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀπόβλητον, διὰ θείυ λόγυ, καὶ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενα· Αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Οἶνον τῦτον. (ἢ τὸ Ἔλαιον,) τῇ σῇ χάριτι, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τῦ Ἁγίυ Ὕδατος, καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ δισαγμὸν, ἐκ τῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἑρπετῦ κατὰ μεθοδίαν τῦ πονηρῦ, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων συ, εἰς τὸ γνῶσθαι πᾶσι τοῖς χριομένοις αὐτὸ εἰς εὐβρωσύνην, δίδες πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνυσιν, ὐ ἁγιασμῷ, καὶ ὐ καθαρᾷ συνειδήσει προσιέναι τοῖς ἀχράντοις συ Μυστηρίοις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ συ Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπογεύεται πρῶτον ὁ Ἱερεὺς ἐξ αὐτῦ, καὶ ἀποδίδωσι καὶ τοῖς τῦ Οἴκυ κυρίοις. Εἰδέ γε συμβῇ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον, χεσνίσαν ὡ τῷ ἀγγείῳ τῦ Οἴνυ, ἢ τῦ Ἐλαίυ, σαπῆναι, χρὴ ἐκχέεσθαι ταῦτα, τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλαιον, καὶ μηδένα τῦτον ἅπτεσθαι.

ΕΥΧΗ ἐπὶ Σκεύυς Μιανθέντος.

Χρὴ αὐτὸ πλύνεσθαι, καὶ βαλλομένυ Ἁγιάσματος σταυροειδῶς, λέγειν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς, ἡμῶν, ὁ μόνος Ἅγιος, ἁγίασον τὸ Σκεῦος τῦτο τῇ ἁγιαστικῇ συ ἐπιφοιτήσει, καὶ καθάρισον αὐτὸ, τῦ εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δούλων συ ἀμίαντον, καὶ δὸς ἡμῖν πάντοτε ἐν ἁγιωσύνῃ προσεύχεσθαι ταῖς

Ἀχί-

Ἁγίοις σε Ἐκκλησίαις. Ὅπως ὑπὸ σὲ πάντες Φυλαττόμενοι, δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ σίτου μιανθώτου, ἢ Ἀλεύρου, ἢ ἄλλου τινός.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κατὰ σάρκα σου οἰκονομίᾳ διασελάμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τοῦ Σκεύους τῆς Ἐκλογῆς Παύλου τοῦ σοῦ Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν διὰ θείου λόγου, καὶ τῆς πρὸς σὲ ἀντεύξεως ἁγιαζόμενα. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα συμπαθῶν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, εὐλόγησον τὸν σῖτον τοῦτον τῇ σῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, διὰ τῆς τοῦ Ὕδατος τούτου τοῦ ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ἁγιασθέντος εὐλογίας καὶ ἐπιῤῥαντίσεως· καὶ παντὸς μολυσμὸν ἢ δισαγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτου κατὰ μεθοδείαν τοῦ Διαβόλου, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου. καὶ δὸς αὐτοῖς ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, καὶ πληροφορίᾳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, τῆς τότου μετασχεῖν μεταλήψεως, ἐν εὐχαριστίᾳ τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, ἀκατακρίτως διαφυλαχθῆναι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ θεμελίου Οἴκου.

Ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν ἐν συνέσει, καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· ὁ Κτίσης καὶ δημιουργὸς τῶν ἁπάντων ἔπιδε ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἑλόμενον ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου ἐγεῖραι Οἶκον εἰς κατοικίαν, καὶ τῷ κτίσματι αὐτὸν ἀνεγεῖραι. Ἵδρυσον αὐτὸν ἐπὶ τὴν στερεὰν πέτραν, καὶ θεμελίωσον κατὰ τὴν σὴν θείαν ἐν εὐαγγελίοις Φωνὴν, ἣν οὐκ ἄνεμος, οὐκ ὕδωρ, οὐκ ἕτερόν τι καταβλάψαι ἰσχύσει· εὐδόκησον αὐτὸν εἰς τέλος ἀχθῆναι, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοικεῖν, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου ἐλευθέρωσον. Ὅτι σοῦ τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον Νέον.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνὴν τῆ Ζακχαίᾳ εἰσελθεῖν, ἡ σωτηρία αὐτῷ, παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτῆ γενόμενος· Αὐτὸς ἡ νῦν τὲς ἐνταῦθα οἰκεῖν βεληθέντας, ἡ δι' ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοι ἡ ἱκεσίας προσάγοντας, ἀπὸ πάσης βλάβης τήρησον ἀτρώτες, εὐλογῶν ἡ αὐτὲς ἡ τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, ἡ ἀνεπιβούλευτον αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφύλαττων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἡ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ Οἰκίας περιεργαζομένης ὑπὸ πονηρῶν πνευμάτων.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ Υἱὸς τῆ Θεῆ τῆ ζῶντος, ὁ τοῖς Χερεβὶμ ἐποχέμενος, ὁ ὑπεράνω πάσης Ἀρχῆς, ἡ Ἐξουσίας, ἡ Δυνάμεως, ἡ Κυριότητος. Σὺ εἶ μέγας ἡ Φοβερὸς ἐπὶ πάντας τὲς περικύκλῳ σε· σὺ εἶ ὁ κήσας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ καμάραν· σὺ εἶ ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ σε, ἡ ἀνορθώσας τὴν οἰκεμένην ἐν τῇ σοφίᾳ σε· ὁ σείων τὴν ὑπ' Οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ κίονοι αὐτῆς ἀσάλευτοι· ὁ λέγων τῷ Ἡλίῳ, ἡ οὐκ ἀνατελεῖ, κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει· ἀπειλῶν τῇ θαλάσσῃ, ἡ ξηραίνων αὐτὴν. Ἓν ὁ θυμὸς τήκει Ἀρχὰς ἡ Ἐξουσίας, ἡ πέτρᾳ διετρίβησαν ἀπὸ σε. Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, ἡ μοχλὲς σιδηρᾶς συνέθλασας, τὸν ἰσχυρὸν ἔδησας, ἡ τὰ σκεύη αὐτῆ διέδωκας. τὸν τύραννον τῷ Σταυρῷ σε κατέβαλες, ἡ τὸν δράκοντα τῷ ἀγκίστρῳ τῆς ἀνανθρωπήσεώς σε εἵλκυσας, ἡ δεσμοῖς αὐτὸν ζόφε ταρταρώσας συνέδησας. Αὐτὸς ἔν Κύριε, ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα τεθειμένων, τὸ ὀχυρὸν τεῖχος τῶν εἰς σὲ ἐλπιζόντων, ἀπόσησον, φυγάδευσον, ἡ ἀπέλασον πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, ἡ πᾶσαν σατανικὴν ἔφοδον, πᾶσαν ἐπιβολὴν ἀναντίας ἡ ἐπιχειμένης δυνάμεως ἀπὸ τῆς σέγης ταύτης, ἡ τῶν περιεχομένων ὑπ' αὐτὴν, τῶν τὴν σημείωσιν τῆ Φοβερῆ κατὰ δαιμόνων τροπαίῳ τε Σταυρῆ σε φορέντων, ἡ ἐπικεκλημένων τὸ ὄνομά σε τὸ ἀγαθὸν. Ναὶ Κύριε, ὁ τῶν λεγεῶνα τῶν δαιμόνων ἀποδιώξας, ἡ τῷ κωφῷ ἡ ἀλάλῳ δαίμονι, ἡ ἀκαθάρτῳ πνεύματι, τὴν τῆ κεκρατημένε ὑπὸ τῆ ἀνθρώπε ἔξοδον, ἀνεπίστροφον ἐπιταξας· ὁ πᾶσαν τὴν φάλαγγα τῶν ἐορατῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἐξολοθρεύσας, τοῖς δὲ Πιστοῖς ἡ ἐπεγνωκόσι σε φήσας· Ἰδὲ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τῆ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων ἡ σκορπίων, ἡ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆ

ἐχθρῆ

ἐχθρῦ. Αὐτὸς Δέσποτα, πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας ἀνωτέρους πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ διαφύλαξον, φυόμενος ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ· ἵνα τῆς σῆς οἱ σοὶ δοῦλοι καὶ αἱ σαὶ δουλίδες, καὶ τὰ νήπια, ἀπολαύοντες βοηθείας, καὶ Ἀγγελικῷ στρατοπέδῳ φρουρούμενοι, ὡς εἰς ἅπαντες ἐν ὁμονοίᾳ πιστῶς ψάλλωσι· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. καὶ πάλιν· Οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, κραταίωμά μου, ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, καὶ ἡ Βασιλεία σου, Βασιλεία αἰώνιος, καὶ σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΠΟΡΟΥ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀχράντου καὶ παμπλούτου παλάμης σου τὴν προκειμένην περὶ ὀφθαλμῶν σου τῶν σπερμάτων παροχὴν ἐκομισάμεθα, Δέσποτα, καὶ ταύτην σοι παρακαταθέσθαι δεόμεθα· ὁ γὰρ ἐθαρρήσαμεν τοῖς ἀψύχοις τῆς γῆς κόλποις ἐγκαθεῖρξαι ταῦτα, εἰμὴ ἀφορῶμεν εἰς τὸ προσαγμα τῆς σῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεῦσαν, ἐκτείνειν καὶ βλαστῆσαι τὴν γῆν, καὶ δοῦναι σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν. Καὶ νῦν δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἄνοιξον ἡμῖν τὸν θησαυρόν σου τὸν μέγαν, καὶ ἀγαθὸν, καὶ ὑράνιον, καὶ ἔκχεον τὴν εὐλογίαν σου, ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας, καὶ διασεῖσον ἀφ' ἡμῶν ἅπαντα τὰ βιβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ πᾶσαν παιδείαν δικαίως ἐπαγομένην ἡμῖν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τοὺς πολλούς σου οἰκτιρμοὺς κατάπεμψον ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΑΤΟΣ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ παραγωμόνος ἐν Ἰεριχῷ ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου. καὶ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἅλατι θεραπεύσας· Αὐτὸς εὐλόγησον τὸ Ἅλας τοῦτο, καὶ μετάβαλε αὐτὸ εἰς θυσίαν ἁγιασμοῦ. Σὺ γὰρ εἶ ὁ

Θεὸς

Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ τῶν προσφερόντων ἀπαρχὰς Ὀπώρας.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν προσφέρειν σοι κατὰ τὴν προθεσιν ἑκάστῳ κελεύσας, ἢ τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν τούτοις ἀντάμειψιν χαριζόμενος· ὁ τῆς χήρας τὴν κατα δύναμιν προσφορὰν εὐαρέσως δεξάμενος, πρόσδεξαι ἢ τὰ νῦν προσκομισθέντα παρὰ τοῦ δέλου σε (τοῦ δείνος) ἢ τοῖς αἰωνίοις σε θησαυροῖς ἀναποθέσθαι ταῦτα καταξίωσον· δωρούμενος αὐτῷ ἢ τῶν ἐγκοσμίων σε ἀγαθῶν ἀφθονον τὴν ἀπόλαυσιν, σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ. Ὅτι εὐλόγηταί σε τὸ ὄνομα, ἢ δεδόξασταί σε ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΩΝΟΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τῇ γῇ ἐξενεγκεῖν καρπὸν διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ἢ ἀγαθότητα εὐλόγησον ἢ πλήθυνον ἢ τὴν Ἄλωνα ταύτην, ἢ τὴν καρποφορίαν τῶν δέλων σε. Ἔμπλησον τὰ ταμεῖα αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ καρποῦ, σίτου, οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς. ἢ φώτισον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιγνώσει σε, ἵνα εὐάρεστοί σοι γενόμενοι, καταξιωθῶσι τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν. Ὅτι εὐλόγηταί σε τὸ ὄνομα. τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ. ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ὁ Πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σε Κύριε, ἢ κελεύσας τῇ γῇ παντοδαπὸς ἐκφύειν καρπὸς, εἰς ἀπόλαυσιν ἢ τροφὴν ἡμετέραν ὁ τοῖς σπέρμασι τοῦ τρεις Παῖδας, ἢ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, ἢ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, ἢ τοὺς ἐξ αὐτων μεταλαμβάνοντας ἁγίασον. Ὅτι εἰς δοξαν σην, ἢ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε) ταῦτα προσετεθησαν παρα τῶν σῶν δέλων, ἢ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίσει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ Ἀγαθὲ τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, ἢ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, παντα τὰ προς σωτηρίαν αἰτήματα, ἢ τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν

τὴν ἀπόλαυσιν. πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελούντων, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΦΥΤΕΥΜΑ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὡς σὺ Ἄμπελος ὑπάρχων ἀληθινὴ, καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ γεωργός· σὺ καὶ τοὺς Ἀποστόλους σου ἐκάλεσας Κλήματα· σὺ καὶ διὰ τὸν Ἰσραὴλ ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτόν. ὅτω καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὴν Ἄμπελον ταύτην, καὶ ἐμφύτευσον· βάθυνον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτὴν, δὸς αὐτῇ Φύλακα τὴν σὴν βοήθειαν, περιχαράκωσον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους αὐτῆς τῇ προνοίᾳ σου, λύτρωσαι αὐτὴν, καὶ πᾶσαν περιοχὴν αὐτῆς, ἀπὸ πάσης χαλάζης, ἀπὸ χιόνος, καὶ κρυσάλλου φερομένης βιαίως, ἀπὸ φρικτῶν κρυμῶν, καὶ πνευμάτων καύσεως, ἀπὸ καταιγίδος καὶ δαιμόνων, ἀπὸ πάσης ἁπαξαπλῶς εἰπεῖν ἐφοδου ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν· ἔπιδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν Ἄμπελον ταύτην, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. ἵνα ἀποδῷ ὁ κυρῷ τοὺς καρποὺς αὐτῆς εἰς ὥραν, καὶ καταξιωθῶμεν τρυγῆσαι καὶ προσκομίσαι σοι ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς Αἷμα σοῦ τοῦ Χριστοῦ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δοξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΡΥΓΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας Ἄμπελον κληθῆναι τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας πρόξενον ἀναδείξας, διὰ τῆς τοῦ Πνεύματός σου χάριτος· Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, καὶ τοῦτον τῆς Ἀμπέλου τὸν καρπὸν εὐλόγησον. καὶ δὸς πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ τὸν ἁγιασμὸν, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς προκοπήν. τὸν δὲ συγκαλέσαντα ἡμᾶς, τῆς ἀληθινῆς σου Ἀμπέλου μέτοχον ποίησον διαπαντὸς, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν αὐτοῦ διαφύλαξον τοῖς αἰωνίοις σου καὶ ἀναφαιρέτοις δωρεαῖς κατακοσμῶν. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΥΛΟΓΗΣΙΝ ΟΙΝΟΥ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε, ἔπιδε ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς μεταλαμβάνοντας ἐξ αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ὡς ηὐλόγησας τὸ Φρέαρ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ τὸ ποτήριον τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων. Ὁ παραγαγόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εὐλογήσας τὰς ἓξ ὑδρίας, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὴν δόξαν σου Φανερώσας τοῖς Ἁγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις. Αὐτὸς καὶ νῦν ἐξαπόστειλον Κύριε τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ Ἁγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς Μετάληψιν Σταφυλῆς, τῇ ς'. τοῦ Αὐγούστου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὡριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν εὐδόκησας. Ἵνα ᾖ ὢν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ Ἱεροῦ, καὶ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ σου μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον, ἢ εἰς Ἀμπελῶνα, ἢ εἰς Κῆπον, εἰ συμβῇ βλαπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν.

Χρὴ γίνεσθαι Λειτουργίαν, καὶ ἅπτειν Κανδήλαν τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος, ἢ τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, ἢ τοῦ Ἁγίου Ἰουλιανοῦ τοῦ Λίνους, ἢ καὶ ἀμφοτέρων. Καὶ μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν λαβὼν Ἔλαιον ἐκ τῶν Κανδηλῶν, καὶ Ὕδωρ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων. Καὶ ἐπιῤῥάνων σταυροειδῶς ὁ Ἱερεὺς τὸ Χωράφιον, ἢ τὸ Ἀμπέλιον, ἢ τὸν Κῆπον, λεγει τὰς εὐχὰς ταύτας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σου ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὸν μὲν Οὐρανὸν κατακοσμήσας διὰ των μεγάλων Φωστήρων· ὡσε Φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τὸν μόνον δημιουργὸν

καὶ

ἢ Δεσπότην τῆς Κτίσεως, τὴν δὲ γῆν καταχοσμήσας χλόῃ, ἢ χόρτῳ, ἢ ποικιλίᾳ σπερμάτων σπορίμων κατὰ γένος, ἢ πᾶσιν ἄνθεσι μορφώσας εἰς εὐοσμίαν, ἢ εὐλογήσας αὐτήν Αὐτὸς ἢ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίᾳ κατοικητηρίᾳ σε ἐπὶ τὸ Κτῆμα τῦτο, ἢ εὐλόγησον αὐτό. Φύλαξον ἀπὸ πάσης Φαρμακείας, ἢ ἐπαοιδίας, ἢ παντὸς κακῦ, περιεργείας τε πονηρᾶς, ἢ πανεργίας ἀνθρώπων πονηρῶν ἢ δος αὐτῷ προσφέρειν καρπὲς κατὰ καιρὸν πεπληρωμένες τῆς εὐλογίας σε, ἢ πᾶν θηρίον, ἢ ἑρπετὸν, ἢ πᾶσαν ὀργὴν ἢ νόσον ἐπερχομένην βλαβερῶς, ἀποδίωξον ἐξ αὐτῦ. Ὅτι ἡγίασαι, ἢ δεδόξασαι τὸ πάντιμον ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ τῦ Ἁγίε Μάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένη εἰς Κήπες, ἢ Ἀμπελῶνας, ἢ εἰς Χωραφία.

Ὁ Ὄντος με ὢν Καμψάδε Κώμη, ἢ τὰς χῆνας ἐπιχαλεμένε με ἢ βόσκοντος, ὀργὴ κατῆλθεν ἀπὸ Θεῦ παντοκράτορος ἐκ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μόνον, ἀλλὰ ἢ εἰς τὰς κύκλῳ περιχώρες, τετέσιν ὀργὴ πρὸς πᾶσαν ἄμπελον, χώραν τε, ἢ κῆπον, ἀθρόως τῶν φύλλων ἢ τῶν καρπῶν βριθομένων, μαραινομένων ἢ ἀφανιζομένων. Ὁρῶν ἓν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων ἕτω τηκομένες τὲς καρπὲς, ἢ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δαπανωμένες τὲς ἀνθρώπες, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τῶν τε χωραφίων, ἀμπέλων, κήπων, ἢ λαχάνων, ἢ παντοίων δένδρων τῷ τοιέτῳ ὀλέθρῳ παραδιδομένων, διαπονηθεὶς ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον ἢ Θεόν με, τῦ γενέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία τὰ πρὸς ἀδικίαν ἢ φθορὰν ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων, ἢ χωραφίων, ἢ ἀμπέλων, ἢ παντοίων δένδρων τε, ἢ λαχάνων, ἢ μάλισα τῶν τὴν κώμην ἐκείνην οἰκόντων τῆς παρακειμένης λίμνης, ἢ πρὸς ὑπόκλησιν ἢ πρόσκλησίν με παραγενομένων. Καὶ δὴ εἰς προσευχὴν κλίναντος με τὸ γόνυ, ἢ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκπετάσαντος· Ὁ εἰσακέων των εἰς αὐτὸν πεποιθότων Θεὸς, αὐτὸς ἐξαπόστειλον ἐξ ἑτοίμε κατοικητηρίε σε Ἄγγελον, τῦ πατάξαι πᾶν φῦλον; ἢ πᾶν γένος κακέργων θηρίων τῶν ἀδικόντων τὴν ἄμπελον, τὴν χώραν τε, ἢ τὸν κῆπον τῦ δῆλα τῦ Θεῦ (τῦ δεῖνος.) ἢ τῶν θηρίων τότων τὰ ὀνόματα σαφῶς ἐπισάμενος, ἔνθεν ἐρῶ. Κάμπη, Σκώληξ, Σκωληκοκάμπη, Σκάνθαρος, Βρῦχος, Ἀκρὶς, Ἐπίμαλος, Καλιγάρις, Μακρόπες, Μύρμηξ, Φθεῖρα, Ῥυγίτης, Ψυλλίτης, Καυσοκόπος, Ἐρυσίβη, Κοχλὸι, Ψαλίτης, ἢ ἔτι

ἄλλα

ἄλλο προσφυσᾶν ἢ μαραίνον τὸν καρπὸν τῆς σαφυλῆς ἢ τῶν λοιπῶν εἰδῶν ἢ λαχάνων· ἐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἢ αὐτὸς ἐγὼ ὅρκῳ ταῦτα ἐδέσμευν τὸ μηκέτι τὸς τόπες τῶν ἐμὲ προσκαλεμάνων ἐπιβαίνειν τέτες ἢ διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν· ὁ δὲ ὅρκος τοιᾶτος ἐξίν· Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυομμάτων Χερυβὶμ, ἢ τῶν ἐξαπτερύγων Σεραφὶμ, τῶν ἱπταμένων κύκλῳ τᾶ Θρόνᾳ, ἢ κραζόντων τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, εἰς δόξαν Θεᾶ Πατρὸς, Ἀμήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τᾶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἢ πάσης Δυνάμεως, ἢ τῶν μυρίων μυριάδων, ἢ χιλίων χιλιάδων, τῶν φοβῳ πολλῷ ἱσαμένων κατωνώπιον τῆς δόξης Κυρίᾳ· μὴ ἀδικήσητε τὴν ἄμπελον, μήτε τὴν χώραν, μήτε τὸν κῆπον, τῶν δένδρων τε ἢ λαχάνων τᾶ δήλᾳ τᾶ Θεᾶ (τᾶ δῆνος). ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἐχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεὸς τὴν καθημερινὴν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τᾶ τιμίᾳ Σώματος ἢ Αἵματος Χριςᾶ τᾶ ἀληθινᾶ Θεᾶ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν, δι' ἃ ἢ ἡ σωτηρία ἐδοθη ἡμῖν, ἢ ἀπολύτρωσις, ἢ ὑπὲρ τᾶ ὀνόματος αὐτᾶ μέλλομεν ἀποθνήσκειν· μὴ ἀδικήσητε μήτε τὴν χώραν, μήτε τὴν ἄμπελον, μήτε τὸν κῆπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε ἢ ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τᾶ περισσμᾶ ἢ τόπᾳ τᾶ δήλᾳ τᾶ Θεᾶ (τᾶ δῆνος.) εἰδὲ παρακόσητέ μη, ἢ παραβῆτε τὸν ὅρκον, ὃν ὥρκισα ὑμᾶς, ὐκ ἔχετε πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ἢ ἐλάχισον Τρύφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τᾶ Ἀβραὰμ, ἢ Ἰσαὰκ, ἢ Ἰακὼβ, τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας ἢ νεκρές. Διὸ καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα· εἰδὲ μὴ ἀκόσητέ μᾳ, ἱκετεύειν μέλλω τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τᾶ ἀποσεῖλαι τὸν Ἄγγελον αὐτᾶ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, ἢ σιδήρῳ ἢ μολύβδῳ δῆσαι ὑμᾶς, ἢ ἀποκτανεῖ, ἀνθ' ὧν τὸς ὅρκες ἢ τὴν προσευχὴν ἐμᾶ τᾶ ταπεινᾶ ἠθετήσατε Τρύφωνος. ἀλλὰ ἢ οἱ σρατιῶται πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς καταφάγωσιν ὑμᾶς. Ἔτι ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τᾶ μεγάλᾳ ὀνόματος, τᾶ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος ἢ μὴ βασασάσης, ἀλλὰ διαφέυγητε, ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπᾳ πυρός· ἐξέλθετε τῶν καθ' ἡμᾶς εἰς ὃς προεῖπον ὑμῖν τόπᾳ ἀβάτες, ἢ ἀνύδρες, ἢ ἀκάρπες· ἐξέλθετε ἀπὸ τᾶ τόπᾳ, ἢ περιορισμᾶ τῶν δήλων τᾶ Θεᾶ, τῶν καμὲ προσκαλεμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν, ἢ ἀντιλήψιν, ἢ σωτηρίαν· ἵνα ἢ ἐν τέτοις δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομα, τᾶ Πατρὸς, ἢ τᾶ Υἱᾶ, ἢ τᾶ Ἁγίᾳ Πνεύματος· ἢ αἱ προσευχαὶ, ἢ αἱ αἰτήσεις τᾶ ταπεινᾶ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν. Ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα, ἢ κράτος, εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἰε-

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὢν τῇ ἐνσάρκῳ σε οἰκονομίᾳ εὐλογήσας τὴν Βηθλεέμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρώην τὸν οἶκον Ἰακὼβ, ὃς καὶ εὐλογηθεὶς Ἰσραὴλ μετωνομάσθη· ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ εὐλογήσας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ Κτῆμα τοῦτο, καὶ ποίησον αὐτὸ ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖν· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Εὐσταθίου, καὶ Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἁγίου (τοῦδε,) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης Κτίσεως, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ, εὐλόγησον καὶ τὴν Ποίμνην τῶν κτηνῶν τούτων, τοῦ δούλου σου (τοῦδε,) καὶ πλήθυνον, καὶ ἀδυνάμωσον αὐτὴν, καὶ ποίησον αὐτὴν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, καὶ αὔρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρούρησον αὐτὴν διὰ ἁγίων Ἀγγέλων σου. πᾶσαν ἀσθένειαν πάντα φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακείας καὶ γοητείας, ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ διαβόλου, ἀποδιώκων ἐξ αὐτῆς Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα Κρεῶν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ'. εἶτα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπίσκεψαι Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ εἰς τὰ ἐδέσματα τῶν Κρεῶν, καὶ ἁγίασον αὐτὰ, ὡς ἡγίασας τὸν ἀμνὸν, ὃν σοὶ προσήγαγεν ὁ πιστὸς Ἀβραὰμ καὶ τὸν ἀρνὸν, ὃν περ Ἄβελ σοὶ προσήνεγκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν· ὁμοίως καὶ τὸν μό-

σχον

σχον τὸν σιτευτὸν, ὃν θῦσαι ἐκέλευσας τῷ Υἱῷ σε τῷ πεπλανημένῳ, καὶ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς σέ· ἵνα καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι, ἔτω καὶ τῶν ἁγιασθέντων ὑπὸ σοῦ, καὶ εὐλογηθέντων ἀπολαύσωμεν εἰς τροφὴν πάντων ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινὴ τροφὴ, καὶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Τυρὸν καὶ Ὠά.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίσης καὶ Δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, εὐλόγησον τὸ Γαλὰ τὸ πεπηγὸς, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠά. καὶ ἡμᾶς συντήρησον ἐν τῇ χρηστότητί σε. ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῶν σῶν ἀφθονοπαρόχων δωρεῶν ἐμπλησθῶμεν, καὶ τῆς ἀνεκλαλήτε σε ἀγαθότητος. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὲ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ κατασκευάσαι πλοῖον.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος Νῶε τῷ σῷ θεράποντι, τὸ κατασκευάσαι Κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ Κόσμου, ὁ ἐκ πολλῶν ξύλων εὐδοκήσας αὐτὴν, ἓν ξύλον γενέσθαι καὶ συναρμοσθῆναι· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ εὐδοκήσας διὰ τῶν ἀψύχων ξύλων κυβερνᾶσθαι, καὶ τῇ κραταιᾷ σε χειρὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων διασῴζων· Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, καὶ τὸ Πλοῖον τοῦτο διατήρησον. δὸς αὐτῷ Ἄγγελον ἀγαθὸν, εἰρηνικὸν· τοὺς μέλλοντας πλεῖν ἐν αὐτῷ διαφύλαξον. δὸς αὐτοὺς εἰς τὰ ἴδια ἀπέρχεσθαι ὑγιαίνοντας, πρεσβείαις τῆς Παναχράντε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε καὶ Ἀειπαρθένε Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίε καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν τιμίων ἐπουρανίων νοερῶν Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ ἁγίε ἐνδόξε Προφήτε Προδρόμε καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννε, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίε (τοῦδε,) καὶ πάντων σε τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμην.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ ἐκ πάντε ἄρτον, καὶ δύο ἰχθύων, πεντακισχιλίες χορέσας, καὶ ἐκ τῶν περισσευμάτων πλῆθος συναχθῆναι παρακευάσας· Αὐτὸς Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὰ προκείμενα Δίκτυα εὐλόγησον, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, καὶ Ἀειπαρθένε Μαρίας· τῶ ἁγίε ἐνδόξε καὶ Πανευφήμε Ἀποστόλε, καὶ πρωτοκορυφαίε τῶν Ἀποστόλων Πέτρε, καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος διαφύλαξον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ ῥύξει Φρέατος.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βέλεσθαι· ὁ ὢν ἀπόροις πόρον εὑρίσκων ἀῤῥήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ· ὁ ἐξ ἀνίκμε πέτρας ὑδάτων παρασχὼν ῥυῆναι χειμάῤῥους, καὶ διψῶντα τὸν σὸν ἐμπλήσας Λαόν· Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἐπάκουσον ἡμῶν τῆς δεήσεως τῶν ἀναξίων δούλων σε, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὕδωρ ὃν τῷ τόπῳ τῷδε, διειδὲς τε καὶ πότιμον· ἄφθονον μὲν εἰς χρείαν, ἀβλαβὲς δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν, ὡς ἂν καὶ ἐν τούτῳ δοξάζωμεν τὸ παναγιόν σε ὄνομα, τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΙΤΑΣ, Καὶ Ἀγρυπνίας Παρακλήσεων.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν· ἀρχόμεθα τῶ Τρισαγίε. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῶ ἐστὶν ἡ Βασιλεία. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Καὶ ὁ ρμϛ'. Ψαλμός. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς με καὶ εἰς τὸ τέλος ψάλλεται. Τὸ Πνεῦμα σε τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθεῖα

Εἶτα τὴν μεγάλην Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τῶ Κυρίε δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τῶ Ἀρχιεπισκόπε.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.
Ὑπὲρ τῶ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ὁ Διάκονος.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῶ Ἁγίε Οἴκε τούτε.
Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τῶ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον πλ. β'. καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀσοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περισάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ἀρχόμεθα ψιχολογεῖν τὰς Ψαλμὰς μετὰ μέλους, εἰς ἦχον πλ. β'. ψάλλοντες κατὰ στίχον. Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

Εὔσπλαγχνε μακρόθυμε, καὶ πανοικτίρμον Κύριε, κατάπεμψον τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸν λαόν σου. Ψαλμὸς ς'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα. Ἐπίστρεψον Κύριε ῥῦσαι. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ. Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ. Ἤκουσε Κύριε τῆς δεήσεώς μου. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν. Ἀποστραφείησαν, καὶ καταισχυνθείησαν. Δόξα.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα πανύμνητε εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλεησον ἡμᾶς. Εἶτα λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων μίαν Εὐχὴν, κατὰ τὴν Λιτήν. Εἶτα Συναπτὴ μικρά.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας. ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως. εἰς ἦχον πλ. β'.

Ἐλεήμον ἐλέησον, ἐλέησον, ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ ϛιχολογεῖται ὁ Ψαλμὸς μετὰ μέλους. Ψαλμὸς ρά.

ΚΥ΄ριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνός. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ ϛεναγμοῦ μου. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. Ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις. Σὺ ἀναϛὰς οἰκτειρήσεις. Ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου. Καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχήν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ ϛεναγμοῦ. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει. Καταρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμενεῖς. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου Οἱ Υἱοὶ τῶν δούλων σου. Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Δόξα.

ΩΣ οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν Λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Δέσποινα, πανύμνητε εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παράκλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ β΄. τῶν Ἱερέων ἑτέραν Εὐχήν. Εἶτα συναπτὴ μικρά.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν Τροπάριον, ἦχος πλ. β΄.

ΩΣ οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν Λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ὁ ϛ΄. Ψαλμὸς μετὰ μέλους.

Ὁ Θεὸς ἦλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου. Ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν Ἅγιόν σου. Ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανοῦ. Τὰς σάρκας τῶν Ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ. Κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν. Μυκτηρισμὸς, καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

Ἔχε-

Ἔσχεον τὴν ὀργήν σε ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε. Καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σε οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σε Κύριε. Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σε, Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς. Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σε. Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· Ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σε ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν. Τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου. Ἀθομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου. Δόξα.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παράκλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἦχος.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἐσεσθε ἀπεξηραμένοι. Δίς. Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ ἁγιάζεται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μοναδι, ἱεροχρυφίως. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ἐνέργεια, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν Κτίσιν πρὸς ζωογονίαν. Εἶτα. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ τὴν Λιτὴν, καὶ ὁ Κανὼν κατὰ τὴν Λιτήν. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΝ.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Τὰς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον. στίχ. Ἐν ταις σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε΄. 7.

Ἀδελφοὶ, μακροθυμήσατε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἰδοὺ ὁ γεωργὸς

ἐκδέ-

ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον. Μακροθυμήσατε οὖν καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε. Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ Οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀλληλούϊα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ ις'. ι.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτων αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ δεῖξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὀψίας γενομένης λέγετε, εὐδία· πυρράζει γὰρ ὁ Οὐρανός. Καὶ πρωΐας, σήμερον χειμών· πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ Οὐρανός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ Οὐρανοῦ διακρίνειν γινώσκετε, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ γινώσκετε; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοὺ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, τί οὖν ποιεῖς σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν Ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ Ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ Κόσμῳ.

Ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἔλεησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ μὴ βουλομένου τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ ἀναμένοντος αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν μετάνοιαν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀνοίξαι νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἐντεῦθεν αὐταῖς τοῦ δοῦναι ὑετὸν εἰρηνικὸν ἐπ' αὐτῇ δεομένων σου.

Ὑπὲρ τοῦ προσκαλουμένου τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέοντος αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καταπέμψαι τὴν εὐλογίαν σου ἐφ' ἡμᾶς δεομένους σου.

Ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, καὶ ἑτοιμάζων τῇ γῇ ὑετὸν, ἐξαπόστειλον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου δεομένοις σου.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, σῶσον ἀνθρώπους σὺν κτήνεσι δεομένους.

Βροχὴν ἑκούσιον, καὶ ὄμβρον εἰρηνικὸν εὐφόρησον τῇ γῇ, καὶ σῶσον τὰ σύμπαντα φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σου.

Κατάπεμψον τοὺς ὑετούς σου ἐπὶ τοὺς χρῄζοντας, καὶ δεομένους τόπους φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σου.

Οἰκτίρμον, καὶ ἐλεήμον οἰκτείρησον, καὶ εὔφρανον ἡμᾶς φιλάνθρωπε δεομένους σου.

Εἰσάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου δεομένους σου.

Ἐκφώνως. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ε'. Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, εἰκριδος, χαλάζης, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς· καὶ ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν ὑετὸν εἰρηνικὸν, καὶ ἐπομβρῆσαι τῇ γῇ ὄμβρον ἀγαθότητος, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς δεομένους αὐτοῦ.

Ε'. Πάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν Κύριε ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΥΡΙΟΝ, ΕΙΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΝ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Δίδου ὑετὸν τῇ γῇ δικαίᾳ Σῶτερ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε Λαοὶ ᾄσωμεν.

Δέχου Σωτὴρ, δέησιν ἐξ ἀναξίων ἡμῶν, σωμάτων καὶ κατάπεμψον, ἐξ

Οὐρα-

Οὐρανῶ τῇ γῇ, ὑετὸς καρποφόρος, φιλανθρωπος ὑπάρχων, ἡ πολυέλεος.

Ἱλάσθητι νῦν, Κύριε ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἡ τὴν ὀργὴν παράγαγε, τὴν καθ' ἡμῶν Σωτὴρ, ἀνεχθεῖσαν δικαίως, ἡ δίδε ἐρανόθεν, ὄμβρες ὑδάτων τῇ γῇ.

Δεῦτε βροτοὶ, κλαύσωμεν πρὸς τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, ὃν κατανύξει κράζοντες· Φεῖσαι Φιλάνθρωπε, ἡμετέρων πταισμάτων, ἡ πέμψον ἐρανόθεν ὕδωρ δι:ψώσῃ τῇ γῇ. Θεοτοκίον.

Φῶς διὰ σὲ, ἔγνωμεν Θεογεννήτρια. διόσε ἱκετεύομεν· ἡ ἐξαιτέμεθα· δυσωπεῖσα μὴ παύσῃ, τὸν Κτίσην ἡ Υἱόν σε, πέμψαι τῇ γῇ ὑετόν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ὁ Πᾶσαν τῇ δρακὶ κατέχων Κύριε, τὴν Κτίσιν ἐπάκουσον ὡς οἰκτίρμων, τῆς δεήσεως τῶν δούλων σε, ἡ καταπεμψον ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὑπάρχων ἀγαθὸς ἡ εὐδιάλλακτος, ὡς ἔχων τὴν ἄβυσσον εὐσπλαγχνίας, μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν εἰρηνικὸν ὑετόν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα Ἀγνὴ πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, Υἱόν σε εὐπρόσδεκτον παρῆσίαν, ἐκδυσώπει τὸ δοθῆναι τῇ γῇ, ὑετὸς καρποφόρος μεσιτείαις σε.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοήν.

Ὑψόθεν ἐφ' ἡμᾶς ἐπίβλεψον, Ἀγαθὲ τοὺς ἡμαρτηκότας, ἡ δώρησαι Κύριε, τὸ ἔλεός σε ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἡ καταπεμψον δεόμεθα, πλεσίως τὰ ἐλέη σε Φιλάνθρωπε.

Ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς Φιλάνθρωπε, ἁμαρτήσαντας ἡ ὀργή σε. Οὐρανὸς ἔκλεισε μὴ δοῦναι ὑετὸς τῇ γῇ σε. διὸ δυσωπῶμεν σε οἱ δοῦλοι σε, μὴ τῷ θυμῷ σε Λόγε ἐκπαιδεύσῃς ἡμᾶς.

Τὸν πλοῦτον ὅν περ ἡμῖν ἔδωκας, ἀνηλώσαμεν ἐν ἀσωτίᾳ. ἀλλ' ὡς ἔχων Κύριε τὴν ἄβυσσον τῆς εὐσπλαγχνίας, Πατὴρ ἀγαθὸς ὢν παρακλήθητι ἡ ὑετὸς παράσχε ἐτησίως τῇ γῇ.

Ὁ Κράσεις μεταβάλλων Κύριε, τὸ ἀέρος. προσάγματί σε, ἐκέσιον δώρησαι, βροχὴν ἡμῖν ἀφορισθῆναι καρποὺς εὐθυνίας ἀποξέλλων, τὸ ἐμπιπλᾶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας σε.

Νεφέλας ὁ ἀνάγων Κύριε, ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς βελήσει, ἡ ἀστραπὰς φαίνειν τε τὸ βρέχειν ἐπὶ πᾶσαν Κτίσιν· αὐτὸς ὡς φιλάνθρωπος εὐδόκησον, τὸ καταπέμψαι ἄνωθεν τῇ γῇ ὑετόν. Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοτόκε, γέγονας τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν πίστει αἰτοῦμέν σε ἅπαν-

τες

τες, ὡς ἔχεσαν τὴν παῤῥησίαν· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶ καταπέμψαι ὕδως ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὠ δὴ έ. Ὁ τῶ Φωτὸς χορηγός.

ΤΑῖς ἱκεσίαις Σῶτερ, τῶν Ἀσωμάτων εὐμενῶς ἄκεσον, πάντων ἡμῶν ἀεὶ, δυσωπόντων, ἡ δίδε ὑετὸν τῇ γῇ σε διψώσῃ, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος Ἡ δωδεκὰς Μαθητῶν, σὺν Ἀθληταῖς πρὸς τὸν Θεὸν δέησιν, ὑπὲρ ἡμῶν ποιήσασθε, ὅπως λυτρώσηται ἡμᾶς ἐκ πάσης ἀνάγκης, ὀργῆς τε ἡ θλίψεως.

Γνῶθ ἡμῖν εὐμενὴς, ὦ τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν Κύριε, ἡ ἀπειλῆς τῆς ἐπικειμένης διάσωσον ἡμᾶς, ἡ πέμψον τῇ γῇ σε βροχὴν τὴν ἐκέσιον.

Θεοτοκίον.

Πάντες μεσίτιν σε νῦν, πρὸς τὸν Θεὸν οἱ γηγενεῖς ἔχομεν, ὡς ἀληθῶς. διὸ ἐξετῶμεν· τῇ σκέπῃ σε Ἁγνὴ, τὴν πόλιν σε σῷζε. ἐκ πάσης ἀλώσεως.

Ὠ δὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἡ Πληθὺς τῶν Μαρτύρων πρεσβεύσατε, ἔχοντες πρὸς Κύριον, ὡς παῤῥησίαν πολλὴν, νῦν ὑετὸν δωρήσασθαι, ἡ καρπὸν εὐφορίας ὦ πάσῃ τῇ γῇ. Δυσωπῶμεν πρεσβείαις τῶν σῶν Μαθητῶν, ἄνες ἄφες Κύριε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἡ τὴν ὀργὴν ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν, ἡ παράσχε τῇ γῇ ὑετόν. Ἱκετεύομεν Δέσποτα Κύριε, σὲ ὡς ἀγαθὸν ἡ Φιλάνθρωπον πόθῳ ψυχῆς, φεῖσαι ἡμῶν ἡ δώρησαι ὑετὸς καρποφόρες διψώσῃ τῇ γῇ.

Θεοτοκίον.

Ἱκετεύειν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τὸν Υἱόν σε Πάναγνε Θεογεννήτρια, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σε, εἰρηνεῦσαι ἡ σῶσαι ἐκ πάσης ὀργῆς.

Ὠ δὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

ΨΥχῶν Ἀγαθὲ, κυριεύοντα πασῶν σε ἐπισάμενοι, ἐκδυσωπῶμεν, φεῖσαι σύγγνωθι, ὡς ἀγαθὸς ἡ Φιλάνθρωπος, ἡ τῆς ἐνεσώσης δικαίας ἀπειλῆς, ἡμᾶς λύτρωσαι, ἡ δώρησαι ὡς ἀγαθὸς, ὄμβρες διψώσῃ τῇ γῇ.

Ὡς πρὶν Μανασσῆν, ἐκ τῶ ζόφω τῶ χαλκῶ μετανοήσαντα Σῶτερ ἐῤῥύσω, ἡ διέσωσας θανατηφόρε συμπτώματος, εὔσπλαγχνε οἰκτίρμον, παράσχε ἡμῖν τὰ ἐλέη σε, ἡ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ λιμῶ ἡ σεισμῶ.

Σπλαχνίσθητι νῦν, ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς ἡ ἐλεήμων. ἡ γὰρ ἡμάρτωμεν, ἠνομήσαμεν, ἡ ἠδικήσαμεν ἅπαντες. ὅθεν δυσωπῶμέν σε φόβῳ, μὴ τῇ ὀργῇ σε Φιλάνθρωπε παιδεύσῃς χλῆρον ἡ Λαόν· ἀλλ' ὕδως πέμψον τῇ γῇ.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες βροτοὶ, καταφύγιον σεῤῥὸν ἡ ὅπλον ἄμαχον, Θεογεννῆτορ ἐ-

πισά-

πισάμεθα, ἡ δυσωπῆμεν οἱ δοῦλοί σε, ῥῦσαι ἀπειλῆς τῶν βαρβάρων, τὸν Λαὸν καὶ τὴν πόλιν σε, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ καὶ πάσης φθορᾶς.

Ὠδὴ ἡ. Τὸν ὀν Καμίνῳ τῷ πυρός.

Ἡ Λίας λόγῳ ὑετὸν, ἀνασέλλει ἐπὶ γῆς καὶ πάλιν λόγῳ, οὐρανόθεν κατάγει. διὸ αἰτῆμαν αὐτῆ, πρεσβείαις Οἰκίρμον κατάπεμψον, ὑετὸς ὑδάτων τῇ γῇ σε οὐρανόθεν.

Σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Ἀποσόλων ΠροΦητῶν καὶ τῶν Μαρτύρων, Ἱερέων ὁ δῆμος καὶ τῶν ὁσίων πληθὺς, ὡς Κτίσην τῶν ὅλων καὶ Κύριόν σε καθικετεύει, σῶσαι τὲς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς, καὶ θαλάσσης ὡς Θεὸς ἀπελυτρώσω, Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκυ, καὶ τῶν θηρῶν ἀγαθὲ. ὡσαύτως εἰσάκυσον δούλων σε, καὶ ῥῦσαι ἐκ πάσης ἀνάγκης τὸν Λαόν σε. Θεοτοκίον.

Γὴν σὲ τεκοῦσαν Ἰησῦ, Θεοτόκον εἰς πρεσβείαν νῦν κινοῦμεν, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμαρτηκότα Λαόν καὶ πάλιν πόθῳ σοι προσΦεύγοντα. καὶ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τῇ γῇ διψώσῃ Οἰκτίρμον, καὶ ἡμῶν ἐξαυτέντων, τὴν σὴν Φιλανθρωπίαν ἀγαθὲ, ἵλεως Δέσποτα Φάνηθι, ὡς Θεὸς παντοκράτωρ, καὶ δώρησαι ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς, ὑετὲς καρποΦόρες, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐλέησον ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σε τὸ ἔργον, συγχώρησον ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς, μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς Λαόν· ἀλλὰ κλῖνον τὸ ὦς σε, καὶ πρόσχες τῇ δεήσει νῦν ἡμῶν, καὶ παράσχε τῇ γῇ σε ὄμβρες ὑδάτων Κύριε.

Ῥῦσαι ἐθνῶν καὶ βαρβάρων, καὶ παντὸς πολεμίε, τὴν πόλιν σε καὶ πάντα τὸν Λαὸν, καὶ ὑετὲς ἡμῖν δώρησαι, καρποΦόρες Οἰκτίρμον, εἰς εὐθυνίαν πάντων τῶν καρπῶν, καὶ σωτηρίαν πᾶσι κατάπεμψον Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένες πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σε Δέσποινα, Θεραπεύσασα λῦσον, τῶν νῦν παροχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ.

Ποίημα Καλλίστε Πατριάρχε Κωνσαντινοπόλεως.

ΕΥΧΗ Α'. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεος ἡμῶν, ὁ διὰ τὸν πρὸς σὲ ζῆλον ἐπαχθέντας Ἠλιὲ τῷ Θεσβίτε, καὶ τὸν κατὰ καιρὸν τῇ γῇ πεμπόμενον ὑετὸν ἐπισχεθῆναι κε-

λεύσας

λεύσας, ἅτα πάλιν διὰ τῆς αὐτῆ ἱκεσίας ὄμβρον καρποφόρον αὐτῇ χαρισάμενος· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων ὑπὸ τῆς ἰδίας σε εὐσπλαγχνίας δυσωπούμενος, βροχὴν ἐκβύσιον εὐφόρησον τῇ κληρονομίᾳ σε, καὶ τὰ πεπλημμελημένα ἡμῖν παρίδων, τὴς ὑετὲς σε κατάπεμψον ἐπὶ τὴς χερσὶ ζοντας καὶ δεομένες τόπες· Εὔφρανον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς διὰ τὴς πτωχὲς τῆ Λαῆ σε, καὶ τὰ νήπια, καὶ τὰ κτήνη, καὶ τὰ ἄλλα πάντα· ὅτι πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δῶναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῆ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. Ἐπὶ Ἀνομβρίας, τῆ αὐτῆ. Τῆ Κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτε τῆς γῆς, ὁ ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν πεποιηκὼς, ὁ ἐξάγων ἀνέμες ἐκ θησαυρῶν σε, ὁ πρεσκαλέμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, σῆ δεομεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν, ἐξομολογέμενοι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ αἰτέμενοι τὸ παρὰ σῆ πλέσιον ἔλεος, ἔντειλαι τοῖς νεφέλαις τῆ βρέξαι ὑετόν. Οἰκτειρον πάντα τὰ τῆς γῆς σε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ πρεσβύτας, καὶ νέες, καὶ νήπια θηλάζοντα μαζὸν, βόλες σε, καὶ δελίδας, ὗες, καὶ θυγατέρας, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κτήνη τῆς γῆς, καὶ ἐξάγαγε ἡμῖν ἄρτον εἰς βρῶσιν, καὶ χλόην τοῖς κτήνεσι. Πρόσδεξαι τὰς δεήσεις παντὸς τῆ Λαῆ σε, καὶ μὴ ἀπώσῃ τὲς σαναγμὲς τῶν πενήτων· μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς ἡμᾶς· μηδὲ διαφθείρῃς λιμῷ καὶ δίψει τὸν Λαὸν σε. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζυσι, λαβεῖν τὴν παρὰ σῆ τροφὴν εἰς εὔκαιρον· ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν, ἐκτὸς σε ἄλλον ἐκ οἴδαμεν· τὰ παρὰ σῆ πλέσια ἐλέη ἀπεκδεχόμεθα. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ'. Εἰς Ἀνομβρίαν. Τῆ Κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἴδαμεν, ὅτι ἀναξιοι τυγχάνομεν τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, καὶ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὲς ὀφθαλμὲς ἡμῶν καὶ ἀτενίσαι εἰ, τὸν Οὐρανὸν, καὶ καθῆναι ἀώπιόν σε, καὶ τὰ αἰτήματα ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς σέ. Τί γὰρ καλὸν ἐποιήσαμεν ἵνα καὶ τῶν αἰτήσεων ἐπιτύχωμεν; καὶ γὰρ διὰ τὴν σὴν ἄπειρον ἀγαθότητα, ἐκ τῆ μὴ ὄντος ἡμᾶς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες· εἰκόνι τῇ σῇ τετιμήκας· καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἡμῖν ὑπέταξας· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ τοσαῦτα εὐεργετηθέντες ὡς ἐχθροὶ δεσπότῃ καὶ σῆ τῆ εὐεργέτε τὰς ἀντολὰς ἠθετήσαμεν· καὶ βίον ψεκτὸν καὶ γνώμην ῥυπαρὰν καὶ ἀκαθαρτον

ἐκτησάμεθα. Καὶ ὲ τὴν σὴν μόνον ἀγάπην ἀπεβαλόμεθα, ἀλλὰ καὶ ὡς θηρία κατ' ἀλλήλων Φερόμεθα, καὶ τὰς σάρκας ἀλλήλων κατεσθίομεν διὰ τῶν πλεονεκτικῶν τρόπων, καὶ τῆς ἀδικε προαιρέσεως ἡμῶν. Πῶς ἓν ἄξιοι ἐσμὲν, τῶν σῶν εὐεργεσιῶν ἀπολαύειν; Σὺ γὰρ δίκαιος, ἡμεῖς ἄδικοι. Σὺ ἀγαπᾷς, ἡμεῖς ἐχθρώνομεν. Σὺ εὔσπλαγχνος, ἡμεῖς ἄσπλαγχνοι· Σὺ εὐεργέτης, ἡμεῖς ἅρπαγες. Ποίαν τὴν πρὸς σὲ κοινωνίαν Φέρομεν, ἵνα καὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν κοινωνήσωμεν; Ὁμολογῶμεν τὴν δικαιοσύνην σε· ἐπιγινώσκομεν τὴν καταδίκην ἡμῶν· κηρύττομεν τὰς εὐεργεσίας σε, μυρίοις θανάτοις ὑπόδικοί ἐσμεν. Ἰδὲ ἐπὶ τὴν σὴν δρασικωτάτην, καὶ τὰ πάντα διακρατοῦσαν χεῖρα διαμένομεν. Ῥάδιον τυγχάνει τῇ σῇ παντοδυνάμῳ χειρὶ, ὡς ἂν ἐροπῇ ἀΦανίσαι ἡμᾶς, καὶ ὅσον ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γνώμης καὶ ἀναστροΦῆς, δίκαιον ἐστὶν ἡμᾶς ὀλέθρῳ παραδοθῆναι, δικαιότατε Κριτά. Ἀλλὰ τῆς σῆς ἀνυπερβλήτε ἀγαθότητος, καὶ ἀΦράστε χρηστότητος, ἐκ ἔστιν ὅλως ἄξιον, Φιλανθρωπότατε Δέσποτα. Διὸ εἰς τὴν ἀνεξιχνίαστόν σε συμπάθειαν, καὶ τὰ ἀμνησίκακά σε σπλάγχνα θαῤῥοῦντες, προσερχόμεθά σοι τῷ εὐεργέτῃ οἱ ἀγνώμονες, καὶ ἀχάριστοι. Μὴ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς χεῖρας αὐχμοῦ, μηδὲ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν συντρίψῃς ἡμᾶς κλοιῷ τοῦ λιμοῦ· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγαθότητά σε, παράσχε τῇ γῇ, ἣν ἀΦώρισας, βροχὴν ἐκθέσιον τῇ κληρονομίᾳ σε, καὶ πλήρωσον τοὺς κόλπους τῆς γῆς τῶν ζωογόνων σε ὑδάτων· Ἰδὲ γὰρ πρόκειται αὕτη ὡς μήτηρ, ἐξηραμένους ἔχουσα τοὺς μαστούς. ὡς γὰρ ἐκείνης οἱ μαστοὶ γάλακτος ἀπορροῦντες, θάνατον προσΦέρουσι τῷ βρέΦει, οὕτω καὶ ἡ γῆ τοὺς αὔλακας αὐτῆς ἀμοίρους ὑγρότητος προβαλλομένη, μαρασμὸν ἐμποιεῖ τῇ χλόῃ, καὶ Φθορὰν τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς Φέρει, καὶ λιμὸν ἡμῖν ἀπειλεῖ καὶ θάνατον. Ὁ γὰρ ἐκ τῆς ξηρότητος καύσων, καθάπερ τις διαχαὴς πυρετὸς, τὰ βλαστήματα μαράνας, ἀΦανισμὸν προμηνύει τῶν γεννημάτων αὐτῆς. Ἀλλὰ τῷ ἐλέει σε ἐπίσκεψαι αὐτὴν, καὶ ὑδατώδεσι νέΦεσι τὸν ἀέρα εὐκράτωσον, καὶ τῷ πλησίῳ σε ὑετῷ τὴν γῆν καταδρόσισον, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς ψυχαγώγησον, καὶ ταῖς ἀναπνοαῖς τῶν καλλίστων ἀέρων τὰς καρποὺς ἀρτίους καὶ μεστοὺς ποίησον, καὶ πλήθυνον αὐτοὺς τῇ εὐσπλαγχνίασε, δι' ὧν ὥρισας τὴν τοῦ σώματος ζωὴν διακρατεῖσθαι. ἐὰν γὰρ μὴ σὺ τὴν διὰ τῶν ἐκθεσίων σε ὄμβρων δῶῃς χρηστότητα, ἡ γῆ ἡμῶν ὁ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀλλὰ διὰ τὰ πλήθη τῶν οἰκτιρμῶν σε, ἐπάκουσον τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σε. Σὺ γὰρ εἶ ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, καὶ ὁ τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ

ἀγα-

ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ'. Ἐπὶ Ἀνομβρίας. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε Κύριε, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σε Ἠλιοῦ λύσας τὸν αὐχμὸν, ἢ τῇ τῶν ὄμβρων καταῤῥοῇ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καταβρέξας· ἢ τῇ εὐθηνίᾳ τῶν καρπῶν διαθρέψας τὸν Λαόν σου πλουσίως· Αὐτὸς ἢ νῦν ὑπὸ τῆς ἐμφύτου σε χρηστότητος δυσωπούμενος, δώρησαι τῇ γῇ ὑετοὺς εἰρηνικοὺς εἰς γονιμότητα τῶν ἐτησίων καρπῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ὕδατα εἰς τόπους αὐτῶν ἀποκαταστήσας. ἢ τὴν γῆν ὑπ' αὐτῶν καλυπτομένην ὁρατὴν παρασκευάσας. Σὺ εἶ ὁ κελεύσας αὐτῇ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρπούς, εἰς ἀπόλαυσιν ἡμετέραν. Σὺ εἶ ὁ διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῶν ἐπὶ τοῦ Νῶε ἀνθρώπων πηγὰς ἀβύσσου ῥήξας, ἢ καταῤῥάκτας ἀνοίξας Οὐρανοῦ, ἢ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς θαλασσώσας πρὸς ἐξάλειψιν πάσης σαρκός. Σὺ εἶ ὁ ἐν ὕδασι σεγάζων τὰ ὑπερῷά σου. Σὺ εἶ ὁ νέφη μετεωρίζων, ἢ τούτοις ἐπιτάττων, τὰς τῶν ὄμβρων ἀπολύειν σαγόνας. Σὺ εἶ ὁ ἀνάγων τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ἢ ἐκχέων ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. Σὺ εἶ ὁ ὑετὸν ὁρίσας, ἢ βροχὰς ἐκβύσας ἀφορίσας. ἢ ποταμοὺς ὑδάτων ἀποπλήρων, ἢ ποτίζων τὴν γῆν, ἢ μεθύων τὰς αὔλακας αὐτῆς. εἰς πληθυσμὸν τῶν ὡραίων αὐτῆς καρπῶν. Σὺ εἶ ὁ διελθὼν θάλασσαν, ἢ ποταμὸν βάσιμον ἀπεργασάμενος, ἢ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας, ἢ πικρίαν ὑδάτων εἰς γλυκύτητα μεταβαλών. Οἶδε τῶν ὑδάτων ἡ Φύσις τὸν αὐτῆς Ποιητήν, ἐπιγινώσκει τὸν ἑαυτῆς Δεσπότην, ὑπηρεσίαν. Ἂν ἴδῃ σε τὸν Δεσπότην ὀργιζόμενον καθ' ἡμῶν, ἢ ἀμέτρως κινουμένη ὄλεθρον κατεργάζεται, ἢ συσελλομένη συνέχεται, ἢ ἡ αὐχμηρία χώραν λαμβάνει, ἢ Φλογώδης ὁ ἀὴρ γίνεται, ἢ τῆς γῆς οἱ βλασοὶ μαραίνονται, ἢ ἡμεῖς εἰς χεῖρας κινδύνων πίπτομεν. Ἂν δὲ πάλιν θεάσηται σε τὸν Φιλάνθρωπον Θεὸν, εὐμενῆ, ἢ εὐδιαλλακτον. τοὺς ὑετοὺς ἑτοιμάζει, ἢ οἱ ὄμβροι ἐπὶ τὴν γῆν καταφέρονται, ἢ ὁ ἀὴρ εὔπνους γίνεται, ἢ ἡ γῆ τῷ σῷ προσάγματι εἴκουσα, δαψιλεῖς τοὺς καρποὺς ἐκ τῶν ἑαυτῆς λαγόνων ἀναπέμπει. Σὲ τοίνυν τὸν Ποιητὴν, ἢ συνοχέα τοῦ παντὸς ἱκετεύομεν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· μνήσθητι, ὅτι ἔργα τῶν χειρῶν σου ἐσμέν. Πρόσχες τῇ ἀσθενείᾳ τῆς Φύσεως ἡμῶν, ὅτι σὺ ἐποίησας ἡμᾶς. Ἴδε τῶν πετεινῶν τὴν σύνωσιν· τῶν κτηνῶν τὴν βοὴν, τῶν νηπίων τὸν κλαυθμὸν, τῶν νέων τὴν κραυγὴν, τῶν γηραιῶν τὴν ταλαιπωρίαν, τῶν ὀρφανῶν τὴν σέρησιν, τῶν χηρῶν τὴν μόνωσιν, τῶν πενήτων τὸ ἀνδεὲς, ἢ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου τὴν ἱκέσιον Φωνήν.

ἢ

καὶ ἐπίσκεψαι τὴν γῆν, καὶ μέθυσον αὐτὴν ταῖς πιαινόσαις βροχαῖς. Ἰκμάδος γὰρ ἀπορεῖσα, τοῖς μὲν ἰδίοις βλασήμασι μαρασμὸν, ἀνθρώποις δὲ καὶ κτήνεσι τὸν ὄλεθρον ἀπειλεῖ. Διʼ ὕδατος τὸν ὄλεθρον ἐπάγων ποτὲ, ἐμνήσθης τοῦ Νῶε Φερομένου ἐν τῇ κιβωτῷ ὑπὸ τῶν ἀμετρήτων ἐκείνων ὑδάτων· ἐμνήσθης δὲ αὐτοῦ, καὶ τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ τῶν ἑρπετῶν· καὶ ἐπήγαγες πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ· καὶ τὸν Νῶε, καὶ τὰ μετ᾽ αὐτοῦ ζῶα, καθάπερ σπέρμα, διετήρησας εἰς γάνεσιν δευτέρου Κόσμου. Καὶ νῦν διὰ τοῦ συνέχοντος αὐχμῷ τὸν ἀέρα λιμὸν ἀπειλεῖς καὶ θάνατον. Μνήσθητι τοῦ πεποιθότος ἐπὶ σὲ Λαοῦ, μνήσθητι καὶ τῶν πετεινῶν, μνήσθητι καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πνεῦμα δρόσου ἐπάγαγε· καὶ ὁ αὐχμὸς κοπασάτω, καὶ τὰ σπέρματα τῆς γῆς τελεσφόρησον εἰς διατροφὴν ἀνθρώπων τε καὶ ζώων, καὶ πάντα πάλιν τῆς παρὰ σοῦ προμηθείας ἀξίωσον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀνατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σὺ εἶ ὁ ἐξάγων ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνον πηγάζων, καὶ ἐλαίῳ καθιλαρύνων τὰ τῶν ἀνθρώπων πρόσωπα, ὅπως τῶν χορηγημάτων παρὰ σοῦ ἀγαθῶν, ἐν ἀφθονίᾳ μετέχοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας δοξάζωμέν σε τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΙΧΗ Ε΄. Ἐπὶ Ἀνομβρίας. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ῥήματί σου τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, ὁ χοῦν λαβὼν ἐκ τῆς γῆς καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον καὶ ψυχῇ λογικῇ καὶ εἰκόνι σου τιμήσας αὐτὸν, καὶ εἰπὼν· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν. ὁ διδοὺς τοῖς κτήνεσι τροφὴν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων, ὁ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ διὰ σαρκὸς ἐπιδημίᾳ σου, νῦν μὲν ἑπτὰ, νῦν δὲ πέντε ἄρτοις χιλιάδας χορτάσας πολλάς. Αὐτὸς πανάγαθε Δέσποτα, καὶ τὸν σὸν Λαὸν τοῦτον, τὸν ἐπικεκλημένον τὸ παναγιόν σου ὄνομα, τῇ σῇ παντουργῷ καὶ μεγαλοδώρῳ δεξιᾷ πλουσίως διάθρεψον. Ἔπιδε Κύριε ἐπὶ τοὺς πτωχοὺς τοῦ Λαοῦ σου, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Οἰκτειρον πάντας ἡμᾶς συμπαθῶς. Σὺ γὰρ Δέσποτα Φιλάνθρωπε μόνος εἶ Πατὴρ ἁπάντων ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς αἴρομεν, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. Σός ἐστι λόγος πανάγαθε Δέσποτα, τὸ αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε. Δὸς οὖν τοῖς αἰτοῦσι νῦν Δέσποτα, σὺν τῇ πνευματικῇ τροφῇ, καὶ τὴν ἀναγκαίαν τοῦ σώματος, καὶ διάθρεψον πεινῶντα τὸν σὸν Λαὸν, ὄμβρους ἐπικαίρους, εὐκρασίαν ἀέρων καὶ καρπῶν παντοδαπῶν εὐφορίαν τῇ γῇ

χάρισαι, τὲς ἐν ἀσθενείᾳ, ἢ λύμῃ, ἢ πυρετοῖς· ἢ νόσοις παντοδαποῖς ταλαιπορεμένες ἐπίσκεψαι. Ῥῦσαι τὴν τῷ σῷ ὀνόματι ἐπικεκλημένην ταύτην πόλιν, ἢ πᾶσαν πόλιν ἢ χώραν, ἀπὸ λιμῦ, λοιμῦ, σεισμῦ, καταποντισμῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἢ φόνε, χαριζόμενος ἡμῖν τὰ ἐλέη σε· Χάριτι τῦ ἀνάρχε ἢ ὁμοουσίε σε Πατρὸς, ἢ τῦ Παναγίε, ἢ ὁμοτίμε σε Πνεύματος· εὐχαῖς ἢ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκε, τῶν θεηγόρων σε Ἀποστόλων, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων· Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ς'. Ἐπὶ Ἀνομβρίας. Τῦ Κύριε δεηθῶμεν.

ΚΎριε Ἰησῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καταδεξάμενος σάρκα φορέσαι, ἵνα δοξάσῃς θαυμασίως τὴν λογικὴν φύσιν τῇ ἀῤῥήτῳ σε εὐσπλαγχνίᾳ ἢ ἀγαθότητι, ἢ τὲς ἐν ἀληθεῖ ἐπιγνώσει ἐπισρέφοντας ἐκ τῦ βυθῦ τῆς ἁμαρτίας συμπαθεῖν ὑποσχόμενος. Ὅταν γὰρ πρὸς σὲ ἐπιβλέψωσι σχήματι δεκτικῷ ἢ γνησίῳ διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν θεων σε ἐντολῶν· τότε ἢ αὐτοὶ ἐν παῤῥησίᾳ δυνήσονται σὲ τὸν Θεὸν ἵλεων ἢ εὐμενῆ καθιξᾶν. Νῦν ἓν ἄφες πάσας τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἢ κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ ἓς σε ἢ ἐπάκεσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν ἢ ἁμαρτωλῶν. καθάπερ ποτὲ τῷ Θεσβίτῃ Ἠλίᾳ ὑπήκεσας, ὥς τε ῥήματι μόνῳ δῆσαι τὸν Οὐρανὸν, πρὸς σωφρονισμὸν τῦ ἀπειθῦς ἐκείνε Λαῦ. Εἶτα δι' αὐτῦ πάλιν τῇ συνήθει φιλανθρωπίᾳ χρησάμενος, ταῖς νεφέλαις προσάξας, τὴν γῆν πᾶσαν κατήρδευσας ὕδατος ἀγαθῦ. Οὕτω ἢ νῦν πάλαι ταῖς ἱκεσίαις αὐτῦ τῦ σῦ θεράποντος, ἢ θερμαῖς δεήσεσι, πάριδε τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἢ τὰς ἁμαρτίας, ἢ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἢ ἐπάκεσον ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ θερμῶς δεομένων σε. Καὶ λῦσον τὸν αὐχμὸν τῦτον τῆς γῆς διὰ τῆς ἐξομολογήσεως ἢ χρωτῆς τῦ Λαῦ σε, ἢ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς ὑετὸν ἀγαθὸν, ὅπως ἐμφορηθῶμεν τῦ ὕδατος, ἢ ἡ γῆ ἡμῶν δώσῃ τὸν καρπὸν ἐν καιρῷ εὐθέτῳ εἰς τροφὴν ἡμετέραν, ἢ αὐτῶν δηλαδὴ τῶν ἀλόγων ζώων. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκεσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἢ ἀναξίων δούλων σε, ἢ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν, μηδὲ νικησάτω ἡ ἀνομία ἡμῶν τὸ ἔλεός σε, ἀλλὰ κλῖνον Κύριε τὸ ἓς σε, ἢ ἐπάκεσον ἡμῶν. Ἴδε τὴν συντριβὴν, ἢ σπλαγχνίσθητι, βλέψον ἐξ ἁγίε σε κατοικητηρίε, ἴδε τὲς σωαγμὲς τῶν παιδίων, ἴδε τὴν ἄωρον ἡλικίαν τῶν νηπίων, τῇ σφοδροτάτῃ δίψῃ πιεζομένην, ἴδε τὴν τῶν ἀκάκων βρεφῶν κάκωσιν, ἴδε τὰ σπλάγχνα τὰ μητρικὰ, ἴδε μαζὲς ξηραινομένες ἀναιρεθέντων νηπίων, ἴδε τὲς τῷ χρόνῳ προβεβηκότας ἢ νέες, ὥσπερ ὁρμαθὲς εἰς χεῖρας ἀνόμων ἐκδεδομένες. Καὶ τοίνυν πάριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν

γνώσει

γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ κατὰ νῶν ἢ διάνοιαν, ἢ μὴ ἀπώσῃ ἡμᾶς εἰς τέλος. Οὐ γὰρ ὕδατος μόνε δίψει τηκόμεθα, ἀλλὰ ἢ μυρίοις ἄλλοις κακοῖς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἢ πρὸς σὲ βλέπομεν, ἵνα ἐπιχεθῇ ἐφ' ἡμᾶς ὑετὸς ὡριμώτατός τε ἢ δαψιλέσατος, ἵνα ἢ τὴν δικαίαν σε ὀργὴν σήσῃς τῆς δεινῆς ταύτης αἰχμαλωσίας. Ἀμφότερα τοίνυν αἰτεμεν δεόμεθά σε Φιλάνθρωπε, ἵνα τὰ φρέατα ἢ τὲς ἀγρὲς ἡμῶν ἐμπλήσῃς ὕδατος, ἢ τὰς ψυχικὰς ἡμῶν ἀρέρας εἰς κόρον ποτίσῃς, ἢ ἐμπλήσῃς τῆς σῆς χρηςότητος, ἢ τὰ φρέατα, δηλαδὴ τὰς καρδίας ἡμῶν, εὐφροσύνης ἢ ἀρρήτε μεθύσῃς χαρᾶς ἢ ἀγαλλιάσεως· ἢ σήσῃς τὴν ἐπικειμένην καθ' ἡμῶν ἄσχετον ὀρμὴν τῶν ἐχθρῶν τῆς πίσεως ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν ψυχῶν ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καλλίσε Πατριάρχε Κωνσαντινοπόλεως Εὐχὴ ἐπὶ Ἀνομβρίας, ἢ ἐξαλλαγῆς ἀνέμων. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἀγαθὲ ἢ Φιλάνθρωπε Κύριε, ὁ τὴν Κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιεργήσας, ἢ ἐξ αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον πλασεργήσας, ὕσερον δὲ σῇ ἀρρήτῳ Φιλανθρωπίᾳ πεπτωκότα τῶτον, ἢ δῶλον τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμενον, ἀναλαβὼν ἢ καθαγιάσας, ὅπως μὴ ἀπόληται εἰς τέλος τὸ τῶν χειρῶν σε ἔργον, δὲς δὲ τέτῳ ἢ τὰς σαυτῦ ἐντολὰς εἰς ὑπόμνησιν τῆς σῆς παρεσίας, ἢ τῶν σῶν ἐναλμάτων τῆς θείας ἀνανθρωπήσεως. Ὅσον ἐκοπίασας, ἢ ἠγωνίασας, ἢ ἐπείνασας, ἢ ἐδίψησας, πληρώσας πάντα δι' ἡμᾶς ὡς εἰκὸς τὰ ἀνθρώπινα, ἐπιβάς τε πλοίε, ἢ θάλασσαν πεζεύσας, ἢ κύματα ἄγρια, ἢ βίας ἀνέμων χαλινώσας, ἢ πάντα παθεῖν ἀνεχόμενος, μέχρι Σταυρῦ ἢ θανάτε ἵνα ἐν ᾧ πέπονθας ἢ ἐπειράσθης, βοηθῆς ἡμῖν τοῖς ἀσθενέσιν. Αὐτὸς ἢ νῦν Βασιλεῦ Ἅγιε, ὁ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν φιλανθρώπως ἀναλαβὼν, σπλαγχνίσθητι ἡμῖν τοῖς χειμαζομένοις σφοδρῶς, ἢ τῇ τῶν ἀναγκαίων ἐνδείᾳ πιεζομένοις, χορήγησον ἡμῖν τὴν σὴν ἀγαθότητα· μέθησον τὴν γῆν ἡμῶν ὕδατος καθαρῦ, πρὸς καρποφορίαν αὐτῆς· ἐπωφελεῖς ἡμῖν τὲς ἀέρας χάρισαι. Καὶ καθάπερ ποτὲ τὲς Μαθητάς σε διέσωσας βυθιζομένες ἐκ τῆς θαλάσσης, ἢ τῆς τῶν ἀνέμων βίας, ὕτω ἢ νῦν διάσωσον ἡμᾶς ἐκ τῆς συνεχῦς ἡμῶν περισάσεως. Στῆσον ἢ νῦν τῆς θαλάσσης τὴν ἀγριότητα· κατάπαυσον τὰ ἀνάντια πνεύματα, τῇ σῇ προσάξει τῇ θεϊκῇ δὸς ἡμῖν γαλήνην ἢ ἀνάπαυσιν τῶν ἀνιαρῶν. Ναὶ Κύριε Ἰησῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἴδε ἢ ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίε κατοικητηρίε σε πρὸς τὴν ἄμπελον ταύτην, ἢ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σε· ἢ δὸς πνεῦμα εὐθὲς πρὸς ἀ-

παλλα-

παλλαγὴν τῶν ἐπερχομένων ἡμῖν συμφορῶν. πρεσβείαις τῆς σὲ τεκούσης Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τοῦ αὐτοῦ Εὐχὴ ἑτέρα, ἐπὶ Ἀνομβρίας, καὶ Προσβολῆς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ χοὸς δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τοῦτον διαμορφώσας, καὶ εἰς κάλλος ἐξωραΐσας τῇ ἀῤῥήτῳ σου μεγαλειότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ, καὶ ὡς εἰπεῖν διὰ τῆς ἔξωθεν ὡραιότητος τοῦ ἀνδριάντος, τὰς χαρακτῆρας θαυμασίως ἐμφήνας τῆς λογικῆς ψυχῆς, καὶ τὴν δόξαν, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἣν ἔδωκας αὐτῷ πρότερον μὲν διὰ τῆς θαυμασῆς ἐκείνης δημιουργίας, ἀπώλεσε δὲ ὡς μὴ ὤφελε διὰ τὴν πικρὰν τῆς γεύσεως ἡδονήν. ὕστερον μέν τοι προσελάβετο διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ διπλῶν αὐτὸν εἶναι ποιήσας, ἐκ ψυχῆς δηλονότι, καὶ σώματος. καὶ τὴν μὲν ψυχὴν ἅτε νοερὰν οὖσαν καὶ ἄϋλον, ἀῤῥήτοις λόγοις ἐκτρέφων τῷ Θείῳ Πνεύματι, καὶ ἀξίαν αὐτὴν ἐργαζόμενος τῆς σῆς δόξης τε καὶ μεγαλειότητος· τὸ δὲ σῶμα διὰ τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου, καὶ τῆς τῶν ἀέρων εὐκρασίας, καὶ τῆς ἐκ τούτων τελεσφορουμένης τροφῆς, εἰς αὔξησιν καὶ ἀναδρομὴν προβιβάζων καὶ περιτηρῶν. Ὁ ἀνοίγων τὴν σὴν χεῖρα, κατὰ τὸ Προφητικὸν λόγιον, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶσαν ζωὴν λογικὴν καὶ ἄλογον Φύσιν τῆς σῆς εὐδοκίας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, τὴν μὲν κάθαρσιν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν προσγινομένην διὰ τῆς ἐργασίας τῶν σῶν ἐντολῶν διαλευκάνας, προφητικῶς εἰπεῖν, λαμπροτέραν χιόνος τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποίησον, καθὰ καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς ἐνετείλατο, ἐκλάμψειν αὐτὰς ὡς τὸν ἥλιον· τοῖς δὲ σώμασιν ἡμῶν, τοῖς κατεσκληκόσι ταῖς ἀνομίαις, καὶ ἀσωτίαις ἐμπεφυρμένοις, ὑγείαν δώρησαι, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν τοιούτων δεινῶν· εὐκράτες καὶ ἐπωφελεῖς τὰς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρους εἰρηνικοὺς ἐξαπόστειλον τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν· μέθυσον τὰς αὔλακας ταύτης ὕδατος καθαροῦ, εἰς ζωοτροφίαν ἡμῶν τε, καὶ τῶν ἀλόγων ζώων· σῶσον τὴν καθ' ἡμῶν ἐπερχομένην λοιμῶδιαν, καὶ μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ. Ἐπάκουσον ἡμῶν προσχὼν ἱλεῷ ὄμματι, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, ἡμῖν τοῖς σοῖς ἀναξίοις ἱκέταις, δυσωπούμενος ταῖς ἀκαταμαχήτοις πρεσβείαις τῆς ἀῤῥυπάρως, καὶ ἀχράντως σωματωσάσης σε Παναγίας Παρθένου τῆς κοινῆς ἐλπίδος ἡμῶν. Ὡς ἂν διὰ πάντων δοξασθῇ τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ

ἀεὶ,

ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΦΟΒΟΝ ΣΕΙΣΜΟΥ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὦ Χριστὲ τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

ΩΣ Φοβερὰ ἡ ὀργή σου ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν. εὐχαρίστως σὲ διὸ ἀεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἡμῶν καθ' ἑκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὥσπερ φύλλον εὐτελὲς, διασείεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Ρῦσαι Σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς, ϗ μὴ δῴης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς σε τὸν μακρόθυμον. Θεοτοκίον.

Ἱκετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ, τὰ συνήθη σπλάγχνα σου. ἐπὶ Πόλιν ϗ Λαὸν, συμπαθῶς δεικνύουσα Σεισμοῦ, βαρυτάτου ϗ φθορᾶς πάντας ἀπάλλαξον. Ὠδὴ β'. Ἴδετε ἴδετε.

ΣΕίσας προβλέψει σου, πᾶσαν τὴν γῆν Παμβασιλεῦ, ἐνέβαλες εἰς φόβον. ἡμῶν τὰς διανοίας· ἀλλ' ἄνες Δέσποτα οἰκτίρμον τὴν ὀργήν σου ϗ μὴ δῷς εἰς παντελῆ ἀφανισμὸν τὸν σὸν Λαόν.

Τίς δυσωπήσει σε, ὑπὲρ Λαοῦ παντοδαπῶν, αἰσχύνης ὀφλημάτων; ἀεὶ καλυπτομένου, ϗ ἀπολέσθαι προσδοκῶντος τῇ ὀργῇ σου; ἐξ ἧς ἡμᾶς Χριστὲ τῷ σῷ ἐλέει ἐξελοῦ.

Ἔδειξας φόβον σου, νυνὶ Χριστὲ τῇ φοβερᾷ, προβλέψει σου σαλεύσας, τῆς γῆς τοὺς θεμελίους· ἀλλὰ συνήθως δεῖξον πάλιν ἐλεήμον, τὸ ἔλεος τὸ σὸν μὴ ἀπολλύμεθα δεινῶς. Θεοτοκίον.

Τίς μόνος ἄνευ σοῦ, δύναται Ἄχραντε ἁγνὴ, Θεὸν ἀγανακτοῦντα, καθ' ἡμῶν καταλλάξαι; διὸ δυσώπει Παναγία, παῦσαι τάχος τὸν κλόνον νῦν τῆς γῆς, γεννῶντα ὄλεθρον ἡμῖν. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἡ Γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων, ϗ ἀεὶ τὴν ὀργήν σου συγκινούντων καθ' ἡμῶν, Οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ· ἀλλὰ φεῖσαι Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Συσσείσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, νουθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῷ, θείῳ φόβῳ θέλων ὑπεράγαθε.

Γεννώσας θάνατον πικρὸν, ϗ Σεισμοὺς βαρυτάτους, ϗ πληγὰς ἀνηκέστους,

ἁμαρ-

ἁμαρτίας ἀδελφοὶ, ἐκφύγωμεν ᾗ Θεῷ, μετανοίας τρόπους ἐπιδείξωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἔσα ἀγαθὴ, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρούσης τῶ Σεισμῶ, ῥυσθῆναι πάντας ὀργῆς, Θεοτόκε ἀχράντε δέομεθα.

Ὠδὴ γ'. Χρισὸς μὲ δύναμις.

Σαλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βελόμενος, ἐδρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα σηρίζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς τῦ δολίυ πολεμήτορος. Τῇ θείᾳ νεύσει σε, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, ᾗ δονεις τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικέντων Δεσποτα, τῆς ἐν δικαίας σε ὀργῆς, ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδ ὅλως ἔχεσαν, εἰς νῶν τὸν Φόβον σε, ἐκφοβεῖς τῇ κινήσει πᾶσαν τὴν γῆν, μόνε εὐσυμπαθητε. ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέη σε θαυμάσωσον.

Θεοτοκίον.

Ναον σε Δέσποινα, Θεῦ γινώσκοντες, ὠ Ἁγίῳ Ναῷ σε χεῖρας οἰκτρὰς, αἴρομεν εἰς δεησιν ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν, ᾗ παράσχε σὴν βοήθειαν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ Φέγγει σε Ἀγαθέ.

Καὶ σὺ καρδία σεισθητι νῦν, βλέπουσα Θεῦ τὴν ἀπειλὴν, ἐπικειμένην ᾗ βοησον Φεισαι τῦ Λαῦ σε Δέσποτα Κύριε, ᾗ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργήν σε εὔσπλαγχνε.

Λαὸν ᾗ πόλιν ἣν περ τῷ σῷ, Αἵματι ἐκτήσω Ἰησῦ, μὴ παραδῷς εἰς ἀπώλειαν, ὠ τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν σεισμῷ Φοβερῷ, χορὸς τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε.

Ὁδὸς σε Δέσποτα τὰς ὀρθὰς, γνώμη ἀποκλίνοντες στρεβλῇ, εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆτε ᾗ ἀμνησίκακον· ἀλλ' ἵλεως οἰκτίρμον, γενῦ τοις δέλοις σε.

Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἦλθε καιρὸς, νῦν καταλλαγῆς χρεία Ἁγνὴ, πρὸς τὸν Υἱόν σε ᾗ Κύριον ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρεκότας ἡμᾶς, ᾗ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσηται.

Ὠδὴ ς'. Τῦ βίυ τὴν θάλασσαν.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παῤῥησίαν δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σε. τὺς ἐκλεκτὺς Ἀγγελυς σε εἰς θερμὴν, κινῆμον παρακλησιν, δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σε ἐξελῦ ἡμᾶς.

Νῦν ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠλέησας ἡμᾶς, ᾗ ἀδαμῶς συνέχωσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώματι χαλεπῷ, πολλὰ πλημμελήσαντας· εὐχαρίστως διὸ σε προσκυνῆμεν Χριστέ.

Προσαττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα,

οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος ςάσεως, ϗ τῷ Φόβῳ σȣ Λόγε ςηριζώμεθα. Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε, ἀπορȣ́μενον νυνὶ, τὸν σὸν Λαὸν οἰκτείρησον, ϗ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεȣ̃ ἀγανάκτησιν, μεταποίησον τάχος δυσωπȣ̃μέν σε. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὑπερύμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι ȣ̓κ ἐθανάτωσας, τȣ̀ς οἰκέτας σȣ, σπαραγμῷ ϗ κλόνῳ Φοβερῷ, τῆς γῆς, ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν, τȣ̃ ἐπιςρέψαι τῶν κακῶν, ϗ ζῆσαι πάντας ἡμας.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας αναπέμψωμεν ϗ δάκρυα προχέωμεν ὅπως ἵλεων τὸν Δεσπότην ἕξωμεν Χριςὸν, ἐκτρίψαι Σεισμῷ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἁμαρτιῶν, ἐπαπειλȣ̃ντα δεινῶς.

Οἴμοι κραξωμεν ϗ χεῖρας ἐκπετασωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιςον ϗ παυσώμεθα τȣ̃ λοιπȣ̃ ποιεῖν τὰ πονηρά. ϗ γὰρ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν, ςηρίξαι θέλων ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Νεῦσον Ἄχραντε σωθῆναι ταῖς πρεσβείαις σȣ, ἀφανισθῆναι μέλλοντας ἐν ὀργῇ Θεȣ̃ ϗ θυμῷ μεγάλῳ ϗ Φρικτῷ, τῆς νῦν ἐπελθȣ́σης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλων, ἁμαρτηματων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ Φλογος τοῖς ὁσίοις.

Τῆς δικαίας σȣ ταύτης ὀργῆς Φιλανθρωπε, ἐπελθȣ́σης ἀθρόως συνεταράχθημεν, ϗ ἀπελπισμῷ παντελεῖ συνεσχεθημεν, προσαγανακτȣ̃ντα, ὁρῶντες καθ' ἡμῶν σε.

Ἀνατείνωμεν χεῖρας πιςοὶ ϗ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σῴζειν δυνάμενον, κράζοντες Χριςὲ, τὸν θυμόν σȣ ἀπόςρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως Φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων Μαρτύρων σύλλογος, Προφητῶν Ἀποςόλων Ὁσίων Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς ἱκετεύει σε Δέσποτα, Φεῖσαι τȣ̃ Λαȣ̃ σȣ, τȣ̃ τεταπεινωμένȣ.

Ὁ γινώσκων Οἰκτίρμον τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν, ϗ εὐόλισθον πάντῃ ϗ ἀδιόρθωτον, ἄνες τὴν ὀργὴν ϗ τὸν τάραχον κόπασον, ϗ τῷ σῷ ἐλέει, οἰκτείρησον οἰκτίρμον. Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν εὐσυμπάθητον, ἡ τεκȣ̃σα Σωτῆρα ἴδε τὴν κάκωσιν, ϗ τὸν ςεναγμὸν τȣ̃ Λαȣ̃ σȣ ϗ τάχυνον, τȣ̃ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδȣ̀ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, ϗ Φοβερῶς ἡ γῆ μηδὲν σφαλεῖσα κολάζεται. νȣθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ Φιλάνθρωπος, ὅλην αὐτὴν σαλεύει. λά-

βωμεν

βωμεν αἴσθησιν, ϗ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ὡρῶν ϗ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μιᾷ ῥοπῇ ἠθέλησας ἐκτρίψαι τοὺς δούλους σου· ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγχνίας σου, Δέσποτα ἐκωλύθης· εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς, μόνε Φιλάνθρωπε.

Σεισμοῦ μαχαίρας πικρᾶς ἁλώσεως, ϗ ἐθνικῆς Χριστὲ ἐπιδρομῆς ϗ συμπτώσεως, ϗ λιμοῦ ϗ κακώσεως Δέσποτα, πάσης ἄλλης Οἰκτίρμον, ῥῦσαι τὴν πόλιν σου, ἅπασάν τε χώραν σὴν πιστῶς ὑμνολογοῦσάν σε.

Ἡ γῆ ἀγλώσσως βοᾷ στενάζουσα· τί με κακοῖς μιαίνετε πολλοῖς πάντες ἄνθρωποι; ϗ ὑμῶν ὁ Δεσπότης Φειδόμενος, μόνην ἐμὲ μαστίζει· λαβετε αἴσθησιν, ϗ ἐν μετανοίᾳ τὸν Θεὸν ἐξιλεώσασθε. Θεοτοκίον.

Φθορὰν τῷ τίκτειν μὴ ὑπομείνασα, καταφθορᾶς Παρθένε ἐξελοῦ ἡμᾶς ἅπαντας, ϗ Σεισμοῦ βαρυτάτου ϗ θλίψεως, παύουσα τοῦ Δεσπότου τὴν ἀγανάκτησιν, σοῦ ταῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς Θεοχαρίτωτε.

στιχ. προσόμοια, τοῦ Σεισμοῦ. ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ Τὰ θεμέλια πάντα, τῆς γῆς σαλεύων Θεὸς, ὁ συνταράσσων μόνος, τῆς θαλάσσης τὸ κῆτος, ὡς κτίστης τῶν ἁπάντων, ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς Φοβερᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς, ὑπὸ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας διαπαντὸς, δυσωπούμενος Φιλάνθρωπε.

Ὡς πολυέλεος μόνος. ϗ παντοδύναμος, Χριστὲ Σωτὴρ ὑπάρχων, διὰ τῆς Θεοτόκου, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων, σῷζε ἀεὶ, ἀπὸ λιμοῦ ϗ λοιμοῦ ϗ Σεισμοῦ πυρὸς μαχαίρας ἐθνῶν καταποντισμοῦ, τὴν δοξάζουσαν σε πόλιν πιστῶς.

Τῆς νῦν δικαίας σου ταύτης, ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἀθρόως ἐπελθούσης, μὴ συγχώσῃς Οἰκτίρμον, μηδὲ διασκεδάσῃς, μὴ τῷ θυμῷ τῆς ὀργῆς σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ τὸν ταραχὸν κόπασον τοῦ Σεισμοῦ, ϗ τὸν σὸν Λαὸν οἰκτείρησον. Ἕτερα στιχ. Ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ, ἦχος β'.

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου Φόβῳ, βουνοὶ ϗ τὰ ὄρη συσσειόνται Κύριε· ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῇς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου τῆς Φοβερᾶς ἡμᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς ϗ Φιλάνθρωπος. Ἦχος πλ. β'.

Νινευΐται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ Σεισμοῦ ἀπειλὴν κατάχωσιν ἤκουον ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν ἡ μετανοία παρακαλεῖ ἀλλ' ὡς ἐκείνων βοὴν Λαοῦ σου μετανηπίων ϗ κτηνῶν, οἰκτείρας προσεδέξω ϗ ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου

Ἀνα-

Ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Φοβερὸς εἶ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τῆς δικαίας σου ὀργῆς; ἢ τίς σε δυσωπήσει; ἢ τίς παρακαλέσει Ἁγαθὲ, ὑπὲρ Λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ, καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ὑπὲρ ἡμῶν σοι βοῶντα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ἀγαθὲ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ψάλλεται δὲ τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς πᾶσαν Λιτήν.

Οὐράνιε Βασιλεῦ, Φιλάνθρωπε Κύριε μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἔπιδε ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, ἴδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς ἐπιδρομὰς ἐθνῶν, ἢ εἰς χεῖρας βαρβάρων, ἢ εἰς χάος ἀπολέσθαι. μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ἡμεῖς δὲ Λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. ἔχεις ἔμφυτον τὴν ἀγαθότητά σου, σκέπε τὴν πόλιν ταύτην· ἔχεις πρέσβιν τὴν Θεοτόκον, τὴν σὲ τεκοῦσαν λόγε, χορὸν τῶν Ἀποστόλων, καὶ πλῆθος τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὁσίων· δέξαι τὰς δεήσεις ὑπὲρ Λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου, καὶ σῶσον ἀνεξίκακε τὴν κληρονομίαν σου.

Εὐχὴ ἐπὶ ἀπολὴν Σεισμοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ Φοβερὸς καὶ θαυμαστὸς, ὁ μέγας καὶ ἀληθινὸς, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων, ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται, ὁ σείων τὴν ὑπ' Οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ σύνδεσμοι αὐτῆς ὑπὸ σαλεύονται, ὁ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σαλεύων, ἤδρασαι δὲ τῷ σῷ νεύματι· ὧν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητον δὲ καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Αὐτὸς μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου παράσχου ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι. στήριζον τὴν Κτίσιν, στερέωσον τὴν γῆν, παῦσον τὸν χλόνον αὐτῆς, ἔδρασον τὴν δονηθεῖσαν Οἰκουμένην, καὶ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, μηδὲ καταδικάσῃς ἡμᾶς ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ ἀπολὴν Σεισμοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ Ἅγιε, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, μακρόθυμε Κύριε, ὁ πάσης αἰ-

σθητῆς

σθητῆς τε καὶ νοερᾶνης Κτίσεως δημιουργὸς, ὁ πάντα περιέπων τῷ ῥήματι τῆς ἀῤῥήτου δυνάμεώς σου, ὁ μόνος ἔχων ζωῆς καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, ὁ παιδεύων ἐν δικαιοσύνῃ καὶ φιλανθρώπως πάλιν ἰώμενος· ὁ τὴν πρόσκαιρον ἡμῶν ζωὴν τῇ πανσόφῳ σου προνοίᾳ διακυβερνῶν, καὶ πάντοθεν τὴν σωτηρίαν χρησίμως κατασκευάζων ἡμῖν. Οἴδαμεν, ὅτι διὰ τὰς πολλὰς ἡμῶν ἁμαρτίας συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτὴν, καὶ φόβος καὶ τρόμος ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, μακρόθυμε. Ἡ καρδία ἡμῶν τετάρακται τῇ μάστιγι αὐτῆς. δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμᾶς τῇ συγκινήσει αὐτῆς. μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ ὁ μὴ ᾖ ὁ ῥύομενος, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Διὰ τοῦτο δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν μόνον ἀνεξιχνίαστον Κύριον, μὴ μνησθῇς ἀνομιῶν ἡμῶν ἀρχαίων τε καὶ προσφάτων, μὴ ἀντισταθμήσῃς τῷ βάρει τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τὴν προσήκουσαν ἀνταπόδοσιν. Ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῆς γενεᾶς ἡμῶν ταύτης, οὐδεὶς ἀνώπιόν σου δικαιωθήσεται. ἀλλ' ἀπολεῖτω παντελῶς ἀπὸ τῆς γῆς πάντων ἡμῶν τὸ μνημόσυνον. Μνήσθητι μακρόθυμε τῶν ἀπ' αἰῶνος οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀληθινῆς διαθήκης σου, καὶ μὴ καταπιέτω ἡμᾶς βυθὸς γῆς, μηδὲ συνεχέτω ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῆς. ἀλλ' οἰκτειρον συντετριμμένους ἡμᾶς, καὶ τεταπεινωμένους ἐλέησον, καὶ ὑπὸ τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς τεθορυβημένους, καὶ τρόμῳ πολλῷ καὶ φόβῳ συνεχομένους ἐπίσκεψαι. Εἰ δέπου καί τινες εἰσὶ μέσον ἡμῶν οἱ φοβούμενοι τὸ ὄνομά σου, καὶ τηροῦντες τὰ σὰ προσάγματα, βραχεῖά τις ἐκλελεγμένη μερὶς, σπέρμα εὐλογημένον, θησαυρὸς κεκρυμμένος. σοὶ μόνῳ γινωσκόμενος καὶ τηρούμενος, καὶ κἀκείνων ὡς ἀγαθὸς ἐπάκουσον ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων δεομένων τῆς εὐεργεσίας καὶ τῆς συμπαθείας τῆς σῆς, καὶ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τούτων ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος προσαγομένας σοι, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὡς Ἀβραὰμ ὑπὲρ τῶν Σοδόμων, ὡς Δανιὴλ, καὶ Ἱερεμίου τῶν θείων σου Προφητῶν, ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας τὴν σὴν ἱλεωσαμένων ἀγαθότητα, ἵνα κατὰ γενεὰν, καὶ γενεὰν δοξάζηταί σου τὸ τῆς φιλανθρωπίας, καὶ μακροθυμίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος· καὶ ἡμεῖς προσάγωμέν σοι δῶρον εὐχαριστήριον τὴν ἡμῶν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν, τῇ χραταιᾷ σου χειρὶ δυναμούμενοι. εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Σεισμόν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλη-

τος

τος πηγὴ, τὸ τῆς Φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἄπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς χρηστότητος. ὁ καὶ τὰς κατὰ γαστέρα ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγάς τε καὶ μάστιγας συμφερόντως διὰ φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων, ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατὲς καὶ ὀξύρροπον, καθάπερ τινὶ χαλινῷ τῷ θείῳ σε κατεχόμενον φόβῳ, μὴ ἀτάκτως κινήται κατὰ τῆς θείας ἐκείνου μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυβρίζῃ. Στῆσον δεόμεθα τὸν φοβερὸν τῆς γῆς κλόνον, καὶ τὴν ἀήθη ταύτης φορὰν, ἣν νῦν δικαίως καθ' ἡμῶν κινεῖσθαι ταύτην προσέταξας, εἰς ὑπόμνησιν τῆς πρὸς πᾶσαν ἁμαρτίαν παρὰ φύσιν ἡμετέραν ὁρμῆς, καὶ τῆς σῆς διὰ ταύτην πρὸς ἡμᾶς δικαίας ἀποστροφῆς. Εἰ γὰρ ἡμεῖς τὰ σὰ προστάγματα διεφυλάττομεν, καὶ τῶν οἰκείων ὅρων ἐντὸς ἱσταμεθα, ἐκ ἂν ἡ γῆ τῷ σῷ παντοδυνάμῳ προστάγματι πειθομένη, καθ' ἡμῶν ἐκινεῖτο νῦν, τῆς φυσικῆς ἀκινησίας ἐξισταμένη, καὶ τῇ παρὰ φύσιν ταύτης κινήσει καταπιεῖν ἡμᾶς ἐκζητοῦσα. Καὶ δικαίως, ὦ δίκαιε Κύριε. ὁ γὰρ ποιοῦμεν τὰ προστάγματα τῆς Βασιλείας σε καὶ μὴ ποιοῦντες, ὁ φοβούμεθα τὴν σὴν δικαίαν ὀργὴν καθ' ἡμῶν Δέσποτα. ἀλλὰ τὸ πονηρὸν ποιοῦμεν ἀνώπιον τῶν σῶν ὀφθαλμῶν, μισοῦντες ἀλλήλους, φθονοῦντες ἀλλήλοις, ὀργιζόμενοι κατ' ἀλλήλων· τὴν ἀγάπην ἀπωσάμεθα, τὴν φιλαδελφίαν ἀπεβαλόμεθα, τὴν ἐλεημοσύνην ἀπεθέμεθα, καὶ τὴν φιλαργυρίαν ἠγαπήσαμεν. τὴν φιλοκτημοσύνην ἠσπασάμεθα, καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐμισήσαμεν, τὴν γαστριμαργίαν καὶ τὴν φιληδονίαν ἠγαπήσαμεν, τὴν δὲ νηστείαν καὶ ἐγκράτειαν ἐκ ἐποθήσαμεν· καὶ ἁπλῶς πᾶσαν σου ἐντολὴν ἠθετήσαμεν Κύριε, καὶ πᾶσαν ἁμαρτίαν διαπραττόμεθα. Διὰ ταῦτα γάρ, φησὶν ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα· τοῦτο τῶν πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ καταλληλον ἀποτέλεσμα. Ταῦτα τοῦ μίσους καὶ τῆς ὑπερηφανίας, καὶ τῶν ἐν κρυφῇ καὶ φανερῶς γινομένων ἀνομιῶν ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα, θανατηφόρες κάνταῦθα πληγὰς ἐπάγοντα, κλόνους γῆς, καὶ σεισμοὺς, καὶ λιμοὺς, καὶ λοιμοὺς καὶ πολεμίων ἐφόδους, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἀφόρητον ἐκείνην καὶ ἀτελεύτητον βάσανον. Ἀλλὰ μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον μηδὲ καταπιέτω ἡμᾶς ζῶντας ἡ γῆ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἵνα μὴ τὸν τῆς μετανοίας καὶ τῆς ἐπιστροφῆς ζημιωθῶμεν καιρὸν οἱ τάλανες. Εἰ γὰρ καὶ πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑπεσχέθημεν, καὶ πολλάκις σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐψευσάμεθα, διὸ καὶ τὴν τομὴν κατὰ τὴν ἄκαρπον συκῆν κατέκρινας· τὴν γῆν ἀρτίως προσέταξας καλύψαι πάντας ἡμᾶς. Ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν μακροθύ-

μησον

μησον ὁ Φιλάνθρωπος γεωργὸς, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τῶ ἁμαρτωλῶ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· Ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἁμαρτήματα. μὴ συναπολέσῃς τὸ μικρόν σε ποίμνιον τοῦτο φόβῳ συντετριμμένον, καὶ πάθει τεταπεινωμένον, καὶ τῷ τῆς γῆς κλόνῳ τεθορυβέμενον, καὶ ἀπορέμενον πάντοθεν. Ἀλλὰ μνήσθητι μακρόθυμε τῶν οἰκτιρμῶν σε, καὶ τῶ ἐλέους σε. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ ὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιον σε. ἵνα καὶ νῦν τῆς ἀφάτου χρηστότητος ἀπολαύοντες, εὐχαριστήσωμεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις καὶ φοβεροῖς ἔργοις σου, ἃ ἐποίησας καὶ ποιεῖς μετὰ ἀναξίων ἡμῶν κατὰ τὸ τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ἀπόστολος, εἰς Σεισμόν. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

στίχ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιβ'. 6.

Ἀδελφοὶ, ὃν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός. τίς γάρ ἐστιν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; εἰδὲ χωρὶς ἐστὲ παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, καὶ οὐχ υἱοί. εἰδὲ τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα. οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν Πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ. πᾶσα δὲ παιδεία, πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης. ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας, καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε. καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

Ἀλληλουϊάριον. Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς.

Εἰς Σεισμὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. η'. 23.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥς τε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε σῶσον ἡμᾶς, ἀ-

πολλύ-

πολλύμεθα. ἢ λεγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία.

Κοινωνικόν. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ

Καὶ ζωαρχικὸν καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα, καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, εἰς ἀπειλὴν Λοιμικῆς ἀσθενείας.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ Παντουργὸς, καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος, καὶ ὁμοδύναμος, καὶ τριφεγγὴς δόξα, Πάτερ ἀκατάληπτε, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, χαλαπῆς ἀσθενείας, τοὺς σοὺς οἰκέτας ἀπάλλαξον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζωμεν.

Ἁμαρτιῶν με καταιγὶς συνώθησεν, εἰς ἀσθενείας βυθόν, καὶ συνεχεῖς πόνοι, ὥσπερ τρικυμίαι με, χειμάζεσι τὸν δείλαιον. ὁμοδύναμον κράτος, Τριὰς Ἁγία σπλαγχνίσθητι σῶσόν με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Τῆς συνεχούσης ἁμαρτίας λύτρωσαι, Τριὰς ἀμέρισε, ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου· σβεννύουσά μου καύσωνα, τῶν δεινῶν ἀλγηδόνων, καὶ τὴν ὑγείαν παρέχουσα, ὅπως ὀρθοδόξως ὑμνῶμέν σε. Θεοτοκίον.

Τὸν λυτρωτὴν καὶ παντουργὸν, καὶ Κύριον, κυοφορήσασα, τὸν τὰς ἡμῶν νόσους, Πάναγνε βαστάσαντα· αὐτὸν ἵν' καθικέτευε, χαλαπῆς ἀσθενείας τοὺς σοὺς οἰκέτας λυτρώσασθαι, μόνη τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐπουράνιοι Νόες, Ἀγγελικὰ τάγματα, Θρόνοι καὶ Ἀρχαὶ, καὶ Δυνάμεις καὶ Κυριότητες, ἐκδυσωπεῖσί σε, τὸν ἀγαθὸν καὶ Σωτῆρα, λοιμικῆς ἀπάλλαξον, νόσου τοὺς δούλους σου.

Ἵνα φιλανθρωπίας, ἐπὶ πολὺ Δέσποτα, σοῦ ἐπιδείκνυμι, τὴν ἄβυσσον Παντοδύναμε, νόσου ἀπάλλαξον, θανατηφόρου καὶ πόνων. χαλεπῶν τοὺς δούλους σου μόνε μακρόθυμε.

Ὡς Θεοῦ παράσταται λειτουργικὰ πνεύματα, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι τοῦτον ἐκδυσωπήσατε, παῦσαι τὸ νόσημα, διασκεδάσαι τὴν λύμην, τῆς θανατηφόρου τε μοίρας λυτρώσασθαι. Θεοτοκίον.

Ἰαμάτων πηγήν σε τῶν ἀγαθῶν ἐδείξαν, ἄβυσσος ἐκ σοῦ προελθοῦσα, Χριστὸς ὁ Κύριος, κόρη πανάμωμε, διὸ κλειδονιζόμενος, ἀσθενείας λαίλαπι, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ δ'. Σύ μοι ἰσχὺς, Κύριε.

Νῦν ἡ σκιὰ, ὄντως θανάτου ἐκύκλωσε, καὶ τῶν ᾅδου πύλαις προσεπέλασαν· ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ὡς δυνατὸς, ἡμᾶς ἀνάστησας, θαυμάσωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῴζων τοὺς ἐν πίστει, ἀδιαλείπτῳ βοῶντας, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Οἱ τῶν Χριστοῦ, Μύσαι αὐτόπται καὶ κήρυκες, εἰληφότες δῶρον τὰ ἰάματα, καὶ ἰατροὶ ὄντες ψυχικοὶ, ἐκ τῶν ἀναγκῶν με Ἀπόστολοι ἐξαγάγετε, τῆς συνεχούσης νόσου. Ἰησοῦν δυσωπεῖντες, τὸν Δεσπότην καὶ ῥύστην καὶ Κύριον.

Ἁμαρτιῶν ζάλη ἡμᾶς νῦν κατέλαβεν, ἀσθενείας κύματα χειμάζουσι, πόνοι βυθίζουσι συνεχεῖς, θλίψεις, καὶ ὀδύναι ἡμᾶς τοὺς δειλαίους εὕρασαν. Ἀπόστολοι Κυρίου, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις βοηθείας τὴν χεῖρα ὀρέξατε.

Θεοτοκίον.

Πόνοις δεινοῖς, καὶ συνεχέσι βαλλόμενοι, τῇ Παρθένῳ πάντες σοι προσπίπτομεν, τῇ κραταιᾷ σκέπῃ σου ἀγνὴ, σῶσον ἡμᾶς πάντας, οἰκτείρησον Θεονύμφευτε, ἐκλύτρωσαι τῆς λύμης, καὶ δεινῆς ἀῤῥωστίας, καὶ τὰ ἄλγη θεράπευσον Δέσποινα. Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Οἱ θαλάσσας ἀπάτης, ταῖς μελισαγέσιν ὑμῶν παρακλήσεσιν, Ἱεροὶ Προφῆται, καταλύσαντες νῦν μεταβάλλετε, τὴν πικρίαν ὅλην, τῆς λοιμικῆς νῦν ἀσθενείας, εὐρωστίας πρὸς θείαν γλυκύτητα.

Ἐπάγησαν βελη, τὰ τῆς ἀσθενείας προσάξει σου Κύριε, καὶ ἐπεσηρίχθη, ἐφ' ἡμᾶς ἡ σὴ χεὶρ Παντοδύναμε, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, οἴκτειρον πάντας σῷ ἐλέει, ταῖς εὐχαῖς τῶν Ἁγίων Μαρτύρων σου.

Τὸν Υἱὸν ὥσπερ πάλαι, χῆρας ἐξανέστησας, τῷ σῷ προσάγματι, νεκρωθέντα Λόγε, χαλεπῆς ἀσθενείας τοὺς δούλους σου· ἀγαθὸς ὢν μόνος, ὡς συμπαθὴς ἀπολύτρωσας, ζωοποίησον μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ἐν νυκτὶ τῇ τοῦ βίου, θύελλα κατέβαλε πάσης κακώσεως, ἐπεκάλυψέ με. ἀσθενείας Παρθένε σκοτόμαινα ἀλλ' ἀνάτειλόν μοι, ἀναψυχῆς πάναγνε φέγγος, καὶ πρὸς φῶς εὐρωστίας ὁδήγησον. Ὠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτ.

Εἰς πέλαγος ἀχανὲς ἀσθενειῶν περικείμεθα, καὶ λοιμικῆς συμφορᾶς, χειμάζει τὰ κύματα· κυβερνῆτα Κύριε, βοηθείας χεῖρα, ἐπεκτείνας νῦν διάσωσον.

Παράλυτον ὡς τὸ πρὶν, συνέσφιγξας θείῳ νεύματι, ἐκ νόσου ὀδυνηρᾶς, καὶ ἐρωμενῆς κακώσεως, νόσου βαρυτάτης δὲ, οἰκτειρήσας δίδου, τὴν ὑγείαν πολυέλεε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων ὁ σύλλογος τὸ σῖφος τῶν Ἁ-

θλητῶν, νῦν ἐκδυσωπῆσί σε, μόνε πολυέλεε. ὑπὲρ τῦ Λαῦσυ, ἀγαθὲ τῦτον οἰκτείρησον. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισον δὴ ἡμᾶς, ἢ νόσων ἢ θλίψεων, ἢ τῆς συνεχύσης νῦν, ἀσθενείας ῥῦσαι, ἵνα πίστει σε δοξάζωμεν. Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Ἐπεφάνης σήμερον.

Προσασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, ἢ πρεσβεία ἕτοιμε, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ἀπὸ κινδύνων ἐκλύτρωσαι, ἢ μὴ παρίδῃς, ἡ πάντων ἀντίληψις. Ὠδὴ ζ'. Θεῦ συγκατάβασιν.

Φλογίζει ἡ κάμινος, ἀμέτρων πόνων ἢ καταιόλει με, πυρετῦ λοιμικῆς τε, ἡ φλὸξ ἀπαύστως ἡ ἀναιδέστατος, ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τῦ ἐλέυς συ Σῶτερ ἀνάψυξον ψάλλοντα εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προφῆται Ἀπόστολοι, Μαρτύρων δῆμος Θεῖοι Διδάσκαλοι, τῶν νοσούντων τὸ ἄλγος ὑμῶν πρεσβείαις καταπραΰνατε, ἢ τὴν ὑγείαν δωρήσασθε ψάλλουσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγῳ τὸν Λάζαρον, ἐξαναστήσας νῦν ὡς ἐκ τάφυ ἡμᾶς, χαλεπῆς ἀσθενείας ἐξαναστήσας ζώωσον Κύριε, ἵνα βοῶμεν ᾠδὴν χαριστήριον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμων ὑπάρχουσα, ἢ Μήτηρ ὅσα τῦ πανοικτίρμονος, οἰκτειρήσασα ῥῦσαι, τὸν σὸν Λαὸν τὸν ἐπικαλούμενον, τὰ σὰ ἐλέη Παρθένε ἢ ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὀδυνηρῶς σοφάζομαι, ἀπὸ κλίνης ὀδύνης ἡμῶν, ἢ ἀπὸ λοιμώδους, ἀσθενείας κραζομαι, πρὸς σὲ τὸν Φιλάνθρωπον· τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, νῦν ἀναπετῶντες, τὴν ὑγείαν αἰτοῦμεν· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς Σῶτερ, ἢ ἀνάστησον ψάλλειν. Λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, συμπαθῶς ἐνδυσάμενος, ἢ ὁμοιωθῆναι, τοῖς βροτοῖς ἐλόμενος, εὐχαῖς τῶν Ὁσίων συ, ἀπεγνωσμένους σῶσον ἡμᾶς, ἔγειρον ἐκ τάφυ, ἀπογνώσεως ψάλλειν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δημιουργὲ τῆς Φύσεως, χορηγὲ τῆς ἰάσεως, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἢ εὐσπλαγχνίας πέλαγος, ὡς ἔχων μακρόθυμε, ἐπίσκοπῃ ἐπίσκεψαι, ἀπὸ τῆς λοιμώδους, ἀσθενείας Λαόν συ, ἢ ζώωσον κραυγάζειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἡ χραταιὰ βοήθεια, ἢ βεβαία ἀντίληψις, τῶν ἀπηλπισμένων ἡ ἐλπὶς πανάμωμε, ἐπίσκεψαι κάμνοντας, ὀδυνηρῶς τοὺς δούλυς συ, κόφισον τὸ βά-

ρος, τῆς πικρᾶς ἀσθενείας, ἀπέλασον τὴν νόσον, τῆς λοιμώδους ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὸν σὸν δοῦλον Παρθένε Θεοτόκε. Ὠδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Θαυμάσια μεγάλα ὧν ἀριθμὸς, οὐχ ὑπάρχει ποιήσας ἀθάνατε, ἐπὶ τὸν σὸν, δοῦλον τὰ ἐλέησόν σε ὁ Θεὸς, ὡς συμπαθὴς ἀνάδειξον, καὶ τῆς συνεχούσης ἡμᾶς νυνὶ, ἀπάλλαξον ὀδύνης, λιταῖς τῆς σῆς τεκούσης, καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων καὶ Προφητῶν, Ἀποστόλων Μαρτύρων Ὁσίων τε, Ἱεραρχῶν, Ἱερομαρτύρων σου ταῖς εὐχαῖς, τὸν κοπετὸν τῶν δούλων σου, στρέψον παντοδύναμε εἰς χαρὰν, θεράπευσον τὸ ἄλγος, κόφισον τὰς ὀδύνας, καὶ τὴν ὑγείαν ἡμῖν δώρησαι.

Ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὸν ἰατρὸν, ὃν ἐλέει τὸν πλούσιον Κύριον, σὲ δυσωπῶ, ἴασαι τὰ πάθη μου τὰ πολλὰ, τῶν ὀδυνῶν ἀπάλλαξον, καὶ τῶν λυπηρῶν με ὡς ἀγαθὸς, καὶ μόνος εὐεργέτης, καὶ σῶζε τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινῶς σε μεγαλύνοντας. Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμονα τεκοῦσα καὶ συμπαθῆ, καὶ Δεσπότην καὶ Κτίσην καὶ Κύριον, νῦν ἐπ' ἐμοὶ, δεῖξόν σε συνήθως τοὺς οἰκτιρμοὺς καὶ χαλεπῆς με λύτρωσαι, νόσου δαπανώσης μου τὴν ψυχὴν, Παρθένε Θεοτόκε, παράσχου μοι τὴν ῥῶσιν, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνω σε.

Εὐχὴ εἰς Λοιμικὴν νόσον. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Παντοκράτορ Δέσποτα, μακρόθυμε, πολυέλεε, εὐδιάλλακτε, Φιλάνθρωπε, πανάγαθε ὑπεράγαθε παντοδύναμε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι διὰ μόνην ἀγαθότητος περιουσίαν τὴν ἡμετέραν Φύσιν παρήγαγες σὺ νοερὰν ψυχὴν καὶ λόγον ἐμπνεύσας ἡμῖν, καὶ εἰκόνι σου τιμήσας ἡμᾶς τρυφῇ τοῦ Παραδείσου καὶ θεοειδεῖ ἀγωγῇ καὶ ὁμιλίας θείας ὑπερφυῶς κατηξίωσας Σὺ τὴν σὴν ἐντολὴν ἀθετήσαντας, καὶ ἀπάτῃ καὶ πλάνῃ καθυπαχθέντας δαιμονικῇ, καὶ τῆς σῆς ἐκπεσόντας δόξης, καὶ θάνατον ἀλλαξαμένους ζωῆς, καὶ Βασιλείας δουλείαν αἰσχρὰν, ὑ παρεῖδες διὰ πέλαγος ἄφατον μακροθυμίας καὶ ἀγαθότητος ἀλλ ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ Πατέρων καὶ Προφητῶν. Σὺ νόμον ἡμῖν τὸν ἐν γράμμασιν εἰς ἐπιστροφὴν καὶ παιδαγωγίαν ἔδωκας. Ἀγγέλους ἐπέστησας ὁδηγοὺς καὶ Φύλακας διδάσκοντας καὶ χειραγωγοῦντας οἱονεὶ πρὸς τὴν τοῦ κρείττονος εὕρεσιν. Ἐπεὶ δὲ πάντα ταῦτα κατὰ καιροὺς ἀπεδείξαμεν τῇ ἀμετρῳ πρὸς τὴν κακίαν ἡμῶν ῥοπῇ, αὐτὸς σὺ τὴν δευτέραν τῆς Φύσεως ἡμῶν δημιουργίαν τε καὶ ἀνάπλασιν ἀῤῥήτως ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων εἰργάσω καὶ ὅλον τὸν ἡμέτερον ἄνθρω-

πον ἑνώσας Φρικτῶς ὅλῃ σε τῇ Θεότητι, ἡ σαρκὶ σάρκα, ἡ ψυχῇ τὴν ψυχὴν καθαγιάσας, ἡ θανάτῳ ἡ πάθεσι τῶν παρὰ Φύσιν παθῶν ἡ τῷ θανάτῳ ἀπαλλάξας ἡμᾶς, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν θείων σε ἐντολῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς κατηξίωσας. Ἀλλὰ ἡ πάλιν ἡμεῖς τὰς θείας σε ἐντολὰς ταύτας παραβάντες ἡ τῶν ὁρίζεων ἡμῶν ἡ τῶν θελημάτων ὀπίσω γενόμενοι, πᾶσαν ἁμαρτίαν ἐπιμελῶς καθ' ἑκάστην διενεργεῖμεν, καταλαλιὰν, βλασφημίαν, μνησικακίαν, ἐπιορκίαν, ψευδολογίαν, αἰσχρολογίαν, δόλον, ἔριν, Φθόνον, ἡ πᾶσαν ἀθέμιτον αἰσχρεργίαν Φυσικήν τε ἡ παρὰ Φύσιν, ἡ ἣν ἐδὲ ἐν ἀλόγοις ζώοις ἐσὶν εὑρεῖν, ταύτην ἀσεβέσατα καινοτομεῖμεν. ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν· τῆς βοηθείας τῆς σῆς γεγυμνώμεθα· μυκτηρισμὸς ἡ χλεύη τοῖς κύκλῳ ἡμῶν ἐγενήθημεν· τὸ σὸν ὄνομα τὸ πανάγιον ἡ προσκυνητὸν δι' ἡμῶν βλασφημεῖσθαι τοῖς ἔθνεσι πεποιήκαμεν. Τῇ κακίᾳ παλαιωθέντες ἡ ταῖς τρίβοις ἀφθόνως χωλάναντες, πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρεώθημεν· ἐκ ἔσιν ὁ συνιὼν, ἐκ ἔσιν ἕως ἑνός. Ἱερεῖς ἡ Λαὸς ἐξέσημεν ἐπὶ τὸ αὐτό. Διὰ ταῦτα κρίσει δικαίᾳ ἐξώσθημεν ἀπὸ σοῦ. ἡ ἀπερρίφημεν τῆς μεγάλης σε ἀντιλήψεως. ἡ τὴν πολλήν σε φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι. Λοιμοὶ, ἡ αἰχμαλωσία ἡ σεισοχωρία, ἡ ἀπορία, ἡ θάνατοι ποικίλοι, ἡ συνεχεῖς, τὸς τρισαθλίες ἡμᾶς ἐμερίσαντο, ἵνα διὰ τῶν τοιούτων μασίγων πρὸς ἑαυτὸν ἄκοντας ἑλκύσῃς φιλάνθρωπε. Ἀλλ' ἐδὲ ἅτω γέγονέ τι πλέον παρ' ἡμῶν. παρέδωκας ἡμᾶς εἰς δουλείαν τοῖς ἔθνεσι, ἡ εἰς αἰχμαλωσίαν, ἡ σφαγὴν, ἡ διαρπαγὴν τοῖς ἀνόμοις, ἡ ἐδὲ ἅτως συνήκαμεν, ἐδὲ τῶν πονηρῶν ἡμῶν ἡ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀπέσημεν. Μικρὸν τῆς δουλείας ἀνῆκες ἡμᾶς παραδόξως, ἡ τῶν ἀσεβῶν παρὰ πᾶσαν ἠλευθέρωσας ἐλπίδα, ἡ ἔτι μᾶλλον προσεθήκαμεν ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, τῇ εὐεργεσίᾳ Φυσιωθέντες, ἡ τῇ ἐλευθερίᾳ, ἡ τῇ ἀνέσει καταχρησάμενοι. Διὰ ταῦτα, Πανάγαθε Δέσποτα, ὡς μήτε διὰ τῶν λυπηρῶν ἡ τῶν δεινῶν σωφρονιζόμενες, μήτε διὰ τῶν σῶν εὐεργεσιῶν ἡ τῶν χαρίτων βελτίες γινομένης, κρίσει δικαίᾳ κατεδίκασας ἡμᾶς, ἡ ἀπωλείᾳ, ἡ πανολεθρίᾳ, ἡ ἀφανισμῷ παντελεῖ παραδέδωκας· ἡ δῆλον, ὡς τέλεον ἐκτριβῆναι ἡ ἀφανισθῆναι κατεκρίθημεν. Ἀφ' ὧν ἅτως ἀφειδῶς τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους πρόωρον ἐξεθέρισας, ὡς μηδὲ ῥίζαν, μηδὲ σπέρμα τῷ Ἰσραὴλ ὑπολιφθῆναι, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἀλλὰ γενέσθαι ἡμᾶς ὡς Σόδομα, ἡ Γόμορῤῥα, καθ' ἃς κατακλυσμὸς ἄρδην πάλιν διέφθειρεν, αὐτοῖς ῥίζαις, ἡ αὐτοῖς κλάδοις ἀφανισθέντες. Οὐδὲ γὰρ νόσος ἐπιπεσοῦσα κατὰ μικρὸν μετρίως ὑπεξάγη

τὲς

τὺς θνήσκοντας, ἀλλὰ καθάπερ σφαγέως παρόντος, ἢ ἑκάςῳ μετὰ τῆς ῥομφαίας καιρίαν ἐπιφέροντος, οὕτως ἅμα τε τὴν πληγὴν ἢ τὸ σύμβολον ἀθρόον ἐδέξαντο τοῦ θανάτου πολλοὶ, ἢ ἅμα πάντας ἐξαίφνης τὸ σκότος ἐκάλυψε ἢ ὁ θάνατος, ὡς μόνον εἰπόντας, ὅτι ἐπλήγημεν, κατὰ πόδας εὐθὺς ἐπακολουθεῖ. ὥς τε σύνδυο, ἢ συντρεῖς ἐκβάλλεσθαι ἀπὸ μιᾶς ἢ τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἢ πρὸς ἐκφορὰν ἀπάγεσθαι ὥσπερ σωρηδὸν ἐπὶ μιᾷ κλίνῃ κειμένους, ἢ μηδ' ἐξαρκεῖν τοὺς περιλειπομένους τῶν νενομισμένων ἀξιοῦν τοὺς προσήκοντας, μηδὲ ἔχειν πρὸς τίνα πρῶτον τῶν συγγενῶν πορευθῆναι, πάντων ἁπλῶς ὁμοῦ φθειρομένων ἐλεεινῶς, ἢ παραπεμπομένων τῷ ᾅδῃ. Ἀλλ' ἀπορίᾳ ἢ ἀμηχανίᾳ πανταχόθεν ἐλαυνομένους, μὴ ἐξευρίσκειν τί μᾶλλον τῆς συμφορᾶς θρηνῆσαι προσήκει, πότερον τὸν ἄωρον θάνατον, ἢ τὸ αἰφνιδίως οὕτως ἁρπάζεσθαι, ἢ τοὺς προαπελθόντας, ἢ τοὺς τηνικαῦτα ἐκπνέοντας, ἢ τοὺς αὐτίκα τοῦτο πείσεσθαι μέλλοντας, ἢ τοὺς περιεῖναι δοκοῦντας ἢ ἀνωτέρους τοῦ πάθους. Περὶ πάντων δὲ ἢ μᾶλλον ἔπεςιν ὀδύρεσθαι ἢ δακρύειν, ὡς οὐ περιλειπομένης ἐλπίδος οὐδὲ μιᾶς, μὴ ἢ ἑαυτοὺς ἐν ὀλίγῳ μετὰ νεκρῶν ἀριθμεῖσθαι. οὕτως ἀπηλπισμένοι πανταχόθεν προκείμεθα, καθάπερ θρέμματα τὴν σφαγὴν ἀναμένοντες. Σήμερον περιΐςαται τοῖς πατράσι ἢ ταῖς μητράσι χορὸς παίδων, χορὸς υἱῶν, χορὸς ἄλλων, συγγενῶν, ἢ συνήθων, ὡς ςενοχωρεῖσθαι τὰς οἰκίας τῷ πλήθει συναγομένων ἐν οἷς τε κατὰ φατρίας ἢ συγγενείας, ἢ αὔριον ἄπαιδες, ἔρημοι, ἐλεεινοὶ, περιῃρημένοι, ἢ ὥσπερ ἠκρωτηριασμένοι τὰ καιριώτατα, ἢ ἀθρόως τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ἀποβαλλόμενοι ἢ τῆς ζωῆς, ἢ τοῦ γήρως, ἢ τῆς διαδοχῆς τῆς εἰς ἔπειτα γενεᾶς, ἢ πάντων ὁμοῦ τῶν φυσικῶν, ἢ τῶν φιλτάτων, ἢ τῶν ἀναγκαιοτάτων ςερούμενοι. Ἐξεπλάγημεν οὖν φιλάνθρωπε Δέσποτα τῷ μεγέθει τῆς ἀφορήτου ταύτης συμφορᾶς ἢ τῆς μάςιγος, ἢ μικροῦ ἐξέςημεν ἑαυτῶν, ἢ ἀπορίᾳ ἢ ἀμηχανίᾳ περιέσχεν ἡμᾶς, ἢ φόβος ἢ τρόμος ἀνεκδιήγητος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, ἢ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου, ἢ ἀπειρήκαμεν ἢ ἀπεγνώκαμεν παντάπασιν. Οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ζῶσιν ἑαυτοὺς εἶναι λογιζόμεθα, οὐδ' ἐν τῷ καθεςηκότι τοῦ νοὸς ἐσμέν· ἀλλ' ἕκαςος τὴν πληγὴν ἢ τὸ σημεῖον ἑαυτῷ φανταζόμενος ἔχειν, πυκνὰ τῶν μελῶν ἐφαπτόμενοι, καθ' ὥραν ἐξιςάμενοι, κἂν κώνωψ ἐπέλθῃ, κἂν ζωΰφιόν τι δάκῃ, τὸν ὄλεθρον παρεῖναι οἰόμενοι ὑπὸ τοῦ δέους, ἢ πρὸ τοῦ θανάτου νεκροῦσθαι δοκοῦμεν. Ὅθεν ἢ περιάγομεν ἅπαντες, ὥσπερ ἡμιθνῆτες ἢ ἐκλελυμένοι, ἢ πανταχόθεν ἠπορημένοι, ἢ μηδὲ μίαν καταφυγὴν εὑρίσκοντες. ἢ τὸ δὴ χείριςον, ὅτι οὐδὲ διάραι τὰ ὄμματα ἡμῶν εἰς

τὸν

τὸν Οὐρανὸν, οὐδὲ ἀνοῖξαι τὸ στόμα ὑμῶν, καὶ εὔξασθαι ἐνώπιόν σου τολμῶμεν οἱ τάλανες, τῷ κόντρῳ τῶ συνειδότος πληττόμενοι. Ἀλλὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάμεσα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, αἰσχύνῃ τὰ πρόσωπα καλυπτόμενα, ἀναξίως ἑαυτοὺς τῆς σῆς βοηθείας καὶ τῆς σῆς ἀντιλήψεως κρίνομεν. Τοῦτο μόνον συντετριμμένοι καὶ τεταπεινωμένοι, κατηχούμενοι βοῶντες πρὸς σὲ τὸν ἀγαθὸν Θεόν. Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ δικαία ἡ κρίσις σου, κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν. Μᾶλλον δὲ ὁ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν καθ' ἡμῶν ἐπιφερομένην μασιγα, φιλάνθρωπον πλέον, ἢ δικαίαν εἶναι ὁμολογοῦμεν. Πᾶσα γὰρ μαστιξ καὶ πληγὴ, καὶ πᾶς ὄλεθρος καθ' ἡμῶν ἐπιφερόμενος, ὀλίγος ἐστὶ καὶ μικρὸς πρὸς τὰ πολυπληθῆ ἡμῶν ἀνομήματα. Διὰ μὲν ὃν τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, οὐδὲ θαρρῆσαι ἔχομεν δικαιοκρίτα Κύριε, ἵνα τὴν σὴν ἱκετεύσωμεν ἀγαθότητα, λύσιν τῆς φοβερᾶς ταύτης εὑρεῖν ἀπειλῆς. Ἡ δὲ ὑπερβολὴ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν ἡ ἄβυσσος, πολυέλεε Δέσποτα, κατατολμᾷν ἀναγκάζει καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν ἀξίαν ἐπιζητεῖν. Ὅθεν Θεὲ ὑπεράγαθε, καὶ Κύριε τῶ ἐλέους, δεόμεθά σου τῆς γαλήνότητος, σῶσον τὴν καθ' ἡμῶν τοσαύτην ἐπιφερομένην ὀξειαν καὶ ἄωρον τῶ θανάτου ῥομφαίαν, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ παραδῷῃς ἡμᾶς εἰς τέλος ἀπολέσθαι διὰ τὸ ὄνομα σου τὸ ἅγιον, μηδὲ ἀποσήσῃς τὸ ἔλεος σου ἀφ' ἡμῶν φιλάνθρωπε, μηδὲ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου ἣν διέθου τοῖς πατράσιν ἡμῶν, μηδὲ ὀλιγοστὸς ἡμᾶς ποιήσῃς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. Ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν ἡμετέρων κακῶν. σοὶ μόνῳ ἁμαρτανομεν Κύριε, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν ἐκτος σου ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν· σοὶ μόνῳ μετὰ συντετριμμένης καὶ τεταπεινωμένης καρδίας παρισαμεθα, καὶ δακρύοντες βοῶμεν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Δεξαι φιλάνθρωπε τὴν κοινὴν ταύτην συντριβὴν ἡμῶν, καὶ τὸν καρδιακὸν πονον· ὡς ἐδεξω τὰ δακρυα Ἐζεκιου ἐν τῇ θλίψει τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ θανατου τοῦτον ἐρρύσω, καὶ χρονον ζωῆς ἐδωρήσω παρα τον ὡρισμένον τοῦ τελους αὐτῷ. ἀπέστρεψε γαρ, φησιν, Ἐζεκίας τὸ προσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἔκλαυσε. καὶ παρευθὺς ὡς φιλάνθρωπος Δεσποτης τὸν προφητην απεστειλας, λεγοντα αὐτῷ Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δακρυα σου καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰ ἔτη σου, πεντεκαίδεκα ἔτη· Αὐτὸς οὖν ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ εἰπών. Οὐ θελήσω τὸν θανατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρεψαι καὶ ζῆν αὐτον· σπλαγχνίσθητι καὶ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις· καὶ ἀποστρεψον τὸν θυ-

μὸν σου

μόν σε τὸν δικαιότατον ἀΦ' ἡμῶν, ἢ μὴ εἰς τὸς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν· Ὁρᾷς Δέσποτα, ὅπως ἐσμικρύνθημεν, ἢ ὠλιγώθημεν ἡ κληρονομία σε, ἢ τὸ ἅγιον ἔθνος σε, ἢ τὸ πλήρωμα τῆς γῆς ὅλης, ἣ ἡ σκιὰ ἢ τὰ ὄρη περιελάμβανε. Μνήσθητι Φιλάνθρωπε τῦ Σταυρῦ, ἢ τῦ Θανάτυ, ἢ τῦ ἑκουσίυ Πάθους σε, ἧ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν καταχρίτων ὑπέμεινας, ἢ μὴ ἁρπάσῃ ὡς λέων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ὄντος λυτρυμένυ, μηδὲ σώζοντος. Οἶδας μακροθυμε, ὡς ἀδεμία πληγὴ τῶν ἀναισθήτων ἔτως Αἰγυπτίων καθήψατο, ὡς ἡ τῶν προτετοκότων Φθορὰ ἢ ἀπώλεια· ἐΦ' ἡμῖν δὲ, ἀμύθητος ἐσὶν ἡ συμΦορὰ, ἢ ἀνείκασον τὸ δεινὸν, πάντων ὁμῦ ἢ τῶν πρώτων, ἢ τῶν μέσων, ἢ τῶν ἐσχάτων πρὸ ὥρας ἔτως ἁρπαζομένων ἐξαίΦνης. Σπλαγχνίσθητι ἔν εὐδιάλλακτε Κύριε ἐπὶ τοῖς δάκρυσι, ἢ τοῖς κλαυθμοῖς τῶν νηπίων, ἢ τῶν βρεΦῶν, ἢ τῆς ἁπλάτυ παιδὸς ἢ ἀώρυ ἡλικίας, ἢ σῶσον τὴν καθ' ἡμῶν δικαίαν σε ἀγανάκτησιν, ἢ κοπασάτω ἡ θραῦσις πολυέλεε Κύριε. τὴν γὰρ πληγὴν ἢ τὸ σύμβολον τῦ Θανάτυ τὰ βρέΦη δεξάμενα, ἢ ὧν συναισθήσει τῦ κακῦ ἢ τῆς Φθορᾶς γενόμενα, πρὸς ἡμᾶς κεχήνασι, ἢ ὅλοις ὀΦθαλμοῖς ἀνατείνουσι, ἢ χεῖρας ἐρέγυσι, ἢ δάκρυσι, ἢ ψελλίσμασι, ἢ ἀκραῖς ἀσήμοις ἢ οἷς ἔχυσι κινήμασι τὴν σΦαγὴν δεικνύυσι τὸν ὄλεθρον ἀποδύρονται, ἢ πρὸς βοήθειαν αὐτῶν πᾶσι τρόποις ἡμᾶς ἐΦελκύσασθαι δῆθεν βιάζονται. Ἡμεῖς δὲ μηδαμόθεν δυναμενοι χεῖρα τότοις ἐπορέξαι, πρὸς σὲ τὸν πάντα δυνάμενον καταΦεύγομεν, ἢ παρὰ σῦ μόνυ τὴν βοήθειαν ἢ τὴν λύσιν τῶν δεινῶν ἐξαιτύμεθα. Σοὶ γὰρ μόνῳ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς πληγὴν. Θανατικῦ. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

ΔΈσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλητος πηγὴ, τὸ τῆς Φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἄπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας ἢ τῆς χρηστότητος, ὁ ἢ τὰς κατὰ γενεὰν ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγάς τε ἢ μάστιγας συμΦερόντως διὰ Φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιΦέρων· ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατὲς ἢ ὀξύῤῥοπον καθαπερ τινὶ χαλινῷ τῷ θείῳ σε Φόβῳ μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνος, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυβρίσῃ. σῶσον δεόμεθα τὴν κατὰ τῆς Φύσεως ἡμῶν Φερομένην ὀξεῖαν ἢ ἄωρον ταύτην τῦ Θανάτυ ῥομΦαίαν, ἵνα μὴ ὀλιγοστὲς ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ποιήσῃς, μηδὲ τοῖς νοητοῖς ἢ αἰσθητοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν παραδώσῃς ἡμᾶς ἐξυθένημα. Ἐξερήμωνται πόλεις, ἠΦανίσθησαν ἀγοραὶ, Ἱεραὶ πανηγύρεις, ἢ τελε-

τὰς,

ται, ἢ θείων ὕμνων συσήματα, τῷ πλείονι μέρει κατεσιγάσθησαν· οἰκίαι καλαὶ ἢ μεγάλαι, κατὰ τὴν Γραφὴν, ἠφανίσθησαν, ἢ οὐκ ἔστιν ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς. Φόβος, ἢ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, ἢ σκότος ζυφερὸς τῷ Φοβερῷ τότε θανάτῳ πάντας ἐκάλυψαν. Οὐ φθάνομεν Δέσποτα, τοὺς τελευτῶντας ὡς ἔθος θρηνεῖν οἱ προσήκοντες, ἢ τὸ τέλος ἡμῶν φθάνει, ἢ ἄλλους ἐπιζητοῦμεν τοὺς θρηνοῦντας, ἢ κοινῷ τῷ τάφῳ παραδιδόμεθα. Οὐδὲ οἱ ζῶντες ἢ φαινόμενοι, ζῆν ἤδη νομίζομεν τῷ φόβῳ τῆς φοβερᾶς ταύτης πληγῆς, μικρὸν ἢ ἑαυτοῖς ἀπισοῦμεν· τὸ τοῦ θανάτου σύμβολον ἢ πληγὴν ἔχει ἕκαστος ἐν ἑαυτῷ φανταζόμενος, ἢ πρὸ τοῦ θανάτου τῷ δεῖ τοῦ θανάτου χαλεπῶς ἀποθνήσκοντες. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα. τοῦτο τῶν πονηρῶν ἢ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀποτέλεσμα. ταῦτα τῆς ἀσελγείας ἢ ἀδικίας ἢ ἐπιορκίας ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα. Οὗτος ὁ τρικέφαλος ὄφις τοὺς πικροὺς ἡμῖν ὀδόντας ἐμπήξας, τὴν φθορὰν ἢ τὸν θάνατον πᾶσιν ἐπήγαγε. Διὰ ταῦτα ἔρχεται, φησὶν, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Διὸ οὐδὲ νοητοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάραι, οὐδὲ προσεύξασθαι καθαρῶς, ἢ τὸν ἔλεον ἐφελκύσασθαί σε δυναμεθα, τῷ βάρει τοῦ συναδότος καθάπερ τινὶ κλοιῷ σιδηρῷ καταχαμπτόμενος ἕκαστος. Ἀλλὰ μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον· μηδὲ διασχεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, μηδὲ τὸν τῆς μετανοίας ἢ ἐπιστροφῆς καιρὸν ζημιωθῶμεν οἱ τάλανες. Διὸ ἢ τὴν πληγὴν τοῦ θανάτου ταύτην φιλανθρώπως ἐπήγαγες. οἴδαμεν ὡς πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑποσχόμενοι, ἢ πολλάκις ψευσάμενοι, τὴν τομὴν κατὰ τὴν ἄκαρπον ἐκείνην συκῆν κατεχρίθημεν. Ἀλλ' ἔτι, ἢ ἔτι μακροθύμησον ὡς φιλάνθρωπος γεωργὸς, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι ἢ ζῆν αὐτόν· ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἁμαρτήματα ὁ δυνάμενος ἐκ τῶν σκληρῶν ἢ ἀκάρπων λίθων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ· σοὶ γὰρ μόνῳ πάντα δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, φιλανθρωπε Δέσποτα. ἵνα ἢ ἐφ' ἡμῖν εἰς γνεὰς, ἢ γνεὰς δοξασθείη σου τὸ παναγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴν ἑτέραν εἰς πληγὴν Θανατικὴν. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, παναγαθε Δέσποτα, παρέβημέν σου τὰς σωτηρίους ἐντολὰς, τὰς ἱερὰς συνθήκας ἡμῶν, ἃς ἐπὶ τῷ θείῳ Βαπτίσματι κατέναντι τοῦ μεγάλου σου Θυσιαστηρίου ἐνώπιον Ἀγγέλων ἐποιησάμεθα ἢ ἀνθρώπων. ἠθετήσαμεν τὸ φρικτὸν Αἷμα τῆς διαθήκης,

ὃν ᾧ ἠγιάσθημεν, κοινὸν ἡγησάμενοι, ἢ τῷ Πνεύματι της χαριτος ἐνυβρίσαντες, ἢ τῆς Φοβερᾶς ἢ ὑπερφυοῦς Υἱοθεσίας καταφρονήσαντες. Πᾶσα γραφὴ ἢ θεῖος νόμος, ἢ διδασκαλία θεόπνευστος, ψεφος κονὸς ἢ ῥήματα πράξεως ἔρημα παρ' ἡμῖν ἐλογίσθησαν, ὀνόματι μόνον ἢ λόγοις τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον, ἢ τὸν ἀληθῆ Χρισιανισμὸν οἱ τάλανες περιφέρομεν· αἱ χεῖρες ἡμῶν πρὸς πᾶσαν ἁρπαγὴν ἢ πλεονεξίαν γεγόνασιν ἐπιτήδειοι· οἱ ποδες ὀξεῖς ἢ ἀνομώτατοι, ἢ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν ἢ κατευτρέχειαν ἕτοιμοι. τῆς μερίδος τῶν ἀδελφῶν ἐπιβαίνειν, ἢ καταπαπεῖν, ἢ κατεσθίειν τὸς πάντας· τὸ σόμα τὸ τῶν ἱερῶν εὐχῶν τε ἢ λόγων ὄργανον, πάσης αἰσχρότητος ἢ μωρολογίας, ἐπιορκίας τε ἢ διαβολῆς ἀπετελέσαμεν ὄργανον· τὸς ὀφθαλμὸς ἡμῶν, ἢ πασας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις, ἀσωτίας ἢ πάσης ἀσελγειας καθ' ὑπερβολὴν ἐπληρώσαμεν· τὸν ἐν ἡμῖν βασιλεύοντα νοῦν, τὸ θεῖον ἐκεῖνο σπέρμα καταπατήσαντες, ἢ τὰ μέλη σῦ Χρισῦ πόρνης μέλη ποιήσαντες, ἢ ἀντὶ Ναῶν τῦ Θεῦ, φθορᾶς ἢ ἀκαθαρσίας ἀποθήκη γενόμενοι. Διὰ τῦτο, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν πολλήν σε φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι, τὸ πλῆθος τῶν σῶν εὐεργεσιῶν εἰς τιμωρίας ἡμῖν ἀφρονως μετατεθείκαμεν. Καὶ ἐπειδὴ μήτε τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς, μήτε τοῖς ἀλγεινοῖς τῦ πλησίον βελτίες γεγόναμεν, δικαίως καθ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν δικαίαν σε παίδευσιν ἢ τὴν πληγὴν ἐκινήσαμεν. Ἀλλὰ μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς ἡμᾶς Κύριε. σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ ἢ σὲ προσκυνεῖμεν μόνον, ἢ μετὰ συντετριμμένης καρδίας, ὡς θυσίαν καθαρὰν τὴν ἐξομολόγησιν προσφέρομεν. Ἄνες, ἄφες φιλάνθρωπε Δέσποτα, σῷσον τὴν καθ' ἡμῶν φερομένην δικαίως μάσιγα νικησάτω τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε τὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν πονηρὸν σύσημα. τὸ τῆς σῆς ἀπείρε χρησότητος πέλαγος καταλυσάτω τῆς κακίας ἡμῶν τὴν πικρὰν θάλασσαν. ἔχομεν τῆς σῆς φιλανθρωπίας ὑποδείγματα μέγιστα, λῃσὰς, ἢ πόρνας, τελώνας, ἢ τὸν ἀσωτον υἱὸν, οἵτινες ἡμᾶς τὸς ἀθλίους παρευδοκιμῶσι, ἢ εἰς τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλειαν προαγουσι. Μετὰ τότων ἢ ἡμᾶς ἐξομολογουμένους σοι ἢ προσπίπτοντας πρόσδεξαι Δέσποτα. εἰ δὲ ἢ τῆς αὐτῶν ἐπιστροφῆς ἢ εἰλικρινῦς μετανοίας πλεῖον ἀπολειπομεθα, τὸ λεῖπον ἀποπληρωσάτω ἡ ἄπειρος ἀγαθότης σε, μᾶλλον δὲ ἢ τὸ πᾶν ἐπειδὴ ἢ τῦ παντος ὅλως λειπομεθα. Ἔχεις ἓν εὐσπλαγχνίαν τε ἢ συγγνώμην παρακαλοῦντάς σε, τὸν Σταυρὸν ἢ τὸν ἑκούσιον θάνατον ὃν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀχαρίσων ὑπέμεινας. τὸς ἀγῶνας τῶν Ἀποσόλων, τὸς τῶν Ὁσίων ἱερωτας, ἢ τῶν Μαρτύρων τὰ αἵματα, ἢ πρὸ πάν-

πως

των τὴν κοινὴν τῶν ἁπάντων ἐλπίδα καὶ σωτηρίαν, τὴν ὑπὲρ λόγον ἀσπόρως τεκοῦσάν σε Θεοτόκον· ὧν τὰς ἐντεύξεις φιλανθρώπως δεξάμενος, τῶν παρόντων ἀνιαρῶν, καὶ τῆς μελλούσης αἰωνίου κολάσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἑτέρα Ἱκετήριος πρὸς Θεὸν, λεγομένη ἐν καιρῷ Λοιμοῦ, καὶ Λιμοῦ, ποίημα τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Καλλίστου.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ὁρωμένην ταύτην Κτίσιν δημιουργικῇ σου προσάξει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον οἰκείαις χερσὶ διαπλάσας τῇ ἀκρᾳ σου ἀγαθότητι· καὶ πρότερον μὲν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἑτοιμασίαν ἀδάπανον, καὶ ἄνετον ἐκτελέσας εἰς βρῶσιν καὶ πόσιν, ἅμα δὲ τῇ παραβάσει τῆς ἐντολῆς ξερήσας αὐτὸν τῆς ἀκηράτου τρυφῆς ἐκείνης καὶ ἑτέραν διαγωγὴν αὐτῷ ἐπίπονον παρασχὼν συμφερόντως, ὥστε καρπὸς ἐκφέρειν ἐπιταξας τὴν γῆν εἰς τροφὴν ἡμετέραν, καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων πολυειδῶς καὶ ποικίλως· καὶ τοῖς μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν σπερμάτων τῆς γῆς χορηγῶν τὰ πρὸς χρείαν, τοῖς δὲ ἑτέρως κατὰ τὴν προνοητικήν σου δύναμιν, δι' ἧς καὶ τοὺς τῆς θαλάσσης ἰχθύας ἐφορᾷς τῇ σῇ χρηστότητι· τῆς σῆς δεξιᾶς ἀνοιγομένης καὶ ἐμπιπλώσης πᾶν ζῶον εὐδοκίας· ὁ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τεράστια ἐργασάμενος ἔν τε τῇ παλαιᾷ καὶ τῇ νέᾳ Διαθήκῃ, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου. καὶ καθάπερ ποτὲ, διὰ τοῦ Ἰωσὴφ ἐκείνου τοῦ φέροντος τύπον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἅπαντα τὸν Ἰσραηλίτην ἐκεῖνον διέθρεψας λαὸν δαψιλῶς, οὕτω καὶ νῦν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, χορήγησον τὰ πρὸς τροφὴν καὶ ἀνάπαυσιν ἡμετέραν, καὶ τῶν ἀνιαρῶν πάντων ἀπαλλαγὴν ἡμῖν δώρησαι, τοῦ Λοιμοῦ, καὶ Λιμοῦ τῆς προσδοκωμένης ἀνάγκης καὶ βίας ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία, τοῦ αὐτοῦ. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Τῶν θαυμασίων Θεὸς, ὁ καὶ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐργασάμενος, ὁ τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας τοῦ Φαραώ· ὁ τῇ χειρί σου τῇ δεξιᾷ τοῦτον καθοδηγήσας, καὶ ἀβλαβῆ διασώσας πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· ὁ πρότερον μὲν διὰ τῶν ὀρνίθων ἐκείνων εἰς

χόρον ἐκθρέψας ἐκ εὐαρίθμητον Λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ ξηροτάτῃ· ὁ ὀμβρήσας τὸ Μάννα καθάπερ ὕδωρ ἐκ πηγῆς ἀννάου· ὁ τὴν ἀκρότομον πέτραν πηγὰς ὑδάτων ὀμβρῆσαι παρασκευάσας, καὶ πάντας χορέσας τῇ τῶ ὕδατος ἐκχύσει τῷ δίψει πιεζομένους, ἔτω καὶ νῦν ἡμᾶς θρέψον τῇ συνήθειά σε Φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι. Χορήγησον ἡμῖν τὰ δέοντα, καὶ αὐτάρκησον πρὸς ὑπεργίαν καὶ τροφὴν ἡμετέραν δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὰ σὰ μεγάλα θαυμασια, καὶ θρέψον ἡμᾶς εἰς χόρον τῇ εὐλογίᾳ τῆς σῆς χρηστότητος. Παντα γὰρ δυνατά σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι ἐδέν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκθρέψας μυριάδας Λαῶ ἐν ὀλίγοις ἄρτοις ἐν τῇ ἐρήμῳ, θρέψον καὶ νῦν ἡμᾶς τῇ ἀφράτῳ σε εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δόλων σε Ἵνα δοξασθῇ τὸ Πανάγιον ὄνομά σε, τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ Ἁγίω Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ Ἀπειλὴν Βροντῶν, καὶ Ἀστραπῶν.

ΠΑλιν σε Κύριε τῶ Φιλανθρώπε Δεσπότε μνήμη παιδείας, πάλιν δόλων ἀχρείων συγχωρήσεως δεήσας, γινωσκόντων ὡς ὅσον ὑπερβάλλει τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων, τοσῶτῳ πλέον καὶ αὐτὸς ὑπερέχεις τῇ ἀμνησικάκῳ σε εὐσπλαγχνίᾳ. Διὸ καὶ δεόμεθά σε, ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σε ἀφ' ἡμῶν· ὅπως μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐλέει σε ζωώσῃς ἡμᾶς τοῖς [illegible]κτιρμοῖς σε, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ στερεὼν Βροντὴν, καὶ μετασκευάζων Ἀστραπὴν, καὶ πάντα πράττων πρὸς σωτηρίαν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σε Ἐπίδε τῇ σῇ Φιλανθρωπίᾳ καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὀργῆς καὶ ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐφεσώσης ἀπειλῆς. ἐβρόντησας γὰρ ἐξ Οὐρανῶ ὁ Κύριος καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνας, καὶ συνετάραξας ἡμᾶς. Διαλλάγηθι εὔσπλαγχνε πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ τὰς πλησίας σε εἰκτιρμὸς κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεησον τὸς δόλους σε ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλανθρωπος. Μὴ καταφλεξατω ἡμᾶς τὸ πῦρ τῶ θυμῶ σε, μηδὲ καταφαγέτω ἡμᾶς θυμὸς Ἀστραπῶν καὶ Βροντῶν σε. ἀλλὰ τῇ συνηθεία σε χρησαμενος εὐσπλαγχνίᾳ, πραΰνον τὴν ὀργὴν σε, καὶ εἰς αἰθριαν τὸν ἀέρα μεταβαλε, καὶ ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι τὸν ἐπικείμενον ζόφον διακόψας τὴν ἀχλὺν εἰς γαλήνην μεταποιησον. Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ Φιλανθρωπίας ὑπαρχεις, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ δυσκρασίας Ἀνέμων, καὶ κλύδωνα Θαλάσσης.
Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

ΔΕσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ἀνυποστάτῳ καὶ ἀνάρχῳ σὺ Λόγῳ, καὶ τῷ ζωοποιῷ καὶ ὁμοτίμῳ σὺ Πνεύματι, ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ πάντα· ὁ Θαλάσσῃ θέμενος ὅριον ψαμμον, καὶ σαθμήσας ὄρη, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ· ὁ σπιθαμῇ μετρήσας Οὐρανὸν, καὶ δρακὶ συνέχων τὴν γῆν· ὁ μέτρα καὶ κανόνας καὶ ὅρους, ἁρμονίας τε, καὶ ταξεις τῇ ὁρωμένῃ καὶ αἰσθητῇ Κτίσει ταυτῃ δὺς, καὶ κυρτὰς ἁλλαγὰς, καὶ τροπὰς Ἡλιε, κρασεσι στοιχείων νεύματί σε ταύτην συνέχων ἀῤῥήτως, καὶ πρὸς τὸ ἀπαθές τε καὶ ἄλυπον διακυβερνῶν Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, τῇ ἐμΦύτῳ καὶ συνήθει σε Φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι πάλιν χρησάμενος πρὸς ἡμᾶς, ἐπίσκεψαι τὰ τῶν σῶν χειρῶν ἔργα. καὶ μὴ ἀποσησης ἀΦ' ἡμῶν τὰ ἐλεη σε καὶ τὸς οἰκτιρμός σε, μηδὲ διασχεδάσῃς τὴν διαθήκην σε, ὁ κατ' εἰκόνα δημιεργήσας ἰδίαν ἀπορῥήτως ἡμᾶς. ὁ τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν δὺς, καὶ Πνεύματος ἀπορῥήτῳ κοινωνίᾳ τῆς οἰκειας Θεότητος μεταδὺς, ἄΦες τὸ τῶν ἁμαρτιῶν δέομεθα πλῆθος τῷ ὑπερέχοντι πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σε. ὁ τῷ Σταυρῷ τὸ σὸ Υἱὸ, καὶ τῷ Αἵματι τὴν ἁμαρτίαν ἀπαλείψας τὸ γένος ἡμῶν, ἐπανάγαγέ σε τὴν Κτίσιν πρὸς τὴν Φυσικὴν ἁρμονίαν καὶ τάξιν, εἰς τὸ παρὰ Φύσιν ἐλεεινῶς ἐκτραπεῖσαν, διὰ τὴν παρὰ Φύσιν ἀταξίαν, καὶ ἀκοσμίαν τῆς ἀθέσμε καὶ Φαύλης πολιτείας ἡμῶν. Δεῖξον ἡμῖν τὴν συνήθη τὸ μεγάλε τότε γαλήνην πελαγος, καὶ τὸν ἐπικείμονον κλύδωνα, καὶ τὴν ταραχὴν τὸ ἀέρος διακόψας, ἔντειλαι τοῖς ἀνεμοις καίριον καὶ κατάλληλον πνοὴν δὸναι. ἐπιτίμησον τῷ κλύδωνι τῆς Θαλάσσης, καὶ τοῖς παρὰ Φύσιν τῶν ἀνέμων κινήσεσι. σήτω πνεῦμα καταιγίδος, καὶ πρὸς γαλήνην τὰ τῆς ζάλης μεταθήτω· ἵνα τὰ σὰ ἔργα καὶ θαυμάσια πάλιν ἴδωσιν οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. παρασκεύασον αὐτὴν Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τῇ σῇ ἀνεικαῳ Φιλανθρωπίᾳ παύσασθαι τὸ κλύδωνος· ὁ τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριστὸν, εὐδοκίᾳ σῇ, καὶ συνεργείᾳ τὸ Ἁγίε σε Πνεύματος, καταξιώσας γενέσθαι ἄνθρωπον, καὶ συμπλεῦσαι τοῖς Ἁγίοις αὐτὸ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, καὶ ἐπιτιμῆσαι τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τῆς Θαλάσσης γαληνιᾶν τὰ κύματα κελεύσας. Αὐτὸς καὶ νῦν πάντα ἀναντίον ἄνεμον κοίμισον, καὶ τὰ κύματα πράϋνον, καὶ τὸν κλύδωνα κατάπαυσον, καὶ διέγειρον τὰς ἐπιτηδείας καὶ εὐθέτους καιρὰς καὶ ἀνέμους· κυβερνήτης καὶ βοηθὸς πανταχῆ γινόμενος τοῖς δέλοις σε, ὁδηγῶν αὐ-

τὺς εἰς λιμένα σωτηρίας. οἱ γὰρ τὸ σὸν μόνον εἰδότες ὄνομα, καὶ μὴ γινώσκοντες πλὴν σε Θεὸν ἕτερον, πρὸς τὴν σὴν βοήθειαν διὰ παντὸς ἀποβλέπουσιν· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Εὐδοκίᾳ, καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι.

ΕΥΧΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΛΙΤΗΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ μόνος ὢν ἐλέει πλούσιος, ὁ καὶ σπλάγχνοις χρηστότητος ἐπικαμπτόμενος ἐπὶ ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου· ὁ πάντα συμφερόντως τὰ καθ' ἡμᾶς διϊθύνων καὶ διακυβερνῶν, ὁ σοφῇ σου προνοίᾳ τὸν ἡμέτερον βίον διεξάγων· ὁ καὶ παντὶ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐφιέμενος· ὁ φύσει μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος· ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, καὶ τὴν παιδείαν ἐκτείνων χρηστῶς τε, καὶ φιλανθρώπως, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸ ἀπολέσαι τῶν χειρῶν σου τὸ πλάσμα. μᾶλλον δὲ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπανασώσασθαι καλλος, καὶ τὴν πρώτην ἐκείνην εὐγένειαν, ἣν ἀπωλέσαμεν ἁπλότητι γνώμης, καὶ συμβουλίᾳ ἀλλοτρίου, ἐπαναγαγεῖν βουλόμενος, καὶ παντοίοις τρόποις διοικονομούμενος ἐπανασώσασθαι τὸ τῆς ἐκπτώσεως ἐκείνης ἐλλεῖπον· Αὐτὸς Δέσποτα παντοκράτορ, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πρόσχες ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. τὸ γὰρ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀπαρρησιάστους ἡμᾶς πεποίηκε, καὶ μηδὲ τολμᾷν ὅλως αἰτεῖσθαι τὴν τῶν ἐπταισμένων συγχώρησιν. Ἀλλ' εἰδότες σου τὸ φιλάνθρωπον, τὸ εὔσπλαγχνον, τὸ πολυέλεον, τὸ μακρόθυμον, τὸ ἀνεξίκακον, καὶ τὸ ὑπεράγαθον, ἀποτολμῶντες τῷ βάθει τούτων, καὶ τῷ πελάγει τῆς χρηστότητός σου, αἴρομεν χεῖρας, καὶ ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, ὅτι ἐπελαθόμεθα τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ὀπίσω τῆς διανοίας ἡμῶν τῆς πονηρᾶς ἐπορεύθημεν· ὅτι ἀναξίως τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ σου πεπολιτεύμεθα, καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Παθημάτων καὶ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν κενώσεως· ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τῷ ἀγαπητῷ σου. Ἱερεῖς, καὶ ὁ λαός σου ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐτό. πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρῖμα, καὶ δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Ἀπεκλείσαμεν τὰς οἰκτιρμούς σου, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὴν κακίαν ἡμῶν, καὶ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων, μεθ' ἧς ἀνεστράφημεν. Σὺ χρηστὸς, ἀλλ' ἡμεῖς ἠνομήσαμεν· σὺ μακρόθυμος, ἀλλ' ἡμεῖς πλημμελῶν ἄξιοι·

γινώ-

γινώσκομέν σȣ τὴν ἀγαθότητα, καί περ ἀσυνετȣ̃ντες. ὀλίγα ὧν ἡμάρτομεν, μεμαςιγώμεθα. Σὺ Φοβερὸς εἶ. ϗ τίς ἀντίςήσεταί σοι; τρόμος λήψεται ἀπὸ σȣ̃ ὄρη, ϗ μεγέθει βραχίονός σȣ τίς ἀντερήσει; ἐὰν κλείσῃς τὸν Οὐρανὸν, τίς ἀνοίξει; ϗ ἐὰν κλείσῃς τȣ̀ς καταῤῥάκτας σȣ, τίς συνάξει; κȣ̃φον ἐν ὀφθαλμοῖς σȣ πτωχίσαι ϗ πλȣτίσαι, ϗ ζωῶσαι ϗ θανατῶσαι, πατάξαι ϗ ἰάσασθαι, ϗ τὸ θελῆσαί σȣ πρᾶξις ἐςι συντετελεσμένη. Σὺ ὠργίσθης, ϗ ἡμεῖς ἡμάρτομεν, λέγει τις τῶν πάλαι ἀνθομολογȣ́μενος· Ἡμῖν δὲ, ϗ τὸ ἐναντίον καιρὸς εἰπεῖν. ἡμεῖς ἡμάρτομεν, ϗ σὺ ὠργίσθης. Διὰ τȣ̃το ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἀπέςρεψας τὸ πρόσωπόν σȣ, ϗ ἀτιμίας ἐπλήσθημεν. ἀλλὰ κόπασον Κύριε, ἄνες Κύριε. ἱλάσθητι Κύριε, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ διὰ τῶν ἡμετέρων μαςίγων παιδεύσῃς ἄλλȣς. Δὸς ἡμῖν διὰ τῆς ἑτέρων βασάνȣ σωφρονισθῆναί τινας τȣ́των τῶν ἐθνῶν, τῶν ȣ̀ γινωσκόντων σε, ϗ Βασιλειῶν, αἳ τῷ σῷ κράτει ȣ̀χ ὑπετάγησαν. Ἡμεῖς δὲ λαός σȣ, ϗ ῥάβδος κληρονομίας σȣ. Διὰ τȣ̃το παίδευσον ἡμᾶς, πλὴν ἐν χρηςότητι, ϗ μὴ τῷ θυμῷ σȣ, ἵνα μὴ ὀλιγοςȣ̀ς ἡμᾶς ποιήσῃς, ϗ παρὰ πάντας τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας τὴν γῆν ἐξȣδένωμα. τὸ γὰρ ἔλεός σȣ ἄφατον, ϗ ἡ φιλανθρωπία σȣ ἀνυπέρβλητος, ϗ ὁ τῆς χρηςότητός σȣ πλȣ̃τος ἀνεξιχνίαςος, ἐφ' οἷς ϗ τεθαῤῥηκότες δεόμεθα, ϗ ἱκετεύομεν, κάμπτοντες γόνυ καρδίας ἡμῶν· κόπασον τὴν θραῦσιν τῆς ὀργῆς σȣ ἐξαιτȣ́μεθα, ὡς ἐπὶ τȣ̃ Δαβὶδ πάλαι τὴν ἐπὶ τῷ λαῷ σȣ. κἂν ȣ̀χ ὁμοίαν ϗ τὴν μετάνοιαν ἐπιδεικνύμεθα, ἀλλ' ὡς ὑπεράγαθος, ςῆσον τὴν ὀργήν σȣ, καταπρᾴϋνον τὸν θυμόν σȣ τὸν δίκαιον ϗ δὸς τοῖς κάμνȣσι τὴν ὑγείαν, τοῖς ἀσθενȣ̃σι τὴν ῥῶσιν, τȣ̀ς δὲ ὑγιαίνοντας τήρησον ἐν ταύτῃ. πᾶσαν δὲ νόσον ϗ πᾶσαν μαλακίαν ἀπέλασον ἐκ τȣ̃ λαȣ̃ σȣ. πάντας τῆς προσδοκίας ταύτης ἐλευθέρωσον, συντηρῶν ἀνεπηρεάςȣς τῆς αἰκισάσης ἀσθενείας, ϗ φυλαττων παντοκρατορικῇ σȣ χειρὶ ἀπροσψαύςȣς τῆς δεινῆς ταύτης κακώσεως, ϗ ὀλεθριȣ συντριβῆς. ὄντως γὰρ συνέχεε πάντας ϗ συνετάραξεν ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σȣ, κἂν ȣ̀κ ἐπιςρεψωμεν ὅλως ἐκ τῶν πονηριῶν ἡμῶν. ἀλλὰ ϗ ἀπάλλαξον τȣ̃ κακȣ̃ συνειδότος πάντας, ϗ δὸς ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ εὐαρεςεῖν σοι. πρεσβείαις τῆς ἀπειράνδρως σε τεκȣ́σης ἁγνῆς Θεομήτορος Ἀειπαρθένȣ Μαρίας προςασίαις τῶν ἁγίων, ϗ θεοειδῶν Ἀγγέλων, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ τȣ̃ ἐλέȣς πηγὴ, ϗ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαςος ἄβυσσος. ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῷ σȣ Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ αγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εις τȣ̀ς αἰῶνας

τῶν

τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΕΠΕΛΕΥΣΙΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ, ΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΣ ΕΘΝΩΝ.

Προκέμενον, ἦχος δ'. Ἀναςήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν.

εἶχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β'. 4.

Ἀδελφοὶ, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς· καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ. (χάριτι ἐστὲ σεσωσμένοι·) καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτι ἐστὲ σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον. Οὐκ ἐξ ἔργων· ἵνα μή τις καυχήσηται. Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. Κύριος συντρίβων πολέμους.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ιγ'. 1.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, παρῆσάν τινες ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησοῦ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε, ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλήμ; Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν εἶχέ τις, ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν· εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. Κοινωνικόν.

Κύριος κραταιὸς, καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΕΠΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ, ΠΟΛΕΜΟΥ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τοῖς σοῖς Ἄχραντε συμμάχησον οἰκέταις.

Ὠδὴ Ἰωάννου. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τὸν κραταιὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ δυνατὸν, ἐν πολέμοις Κύριον, ἡ γεννήσασα Σεμνὴ, κραταιᾷ χειρί σου παναλκεῖ, συμπολέμησον ἐχθροὺς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Ὁ ἐν θαλάσσῃ ποντίσας πρὶν Φαραω, καὶ τὰ τούτου ἅρματα, καταστρώσας ἐν βυθῷ, εἰς ἡμῶν βοήθειαν καὶ νῦν, διαναστηθι Χριστὲ τῆς σὲ Τεκούσης εὐχαῖς.

Ἰατρικὸν μὲν τὸ τέμνειν καὶ ὁ καυστὴρ, τῆς ὑγείας αἴτιον· ἀλλ' ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ἁπαλοῖς Φαρμάκοις οἰκτιρμῶν, σοῦ ἰάτρευσον τῆς σῆς Μητρὸς δεήσεσι.

Σεναχειρὶμ ὥσπερ ἄλλην πανστρατιὰν, ἄρδην ἐξαφάνισον, καὶ τὴν νῦν πανστρατιὰν, τὴν περικυκλώσασαν ἡμᾶς, τῶν βαρβάρων κραταιᾷ χειρί σου Δέσποινα.

Σὲ τοῖς ἡμᾶς πολεμοῦσι πικροῖς ἐχθροῖς, ἀντικαθοπλίζομεν, καὶ κινοῦμεν κατ' αὐτῶν, πρὸς ἀντιπαράταξιν Ἁγνή. σὺ γὰρ εἶ Χριστιανῶν ὁ Ἀρχιστράτηγος. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὗτοι ἐν ἅρμασι πολλοῖς, καὶ ἐν πλείοσιν ἵπποις· ἀλλ' ἡμεῖς ὁ λαός σου, ἐν ὀνόματι τῷ σῷ, ἐπικαλούμεθα νῦν, καὶ βοῶμεν· σῷσον ἡμᾶς Δέσποινα.

Ἰσχὺν καὶ σθένος ὁ διδοὺς, ἀσθενοῦσι καὶ κέρας, ἀνυψῶν τῶν σῶν δούλων, τῷ πιστῷ σου νῦν στρατῷ, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ἰσχὺν δίδου, διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Στρατὸς βαρβάρων ἀθροισθεὶς, ἐξ ἐθνῶν τῶν ἀθέων, πῦρ καὶ βλέπων καὶ πνέων, χαίρων φόνοις καὶ σφαγαῖς, καὶ πόλεμον συγκινεῖ, τοῖς σοῖς δούλοις, Δέσποινα βοήθησον.

Ἄνδρες αἱμάτων ἀπηνεῖς, δολιότητος πλήρεις, καθ' ἡμῶν συναχθόντες, ἐμελέτησαν κενὰ, φρυάξαντες ψαλμικῶς, Θεοτόκε, καθ' ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Χειρῶν ἐκτάσει Μωϋσῆς, Σταυροῦ σχῆμα τυπώσας, ἐτροπώσατο Κόρη. Ἀμαλὴκ τὸν δυσμενῆ σὺ δὲ χειρὶ νοερᾷ, τοῦ λαοῦ σου τοὺς ἐχθροὺς κατάβαλε.

Ὠδὴ

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ρομφαίαν ἔχχεον Ἀγνὴ καὶ σύγχλεισον πάντων τῶν ἀναντίων τῶν νῦν ἡμᾶς, καταπολεμόντων ἐχθρῶν, καταπολέμησον ἐχθρούς, τῇ ἰσχύϊ τῆς πρεσβείας σου.

Αἰσχύνης πλήρωσον ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, καὶ πολλῆς ἀτιμίας καὶ ἐντροπῆς καὶ ἀποσταφήτωσαν, εἰς τὰ ὀπίσω ψαλμικῶς, κακοὶ Δέσποινα, καὶ ἄπρακτοι.

Νυνὶ γνωσόμεθα ὃν τρόπον Δέσποινα, ὡς τεθέληκας πάντα τὸν σὸν λαὸν, ταύτης σου τῆς Πόλεως, ὅτι ὁ μὴ ἐπιχαρῇ, ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρὸς πολέμιος.

Τῷ θέλειν σύνδρομον ἔχεις τὸ δύνασθαι, ὡς τεχθεῖσα τὸν πάντα μόνῳ ψιλῷ, νεύματι δυνάμενον ἂν ἂν θελήσῃς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν σῳθησόμεθα.

Ἐν τῇ ἐκστάσει σου τῆς ἀντιλήψεως, δυναστῶν πολεμίων τὰς δυσμενεῖς, κεφαλὰς διάκοψον· σεισθήσονται γὰρ ὃν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ σοῦ κράτους Ἀγνή.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Σατράπαι Τύραννοι Βασιλεῖς, Ἄρχοντες χωρῶν βαρβαρικῶν, ἐπὶ καχῷ συμφωνήσαντες, κατὰ ταύτης σου τῆς ποίμνης καθάπερ λέοντες, καὶ θῆρες ἀγριόθυμοι ὠρυόμενοι.

Υἱὸν γεννήσασα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐπισατοῦντα νοερῶς, ταῖς ἀρανίοις Δυνάμεσιν, Ἄγγελον ὑπέρμαχον ἐξαπόστειλον, Παρθένε Θεοτόκε ἡμῖν βοήθειαν.

Μετὰ δακρύων καὶ σκυθρωπὰ τὰ καταλαβόντα νῦν ἡμᾶς, καὶ θρήνων ἄξια Δέσποινα. ἀλλὰ σὺ Παρθένε τάχυνον οἰκτειρον, καὶ παλιν τοὺς ἀθεεις ἐχθροὺς καταβαλε.

Μὴ παραδῷῃς χερσὶν ἐθνῶν τὴν κληρονομίαν σου Ἀγνή· μήποτε εἴπωσι πῦ ἐστιν, ἡ Θεογενήτωρ ἣ ἐπεποίθεισαν; ἀλλ ἄθραυσον τὴν ποίμνην σου διατηρησον.

Αἱ βασιλεῖαι πᾶσαι τῆς γῆς, γνώτωσαν τὸ κράτος σου Σεμνὴ, καὶ τὴν ἰσχύν σου την ἄμαχον· ἔθνη ταραχθήτωσαν καὶ σεισθήτωσαν, λαοὶ οἱ μὴ εἰδότες τὴν ἐξουσιαν σου. Ὠδὴ ς'. Τὸ βίᾳ τὴν θαλασσαν.

Χαλκῶν τόξον ἔργασον, τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ, τοὺς ἐκλεκτοὺς βραχίονας, καὶ περίζωσον δύναμιν καὶ ἰσχὺν, αὐτὸς Ὑπεράμωμε, ἐρανόθεν βραβεῖον αὐτοῖς δύναμιν.

Ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, εἰς τὸ ὄνομα Σεμνὴ, Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, καὶ προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου τὸν σεπτὸν, μὴ δῷῃς τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀλλὰ τούτους εἰς τέλος Κόρη σύντριψον.

Σταυροῦντες κράζομεν, γόνυ κλίνοντες εἰς γῆν, χεῖρας εἰς ὕψος αἴροντες.

ἐξημάρτομεν Δέσποινα εἰς Θεόν· αὐτὸν ἐξιλέωσαι, ἢ μὴ βάρβαρα ἔθνη παιδεύσατω ἡμᾶς.

Οὐ φέρομεν Δέσποινα, ἢ γὰρ εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω μου τὴν ψυχὴν, ἀνελῶ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου· διὸ πρόφθασον.

Ναὸς τὸς ἁγίους σε, ἢ τεμένη ἱερὰ ἢ τὰς σεπτὰς Εἰκόνας σε, τῶν Ἁγίων ἁπάντων τε τὰς μορφὰς, σκεύη ἢ κειμήλια, οἱ ἐχθροί σε Παρθένε ἐξηφάνισαν. Ὡδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Οὐ πρὸς ἕτερον Θεὸν διεπετάσαμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν Δέσποτα κἂν ἡμάρτομεν, ἀλλὰ ἐκ ἀπεσυμεν ἐκ σοῦ, ἢ ἄλλον ἐκ οἴδαμεν πλὴν σοῦ. διὸ ἐλέησον ἡμᾶς τῆς Θεοτόκε λιταῖς.

Ἰδὲ ὡς κύνες πολλοὶ περιεκύκλωσαν, ταῦροι πίονες περιέσχον ἡμᾶς, ἢ ἐφάλλονται διασπᾶσαι νῦν θηριωδῶς, τὲς δέλεες σε Δέσποινα Ἁγνὴ, ἐς ῥάβδῳ θείας σε ἐοπῆς μακρὰν ἀπέλασον.

Κοσμοσώτειρα Βασίλισσα πανύμνητε, τὴν Πόλιν ταύτην φύλαττε, Βασιλεύοντα βασιλέων τέξασα Χριστόν· ἀλώσεως λύτρωσαι πικρᾶς, αἰχμαλωσίας, προνομῆς. καταδρομῆς τῶν ἐχθρῶν.

Ἐμφυλίε μάχης ῥῦσαι Παναμώμητε ἢ ἀπὸ συσροφῆς πονηρᾶς, ἀποστάσεως ταραχῆς ἐνέδρας συσκευῆς. λαθραίας ἐχθρῶν ἐπιβελῆς, ἢ προδοσίας δολερᾶς ταύτην τὴν Πόλιν σε.

Τεῖχος ἄῤῥηκτον ἀπόρθητον ἀκλόνητον, ἢ πύργον ἀπερίτρεπτον, σὲ κεκτήμεθα ὦ ἐφόδοις ἢ ἐπιδρομαῖς, βαρβάρων ἐθνῶν αἱμοχαρῶν. ἢ σοὶ προσφεύγοντες Ἁγνὴ διασῳζόμεθα. Ὡδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Αἱ μοβόρα θηρία ἢ λύκοι ἅρπαγες, τὲς σὲς δέλεες ὡς ποίμνην περιεκύκλωσαν, ἢ τὰ λογικά σε ἀρνία σπαράττεσι· πρόφθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Ἰδιόῤῥυθμον ἔθνος, ταῦρον ἀγέρωχον, φιλοπόλεμον γένος ὄρκων παράσπονδον, πόλεμον ἡμῖν ἄσπονδόν τε ἐπήγειρε· πρόφθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Στρατιᾶς Οὐρανίε παρεμβολῇ νοερᾷ, κύκλωσόν σε τὴν Πόλιν ἢ περιτείχισον, ἢ τὰς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείας ματαίωσον· πρόφθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Ὡς ὁ Ἄδερ ἐκεῖνος ὁ ἀλιτήριος, κατὰ τὸ Σολομῶντος ἔτως ἐγήγερται, κράτος ἀσεβῶν βλασφημέντων σὲ Πάναγνε· πρόφθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Δορυάλωτον θεῖναι σπεύδει τὺς δούλυς συ, ὁ ςρατὸς ὁ ἐν ὅπλοις θαῤῥῶν ἢ δόρασιν· ἀλλ' ἡμεῖς ἐν σοὶ πεποιθότες κραυγάζομεν· πρόφθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Η' τὰ κράτη τῶν τόξων πάλαι συντρίψασα. τῶν βαρβάρων ἐφόδυς πολλάκις τρέψασα, σύντριψον, ἢ νῦν, ἢ ῥομφαίαν ἢ πόλεμον. Δέσποινα Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

ΙΣχὺς ἢ κράτος γενῦ Πανάμωμε, τῦ σῦ λαῦ ἀνδρεία ἢ φρυρός τε, ἢ δύναμις ἢ ῥομφαία ἢ μαχαιρα δίςομος, τὰς τῶν ὑπεναντίων φάλαγγας τέμνυσα. ἢ τὴν τῶν ἐχθρῶν παρεμβολὴν εἰς ἓν συγκόπτυσα.

Ὡς τεῖχος ἄῤῥηκτον ἢ ἀπόρθητον Χριςιανῶν ὡς πρόβολος, ἢ πύργος ἀχείμαςος, τῶν δεινῶν ἢ ἀθέων φρυάγματα, ἢ τὴν κορυφυμένην τυράννων ἔφοδον. ἢ τὰς τῶν βαρβαρων ἀπειλὰς Ἁγνὴ διάλυσον.

Ἀγγέλυ πάλαι ὑπερασπίζοντος. ὁ Γεδεὼν τὰ τῶν Μαδιαναίων ἐξέκοψε. ἢ τὰ νῦν ἐξαπόςειλον Ἄγγελον, φάλαγγας τῶν βαρβαρων, καταδιώκοντα. ἢ κατασυντρίβοντα ἐχθρὺς τὺς πολεμῦντας ἡμᾶς.

Νικᾶται ταξις φύσεως Δέσποινα, ὅπυ Θεὸς ὁ πάντα δρῶν τῷ νεύματι βύλεται. σὺ δὲ αὐτὸν ὑπὲρ φύσιν γεννήσασα, δύνασαι ὅσα θέλεις· ὅθεν τὺς θέλοντας, ταύτην συ τὴν Πόλιν ἀπολεῖν ἄρδην ἀφάνισον.

Ναῦ ἐπάκυσον ἐξ ἁγίυ συ σῶν οἰκετῶν Ἁγνὴ, ἢ ὀργὴν Θεῦ ἔκχεον, ἐπὶ Ἔθνη τὰ σὲ μὴ γινώσκοντα, ἢ ἐπὶ Βασιλείας, αἵ συ τὸ ὄνομα, ὐκ ἐπεκαλέσαντο πιςῶς τὸ πολυπόθητον. Δόξα.

Ο' λύσας Λόγε τὸν μέγαν πόλεμον, ἢ τὴν μακρὰν ἐκείνην ἢ ἀρχαίαν διαςασιν, ἢ ἑνώσας τῇ γῇ τὰ ὐρανια, διὰ τῆς Θεοτόκυ, λύσας τὸν πόλεμον, τὸν πρόσφατον τῦτον ἢ βαρὺν ἡμᾶς εἰρήνευσον. Καὶ νῦν.

Υ' φάπλωσον συ τὴν σκέπην Δέσποινα, ὡς φωτεινὴν νεφέλην, ἢ τὴν πόλιν συ σκέπασον, ἢ ἀγγκαλαις ἐν αἷς ἠγκαλίσω Χριςὸν, ἐναγκαλισαμένη ταύτην ἀπόρθητον, τήρησον ὀνόματι τῷ σῷ, ἐγκαυχωμένην ἀεί.

ΕΥΧΗ Μακαρίυ τῦ Φιλαδελφείας, ἐπὶ Ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν.
Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; τίς ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν; τίς Θεὸς μέγας. ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν δυνατὸς ἐν ἐλέει. ἢ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ παρακαλεῖν ἢ σῴζειν πάντας ἡμᾶς; μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεὸς ἀνταποδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις, ὅτι ἰδὺ οἱ ἐχθροι συ ἠχησαν. ἢ οἱ μισῦντές σε ἦραν κεφαλὴν ἐπὶ τὸν λαόν συ

κατε-

κατεπανεργεύσαντο γνώμην. καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν Ἁγίων σου. εἶπον. δεῦτε. καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτὲς, καὶ ὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. ἦλθοσαν Ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο τὴν τιμίαν σου Ἱερουσαλήμ. ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνησίμαια τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ ὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἀλλ' ἕως πότε Κύριε ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν; ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται; μέχρι τίνος χρήσεται παρανομος ἐξουσία; ἕως τίνος ὑψωθήσεσεται ῥάβδος ἀσεβῶν κατὰ κλήρου τῶν ἡγιασμένων; οἴμοι, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινωσις ἡμῶν. καὶ ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη. οἴμοι, ὅτι οἱ λυποῦντες ἡμᾶς σφοδρα κατισχύουσι καὶ ἡ πληγὴ ἡμῶν ἐστερεὰ ἐγενήθη. καὶ σὺ Κύριε ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς, ἕως τίνος ὐ μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ἱερουσαλήμ; κλαύσομαι γὰρ καὶ ὡς Ἱερεμίας ἐπὶ τῇ συντριβῇ μου πικρῶς. ὅτι ἐξερρύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας, καὶ τοῖς νεκροῖς μετὰ τῶν ὠν Ἅιδου συνελογίσθημεν. καὶ ἐλπιῶ πάλιν ὡς Ζαχαρίας ἐπὶ σὲ Κύριε, τὸν θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὅτι Θεὸς οἰκτείρων σὺ εἶ, ἐξεθανῶν βουλὰς ἰσχυρῶν ταπεινῶν εὐχὰς προσδεχόμενος. τί ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν; τοῖς ἐκκλίνασι δηλαδὴ ἐξ ὁδοῦ δικαίας εἰς παρατροπὴν δογμάτων καὶ τοῖς ἀθετοῦσι καθάπαξ εἰς ἀσέβειαν· οἵτινες λόγον πανσόφου προνοίας ὐκ ἐπισαμενοί σου, τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ὡς ἐγκατάλειψιν διαβάλλουσιν· ἔδει γὰρ τότε μὲν ἐκ τῶν ἱερῶν ἀκοῆς λόγων, ὅτι ἐλεγχόμενοι ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ Κόσμῳ κατακριθῶμεν· ἐκείνους δὲ ἐκ τῶν κοινῶν καταμαθεῖν ἐννοιῶν, ὅτι ὐκ οἱ τεθνηκότες, οὐδὲ οἱ νεκροὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιμελείας ἀξιοῦνται· ἀλλ' οἱ ζῶντες ἐν ἀσθενείᾳ, τῆς τῶν θεραπευόντων προνοίας ἀπολαύουσι, καὶ τὴν παγκόσμιον ταύτην πλημμὴν, εἰς ὑπερκόσμιον μετατιθεμένην εὐφροσύνην, ὀψέποτε συνιάσι· ἀλλ' ὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν· καὶ διὰ τοῦτο ἀσέβειαν ἡμῖν ὀνειδίζουσι, καὶ τὴν εἰς σὲ πεποίθησιν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν παροινίαν ἀποκαλοῦσι· καὶ ὅτι σὲ τὸν Μονογενῆ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, Υἱὸν ὁμοούσιον τῷ συμφυεῖ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι χρίττοντες, μίαν Φύσιν, μίαν Οὐσίαν, μίαν Δύναμιν, Θεότητα, καὶ Βασιλείαν προσκυνοῦμεν, ταῦτα πάσχειν ὑπολαμβάνουσι, καὶ δίκην ἀσεβείας τὴν πληγὴν τῆς αἰχμαλωσίας, ὡς πλημμελημάτων ἔκτισιν ἡγοῦνται οἱ παράφρονες, καὶ τὴν σὴν ἐπιτωπάζοντες ἀνοχὴν, βλασφημοῦσί σου τὴν Θεότητα, καὶ τὴν κοσμοσώτειραν διαχλευάζουσιν οἰκονομίαν σου· ἀλλ' ἄ-

νες Κύριε, ἄνες ὁ Φιλανθρωπότατος Θεὸς, οἰκτείρησον ὁ συμπαθέστατος, ἡ ἐλέημων Δεσπότης, ἡ μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἐπὶ πλέον ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἐκτριβῶμεν· μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἵνα μὴ γενώμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ἡ πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἀλλὰ γενοῦ μεθ' ἡμῶν ὡς μαχητὴς ἰσχυρὸς, ὅτι ἐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σῴζειν ἐν πολλοῖς ἡ ἐν ὀλίγοις. κατίσχυσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν, ἡ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε τεθαῤῥήκαμεν, ἡ πισωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σε Κύριε, ὃ ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς, ὅτι μεθ' ἡμῶν εἶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· ἡ ὑψωθήτω χέρας Χριστιανῶν, ἡ καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, ἡ πτοηθήτωσαν οἱ ἐκφοβοῦντες ἡμᾶς, ἡ ἐντραπήτωσαν, ἡ ἀπολέσθωσαν, ἡ συντριβήτω ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, ἡ ἡ δυναστεία αὐτῶν μὴ ὑπαρξάτω· ἡ γνώτωσαν ἅπαντες, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὕψισος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἡ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἡ ἡ δύναμις, ἡ ἡ δόξα· ἡ σὲ δεῖ προσκυνεῖν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡ Σωτῆρα ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἡ τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας. τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ ἑτέρα, ἐπὶ Ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα ἡ σὲ παρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ ἡ ἀναξιοι δοῦλοί σε, ὅπως ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἡ ἀχρείων οἰκετῶν σε, ἡ ἐλεήσῃς ἡμᾶς· ὅτι, Δέσποτα, ἡ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἡ αἱ ἁμαρτίαι ὑπερῆραν τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς Ἔθνεσι· μυκτηρισμὸς ἡ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν· ἡ ἐταπεινώθημεν ἕως θανάτου διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἡ ἀνομίας, ἡ βλασφημίας ἡμῶν. τίς ὁ κλαύσει ἡμᾶς ὕτω διακειμένους; τίς ὁ θρηνήσει τὴν τηλικαύτην αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὅτι ταῦτα πάντα ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἡ ἀνομίας, ἡ βλασφημίας ἡμῶν; διὰ τοῦτο οἱ Υἱοὶ Σιὼν οἱ τίμιοι ἐλογίσθημεν ὡς ἀγγεῖα ὀστράκινα· διὰ τοῦτο ἠμαυρώθη τὸ χρυσίον, ἠλλοιώθη τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν· διὰ τοῦτο οἱ Ναζιραῖοι Σιὼν, οἱ ὑπὲρ χιόνα λάμψαντες, γεγόναμεν ὡς Αἰθίοπες· οἱ ὑπὲρ γάλα λευκανθέντες, ὑπὲρ μέλαν ἐζοφώθημεν· οἱ τιθηνέμενοι ἐπὶ πόκον, περιεβαλόμεθα ἀσχημοσύνην, ἡ ἐμεγαλύνθησαν αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων. διὰ τοῦτο οἱ Υἱοὶ ἡμέρας ἡ τοῦ Φωτὸς, Υἱοὶ γεγόναμεν νυκτὸς ἡ σκότους. διὰ τοῦτο οἱ Υἱοὶ τῆς Βασιλείας, δοῦλοι γεγόναμεν ἐχθρῶν ἀνόμων ἡ ἀπίστων Ἐθνῶν· ὅτι ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, παραβαίνοντες τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἀλλὰ μὴ παραδῷῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε Κύριε, ἡ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σε, ἡ μὴ ἀποσήσῃς τὸ

ἔλεος

ἔλεός σε ἀΦ' ἡμῶν διὰ τὰς οἰκτιρμούς σε, Πάτερ ἡμῶν ὁ ὢν τοῖς Οὐρανοῖς, ἢ διὰ τὰ σπλάγχνα τῆ Μονογενοῦς σε Υἱῆ, ἢ διὰ τὸ ἔλεος τῆ Ἁγίε σε Πνεύματος, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἢ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἀλλὰ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σε Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σΦόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκεν τῆς δόξης τῆ ὀνόματός σε. πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἢ ἀχρείων οἰκετῶν σε, διὰ τὸ τίμιον, ἢ ἅγιον Αἷμα τῆ Υἱῆ σε, Κυρίε δὲ ἡμῶν Ἰησῆ Χριστῆ, ὃ ὑπὲρ τῆς τῆ Κόσμε ζωῆς ἐξέχεε· διὰ τὰς Ἁγίας αὐτῆ Ἀποστόλες ἢ Μάρτυρας, οἵτινες ἠγωνίσαντο ὑπὲρ τῆ ὀνόματος αὐτῆ τὸ ἴδιον αἷμα ἐκχέαι· διὰ τὰς Ἁγίας ΠροΦήτας, ἢ Πατέρας, ἢ Πατριάρχας, οἵτινες ἠγωνίσαντο, εὐαρεστῆσαι τῷ Ἁγίῳ σε Ὀνόματι, μὴ παριδὴς τὴν δέησιν ἡμῶν Κύριε, μηδὲ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς εἰς τέλος. ὃ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν πεποιθότες ἐσμὲν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἐλεη τὰ σα, δι' ὧν τὸ γένος ἡμῶν περιποιῇ. Ἱκετεύομεν ἔν ἢ παρακαλέμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆ προσώπε σε, μηδὲ βδελύξῃ τὴν ἡμῶν ἀναξιότητα ἀλλ' ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε πάριδε τὰ ἀνομήματα. ἢ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν. Ναὶ Δέσποτα παντοδύναμε, εἰσάκεσον τῆς Φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἢ βοήθησον τῷ λαῷ σε, ἢ ἐνίσχυσον τὸ στρατόπεδον ἐν ὥρᾳ πολέμε, ἢ δυνάμωσον, ἢ ὀχύρωσον αὐτὸ, ὡς ἔδωκας ἰσχὺν Ἰησῆ τῆ Ναυῆ, ἢ Δαβὶδ τῷ ΠροΦήτῃ σε κατὰ τῶν ὑπεναντίων. ἔτω Κύριε Ἰησῆ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐνίσχυσον ἢ βοήθησον τῷ λαῷ σε, τοῖς κεκλημένοις τὸ σὸν Ἅγιον Ὄνομα ὅτι ἐκτός σε Θεὸν ἄλλον οὐκ οἴδαμεν. τὸ Ὄνομά σε ὀνομάζομεν σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι, ἢ τὴν παρὰ σῆ ἐπιζητῶμεν βοήθειαν. ἐπιβλέψον ἡμῖν ἐκ τῆ Οὐρανῆ Κύριε, ἢ ἴδε ἐκ τῆ οἴκε τῆ ἁγίε τῆς δόξης σε. ποῦ ἐστιν ὁ ζῆλός σε ἢ ἡ ἰσχύς σε; ποῦ ἐστὶ τὸ πλῆθος τῆ ἐλέες σε ἢ τῶν οἰκτιρμῶν σε; Σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ Θεὸς, ἢ τὸ Ὄνομα σε ἐΦ' ἡμᾶς ἐστιν ἐπίσρεψον Κύριε διὰ τὰς δέλεας σε, διὰ τὴν Ἁγίαν σε Ἐκκλησίαν διὰ παντὰς τὰς ἀπ' αἰῶνος ἁγίες σε. οἱ γὰρ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ Ἁγίασμά σε ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς. ὅτε ἐκ ἦρξας ἡμῶν. ὡς ἀκαθάρτοι παντες ἡμεῖς ἐγενήθημεν, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· ἢ ἐῤῥύημεν ὡς Φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἢ ἐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλέμενος τὸ Ὄνομά σε, ἢ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σε ἢ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σε ἀΦ' ἡμῶν, ἢ παρέδωκας ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἢ ἀνομίας ἢ βλασΦημίας ἡμῶν, ἐχθροῖς ἀλαζόσιν, ὑπερΦάνοις ἢ ἀπίσοις Ἔθνεσι. ἢ νῦν Κύριε ὁ

Θεὸς

Θεὸς ἡμῶν μὴ ὀργισθῇς ἕως σφόδρα. ὅτι ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν Οὐρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σȣ̃ ὄρη, ϗ τακήσεται, ϗ κατακαύσει πῦρ τȣ̀ς ὑπεναντίȣς, ϗ ἀθέȣς ἐχθρȣ̀ς ἡμῶν, ϗ φοβερὸν ἔςαι τὸ Ὄνομά σȣ τοῖς ὑπεναντίοις σȣ, ἀπὸ τȣ̃ αἰῶνος ȣ̓κ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. ϗ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανȣ̃, ϗ σῷσον ἡμᾶς διὰ τὸ Ὄνομά σȣ τὸ Ἅγιον, ϗ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀθέων ἐχθρῶν ἡμῶν, ϗ ἐκ τῶν μεθοδειῶν ϗ μηχανημάτων, ϗ παγίδων αὐτῶν ἐλευθέρωσον ϗ μὴ ἀποςήσῃς ἀφ' ἡμῶν τὴν σὴν κραταιὰν βοήθειαν, ὅτι ἡμεῖς ȣ̓χ ἱκανοί ἐσμεν πρὸς τὸ νικᾷν τὰ ἀντιπίπτοντα· σὺ δὲ δυνατὸς εἶ πρὸς τὸ σῴζειν ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐναντίων ϗ ἀπίςων ἐχθρῶν ἡμῶν· ϗ ἐνίσχυσον τὸν λαόν σȣ, ϗ τὸ ςρατόπεδον ἡμῶν, ϗ ὀχύρωσον, ϗ ἐνδυνάμωσον, ϗ κραταίωσον αὐτὸν ἐν ὥρᾳ πολέμȣ· ϗ κατάβαλε, ϗ σύντριψον, ϗ ἀφάνισον τȣ̀ς ἀθέȣς, ϗ ἀπίςȣς βαρβάρȣς, ἐχθρȣ̀ς ἡμῶν, ϗ δὸς δόξαν τῷ Ὀνόματί σȣ τῷ Ἁγίῳ, μή ποτε εἴπωσι τὰ Ἔθνη, πȣ̃ ἐςιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; πρεσβείαις ϗ ἱκεσίαις τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, ϗ Ἀπαρθένȣ Μαρίας, ϗ πάντων σȣ τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ ἡ βοήθεια, ϗ ἡ ἰσχὺς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ, σὺν τῷ Μονογενεῖ σȣ Υἱῷ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶν. τῶν αἰών.

Εὐχαὶ τȣ̃ Ἁγιωτατȣ Πατριάρχȣ Καλλίςȣ, ἐπὶ Συμφορᾷ Λαȣ̃.

Ἰςέον, ὅτι αὗται αἱ ἤδη προκείμεναι Εὐχαὶ λέγονται ϗ εἰς Λοιμικὴν ἀσθένειαν.

ΚΎριε, ϗ Θεὲ τȣ̃ ἐλέȣς, ὁ πάσης ἀγαθότητος χορηγὸς, ϗ τῶν θαυμασίων Θεὸς, ὁ τῶν οἰκτιρμῶν Πατὴρ. ὁ τῆς συμπαθείας λιμὴν, ἡ τῆς φιλανθρωπίας ἀκένωτος πηγὴ, ὁ τῇ σοφίᾳ διοικῶν τὰ πάντα, ὁ δεσμεύων ϗ πάλιν ἐξάγων. ὁ ταπεινῶν ϗ αὖθις ἀνυψῶν, ὁ τοῖς μὲν ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, ταπεινοῖς δὲ διδȣ̀ς χάριν· ȣ̃ τῷ κράτει συνέχεται πᾶσα Κτίσις, ὅση τε νοητὴ, ϗ αἰσθητή· ȣ̃ τὰ κρίματα ἄβυσσος πολλὴ, ϗ αἱ ὁδοὶ ἀνεξιχνίαςοι· ȣ̃ τῷ Πνεύματι πάντα ἄγεται· ȣ̃ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων· ᾧ ὑπείκει τὰ ἄςρα· ᾧ πάντα ὑποτέτακται· ᾧ πᾶσα δȣλεύει Κτίσις· ὃν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις τρέμȣσι, ϗ ἀλήκτοις δοξολογίαις γεραιρȣσιν· ὃν τὰ σύμπαντα φωναῖς ἀλαλήτοις ὑμνεῖ. σὺ τοίνυν νοητὲ Δικαιοσύνης Ἥλιε, Θεὲ ἀληθινὲ, ὁ πάντα ποιῶν ϗ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βȣ́λεσθαι, εὐμενεῖ ϗ ἱλέῳ ὄμματι ἔπιδε ἐπὶ τὸν λαόν σȣ τὸν ἡμαρτηκότα ϗ ἀπεγνωσμένον, ϗ κατάπεμψον ἐπ' αὐτȣ̀ς τὰ ἐλέη σȣ τὰ πλȣ́σια. Φεῖσαι τῆς κληρονομίας σȣ. Φεῖσαι τȣ̃ λαȣ̃ σȣ, Φεῖσαι τȣ̃ ἀμπελῶνος

ὃν ἐ-

ὃν ἐφύτευσαν ἡ δεξιά σε· τὴν ἔμφυτον ἀγαθότητα τὴν σὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχων ἱκετεύσαν. μνήσθητι τῶν Ἁγίων σε Θυσιαστηρίων, ἃ βεβήλοις ποσὶν ἐπατήθησαν, καί γε πυρὶ παρεδόθησαν, μνήσθητι τῆς ἐλεεινῆς ἡλικίας, τῆς εἰς αἰχμαλωσίαν ἀσεβέσι παραδοθείσης. καὶ τὴν μὲν πατρῴαν εὐσέβειαν ἀνοητῳ γνώμῃ ἐξομωσαμένης· τῷ δὲ Διαβόλῳ ἐπιγραψαμένης. καὶ σῆσον ἤδη ῥάβδον ἁμαρτωλῶν κατὰ κλῆρε δικαίων ἀφιεμένην. μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον, καὶ διὰ ἄφατον ἔλεον τὸν ὑπερεχχυνόμενον ἐκ τῆς σῆς ἀγαθότητος. καὶ δὸς δὴ τῷ Φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄνεσιν τῶν κατεχόντων τότων ἀναιρῶν, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν ἐμφυλίων θορύβων, καὶ σάσεων· ἀνίσχυσον αὐτῦ τὸν βραχίονα, καὶ τὲς ἐπανισαμένες αὐτῷ ὑπόταξον, καὶ σύναψον αὐτῦ τὰ στρατεύματα εἰς μίαν ὁμόνοιαν, καὶ εἰρήνην, καὶ πασης ἐπιβελῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀνωτερον αὐτὸν διατήρησον. Ἄγγελον αὐτῷ ἐξ ἁγίε κατοικητηρίε σε καταπεμψον φύλακα, σαφῶς προπολεμῦντα τῦ σῦ Βασιλέως· ἀσφαλισον ὐ βαθεία γαλήνῃ τὴν Βασιλείαν αὐτῷ δώρησαι· ὡς ἂν τὸ σὸν Ἅγιον Ἔθνος ὐ τῇ γαλήνῃ αὐτῦ ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγῃ, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπεγειρομένην κατ' αὐτῦ ταραχὴν, καὶ ἐπιβελὴν τῇ ἀμάχῳ σε δεξιᾷ διασκέδασον, καὶ ἀνεπιβέλευτον καὶ μαχρὰν αὐτῷ τὴν ζωὴν χάρισαι· πρεσβείαις τῆς πανυπερυμνοδόξε ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, τῶν ἀΰλων Λειτεργῶν, καὶ παντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τῦ αὐτῦ, ἐπὶ Συμφορᾷ Λαῦ.

Ἀναρχε Βασιλεῦ, ἀόρατε, ἀνεξιχνίαστε, ἀκαταλήπτε, καὶ ἀνέκφραστε, ὁ πᾶσαν δρακὶ περιέχων τὴν Κτίσιν καὶ διατηρῶν· διακατέχων καὶ διακυβερνῶν αὐτὴν ἀῤῥήτῳ λόγῳ· ὁ τῶν Νινευϊτῶν τὰς ἀνομίας πρότερον μὲν ἀνεχόμενος, ὕστερον δὲ τὴν μετάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπιστροφὴν προσδεξαμενος καὶ χαρισαμενος αὐτοῖς δι' ὑπερβαλλουσαν ἀγαθοτητα καὶ μακροθυμίαν πάσας τὰς ἀνομίας, καὶ τὰ πλημμελήματα, τῇ συνήθει καὶ ἀφάτῳ σε φιλανθρωπίᾳ χρησαμενος· δέξαι καὶ ἡμῶν τὰς εὐχὰς καθάπερ ὡς εἶπεν τῶν Νινευϊτῶν τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν. δέξαι τὰ δάκρυα καὶ τὲς στεναγμές· δέξαι τὴν τεταπεινωμένην ἡμῶν δεησιν. οὐδὲ γὰρ δυναμεθα ὅλως τοῖς ἁμαρτίαις γενομενοι πρὸς σὲ τὸν μόνον ἀναμάρτητον ἀτενίζειν. δέξαι τὰς ἐκ βάθες ὡς δίκην καπνῦ ἀναπεμπομένας σοι τῷ Δεσπότῃ κραυγας δέξαι τῦ ταλαιπωρεμένε λαῦ τὴν παράκλησιν· νικησάτω ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν· καὶ δὸς τῷ λαῷ σε λύτρωσιν, καὶ ἐλευθερίαν τῶν πειρασμῶν, καὶ τῆς τε θανάτε τομῆς ἄφεσιν.

Νὰ

Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον τῆ λαῆ σε ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ σῶσον τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπεγειρομένην ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν Δικαίων, ὃς σὺ μόνος οἶδας καὶ ἐπίσασαι παρ' αὐτῶν γινωσκόμενος· ὅπως καὶ δι' ἡμῶν τῶν σῶν ἀχρείων δόλων δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σε, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία, τοῦ αὐτοῦ.

Περάγαθε Κύριε, Δημιουργὲ τοῦ παντὸς, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀνείκαστος· ὁ τὰς ἀνομίας ἡμῶν πάσας ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, ἵνα καθαγιάσῃς ἡμᾶς ὁ ἀναμάρτητος, καὶ παντὸς ῥύπου ἀνεπίδεκτος· σοὶ θαῤῥοῦντες προσπίπτομεν ἱκετικῶς ἀνεξίκακε Κύριε, καὶ τῆς σῆς ἀφάτου καὶ ἀμετρήτου φιλανθρωπίας τὸ πέλαγος ὑποσκοποῦντες, κράζομεν πρὸς σὲ τὸν εὐδιάλλακτον Κύριον· σῶσον ἡμᾶς, οὐ Φαρισαϊκῶς τὰς ᾠδὰς ἡμῶν καὶ ὑμνῳδίας ἀναφέρομεν, ἀλλὰ τελωνικῶς· οὐδὲ κατὰ τὸν ἀγνώμονα ἐκεῖνον λῃστὴν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν εὐγνώμονα καὶ εὐχάριστον βοῶμεν τὸ, Μνήσθητι. Διὰ τοῦτο νικησάτω τὸ ἀνεξερεύνητον ἔλεος τὰς ἀνομίας ἡμῶν, εἰ καὶ μὴ προσηκόντως μετανοοῦμεν καὶ ἐπιστρέφομεν· δεῖξον καὶ ἡμῖν τῆς φιλανθρωπίας σου τὸ μέγεθος· σπλαγχνίσθητι καὶ διαλλάγηθι ὡς μακροθυμος ἐπὶ τῷ λαῷ σου· σῶσον τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου, ὡς τε μὴ καθ' ἡμῶν προβῆναι· σῶσον τὴν ταχείαν, καὶ ἄωρον τούτου τομήν· σῶσον τῆς λοιμώδους νόσου τὴν δικαίαν ταύτην φθοράν· σῶσον τὴν ὁμοφυίαν τὴν καθ' ἡμῶν διεγειρομένην, ἵνα μὴ ἀπολώμεθα. Σοὶ γὰρ μόνῳ ἡμάρτομεν ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ προσπίπτομεν. Ναὶ Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δόλων σου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ μὴ ἀπώσῃ τὰς δεήσεις ἡμῶν παρίδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ· ἵνα δοξασθῇ καὶ ἐν ἡμῖν σοῦ τὸ Παναγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία, τοῦ αὐτοῦ.

Εὐ διάλλακτε Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, χορηγὲ πάσης Κτίσεως λογικῆς τε καὶ νοερᾶς ὁ τὸ εἶναι ἐξ ἐκ ὄντων τοῖς πασι δωρούμενος, καὶ τὸ εὖ εἶναι παντοφῶς ἡμῖν χαρισάμενος, δοξολογίαις καὶ ᾠδαῖς εὐχαρίστοις προσπίπτοντας τῇ σῇ ἀνεικάστῳ ἀγαθότητι· μὴ παρίδῃς ἡμᾶς· μηδὲ τὰς ἱλασηρίους ἡμῶν προσευχὰς καὶ ἱκεσίας ἀπώσῃ ἀλλ' εὐδόκησον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἀμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτὴν· ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου καὶ ἐξέλεξε ἡμᾶς ἀπὸ ταύτης τῆς δεινῆς καὶ λοι-

μώδες νόσε, τῆς τομῆς τὲ θανάτε, τῆς ψυχικῆς δηλαδὴ καὶ σωματικῆς. ἡ γὰρ Φοβερὰ αὕτη καὶ ἀπροσδόκητος συμφορὰ ὲ μόνον σώματα εἰς τέλος νεκροῖ, καὶ διαφθείρει, ἀλλὰ καὶ ψυχὰς τελείως ἀπόλλυσιν, ἀμετανοήτως ἡμῶν διακειμένων, καὶ προσκεκρεκότων ἐντεῦθέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν. διὰ τὲτο σὲ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλῆμεν, ὅπως ἐπακέσῃς τῆς δεήσεως τὲ λαέ σε καὶ ἱκεσίας, καὶ ἀποστρέψῃς τὸν θυμόν σε ἀφ' ἡμῶν. Ναὶ Κύριε μὴ ὀργισθῇς εἰς τὲς αἰῶνας ἡμῖν. μηδὲ ἐπτείνῃς τὴν δικαίαν σε χαθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν. ὐδεὶς γὰρ δύναται ἔμπροσθέν σε σῆναι, ἢ παῤῥησιάσασθαι, καὶ ὐδεὶς ζῶν ἄνθρωπος ὅλως ἐν σοὶ δικαιωθήσεται. πᾶσα γὰρ δικαιοσύνη ἀνθρώπε, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης, κατὰ τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βεκοὶ τῷ σῷ Φόβῳ συνεχόμενα κλονῦνται καὶ φρίσσεσι. καταπαυσον τοίνυν τὴν ὀργήν σε ἀφ' ἡμῶν, ἀπόστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ἐκ τῆς δελείας τῶν ἀσεβῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν κατὰ νῦν γινομένην αἰχμαλωσίαν τῇ τρικυμίᾳ καὶ ζάλῃ τῶν πειρασμῶν, ὑπὸ τὲ νοητὲ φαραώ. ὐδὲ γὰρ δυναμεθα κατ' ἄμφω πλημμελῦντες ᾄδειν σοι ὠδὴν εὐχαριστήριον ἐπὶ γῆς αλλοτρίας. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. κατάπεμψον ἡμῖν Ἄγγελον πιςὸν Φύλακα, ᾧ καὶ παρακατάθε τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὅπως ἐξελῆται ἡμᾶς τῆς Φοβερᾶς τὲ θανατε ὀργῆς, καὶ τῆς ἀπροσδοκήτε ταύτης ἐομφαίας· ἵνα διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης καὶ ἀνέσεως, δοξάσωμέν σε τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὴν μίαν Θεότητά τε καὶ Βασιλείαν· ᾗ πρέπει πᾶσα δόξα. τιμὴ, καὶ προσκύνησις, εἰς τὲς αἰῶνας. Ἀμ.

ΕΥΧΗ ἑτέρα, τὲ Ἁγιωτάτε Πατριάρχε Καλλίςε.

ΣΟῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλῆμεν ἐκτενῶς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τὲ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ἵνα ἱλεῷ ὄμματι ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸν λαόν σε. καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σε, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμῶν καὶ τὴν ἡμετέραν γῆν ἐξερημωθεῖσαν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. καὶ αἰχμάλωτον γεγονυῖαν, καὶ δόλιν τοῖς πολεμίοις, ἐπευδοκήσῃς ἐπανελθεῖν εἰς τὴν προτέραν ἐλευθερίαν. καθάπερ ποτὲ καὶ τὲ παλαιὲ Ἰακὼβ ἐκείνε τὲ Φέροντος τύπον τὲ μονογενῆς σε Υἱὲ, καὶ Θεὲ ἡμῶν, εὐδοκίᾳ καὶ θελήσει τῇ σῇ ὑποστρέψαντος τὲς οἰκογενεῖς ἅπαντας πρὸς τὰ ἐπηγγελμένα τῶν ὑποσχομένων σε ἀγαθῶν ἐπανήγαγες. καὶ γὰρ ἐπ' ἐκείνων τῇ συνήθει σε Φιλανθρωπίᾳ χρώμενος ἀφῆκας τὰς ἀνομίας αὐτῶν, κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σε, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμὲ σε. Ἐπίστρεψον τοίνυν καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ τῶν σωτηρίων σε ἐντολῶν Φρόντιζον ἀξίωσον. ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σε ἀφ' ἡμῶν, μὴ εἰς τὲς αἰῶνας ὀργισθῇς

γισθῇς ἡμῖν, ἢ διατενὴς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεας εἰς γενεάν. ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας, ζώωσον ἡμᾶς. ἢ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται, Δεῖξον ἢ ἐν ἡμῖν τὸ ἔλεός σου, ἢ ἀκουσώμεθα εἰρήνην ἢ ἀγαλλίασιν ἐπὶ σέ. Ναὶ Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἢ ἀχρείων δούλων σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τοῦ κατασκηνῶσαι δοξαν ἢ εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ἡμῶν, τῇ γὰρ σῇ συνάρξει, ἢ βοηθείᾳ θαῤῥοῦντες ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι. ἐλπίζομεν ἔλεος ἢ ἀλήθειαν ἔμπροσθεν ἡμῶν προπορεύεσθαι· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ἢ μὴ ἀποστραφῇς ἡμᾶς εἰς τέλος. ἀλλ' ἐγέρθητι ἢ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἢ ταπεινῶν. ἢ ὡς ἀμνησίκακος, ἢ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν. στῆσον τὴν καταιγίδα τῶν συμφορῶν· ἄνες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὅπως ἀνέσει τῶν συμφορῶν δοξασωμέν σε τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὺν τῷ Μονογενεῖ σου Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Βασιλέα, ἢ εἰς τὸν Στρατὸν αὐτοῦ. Τοῦ αὐτοῦ,

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, ἢ ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι ταῦτα παραγαγών· ἢ εἰς ἓν συνάψας ἢ συναθροίσας τῇ ἀῤῥήτῳ σου δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. πάντα γὰρ δυνατά σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν· ἢ διὰ τοῦτο καιροὺς, ἢ χρόνους ἢ ἐνιαυτοὺς συνάψας, ἢ συναρμόσας τῷ σῷ βουλήματι, ἢ κατακοσμήσας τοῦτον τὸν ὁρώμενον ἢ βλεπόμενον. ὁ τὸν Οὐρανὸν ἐξαπλώσας ἢ χρωματώσας, καθὰ ἢ τὴν σκηνὴν ἐκείνην διὰ Μωσέως, ἢ τὸ πλῆθος ἐκεῖνο ἢ μυριάριθμον γένος τῶν Ἰουδαίων καταστείλας ἐν τάξει ἢ ὁμονοίᾳ, ἢ τὸν Μωϋσῆν ἐπ' αὐτοῖς διὰ τῆς σῆς δεξιᾶς ἢ βραχίονος ἰσχυροῦ δημαγωγὸν καταστήσας· ἢ μίαν ἀρχὴν αὐτοῖς δοὺς, διατηρήσας αὐτοὺς ἀβλαβεῖς ἐν τῇ σῇ σκέπῃ ἢ κραταιᾷ χειρί. ὁ τὸν Ἥλιον θέμενος εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, ἢ τὴν Σελήνην εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός· ὁ τὴν πληθὺν τῶν Ἀστέρων ἐπὶ τοῦ στερεώματος καταπυκνώσας τῇ στεγανότητι, ἢ τὴν ἀεικίνητον δοὺς αὐτοῖς κίνησιν, ἢ ἐν τάξει θέμενος τούτους τῷ σῷ προστάγματι, φυλάσσειν τὸ ὅριον αὐτῶν, ὡς μὴ τὸ σύνολον ἡμᾶς περιβλάψαι, ἀλλὰ τῷ δρόμῳ ἢ τῇ κινήσει τρέχειν ἀόκνως κατὰ τὸ σὸν βούλημα. Ὁ τὴν γῆν ἀόρατον οὖσαν τὸ πρῶτον ἢ σκοτεινὴν ἀνακαλύψας ἢ εἰς κάλλος αὐτὴν ἀναμορφώσας διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν· ὁ τῷ Ἀβραὰμ ἐκείνῳ ποτὲ συνοδεύσας θεϊκῇ σου δυνάμει, ἢ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ παραδοὺς ὑποχειρίους αὐτῷ· ὁ τὸν Γεδεὼν ἐνισχύσας, ἢ τοὺς ὑπεναντίους πανολεθρίᾳ συντρίψας ἢ ἀφανίσας· ὁ τῷ Βασιλεῖ ἢ Προφήτῃ Δαβὶδ τὸ

κράτος

κράτος δὲς κατὰ τῆ παλαμναίᾳ Γολιὰθ, ᾗ εἰς τέλος αὐτὸν ἀφανίσας· ὁ διὰ τῆ θεραποντός σε Μωσέως τὸ γόνος τῶν Ἑβραίων ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δεδλείας, ᾗ τὸν Φαραὼ τῇ ἀμάχῳ σε δυνάμει ᾗ κραταιᾷ σε χειρὶ πανσρατὶ καταποντίσας, ᾗ παραπέμψας αὐτὸν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, ᾗ τὸν σῦλον τῆ φωτὸς ὁδηγὸν αὐτοῖς ἐπιδείξας, ἵνα μὴ προκόπτωσιν οἱ πόδες αὐτῶν. αὐτὸς ᾗ νῦν Ἅγιε Βασιλεῦ τῆς δόξης, ἐξαπόσειλον ἐξ ἁγίε κατοικητηρίε σε, ᾗ ἀπὸ θρονε δοξης τῆς Βασιλειας σε σῦλον φωτοειδῆ ᾗ ὑπέρλαμπρον, εἰς ὁδηγίαν κατ' ἐχθρῶν ὁρωμένων ᾗ ἀοράτων νίκην τῆ κρατίσε ᾗ ἁγίε με Ὀρθοδόξε Αὐτοκράτορος ᾗ ἐνίσχυσον αὐτὸν τῇ δεξιᾷ σε χειρὶ, ᾗ τὲς σὺν αὐτῷ πορευομένες πισὲς δέλες ᾗ οἰκέτας· ᾗ παράσχε αὐτῷ εἰρηνικὸν ᾗ ἀταραχον τὸ Βασιλειον ᾗ πασης σασεως ᾗ ἐμφυλίε πολέμε ἀνώτερον. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς τῆ ἐλέες ἐπάκυσον με τῆ ταπεινῆ ᾗ ἀναξίε δέλε σε ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· ᾗ κραταίωσον μὲν αὐτὸν τῇ ἀμάχῳ σε ᾗ ἀηττήτῳ δυνάμει· τὰ δὲ τότε σρατεύματα ἐνίσχυσον πανταχῆ, ᾗ διάλυσον τὰς ἔχθρας, ᾗ σάσεις τῶν ἐπανισαμένων τῷ σῷ κρατει αὐτῆ· σύναψον αὐτὲς ἐν ὁμονοίᾳ ᾗ ὑποταγῇ δικαίᾳ, ᾗ εἰρήνην βαθειαν ᾗ ἀσασιασον ἔν τε γῇ, ᾗ θαλάσσῃ αὐτῷ βραβευσον, ᾗ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἐπιχορήγησον· ἵνα τὰς ἐπεγειρομένας μαχας ᾗ θορύβες ἀποσεισάμενοι ἐν ἑνὶ σόματι ᾗ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζωμέν σε τὸν τῶν θαυμασίων Θεον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, ᾗ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ᾗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ᾗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ᾗ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ

Εὐλογήσαντος τῆ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆ. Κύριε εἰσάκυσον τῆς προσευχῆς με Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος, ᾗ ἐπέφανον ἡμῖν.

Μετὰ τῶν σίχων. ᾗ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος δ'.

ΤΗ, Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ ᾗ ταπεινοὶ ᾗ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κραζοντες ἐκ βάθες ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθες πταισμάτων· μὴ αποξερέψῃς σὲς δέλες κανὲς· σὲ γὰρ ᾗ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, ᾗ νῦν.

ΟΥ' σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τας δυναςείας σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· ἐμὴ γὰρ σὺ προΐσασο πρεσβεύσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσότων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρες; ὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σᾶ.

σὲς γὰρ

σὲς γὰρ δέλεις σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν. Εἶτα τὸν Ν'. ᾠδὴ μετὰ τὸν Πωτηκοσὸν, ἀρχόμεθα τῦ Κανόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκε, ἄνευ τῶν Εἰρμ.

Ὦ, δὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρατμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τῦ Λόγε, ἡ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν ἡ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττεσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί με τὴν ψυχήν. εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τῦ Υἱῦ ἡ Θεῦ σε παναμωμε.

Δόξα.

Σωτῆρα τεκῦσάν σε ἡ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνακτεινω, ἡ τὴν ψυχὴν ἡ τὴν διάνοιαν. Καί νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα ἡ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θεας, ἡ προνοίας τῆς παρὰ σε, ἄξιωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθῦτε λοχεύτρια.

Ὦ, ἡ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Προσασίαν ἡ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σε, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανυμνητε.

Ἱκετεύω Παρθένε τὸν ψυχικὸν τάραχον, ἡ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδασαι με σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, Θεομακαριστε. Δόξα.

Εὐεργέτην τεκεσα τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλῦτον πᾶσιν ἀναβλυσον· παντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ὂν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα μόνη Παναχραντε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις ἡ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Παναμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὲς δέλεις σε Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος ἡ προσασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμαεια πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, ἡ ἴασαι τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Εἶτα μιμνησκει ὁ Ἱερεὺς δι' ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ἡ ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον. ιέ. Ο' Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων.

Καὶ εὐθὺς λέγομεν Τροπάριον, ἦχος β'.

Πρεσβεία θερμὴ, ἡ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἔλεες πηγὴ, τῦ Κόσμε κα-

ταφύ-

ταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προσατεύουσα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλοῦμαί σε τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύσαντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ ἔρεισμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκραδάντου, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα. Ὠδὴ ε'. Φώτισον

Ἔπλησεν Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν ζωήν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι. Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου, καὶ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προσάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε. τῶν παρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντὸς, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ ἐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τὸ Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σῶ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάσωσον. Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, εὐθὺς τὸ Κοντάκιον, ἦχος β'.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμεταθετε μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς. ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τά-

χυνον

χυνον εἰς πρεσβείαν, ϗ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προςατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε. Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πᾶσῃ γενεᾷ, ϗ γενεᾷ.

ςίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, ϗ ἴδε.

Ο Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσομεν.

Σοφίᾳ, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ά. 39.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναςᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς Πόλιν Ἰούδα· Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, ϗ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· ϗ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ· Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, ϗ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ ϗ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· Καὶ μακαρία ἡ πιςεύσασα, ὅτι ἔςαι τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸ Κύριον· ϗ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, ϗ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, ϗ ὑπέςρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ εὐθύς. Δόξα, ἦχος β'.

ΤΑῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἶτα· Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μεγα. Ἦχος πλ. β'.

ΜΗ' καταπιςεύσῃς με ἀνθρωπίνῃ προςασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δεξαι δεησιν τοῦ οἰκέτου σου. θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος. παντοθεν πολεμούμενος, ϗ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ Κόσμου, ἐλπὶς ϗ προςασία τῶν πιςῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δεησιν, τὸ συμφέρον ποίησον. Ὁ Ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Γὸ, Κύριε ἐλεησον ιβ'. Ἐλέει ϗ οἰκτιρμοῖς. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ΤΗ'ν ἡμῶν σωτηρίαν. ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ

τῆς

τῆς Παρθένε, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ἣν προσάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τῶ ἐλέες, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ Ἁγνὴ δησώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ὠ πίστει κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, ἠ ψυχῶν ἀῤῥωσίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σε τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Θησαυρὸν σωτηρίας, ἠ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ Κυήσασαν, ἠ πῦργον ἀσφαλείας, ἠ θύραν μετανοίας τοι κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὠδὴ ἡ. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, ἠ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Γῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέας, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, ἠ ὑτερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σε τόκον.

Γὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, ἠ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Γῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις ἠ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε. ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ ϛ'. Κυρίως.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τοῦ παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφμρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωσίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Φωτός σε ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας. Καὶ εὐθὺς, τὸ Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, ἠ τὸν Λαὸν, ἠ ἡμᾶς ψάλλομεν τὰ παρόντα Θεοτοκία.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν, ἠ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τῷ Κόσμῳ ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου ἠ ἡ ψυχή. πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν κεχαριτωμένην· ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποι-

Δέσποινα ϗ Μήτηρ τȣ̃ Λυτρωτȣ̃, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν οἰκετῶν· ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σȣ̃ τεχθόντα. ὦ Δέσποινα τȣ̃ Κόσμȣ γονȣ̃ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τȣ̃ Προδρόμȣ ϗ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τȣ̃ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, Πρόδρομε Κυρίȣ, Ἀποστόλων ἡ δωδεκὰς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκȣ, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Εἶτα· Τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σȣ̃ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέȣς, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, κατευοδώσεως, κυβερνήσεως τȣ̃ δȣ́λȣ τȣ̃ Θεȣ̃ (τȣ̃ δεῖνος,) ϗ ὑπὲρ τȣ̃ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ϗ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ.

Ὅταν μέλλῃ ἀποδημῆσαί τις ἐν ταξιδίῳ.

Εἰς μὲν τὸν μέλλοντα ἀποδημῆσαι, ψάλλεται πρῶτον Παράκλησις, εἰ βȣ́λεται. Εἰδ' ȣ̃ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν.

Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σȣ̃ ἐστιν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια, τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Καὶ ὁ Πωτηκοστός.

Εἶτα τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄφες. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σȣ̃. Καὶ τὰ παρόντα Θεοτοκία Τροπάρια.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μȣ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με. ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβȣ̃, ϗ ἐλέησόν με.

Ἐτὼ Παρθένε Ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σȣ προστρέχων, οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας δύνασαι γὰρ ἁγνὴ βοηθῆσαι μοι.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ κατῃσχυμένος ἀπὸ σȣ̃ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, ϗ λαμβάνει τὸ δώρημα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προσέρχεται. καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν; Δόξα.

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπανασάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προσασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλέμενοι σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πίστει βοώντων χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Πάντων προσατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σε χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ὃν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτεύεις, οἱ καταχαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· Μῆτερ τῶ Θεῶ τῶ ὑψίσε, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν ῥῦσαι, πάσης πέσης περιστάσεως τὰς δούλας σε. Καὶ ὑψοῖ τὴν Παναγίαν λέγων.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, βοήθει τῷ δούλῳ σε, (τῷ δεῖνι.) Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Εἶτα·

Γέγονεν ἡ κοιλία σε ἁγία τραπεζα, ἔχουσα τὸν ἐράνιον ἄρτον· ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν. ὁ τῶ παντὸς, Θεογεννῆτορ. τρυφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σε ἄχραντε. Καὶ ψάλλομεν τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε Ναὲ καὶ Παράδεισε λογικὲ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ οὗ Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν Οὐρανῶν ἀπειργάσατο. ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, δόξα σοι. Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σε Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἔχε

Ἔχοντές σε Θεοτόκε ἐλπίδα καὶ προσασίαν ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς ὑ πτοούμεθα, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰδὲ ἐσι παρὼν ὁ μέλλων ταξιδεῦσαι, ὑ γίνεται Ἀπόλυσις. ἀλλὰ λέγει ὁ Ἱερεύς·

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Καὶ τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀληθινὴ καὶ ζωηρὰ ὁδὸς, ὁ συνοδεύσας τῷ θεράποντί σου Ἰωσὴφ, συνοδευσον Δέσποτα καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε,) ῥῦσαι αὐτὸν ἀπὸ πειρατηρίων, καὶ πάσης χειμασίας καὶ ἐπιβουλῆς, εἰρήνην καὶ εὐρωσίαν ἀποκατάστησον, δικαιοσύνης πάσης πρόνοιαν ποιούμενος, κατὰ τὰς ἐντολάς σου, καὶ πλήρη τῶν βιωτικῶν καὶ ἐπουρανίων ἀγαθῶν γονόμενον, πάλιν ἐπανελθεῖν εὐδόκησον. Ὅτι σῦ ἐσὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, ἐπὶ μέλλοντος πλέειν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ καταξιώσας συμπλεῦσαι τοῖς Ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ Ἀποσόλοις σου, καὶ ἐπιτιμήσας τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τὴς θαλάσσης γαληνιᾶν τὰ κύματα κελεύσας, σύμπλευσον καὶ τοῖς ἐκδημοῦσιν ὐ τῷ πλοίῳ τούτῳ, πάντα ὐναντίον ἄνεμον καταπραΰνων, διέγειρον δὲ ἐπιτηδείυς ἀνέμυς, κυβερνήτης αὐτοῖς πανταχῦ γινόμενος, πᾶσαν πειρατηρίων ἐξ αὐτῶν ἀποσρεφῶν ἐπιβουλήν. χαίροντας χαίρουσιν ἡμῖν ὐνταῦθα ἐπανελθεῖν εὐδόκησον αὐτίως καὶ κατὰ πρόθεσιν πράττοντας τὰ ἐπιτηδευόμενα παρ' αὐτῶν, χάριν τὴν σὴν δωρούμενος ὐ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, σωτήριος καὶ εὔδιος λιμὴν τοῖς πλέουσι, καὶ τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενος. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Περὶ τῶν ἀπ' Ἀρνήσεως διαφόρων προσώπων καὶ ἡλικιῶν, πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον καὶ ἀληθῆ Πίσιν Ἐπισρεφόντων.

Εἰ μὲν παιδίον συνελήφθη, καὶ ἠρνήσατο, ἢ φόβῳ καὶ ἀγνοίᾳ καὶ ἀμαθείᾳ, ὁ τοιῦτος λαμβανέτω τὰσιμας Εὐχὰς ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ τῇ ὀγδόῃ λουέσθω. Καὶ ἀπὸ τῦ λυτρῦ λωτίῳ περιζωσθεὶς, χριέσθω Μύρῳ, καθάπερ οἱ βαπτιζόμενοι· καὶ βαλέσθω ἱματια καινὰ, κατὰ τὸν τύπον τῶν βαπτιζομένων.

Εἰ δὲ

Εἰ δὲ νεανίαι εἶεν, ἢ πρεσβῦται, ἢ γέροντες, τέλειοι ὄντες τὴν ἡλικίαν· οἱ μὲν ἀπὸ βασάνων ἠρήσαντο, τυχέτωσαν φιλανθρωπίας· πλὴν ἡσυχέτωσαν δύο Τεσσαρακοστάς, σχολάζοντες εἰς προσευχάς, καὶ ἐκτελοῦντες γονυκλισίας, καὶ ἐντεύξεις δέησις. Ἐγγίζοντος δὲ τοῦ πληρώματος τῶν δύο Τεσσαρακοστῶν ἐπὶ ἡμέρας ὀκτὼ, δεχέσθωσαν ἱλαστηρίους εὐχάς, καὶ λεγέτωσαν καθ' ἑκάστην τὸ, Κύριε ἐλέησον ρ'. καὶ μετὰ τοῦτο, λυέσθωσαν, καὶ χρισέσθωσαν τῷ Μύρῳ, κατὰ τὴν προκειμένην διάταξιν. καὶ γινομένης λειτουργίας, ἀξιούσθωσαν τῶν Ἁγιασμάτων, σχολάζοντες, καθὼς οἱ βαπτιζόμενοι, τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ λειτουργίᾳ ὀκτὼ τὰς ἡμέρας.

Εἰ δέ τινες ἀπὸ προαιρέσεως ἠτομολήσαν πρὸς τὴν ἄρνησιν, ἐπισρέφοντας μὲν τούτους δεχόμεθα, τῶν δὲ θείων Μυστηρίων οὐ μεταλαμβάνουσιν, οὐ μὴ μόνον ὡς τῷ τέλει τῆς ζωῆς αὐτῶν, κατὰ τὸν εγ'. Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τὸν λέγοντα. Ὁ τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενος καὶ παραβὰς τὸ τῆς σωτηρίας μυστήριον, ὡς παντὶ τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσκλαίειν ὀφείλει, καὶ ἐξομολογεῖσθαι· ὡς δὲ τῷ καιρῷ φ ἐκβαίνει τοῦ βίου, τοῦ Ἁγιάσματος ἀξιοῦσθαι, πίστις τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας.

Εὐχαὶ ἱλαστηριακαὶ πρὸς τὸν ἀπ' ἀρνήσεως ἐπισρέφοντα πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθὺς αἱ κρίσεις σου· ὁ γὰρ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· παραβάντες γὰρ τὰς ἐντολάς σου, ἑαυτοὺς παρεδώκαμεν τῷ θανάτῳ· αὐτὸς γὰρ ὡς εὔσπλαγχνος Δεσπότης, ὁ εἰδὼς τὴν κατασροφὴν ἡμῶν, ὅτι πονηρὰ, καὶ ὅτι κατέπιον ἡμᾶς ἰσχύσας ὁ θάνατος, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς, σῶσαι εὐδόκησας τὸ σὸν πλάσμα, μορφὴν δούλου λαβών. καὶ τῷ θανάτῳ συμπλακεὶς, ἀνεκαλέσω τὴν σὴν εἰκόνα, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς τῆς ἐξουσίας τοῦ θανάτου, καὶ ὡδήγησας ἡμᾶς εἰς ὁδὸν σωτηρίας τῇ ἀναγεννήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. καὶ σωθέντες τῇ σῇ χάριτι, ἀνυμνοῦμεν τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, καὶ παρακαλοῦμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ σου παρουσίᾳ, καθ' ἣν μέλλεις κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, μνήσθητι τοῦ ἐλέους σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός ἐσι, καὶ ὑπέρβηθι τὰ ἀνθρώπινα ἡμῶν πταίσματα καὶ πλημμελήματα· παράσχου ἡμῖν ἱλασμὸν τοῖς αἰτουμένοις σε, καὶ συγχώρησιν πᾶν παράπτωμα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν γνώσει τε καὶ ἀγνοίᾳ. ἐν γάρ ἐσιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσει, οὐδὲ ἐὰν μία ἡμέρα γένηται ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς. τίς γὰρ καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν αὐτοῦ; ἢ τίς παῤῥησιάσεται καθαρὸς ὑπάρχειν ἀπὸ ἁμαρτίας; πάντες καὶ ἡμάρτομεν ἐν λόγοις, καὶ ἔργοις ἐνώπιόν σου, καὶ σερούμεθα τῆς σῆς δόξης, ἐλπίζοντες δικαιωθήσεσθαι ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ καὶ Φρικτοῦ βήματός σου, οὐκ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης· ἃ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλ' ἐκ πίστεως ἀληθοῦς, καὶ τῆς εἰς σὲ ὁμολογίας· διὰ γὰρ ἐπίσασθαί σε, ὁλόκληρος δικαιοσύνη· καὶ τὸ εἰδέναι σε τὸ κράτος ῥίζα ἀθανασίας· καὶ

εἰδέναι

οἴδαμον. ὁμολογοῦμον, καὶ πιστεύομον, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν ἡμᾶς. καὶ παραπεσόντας ἐλεῶν, καὶ ἁμαρτάνοντας φέρων, καὶ ἐκ θανάτου ζωοποιούμενος. Δεόμεθά σου Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅ, τι περ ἂν ἡμάρτομον ὀνώπιόν σου, ὡς σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν Κόσμον τοῦτον οἰκοῦντες, καὶ ἀσθένειαν περικείμενοι, εἴτε ἔργοις, εἴτε λόγοις, εἴτε ὀνθυμήμασιν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης. ἄνες, ἄφες, πάριδε, καὶ συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν τοῖς ὁμολογοῦσι. καὶ μὴ λογίσῃ, μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ὀνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ δεχόμενος τοὺς μετανοοῦντας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομον, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεήθωμον.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεὶς τῆς Βασιλείας σου τοῖς σοῖς Ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ Ἱεροῖς Ἀποστόλοις κατεμπιστεύσας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν οἰκοδομήσας, καὶ δοὺς αὐτοῖς ἐξουσίαν διὰ τῆς χάριτος, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπάκουσον καὶ ἡμῶν τῶν ἀναξίων ἐπικαλουμένων σε. νῦν ἐπὶ ἱλασμὸν τοῦ παρόντος δούλου σου, καὶ θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ἐπ' αὐτὸν, ὁ σῴζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. σὺ γὰρ εἶπας Κύριε, διὰ τῶν θεοφορουμένων χειλέων τῶν Προφητῶν σου· ἐπιστράφητε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς· καὶ τὸ, οὐ θελήσει, θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆσαι αὐτόν· Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε, καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ ἐπιστρέφοντα, καὶ αἰτούμενον παρὰ σοῦ ἱλασμὸν, μὴ ἀποστραφῇς, ἀλλ' ὂν ἐλέει ἐπίσκεψαι, καὶ ὂν οἰκτιρμοῖς ἀνακάλεσαι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ τῶν πρὸς σὲ ἐπιστρεφόντων Σωτὴρ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομον, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμον.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πάντων Ποιητὴς, καὶ Δεσπότης, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ Πατὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν· ὁ μὴ παριδὼν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου πανουργίας εἰς βυθὸν ἀπωλείας καὶ πλάνης κατονεχθέντα, ἀλλὰ διὰ τῆς σωτηρίου ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν τοῦτον ἀναζητήσας καὶ σῴσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπαναγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ τὰ νῦν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, πρόβατον τῆς λογικῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ σου ὑπάρχοντα, ὃν ἐλυτρώσω ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἀθέων ἐχθρῶν· μεθ' ὧν ἀγνοίᾳ παιδικῇ, ἢ

βίᾳ

βία τυραννικῇ τὰ τῆς ἐκείνων πλάνης ἤθη μετήρχετο. νῦν δὲ κατηξίωσας αὐτὸν τῇ τῆ λαῆ σε πολιτείᾳ συνανωθῆναι καταύγασον αὐτῆ τὴν διάνοιαν τῇ δυνάμει ἡ ἐνεργείᾳ τῆ Ἁγίε Πνεύματος, ὥστε τὸν ἀναπτοκείμενον τῇ ψυχῇ αὐτῆ σπινθῆρα τῆ σωτηριώδε Βαπτίσματος ταῖς αὔραις τῆς χάριτος νοητῶς ἐξαφθῆναι, ἡ τὴν ἐνσημανθεῖσαν αὐτῷ σφραγῖδα ἐκτυπώτερον ἐπιφαίνεσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆ, ἡ τοῖς λογισμοῖς διὰ τῆς σημειώσεως τῆ Σταυρῆ τῆ Χριστῆ σε, τὴν εἰς σὲ ἐλπίδα, ἡ τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, ἵνα γινώσκῃ, ἡ προσκυνῇ σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἡ Πατέρα, ἡ τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῆν Χριστὸν, ἡ τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον ἕνωσον αὐτὸν τῇ Ἁγίᾳ σε Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. ἀπόσησον ἐκ τῆς αὐτῆ διανοίας πᾶσαν συνήθειαν ἐθνικῆς ἀθεότητος, ἡ κατεύθυνον αὐτὸν ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε, ἡ τοῖς προσάγμασί σε ἀξίως πορεύεσθαι, ἡ τῆς τῶν σωτηρίων σε Μυστηρίων ἀκαταχρίτε μεταλήψεως καταξίωσον· ἡ ἐν τῇ μελλόσῃ ζωῇ τῆς ἐπουρανίε σε Βασιλείας μέτοχον ἀνάδειξον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῆ ἐλεεῖν, ἡ σώζειν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τῆ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῆ Χριστῆ, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, ἡ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ διὰ τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν ἐξαποστείλας εἰς τὸν Κόσμον Σωτῆρα ἡ Λυτρωτὴν, ἵνα τὴν σὴν ἀναζητήσῃ ἡ ἀνάσωσῃ εἰκόνα· σῆ δεόμεθα, ἡ σὲ παρακαλῆμεν, πρόσδεξαι τὸν δῆλόν σε (τόν δε) τοῖς οἰκτιρμοῖς σε προσρέχοντα, ἡ τυχόντα μὲν ἐκ παιδὸς τῆς Ὀρθοδόξε Πίστεως τῆς πρὸς σὲ διὰ τῆ ἁγίε σε Βαπτίσματος· ἐκπεσόντα δὲ ταύτης διὰ νηπιότητα, ἡ τινα ἄλλην περιπέτειαν· ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, ἡ διὰ μετανοίας ἡ ἐπιγνώσεως πρὸς τὴν σὴν παλινδρομῆντα χρηστότητα. ἔχχεον ἐπ' αὐτὸν τῆς σῆς Φιλανθρωπίας τὴν εὐσπλαγχνίαν· προσδεξαι αὐτὸν ὡς τὸν Ἀσωτον πρὸς σὲ τὸν Θεὸν Πατέρα ἐπαναχάμπτοντα· ἀπόσησον ἀπ' αὐτῆ πᾶσαν πλάνην, ἡ ἐπίνοιαν τῆ ἐχθρῆ σύνταξον τῇ τῶν λογικῶν σε προβάτων Ἁγίᾳ ποίμνῃ· κόσμησον αὐτὸν ἡ νῦν τῇ δόξῃ τῆ παναγίε ὀνόματός τῆ Χριστῆ σε· μέτοχον ἀνάδειξον σὺν πᾶσι Πιστοῖς τῶν ἁγιασμάτων σε τῶν ἀχράντων, εἰς ἄφεσιν μὲν τῶν προγεγονότων σφαλμάτων αὐτῆ· ἀσφάλειαν δὲ τῆ μέλλοντος ἡ φυλακὴν τῆς ψυχῆς ἡ τῆ σώματος· δὸς αὐτῷ ἐν παντὶ καιρῷ ἡ τότῳ πρὸς σὲ καταφεύγειν ἡ σχολάζειν ταῖς Ἐκκλησίαις σε· ἡ τὰ εὐάρεστα σοι ἐπιτελεῖν· ἵνα ἡ κληρονόμος δι ἀγαθοεργίας ἀνα-

Φανῇ τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας· ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον σὺν αὐτῷ. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ Χριστοῦ σου. μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τοῦ Σταυροῦ σου τῆς προγονικῆς κατάρας ἐλευθερώσας ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὴν μακαρίαν ζωὴν ἐπαναγαγών. ὁ εἰπὼν, γίνεσθαι χαρὰν ἐν Οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· πρόσδεξαι καὶ νῦν τὸ ἀπολωλός σου πρόβατον λογικὸν, καὶ τῇ ποίμνῃ σου σύναψον, καὶ τοὺς ἁρπάσαντας λύκους ἀπ' αὐτοῦ ἀποσόβησον. ἀξίωσον αὐτὸν πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, τειχιζόμενον τῇ δόξῃ τοῦ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος, τοῦ ἐπικεκλημένου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαβὼν τὸ Ἅγιον Μύρον, χρίει αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν βαπτιζομένων, ποιῶν Σταυροῦ τύπον, ἐπί τε τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τοῦ στόματος, καὶ τῶν δύο ὠτίων, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων, καὶ τῶν γονάτων, λέγων·

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου.

Καὶ μετὰ τὴν χρίσιν, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην, ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, χάριτος ἐμπλήσας τοὺς Μαθητάς· καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον ἐπιστρέψας ἐκ τῆς πεπλανημένης ὁδοῦ, καὶ εἰς τὴν σὴν Πίστιν καθοδηγήσας, καὶ τῆς εὐωδίας τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος διὰ τῆς τοῦ Μύρου τούτου χρίσεως ἀξιώσας Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. δὸς αὐτῷ κατὰ τὸ θέλημά σου πορεύεσθαι, καὶ καταξίωσον αὐτὸν σὺν ἡμῖν. ὧν ἀπολαύσει γενέσθαι καὶ τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων. καὶ τηρήσαντα τὴν εἰς σὲ Πίστιν ὀρθὴν, ἐπάξιον φανῆναι τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ σοὶ πρέπει δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ ΕΝΥΠΝΙΑΣΘΕΝΤΑ.

ΜΕτὰ τὸν ἐνυπνιασμὸν, εὐθὺς ἀνίσταται. Καὶ ποιήσας Εὐλογητὸν, ἄρχεται τῆς Τρισαγίου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ις'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. τὸν Ν'. Εἶτα, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα σὲ τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Δόξα ὦ ὑψίστοις Θεῷ. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. τὸ, Ἄνες, ἄφες. Καὶ Ἀπολυτίκιον, ἡ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Εἶθ' ἕτω τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος β'.

Ἡ Μάρτον εἰς σὲ Σωτῆρ, ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς, δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτῆρ, τῷ Τελώνῃ τὴν φωνὴν, πλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τῷ δούλῳ σου, καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ σὺ καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Ἕτερα στιχηρὰ. Ἦχος βαρύς.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς, καὶ τετραυματισμένος, ἕτω κἀγὼ περιέπεσα ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχή. πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγὼ, εἰμὴ πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με. Ἦχος πλ. δ'.

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν λῃσαῖς περιπεσὼν, ἐσυλήθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, ὅλην μου τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμαι, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν ὢν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ. Ἱερεὺς δὲ ἰδών με τῷ μώλωπι ὀδυνώμενον, διὰ τὸ ἀνίατον παρορᾷ ἐκ ἀποβλέπει μου. Λευΐτης δὲ πάλιν μὴ Φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, καὶ αὐτὸς κατιδὼν ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας ἐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι Χριστὲ ὁ Θεὸς. τῇ Φιλανθρωπίᾳ σου παράσχου μοι τὴν ἴασιν, ἐπιχέων ἐπ' ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἦχος πλ. β'.

Ἐ Ννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν Φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηρὰς πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ; εὔσπλαγχνε Πάτερ, Τέκνον μονογενὲς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλέησόν με.

Ἐ Ις τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεήμον, ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα.

μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ Φείσαί μου, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρον τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοᾶμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον. διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ἐπίστρεψον, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τῷ Κόσμῳ ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην Φοβερὰν προσασίαν αὐτῶμαι σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ῥυσθῆναι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη. Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ΄.

Ἡ Εὐχὴ αὕτη, Μάρκου Μοναχοῦ.

Ἄχραντε, ἀμόλυντε, πολυεύσπλαγχνε, Κύριε, ὁ τῇ ἀναλήψει τῆς σῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἡμετέραν Φύσιν τῆς Φθορᾶς ἀπαλλάξας, καὶ τῇ ἑνώσει τῆς κρείττονος ὅλην καθαγιάσας· ὁ τοῖς εἰς σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν ἀνυποδοιάστως πιστεύουσι, τὴν χάριν σου δαψιλῶς παρεχόμενος, καὶ ὃν τῇ ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς τὸν μεγαλαυχον καταισχύνων, καὶ παλαιὸν πτερνισήν· Αὐτὸς εὐεργέτα Κύριε. καμὲ τὸν ἐμπαθῆ καὶ Φιλαμαρτήμονα, διὰ τῆς καθ' ὕπνον Φαντασίας χρανθέντα, κάθαρον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ μὴ λογίσῃ τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν, εἴτε Φθόνῳ τοῦ μισοκάλου καὶ ἀνυποσάτου δαίμονος διὰ τῆς ὀνειρώσεως ἐμολύνθην, εἴτ' ἀμελείᾳ καὶ ἀκρασίᾳ τῶν βλαβερῶν, ἢ ἕξει πονηρᾷ καὶ προσλήψεων τυραννίδι, ἰσχυσόν δέ με τοῦ λοιποῦ κατὰ τῆς αὐτοῦ σκαιότητος, καὶ μανίας, τῇ παντοδυνάμῳ σου χάριτι, καὶ ἀνώτερον τῶν αὐτοῦ πτοιχίλων ἐπινοιῶν διατήρησον· τὸν τῆς σωφροσύνης μου λύχνον ἄσβεστον μέχρι τέλους διαφυλάττων ἵνα μυσαρᾶς μὲν ἁπάσης τῶν γαργαλισμῶν ἡδυπαθείας, καὶ παντοίας Φοβερᾶς τῶν νυκτερινῶν Φαντασιῶν ἀχλύος, διὰ τῆς σῆς βοηθείας ἀπηλλαγμένος, τῇ Φωταυγεῖ θεωρίᾳ τῶν ἐπιθυμητῶν, καὶ ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡδυνόντων χριμάτων σου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐμμελετῶν ἐν καθαρῷ συνειδότι, τῶν ζωοποιῶν καὶ ἀθανάτων σου Μυστηρίων μετασχεῖν ἀξιωθήσωμαι· πρεσβείαις τῆς ἀΦθόρου τεκούσης σε Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Πολυεύσπλαγχνε, ἀχήρατε, ἀμόλυντε, ἄχραντε, μόνε ἀναμάρτητε Κύριε, κάθαρον με τὸν ἀχρεῖον δέλον σου ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ τῆς νῦν ἐξ ἀπροσεξίας μου καὶ ῥᾳθυμίας ἐπιγινομένης μοι ἀκα-

θαρσίας μετὰ τῶν ἄλλων μου πασῶν ἀνομιῶν· ἢ ἀνάδειξόν με ἄσπιλον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· ἢ ἁγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· ἵνα ἀνανήψας ἐκ τῆς ὁμίχλης τῶν ἀκαθαρσιῶν μου ἢ τῶν φαντασιῶν τοῦ Διαβόλου, ἔτι δὲ ἢ ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ διαβολικοῦ, καταξιωθῶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ἀνοῖξαι τὸ ἐμπαρόν μου στόμα ἢ ἀναγεῖς, εἰς τὸ ὑμνῆσαι τὸ Πανάγιον Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. ἢ ἕτω μετασχεῖν ἀναισχύντως ἢ ἀκαταχρίτως τῶν ἀχράντων, ὑπεραγίων, ἢ ζωοποιῶν Μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου ἢ Θεοῦ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεί, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ. Τινὲς δὲ φασιν εἶναι ταύτην τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

ΠΑλιν ὑπεσκελίσθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, τῇ πονηρᾷ συνηθείᾳ τῆς ἁμαρτίας δουλεύων. πάλιν ὁ τοῦ σκότους ἄρχων, ἢ τῆς ἐμπαθοῦς ἡδονῆς ὁ γεννήτωρ αἰχμάλωτον εἷλκε με, ἢ ὥσπερ δοῦλον τεταπεινωμένον τῷ ἑαυτοῦ θελήματι, τῆς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς δουλεύειν καταναγκάζει με. ἢ τί ποιήσω Κύριε, Κύριε, λυτρωτά, ἢ ὑπερασπιστὰ τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοί; πρὸς σὲ πάλιν ἐπιστραφήσομαι, ἢ σοὶ κράξω, ἢ συγγνώμην αἰτήσω τῶν πεπραγμένων μοι. ἀλλὰ δεδοικα ἢ τρέμω, μήπως καθ' ἑκάστην ἐξομολογούμενος, ἢ ἀποχὴν τῶν κακῶν ἐπαγγελλόμενος, ἢ καθ' ὥραν ἁμαρτάνων, ἢ μὴ ἀποδιδοὺς τὰς εὐχάς μου σοὶ τῷ Θεῷ μου, τὴν μακροθυμίαν σου διεγείρω πρὸς ἀγανάκτησιν. ἢ τίς ὑποίσει Κύριε τὸν θυμόν σου; γινώσκων ἐγὼ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἢ τὴν ἄβυσσον τῆς φιλανθρωπίας σου, πάλιν ἐπιρρίπτω ἐμαυτὸν εἰς τὰ ἐλέη σου, ἢ κράζω σοι τῷ, ἥμαρτον ὁ Θεὸς, ἢ ἐλέησόν με τὸν παραπεπτωκότα. δός μοι χεῖρα βοηθείας τῷ ἐν βόθρῳ τῶν ἡδονῶν βεβυθισμένῳ, ἢ μὴ καταλίπῃς με Κύριε τὸ πλάσμα σου, φθαρῆναι ταῖς ἀνομίαις ἢ ταῖς ἁμαρτίαις μου· ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρηστότητι χρησάμενος, ῥῦσαί με τοῦ μιασμοῦ, ἢ τοῦ ῥύπου τῆς σαρκός μου, ἢ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν μου τῶν καθ' ἑκάστην καταχραινόντων τὴν ἐμὴν ἀθλίαν ψυχήν. ἰδοὺ γὰρ Κύριε ὁ Θεός μου, οὐκ ἔστι τόπος ἐν ταύτῃ καθαρὸς, ἀλλ' ὅλη πελέπρωται τὴν ὁλοτόμητον ἔχουσα πληγήν. Αὐτὸς οὖν ὡς ἰατρὸς τῶν ψυχῶν ἢ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καθαρισον ταύτην τῇ τῶν δακρύων μου καθάρσει, ταῦτα προχέων ἐν ἐμοὶ δαψιλῶς, ἢ ἐπίχεε τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἢ ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς· ἢ δός μοι τὴν ἴασιν ἢ καθαρσιν, ἢ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἢ κατάφαγεταί με τὸ τῆς ἀπογνώσεως πῦρ. ἀλλ' ὥσπερ εἶπας ὁ ἀ-

ψευδὴς Θεὸς, ὅτι μεγάλη χαρὰ γίνεται ἐπὶ ἁμαρτωλῷ μετανοίᾳ, τοῦτο πραχθείη κ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· κ μὴ κλείσῃς τὰ ὦτα τῆς εὐσπλαγχνίας σου εἰς τὴν προσευχήν τῆς μετανοίας μου· ἀλλὰ ἄνοιξόν μοι ταῦτα, κ ὡς θυμίαμα κατευθυνθήτω ἐνώπιόν σου. οἶδας γὰρ τὴν ἀσθένειαν τῆς Φύσεως ὁ Πλάσας, κ τὸν ὄλισθον τῆς νεότητος, κ παροργὰς ἁμαρτίας, κ τὴν μετανοιαν ἐκδέχῃ τῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐξομολογουμένων σοι. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος. ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, κ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ κ τῷ Υἱῷ, κ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κ ἀεὶ, κ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ μετανοίας, Ν'. Ὀφείλει δὲ λέγειν κατὰ μετάνοιαν, τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλασθητίμοι τῷ ἁμαρτωλῷ, κ ἐλέησόν με, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. ἢ τὸ, Ἥμαρτόν σοι Κυριε, συγχωρησόν μοι τῷ ἀσώτῳ. Εἶτα λέγει τὸ, Ὁ ὢν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίε εὐλόγησον Πάτερ. Καὶ ἡ Εὐχὴ, Δέσποτα Θεὲ Πάτερ Παντοκράτορ. Εἶτα Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. τὸ. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Τὴν τιμιωτέραν. Τῇ ὑπερμάχῳ. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Καὶ εἰς μωσῆν ἡ Φαντασία ἐκ δαιμονικῆς ἐπηρείας, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν αὐτὴν διάταξιν, κ ἱερουργεῖ, ὁ δὲ λαϊκὸς μεταλαμβάνει.
Εἰ δὲ ἐκ πολυπραγμοσύνης γώνεται, μὴ ἅπτεσθω· κατὰ τὸν δ'. Κανόνα τῆ Διονυσίε, κ κατὰ μέγαν Ἀθανάσιον ὠ τῇ Ἀμμῶν Ἐπιστολῇ κ κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον ὠ τοῖς Ἀσκητικοῖς. Ζήτει ταῦτα εἰς τὸν Νόμον, εἰς τὸ Κ'. στοιχεῖον, ὠ Κεφαλαίῳ κή.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΧΘΡΑΣ ΕΙΡΗΝΕΥΟΥΣΗΣ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Δέσποτα Φιλάνθρωπε, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, κ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, τῷ χαθελόντι τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον κ εἰρήνην βραβεύσαντι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· τῷ δωρησαμένῳ κ νῦν εἰρήνην τοῖς δούλοις σου. ῥίζωσον ἐν αὐτοῖς τὸν Φόβον σου, κ τὴν πρὸς ἀλλήλες ἀγάπην βεβαίωσον· κατάσβεσον πᾶσαν ἔριν, περίελε πάντα τὰ τῆς διχοσασίας σκάνδαλα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, κ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, κ τῷ Υἱῷ, κ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κ ἀεὶ, κ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βαΐα, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναμειαν, κ αποσειλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα σώσῃ τὸν Κοσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς κ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ. ᾧ παραγενομένῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος, ὁ λαὸς ὁ

καθήμενος ὐν σκότει ἡ σκιᾷ θανάτυ. λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τὺς κλάδυς τῶν δένδρων, ἡ τὰ Βαΐα τῶν Φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτὸς Δέσποτα ἡ ἡμᾶς, τὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προσεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ Βαΐα ἡ κλάδυς δένδρων ὐν χερσὶ Φέροντας. διατήρησον ἡ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι ἡ οἱ παῖδες τὸ Ὡσαννά σοι προσέφερον, διαφύλαξον, ὅπως ὐ ὕμνοις ἡ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιῦ ἡ τριημέρυ Ἀναστάσεως. ἐν Χριστῷ Ἰησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' ὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅταν Σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς Ἁγίας Λόγχης.

Σταυρωθέντος συ Χριστὲ, ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τῦ ἐχθρῦ. ὅτε γὰρ Ἄγγελος, ὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι. Δόξα.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τῦ Νόμυ, τῷ τιμίῳ συ Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ νῦν.

Λόγχη πλευρὰν ὦ Χριστὲ μυ νυγεῖσα συ, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρυ πᾶσι βροτοῖς γεγονῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας. Δόξα, ἡ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΝ.

Ἵσταται ὁ μέλλων ἀναγωνῆσθαι ὡὸς, ἡ θυγάτηρ, ἔσωθω τῶν Πυλῶν τῦ Ἁγίυ Θυσιαστηρίυ, ἡ ὁ Ἀνάδοχος ἔξωθω, ἀμφότεροι κηρὺς κατέχοντες ἀπτυμένυς· Ὁ δὲ Ἱερεὺς, Φορῶν τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, πωῖ Εὐλογητόν. τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ. τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Τὸ Κοντάκιον τῦ Ἁγίυ τῆς Μονῆς. Εἶθ' ἅτως ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῦ ἠγαπημένυ συ Παιδὸς, Κυρίυ δὲ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, τέκνα καλέσας ἡμᾶς Θεῦ, Υἱοθεσίᾳ ἡ χάριτι τῦ παντοδυνάμυ, ἡ Ἁγίυ συ Πνεύματος. ὁ εἰπών· ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα. ἡ ἡ αὐτὸς ἔσομαι μοι εἰς Υἱόν. Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ. ἐπίβλεψον ἐξ Ἁγίυ συ κατοικητηρίυ ἐπὶ τὺς δύλυς συ τύτυς, ἡ ὓς ἡ Φύσις κατὰ σάρκα διεσηκότας ἀλλήλων ἐγύνησω, τύτυς αὐτὸς εἰς πατέρα ἡ υἱὸν ἕνωσον τῷ Ἁγίῳ συ Πνεύματι. στήριζον αὐτὺς τῇ ἀγάπῃ συ, σύνδεσον αὐτὺς τῇ εὐλο-

γίᾳ

γίᾳ σȣ, εὐλόγησον αὐτȣ̀ς ὀν τῇ δόξῃ σȣ, ἑδραίωσον αὐτȣ̀ς ὀν τῇ πίςει σȣ· Φυλάττων διαπαντὸς, ϗ μὴ ἄθετῶν τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων αὐτῶν, ϗ γενȣ̃ μεσίτης τῆς αὐτῶν ὑποσχέσεως· ἵνα ἀδιάῤῥηκτον μέχρι τέλȣς τῆς ζωῆς αὐτῶν τὴν σχέσιν, ἣν ἐπὶ σοὶ ὡμολόγησαν, ϗ ἄψευςον διαφυλάττωσιν, ὀν σοὶ ζῶντες τῷ μόνῳ ζῶντι, ϗ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, ϗ ἀξίωσον αὐτȣ̀ς κληρονόμȣς τῆς Βασιλείας σȣ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΔΕ'σποτα, Δέσποτα, ὁ τῆς Κτίσεως πάσης Δημιȣργὸς, ὁ ὀν τῷ πρώτῳ Ἀδὰμ κατὰ σάρκα Φυσικὴν δεσμήσας συγγένειαν, ὀν δὲ Χριςῷ Ἰησȣ̃ τῷ ἠγαπημένῳ Υἱῷ σȣ ϗ Θεῷ ἡμῶν, χάριτι ϗ ἡμᾶς συγγενεῖς σȣ ἀναδείξας. σοὶ τῷ μόνῳ εἰδότι τὰ πάντα ϗ πρὶν γενέσεως, οἱ δȣ̃λοί σȣ ȣ̃τοι τὰς κεφαλὰς ὑποκλίνȣσι, τῆς παρὰ σȣ̃ εὐλογίας δεόμενοι, ϗ τῷ ὀν σοὶ συνδέσμῳ εἰς πατέρα, ϗ υἱὸν ἀλλήλȣς ἐπιγράφοντες· τύχοιον ὧν ἐλπίζȣσι, ϗ τῆς ἑαυτοῖς ὀφειλομένης καταςάσεως, ϗ τῆς ὀν σοὶ Υἱοθεσίας, ἐπαξίως πολιτευόμενοι. Ἵνα ὡς ὀν πᾶσι, ϗ ὀν τȣ́τῳ δοξαζηταί σȣ τὸ ὄνομα, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαμβάνει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐκ τȣ̃ Θυσιαςηρίȣ. Ὁ δὲ υἱὸς πίπτει εἰς τȣ̀ς πόδας τȣ̃ πατρὸς, ϗ πατεῖ αὐτὸν ὁ πατὴρ εἰς τὸν τράχηλον, λέγων· Σήμερον υἱός μȣ εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καὶ ἀνιςᾷ αὐτόν. εἶτα ἀσπάζονται ἀλλήλȣς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν, ϗ εὐλογεῖ αὐτȣ̀ς, ϗ διδάσκει αὐτȣ́ς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΚΑΜΙΝΟΝ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Ἁγιασμόν. Μετὰ δε τὸν Ἁγιασμὸν, λέγει τὰς Εὐχάς.

Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ο· Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὴν ἑπταπλάσιον Κάμινον, ϗ τὴν Φλόγα τὴν ὀν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν, ϗ τȣ̀ς ὀν αὐτῷ βληθέντας ὑπὸ τȣ̃ Βασιλέως Ναβȣχοδονόσορ Ἁγίȣς τρεῖς Παῖδας, Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν, ϗ Μισαὴλ σῴȣς διαφυλάξας· Αὐτὸς εὐλόγησον ϗ τὴν Κάμινον ταύτην διὰ τὸ μέγα σȣ ἔλεος, ϗ εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν δȣ́λων σȣ, ϗ εὐόδωσον αὐτὰ ὀν τῇ ἀγαθοεργίᾳ σȣ. κατεύθυνον αὐτὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σȣ· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, ϗ Ἀει-

παρθέ-

παρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προσασίαις τῶν πανσεβάσμων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων καὶ Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ πάντα ἐφορῶν, ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Λαβαν ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τὸν οἶκον Ποντεφρὶ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἰωσὴφ, ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Ἀμιναδὰβ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῆς Κιβωτοῦ, ὁ διὰ τῆς ἀνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου, σωτηρία γενόμενος τοῦ οἴκου Ζακχαίου· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Καμινον ταύτην, καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν τῷ σῷ Φόβῳ διατήρησον, καὶ ἀβλαβεῖς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων διαφύλαξον, καὶ τὴν σὴν εὐλογίαν ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου κατάπεμψον αὐτοῖς, καὶ εὐλόγησον καὶ πλήθυνον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν Ἵνα πάντοτε εὐχαρίστως δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει τὰς Αἰτήσεις.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου (τῶν δε.) καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι, καὶ πληθυνθῆναι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν κοπιώντων ἐν τῇ Καμίνῳ ταύτῃ, δεόμεθά σου Κύριε, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, καὶ ἵλεως γενοῦ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ῥαντίζει τὴν Κάμινον, καὶ τοὺς ἐκεῖ.

Εἶτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΚΟΣΚΟΠΟΥΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριας. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ὡς ὢν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην δὸς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητὰς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, παιδευτὰς ἀνέδειξε Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην ἐμείωσαν ὡς παντοδύναμος.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν ἐκαινόμησας Χριστὲ, τοὺς σοὺς Μαθητὰς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δεξα.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν. ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἧς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀσχοχήσωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περισάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶθ' ἑξῆς λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδίου.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀνοικήσας εἰς τὰς καρδίας τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἀνυποκρίτως, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοῦ κατελθόντος ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, καὶ τότων τὰ χείλη ἀνοίξας, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτεραις γλώσσαις· Αὐτὸς Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξαπόστειλον αὐτὸ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὸ παρὸν παιδίον (τὸ δεῖνα,) καὶ ἐμφύτευσον εἰς τὰ ὦτα τῆς καρδίας αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα, ἃ ἡ χείρ σου ἡ ἄχραντος ἐν πλαξὶ διεχάραξε τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἀνοικήσας, καὶ φωτίσας τὰς καρδίας τῶν εἰκοσιτεσσάρων Πρεσβυτέρων, καὶ τῶν Ἁγίων σου Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν σου, Ἰωάννου, Ματθαίου, Μάρκου, καὶ Λουκᾶ, ὁ ὑπομνήσας καὶ φωτίσας τὸν Ἅγιον Πρωτομάρτυρα Στέφανον· Αὐτὸς καὶ νῦν Κύριε φώτισον τὴν καρδίαν τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος,) πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου

ωδό-

ἐνδοξε Προφήτε Προδρόμε καὶ Βαπτιστᾶ Ἰωάννε, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τᾶ Ἁγίε Ἀποστόλε Ματθία, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπητᾶ, Προκοπίε, Φιλητᾶ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Στῶμεν καλῶς σῶμεν μετὰ Φόβε Θεᾶ. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ, Ὅταν ἀπέρχεται Παιδίον μανθάνειν τὰ Ἱερὰ Γράμματα.

Τᾶ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ εἰκόνι τιμήσας ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ αὐτεξουσίῳ περιβαλὼν θελήματι· ὁ ἐν τῷ ναῷ εἰσελθὼν μεσούσης τῆς ἑορτῆς, καὶ διδάσκων τὸν Λαὸν, θαυμαζόντων δὲ τῶν Λαῶν, καὶ λεγόντων· πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς. Δαβὶδ δὲ, δεῦτε τέκνα φωτίσασθε, λέγει, ἀκουσατέ μου, Φόβον Κυρίε διδάξω ὑμᾶς. Ὁ τὸν Σολομῶντα σοφίαν διδάξας, Θεὲ τῶν ὅλων, Λόγε παντάναξ, ἄνοιξον τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν, τὸ σόμα, καὶ τὴν διάνοιαν τᾶ δόλε σου (τᾶδε) εἰς τὸ συνιέναι, καὶ δέξασθαι, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου· καὶ λύτρωσαι αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τᾶ διαβόλε, τηρῶν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτᾶ, καὶ προκόπτοντα ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου διαπαντός· πρεσβείαις τῆς παναχράντε σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τᾶ ὡ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννε Ἀρχιεπισκόπε Κωνσανσινουπόλεως τᾶ Χρυσοσόμε Λόγος παραινετικὸς τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Ἀγαπητοί μοι ἀδελφοὶ καὶ παμπόθητοι, οἱ συναθροισθέντες ἐν τῇ Ἁγίᾳ τᾶ Θεᾶ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς τὸ λατρεῦσαι Θεῷ ζῶντι, ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ τῶν Ἁγίων ἀχράντων καὶ ἀθανάτων Φρικτῶν Μυστηρίων τᾶ Χριστᾶ μετὰ Φόβε μετασχεῖν· Ἀκούσατε ἐμοῦ τᾶ ταπεινᾶ καὶ ἀναξίε. Οὐ γὰρ ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν καὶ ὁ διδάσκων ὑμᾶς, ἀλλ' ἡ χάρις τᾶ Παναγίε, καὶ ζωοποιᾶ Πνεύματος. Οὐ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθην παρὰ τῶν Θείων Κανόνων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων, καὶ ὡς παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία

σία παρὰ πάντων Θεοσόφων, καὶ Θείων Ἀποστόλων. οὕτω δὴ αὐτὸς φημὶ, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ πάντων ἐλαχιστότερος· τὰς πράξεις ὑμῶν οὐ γινώσκω, τὰ ἐπιτηδεύματα ἀγνοῶ. καὶ διὰ τοῦτο τῷ τοῦ Θεοῦ Φόβῳ βαλλόμενος, παραγγέλλω ἑνὶ ἑκάστῳ ὑμῶν ἀνδράσι τε, καὶ γυναιξὶ, μικροῖς τε, καὶ μεγάλοις· μηδεὶς ἐξ ὑμῶν ἔνοχος ἁμαρτίας ὑπάρχων, ὑπὸ τῆς ἰδίας κατηγορούμενος συνειδήσεως, πρὶν μετανοῆσαι καὶ ἐξομολογήσασθαι, τολμήσῃ καταφρονητικῶς προσελθεῖν, καὶ ἅψασθαι τοῦ θείου τούτου πυρός. Ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ κατανάλισκον ἐστὶ καὶ τοὺς μὲν ἐκ Πίστεως καὶ Φόβου προσερχομένους ὡς Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ, καὶ Κριτῇ πάντων ἡμῶν, Φλογίζει καὶ κατακαίει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, τὰς δὲ ψυχὰς φωτίζει καὶ ἁγιάζει· τοὺς δὲ ἀπίστως, καὶ μετὰ ἀναισχυντίας προσερχομένους, Φλογίζει καὶ κατακαίει τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ τὰ σώματα. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς, καὶ ἄῤῥωστοι κοιμῶνται, τουτέστιν, ἀποθνήσκουσι πολλοὶ ἀνεξαγόρευτοι, καὶ ἀμετανόητοι. Καὶ λοιπὸν ἀδελφοί μου παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ λέγω· μηδεὶς ὀμνύων, ἢ ἐπίορκος, ἢ ψεύστης, ἢ κατάλαλος, ἢ πόρνος, ἢ μοιχὸς, ἢ ἀρσενοκοίτης, ἢ ἅρπαξ, ἢ μέθυσος, ἢ λοίδορος, ἢ μῖσος ἔχων κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ φόνον πεποιηκὼς, ἢ μάγος, ἢ γόης, ἢ φαρμακὸς, ἢ ἐπαοιδὸς, ἢ μαντις, ἢ λῃστὴς, ἢ μανιχαῖος, ἀνεξαγόρευτος καὶ ἀνέτοιμος προσέλθῃ τῶν Φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἢ ἅψασθαι, ἢ προσεγγίσαι· Φοβερὸν γὰρ τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. τομώτερος γάρ ἐστιν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ μαχαιραν δίστομον, διϊκνούμενος μέχρις ἀρμονιῶν, καὶ μυελῶν, καὶ ὀστέων, καὶ ἐννοιῶν, καὶ καρδιῶν. βλέπετε οὖν ἀδελφοί μου, μηδεὶς ἀμεταμέλητος, ἢ ἀνέτοιμος, ἢ ἀνάξιος· προσελθὼν μεταλαβῇ τῶν Φοβερῶν, καὶ ἀχράντων αὐτοῦ Μυστηρίων. Αὐτὸς γάρ φησιν· Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· καὶ οὐκ ἔστιν ὃν ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου. Αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων· αὐτῷ πρέπει πᾶσα δοξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος παραινετικὸς τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ Φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς καλῆς καὶ φαιδρᾶς πανηγύρεως. Εἴτις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴτις ἔκαμε νηστείαν, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ

τῆς

τῆς πρώτης ὥρας ἐργάτου, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλέτω· ἡ γὰρ ὁδὸν ζημιοῦται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης· ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· καὶ ἑκατέρῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ· καὶ τὴν προθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι, καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε· πλούσιοι, καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε· Ἐγκρατεῖς, καὶ ῥᾳθυμοι τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες, καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον· Ἡ τράπεζα γέμει· τρυφήσατε πάντες· Ὁ μόσχος πολύς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ συμποσίου τῆς Πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνείτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος· ἔσβεσε αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην, ὁ καταβὰς εἰς τὸν ᾅδην. Ἐπίκρανε αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· Ὁ ᾅδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω· Ἐπικράνθη· ἠ γὰρ κατηργήθη· Ἐπικράνθη, ἠ γὰρ ἐνεπαίχθη· Ἐπικράνθη, ἠ γὰρ ἐνεκρώθη· Ἐπικράνθη, ἠ γὰρ καθῃρέθη· Ἐπικράνθη, ἠ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἔλαβε σῶμα, καὶ θεῷ περιέτυχε· Ἔλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν Οὐρανῷ· Ἔλαβε ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκε ὅθεν ἐκ ἔβλεπε· Πῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; πῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος; Ἀνέστη Χριστὸς καὶ πέπτωκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι· Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται· Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος· Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΓΡΕΛΑ

ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

Ἤγαν εἰς τὰς Ἑορτὰς τῶν ιβ'. Μηνῶν, ἤτοι τῶν Δεσποτικῶν, ἢ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, ἢ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων. Ἔτι δὲ ἡ Ἀποστολοευαγγελία εἰς Μαρτύρας Γυναῖκας, Ὁσίας Γυναῖκας, ἢ εἰς Ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας, ὁπόταν τις βούληται ἑορτάσαι: Προσέτι ἢ τὰ ιά. Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια τὰ Ἀναστάσιμα.

ΜΗΝΑΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ά. 39.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ. Ζήτει Φύλλ. 391 εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. β'. 5.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος· ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου θανάτου δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

Ἀλληλούϊα ἦχος πλ. δ'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ί. 38.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ, εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν

κονεῖν; εἰπὲ ἓν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπον αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΔ'. Ἡ παγκόσμιος Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ιβ'. 28. Εἶπον ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθον οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς, καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. ἄλλοι ἔλεγον Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπον· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ Κόσμου τούτου· νῦν ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ Νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. τίς ἐστιν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστί· περιπατεῖτε, ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος βαρύς. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους α'. Κεφ. α' 18.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί. γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ Κόσμου τούτου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ Κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν

Θεῦ δύναμιν, καὶ Θεῦ σοφίαν. ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοὶ, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ Κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐστε ὑμεῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε, καὶ ἁγιασμὸς, καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Κἀγὼ δὲ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοὶ, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰμὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. Ἀλληλ. ἦχος α΄.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου. στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κζ΄. ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. καὶ δήσαντες, αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι. τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων· ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶον. οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ Ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν Κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ Υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθε-

λον.

λον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν, συνηυμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἤδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· σταυρωθήτω. ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησε; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· ἀθῶος εἰμὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου, ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν, ἵνα σταυρωθῇ. τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν. καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν καλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταὶ, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκρι-

θεὶς δὲ

θεὶς δὲ ἕτερος, ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε· καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι, ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν Ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων, καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεὸν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν. εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμὶ Υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσαὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλὶ, Ἠλὶ, λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν· καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἠλίας σῶσαι αὐτόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων Ἁγίων ἠγέρθη. καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν Ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν Αἷμα καὶ Ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. κἀκεῖνος οἶδεν, ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ

ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ Μήτηρ, καὶ ἡ Μήτηρ τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου. Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθον. ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαλυνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Κοινωνικόν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κε'. Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ζήτει Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν ιά.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου. Κεφ. δ'. 12.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν· καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον ὅτι ὁ Φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἀλληλούϊα, ἦχος α'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ιθ'. 25.

Τῶ καιρῶ ἐκείνω, εἰσήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τῦ Ἰησῦ ἡ Μήτης αὐτῦ, ἡ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτῦ, Μαρία ἡ τῦ Κλωπᾶ, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησῦς ἓν ἰδὼν τὴν Μητέρα, ἡ τὸν Μαθητὴν παρεσῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτῦ Γύναι, ἴδε ὁ Υἱός συ. εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ ἰδὺ ἡ Μήτης συ. ἡ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτος ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ Μαρτυρῶν περὶ τύτων, ἡ γράψας ταῦτα· ἡ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτῦ. ἔστι δὲ ἡ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησῦς, ἅ τινα ἐὰν γραφήτω καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα Βιβλία. Ἀμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κς'. Τῦ Ἁγίυ Μεγαλομαρτυρος Δημητρίυ.

Εἰς τὴν Λατρείαν, ὁ Ἀπόστολος Περικόμων, ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται Δίκαιος. στίχ. Εἰσάκυσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μυ.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολὴ Παύλυ. Κεφ. β'. 1.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησῦ. ἡ ἃ ἤκυσας παρ' ἐμῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθυ πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται ἡ ἑτέρυς διδάξαι σὺ ὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησῦ Χριστῦ. ὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τῦ βίυ πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ ἡ ἀθλῇ τις, ὐ στεφανῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν· νόει ἃ λέγω· δῴη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι μνημόνευε Ἰησῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μυ· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τῦ Θεῦ ὐ δέδεται· διὰ τῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τὺς ἐκλεκτύς, ἵνα ἡ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησῦ μετὰ δόξης αἰωνίυ.

Ἀλληλούϊα ἦχος πλ δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυριυ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ιε'. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλυς· εἰ ὁ Κόσμος ἡμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τῦ Κόσμυ ἦτε, ὁ Κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τῦ Κόσμυ ὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τῦ Κόσμυ, διὰ τῦτο

μισεῖ ὑμᾶς ὁ Κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. οὐδὲ Ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν. νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ, καὶ τὸν Πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ Νόμῳ αὐτῶν ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημοσυνον αἰώνιον.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'. Τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. στίχ. Προσωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιβ'. 27.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων· ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω Προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ Μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν Πίστιν, ὡς τε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυ-

μεῖ,

μεῖ, χρηςεύεται· ἡ ἀγάπη ὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη ὐ περπερεύεται, ὐ φυσιῶται, ὐκ ἀσχημονεῖ, ὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, ὐ παροξύνεται, ὐ λογίζεται τὸ κακὸν, ὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα ςέγει, πάντα πιςεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη ὐδέ ποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Ἰδὺ δὴ τί καλόν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ί. ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησῦς. Ζήτει Φύλλ. 191

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'. Ἡ Σύναξις τῶν Παμμεγίςων Ταξιαρχῶν.

Εἰς τὴν Λειτεργίαν, ὁ Ἀπόςολος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τὺς Ἀγγέλες αὐτῦ. ςίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μυ.

Πρὸς Ἑβραίυς Ἐπιςολῆς Παύλυ. Κεφ. β'. ι.

Ἀδελφοὶ εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, ἡ πᾶσα παράβασις ἡ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἥτις ἀρχὴν λαβῦσα λαλεῖσθαι διὰ τῦ Κυρίυ, ὑπὸ τῶν ἀκυσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· συνεπιμαρτυρῦντος τῦ Θεῦ σημείοις τε ἡ τέρασι, ἡ ποικίλαις δυνάμεσι, ἡ Πνεύματος Ἁγίυ μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτῦ θέλησιν. ὐ γὰρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν Οἰκυμένην τὴν μέλλυσαν, περὶ ἧς λαλῦμεν. διεμαρτύρατο δέ πυ τὶς, λέγων τί ἐςιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτῦ, ἢ Υἱὸς ἀνθρώπυ, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; ἠλαττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' Ἀγγέλυς. δόξῃ ἡ τιμῇ ἐςεφανωσας αὐτὸν, ἡ κατέςησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν συ· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν πυδῶν αὐτῦ. ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, ὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ ὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ' Ἀγγέλυς ἠλαττωμένον, βλέπομεν Ἰησῦν, διὰ τὸ πάθημα τῦ θανάτυ, δόξῃ ἡ τιμῇ ἐςεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτυ. ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, ἡ δι' ὃ τὰ πάντα, πολλὺς υἱὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Αἰνεῖτε τὸν Κυριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

ςίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν. Κεφ. ί. ιϛ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· ὁ ἀκύων ὑμῶν, ἐμῦ ἀκύει· ἡ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποςείλαντά με.

ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ πεσόντα. ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων, καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι Πάτερ Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. ναὶ ὁ Πατὴρ ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθόν σου

Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ζ'. 26.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν Οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ Ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. ὁ Νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν Ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν Νόμον Υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Στόμα Δικαίου ἀποφθέγξεται. στίχ. Ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ ἐν καρδίᾳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ι'. 9.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. ἐγώ εἰμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. ὁ δὲ

μισθω-

μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, ζήτει Σεπτεμβρίῳ ἡ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμ. ἦχος γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Θ'. ι.

Ἀδελφοὶ, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα. Ζήτει Φύλλ. 214

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην. Ζήτει Σεπτεμβ. ἡ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ'. Τοῦ Ἁγίου ἀποστόλου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Δ'. 18.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο Ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο Ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ Πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν Πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Εἰς τὴν

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολὴ Παύλου. Κεφ. δ'. 9.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ Κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ. ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί. ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί. λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ Κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς Πατέρας. ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς· μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.
στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. α'. 35.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ· στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον, Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε, καὶ ἴδετε· ἦλθον, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. ἦν Ἀνδρέας ὁ Ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν Ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον ὁ Χριστός, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· σὺ εἶ Σίμων ὁ Υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς Πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ Νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε εἶδον

Ὁ Ἰη-

ὁ Ἰησῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς Ε'. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ζήτει εἰς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου, τῇ ιζ'. τοῦ Ἰανουαρ. Μηνός.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ. Ζήτει ὁμοίως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κδ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς Παραμονῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος α'.

Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σύ.

στίχ. Αἴτησαί παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι Ἔθνη. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. α'. 1.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν Οἰκουμένην, λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν

αἰῶ-

αἰῶνα τῶ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σε· ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σε, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σε, καὶ, Σὺ κατ' ἀρχὰς Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σε εἰσὶν οἱ Οὐρανοί αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σε οὐκ ἐκλείψουσι. πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραῤῥυῶμεν. εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Κεφ. β'. 1.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη, ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου, καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν Πόλιν. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ Πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς Πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ) ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν Πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσαν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλιναν αὐτὸν ἐν τῇ Φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ, ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ εἶπον αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε. ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος ἐν Πόλει Δαβὶδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον

κείμε-

κείμενον ἐν τῇ Φάτνῃ. καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν Οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ Φάτνῃ· ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες, καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθεξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κέ. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ΚΕΦ ά. 18.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. μνηστευθείσης γὰρ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ Υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου τέξεται δὲ Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν, ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν Πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. δ'. 4.

Ἀδελφοί, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ Νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ Νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν Υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν· ὅτι δέ ἐστε Υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον· Ἀββα ὁ Πατήρ. ὥς τε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' Υἱός· εἰ δὲ Υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλληλούϊα. Ἦχος α', Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον. Κεφ. β'. 1.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως ἰδοὺ Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν Ἀστέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ Βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν· ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου· καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς Ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται Ἡγούμενος, ὅς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. τότε Ἡρῴδης λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου Ἀστέρος· καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ Βασιλέως, ἐπορεύθησαν. καὶ ἰδοὺ ὁ Ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ Παιδίον. ἰδόντες δὲ τὸν Ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Χώραν αὐτῶν.

Κοινωνικόν. Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ Λαῷ αὐτοῦ.

ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ Ὀρθρῳ. τὸ Εὐαγγέλιον. Ζήτει Νοεμβρίῳ ιγ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.

Ὁ Ἀπόστολος Πρὸς Κολασσαεῖς. Κεφ β'. 8.

Ἀδελφοὶ, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ Κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς· καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας· ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς Πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ β'. 20.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ Παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἐπορεύοντο οἱ Γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ· νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν Διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ εἶπε Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ Πατήρ σου, κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρὲτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς· ἡ δὲ

Μήτηρ

Μήτηρ αὐτȣ̃ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ϗ Ἰησȣ̃ς προέκοπτε σοφίᾳ, ϗ ἡλικίᾳ, ϗ χάριτι παρὰ Θεῷ, ϗ ἀνθρώποις.
Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Καὶ τὸ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ϛ'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τȣ̃ Κυρίȣ ϗ Θεȣ̃, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριϛȣ̃. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ζήτει εἰς τὸν μέγαν ἁγιασμόν. εἰς φύλλ 245.

Εἰς τὴν Λειτȣργιαν, Ὁ Ἀπόϛολος. Προκείμενον ἦχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίȣ.

ϛίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τίτον Ἐπιϛολῆς Παύλȣ. Κεφ β'. 11.

ΤΕκνον τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τȣ̃ Θεȣ̃, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύȣσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, ϗ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως ϗ δικαίως ϗ εὐσεβῶς ζήσωμεν ὀν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, ϗ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τȣ̃ μεγάλȣ Θεȣ̃ ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριϛȣ̃· ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, ϗ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιȣ́σιον ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηϛότης ϗ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τȣ̃ Σωτῆρος ἡμῶν Θεȣ̃. ȣ̓κ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτȣ̃ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λȣτρȣ̃ παλιγγενεσίας, ϗ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίȣ· ȣ̃ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλȣσίως διὰ Ἰησȣ̃ Χριϛȣ̃ τȣ̃ Σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνȣ χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίȣ.

Ἀλληλȣ́ϊα, ἦχος α'. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ. ϛίχ. Φωνὴ Κυρίȣ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τȣ̃ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ γ'. 14.

ΤΩ̃ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησȣ̃ς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τȣ̃ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτȣ̃· ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σȣ̃ βαπτισθῆναι, ϗ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς, εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι. ȣ̓τω γὰρ πρέπον ἐϛὶν ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν. ϗ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησȣ̃ς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τȣ̃ ὕδατος, ϗ ἰδȣ̀ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ Οὐρανοὶ, ϗ εἶδε τὸ Πνεῦμα τȣ̃ Θεȣ̃ καταβαῖνον ὡσεὶ περιϛερὰν, ϗ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. ϗ ἰδȣ̀ Φωνὴ ἐκ τῶν Οὐρανῶν, λέγȣσα· ȣ̃τός ἐϛιν ὁ Υἱός μȣ ὁ ἀγαπητὸς, ὃν ὦ εὐδόκησα. Κοινωνικόν. ἦχος γ'.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τȣ̃ Θεȣ̃, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Τῷ αὐ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ΄. Τῆ Ὁσίᾳ ἡ Θεοφόρῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίᾳ τῆ Μεγάλῃ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου. στίχ. Τί ἀνταποδώσομαι τῷ Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιγ΄. 17.

Ἀδελφοὶ, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες. ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, ἐν Αἵματι Διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος β΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ς΄. 17.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος· οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ΄. Τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει τῇ ιζ΄. τοῦ Ἰαν. Μηνός.

Ἀλληλούϊα. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ε΄. 14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου· οὐ δύ-

κατα

ναται Πόλις χρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους· ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημοσυνον αἰώνιον.

ΜΗΝ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς Β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ· ᾧ ὄνομα Συμεών. καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος, δίκαιος καὶ εὐλαβὴς· προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θανάτου, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ Νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Προκείμενον, ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψε ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ζ'. 7.

Ἀδελφοὶ, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ, ὁ δεκάτας λαμβάνων, δεδεκάτωται· ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύι τοῦ Πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς Ἱερωσύνης ἦν· ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο· τίς ἔτι χρεία

κατὰ

κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι Ἱερέα, ἢ ὲ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; μετατιθεμένης γὰρ τῆς Ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης ἢ Νόμου μετάθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, Φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς ὐδεὶς προσέσχηκε τῷ Θυσιαστηρίῳ. πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν Φυλὴν ὐδὲν περὶ Ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. ἢ περισσότερόν ἔτι καταδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται Ἱερεὺς ἕτερος· ὃς ὲ κατὰ Νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. μαρτυρεῖ γάρ· ὅτι σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ΚΕΦ. β'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ Παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν Νόμῳ Κυρίου· ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται· καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν Νόμῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν. καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν. καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ Παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ Νόμου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. καὶ ἦν Ἰωσὴφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. καὶ ἦν Ἄννα Προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς. ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων· ἡ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύ-

τρωσιν ὀν Ἱερουσαλήμ. ϗ ὡς ἐτέλεσαν ἅπασαν τὰ κατὰ τὸν Νόμον Κυρίου, ὑπεστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν Πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. τὸ δὲ Παιδίον ηὔξανε, ϗ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· ϗ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Εἰς τὰς Θ'. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ὀν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων, Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμ. ἦχος πλ. α'. Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς.

στίχ. Σῷσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν Ὅσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιβ'. 1.

Ἀδελφοὶ, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, ϗ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς Πίστεως ἀρχηγὸν, ϗ τελειωτὴν Ἰησοῦν· ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε Σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ὀν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθησεν. ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. οὔπω γὰρ μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· ϗ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα Υἱὸν, ὃν παραδέχεται· εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει Πατήρ; εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, ϗ οὐχ' Υἱοί. εἰ δὲ τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, ϗ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, ϗ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. ἦχος δ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κ'. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅς τις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργατας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· ϗ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δη-

γαρίου τὴν ἡμέραν, ἀπεστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργοὺς· καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον, πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως· περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργοὺς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ὀνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν· καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε, οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε. θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι, ὡς καὶ σοί. ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ζήτει Σεμπτεβ. ἡ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. στίχ. Ἄισατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. β'. 11.

Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνός. Ζήτει Φύλλ. 239.

Ἀλληλούϊα, ἦχος α'. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

στίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγελιὸν, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. α'. 24.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ Γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαί-

ἀς. ᾗ ὄνομα Ναζαρέτ. πρὸς μεμνησευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ Ἅγιον, κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα Υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ. ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Εἰς τὴν ΚΓ'. Τῇ Ἁγίᾳ ἐνδόξῳ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀναγνωσμα. Κεφ. ιβ'. ι.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλον Ἡρῴδης ὁ Βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον. ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν, φυλάσσειν αὐτὸν· βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἤμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρῴδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσί· φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. καὶ ἰδοὺ

Ἄγγε-

Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι. πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν· περίζωσαι, καὶ ὑπόδυσαι τὰ σανδάλιά σου. ἐποίησε δὲ οὕτω· καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. καὶ ἐξελθὼν, ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν Πόλιν, ἥτις αὐτομάτως ἠνοίχθη αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρῴδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. εἰς Πεφυτευμένος τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ζήτει Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Δημητρίου. Φύλ. 417.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ.

Εἰς τὰς Η'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ζήτει Σεπτεμβρίου κς'. Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'. Τῶν Ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος Προοιμιῶν. ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. εἰς Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Κεφ. κς'. τ.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν· τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ Ἡλίου περιλάμψαν με φῶς, καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν σὺν λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. ἐγὼ δὲ εἶπον τίς εἶ Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην, καὶ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀ-

τὸ σκέ-

πὸ σκότους εἰς Φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεὸν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμὲ ὁ Θεὸν βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον, καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. Ἀλληλούϊα, ἦχος α'.

Ἵψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

στίχ. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ι'. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν, ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσελθῇ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Γῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'. Γὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ο' Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. ιγ'. 11.

Ἀδελφοὶ, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ Σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν· ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ'

ἐνδύ-

ὀνόμα ἐν τῷ Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν, λάχανα ἐσθίει. ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ. δυνατὸς γὰρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν. Ἀλληλούϊα, ἦχος α'.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

στίχ. Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου.

Εὐαγγέλιον. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. α'. 1.

Γ Πειδή περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ Λόγου· ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν, ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, Ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ Ἐφημερίας Ἀβιὰ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν Θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς Τέκνον, καθ' ὅτι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς Ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου. καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος· καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ Γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει Υἱὸν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας Μητρὸς αὐτοῦ. καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει Δικαίων· ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον· καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γὰρ εἰμι

πρεσβύ-

πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπον αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ, ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν. καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ Ναῷ. ἐξελθὼν δὲ, οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ Ναῷ. καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς καὶ διέμεινε κωφός. καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιεκρύβη ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν καὶ ἐγέννησεν Υἱόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ Παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· οὐχὶ, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ εἶπον αὐτὴν ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐνένευον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ, τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· τί ἄρα τὸ Παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ, καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, καὶ προεφήτευσε, λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. τὸ δὲ Παιδίον ηὐξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθον.

στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δοξαν.

Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιά. 21.

Ἀδελφοὶ, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοι εἰσί; κἀγώ. Ἰσραηλῖται εἰσί; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσί; κἀγώ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσί; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ. ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως. ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ Ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις. ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ διψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδον, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ψεύδομαι. ἐν Δαμασκῷ ὁ Ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ Βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι. ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν· ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου Οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἀρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰμὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ. φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ

τελεῖ

τελειῶται. Ἥδισα ἓν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. Ἀλληλούϊα, ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί. στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ις'. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν Προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω· ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος· Προκείμενον ἦχος δ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Κεφ. ε'. 10.

Ἀδελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος, καὶ οἰκτίρμων. πρὸ πάντων δὲ Ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν Οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὒ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα,

καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ Οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοὶ, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἀλληλούϊα ἦχος δ'. Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρών.

ςίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον.

Εὐαγγελιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ δ'. 22.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Ἰωσὴφ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν. ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ Πατρίδι σου. εἶπε δὲ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ Πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοὺ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν· καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα καὶ ἀνασάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς Πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ Πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Ἡ Ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ θ'. 28.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠ-

λίας οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἰερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς μίαν σοι, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀποστολος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε σίχ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου Κεφ. α' 10

Ἀδελφοὶ, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι. ταῦτα γὰρ ποιοῦντες, οὐ μὴ πταίσητε ποτε οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον Βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει εἰδὼς, ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσε μοι. σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι· οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος· λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ Οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ· καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσει, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. Σοί εἰσιν οἱ Οὐρανοί.

σίχ. Μακάριος ὁ λαός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ιζ'

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ

Ἰωάν-

Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλόν ἐσιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· οὗτός ἐσιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Κοινωνικόν. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης σου προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'. Ἡ Σεβασμία Μετάστασις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας Ζήτα. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ καὶ τοῦ Λειτουργίας, εἰς τὰς ἡ. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κθ'. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὸ Ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Κεφ ιδ'. ι.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσε Ἡρῴδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ οὗτός ἐσιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο εἰς Φυλακὴν, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης ἐκ ἔξεσί σοι ἔχειν αὐτήν. καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρῴδου, ὠρχήσατο ἡ θυγατὴρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται· ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησίν ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ Φυλακῇ· καὶ

ἠνέ-

ηνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κοράσιῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό. καὶ ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν Πόλεων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Προκείμ. ἦχ βαρ. Εὐφρανθήσεται Δίκαιος. στίχ. Εἰσακουστὸν ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Κεφ. ιγ'. 25.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ἄνδρες ἀδελφοὶ υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπέσταλη. οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον, ἀναιρεθῆναι αὐτόν. ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην· ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ς' 14

ΤΟΥ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγον· ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν. ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι Προφήτης ἐστὶν, ἢ ὡς εἷς τῶν Προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης, εἶπεν ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ Φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ· ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ Ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο. ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε. καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅ-

τε Ἡ-

τε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρῴδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν μοι αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν Βασιλέα, ᾐτήσατο, λέγουσα· θέλω, ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ Βασιλεὺς σπεκουλάτορα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ Φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον, καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. καὶ συνάγονται οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. Κοντάκιον. Εἰς μνήμοσυνον αἰώνιον.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις. στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε. Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. γ'. 23.

Ἀδελφοὶ, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν Πίστιν, ὑπὸ Νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν Πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ Νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ Πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμέν. πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐστὲ διὰ τῆς Πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν, καὶ θῆλυ. πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. εἰδὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ Κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ Νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ Νόμον

ἐξα-

ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν Υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ἀλληλούϊα, ἦχος α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα. στίχ. Καὶ ἔσησαν ἐπὶ πέτραν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ιε'. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβίδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπε· ναὶ Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ Γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι, ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος.

Ὁ αὐτὸς λέγεται καὶ εἰς Ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος β'.

Ἰσχύς μου καὶ μνησίς μου. στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. Ἐπιστολῆς Παύλου Κεφ. δ'. 2.

Ἀδελφοὶ ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ· ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί· Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν, καὶ πιεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ ὁ Νόμος ταῦτα λέγει, ἐν γὰρ τῷ Μωσέως Νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

ἃ ἅλ-

εἰ ἄλλοι τῆς ἐξυσίας ὑμῶν μετέχυσιν, ὐ πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' ὐκ ἐχρησαμεθα τῇ ἐξυσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα σέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τῦ Χρισῦ. Ἀλληλέϊα, ἦχος β'.

Ἐπαχύται σε Κύριος ὐ ἡμέρᾳ θλίψεως.

στίχ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σε.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν. Κεφ. ζ'. 36.

Τῶ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτῦ· ᾗ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τῦ Φαρισαίυ, ἀνεκλίθη· ᾗ ἰδὺ γυνὴ ὐ τῇ Πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνῦσα, ὅτι ἀνάκειται ὐ τῇ οἰκίᾳ τῦ Φαρισαίυ, κομίσασα ἀλαβαστρον μύρυ, ᾗ στᾶσα παρὰ τὺς πόδας αὐτῦ ὀπίσω, κλαίυσα, ἤρξατο βρέχειν τὺς πόδας αὐτῦ τοῖς δάκρυσι· ᾗ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, ᾗ κατεφίλει τὺς πόδας αὐτῦ, ᾗ ἤλειφε τῷ μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ὐ ἑαυτῷ, λέγων· ὗτος εἰ ἦν Προφήτης ἐγίνωσκεν ἂν τίς ᾗ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐσι· ᾗ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν· ὁ δὲ φησί· Διδάσκαλε, εἰπέ. δύω χρεωφειλέται ἦσαν δανειςῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηναρια πενταχόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα· μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδῶναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς ὖν αὐτῶν, εἰπὲ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἐκρινας, ᾗ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σε εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τὺς πόδας μυ ὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μυ τὺς πόδας, ᾗ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. φίλημα μοι ὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, ὐ διέλιπε καταφιλῦσά μυ τὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μυ ὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μυ τὺς πόδας. ὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σε αἱ ἁμαρτίαι. ᾗ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ὐ ἑαυτοῖς τίς ὗτός ἐσιν, ὃς ᾗ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπε δὲ πρὸς τὴν Γυναῖκα· ἡ πίσις σε σέσωκέ σε· πορεύυ εἰς εἰρήνην. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Ὁ Ἀπόσολος. Ζήτει ἐκ τὰς Ὁσίας.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ε'. 14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐσὲ τὸ Φῶς τῦ Κόσμυ· ὐ

δύνα-

δύναται Πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ Φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται· ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλαχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ
ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ.

Εὐαγγέλιον Α'. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κη'. ι6.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίσασαν. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον Β' ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ις'. ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίου καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα· καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον Νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλὰ ὑπάγετε εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προά-

γει ὑμ-

γει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.

Εὐαγγέλιον Γ'. ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ΚΕΦ. ις'. 9.

Τῷ, χαιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωΐ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι, καὶ κλαίουσι. κἀκεῖνοι ἀκούσαντες, ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. μετὰ δὲ ταῦτα, δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν, ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. κἀκεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα, ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον, οὐκ ἐπίστευσαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ Κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς, ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν. ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον Δ'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ΚΕΦ. κδ'. 1.

Τῇ, μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καί τινες σὺν αὐταῖς. εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώ-

πιον αυτῶν ὡσεὶ λῖθος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσευν αὐταῖς· ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Εὐαγγέλιον Ε'. ἐκ τῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. κδ'. 12.

Τῶ, καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα. καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. καὶ ἰδὺ δύω ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κώμην, ἀπεχῦσαν σαδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερυσαλήμ ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς καὶ αὐτοὶ, ὡμίλυν πρὸς ἀλλήλυς περὶ πάντων τῶν συμβεβικότων τότων. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτὺς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατῦντο, τῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτύς· τίνες οἱ λόγοι ὗτοι, ὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλυς περιπατῦντες. καὶ ἐσὲ σκυθρωποί; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερυσαλὴμ, καὶ ὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταις ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπον αὐτοῖς ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ τὰ περὶ Ἰησῦ τῦ Ναζωραίυ ὃς ἐγένετο ἀνὴρ Προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τῦ Θεῦ, καὶ παντὸς τῦ λαῦ. ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτυ καὶ ἐσαύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐσιν ὁ μέλλων λυτρῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. ἀλλά γε σὺν πᾶσι τότοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' ἧ ταῦτα ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέσησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ μὴ εὑρῦσαι τὸ Σῶμα αὐτῦ. ἦλθον λέγυσαι καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγυσιν αὐτὸν ζῆν καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον ὕτω, καθὼς καὶ αἱ Γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ ὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτύς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται. ὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτῦ. καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν Κώμην ὅ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐσὶ, καὶ κεκέκλικεν ἡ ἡμέρα καὶ εἰσῆλθε, τῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἐπεδίδυ αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλυς· ὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν

ἡμῖν

ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Εὐαγγέλιον ς'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. κδ'. 36.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν· πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἴδετε τὰς χεῖράς μου, καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι. ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπε δὲ αὐτοῖς. οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ Νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ Ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον Ζ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προέδραμε

τάχι-

τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

Εὐαγγέλιον Η'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ΚΕΦ. κ'. 11.

ΤΩι χαιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον, κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστί. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα, ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται Διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου. πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου. καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Εὐαγγέλιον Θ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ΚΕΦ κ'. 19.

ΟΥσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν Κύριον. εἶπον οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄντινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί. ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δά-

πτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δακτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου. καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου. καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον Ι' ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κά. ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ, ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύω. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν, οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ Μαθηταὶ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστί. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μήτι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπανδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνὸς, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν. καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριος ἐστίν. ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς,

καὶ λαμ-

ἡ λαμβάνει τὸν ἄρτον, ἡ δίδωσιν αὐτοῖς ἡ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον ΙΑ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ΚΕΦ. κά. 15.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἡ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με· ἡ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, ἡ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, ἡ ἄλλος σε ζώσει, ἡ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. ἡ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα· ὃς ἡ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, ἡ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. ἡ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, ἡ γράψας ταῦτα. ἡ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ ἡ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Γράμμα Συγκατικὸν τῷ κατὰ πνεῦμα ἡμῶν Υἱῷ Παπᾷ Κυρίῳ (τῷ δεῖνι,) εἰς ἔνδειξιν ἡ ἀσφάλειαν.

Ἐγράφη ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ τῆς ἁγίας Ἐπισκοπῆς (τῆς δε) κατὰ τὴν δοθεῖσαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἐξουσίαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τὸ χειροτονεῖν Ὑποδιακόνους, Διακόνους, ἡ εἰς τὸ τοῦ Πρεσβυτέρου εἰσάγειν ἀξίωμα, ἡ ταύτης τῆς χάριτος ἡ εἰς τὴν ἡμῶν ταπεινότητα διελθούσης, χειροτονηκότα Πρεσβύτερον, τὸν ἐν Ἱερομοναχοῖς Κύριον (τὸν δεῖνα) κατὰ τὴν συμμαρτυρίαν τοῦ Πνευματικοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, ἡ κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν Ἁ-

γίων

γίων Ἀποστόλων. Δέδωκα δὲ αὐτῷ ἐξουσίαν ἱερουργεῖν ἀκωλύτως ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις. ὅθεν ἡ εἰς τοῦτο γέγονε τὸ παρὸν Συγκατικὸν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἡ ἐπεδόθη τῷ διαλειφθέντι Ἱερομονάχῳ Κυρίῳ (τῷ δεῖνι) εἰς ἀσφάλειαν αὐτοῦ.

Γράμμα Ἐνταλτήριον διδόμενον παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τὸν Πνευματικὸν τὸν Ἐξομολογοῦντα.

Ἡ Ταπεινότης ἡμῶν ἀνατίθησί σοι τῷ εὐλαβεστάτῳ Ἱερομονάχῳ (τῷ δεῖνι) τὸ λειτούργημα τῆς Πνευματικῆς πατρότητος. ὅθεν ὀφείλεις ἀναδέχεσθαι τοὺς λογισμοὺς, ἡ τὰς πράξεις, ἡ τὰ ποικίλα πάθη πάντων τῶν εἰς Ἐξομολόγησιν προσερχομένων σοι· ἡ οἰκονομεῖν τὴν μετάνοιαν, ἡ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, ἀναλόγως κατὰ τὴν ἑκάστου δύναμιν, ἡ τὰς τῶν ἁμαρτημάτων διαφοράς· δῆσαι γὰρ ὃ δεῖ δεθῆναι, ἡ λῦσαι, ὃ δεῖ λυθῆναι, ὡς συνεργὸς ἡ ὑπηρέτης τῆς παρὰ Θεοῦ δοθείσης ἡμῖν Πνευματικῆς ἡ Ἀποστολικῆς χάριτος ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν. δεῖ εὐσεβῶς ἡ Μοναχὸς ἀποχειρίσαι τοὺς εἰς τοῦτο προσκαλουμένους σε, μετὰ τῆς ὀφειλομένης κανονικῆς παρατηρήσεως, τῆς τε ἄλλης, ἡ τοῦ μέλλοντος Πνευματικῶς ἀναδέχεσθαι τὸν ἀποχειρόμενον· τοὺς δὲ πρὸς τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα ἀναγομένους ὅτως ἐξετάζειν ὀφείλεις, ἡ τὰ κατ' αὐτοὺς διερευνᾶσθαι πάντα ἀκριβῶς, ὡς ὁ Ἀποστολικὸς ἡ Κανονικὸς ἀπαιτεῖ λόγος· ἵνα μὴ διὰ ῥαθυμίαν, ἢ συναρπαγήν τινα λάθῃς σεαυτὸν ἀλλοτρίοις κοινωνῶν ἁμαρτίαις, κατὰ τὸν θεῖον εἰπεῖν Ἀπόστολον· ἐπὶ τούτῳ ἡ τὸ παρὸν Ἐνταλτήριον Γράμμα γεγονὸς παρὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἐπεδόθη σοι δι' ἀσφάλειαν, Ἐν Μηνὶ (τῷ δε) ἔτει (τῷ δε) ἡ τὰ ἑξῆς.

Ἔκθεσις περὶ τοῦ πῶς χρὴ δέχεσθαι τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν.

Χρὴ τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον χριστιανίσαι, πρότερον θριαμβεύειν πᾶν νόμιμον Ἰουδαϊκὸν ἐπιτήδευμα, καὶ τοῦτο δεικνύειν, ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς ἡ καρδίας, ἡ πίστεως εἰλικρινῆς χριστιανίσαι ἠθέλησε, ἡ ἀποστάσεσθαι μὲν φανερῶς ἐκ Ἐκκλησίας πάσης τῆς Ἰουδαϊκῆς θρησκείας, ἡ τοῖς παλαιοῖς νομίμοις ἅπασιν· ἀναθεματίζειν δὲ τὰ ὕστερον ἐπινοηθέντα παρὰ γνώμην Θεοῦ ἐπιτηδεύματα ἡ ἔθη. ἡ ἕτω συντάσσεσθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν. τοῦ Ἱερέως πρότερον λέγοντος, ἡ ἐκεῖνα ἀποκρινομένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου αὐτοῦ, εἴπερ ἐστὶ παιδίον, ἢ ἀλλόγλωσσος ὁ βαπτιζόμενος.

Ἐγὼ (ὁ δεῖνα) ὁ ἐξ Ἑβραίων σήμερον προσιὼν τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν ἢ διά τινα βίαν, ἢ ἀνάγκην, ἢ Φόνου, ἢ ἐπήρειαν, ἢ ποινὰς, ἢ χρέος, ἢ ἔγκλημα κατ'

ἐμοῦ

ἐμοῦ κινούμενον, ἢ διὰ τιμὴν κοσμικὴν, ἢ δι' εὐεργεσίας τινὰς, ἢ κτήματα, ἢ χρήματα παρά τινος ὑπισχνούμενα, ἢ διὰ οἵαν δή ποτε ὠφέλειαν, ἢ προστασίαν ἀνθρωπίνην, ἢ δι' ἔριν, ἢ φιλονεικίαν πρός τινα τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοπίστων μου, ἢ ὡς βουλόμενος ἐντεῦθεν ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ὡς δῆθεν ζηλωτὴς τοῦ Νόμου, ἀλλ' ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, καὶ τὴν αὐτοῦ Πίστιν, ἀποτάσσομαι πάσῃ τῇ Ἑβραϊκῇ θρησκείᾳ, καὶ τοῖς νομίμοις πᾶσι, καὶ περιτομῇ, καὶ ἀζύμοις, καὶ τῷ Ἰουδαϊκῷ πάσχᾳ, καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ ἀμνοῦ, καὶ τῇ τῶν Ἑβδομάδων ἡμερῶν ἑορτῇ, καὶ τῷ ἐκείνων Ἰοβηλαίῳ, καὶ ταῖς πλάστιγξι, καὶ τῷ ἱλασμῷ, καὶ ταῖς σκηνοπηγίαις, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἁπάσαις ἑορταῖς τῶν Ἑβραίων, σὺν ταῖς θυσίαις αὐτῶν, καὶ ταῖς προσευχαῖς, καὶ τοῖς ῥαντισμοῖς, καὶ καθαρισμοῖς, καὶ ἁγνισμοῖς, καὶ ταῖς νηστείαις αὐτῶν, καὶ τοῖς σαββασι, καὶ ταῖς νεομηνίαις, καὶ τοῖς βρώμασιν αὐτῶν, καὶ τοῖς πόμασι. καὶ ἁπλῶς ἀποτάσσομαι παντὶ Ἰουδαϊκῷ νομίμῳ, καὶ ἔθει, καὶ ἐπιτηδεύματι. καὶ ἐπὶ τούτοις ἀναθεματίζω τὰς παρ' Ἰουδαίων αἱρέσεις, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς Σαδδουκαίους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον βλασφημοῦσι, καὶ τὴν τῶν νεκρῶν Ἀνάστασιν ἀθετοῦσι καὶ τοὺς ἄλλους ἀποβάλλομαι, Φαρισαίους τοὺς ἀφωρισμένους, οἳ κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην νηστεύουσι, καὶ παρθενίαν ἐπὶ καιροὺς ὑποκρινόμενοι, μετὰ δὲ ταῦτα λύουσι πᾶσαν ἐγκράτειαν ἀσώτως καὶ ἀκορέστως. δοξάζουσι δὲ καὶ Εἱμαρμένην, καὶ τῇ Ἀστρολογίᾳ σχολάζουσι. Νασσαραίους τοὺς ἀφανιστὰς, οἳ τὸν περὶ θυσιῶν οὐ παραδέχονται Μωσέως Νόμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐμψύχων ἀπέχονται, καὶ ὅλως οὐ θύουσι. Χοσσαίους τοὺς ἰταμωτάτους, οἳ γραφαῖς ἑτέραις παρὰ τὸν Νόμον χρώμενοι, τοὺς πλείους τῶν Προφητῶν ἀποβάλλουσι, διδάσκαλον αὐτῶν ἔχουσιν ἄνθρωπόν τινα Ἀλλεξάην καλούμενον (εἴτ' οὖν δύναμιν κεκαλυμμένην) καὶ τὴν Μαραθὼ καὶ Μαρθάνην, τὰς ἀπὸ τοῦ γένους αὐτῶν καταγομένας, ἃς καὶ ὡς θεὰς τιμῶσιν οἱ Ἡρωδιανοί. οἵτινες καὶ τὸν ἀλλόφυλον βασιλέα τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδην τὸν σκωληκόβρωτον ὡς Χριστὸν δοξάζουσιν. Ἡμεροβαπτιστὰς, οἳ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι τοῖς Φαρισαίοις, καὶ ἔτι κατὰ προσθήκην δογματίζουσι, τὸ μὴ δύνασθαι ἄνθρωπον σῳθῆναι, εἰ μὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν βαπτίζεται Ῥωματοῖς, καὶ οὐ θέλουσι κατὰ Νόμον ζῆν ἀλλὰ περισσεύειν αὐτοὺς ζεστῶν, καὶ ποτηρίων, καὶ πινακίων, καὶ ἄλλων σκευῶν τοῖς βαπτισμοῖς ἁρμοδίων καὶ πυγμῇ τὰς χεῖρας νίπτειν, καὶ κατασκευὴν πλύνειν ἐννοοῦσι, καὶ ἁπλῶς ἰδίας παραδόσεις πολλὰς τῷ Νόμῳ προστιθέντες, δευτερώσεις αὐτὰς καλοῦσιν, οἷον δευτέρας Θεοῦ νομοθεσίας. καὶ τὴν μὲν πρώτην ψευδῶς ἀναφέρουσι (παρεξηγοῦντες) εἰς τὸν Μωσέα. τὴν δὲ δευτέραν εἰς τὸν Ῥαββὶ Ἀκικὰν καὶ τὴν τρίτην (ὡς λέγουσιν) εἰς Ἄνναν καὶ Ἰούδαν, τὴν δὲ τεταρτὴν εἰς τοὺς Υἱοὺς τοῦ Νασσαμοναίου, οἵτινες καὶ τὸ Σαββατον ἐν τοῖς πολέμοις ἠθέτησαν. ταύτας οὖν τὰς Ἰουδαϊκὰς αἱρέσεις πάσας ἀναθεματίζω. καὶ τοὺς Αἱρεσιάρχας αὐτῶν, καὶ τοὺς δευτερωτὰς, καὶ τὰς δευτερώσεις τοῦ Ταλμοὺθ. σὺν τούτοις δὲ ἀναθεματίζω καὶ τοὺς τὴν ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῦ λεγομένου Μαρδοχαίου, κατὰ τὸ πρῶτον Σάββατον τῶν Χριστιανικῶν νηστειῶν· ξύλῳ γὰρ δῆθεν τὸν ἀμνὸν προσηλοῦντες, εἶτα μιγνύντες αὐτῷ τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ, κατακαίουσιν, ἐπιλέγοντες καί τινας ἐπῳδάς. τὴν δὲ στάκτην ἐκείνου κατέχουσιν εἰς ἀποτροπὴν (ὡς οἴονται) ῥίγους καὶ πάσης ἄλλης ἀῤῥωστίας. Ἔτι ἀναθεματίζω καὶ τοὺς κατὰ τὸν Ἰούλιον Μῆνα τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντας τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς λυπηρῶν, εἴτ' οὖν τῆς ἁλώσεως Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Τίτου. κόνει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπιτάττοντας, καὶ νήστεις διατελοῦντας ἐφ' ὅλον τὸ νυχθήρερον ἐκεῖνο, καὶ μετὰ μυρίων ὀδυρμῶν ἐπιφωνοῦντας ἑαυτοῖς τὸ οὐαὶ οὐαί. Ἔτι ἀναθεματίζω πάντας τοὺς τὴν τοῦ Ἡλιμμένου (μᾶλλον δὲ τὴν τοῦ Ἀντιχρίστου) προσδοκῶντας ἔλευσιν. ὃν καὶ τράπεζαν

αὐτοῖς

αὐτοῖς ἑτοιμάσσειν μεγίστην ἐλπίζουσι, καὶ προσθήσειν εἰς ἑστίασιν τόν τε Ζὶζ καὶ τὸν Μεγχεμὼθ, καὶ τὸν Λευϊαθὰν· εἶναι δὲ λέγουσι τὸν μὲν Ζὶζ πτηνόν τι ζῶον, τὸν δὲ Μεγχεμὼθ τετράπουν, καὶ τὸν Λευϊαθὰν λέγουσιν ἐνάλιον· οὕτω μέγιστα καὶ πλήθοντα ταῖς σαρξὶν, ὥστε ἀρκεῖν ἕκαστον εἰς τροφὴν μυριάσιν ἀνθρώπων ἀπείροις. Ἔτι ἀναθεματίζω πᾶν Ἑβραϊκὸν ἔθος, καὶ ἐπιτήδευμα μὴ παραδεδομένον παρὰ Μωσέως, καὶ πᾶσαν αὐτῶν γοητείαν, καὶ ἐπῳδὴν, καὶ κληδωνισμὸν, καὶ τελετὰς, καὶ τὰ περιαμματα καὶ φυλακτήρια. Ἔτι ἀναθεματίζω πάντα Ῥεμπὶ (ἢ Ῥαμπὶ) παρὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον διδάξαντα, ἢ διδάσκοντα, καὶ πάντας τοὺς λεγομένους παρ' αὐτῶν Ἀρχιφερεκίτας (ἢ Ἀρχιραμπίτας, καὶ διδασκάλους,) ὧν τὰς διδαχὰς πατρικὰ καλοῦσιν. Ἀναθεματίζω πρὸς τοῖς παλαιοῖς, Ἀχιραμπίτας τοὺς παρὰ τὸν Νόμον διδάξαντας καὶ τοὺς νέους τῶν Ἰουδαίων διδασκάλους, Λάζαρον φημὶ τὸν τὴν ἄθεσμον ἑορτὴν ἐξεύροντα, τὴν λεγομένην παρ' αὐτοῦ Μονοποδαρίαν, καὶ Ἠλίαν τὸν ἐκείνου κατὰ τὴν ἀσέβειαν οὐκ ἐλλάττονα. Βενιαμίν τε, καὶ Ζεβεδαῖον, Ἀβράμιον, καὶ Συμπλίκιον, καὶ τοὺς λοιπούς. καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναθεματίζω, καὶ καταναθεματίζω τὸν παρὰ Ἰουδαίων προσδοκώμενον, ὡς Χριστὸν ἐλεύσεσθαι Μεσσίαν, εἴτ' οὖν Ἠλιμμένον μᾶλλον δὲ Ἀντίχριστον ἐκεῖνον εἶναι ὁμολογῶ, καὶ ἀποτάσσομαι αὐτῷ. ἀποτασσόμενος δὲ τὰ Ἰουδαϊκὰ πάντα τὰ σκιώδη καὶ πεπερασμένα. συντάσσομαι τῷ ἀληθινῷ Θεῷ καὶ μόνῳ Χριστῷ, καὶ πιστεύω εἰς Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα, καὶ τὴν ἔνσαρκον Οἰκονομίαν, καὶ πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν ὁμολογῶ τοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἑνὸς μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων γεννηθέντος, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· αὐτὸν ὑπάρχειν πιστεύω τὸν παρὰ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν προκηρυχθέντα Μεσσίαν· ὃν καὶ ἤδη ἐλθόντα ἐπὶ γῆς πληροφορούμαι διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὴν σωτηρίαν, καὶ γενέσθαι κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωπον, μὴ ἐκστάντα τῆς οἰκείας Θεότητος, καὶ εἶναι αὐτὸν Θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, ἐν ὑποστάσει μιᾷ καὶ δυσὶ φύσεσιν. ἑκουσίως τὰ πάντα παθεῖν, καὶ σταυρωθῆναι σαρκὶ, τῆς Θεότητος ἀπαθοῦς μεινάσης. καὶ ταφῆναι, καὶ τριήμερον ἀναστῆναι, καὶ εἰς Οὐρανοὺς ἀναληφθῆναι· ὃς καὶ ἥξει ἐν δόξῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. καὶ τὴν κατὰ σάρκα τοῦτον τεκοῦσαν Ἁγίαν Παρθένον Μαρίαν, καὶ μείνασαν μετὰ τόκον Παρθένον, κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκον πιστεύω καὶ λέγω. ὡς κατὰ ἀλήθειαν Μητέρα Θεοῦ ἐνανθρωπίσαντος καὶ διὰ τοῦτο Κυρίαν καὶ Δέσποιναν γεγενημένην πάσης τῆς Κτίσεως. Προσκυνῶ καὶ τιμῶ καὶ τὸν παρὰ Χριστιανοῖς ἱερουργούμενον Ἄρτον καὶ Οἶνον, ὃν ἐν ταῖς θείαις Τελεταῖς μεταλαμβάνουσι. πείθομαι καὶ ὁμολογῶ καὶ πιστεύω Σάρκα καὶ Αἷμα κατὰ ἀλήθειαν εἶναι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεταβαλλόμενον τῇ ἐκείνου Θεϊκῇ δυνάμει ὑπὲρ πᾶσαν φυσικὴν ἔννοιαν, ὡς οἶδε μόνος αὐτός· καὶ οὕτω κἀγὼ μεταλήψεσθαι τούτων τῶν Μυστηρίων συντίθεμαι, ὡς ἁγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν, ἣν χαρίζεται τοῖς ἐξ αὐτῶν τῶν Μυστηρίων ἐν πίστει τελείᾳ μετέχουσι καὶ μεταλαμβάνουσι. καὶ τὸ Ἅγιον τοῦ Χριστοῦ Βάπτισμα, μετὰ καθαρᾶς καὶ ἀδόλου ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ πίστεως εἰλικρινοῦς, ἐπιζητῶ δέξασθαι, πληροφορούμενος ἀληθῶς κάθαρσιν αὐτὸ νοητὴν εἶναι, καὶ ἐξάλειψιν τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἀναγέννησιν ψυχῆς τε καὶ σώματος. καὶ τὸν σεβάσμιον δὲ Σταυρὸν τοῦ αὐτοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκέτι φθορᾶς ὄργανον καὶ ἀρᾶς ἀλλ' ἐλευθερίας καὶ ζωῆς αἰωνίου, καὶ σημεῖον τῆς κατὰ θανάτου καὶ τοῦ Διαβόλου νίκης. ἔτι δὲ καὶ τὰς σεβασμίας Εἰκόνας τῆς τε μετὰ σαρκὸς πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ τῆς ἀφράστως αὐτὸν

τεκούσης Ἁγνῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, καὶ τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων, ὡς σύμβολα τῶν πρωτοτύπων, καὶ δέχομαι, καὶ τιμῶ, καὶ σχετικῶς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι· αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἱεροὺς Ἀγγέλους, καὶ τοὺς Ἁγίους πάντας, οὐ μόνον Προπάτορας, καὶ Προφήτας, ἀλλὰ καὶ Ἀποστόλους, καὶ Μάρτυρας, καὶ Ὁμολογητὰς, καὶ Διδασκάλους, καὶ Ὁσίους, καὶ πάντας ἁπλῶς τοὺς τῷ ἤδη ἐλθόντι Χριστῷ εὐαρεστήσαντας, ὡς δούλους ἐκείνου καὶ πιστοὺς θεράποντας, τιμῶ καὶ σεβάζομαι, διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον τιμήν· καὶ ὄντως ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ προαιρέσεως ἀληθοῦς προσέρχομαι, ἀναγεννηθῆναι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος· καὶ χριστιανίσαι θέλω μετὰ πίστεως, καὶ ἀγάπης πολλῆς, ἀποθέμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον, καὶ ἐνδυσάμενος τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας. εἰ δὲ μεθ' ὑποκρίσεως καὶ δόλου ταῦτα φημὶ, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως εἰλικρινοῦς καὶ ὁλοψύχου καρδίας, τὸν ἤδη ἐλθόντα Χριστὸν ἀγαπώσης, ἀλλ' ὡς βουλόμενος ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ἐντεῦθεν ὡς ζηλωτὴς τοῦ παλαιοῦ, Νόμου ἄρτι μὲν σχηματίζομαι Χριστιανὸς, ὕστερον δὲ θελήσω ἀρνήσασθαι, καὶ πρὸς τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐπιστρέψαι πάλιν θρησκείαν, ἢ εὑρεθῶ συνεσθίων τοῖς Ἰουδαίοις, ἢ συνεορτάζων, ἢ συνομιλῶν αὐτοῖς λάθρα, καὶ τὸν Χριστιανισμὸν καταβάλλων, ἢ πρὸς τὰς Συναγωγὰς αὐτῶν καὶ προσευχὰς ἀπιὼν, ἢ ἀνανεῶν, ἢ περιποιούμενος ταύτας, καὶ οὐχὶ μᾶλλον φανερῶς ἐλέγχων τούτους, καὶ τὰς τούτων πράξεις, καὶ ἀθετῶ τὴν ματαίαν πίστιν αὐτῶν καὶ θρησκείαν· νῦν ἔλθοιεν ἐπ' ἐμὲ πᾶσαι αἱ κατάραι, ἃς ἐν τῷ Δευτερονομίῳ Μωσῆς ἔγραψε, καὶ ὁ τρόμος τοῦ Καΐν, καὶ ἡ λέπρα τοῦ Γιεζῆ. πρὸς δὲ καὶ τὸ ταῖς ποιναῖς τῶν πολιτικῶν Νόμων εἶναί με ὑπεύθυνον ἀπαραιτήτως, κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα αἰῶνα εἴη μοι τὸ ἀνάθεμα· καὶ ἡ ψυχή μου ταχθείη μετὰ τοῦ Σατανᾶ, καὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων ἐν πυρὶ ἀσβέστῳ καὶ σκότει ἐξωτέρῳ.

Μετὰ δὲ τὴν ὁλοψύχως ὁμολογίαν ταύτην,
Βαπτίζεται ὁ ἐξ Ἰουδαίων.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

Λεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν κατὰ Τάξιν

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ. Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

Ο' Ἐν Σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν Φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ο' ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Ο' ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ο' ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ο' ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυ-

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων Ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα, ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τὰς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν. Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν Ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμὸς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμὸς, καὶ Σταυρὸν, καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δι' ἡμᾶς τὸν ἄνθρωπος καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ Φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἑκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ πάσαις τοῦ Χρόνου.

Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν Δόξῃ Ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐξ ἀνώθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας.

Ὁ Ἐκ τῶν πατρικῶν καὶ Θείων κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος Φύσιν, καὶ θεώσας αὐτὴν. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Οὐρανοὺς αὖθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε Θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους. καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ Μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν Ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν, καὶ Ἀποστόλων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΦΦΙΚΙΩΝ.

Τῆς Ἁγίας, ἢ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἃ διερμηνεύθησαν κατὰ τάξιν.

ΧΟΡΟΣ ΔΕΞΙΟΣ.

Πωτὰς Πρώτη.

ά. Ὁ Μέγας Οἰκονόμος.
β'. Ὁ Μέγας Σακελλάριος.
γ'. Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ.
δ'. Ὁ Χαρτοφύλαξ.
έ. Ὁ Σακελλίου.

Πωτὰς Δευτέρα.

ά. Ὁ Πρωτονοτάριος.
β'. Ὁ Κασρήνσιος.
γ'. Ὁ Ῥεφερενδάριος.
δ'. Ὁ Λογοθέτης.
έ. Ὁ Ὑπομνηματογράφος.

Πωτὰς Τρίτη.

ά. Ὁ Πρωτέκδικος.
β'. Ὁ Ἱερομνήμων.
γ'. Ὁ ἐπὶ γονάτων.
δ'. Ὁ Ὑπομιμνήσκων.
έ. Ὁ Διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Ὁ Πρωτοπαπᾶς.
Ὁ Δευτερεύων.
Ὁ Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν.
Ὁ Ἔξαρχος.
Ὁ Κατηχητής.
Ὁ Περιοδευτής.
Ὁ Βατικής.
Οἱ Δύο Ἔκδικοι.
Οἱ δύο Δομέστικοι.
Οἱ δύο Λαοσυνάπται.
Οἱ δύο Πριμικήριοι.
Ὁ Πρωτοψάλτης.
Ὁ Πρόξιμος.
Ὁ Δεπουτάτος.
Οἱ Θεώριοι.
Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας.
Ὁ Κατηγοριάρης.
Ὁ Δεκανός.
Ὁ Κεβέκλης.
Οἱ Λαμπαδάριοι.
Ὁ Περιστερχόμενος.
Ὁ Βασαγάριος.
Ὁ Μυροδώτης.

Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ἢ ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων ἑστάσιτιν μετὰ τῶν Ἀρχοντικίων τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὈΦφίκια εἰσὶ ἢ μόνα. Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι εἴτις ἔχει ἀπὸ τὰς τρεῖς σφραγίδας ταύτας, δύναται εἰσελθεῖν εἰς οἷον ΟΦφίκιον ἢ Κληρικατον, οἷον Ἀναγνώσης, Ὑποδιάκονος, ἢ Ἱεροδιάκονος. ὁμοίως δὲ ἢ ὁ Ἀρχιδιάκονος, ἢ ὁ Δευτε-

ρεύων

ρεύων τῶν Διακόνων· οὐ γὰρ εἶναι τὸν Ἱερέα Κληρικόν· διότι τοῖς Ἱερεῦσιν ἔταξεν ὁ Κανὼν ἱερουργεῖν τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν, καὶ οὐκ οἰκέτας τῷ Ἀρχιερεῖ εἶναι· τὰ γὰρ Ἀρχοντίκια καὶ ὀφφίκια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ὑπηρεσίαν τῷ Ἀρχιερεῖ γεγόνασι, καὶ εἰς χρίσιν τῶν ἐν βίῳ προσαγομένων· καὶ διερμηνεύουσι κατὰ τάξιν ἓν ἕκαστον κατὰ τὴν αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ ὑπηρεσίαν.

Περὶ τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ Μέγας Οἰκονόμος, Φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεύς. Βασῶν τὸ Ἅγιον Ῥιπίδιον· λαμβάνων τε εἰσόδους, καὶ ἐξόδους, καὶ λογαριασμὸς ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ Ἔξιν ἔν καὶ ἐπὶ πᾶν κτῆμα, κρατῶν καὶ Χαρτοφυλάκιον, καὶ ἀναγράφει τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰσερχόμενα πράγματα, καὶ δίς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ ἔξι δὲ καὶ εἰς τὰς χρίσεις προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι Ἱερέα. ὑποκρατῶν καὶ τὴν Ἐπισκοπὴν μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ Ἀρχιερέως μέχρι ἐλεύσεως τοῦ ἐρχομένου, ἔξιν ἔν καὶ ἐπὶ ψήφος τῆς Ἐπισκόπου πρῶτος. Διανέμων καὶ τὰ δικαιώματα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ἐκ τῶν εἰσερχομένων δικαίων τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ὁ Μέγας Σακελλάριος Φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ τὸ Ὡράριον, ἵσταται ἐν τῷ εὐωνύμῳ μέρει τῆς Ἁγίας Τραπέζης, Βασῶν τὸ Ἅγιον Ῥιπίδιον. ἔχει ἔν τὰ Μοναστήρια τὰ ἀνδρικὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν· κρατῶν καὶ Χαρτοφυλάριον· καὶ ἀναγράφει τὰς τῶν Μοναστηρίων εἰσόδους καὶ ἐξόδους, βίους καὶ πολιτείας τῶν Μοναχῶν· καὶ τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ ἔξι δὲ καὶ εἰς τὰς χρίσεις προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι εἰς Ἱερέα, ἰσάμενος πλησίον τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ ἵσταται, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεύς, ἔμπροσθεν τοῦ Σκευοφυλακίου· καὶ ἔστι δ' ἃ ζητηθῇ ἐκ τοῦ Σκευοφυλακίου, ἤτοι σκεῦος, βιβλίον Ἱερὸν, κηροὶ καὶ ἄλλα, αὐτὸς ἀποδίδωσιν, ὑποκρατῶν καὶ τὸ Σκευοφυλάκιον τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ πᾶν σκεῦος τῆς Ἐκκλησίας· ἔχων δὲ καὶ τὰς χειροτονίας Ἐκκλησίας εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, καὶ τὰ Ἱερὰ αὐτῶν πάντα· ἔξι δὲ καὶ εἰς χρίσεις· Φυλαττων καὶ τὰ δίκαια τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοὺς Κληρικούς, μέχρι τοῦ διαλεμεῖν αὐτοὺς ταῦτα.

Ὁ Χαρτοφύλαξ ἀλλάσσει καὶ ἵσταται πλησίον τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μεταλήψει αὐτὸς λέγει· Ἱερεῖς προσέλθετε· προσφέρων καὶ τὸ ψήφος τοῦ Ἐπισκόπου τοῖς Ἀρχιερεῦσιν. ἔξι δὲ καὶ ἐκ προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως εἰς πᾶσαν χρίσιν διδόναι τὰς ἀποφάσεις. ἔξιν ἔν καὶ εἰς τὰς μνησείας, ἀρχαβῶνας, τὰς γινομένας ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγράφει περὶ τοῦ Ἱερέως τοῦ μελ-

λοντος

λοντος εὐλογῆσαι τὰς γάμους.

Ο Σακελλίε ἐστὶν οἰκέτης τῆς πρώτης Πεντάδος κρατῶν καὶ τὴν Φυλακὴν τῆς Ἐπισκοπῆς ἔχων δὲ καὶ ἐπισκέψει αὐτῷ τῶν γυναικείων Μοναστηρίων τὴν σκέψιν. Οὕτω περιέχει ἡ πρώτη Πεντὰς τῶν ΟΦφικίων.

ΠΕΝΤΑΣ Η ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ Πρῶτος τῆς Δευτέρας Πεντάδος.

Ο Πρωτονοτάριος ἵσταται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ δίδωσιν αὐτῷ νίψασθαι ἐν καιρῷ τῆς Λειτουργίας. Γράφει ὁ τοιοῦτος εἴτις χρῆσις ἐστὶν, οἷον διατάξεις, ἐλευθερίας, προσαγματα, καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια· ἀναθεωρεῖ δὲ καὶ τὰς νομικὰς δίκας τοῦ ἰδιαυτοῦ.

Ο Καστρήνσιος ἀλλάσσει τὸν Ἀρχιερέα, καὶ κρατεῖ τὸν θυμιατὸν, καὶ τὸν ἀέρα. ἐν δὲ τῷ τριαδικῷ ὕμνῳ ῥαντίζει τὸν λαὸν ἁγιάσματι· Φυλάττει τὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἀξιώματα, καὶ κρατεῖ τὸ κιβώτιον τῶν ἀρωμάτων.

Ο Ῥεφερενδάριος ἀποστελλόμενος εἰς ἄρχοντας, καὶ εἰς μεγάλους ἀνθρώπους παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, μηνύματα, καὶ εἴτι ἂν βούληται, ἀναφέρει.

Ο Λογοθέτης, ὑποκρατῶν τὴν Βῆλλαν τοῦ Ἀρχιερέως, σφραγίζει πᾶσαν γραφὴν, κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· διδομένου τοῦ καταχλαοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ο Ὑπομνηματογράφος καθεζόμενος εἰς τὰς ψήφους τῶν Ἐπισκόπων· γράφει εἴτι αὐτῷ ὁρίσωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς· ἔστι δὲ καὶ οἰκέτης τῆς δευτέρας Πεντάδος.

ΠΕΝΤΑΣ Η ΤΡΙΤΗ.

Ὁ Πρῶτος τῆς Τρίτης Πεντάδος.

Ο Πρωτεκδικος κριτὴς ἐκ προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως, κρίνει ὑποθέσεις μικρὰς μετὰ τῶν δύο Ἐκδίκων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν Ἐπισκοπήν.

Ο Ἱερομνήμων κρατεῖ ἐν τῇ Φυλακῇ αὐτοῦ τὸν Κώδικα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἰ μὲν ἐκ ἔστιν Ἐπίσκοπος, μέλει αὐτῷ σφραγίζειν Ἀναγνώσας, καὶ ἐγκαινίζειν Ἐκκλησίας καινὰς.

Ο Ἐπὶ γονάτων, ὅταν ἱερουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς· φορεῖ αὐτῷ τὸ ἐπιγονάτιον, κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ ἁγίου ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ καταχλαοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ο Ὑπομιμνήσκων, δεχόμενος τὰς ὑπομνήσεις τῶν ὑπομνημάτων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ἀναφέρει αὐτὰς τῷ Ἀρχιερεῖ.

Ο Διδασκαλος ἑρμηνεύει τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅταν ἱερουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς ὁμοίως καὶ τὸ Ψαλτήριον· κρατῶν καὶ τὰ διδασκαλεῖα τῆς Ἐπισκοπῆς. ἔστι

καὶ οἰ-

καὶ οἰκέτης τῆς Τρίτης Παντάδος.

Ἴσθι δὲ καὶ αὐτὸ, εἰς τὴν τῶν Κληρικῶν διάκρισιν, ὅτι τὸ μὲν ἅγιον Εὐαγγέλιον τῆς Βαΐοφορα λέγει ὁ Πρωτονοταριος· τῆς μεγάλης Δευτέρας λέγει ὁ Ἱερομνήμων· τῆς μεγάλης Τρίτης ὁ Καρηήνσιος· τῆς μεγάλης Τετάρτης, λέγει ὁ Σκευοφύλαξ· τῆς μεγάλης Πέμπτης, λέγει ὁ Χαρτοφύλαξ· τὸ μεγάλω Σαββατω, λέγει ὁ Σκευοφύλαξ· τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τὸ Πάσχα λέγει, ὁ Μέγας Οἰκονόμος.

ΧΟΡΟΣ Ο ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Οὕτω τέταχται.

Ὁ Πρωτοπαπᾶς, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵσταται ἐπάνω τῶν ἀρχόντων πάντων τῆς Ἐκκλησίας· καὶ ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ μεταδίδωσι τοῖς Ἱερεῦσι τὴν ἁγίαν Μετάληψιν. ὁμοίως δὲ ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Πρωτοπαπᾷ. ἄρχει δὲ τῶν πρωτείων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπέχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν τοπον τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Δευτερεύων, ἀπόντος τοῦ Πρωτοπαπᾶ, κρατεῖ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ὁ Ἀρχων τῶν Ἐκκλησιῶν γράφει τὰ Ἀντιμινσια, καὶ τὰ σαυροπήγια.

Ὁ Ἐξαρχος ἀναθεωρεῖ τὰς χρισεις τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, αἱ ἐκρίθησαν δικαίως.

Ὁ Κατηχητὴς κατηχίζει τὸν λαὸν, καὶ πάντας τὸς ἐρχομένες ἐκ τῶν ἑτεροδοξων εἰς τὴν Ὀρθοδοξον πίστιν, καὶ μέλλοντας βαπτισθῆναι.

Ὁ Περιοδευτὴς περιπατεῖ, καὶ ὁδηγεῖ τὸς θέλοντας εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν.

Οἱ δύο Ἔκδικοι κρίνουσι μετὰ τοῦ Πρωτεκδίκου μικρὰς ὑποθέσεις.

Ὁ Βατικὸς, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὰς εὐχὰς τῆς Βαπτίσεως, λαμβάνει τὸ παιδιον, καὶ βαπτίζει αὐτό.

Οἱ δύω Δομέστικοι ἵστανται ἐν τοῖς δύο χοροῖς, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Οἱ δύο Λαοσυνάπται συνάγουσι τὸς Ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Οἱ δυο Πριμικήριοι ἵστανται καὶ αὐτοὶ ἐπάνω τῶν Ὑποδιακόνων, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Ὁ Πρωτοψάλτης ἵσταται μέσον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄρχεται τῆς ψαλμῳδιας, καὶ μετὰ τοῦτο οἱ Δομέστικοι, καὶ οἱ Πριμικήριοι.

Ὁ Πρω-

Ο' Προξιμος κελευει. ἵνα σημαίνωσιν ἐν τῇ Ἁγίᾳ τῦ Θεῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ο' Δεπεταρ.ος καλεῖ τὸς Ἄρχοντας εἰς τὸν Ἀρχιερεα, ἢ τὸν ὀχλον μεθίσησιν ἀπὸ τῆς ὁδῦ.

Οἱ Θεώριοι, ἵνα θεωρωσι, ἢ σκοπεύωσιν, ὅπως καθαρίζωνται. ἢ εἰσήκασιν εὐτάκτως.

Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας, ἵνα ὁρίζωσιν, ὅπως Φιλοκαλῶσι, ἢ πλύνωσι τὰς καυδήλας.

Ο' Κατηγοριάρης, ἵνα ὑπομιμνήσκῃ τὰς ἐπισήμες Ἑορτὰς τῷ λαῷ, ἵνα σχολάζωσιν.

Ο' Δεκανὸς, ἵνα καλῇ τὲς Ἱερεῖς εἰς τὰ αὐτῶν δικαιώματα, ἢ προσφοράς.

Ο' Κυβέκλης, ἵνα βασάζῃ τὸ Δεκανίκιον τῦ Ἀρχιερεως, ὅταν περιπατῇ.

Οἱ Λαμπαδάριοἱ, ἵνα καθαρίζωσι τὰς λαμπάδας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ο' Περιεισερχόμενος, ἵνα Φερῃ λαμπρὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ο' Βασαγάριος, ἵνα βασᾳ τὸν τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιον εἰς λιτὰς ἢ ἑορτὰς ἐπισήμες.

Ο' Μυροδώτης, ἵνα ὑποχρατῇ τὸ ἅγιον Μύρον.

Γ'σέον ἔν, ὅτι ὁ Ἀρχιδιάκος, ἢ ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων, ταῦτα ἐκ εἰσὶ Ἀρχοντίκια, ἀλλὰ ὁΦΦίκια μόνον. ἢ ὅταν λειτεργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἀδὲ ὁ θελει αὐτὸς, ὁρίζει ἄλλον, οἷον θέλει.

Ο' Δεύτερος τῶν Διακόνων, ὅταν λείπῃ ὁ Ἀρχιδιάκονος, ὁρᾷ τὸν τόπον αὐτῦ

Γ'σθι δὲ ἢ τῦτο, ὅτι τὸ Συνοδικὸν, ἢ τὴν ἀναγνωσιν ἅπασαν ὁ ΧαρτοΦύλαξ ἀναγινώσκει. εἰ δὲ ἐκ ἔστι ΧαρτοΦύλαξ, ὁἷος πρωτεύει τῶν ἀξιωματων.

Καὶ διερμηνεύομενα τὰ μηναῖα τῶν Κληρικῶν, ἡ Πρώτη πωτὰς, τὰ διπλᾶ· ἡ Δευτέρα, ἓν ἥμισυ ἡ Τρίτη πωτὰς, ἓν τέταρτον. ἀρχεται δὲν ὁ Πρωτοπαπᾶς εἰς τὰ διπλᾶ τῦ εὐωνύμε Χορῦ.

Αὕτη ἐστὶν ἡ διάταξις τῆς Ἁγίας τῦ Θεῦ Ἐκκλησίας, ἣν περ ἐνομοθέτησαν οἱ ἁγιώτατοι Πατριάρχαι, ἢ οἰκεμενικοὶ Πατέρες. παρὰ τῶν ἁγίων Συνόδων, ἢ ἀνέθηκαν αὐτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῦ ποιεῖν ἔτως.

ΤΕΛΟΣ, ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

ΠΙΝΑΞ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΕΥΧΟΛΟΓΙΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ,

Ἀποσημειωθέντων ἐν αὐτῷ καὶ τῶν Φύλλων κατὰ τάξιν διὰ ἀριθμῶν.

Διάταξις τῆς Ἱεροδιακονίας, ἤγουν πῶς ὑπηρετεῖ ὁ Διάκονος μετὰ τοῦ Ἱερέως, ἔντι τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ τε, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. Φύλλ. 1
Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ ἤτοι τοῦ Ἑσπερινοῦ. 10
Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου. 18
Διάταξις τῆς Θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργ. 25
Σύντομος Ἑμηνεία, περὶ τοῦ τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Ἁγίου Ἄρτου. 33
Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 35
Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασ. 56
Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. 74
Ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. 82
Εὐχαὶ εἰς Γυναῖκα Λεχῶ, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ Παιδίου αὐτῆς. 89
Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον. λαμβάνον ὄνομα, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. 91
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα Λεχῶ, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ εἰς τὸ Ἐκκλησιάσαι Παιδίον. 92
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα, ὅταν ἀποβάληται. 94
Κανόνες τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Θείων Πατέρων, περὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος. 96
Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηχούμενον. 101
Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος. 111
Εὐχαὶ τῆς Ἀπολούσεως μεθ' ἡμέρας ἑπτά. 107
Εὐχὴ εἰς Τριχοκουρίαν. 108
Εὐχαὶ, ἤτοι Ἐξορκισμοὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ Δαιμόνων, καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν. 109
Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μύρου. 116
Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Διακόνου. 118
Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Πρεσβυτέρου. 120
Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ἐπισκόπου, κατὰ τὴν Ἑρμηνείαν. 123
Τάξις γινομένη ἐπὶ Προχειρίσει Ἡγουμένου. 127
Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ἐκκλησιάρχου, ἢ Κελλαρίτου. 129
Εὐχὴ εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς διακονίαν Ἐκκλησιαστικήν. 130
Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ἀναγνώστου, καὶ Ψάλτου. 130
Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ὑποδιακόνου. 131
Ἀκολουθία εἰς Ἀρχάριον Ῥασοφοροῦντα. 132
Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος ἤτοι τοῦ Μανδύου. 133
Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου, καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος. 140
Εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκουκουλίσαι. 153
Ἀκολουθία τῶν Ἐξομολογουμένων. 153

Εὐχὴν ἐπὶ τῶν ὠ ἐπιτιμίοις ὄντων, ἢ ἑαυτὲς ὁρκῳ δεσμάντων. 155
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμίων Αυσμένων. 155
Εὐχὴ ἐπὶ Μετανοούντων. 155
Εὐχὴ μετὰ Θάνατον Συγχωρητική. 155
Εὐχαὶ Συγχωρητικαὶ εἰ πᾶσαν ἁρὰν ἢ ἀΦορισμὸν, εἰς Τεθνεῶτα. 156
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπετῶς ὀμνυόντων. 157
Εὐχὴ ἐπὶ Τῶν Μιαροφαγησάντων. 158
Εὐχὴ ἐπὶ αἰτχῶν λογισμῶν. 159
Εὐχὴ ἐπὶ πόλεμον τερνείας. 159
Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τῦ ὑπνῶσαι, ἢ εἰς ὠὑπνιαζόμενον. 160
Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀρόωσίαν. 160
Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, ὠ ἐξομολογήσει ἁμαρτωλῦ. 161
Ἀκολυθία τῦ Ἀρίαβῶνος. 161
Ἀκολυθία τῦ Στεφανώματος. 165
Εὐχὴ ἐπὶ Λύσιν Στεφάνων. 168
Κεφάλαια Νικηφόρα Πατριάρχῦ, περὶ Διγάμων. 175
Ἀκολυθία εἰς Δίγαμον. 176
Ἀκολυθία τῦ Ἁγίε Ἐλαίε. 176
Εὐχαὶ τῦ Ἁγιωτάτε Πατριάρχε Καλλίσε, εἰς τὰ Ἐγκαίνια τῦ Θείε Ναῦ. 180
Ἑρμηνεία ἢ Ἀκολυθία εἰς Ἐγκαίνια Ναῦ. 200
Τάξις γινομένη ἐπὶ Καθιερώσει Ἀντιμινσίων. 201
Τάξις γινομένη ἐπὶ Σαλευθέντης ἁγίας Τραπέζης. 226
Τάξις γινομένη ἐπὶ Θεμελίῳ Ἐκκλησίας. 228
Τάξις γινομένη τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ, ὠ ἢ ἐκπλύσεως τῆς ἁγίας Τραπέζης. 230
Τάξις περὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἢ τὰ Ἄμφια διεΦθαρησαν 230
Εὐχὴ εἰς Ψυχὴν κοιμομένην. 232
Εὐχὴ εἰς Ψυχορράγῦντα. 233
Περὶ Σταυροπηγίε. 233
Τάξις εἰς τὸ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον, ἢ Μέγαν Οἰκονόμον, ἢ Πρωτοτρεσβύτερον 235
Ἀκολυθία τῦ μικρῦ ἁγιασμῦ. 236
Ἀκολυθία τῦ μεγάλε ἁγιασμῦ. 243
Ἀκολυθία τῦ Ἱερεῦ Νιπτῆρος. 250
Ἀκολυθία τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς. 255
Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων περὶ τῦ πῶς δεῖ βάπτειν τὰς βεχρᾶς. 264
Ἀκολυθία νεκρώσιμος εἰς κοσμικὸς. 265
Ἀκολυθία τῦ Ἐξοδιαστικῦ τῶν Μοναχῶν. 278
Ἀκολυθία Νεκρώσιμος εἰς Ἱερέα τελευτήσαντα. 289
Ἀκολυθία εἰς Παράκλησιν ἀσθωῶν, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἢ ἐπηρεαζόντων. 312
Εὐχὴ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων εἰς ἀσθωῆ, ἢ μὴ ὑπνῶντα 316
Ἀκολυθία εἰς Ψυχορράγῦντα. 317
Ἀκολυθία εἰς Εγαίνια Δίσκε, ἢ Ποτηρίε καινῦ. 320
Ἑτέρα ὁμοία. 321
Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ἐκκλησίας ἀπὸ Αἱρετικῶν βεβηλωθέσης. 321
Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ναῦ, βεβηλωθέντος ὑπὸ Ἐθνῶν, ἀλλὰ δὴ ἢ Αἱρετικῶν. 322
Εὐχὴ ἐπὶ Ἱσορηθᾶσαν καινὴν Εἰκόνα 322
Εὐχὴ λεγομένη ὠ τῇ Εἰσοδῳ πρὸ τῆς συνήθυς, ἐπὶ ἀνοίξει Ναῦ. ὠ ᾧ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως. 323
Τάξις γινομένη, εἰ συμβῇ τι μιαρὸν οἷον ἔπεσε ἐμπεσεῖν εἰς Φρέαρ ὕδατος. 324
Τάξις γινομένη εἰ συμβῇ τι μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσΦάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον Οἴνυ, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλε τινός. 325
Εὐχὴ ἐπὶ σκεύυς μιανθέντος. 325
Εὐχὴ ἐπὶ σίτε μιανθέντος, ἢ ἀλεύρε ἢ ἄλλυ τινός. 326
Εὐχὴ ἐπὶ Θεμελίῳ Οἴκυ. 326
Εὐχὴ, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς οἶκον νέον. 327
Εὐχὴ ἐπὶ οἰκίας περιεργαζομένης ὑπὸ κακῶν πνευμάτων. 327
Εὐχὴ ἐπὶ Σπόρε. 328
Εὐχὴ ἐπὶ Ἁλατος. 328
Εὐχὴ ἐπὶ τῶ προσΦερόντων Ἀπαρ

χὰς Ὀπώρας. 329
Εὐχὴ ἐπὶ Ἅλωνος. 329
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν Κολύβων. 329
Εὐχὴ εἰς Φύτευμα Ἀμπελῶνος. 330
Εὐχὴ ἐπὶ τρυγῆς Ἀμπέλου. 330
Εὐχὴ ἐπὶ εὐλόγησιν Οἴνου. 331
Εὐχὴ εἰς Μετάληψιν Σταφυλῆς, τῇ ϛ. τοῦ Αὐγούστου. 331
Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον, ἢ εἰς Ἀμπελῶνα, ἢ εἰς Κῆπον, εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν. 331
Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος εἰς Κήπους, Ἀμπελῶνας, καὶ Χωράφια. 332
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην. 334
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα Κρεῶν, τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. 334
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Τυρὸν καὶ ᾠά. 335
Εὐχὴ εἰς τὸ κατασκευάσαι πλοῖον. 335
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα. 336
Εὐχὴ ἐπὶ ὀρόξει Φρέατος. 336
Ἀκολουθία εἰς διαφόρους Λιτὰς, καὶ ἀγρυπνίας Παρακλήσεων. 336
Ἀκολουθία εἰς Ἀνομβρίαν. 339
Κανὼν Ἱκετήριος εἰς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον εἰς Ἀνομβρίαν. 341
Εὐχαὶ ἐπὶ Ἀνομβρίας. 344
Κανὼν εἰς Φόβον Σεισμοῦ. 352
Κανὼν εἰς ἀπειλὴν Λοιμικῆς ἀσθενείας. 360
Εὐχὴ εἰς Λοιμικὴν νόσον. 363
Εὐχὴ εἰς πληγὴν Θανατικοῦ. 367
Εὐχαὶ λεγόμεναι ἐν καιρῷ Λοιμοῦ καὶ Λιμοῦ. 370
Εὐχὴ ἐπὶ ἀπειλὴν βροντῶν καὶ Ἀστραπῶν 373
Εὐχὴ ἐπὶ δυσκρασίας ἀνέμων, καὶ κλύδωνα Θαλάσσης. 372
Εὐχὴ παρακληλικὴ εἰς πᾶσαν λιτήν. 373
Ἀκολουθία εἰς ἐπέλευσιν Βαρβάρων, καὶ ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν. 375
Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, ἐπὶ προσδοκίᾳ Πολέμου 376
Εὐχὴ Μακαρίου Φιλαδελφίας, ἐπ' ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν. 379
Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία. 381
Εὐχὴ τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Καλλίστου, ἐπὶ συμφορᾷ Λαοῦ. 383
Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ. 386
Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Βασιλέα, καὶ εἰς τὸν Στρατὸν αὐτοῦ. 387
Ἀκολουθία τῆς κοινῆς Παρακλήσεως. 388
Περὶ τῆς Ὑψώσεως τῆς Παναγίας, ὅταν μήλλῃ ἀποδημῆσαι τις ἐν ταξιδίῳ. 393
Ἀκολουθία περὶ τῶν ἀπ' ἀρνήσεως διαφόρων προσώπων καὶ ἡλικιῶν πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον καὶ ἀληθῆ Πίστιν ἐπιστρεφόντων 395
Ἀκολουθία εἰς Ἱερέα ἐνυπνιασθέντα. 400
Εὐχὴ ἐπὶ Ἔχθρας εἰρηνευούσης. 403
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βαΐα. 403
Ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς Ἁγίας Λόγχης. 404
Ἀκολουθία εἰς Υἱοθεσίαν. 404
Ἀκολουθία εἰς Κάμινον. 405
Ἀκολουθία εἰς Παῖδας Κακοσκόπους 407
Εὐχὴ, ὅταν ἀπέρχηται Παιδίον μανθάνειν τὰ Ἱερὰ γράμματα. 408
Τοῦ Χρυσοστόμου λόγος παραινετικὸς, τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ. 408
Τοῦ αὐτοῦ λόγος παραινετικὸς τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. 409
Ἀποστολοευάγγελα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἤγουν εἰς τὰς Ἑορτὰς τῶν ιβ' Μηνῶν 411
Ἀποστολοευάγγελον εἰς Γυναῖκας Μάρτυρας 445
Καὶ εἰς Ὁσίας Γυναῖκας. 446
Καὶ εἰς Ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας. 447
Τὰ ὕδεκα Ἑωθινά. 448
Γράμμα [illegible]τικόν. 454
Γράμμα [illegible]ταλτήριον. 455
Ἔκθεσις περὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων προσερχομένων τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν. 455
Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτ. Ἑορτῶν. 45[illegible]
Ἑρμηνεία τῶν Ὀφφικίων τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης Ἐκκλησίας. 46[illegible]

Τῶν σφαλμάτων αἱ κυριώτεραι ἐπιδιορθώσεις.

Σελ.	Σφάλματα.	Ἐπιδιορθώσεις.
33.	πτέρυ.	πτέξυξι.
73.	προέλθωπεν	προέλθώμεν.
76.	υοὶ	υἱὸι
79	ὕδαρ	ὕδωρ
113.	ὕψσε	ὕψισε
146.	προχειρημένα	προειρημένα.
167.	ἀῤῥαβωνισασασθαι	ἀῤῥαβωνίσασθαι.
197.	ἐτι ἥμαρτων	εἴτι ἥμαρτον.
225.	ἁίων	ἁγίων.
240.	πάτων	πάντων.
245.	τοι ὕδασι τέτῳ	τοῖς ὕδασι τέτοις
252.	ἢ πανυψίσε σε	ἢ πανυψίσῳ σε
257.	ἡμῖ	ἡμῖν
160.	ἀναδἀξας	ἀναδείξας
263.	ἐφήτλωσε	ἐφήπλωσε
272.	τέσῳ	τέτῳ
276.	δεσαι	δεναι
306.	συ ἡ εἶ	συ εἶ ἡ
324.	λολυνθῆναι	μολυνθῆναι
336.	παραχευάσας	παρασχευασας
345.	ἢ ἐσμὲν ἄξιοι	ἢ ἐκ ἐσμὲν ἄξιοι
409.	ὃν ἐξελεῖται	ὃς ἐξελεῖται
432.	ἅπασαν	ἅπαντα
434.	πρὸς μεμνησευμόνην	πρὸς παρθένον μεμνησευμόνην.
435.	Φωννὴν σὺν λαλεῖσαν	Φωννὴν λαλεῖσαν
437.	πλήσεται	πλησθήσεται
438.	εἶπον αὐτὴν	εἶπον πρὸς αὐτὴν
449.	ὅτι ψεύδομαι	ὅτι ἃ ψεύδομαι.